சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அருணாசலப்புராணமும்

அருணாசலத்

தோத்திரத்திரட்டும்,

இவை

ஆற்காடு-ஸ்ரீமான்-ஆறுமுகமுதலியாரவர்கள் குமாரரும்
திருவண்ணாமலை ஆலய தர்மகர்த்தருமாகிய இராவ்பஹதூர்
ஆற்காடு - தனக்கோட்டி முதலியார்
F. M. U. F. R. A. S., F. T. S. F. R. S. A.

அவர்கள் விருப்பின்படி
முன் அச்சிடப்பட்ட பிரதிகளைப்பார்க்கினும்
அரியவிஷயங்களைச் சேர்த்து,

சுத்தப் பதிப்பு.

சென்னை - சூளை,
பி. வே. நமசிவாய முதலியாரவர்களால்
தமது
நிரஞ்சனவிலாச அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1922

உ

சிவமயம்.

பதிப்புரை.

நிலையியற் பொருளினும் இயங்கியியற் பொருளினும் நீக்கமற நிறைந்திலங்குஞ் சிவபெருமான் ஒருநாமம் ஒருருவ மில்லாதவராய், வாக்குமனங்களுக் கெட்டதவராய் விளங்கு பவர். இவ்வுண்மையை:—

தேவாரம்.

"மைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானுங் கச்சி
மயானத்தான் வார்சடையா னென்னி னல்லான்
ஒப்புடைய னல்ல னொருவ னல்லன்
ஓரூர னல்லனோ ருவமா னில்லி
அப்படியு மந்நிறமு மவ்வண்ணமும்
அவனருளே கண்ணாகக் காணி னல்லால்
இப்படிய னிந்நிறத்த னிவ்வண் ணத்தன்
இவனிறைவ னென்றெழுதிக் காட்டொ ணாதே."

எனவும்,

பதினோராந்திருமுறை.

"அன்றுந் திருவுருவங் காணாதே யாட்பட்டேன்
இன்றுந் திருவுருவங் காண்கிலேன்—என்றுந்தான்
எவ்வுருவோ னும்பிரா னென்பார்கட் கென்னுரைக்கேன்
எவ்வுருவோ நின்னுருவ மேது." எனவும்,

சிவப்பிரகாசம்.

"பலகலையா கமவேத மியாவையி னுங் கருத்துப்
பதிபசுபா சந்தெரித்தல் பதிபரமே யதுதான்
நிலவுமரு வுருவின்றிக் குணங்குறிக ளின்றி
நின்மலமா யேகமாய் நித்த மாகி
யலகிலுயிர்க் குணர்வாகி யசல மாகி
யகண்டிதமா யானந்த வுருவா யன்றிச்
செலவரிதாய்ச் செல்கதியாய்ச் சிறிதாகிப் பெரிதாய்த்
திகழ்வதுதற் சிவமென்பர் தெளிந்துளோரே."

எனவும் வருஉந் திருச்செய்யுள்களானறிக.

குணங்குறியில்லாத் தமது சொரூப உண்மையைச் சிற்றறிவுஞ் சிறுதொழிலுஞ் சின்னாளும் பல பிணியுமுடைய உயிர்கள் தம்மன உணர்ச்சியால் உணர்ந்துய்யாரெனத்தடங் கருணைப் பெருங்கடலாகிய சங்கரப்பெருமான் கைம்மாறற்ற பெருங்கருணையானே திருவருளையே திருமேனியாகக் கொண்டு சகளீகரித்துப் பல திருப்பதிகளினுந் திருக்கோயில் கொண் டெழுந்தருளி யுள்ளார்.

சிவஞானசித்தியார்.

"உருமேனி தரித்துக்கொண்ட தென்றலு முருவிறந்த
வருமேனி யதுவுங்கண்டோ மருவுரு வானபோது
திருமேனி யுபயம்பெற்றோஞ் செப்பிய மூன்றுநந்தங்
கருமேனி கழிக்கவந்த கருணையின் வடிவுதானே."

"திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனி தன்னைச்
சிவனெனவே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவ னங்கே
உருக்கோலி மந்திரத்தா லெண்ணையு மவர்க்கும்
உளனெங்கு மிலனெந்து முளனென்பார்க்கும்

இருப்பாய வடிவாகி யிந்தனத்தி னெரிபோன்
மந்திரத்தின் வந்துதித்தே யிருஞ்சாபிக் கெங்கும்
உருக்காண வொண்ணாத பான்முலைப்பால் விம்மி
ஒழுகுவது போல்வெளிப்பட் டருளுவனன்பர்க்கே."

சிவபெருமான் சகரிகரித்துத் திருக்கோயில் கொண்டுள்ள க்ஷேத்திரங்கள் பல அவைகளுட்சிறந்தவை ஆயிரத்தெட்டு. அவைகளில்மேம்பட்டவை திருவாரூர், சிதம்பரம், காசி, அருணாசலம் என்னும் நான்கு க்ஷேத்திரங்கள். அந்நான்கினுள்ளும் மேம்பட்டது நினைக்க முத்தி தருவதாகிய திருவண்ணாமலையாகும். அத்திருவண்ணாமலை பஞ்சபூதத் தலங்களுள் ஒன்றாகவும், ஆறாதாரத்தலங்களுள் ஒன்றாகவும் இருப்பது சிவமே திருவண்ணாமலையாகும்.

இத்தகைச் சிறப்புவாய்ந்த அருணாசலத்தின் மான்மியம் வேதவேதாந்தங்களாலும், ஆகமங்களாலும், பதினென் புராணங்களாலும், தேவார திருவாசகங்களாலும் பெரிதும் வியந்துரைக்கப் பெற்றிருக்கிறது. திருவண்ணாமலையின் வரலாற்றையும், அதன்கண் தவங்கிடந்தோர் சரிதங்களையும் விரித்துக் கூறியுள்ள தமிழ்நூல்களில் இரண்டே யாவரும் போற்றத்தக்கவை. அவை அருணகிரி புராணமும், அருணாசல புராணமுமாம்.

இவ்விரண்டனுள் தமிழுலகெங்கணும்பரவியிருப்பதும், சிறுவர் சிறுமியர்வாயில் உலவுவதும் அருணாசலப்புராணமேயாம். மூவர் முதலிகள் அருளிச்செய்த அடங்கன்முறையிற் கயிறிட்டுக் கருத்தறிவதுபோல, அருணாசல புராணத்திலும் கயிறுசார்த்தித் திருவுளக்குறிப்பை யறியும் வழக்கந் தமிழ்நாடெங்கணும் நிலவியிருக்கிறது. இஃதொன்றே அருணாசல புராணத்தின் தெய்விகத்தன்மையை யினிது விளக்கும்.

பதிப்புரை.

இப்புராணத்தைத் தமிழிற்சொற்சுவை பொருட்சுவை தேக்கப் பாச்செய்யுளாக அருளிச்செய்தவர் சைவ-எல்லப்ப நாவலரென்னும் புலவர் பெருமான். இப்பெரியார் தமிழி லக்கண இலக்கியப் புலமையையும், சைவசித்தாந்த ஆராய் ச்சி நுட்பத்தையும், சிவோத்கர்ஷ நீர்மையினையும் விளக்க இந்நூலொன்றே சாலும்.

அருமருந்தன்ன இப்புராணத்தை மூலமாத்திரம் அச்சிட்டுபகரிப்பதினும் உரையோடு வெளியிடுவது கற்றவர்க்கும் மற்றவர்க்கும் பயன்படுமெனக்கருதி, இப்பதிப்பில் மூலத்தோடு மழவை-மகாலிங்க ஐயரியற்றிய பொழிப்புரை, திருவண்ணாமலைத் தேவார திருவாசகங்கள், பிறதோத்திரங்கள், சைவசமயப் பொதுஉண்மை, சிவாலய தரிசனவிதி, குருநமசிவாயர் சரிதம், தீபதரிசனம் முதலியவற்றையுஞ் சேர்த்துளேம். தீபமாட்சி, தீபவிதி, கார்த்திகைவிரதம், கார்த்திகைத் தீபப்பெருமை, எல்லப்பநாவலரது சரித்திரம் முதலியன எம் வேண்டுகோட்கியைய மதுரை நான்காஞ் சங்கப் புலவரும், அத்துவித சித்தாந்த மகோத்தாரணரும், ஆரணி நகர சமஸ்தான வித்வானும் ஆகிய யாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோலி - சதாவதானம் - ஸ்ரீலஸ்ரீ-நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் மாணாக்கர்-திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்களா லியற்றப் பெற்றன.

திருவண்ணாமலையைத் தரிசிப்போர், அங்கே தீபமிடுவோர், இடுவிப்போர், தீர்த்தமாடுவோர், கிரிவலஞ் செய்வோர், வழிபடுவோர், பாராயணஞ் செய்வோர், பிரசங்கஞ் செய்வோர் முதலியோர்க்கு இப்பதிப்பு பெரிதும் பயன்படுங் கருவியா யிருக்குமென்பதிற் சிறிதும் ஐயமில்லை. இப்பதிப்பின் அருணாசலச் சிறப்புக்கள்யாவும் அடங்கப்பெற்றுள்ள ஒருகருவூலமெனக் கூறலாம்.

உ

சிவமயம்.

எல்லப்பநாவலர் சரித்திரம்.

—(o)—

அருணாசல புராண மென்னு மிந்நூலைச் சொற்சுவை பொருட்சுவை மலியத் தமிழிற் பாச்செய்யுளாக யாத்தவர் எல்லப்பநாவலர் அவர்கள். அவர் சைவ எல்லப்ப நாவலரெனவும் வழங்கப் பெறுவர். அந்நாவலர் பெருமான் வரலாற்றைப் பலர்பலவாறு கூறுப. அவர்தோன்றிய பதி தாழைநகரென்பர் சிலர்; யாழ்ப்பாணமென்பர் வேறு சிலர்; திருவண்ணாமலையென்பர் மற்றுஞ் சிலர்.

அவர், சைவ வேளாளகுலத்திற் றோன்றினவர்; சிவ பத்தி சிவனடியார் பத்தியிற்சிறந்தவர்; கல்வியறிவு ஒழுக்கங் களிற் சிறந்த மனைவியாரோடு இல்லற தருமத்தை வழாது நடத்தினவர்.

அவர் அருளிச்செய்த நூல்களான், அவர் சிவபிரானை யன்றிப் பிறிதோர் கடவுளைக்கனவிலும் மறந்துங் கருதாதவ ரென்பதும், சைவசமயமே சமயமெனுங் கொள்கையுடையா ரென்பது மினிதுவிளங்கும். இதனை வலியுறுத்த அவரருளி யுள்ள பாக்களி லொன்றைக் காட்டுவாம்.

சைவத்தின் மேற்சமயம்வேறிலை யதிற்சார்சிவமாந் [ள்வாய்
தெய்வத்தின் மேற்றெய்வமில்லெனுநான்மறைச்செம் பொரு
மைவைத்த சீர்திருத் தேவாரமுந் திருவாசகமும்
உய்வைத்தரச்செய்தநால்வர் பொற்றாளெம்முயிர்த்துணையே.

செந்தமிழ்ச் செல்வராகிய எல்லப்பநாவலரவர்கள் அழகிய மணவாளதாசரென்கிற திவ்வியகவி. பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார் காலத்தவரென்றும் அவ்வையங்காரியற்றிய திருவரங்கக் கலம்பகத்திற்குக் கண்டனமாகவே அருணைக்கலம்பகத்தைப் பாடினரென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.

அவர்காலந் திருமலைராயன் காலமென்ப. எல்லப்பநாவலரியற்றிய நூல்கள்:—அருணாசலபுராணம், திருவிரிஞ்சைப்புராணம், செவ்வந்திப்புராணம், திருவெண்காட்டுப் புராணம், அருணையந்தாதி, அருணைக்கலம்பகம் முதலியன.

எல்லப்பநாவலர் சரித்திரம்.

முற்றிற்று

புத்தக அட்டவணை.

ஆக புத்தகம்-54.

உ

சிவமயம்.

சைவ சமயம்.

பிறப்பிறப்புடையவர்கள்; பசுக்கள். பசுக்கள் எண்ணிலாதவர்கள்; பசுக்களாவார் தேவர்கள் முதலாகக் கிருமிகள் ஈறாக உள்ள சீவர்கள்.

பிறப்பும் இறப்பும் இல்லாதவர் பதி. பதி ஒருவரே. அந்தப் பதிசிவபெருமான். சிவபெருமானுக்குப் பசுக்களெல்லாம் என்றும் அடிமைகள். சிவபெருமான் அந்தப் பசுக்கள்தோறும் நிறைந்து நின்று அவர்களை எல்லாம் ஆளுந்தலைவர். ஆதலாற் சிவபெருமான் ஒருவரே பசுபதி. (பசுக்களுக்குப்பதி) பசுபதி பசு-ஆன்மா, பதி-தலைவன்.

இந்த உண்மையை விசுவசித்துச் சிவபெருமானை வழிபடுகிற மார்க்கம்(சைவசமயம்)பலரைப் பரம் என்றுகொண்டு வணங்குகிற சமயம் சைவசமயம் அன்று, சிவபெருமானிலும் உயர்ந்தவர்உண்டு என்பது, சிவபெருமானுக்குச் சமத்துவம் உடையவர்உண்டுஎன்பது சொல்வது சிவத்துரோகம்.

சிவபெருமானின் வேறாகாத திருவருளே சிவசத்தி அந்தச்சிவசத்தியே பார்வதிதேவியாரென்று சொல்லப்படும். சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுக்கருள் செய்யும்பொருட்டு கொண்டருளிய மூர்த்தங்கள்

விநாயகக்கடவுள், சுப்பிரமணியக்கடவுள், வைரவக்கடவுள்,வீரபத்திரக்கடவுள் இவர்களுக்குச் செய்யும் வணக்கம்சிவபெருமான் ஒருவரைக்குறித்த வணக்கமேயாம். (சத்தி-வல்லபை.)

முப்பத்து மூக்கோடி தேவர்களைப் பரம் என்றுகொண்டுவணங்குகிறமார்க்கம் சைவசமயம் என்று மூடர்கள் பலர் பகர்கின்றனர்கள், மனிதர்களைப்போலவே பிறந்தும் இறந்தும் உழலுகிறதேவர்களைப் பரம் என்றுசொல்வதுசைவசமயத்துக்குமுற்றும்விரோதம்.

சைவசமயிகளை அஞ்ஞானிகள் என்று கிறிஸ்தவர்கள் வழங்குகிறார்கள் அஞ்ஞானி என்கிற சொல்லுக்குப் பொருள்மெய்க்கட

வுளை அறிகிற அறிவு இல்லாதவன். கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் கருத்தின்படி தாங்கள் சைவசமயிகளை அஞ்ஞானிகளென்று வழங்கலாமென்றால், சைவசமயிகளும் தங்கள்கருத்தின்படி தாங்கள்கிறிஸ்தவர்களை அஞ்ஞானிகளென்று வழங்கலாம்.

சைவசமயிகள் என்று பெயர் இட்டுக்கொண்டு, அநேகமூடர்கள். உயிர்ப்பலி ஏற்கிற துட்டதேவதைகளையும், காடன், மாடன், சுடலைமாடன், காட்டேறி, மதுரைவீரன், கறுப்பன், பதினெட்டாம்படிக்கறுப்பன், சங்கிலிக்கறுப்பன், பெரியதம்பிரான், முனி, கண்ணகி, பேய்ச்சி, முதலானவர்களையும்வணங்குகிறார்கள். இந்தியாவில் அநேகர் மகம்மதியர்களுடைய பள்ளிவாயிலைச் சேவிக்கிறார்கள். இலங்கையில் அனேகர் ரோமன் கத்தொலிக்கருடைய மரியமை கோயிலுக்குக் காணிக்கை செலுத்துகிறார்கள். இவர்கள் எல்லாருஞ் சிவத்துரோகிகள், இவர்களே அஞ்ஞானிகள்.

சைவசமயத்தைத்தமிழ்ச்சமயமென்றும்சைவசமயக்கோயிலைத் தமிழ்க்கோயில் என்றும், அறிவில்லாத ஜனங்கள் வழங்குகிறார்கள். தமிழ் இன்பம் ஒருசமயத்தின் பெயரன்று ஒருபாஷையின்பெயர்.

பெறுதற்கரியமனிதப்பிறவியைப்பெற்றும், மிகமேலாகியசைவசமய மரபிலேபிறந்தும்,சைவசமயம் இப்படிப்பட்டது. அந்தச்சமயக்கடவுள் இப்படிப்பட்டவர், அவரை வழிபடுகிற முறைமை இப்படிப்பட்டதென்று ஆராய்ந்து அறிந்துக்கொண்டு சைவசமயத்தை அநுட்டியாது, நேர்ந்தபடி நடப்பது, ஐயையோநரகத்துன்பத்துக்குக் காரணமன்றோ.

சைவசமயிகள் சைவசமயத்தை அறியாது கெடுவதற்குக்காரணம், சைவசமயத்தைச் சைவசமயாசாரிகள் பிரசங்கஞ்செய்யாது விடுதலே யாதாயினும் ஒருசமயத்தை அறிந்துபிரசங்கஞ் செய்யாதவர்கள், அந்தச் சமயத்துக்குத் தாங்கள் குருமார்களென்று சொல்லிக்கொண்டு திரிவதும், அந்தக் குருத்துவத்துக்கு உரியபொருளையும் மரியாதையையும் தாங்கள் பெறவிரும்புவதும் என்ன பரிதாபம் பரிதாபம்.

சைவசமயம்

விபூதி உருத்திராக்கந் தரிப்பது மாத்திரமே சைவசமயிக்கு இலக்கணம் என்று சிலர் எண்ணுகிறார்கள்.

விபூதி உருத்திராக்கந் தரிப்பது, மற்சமாமிசம் புசியாது விடுவது, இந்த இரண்டு மாத்திரமே சைவசமயிக்குஇலக்கணம் என்று வேறு சிலர் எண்ணுகிறார்கள்.

விபூதிஉருத்திராக்கந்தரிப்பது,மற்சமாமிசம்புசியாதுவிடுவது மற்சமாமிசம் புசிக்கிறவர்கள் காணாதிருக்கும்படி போசனஞ்செய்வது இந்த மூன்றுமாத்திரமே சைவசமயிக்கு இலக்கணம் என்று மற்றுஞ்சிலர் எண்ணுகிறார்கள்.

சைவசமயிக்குரிய முக்கியவிலக்கணங்களாவன:—

க. கொலை, களவு கள்ளுண்ணல், மற்சமாமிசம்புசித்தல், வியபிசாரம், பொய் முதலாகிய பாவங்களை மரணபரியந்தம் விலக்கி நடப்பது.

உ. உயிர்களுக்கு இரங்குதல், மெய்பேசுதல், வறியவர்களுக்கு ஒரு பிடி அன்னமாவது கொடுத்தல், செய்த நன்றி அறிதல், இந்தக் கருமங்களை மரணபரியந்தம் பாதுகாத்து நடப்பது.

ங. பிதா, மாதா, பாட்டன், பாட்டி, தமையன், மாமன், உபாத்தியாயர் குரு அரசன் முதலிய பெரியோரை மரணபரியந்த முபசரிப்பது.

ச. சிவதீக்ஷை பெற்றுக் கொள்வது.

ரு. விபூதி உருத்திராக்ஷந் தரிப்பது.

சா. சந்தியாவந்தனை,(அனுஷ்டானம்)சிவத்தியானம், பஞ்சாக்ஷரசெபம், சிவஸ்தோத்திரம் இவைகளை மரணபரியந்தம்நித்தமும் ஒரு பத்து நிமிஷ நேரத்திலாவது மனதை ஒடுக்கி விதிப்படி அன்புடன் செய்து முடிப்பது.

எ. நித்தமுமாவது புண்ணியகாலங்களிலாவது சிவலிங்கபெருமானை அன்புடன் விதிப்படிவலஞ்செய்து வணங்கித் துதிப்பது.

அ. சைவவினாவிடை, சிதம்பரமான்மியம், பெரியபுராணம்முதலாகிய புத்தகங்களை வாசித்தாவது கேட்டாவது அறிவது.

கூ. சிவபெருமானுடைய மகிமையையும், புண்ணியபாவங்களையும், சிவபெருமானை வழிபடு முறைமையும் அறிவிக்கிற சைவபிரசங்கங்களைக் கேட்டுச் சிந்திப்பது.

௰. சிவநிந்தை, சிவனடியார்நிந்தை இவைகளைக் கேளாது நீங்கிவிடுவது.

கக. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் என்னுஞ் சைவசமயகுரவர் நால்வருடைய திருநக்ஷத்திரங்களிலே அவரவருடைய சரித்திரத்தைக் கேட்டுச் சிவனடியார் ஒருவருக்காவது அன்னங் கொடுத்து விரதத்துடனிருப்பது.

கஉ. செய்யத்தகாதபாவத்தைச்செய்தாலும்செய்யத்தக்கபுண்ணியத்தைச் செய்யாதுவிட்டாலும், மனம் பதைபதைத்துஅஞ்சிநடுநடுங்கி குருவை அடுத்து அவர் சிவாகமப்பிரகாரம் விதித்தபிராயச்சித்தத்தை விசுவாசத்துடன் செய்துக்கொள்வது.

அநாசாரம்.

க. மச்சம் மாமிசம் புசித்தல். உ. கள்ளு சாராயங் குடித்தல். ௩. மச்சம் மாமிசம் புசிப்பவர், கள்ளுஞ்சாராயம் குடிப்பவர், தாழ்ந்த சாதியார், அன்னியசமயிகள் என்கிற இவர்களிடத்தாவது, இவர்களுடன் இருந்தாவது, இவர்கள் காணவாவதுபோசனம்பண்ணுதல். ச. சனனசௌசம் மரணசௌசம் உடையவரிடத்தே போசனம் பண்ணுதல். ரு. போசனஞ்செய்தவுடனே எச்சில் தெளியாதுவிடுதல். சு. எந்தப் பாத்திரத்தையாவது எச்சிலாக்குதல். எ. பலகாரம் பழம் முதலியவைகளை எச்சல் பண்ணிப் புசித்தல். அ. புகையிலைச் சுருட்டுப்பிடித்தல். கூ. வெற்றிலைப்பாக்குவாயிலிருக்கச்சயனித்தல். ௰. காலையிலே தந்தசுத்திபண்ணுமுன்னேவெற்றிலைப்பாக்குபோடுதல். கக. வாயோடுகையையுங் கையோடுபாத்திரத்தையும்அணைத்து

எச்சில்பண்ணித் தண்ணீர்குடித்தல். கஉ. வீட்டுமுற்றத்திலுந்தெ
ற்றங்கரையிலும் குளக்கரையிலும், ஆற்றங்கரையிலும் பூந்தோட்
டத்திலும், திருவீதியிலும் எச்சில் உமிழ்தல், மலசலங்கழித்தல்.கங.
ஸ்நானத்துக்குஞ் சமையலுக்கு முபயோகப்படுகிறசலத்திலேசௌ
சம்பண்ணுதல். கச. தெற்றங்கரையிலே சௌசம்பண்ணுதல்.கரு.
சௌசத்தின் பொருட்டுப் பாத்திரத்திலே சலங்கொண்டுவைத்துக்
கொள்ளாது மலசலங்கழித்தல்.கசு.சௌசஞ் செய்தவுடனும் தந்த
சுத்திசெய்தவுடனும்போசனஞ்செய்தவுடனும்வாய்கொப்பளித்துக்
கால்கழுவாது விடுதல். கஎ. க்ஷௌரம் பண்ணுவித்துக்கொண்டா
லும் தூக்கவீட்டுக்குப்போனாலும் உடுத்த வஸ்திரத்துடனே முழுகா
துவிடுதல் கஅ. முகக்ஷௌரமாத்திரம் பண்ணுவித்துக்கொள்ளுதல்
ககூ. மத்தியானத்துக்குப்பின் க்ஷௌரம்பண்ணுவித்தல்.உ0. தைச்
சங்கிராந்தியிலும் ஆசௌச முடிவிலும் பழைய மட்பாண்டங்களைத்
தள்ளாது விடுதல். உக. மட்பாண்டங்களை எல்லாருங் காணும்படி
வெளியில்வைத்தல். உஉ. பாண்டங்களை காகம் நாய் முதலியவைக
ளால் தீண்டவிடுதல். உஉ. எச்சில் முதலியவைகளை ஓரத்திலேதுப்
பாது வழியிலேதுப்புதல் கஞ்சா அபினி உண்ணல் இந்தஅநாசாரங்
களை எல்லாரும் விலக்கித் திருத்தம் உற நடக்கக் கடவார்கள்.

திருக்கோயிலும் திருவீதியிலுஞ் செய்யத்தகாத குற்றங்கள்.

க. ஸ்நானஞ் செய்யாதுபோதல். உ. தோய்த்துலராதவேட்டி
தரித்துக்கொண்டு போதல். ங. கால்கழுவாது போதல். ச. ஆ
சௌசத்துடனே போதல். ரு. தலையில்வஸ்திரந்தரித்துக்கொள்ளு
தல். சு. சட்டையிட்டுக் கொள்ளுதல் எ. போர்த்துக்கொள்ளுதல்.
அ. மேல்வேட்டிபோட்டுக்கொள்ளுதல். கூ. பாதரக்ஷையிட்டுக்கொ
ள்ளுதல். கய வாகனமேறிக் கொள்ளுதல். கக. குடைபிடித்துக்
கொள்ளுதல். கஉ. வெற்றிலைப்பாக்கு அருந்துதல். கங. துப்புதல்.
கச. மலசலங்கழித்தல். கரு. மூக்குநீர்சிந்துதல். கசு. மயிர் கோதி

முடித்தல். ௧௭. சூதாடுதல். ௧௮. சிரித்தல். ௧௯. சண்டையிடுதல். ௨௦. வீண்வார்த்தை பேசுதல். ௨௧. காமப்பற்றுவைத்தல். ௨௨. காலைநீட்டிக்கொண்டிருத்தல். ௨௩. சயனித்தல். ௨௪. ஆசனித்திருத்தல். ௨௫. சுவாமிக்கும்பலிபீடத்துக்குங்குறுக்கேபோகுதல். ௨௬. சுவாமிக்கும் பலிபீடத்துக்கும் இடையிலே நமஸ்காரம்பண்ணுதல். ௨௭. சுவாமிக்குநேராகக்காலைநீட்டி நமஸ்காரம்பண்ணுதல். ௨௮. சுவாமிக்குக் காலைநீட்டி அங்கப்பிரதக்ஷணம்பண்ணுதல். ௨௯. நிருமாலியத்தைக் கடத்தல். ௩௦. நிருமாலியத்தைமிதித்தல். ௩௧. தூபி, துஜஸ்தம்பம், பலிபீடம், விக்கிரகம் இவைகளின்நிழலைமிதித்தல். ௩௨. விக்கிரகத்தைத்தொடுதல்.

இவைகளை அருணகிரிபுராணம் வலம்புரிச் சருக்கத்தில் ௧௦-வது செய்யுள் முதலியவற்றில் பார்க்கக்காணலாம்.

இந்தக் குற்றங்களைச்செய்தவர்கள், நரகத்திலேதண்டிக்கப்படுவார்கள் என்று ஆகமங்களும்புராணங்களுஞ்சொல்லுகின்றன. குளிக்கப்போய்ச்சேறுபூசிக்கொள்வதுபோலச் சுவாமிதரிசனமாகியபுண்ணியஞ்செய்யப்போய்ப் பாவத்தைத்தேடிக்கொள்வதுபுத்தியன்று, எல்லாரும் இந்தக்குற்றங்களை நீக்கி விதிப்படி சுவாமி தரிசனஞ் செய்து, திருவருள்கடாக்ஷம்பெற்று உய்யக்கடவார்கள்.

இந்தியாவிலே, உத்தியோகஸ்தர்கள் அனேகர், சுவாமிசந்நிதானத்திலே, விதிக்குவிரோதமாக, சட்டைஇட்டுக்கொண்டும், போர்த்துக்கொண்டும், மேல்வேட்டிபோட்டுக்கொண்டும், தலையில்வஸ்திரந்தரித்துக்கொண்டும், பாதரக்ஷை இட்டுக்கொண்டும்குடைபிடித்துக்கொண்டும் போகிறார்கள். அவர்கள், தங்கள்சமயத்தில் விசுவாசம் உடையவர்களானால், இப்படிச்செய்வார்களா?. கிறிஸ்தவர்களுள்ளே கவர்னர்முதலிய பெரியஉத்தியோகஸ்தர்களுந் தங்கள்கோயில்களுக்குத் தங்கள்சமயக்கிரமப்படியே போவதை, அவர்கள் காணவில்லையா! தங்களிற்றாழ்ந்தமனுஷர்கள் தங்களெதிரே பாதரக்ஷைஇட்டுக்கொண்டாயினுங்குடைபிடித்துக்கொண்டாயினும்நின்றால், அவர்களைக்கோபிக்கிறார்களே? இது குற்றம் என்றுகொண்டவர்கள் இந்தக்

குற்றத்தை நாங்கள் சுவாமி சந்நிதானத்திலே செய்யத் துணிவதா என்ன அறிவு!!

திருக்கோயிறன்னின் மலஞ்சலம்விடுதல் உமிழ்தல் திருவிளக்குச்சாயை யிலிங்கச்சாயை கடத்தல், ஒருக்காலாய் வலம் வருதல், அடிவலம்வருதல், ஒன்றொடிவேசியாய்ப்புணர்தலுற்றவரைநினைத்தல், மருக்கமழ் நின்மாலியத்தைச் சிவன்றனைக்கோமுகையை, வழிகடத்தலாடையின்றி மருவுதல், கான்றமுழ்தல், மெருக்க நீறணியாமை, பெலிப்பற்றமவிழ்தல், பெலிப்டக்குறுக்கிடுதல், பெருமான் சந்நிதியில்.

ஏறுடனே அபிசுதன்டு பலிபீடம் இலிங்கமிவைசாயைமிதித்தேகுதல் பொய்ம்மொழிதல், பேதிழவேயு சுசிபிறர்தாரத்தை விரும்பல் பெரும் புனலாலிருபாதங் கழுவாமைசயனம், தேறுபா னிலநின்றம் பலமுமிழுதறிருடல் திருக்கோயினியமத்தைச் செய்தவர்த்தோர்தக்கட், காறணிபுந்கடைமுடியா ராகமத்திற்சொலு மிவ்வாறைந்தொடிரண்டுகுற்ற மாகாவன்றே.

இக்குற்றங்கள் அபுத்திபூர்வமாக சேரின் வேதத்திலுள்ள உருத்திரமந்திரத்தை ஆயிரமுருச்செபிக்கின்முற்றமகலும்அவ்வேதவாக்கியமந்திரங்களை உச்சரித்தற்கு அருகரல்லாதவர் அகோரமந்திரத்தை ஆயிரமுருச்செபிக்கக்கடவர் இக்குற்றங்களைப்புத்தி பூர்வமாக செய்பவர்கள் தப்பாது எரிவாய் நிரயத்தில் அழுந்துவதுமன்றம், இதற்குப் பரிகாரமுமில்லையென்பது வேதாகம புராணாதிகளின் துணிபாகலின் ஆலயத்திலே புண்ணியத்தை நாடிப்போய்இத்தகைய செயல்களால் பாவத்தைத் தேடிக்கொடல் முறையன்று ஆகையால் இவற்றுள் ஒன்றினையுமியற்றாது தமக்கு விதித்தவாறே அவ்வவ் வேளையிலின்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்துதிருவருளைப்பெற்றுமீள்வதே கடமையாம்—சுபம்.

திருக்கோயிற் குற்றங்கள் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

சிவாலயதரிசனவிதி.

௧. சைவசமயிகள் நாடோறுந் திருக்கோயிலிற்சென்று, சிரத்தையோடு விதிப்படி சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு வீட்டுக்குத் திரும்பல் வேண்டும்.

௨. சிவதரிசனஞ்செய்ய விரும்புவோர் சிவாலயத்துக்குச் சமீபத்தில் உள்ள சிவதீர்த்தத்திலே விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்து, கரையிலேறி, சரீரத்துள்ள ஈரத்தை உலர்ந்த வஸ்திரத்தினாலே துவட்டி, நெற்றியில் விபூதிதரித்து, குடுமியைமுடித்து ஈரக்கௌபீனத்தைக் களைந்து, உலர்ந்த கௌபீனந்தரித்து, கைகளிரண்டையுஞ் சுத்திசெய்து தோய்த்துலர்ந்தனவாய்க் கிழியாதனவாய் வெள்ளியனவாயுள்ள சுத்தவஸ்திரம் இரண்டு அரையிலேதரித்து, அனுட்டானமும் செபமும் முடித்துக்கொண்டு, திருக்கோயிலுக்குப்போகக்கடவர். ஸ்நானம் முதலிய நியமங்கள் இல்லாது திருக்கோயிலுக்குப் போவோர் சிவநிந்தகரை ஒப்பர்.

௩. திருக்கோயிலுக்குப் போம்பொழுது, ஒரு பாத்திரத்திலே தேங்காய் பழம் பாக்கு வெற்றிலை முதலியவைவைத்து, அரைக்குக் கீழ்ப்படாது மேலே உயர்த்தப்பட்டகையிலேந்திக்கொண்டு, திருக்கோயிலுக்குப் போகக்கடவர். சிவபெருமானையும் சிவாக்கினியையும் ஆசாரியரையும் சேவிக்கப்போமிடத்து, வெறுங்கையுடனே போகாது, தம்மாலே கொடுத்தற்கியன்ற பதார்த்தத்தை அவர் சந்நிதியிலே வைத்து வணங்குதலே தகுதி, பொருளில்லாதவன் பத்திரபுட்பங்கள் கொடுத்து வணங்கல்வேண்டும், அதுவுங் கூடாதவன் சந்நிதியில் உள்ள செத்தை முதலியவற்றைப்போக்கிவணங்கல்வேண்டும்.

௪, திருக்கோயிலுக்கு சமீபித்தவுடனே தூலலிங்கமாகியகோபுரத்தை வணங்கி, இரண்டுகைகளையும்சிரசிலே குவித்துக்கொண்டு உள்ளேபிரவேசித்து, பத்திரலிங்கமாகிய பலிபீடத்துக்கு இப்பால் நமஸ்காரம் பண்ணக்கடவர்.

ரு. ஆடவர் அட்டாங்கநமஸ்காரமும், பெண்கள் பஞ்சாங்கநமஸ்காரமும், பண்ணல்வேண்டும். திரியாங்கநமஸ்காரம் இவ்விருவருக்கும் பொது.

சு. அட்டாங்க நமஸ்காரமாவது தலை, கையிரண்டு, செவியிரண்டு, மோவாய், புயங்களிரண்டு என்னும் எட்டுறுப்பும் நிலத்திலே தோயும்படி வணங்குதல். பஞ்சாங்க நமஸ்காரமாவது தலை, கையிரண்டு, முழந்தாளிரண்டு என்னும் ஐந்துறுப்பும் நிலத்திலே தோயும்படி வணங்குதல். திரியாங்க நமஸ்காரமாவது சிரசிலே இரண்டு கைகளையுங் குவித்தல்.

எ. நமஸ்காரம் மூன்றுதரமாயினும், ஐந்துதரமாயினும், ஏழுதரமாயினும், ஒன்பதுதரமாயினும், பன்னிரண்டுதரமாயினும் பண்ணல்வேண்டும். ஒருதரம் இருதரம் பண்ணுதல் குற்றம்.

அ. நமஸ்காரம் பண்ணுமிடத்து, மேற்கேயாயினும், தெற்கேயாயினும், கால் நீட்டல்வேண்டும். கிழக்கேயாயினும், வடக்கேயாயினும் கால் நீட்டலாகாது.

கூ. கிழக்கு நோக்கிய சந்நிதியிலே பலபீடத்துக்கு அக்கினிமூலையினும், தெற்கு நோக்கிய சந்நிதியிலும், மேற்கு நோக்கிய சந்நிதியிலும், பலிபீடத்துக்கு நிருதிமூலையினும், வடக்குநோக்கிய சந்நிதியிலே பலிபீடத்துக்கு வாயுமூலையினும் சிரசைவைத்து மார்பு பூமியிலேபடும்படி வலக்கையை முன்னும் இடக்கையைப் பின்னும் நேரே நீட்டிப் பின் அம்முறையே மடக்கி வலப்புயமும், இடப்புயமும் மண்ணிலே பொருந்தும்படி கைகளை அரையைநோக்க நீட்டி, வலக்காலை முன்னும் இடக்காலை பின்னும் மண்ணிலே பொருந்தச்செய்து, நமஸ்காரம் பண்ணக்கடவர்.

கo. பிற்பகலிலே, சூரியகிரகணமாயினும் சங்கிராந்தியாயினும்வரின், அப்பொழுது தரிசனஞ் செய்யப்போனவர், மேற்கே கால் நீட்டலாகாமையால், தெற்கேநோக்கிய சந்நிதியிலும் வடக்குநோக்கிய சந்நிதியிலும் அட்டாங்க பஞ்சாங்கநமஸ்காரம் பண்ணாது திரியாங்க நமஸ்காரமாத்திரம் பண்ணல்வேண்டும்.

கக. மேற்சொல்லியப்படி நமஸ்கரித்து எழுந்து கும்பிட்டு சிவ பெருமானைச் சிறிதும் மறவாதசிந்தையோடு செபமாலையைக் கையில்வைத்துப் பஞ்சாட்சர செபஞ் செய்துக்கொண்டாயினும், இரண்டு கைகளையும் இருதயத்திலே குவித்துக் கொண்டாயினும், பூரணகர்ப்பிணியானவள் காலிலே விலங்கு பூட்டப்பட்டவளாய் எண்ணெய் நிறைந்த குடத்தை சிரசின்மேல் வைத்துக்கொண்டு நடத்தல்போல, சென்றுக்கள் வருந்துமேயென்று மனம் உருகிப் பூமியைப் பார்த்துக்கொண்டு கால்களை மெல்லவைத்துப் பிரதக்ஷிணம் பண்ணக்கடவர்.

கஉ. சிவபெருமானை மூன்றுதரமாயினும், ஐந்துதரமாயினும், எழுதரமாயினும், ஒன்பதுதரமாயினும், பதினைந்துதரமாயினும், இருபத்தொருதரமாயினும் பிரதக்ஷிணம் பண்ணல்வேண்டும்.

கங. விநாயகரை ஒருதரமும், சூரியனை இரண்டுதரமும், பார்வதிதேவியாரையும், விஷ்ணுவையும் நான்குதரமும், பிரதக்ஷிணம் பண்ணல்வேண்டும்.

கச. பிரதக்ஷிணம் பண்ணும் ஆவரணத்திலே துபிநிழலிலேனும், துசத்தம்பநிழலிலேனும் இருப்பின், அந்நிழலில் மூன்றுகூறுக்கி எஞ்சிய இரண்டு கூற்றினுள்ளே செல்லக்கடவர். கடவுள் உற்சவங் கொண்டருளுங் காலத்திலே உடன்செல்லும்பொழுது அந்நிழலிருப்பினும் நீக்காது செல்லலாம்.

கரு. அபிஷேக காலத்தில் உட்பிராகாரத்திலே பிரதக்ஷிணம் நமஸ்காரம் முதலானவை பண்ணலாகாது.

கசு. பிரமசாரிகள் வலம்வரக்கடவர். கிருகஸ்தரும் வானப்பிரஸ்தரும் வலமும் இடமுமாக வரக்கடவர். சந்நியாசிகள் இடம் வரக்கடவர். வலஞ்செய்தலினாலே போகமும், இடஞ்செய்தலினாலே மோக்ஷமும், வலமுமிடமுஞ் செய்தலினாலே போகமோக்ஷமும் உண்டாகும்.

கஎ. வலமுமிடமுஞ் செய்தல் கர்ப்பக்கிருகத்தில் என்றுசுவாயம்புவத்திலே சொல்லப்பட்டது. கர்ப்பக்கிருகத்துப் பிரதக்ஷிணம்

சிவாலயதரிசனவிதி.

பூசகராகிய சிவப்பிராமணருக்குமாத்திரம் விதிக்கப்பட்டது. கர்ப்பக்கிருகத்திலே சிவலிங்கச்சாயையும், நிருமாலியத்தையும், சோமசூத்திரத்தையும் கடவாது வலமிடஞ் செய்தல்வேண்டும். கர்ப்பக்கிருகத்தில் வலமிடமும், வெளிப்பிராகாரங்களில்வலமும் செய்தல் வேண்டுமென்று காலோத்திரத்தில் விதிக்கப்பட்டது.

௧௮. பிரதக்ஷிணம்பண்ணும் ஆவரணத்தில் உள்ள பலிபீடத்தையும் இடபத்தையுஞ் சேர்த்துப் பிரதக்ஷிணம்பண்ணக்கடவர். தாம் பிரதக்ஷிணம்பண்ணும் ஆவரணத்திலே பலிபீடமும் இடபமும் இல்லையாயின் அதற்கு வெளிப்பிராகாரத்தில் உள்ள பலிபீடத்தையும், இடபத்தையுஞ் சேர்த்துப் பிரதக்ஷிணம் பண்ணக்கடவர். சிவலிங்கத்துக்கும் அந்த அந்த ஆவரணத்தில் உள்ள பலிபீட இடபங்களுக்கும் இடையேபோகலாகாது. இப்படி காலோத்தராகமத்திலே சொல்லப்பட்டது.

௧௯. மேற்சொல்லியபடி பிரதக்ஷிணம் பண்ணிச் சந்நிதானத்திலே நமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்துகும்பிட்டு, துவாரபாலகரைவணங்கி, பின்பு கணநாயகராகிய திருநந்திதேவரை வணங்கித் துதித்து "பகவானே உம்முடையதிருவடிகளை அடைந்த அடியேன் உள்ளே புகுந்து சிவபெருமானைத்தரிசித்துப் பயன்பெறும் பொருட்டுஅநுமதி செய்தருளும்" என்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, உள்ளே போகக்கடவர்.

௨௦. முன்னே விக்கினேசுரருடைய சந்நிதியையடைந்து, இரு கைகளையுங்குவித்து அவரைத்தரிசித்து மனதிலே தியானித்து, முட்டியாகப்பிடித்த இரண்டு கைகளினாலும் நெற்றியிலே மும்முறைகுட்டி, வலக்காதை இடக்கையினாலும் இடக்காதை வலக்கையினாலும் பிடித்துக்கொண்டு மும்முறை தாழ்ந்தெழுந்து தோத்திரம் பண்ணக்கடவர்.

௨௧. பின்பு இருகைகளையுஞ் சிரசிலே குவித்துக்கொண்டுசிவபெருமானுடைய சந்நிதியை அடைந்து, அவரைத்தரிசித்து மனதிலே தியானித்து சிரசிலும் இருதயத்திலும் அஞ்சலிசெய்து, மனங்கசிந்துருக, உரோமஞ்சிலிர்ப்ப, ஆநந்த அருவிசொரிய முப்

பத்திரண்டிராகங்களுள் அவ்வக்காலத்துக்கு ஏற்ற இராகத்துடனே தோத்திரங்களைச் சொல்லக்கடவர்.

உஉ. உத்தமோத்தமமாகிய தோத்திரங்கள், தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம் என்னும் அருட்பாக்களேந்துமாம்.

உஙு. சிவபெருமானைப் பூசகரைக்கொண்டு வில்வத்தினாலே அருச்சனைசெய்வித்து, விதிப்படி சுத்திசெய்யப்பட்ட பழமுதலியவற்றை நிவேதிப்பித்து, கர்ப்பூராரார்த்திரிகம் பணிமாறப்பண்ணி, பூசகருக்கு இயன்ற தக்ஷிணை கொடுக்கக்கடவர்.

உச. சிவப்பிராமணர்கள் கர்ப்பக்கிருகத்திலும் பிராமணர்கள், அர்த்தமண்டபத்திலும், க்ஷத்திரியர் மகா மண்டபத்திலும்புகுந்து, சிவமூலமந்திரத்தினாலே புஷ்பாஞ்சலி செய்யக்கடவர். வைசியர் இடபத்துக்கு முன்னும், சூத்திரர் இடபத்துக்குப் பின்னும், கோமயத்தினாலே சதுராச்சிரமாக இடம்பண்ணிசிவமூலமந்திரத்தினால் அருச்சிக்கக்கடவர். இப்படி அஞ்சுமான் என்னும் ஆகமத்திலே சொல்லப்பட்டது.

உரு. பின்பு சபாபதி, தக்ஷணாமூர்த்தி, சோமாஸ்கந்தர், சந்திரசேகரர், சுப்பிரமணியர் முதலிய மூர்த்திகளையும் சமயாசாரியர்கள் நால்வரையும் தரிசித்து, வணங்கித் துதிக்கக்கடவர்.

உசு. அதன்பின் பார்வதிதேவியாருடைய சந்நிதியை அடைந்து சிரசிலும் இருதயத்திலும் அஞ்சலிசெய்து, அவரைத் தரிசித்து மனதிலே தியானித்து, அர்ச்சனை முதலியன செய்வித்து, தோத்திரங்களைச் சொல்லக்கடவர்.

உஎ. இறுதியில் விபூதிவாங்கித் தரித்துக்கொண்டு, பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, சண்டேசுரர் சந்நிதியை அடைந்து, வணங்கித்தோத்திரஞ்செய்து, தாளத்திரம்பண்ணிச் சிவதரிசன பலத்தைத் தரும்பொருட்டுப் பிரார்த்திக்கக்கடவர்.

உஅ. அதன்பின் நந்திதேவரை அடைந்து வணங்கித் துதித்து பலிபீடத்துக்கு இப்பால்வந்து, மும்முறை நமஸ்கரித்து, எழுந்து

வடக்குநோக்கி இருந்து, சிவபெருமானைத் தியானித்துக்கொண்டு பஞ்சாக்ஷரத்தில் இயன்ற உருச்செபித்து எழுந்து வீட்டுக்குப்போகக்கடவர்.

௨௯. தரிசனஞ்செய்து திரும்பும்பொழுது சிவபெருமானுக்கும் இடபதேவருக்கும் புறங்காட்டாது திரும்பல்வேண்டும்.

௩௰. சிவதரிசனம் பிராதக்காலத்திலே செய்தால் இரவிலே செய்தபாவம்போம், மத்தியானத்திலே செய்தால் பிறந்தநாட்டொடங்கிச் செய்தபாவம்போம். சாயங்காலத்திலே செய்தால் எழுபிறவிகளிற் செய்தபாவம்போம். ஆதலால், சைவசமயிகள் யாவரும் எந்நாளும் காலந்தோறும் தவறாமல் விதிப்படி மெய்யன்போடு சிவதரிசனஞ் செய்யக்கடவர்.

௩௧. சோமவாரம், அட்டமி, பிரதோஷம், பௌர்ணிமை, அமாவாசை, திருவாதிரை, உத்தராயணம், தக்ஷிணாயனம், சித்திரை விஷு ஐப்பசிவிஷு மாசப்பிறப்பு, சூரியகிரகணம், சந்திரகிரகணம், சிவராத்திரி முதலிய புண்ணிய காலங்களிலே சிவதரிசனஞ் செய்தல் மிகமேலாகிய சிவபுண்ணியம்.

௩௨. சிவபெருமானை மனதினாலே தியானித்துக் கொண்டும் பஞ்சாக்ஷரத்தை வாக்கினாலே உச்சரித்துக்கொண்டும் சூரியோதயந் தொடங்கி அத்தமய பரியந்தமாயினும் ஒருயாமமாயினும் அங்கப்பிரதக்ஷிணஞ் செய்தவர் தீவினைகளெல்லாவற்றினின்றும் நீங்கி, முத்தியை அடைவர்.

௩௩. இடபதேவரைத் தரிசித்து, அங்குநின்றும் இடமாகச் சென்று சண்டேசுரரைத்தரிசித்து, சென்றவழியே திரும்பிவந்து மீண்டும் இடபதேவரைத்தரிசித்து, அங்குநின்றும் வலமாகச்சென்று வடதிசையைச்சேர்ந்து, கோமுகையைக் கடவாது முன்சென்றவழியே திரும்பிவந்து இடபதேவரைத்தரிசித்து, அங்குநின்றும் இடமாகச்சென்று சண்டேசுரரைத் தரிசித்து, அங்குநின்றும் திரும்பி, இடபதேவரைத் தரிசியாது வலமாகச்சென்றுவடதிசையைச் சேர்ந்து, அங்குநின்றும திரும்பிவந்து, இடபதேவரைத்தரிசியாது இடமாகச்சென்று சண்டேசுரரைத்தரிசித்து, திரும்பிவந்து இடபதேவரைத்தரிசித்து, பின்பு சிவலிங்கப்பெருமானைத்தரிசித்து வண

ங்குதல் சோமசூத்திரப் பிரதக்ஷிணம் எனப் பெயர்பெறும். பிரிந்து வரும்பொழுது ஆன்மப்பிரதக்ஷிணம் பண்ணல்வேண்டும். இப்படி ஒரு பிரதக்ஷிணஞ் செய்யின், அநந்தமடங்கு பயனுண்டு. இந்தப் பிரதக்ஷிணம் பிரதோஷகாலத்திலே செய்யின் மிகவிசேடமாம்.

௩௪. சுக்கிலபக்ஷம் கிருஷ்ணபக்ஷம் என்னும் இரண்டு பக்ஷத்தும் வருகின்ற திரயோதசிதிதியிலே சூரியாஸ்தமயனத்துக்குமுன் மூன்றேமுக்கால் நாழிகையும் பின்மூன்றேமுக்கால் நாழிகையுமாய் உள்ளகாலமே பிரதோஷம் எனப்படும். விஷ்ணுமுதலியதேவர்கள் தாங்கள் திருப்பாற்கடல்கடைந்தபோது ஆலகாலவிஷம்தோன்றக் கண்டு அஞ்சி ஓட்டெடுப்ப. அது அவர்களை வலமும் இடமுமாக மறித்துத்தொடர்ந்தது அவர்கள் திருக்கைலாயத்திற்சென்று, இடபதேவருடைய அண்டத்தில் ஒளித்தார்கள். அவர்களை ஆலகால விஷம் பின்றொடர்ந்துவரும்போது சிவபெருமான் இடபதேவருடைய இரண்டு கொம்பினடுவே இருந்து அவ்விஷத்தைத் திருக்கரத்திலேற்று உட்கொண்டு அவர்களைக்காத்து, அக்கொம்பினடுவே நின்று நிருத்தஞ்செய்தருளினார். இது சனிவாரத்திலே திரியோதசி திதியிலே சாயங்காலத்திலே அர்த்தமண்டல சமயத்திலே நிகழ்ந்தது. ஆதலால் சனிப்பிரதோஷம் மிகச்சிறந்தது. இப்பிரதோஷ வரலாறு வேறொரு பிரகாரமாகவுஞ் சொல்லப்படும். ஏகாதசியின் மாலைக்காலத்திலே சிவபெருமான் ஆலகால விஷத்தை உண்டு தேவர்களைக் காத்தருளினார். துவாதசியிலே அமிர்தந்தோன்ற, தேவர்கள் அதை உண்டு, திரயோதசியின் மாலைக்காலத்திலே சிவபெருமானைப் பூசித்து வணங்கினார்கள். அப்பொழுது சிவபெருமான் இடபத்தின்மேல் நின்று அருள்செய்தார். இப்பிரதோஷத்திலே இடபதேவருடைய அண்டத்தைப்பரிசித்து, அவருடைய இரண்டுகொம்பினடுவே பிரணவத்தோடுகூட ஹராஹர என்று சொல்லி சிவலிங்கப்பெருமானைத் தரிசித்தல்வேண்டும்.

௩௫. பிரதோஷ காலத்திலே மெய்யன்போடு சிவதரிசனஞ் செய்யின் கடன், வறுமை, நோய், பயம், கிலேசம், அவமிருத்து, மரணவேதனை, பாவம்என்னும் இவைகளெல்லாம்நீங்கும். முத்தி சித்திக்கும்.

உ

சிவமயம்.

கிரிப்பிரதக்ஷிணவிதி.

திரு அருணாசலம் என்னுந் திருமலையை வலம்வருவோர் மார்கழிமாதந் தொடங்கிச் செய்தல்வேண்டும். செய்கையில் புண்ணிய தீர்த்தங்களிலேமுழுகிச் சுத்தவஸ்திரந் தரித்துச் சந்தியாவந்தன முதலிய நித்தியகர்மங்களை முடித்து போசனஞ் செய்யாமற் செய்க சிவபெருமானது திருவடிகளை யிடையறாது தமது மனத்தினிறுத்தித், திருவைந்தெழுத் தெனப்படும் ஸ்ரீபஞ்சாட்சர மந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு, விபூதி உருத்திராக்கம் என்னுஞ் சிவசின்னங்களைத் தரித்துத், தமது கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டாவது, அல்லது மார்பினிடத்தில் வைத்தாவது, செபமாலைதரித்தாவது, பூமியிலுள்ள உயிர்கள் நோவாவண்ணம் எண்ணெய் குடத்தைச் சிரசிலிட்டுக் காலிற்றளைபூட்டிய பூரணகர்ப்பவதிபோல் மெல்லெனப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்க. இம்மார்கழில் ஒருநாள் ஒருமுறை வலம் வந்தால் ஒருவருடம் இடையாதுசெய்த பலனையடைவார்கள் இப்பூமியில் என்னவேண்டுமோ, அவற்றை யநுபவித்து இறுதியிற் சிவலோகத்தையும் அடைவார் என்க. ஒரு அடிக்கு ஆயிரம் அசுவமேதயாகபலனுண்டாம். வாசபேய யாக பலனைவிட நூறுபங்கு அதிகமுண்டாம். இம்மலை முழுவதையும் பிரதக்ஷிணஞ்செய்யும் பெரியோர் சிவனிடஞ் சென்று விளக்குவார்.

தைமாதத்திலே தேவரும் முனிவரும்மனங்குழைந்து இவ்வருணாசலமலையைத் தியானித்து, அநிட்டங்கெடவும், இட்டம்பொருந்தவும் பிரதக்ஷிணஞ் செய்பவர்கள் பண்டிதராயினும், மூர்க்கராயினும் பாதகராயிருந்தாலும், குலத்தினுயர்ந்தோராயினும், தாழ்ந்தோராயினும் தேவர்களும் வணங்குகின்ற அருணாசலத்தைப் பிர

தக்ஷிணம் செய்வாராயின் அளவில்லாதகோடி பாவங்களெல்லா மகன்று சாயுச்சியமடைவார்களென்பது சத்தியம் பிரதக்ஷிணஞ் செய்யும்போது மிதியடி, செருப்பு, இவைதரித்தும், குதிரை, யானை, ஒட்டை, வண்டி, பல்லக்கு இவைகளி லேறிச்சென்றும், குடைபிடித்தும் செய்தல் பாவமாம். மாதிதன் என்னும் அரசன் அவ்வாறே குதிரையிலேறிப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்தமையால் நரகத்தில் விழுந்தான். குதிரை சிவலோகஞ்சார்ந்தது அங்கேகணங்களுக்கெல்லாம் அதிபதியாக விளங்கிற்று. ஆதலால் அன்பர்கள் மிதியடி முதலானவற்றை விடுத்துச் சிவபெருமானது திருவடிகளைத்தியானித்துச் செய்யின் புத்தி, சித்தி முத்திகள் எளிதல் கைகூடும்.

பிரதக்ஷிணஞ் செய்யும்போது ஓரடிவைத்தலால் மனத்தினாற் செய்த பாவங்களெல்லா மகலும் இரண்டடி வைத்தலாற் சொற்களானேர்ந்த பாவங்களெல்லாந்தீரும். மூன்றுமடிவைத்தலால் உடலினாற்செய்த தீமைகள் யாவுமோடும் பிராதக்காலத்திலே (விடியற்காலம்) வலஞ்செய்யிற் குற்றங்கள் நீங்கும். உச்சிக்காலத்திற் செய்யின் இட்டசித்திகள் விளையும், மாலைக்காலம் வலம்வரின் மிகுதியாகத் தழைத்து வளரும் தனம், தானிய முதலாயினபெற்று வாழ்வர். ஞாயிற்றுக்கிழமையில் வலம்வந்தோர் மெய்யிலும் நோய்கள் நீங்கிப் பூமியில் வாழ்ந்து சூரியலோகத்தை யடைந்து மகா சங்கார காலத்திற் சிவபெருமான் திருவடியிற் கலப்பர். திங்கட்கிழமை சுற்றினோர் பாவங்களெல்லாம் நீங்கிச் சந்திரலோகமடைந்து போகமநுபவித்து இறுதியின் முத்தியடைவார். மற்றைய வாரங்களிற் செய்தோரும் அவ்வாறே நினைந்தன பெற்று வாழ்ந்து அவ்வக் கோள்களி னுலகங்களை யடைந்து போகமுற்றுப் பின்னர் அரனடியேசேர்வர். சித்திரைமாதத்திலே அமரபக்கத்திலே சதுர்த்தசிதிதியிலே உதயகாலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, வெண்ணீறுசாத்தி, சிவ

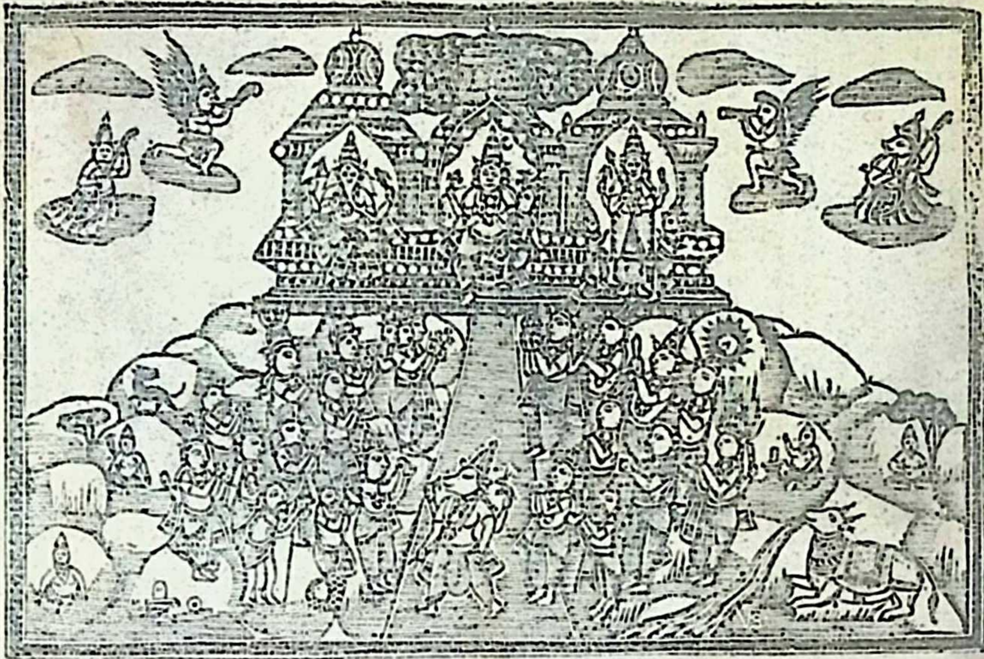
லிங்கப் பெருமானைத் துதித்துப்பணிந்து, இவ்வுலக போகத்தை விரும்பாமலும், சுவர்க்கமுதலிய பதவிகளிலு மநுபவிக்கும் பலனை விரும்பாமலும், அநாதிமல முத்தராகிய சிவபெருமானுருவிய அருணசலத்தை வலஞ்செய்தோர், அசுத்த தத்துவமாகிய ஆன்மதத்துவங்களிலும், சுத்தாசுத்த தத்துவங்களாகிய வித்தியாதத்துவங்களிலும் தங்காது சுத்த தத்துவமாகிய சிவதத்துவத்தி லெஞ்ஞான்றும் சிவரூபமுற்று வாழ்வர்.

ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தையுச்சரித்துச் சிவபிரான்திருவடிகளையுளத்திற் பதித்துச் சூரிய உதயமுதல் அத்தமயனம் வரையும் செய்தோர் சுத்த சிவதத்துவத்திற் கலந்து வாழ்வர். ஒருசாமம் வலம் புரிந்தால் அட்டமாசித்திகளை யடைவர்.

மலைவலஞ்செய்து ஒருமுறை செய்வதிலும் மும்முறை செய்வது விசேடம். நூறு, ஆயிரம், பதினாயிரம், இலக்கம், கோடி என்னுங் கணக்காக ஆலயங்களை வலஞ்செய்த பலனை யளிக்கும், சரீரப் பிரதட்சணஞ் செய்தவர், தம் உடலிற்படிந்த மணலொவ்வொன்றற்கும் தேவவருடம் ஆயிரம்வரையும் புட்பத்தேரிலிருந்து போகங்களை யநுபவித்து மகா சங்காரகாலத்திற் சிவன்றிருவடிப் பேறாகிய அத்துவித முத்தியை யடைவார் என்க.

மலை சிவரூபமா யிருத்தலால் அதன்கண் ஏறுதல் மகாபாவம் ஆகும் அதற்குப் பிராயச்சித்தமில்லை. ஆதலால் ஒருவரும் ஏறற்க. மலை அக்கினி வடிவென்பதற்குத் திருஷ்டாந்தம் இப்போதுங் காணலாம். என்னெனில் எவ்வளவு மழை பெய்யினும் அருவிசலம் வடியாமையேயாம். சுபமஸ்து.

பணிந்தவ ரவய வத்திற் பற்றிய மணலொவ் வொன்றற்
கெண்ணிடு மிமையோ ராண்டா யிரமல ரிரதந் தன்னி
லிணைந்தமர்ந் திருப்பரின்புற் றமலன்றன் சிவலோகத்திற்
றணைந்திடு மவர்மு னின்ற தருவுனிற் சார்ந்த பாவம்.

1. தேவர், முனிவர்கள், சித்தர்கள் முதலிய யாவர்களும் புடைசூழ உமா மகேஸ்வரி சமேதராய் பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீகைலையங்கிரி.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவண்ணாமலையில்

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகம்.

சுவாமிபெயர்—அருணாசலேசுரர்.

தேவிபெயர்—உண்ணாமுலையம்மை.

பண்-நட்டபாடை (முதற்றிருமுறை.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உண்ணாமுலையுமையாளொடுமுடனாகியவொருவன்
பெண்ணாகியபெருமான்மலைதிருமாமணிதிகழ
மண்ணார்ந்தனவருவித்திரண்மழலைம்முழவதிரு
மண்ணாமலைதொழுவார்வினைவழுவாவண்ணமறுமே. 1

தேமாங்கனிகடுவன்கொளவிடுகொம்பொடுதீண்டித்
தூமாமழைதுறுவன்மிசைசிறுநுண்டுளிசிதற
வாமாம்பிணையணையும்பொழிலண்ணாமலையண்ணல்
பூமாங்கழல்புனைசேவடிநினைவார்வினையிலரே. 2

பீலிம்மயில்பெடையோடுறைபொழில்சூழ்கழைமுத்தஞ்
சூலிம்மணிதரைமேனிறைசொரியும்விரிசார
லாலிம்மழைதவழும்பொழிலண்ணாமலையண்ணல்
காலன்வலிதொலைசேவடிதொழுவாரன்புகளே. 3

உதிரும்மயிரிடுவெண்டலைகலனாவுலகெல்லா
மெதிரும்பலியுணலாகவுமெருதேறுவதல்லான்

முதிருஞ்சடையிளவெண்பிறைமுடிமேல்கொளவடிமே
லதிருங்கழலடிகட்கிடமண்ணாமலையதுவே. 4

மரவஞ்சிலைதரளம்மிகுமணியுந்துவெள்ளருவி
யரவஞ்செயமுரவம்படுமண்ணாமலையண்ணா
லுரவஞ்சடையுலவும்புனலுடனாவதுமோரார்
குரவங்கமழ்நறுமென்குழலுமைபுல்குதல்குணமே. 5

பெருகும்புனலண்ணாமலைபிறைசேர்கடனஞ்சைப்
பருகுந்தனைதுணிவார்பொடியணிவாரதுபருகிக்
கருகும்மிடறுடையார்கமழ்சடையார்கழல்பரவி
யுருகும்மனமுடையார்தமக்குறுநோயடையாவே. 6

கரிகாலனகுடர்கொள்வனகழுதாடியகாட்டி
னரியாடியநகுவெண்டலையுதையுண்டவையுருள
வெரியாடியவிறைவர்க்கிடமினவண்டிசைமுரல
வரியாடியகண்ணாளொடுமண்ணாமலையதுவே. 7

ஒளிறுபுலியதளாடையனுமைபஞ்சுதல்பொருட்டாற்
பிளிறுகுரன்மதவாரணவதனம்பிடித்துரித்து
வெளிறுபடவிளையாடியவிகிர்தன்னிராவணனை
யளறுபடவடர்த்தானிடமண்ணாமலையதுவே. 8

விளவார்கனிபடநூறியகடல்வண்ணனும்வேதக்
கிளர்தாமரைமலர்மேலுறைகேடில்புகழோனு
மளவாமணமழலாகியவண்ணாமலையன்ன
றளராமுலைமுறுவலுமைதலைவன்னடிசரணே. 9

வேர்வந்துறமாசூர்தரவெயினின்றுழல்வாரு
மார்பம்புதைமலிசீவரமறையாவருவாரு
மாரம்பர்தமுரைகொள்ளன்மினண்ணாமலையண்ணல்
கூர்வெண்மழுப்படையானழகல்சேர்வதுகுணமே. 10

வெம்புந்தியகதிரோனொளிவிலகுந்தருவிசார
லம்புந்திமூவெயிலெய்தவனண்ணாமலையதனைக்
கொம்புந்துவகுயிலாலுவகுளிர்காழியுண்ஞான
சம்பந்தன்றமிழ்வல்லவரடிபேணுதற்றவமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்-தக்கேசி. (முதற்றிருமுறை.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவார்மலர்கொண்டடியார்தொழுவார் புகழ்வார்வானோர்கண்
மூவார்புரங்களெரித்தவன்றுமூவர்க்கருள்செய்தார்
தூமாமழைநின்றதிரவெருவித்தொருவின்னிரையோடு
மாமாப்பிணைவந்தணையுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே. 1
மஞ்சைப்போழ்ந்தமதியஞ்சூடும்வானோர்பெருமானார்
நஞ்சைக்கண்டத்தடக்குமதுவுநன்மைப்பொருள்போலும்
வெஞ்சொற்பேசும்வேடர்மடவாரிதணமதுவேறி
யஞ்சொற்கிளிகளாயோவென்னுமண்ணாமலையாரே. 2
ஞானத்திரளாய்நின்றபெருமானல்லவடியார்மே
லூனத்திரளைநீக்குமதுவுமுண்மைப்பொருள்போலு
மேனத்திரளோடினமான்கரடியிழியுமிரவின்க
ணானைத்திரள்வந்தணையுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே. 3
இழைத்தவிடையாளுமையாள்பங்கரிமையோர்பெருமானார்
தழைத்தசடையார்விடையொன்றேறித்தரியார்புரமெய்தார்
பிழைத்தபிடியைக்காணாதோடிப்பெருங்கைமதவேழ
மழைத்துத்திரிந்தங்குறங்குஞ்சாரலண்ணாமலையாரே. 4
உருவிற்றிகழுமுமையாள்பங்கரிமையோர்பெருமானார்
செருவிலொருக்கால்வளையவூன்றிச்செந்தீயெழுவித்தார்
பருவிக்குறவர்புனத்திற்குவித்தபருமாமணிமுத்த
மருவித்திரளோடிழியுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே. 5

எனைத்தோரூழியடியாரேத்தவிமையோர்பெருமானார்
நினைத்துத்தொழுவார்பாவந்தீர்க்குநிமலருறைகோயில்
கனைத்தமேதிகாணாதாயன்கைமேற்குழலூத
வனைத்துஞ்சென்றுதிரளுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே. 6

வந்தித்திருக்குமடியார்தங்கள்வருமேல்வினையோடு
பந்தித்திருந்தபாவந்தீர்க்குபரமனுறைகோயின்
முந்தியெழுந்தமுழவினோசைமுதுகல்வரைகண்மே
லந்திப்பிறைவந்தணையுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே. 7

மறந்தான்கருதிவலியைநினைந்துமாறாயெடுத்தான்றோ
ணிறந்தான்முறியநெரியவூன்றிநிறையவருள்செய்தார்
திறந்தான்காட்டியருளாயென்றுதேவரவர்வேண்ட
வறந்தான்காட்டியருளிச்செய்தாரண்ணாமலையாரே. 8

தேடிக்காணார்திருமால்பிரமன்றேவர்பெருமானை
மூடியோங்கிமுதுவேயுகுத்தமுத்தம்பலகொண்டு
கூடிக்குறவர்மடவார்குவித்துக்கொள்ளவம்மினென்
றாடிப்பாடியளக்குஞ்சாரலண்ணாமலையாரே. 9

தட்டையிடுக்கித்தலையைப்பரித்துச்சமணேநின்றுண்ணும்
பிட்டர்சொல்லுக்கொள்ளவேண்டாபேணித்தொழுமின்கள்
வட்டமுலையாளுமையாள்பங்கர்மன்னியுறைகோயி
லட்டமாளித்திரள்வந்தணையுமண்ணாமலையாரே. 10

அல்லாடரவமியங்குஞ்சாரலண்ணாமலையாரை
நல்லார்பரவப்படுவான்காழிஞானசம்பந்தன்
சொல்லான்மலிந்தபாடலானபத்துமிவைகற்று
வல்லாரெல்லாம்வானோர்வணங்கமன்னிவாழ்வாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவண்ணாமலையில்
திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அருளிச்செய்த
திருநேரிசை. (௪-ம் திருமுறை.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓதிமாமலர்கடூவியுமையவள்பங்காமிக்க
சோதியேதுளங்குமெண்டோட்சுடர்மழுப்படையினானே
ஆதியேயமரர்கோவேயணியணாமலையுளானே
நீதியாநின்னையல்லானினையுமாநினைவிலேனே. 1

பண்டனைவென்றவின்சொற்பாவையோர்பங்கநீல
கண்டனேகார்கொள்கொன்றைக்கடவுளேகமலபாதா
அண்டனேயமரர்கோவேயணியணாமலையுளானே
தொண்டனேனுன்னையல்லாற்சொல்லுமாசொல்லிலேனே. 2

உருவமுமுயிருமாகியோதியவுலகுக்கெல்லாம்
பெருவினைப்பிறப்புவீடாய்நின்றவெம்பெருமான்மிக்க
அருவிபொன்சொரியுமண்ணாமலையுளாயண்டர்கோவே
மருவிநின்பாதமல்லான்மற்றொருமாடிலேனே. 3

பைம்பொனேபவளக்குன்றேபரமனேபால்வெண்ணீற்றாய்
செம்பொனேமலர்செய்பாதாசீர்தருமேனியேமிக்க
அம்பொனேகொழித்துவீழுமணியணாமலையுளானே
என்பொனேயுன்னையல்லாலேதுநானினைவிலேனே. 4

பிறையணிமுடியினானேபிஞ்ஞகாபெண்ணோர்பாகா
மறைவலாவிறைவாவண்டார்கொன்றையாய்வாமதேவா
அறைகழலமரரேத்துமணியணாமலையுளானே
இறைவனேயுன்னையல்லாலியாதுநானினைவிலேனே. 5

புரிசடைமுடியின்மேலோர்பொருபுனற்கங்கைவைத்துக்
கரியுரிபோர்வையாகக்கருதியகாலகாலா

வரிகுலமலிந்தவண்ணாமலையுளாயலரின்மிக்க
வரிமிகுவண்டுபண்செய்யாதநான்மறப்பிலேனே. 6

இரவியுமதியும்விண்ணுமிருநிலம்புனலுங்காற்று
முரகமார்பவனமெட்டுந்திசையொளியுருவமானா
யரவுமிழ்மணிகொள்சோதியணியணாமலையுளானே
பரவுநின்பாதமல்லாற்பரமநான்பற்றிலேனே. 7

பார்த்தனுக்கன்றுநல்கிப்பாசுபதத்தையீந்தாய்
நீர்த்ததும்புலாவுகங்கைநெடுமுடிநிலாவவைத்தா
யார்த்துவந்தீண்டுகொண்டலணியணாமலையுளானே
தீர்த்தனேநின்றன்பாதத்திறமலாற்றிறமிலேனே. 8

பாலுநெய்முதலாய்மிக்கபசுவிலைந்தாடுவானே
மாலுநான்முகனுங்கூடிக்காண்கிலாவகையுணின்றா
யாலுநீர்கொண்டல்பூசுமணியணாமலையுளானே
வாலுடைவிடையாயுன்றன்மலரடிமறப்பிலேனே. 9

இரக்கமொன்றியாதுமில்லாக்காலனைக்கடிந்தவெம்மா
னுரத்தினால்வரையையூக்கவொருவிரனுதியினாலே
யரக்கனைநெரித்தவண்ணாமலையுளாயமரரேறே
சிரத்தினால்வணங்கியேத்தித்திருவடிமறப்பிலேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

இதுவுமது
திருக்குறுந்தொகை (௫-ம் திருமுறை.)
திருச்சிற்றம்பலம்.

வட்டனைமதிசூடியைவானவர்
சிட்டனைத்திருவண்ணாமலையனை
யிட்டனையிகழ்ந்தார்புரமூன்றெய்
மட்டனையடியேன்மறந்துய்வனோ. 1

வானனைமதிசூடியமைந்தனைத்
தேனனைத்திருவண்ணாமலையனை
ஏனனையிகழ்ந்தார்புரமூன்றெய்த
வானனையடியேன்மறந்துய்வனோ. 2

மத்தனைமதயானையுரித்தவெஞ்
சித்தனைத்திருவண்ணாமலையனை
முத்தனைமுனிந்தார்புரமூன்றெய்த
வத்தனையடியேன்மறந்துய்வனோ. 3

காற்றினைக்கலக்கும்வினைபோயறத்
தேற்றினைத்திருவண்ணாமலையனைக்
கூற்றினைக்கொடியார்புரமூன்றெய்த
வாற்றினையடியேன்மறந்துய்வனோ. 4

மின்னனைவினைதீர்த்தெனையாட்கொண்ட
தென்னனைத்திருவண்ணாமலையனை
என்னனையிகழ்ந்தார்புரமூன்றெய்த
வன்னனையடியேன்மறந்துய்வனோ. 5

மன்றனைமதியாதவன்வேள்விமேற்
சென்றனைத்திருவண்ணாமலையனை
வென்றனைவெகுண்டார்புரமூன்றையுங்
கொன்றனைக்கொடியேன்மறந்துய்வனோ. 6

வீரனைவிடமுண்டனைவிண்ணவர்
தீரனைத்திருவண்ணாமலையனை
ஊரனையுணரார்புரமூன்றெய்த
வாரனையடியேன்மறந்துய்வனோ. 7

கருவினைக்கடல்வாய்விடமுண்டவெந்
திருவினைத்திருவண்ணாமலையனை

யுருவினையுணரார்புரமூன்றெய்த
வருவினையடியேன்மறந்துய்வனோ. 8
அருத்தனையரவைந்தலைநாகத்தைத்
திருத்தனை திருவண்ணாமலையனைக்
கருத்தனைக்கடியார்புரமூன்றெய்த
வருத்தனையடியேன்மறந்துய்வனோ. 9
அரக்கனையலறவ்விரலூன்றிய
திருத்தனைத்திருவண்ணாமலையனை
யிரக்கமாயென்னுடலுறுநோய்களைத்
துரக்கனைத்தொண்டனேன்மறந்துய்வனோ. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

இதுவுமது

திருக்குறுந்தொகை (5-ம் திருமுறை.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டியேறுகந்தேறிப்பலவில
மிட்டமாகவிரந்துண்டிழிதரு
மட்டமூர்த்தியண்ணாமலைகைதொழக்
கெட்டுப்போம்வினைகேடில்லைகாண்மினே. 1
பெற்றமேறுவர்பெய்பலிக்கென்றவர்
சுற்றமாயிருதொல்குழலாளொடு
மற்றுந்நிற்குமண்ணாமலைகைதொழ
நற்றவத்தொடுஞானத்திருப்பரே. 2
பல்லிலோடுகையேந்திப்பலவில
மொல்லைசென்றுணங்கல்கவர்வாரவ
ரல்லதிர்க்குமண்ணாமலைகைதொழ
நல்லவாயினநம்மையடையுமே. 3
பாடிச்சென்றுபலிக்கென்றுநின்றவ
ரோடிப்போயினர்செய்வதொன்றென்கொலோ

வாடிப்பாடி யண்ணாமலைகைதொழ
வோடிப்போகுநம்மேலைவினைகளே. 4
தேடிச்சென்றுதிருந்தடியேத்துமி
னாடிவந்தவர்நம்மையுமாட்கொள்வ
ராடிப்பாடியண்ணாமலைகைதொழ
வோடிப்போகுநமதுள்ளவினைகளே. 5
கட்டியொக்குங்கரும்பினிடைத்துணி
வெட்டிவினைகள்பாடும்விகிர்தனா
ரட்டமூர்த்தியண்ணாமலைமேவிய
நட்டமாடியைநண்ணநன்காகுமே. 6
கோணிகொண்டையர்வேடமுன்கொண்டவர்
பாணிநட்டங்களாடும்பரமனா
ராணிப்பொன்னினண்ணாமலைதொழப்
பேணிநின்றபெருவினைபோகுமே. 7
கண்டந்தான்கறுத்தான்காலனாருயிர்
பண்டுகால்கொடுபாய்ந்தபரமனா
ரண்டத்தோங்குமண்ணாமலைகைதொழ
விண்டுபோகுநம்மேலைவினைகளே. 8
முந்திச்சென்றுமுப்போதும்வணங்குமி
னந்திவாயொளியான்றனண்ணாமலை
சிந்தியாவெழுவார்வினைதீர்த்திடுங்
கந்தமாமலர்சூடுங்கருத்தனே. 9
மறையினானெடுமாலவன்காண்கிலா
நிறையுநீர்மையுநின்றருள்செய்தவ
னுறையுமண்ணாமலைகைதொழப்
பறையுநாஞ்செய்தபாவங்களானவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவசமயாசாரியராகிய

திருவாதவூர் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

திருவண்ணாமலையில் அருளிச்செய்த

தமிழ்வேதமாகிய

திருவெம்பாவை.

—(o)—

சத்தியை வியந்தது.

வெண்டளையான்வந்த இயற்றரவிணைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதியு மந்தமு மில்லா வரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன்வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதா ரமளியின்மே னின்றும் புரண்டிங்ங
னேதேனு மாகாள் கிடந்தாளென் னேயென்ன
யீதேயெந் தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பா யிராப்பகனும்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதாரமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி யிவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
யேசுமிட மீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்
கூசுமலர்ப் பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோகன் றில்லைச்சிற் றம்பலத்து
ளீசனார்க் கன்பர்யா மாரேலோ ரெம்பாவாய். 2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
　　னத்தனா னந்த னமுதனென் றள்ளூறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
　　பத்துடையீ ரீசன் பழவடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
　　வெத்தோநின் னன்புடைமை யெல்லோ மறியோமோ
சித்த மழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
　　யித்தனையும் வேண்டு மெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். 3

ஒண்ணித் திலநகையா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
　　வண்ணக் கிளிமொழியா ரெல்லாரும் வந்தாரோ
வெண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுக்கோ மவ்வளவுங்
　　கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
　　கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ள
முள்ளெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோ நீயேவந்
　　தெண்ணிக் குறையிற் றுயிலேலோ ரெம்பாவாய். 4

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
　　போலறிவோ மென்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலூறு தேன்வாய்ப் படிறீ கடைதிறவாய்
　　ஞாலமே விண்ணே பிறவே யறிவரியான்
கோலமு நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
　　சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்
றோல மிடினு முணரா யுணராய்கா
　　ணேலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 5

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
　　நானே யெழுப்புவ னென்றலு நாணாமே

போன திசைபகரா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே யறிவரியான்
றானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவா
யூனே யுருகா யுனக்கே யுறுமெமக்கு
மேனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். ௬

அன்னே யிவையுஞ் சிலவோ பலவமர
ருன்னற் கரியா னொருவ னிருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னா வென்னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பா
யென்னானை யென்னரைய னின்னமுதென் றெல்லோமுஞ்
சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறா யின்னந் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியா
லென்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 7

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கு
மேழி லியம்ப வியம்பும்வெண் சங்கெங்குங்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டிலையோ
வாழியீ தென்ன வுறக்கமோ வாய்திறவா
யாழியா னன்புடைமை யாமாறு மிவ்வாறோ
வூழி முதல்வனாய் நின்ற வொருவனை
யேழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய். ௮

முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
யுன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோ
முன்னடியார் தாள்பணிவோ மாங்கவர்க்கே பாங்காவோ

அன்னவரே யெங்கணவ ராவா ரவருகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோ
மின்னவகையே யெமக்கெங்கோ னல்குதியே
லென்ன குறையுமி லோமேலோ ரெம்பாவாய். 9

பாதாள மேழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புனைமுடியு மெல்லாப் பொருண்முடிவே
பேதை யொருபாற் றிருமேனி யொன்றல்லன்
வேதமுதல் விண்ணோரு மண்ணுந் துதித்தாலு
மோத வுலவா வொருதோழன் றொண்டருளன்
கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகா
ளேதவனூ ரேதவன்பே ராருற்றா ராரயலா
ரேதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 10

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்குமுகே ரென்னக்
கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
யையா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்கா ணாரழல்போற்
செய்யாவெண் ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குன்
மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
வையாநீ யாட்கொண் டருளும் விளையாட்டி
னுய்வார்க ளுய்யும் வகையெல்லா முய்ந்தொழிந்தோ
மெய்யாமற் காப்பா யெமையேலோ ரெம்பாவாய். 11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநா மார்த்தாடுந்
தீர்த்தனற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடுங்
கூத்தனிவ் வானுங் குவலயமு மெல்லோமுங்
காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி
வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைக
ளார்ப்பரவஞ் செய்ய வணிகுழன்மேல் வண்டார்ப்பப்

பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாத
மேத்தி யிருஞ்சுனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். 12

பைங்குவளைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதா
லங்கங் குருகினத்தாற் பின்னுமர வத்தாற்
றங்கண் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினா
லெங்கள் பிராட்டியு மெங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநஞ்
சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
வேதப் பொருள்பாடி யப்பொருளா மாபாடிச்
சோதி திறம்பாடி சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
யாதி திறம்பாடி யந்தமா மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய். 14

ஓரொருகா லெம்பெருமா னென்றென்றே நம்பெருமான்
சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூற
நீரொருகா லோவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
பாரொருகால்வந்தனையாள் விண்ணோரைத்தான்பணியா
பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவ ராமாறு
மாரொருவ ரிவ்வண்ண மாட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
யேருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையா
ளென்னத் திகழ்ந்தெம்மை யாளுடையா ளிட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவ
மென்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை யாளுடையா
டன்னிற் பிரிவிலா வெங்கோமா னன்பர்க்கு
முன்னி யவணமக்கு முன்சுரக்கு மின்னருளே
யென்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். 16

செங்கண வன்பாற் றிசைமுகன்பாற் றேவர்கள்பா
லெங்கு மிலாததோ ரின்பநம் பாலதாக்
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
யிங்குநம் மில்லங்க டோறு மெழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
யங்க ணரசை யடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
பங்கயப்பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோரெம்பாவாய். 17

அண்ணா மலையா னடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போற்
கண்ணா ரிரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
தண்ணா ரொளிமழுங்கித் தாரகைகடாமகலப்
பெண்ணாகி யாணா யலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணா ரமுதமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணேயிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

உங்கையிற் பிள்ளை யுனக்கே யடைக்கலமென்
றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் மச்சத்தா

லெங்கள் பெருமா னுனக்கொன் றுரைப்போங்கே
ளெங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
வெங்கை யுனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
கங்குல்பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
விங்கிப் பரிசே யெமக்கெங்கோ னல்குதியே
லெங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். 19
போற்றி யருளுகநின் னாதியாம் பாதமலர்
போற்றி யருளுகநின் னந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கு மீறா மிணையடிகள்
போற்றிமா லான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியா முய்யவாட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியா மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். 20

திருச்சிற்றம்பலம்.

இதுவுமது.

ஷடி சுவாமிகள்

திருவண்ணமலையிலருளிச்செய்த

திருவம்மானை.

ஆனந்தக்களிப்பு

ஒப்புமைபற்றிவந்தவாரடித்தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செங்க ணெடுமாலுஞ் சென்றிடந்துங் காண்பரிய
பொங்கு மலர்ப்பாதம் பூதலத்தே போந்தருளி
யெங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமு மாட்கொண்டு

தெங்கு திரள்சோலைத் தென்னன் பெருந்துறையா
னங்கண னந்தணனா யறைகூவி வீடருளு
மங்கருணை வார்கழலே பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 1

பாரார் விசும்புள்ளார் பாதாளத் தார்புறத்தா
ராராலுங் காண்டற் கரியா னெமக்கெளிய
பேராளன் றென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றி
வாரா வழியருளி வந்தென் னுளம்புகுந்த
வாரா வமுதா யலைகடல்வாய் மீன்விசிறும்
பேராசை வாரியனைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 2

இந்திரனு மாலயனு மேனோரும் வானோரு
மந்தரமே நிற்கச் சிவனவனி வந்தருளி
யெந்தரமு மாட்கொண்டு தோட்கொண்ட நீற்றனாய்ச்
சிந்தனையை வந்துருக்குஞ் சீரார் பெருந்துறையான்
பந்தம் பறியப் பரிமேற்கொண் டான்றந்த
வந்தமிலா வானந்தம் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 3

வான்வந்த தேவர்களு மாலயனோ டிந்திரனுங்
கானின்று வற்றியும் புற்றெழுந்துங் காண்பரிய
தான்வந்து நாயேனைத் தாய்போற் றலையளித்திட்
டூன்வந்து ரோமங்க ளுள்ளே யுயிர்ப்பெய்து
தேன்வந் தமுதின் றெளிவி னொளிவந்த
வான்வந்த வார்கழலே பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 4

கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாளன் றென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றிக்
கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கித் தன்கருணை
வெள்ளத் தழுத்தி வினைகடிந்த வேதியனைத்

தில்லை நகர்புக்குச் சிற்றம் பலமன்னு
மொல்லை விடையானைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 5

கேட்டாயோ தோழி கிறிசெய்த வாறொருவன்
றிட்டார் மதில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
காட்ட தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டித்
தாட்டா மரைகாட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி
நாட்டார் நகைசெய்ய நாமேலை வீடெய்த
வாட்டான்கொண் டாண்டவா பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 6

ஓயாத வுள்குவா ருள்ளிருக்கு முள்ளானைச்
சேயானைச் சேவகனைத் தென்னன் பெருந்துறையின்
மேயானை வேதியனை மாதிருக்கும் பாதியனை
நாயான நந்தம்மை யாட்கொண்ட நாயகனைத்
தாயான தத்துவனைத் தானே யுலகேழு
மாயானை யாள்வானைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 7

பண்சுமந்த பாடற் பரிசு படைத்தருளும்
பெண்சுமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்
விண்சுமந்த கீர்த்தி வியன்மண் டலத்தீசன்
கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை
மண்சுமந்து கூலிகொண் டக்கோவான் மொத்துண்டு
புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 8

துண்டப் பிறையான் மறையான் பெருந்துறையான்
கொண்டபுரி நூலான் கோலமா வூர்தியான்
கண்டங் கரியான் செம்மேனி யான்வெண்ணீற்
றண்டமுத லாயினா னந்தமிலா வானந்தம்
பண்டைப் பரிசே பழவடியார்க் கீந்தருளு
மண்டம் வியப்புறுமா பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 9

விண்ணாளுந் தேவர்க்குமேலாய வேதியனை
மண்ணாளு மன்னவர்க்கு மாண்பாகி நின்றானைத்
தண்ணார் தமிழளிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டானைப்
பெண்ணாளும் பாகனைப் பேணு பெருந்துறையிற்
கண்ணார் கழல்காட்டி நாயேனை யாட்கொண்ட
வண்ணா மலையானைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 10

செப்பார் முலைபங்கன் றென்னன் பெருந்துறையான்
றப்பாமே தாளடைந்தார் நெஞ்சுருக்குந் தன்மையினா
னப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோக மாக்குவித்த
வப்பார் சடையப்ப னானந்த வார்கழலே
யொப்பாக வொப்புவித்த வுள்ளத்தா ருள்ளிருக்கு
மப்பாலைக் கப்பாலைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 11

மைப்பொலியுங் கண்ணிகேள் மாலயனோ டிந்திரனு
மெப்பிறவி யுந்தேட வென்னையுந்தன் னின்னருளா
லிப்பிறவி யாட்கொண் டினிப்பிறவா மேகாத்து
மெய்ப்பொருட்கட் டோற்றமாய் மெய்யே நிலைபேறா
யெப்பொருட்குந் தானேயா யாவைக்கும் வீடாகு
மப்பொருளா நஞ்சிவனைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 12

கையார் வளைசிலம்பக் காதார் குழையாட
மையார் குழல்புரளத் தேன்பாய வண்டொலிப்பச்
செய்யானை வெண்ணீ றணிந்தானைச் சேர்ந்தறியாக்
கையானை யெங்குஞ் செறிந்தானை யன்பர்க்கு
மெய்யானை யல்லாதார்க் கல்லாத வேதியனை
யையா றமர்ந்தானைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 13

ஆனையாய்க் கீடமாய் மானுடராய்த் தேவரா
யேனைப் பிறவாய்ப் பிறந்திறந் தெய்த்தேனை
யூனையு நின்றுருக்கி யென்வினையை யோட்டுகந்து

தேனையும் பாலையுங் கன்னலையு மொத்தினிய [ருளும்
கோனவன்போல் வந்தென்னைத் தன்றொழும்பிற் கொண்ட
வானவன் பூங்கழலே பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 14

சந்திரனைத் தேய்த்தருளித் தக்கன்றன் வேள்வியினி
லிந்திரனைத் தோணெரித்திட் டெச்சன் றலையரிந்
தந்திரமே செல்லு மலர்க்கதிரோன் பற்றகர்த்துச்
சிந்தித் திசைதிசையே தேவர்களை யோட்டுகந்த [ன்
செந்தார்ப் பொழில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையா
மந்தார மாலையே பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 15

ஊனா யுயிரா யுணர்வாயென் னுட்கலந்து
தேனா யமுதமாய்த் தீங்கரும்பின் கட்டியுமாய்
வானோ ரறியா வழியெமக்குத் தந்தருளுந்
தேனார் மலர்க்கொன்றைச் சேவகனார் சீரொளிசே
ரானா வறியா யளவிறந்த பல்லுயிர்க்குங்
கோனாகி நின்றவா கூறுதுங்கா ணம்மானாய்.

சூடுவேன் பூங்கொன்றை சூடிச் சிவன்றிரடோள்
கூடுவேன் கூடி முயங்கி மயங்கிநின்
றூடுவேன் செவ்வாய்க் குருகுவே னுள்ளுருகித்
தேடுவேன் றேடிச் சிவன்கழலே சிந்திப்பேன்
வாடுவேன் பேர்த்தும மலர்வே னனலேந்தி
யாடுவேன் சேவடியே பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 17

கிளிவந்த மென்மொழியாள் கேழ்கிளரும் பாதியனை
வெளிவந்த மாலயனுங் காண்பரிய வித்தகனைத்
தெளிவந்த தேறலைச் சீரார் பெருந்துறையி
லெளிவந் திருந்திரங்கி யெண்ணரிய வின்னருளா
லொளிவந்தென் னுள்ளத்தி னுள்ளே யொளிதிகழ
வளிவந்த வந்தணனைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 18

முன்னானை மூவர்க்கு முற்றுமாய் முற்றுக்கும்
பின்னானைப் பிஞ்ஞகனைப் பேணு பெருந்துறையின்
மன்னானை வானவனை மாதியலும் பாதியனைத்
தென்னானைக் காவானைத் தென்பாண்டி நாட்டானை
யென்னானை யென்னப்ப னென்பார்கட் கின்னமுதை
யன்னானை யம்மானைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 19

பெற்றி பிறர்க்கரிய பெம்மான் பெருந்துறையான்
கொற்றக் குதிரையின்மேல் வந்தருளித் தன்னடியார்
குற்றங்க ணீக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டிச்
சுற்றிய சுற்றத் தொடர்வறுப்பான் றொல்புகழே
பற்றியிப் பாசத்தைப் பற்றறநாம் பற்றுவான்
பற்றியபே ரானந்தம் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். 20

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீசுப்பிரமணியக்கடவுள் வரப்பிரசாதியாய்த்
திருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளியிருந்த
அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த

திருப்புகழ்.

தனனாதனனத் தனனாதனனத்
தனனாதனனத் தனதான.

அருமாமதனைப் பொருவாள்கயல்குத்
தயிலார்நயனக் கொடியார்த
மழகார்தனநற் புழுகார்சயிலத்
தணையாவலிகெட் டுடல்தாழ

விருமாநடைபுக் குமைபோயுணர்வற்
றிளையாவுளமுட் குயிர்சோர
எரிவாய்நரகிற் புகுதாதபடிக்
கிருபாதமெனக் கருள்வாயே
ஒருமால்வரைபட் டிருகூறிடவுற்
றொருவேறலைவிட் டெறிவோனே
வுறவான்மறவக் குறமாமகளுக்
குருகாவிருபொற் புயவீரா
திருமால்கமலப் பிரமாவிழியிற்
றெரியாவரனுக் கரியோனே
செழுநீர்வயல்சுற் றருணாபுரியிற்
றிருவீதியினிற் பெருமாளே.

தான தத்த தந்த தான தத்த தந்த
தான தத்த தந்த—தனதான.

தோத கப்பெ ரும்ப யோத ரத்தியெங்கு
தோகை யர்க்கு நெஞ்ச மழியாதே
சூலை வெப்ப டர்ந்த வாத பித்த மென்று
சூழ்ப்பி ணிக்கு ணங்க ளணுகாதே
பாத கச்ச மன்றன் மேதி யிற்பு குந்து
பாசம் விட்டெ றிந்து பிடியாதே
பாவ லர்க்கி ரங்கி நாவி னுக்கிசைந்த
பாடன் மிக்க செஞ்சொ றரவேணும்
வேத மிக்க விந்து நாத மெய்க்க டம்ப
வீர பத்ர கந்த முருகோனே
மேரு வைப்பி ளந்து சூர னைக்க டிந்து
வேலை யிற் றுளைந்த கதிர்வேலா

கோதை பொற் குறிஞ்சி மாது கச்ச ணிந்த
 கோம ளக்குரு ம்பை புணர்வோனே
கோல முற்று யர்ந்த சோண வெற்பி லங்கு
 கோபு ரத்த மர்ந்த பெருமாளே.

தனதனத் தானனத் தனதனத் தானனத்
தனதனத் தானனத்—தனதான.

கயல்விழித் தேனினைச் செயலொழித் தாயெனக்
 கனவிகட் டேனெனப் பெறுமாறு
கருதபுத் தாவெனப் புதல்வரப் பாவெனக்
 கதறிடப் பாடையிற் றலைமீதே
பயில்குலத் தாரழப் பழையநட் பாரழப்
 பறைகள் கொட் டாவரச் சமணரும்
பரியகைப் பாசம்விட் டெரியும்ப் போதெனைப்
 பரிகரித் தாடையைத் தரவேணும்
மயிலிடைச் சேவல்கைப் பரிதாத் தோகையுற்
 றருணையிற் கோபுரத் துறைவோனே
யமராசத் தாசிறக் குமரிநட் பாகனத்
 தரியசொற் பாவலர்க் கெளியோனே
புயலிலாப் பாறுபொற் சயிலமெய்ச் சாரலிற்
 புனமறப் பாவையைப் புணர்வோனே
பொடிபடப் பூதரத் தொடுகடற் சூரனைப்
 பொருதுழுச் சேவகப் பெருமாளே.

தானதன தானத்த தானதன தானத்த
தானதன தானத்த—தனதான.

ஆறுமயில் போலொத்த தோகையர்க ளேமெத்த
 வாரவட மேலிட்ட முலைமீதே
யானதுகி லேயிட்டு வீதிதனி லேநிற்கு
 மாமைநடை யாரிகரு மொழியார்பால்
மாலொடவர் போகத்தி லேகுலவி யேநித்தம்
 வாடுமெனை நேசித்த மகிழ்வாகி
மாகமுக டாருக்ர வேகமயி லேயுற்று
 வாழ்வுபெற வேமுத்தி தருவாயே
நாலுமுக வேதற்கு மாலிலையின் மாயற்கு
 நாடவரி யார்பெற்ற வொருபாலா
நாகமுடி மீதுற்ற ஞானமதி லேபத்தர்
 ஞானமுனி வோர்கட்கு மிறையோனே
வேலைவிழி வேடிச்சி யோடமரர் மாதொக்க
 வீறருளா மால்வெற்பி லுறைவோனே
வீரமுட னேயுற்ற சூரர்களை வீழ்விக்க
 வேலைமிக வேவிட்ட பெருமானே.

—————

தானதனதானத் தானதனதானத்
தானதனதானத்—தந்ததான.

ஆலவிழிநீலத் தாலதரபானத்
 தாலளகபாரக் கொண்டலாலே
யாரனைகையால்விற் போலுநுதலால்வித்
 தாரநடையால்வற் கொங்கையாலே
யாலமயலாகிக் காலதிரிசூலத்
 தாலிறுகுபாசத் தும்பினாலே

தாழ்வுறயர்பாழ்பட் டேழ்வினைவிடாமற்
சாருமுனிவோனைவற் கொண்டிடாதோ
சோலைதருகாவிற் கோலமறமானைத்
தோளிலுறவாகக் கொண்டவாழ்வே
சோதியுருவாகித் தாபமுறுஞாலச்
சோணகிரிமிநிக் கந்தவேளே
பாலக்கலாபக் கோமளமயூரப்
பாகவுமைபாகத் தன்குமாரா
பாதமலர்மீதிற் போதமலர்தூவிப்
பாடுமவர்தோழத் தம்பிரானே.

தனனதன தானதத்த தனனதன தானதத்த
தனனதன தானதத்த—தனதான.

முழுகிவட வாமுகத்தி லெழுகனலி லேபிறக்கு
முழுமதிநி லாவினிற்கும் வசையாலும்
மொழியுமட மாதருக்கு மினிபதனி வேயிசைக்கு
முதியமத ராசனுக்கு மழியாதே
புழுகுதிகழ் நீபமத்தி லழகியகு ராநிரைத்த
பதுமமயினி லாராட்டி புயமீதே
புணரும்வரக தானினைத்த துணரும்வகை நீலசித்ர
பொருமயிலி லேறிநித்தம் வரவேணும்
எழுமகர வாவிசுற்று பொழிலருணைமா நகர்க்கு
ளெழுதரிய கோபுரத்தி லுறைவோனே
இடைதுவள வேடிவிச்சி பவளவித ழேதுடிப்ப
விழியுழலி டாதசித்ர மணிமார்பா
செழுமதிய நாகமொய்த்த வொழுகுபுனல் வேணிவைத்த
சிவனமுத லோதுவித்த குருநாதா

திசைமுகன்மு ராரிமற்று மரியபல தேவருற்ற
சிறையடைய மீள்விட்ட பெருமாளே.

தனன தனதன தனதன
தனன தனதன—தனதான.

இறுகு மணிமுலை மருவு தாளமு
மெரியு மெழுமதி நிலவாலே
பிரிவி லெனதுயிர் கவர வருகுயி
லிசையு முருகட லலையாலே
தருக ணதிபதி மதனன் விடுகொடு
சரமு மினியெனை யணுகாதே
தருண மணிபொழி லருணை நகருறை
சயில மிசையினில் வரவேணும்
முறுகு திரிபுர மறுகு கனலெழ
முறுவ லுடையவர் குருநாதா
முடிய பொடுமுடி யசுரர் பொடிபட
முடுகு மரகத மயில்வீரா
குறவர் மடமக ளமிர்த கனதன
குவடு படுமொரு திருமார்பா
கொடிய சுடரிலை தனையுமெழுகடல்
குறுக விடவல பெருமாளே.

தனனதத் தத்தத் தனத்தத் தனதன
தனனதத் தத்தத் தனத்தத் தனதன
தனனதத் தத்தத் தனத்தத் தனதன—தனதான.

கமலமொட் டைக்கட் டழித்துக் குமிழியை
நிலைகுலைத் தப்பொற் குடத்தைத் தமனிய
கலசவர்க் கத்தைத் தகர்த்துத் தலையற விளநீரை

கருவிலட் டடப்பிற் றுரத்திப் பொருதவ
சயம்விளைத் தச்செப் படிப்பித் துலவிய
கரிமருப் பைப்புக் கொடித்தத் திறன்மத னபிஷேகம்
அமளிசெற் றிக்கட் டழற்குட் பொடிசெய்து
வதிகசக் ரப்புட் பறக்கக் கொடுமையி
னடனமிட் டச்சப் படுத்திச் சபதமொ டிருதாள
மறைநல்கற் பித்துப் பொருப்பைக் குலவிய
சிறகறப் பித்துக் கதித்தும் புடைபடு
மயிரவச் சித்ரத் தனைத்துத் திருடிக ளுறவாமோ
தவாமிக் குற்றக் கலக்கப் பலபறை
தொகுதொகுத் தொக்குத் தொகுக்கத் தொகுதொகு
தரிகிடத் தத்தத் தரிக்கத் தரிகிட எனமோதி
சடவுடற் பக்கப் பழுத்துப் புகைபெழு
விழிகளுட் செக்கச் சிவத்தக் குறளிகள்
தசைகள்பட் சித்துக் களித்துக் கழுகொடு கழுகாட
அமரில்மெத் தக்கொக் கரித்துப் பொருதிடு
மகாரத் தத்திற் குளித்துத் திமியென
வடிவடிந் திட்டுக் கைகொட்டிச் சமர்செயு மயிலான
வழுதுமிக் குச்சித் திரப்பொற் புரவியி
லவசுநிர்த் தக்கொற் றசித்துக் குருபா
வருணையிற் சித்தத் தெனக்குத் தெளிவருள் பெருமாளே.

திருவண்ணாமலை க்ஷேத்திரவெண்பா.

வேதச் சிரத்தும் வியன் கயிலைத் தடத்து
போதிரச் தெளிர்தார்த முன்னத்தும்—சாதிக்கும்
தன்னா ரமுதமழைத் தாழ்பொழிலுந் தென்ன ருணைக்
கன்னா ரமுதன் கழல்.

உ

சிவமயம்.

திருவண்ணாமலை குகைநமச்சிவாயர்
உபதேசம்பெற்று
சிதம்பரத்திருப்பணிசெய்த

குருநமச்சிவாயர் சரித்திரம்.

தலேச்சுரமென்னூர் திருநாமம் பெற்ற திருவண்ணாமலையில் நமச்சிவாயமூர்த்தியென்றொரு சித்தர் எழுந்தருளியிருந்தனர். அவர் மேற்படியூர் மலையின்மேற் குகைசெய்து நிஷ்டைபுரிந்து வந்தமையால், குகை நமச்சிவாய மூர்த்தியெனக் கூறப்பட்டனர் அவர் அக்குகையின் சமீபத்தில் வளர்ந்தோங்கி நின்ற ஓர் ஆலவிருட்சத்தின்மீது தூங்கும் ஊஞ்சலிட்டு, அதில் யோகநித்திரை கொள்வதுவழக்கம் அவருக்கு நமச்சிவாயமூர்த்தியென்றொரு சீடனிருந்தனர் அவர் அருகேயிருந்து அதிபக்தியுடன் பணிவிடைசெய்து கொண்டிருக்கும்போது ஒருநாள் குலுக்கென்று நகைத்தார், நமச்சிவாயம்? என்னவதிசயங் கண்டு நகைத்தாயென்று கேட்டார். உடல், பொருள், ஆவிமூன்றுந் தத்தஞ்செய்ய அவைகளையேற்றுக்கொண்டு அடிமையையாள விருப்புற்ற வெனதையனே!

திருவாரூரின்கண் தியாகராய சுவாமிகள் எழுந்தருளச்செய்து தெருவீதி வரும்போது அப்ஸரப்பெண்களுக்கொப்பற்ற நடனநாட்டியப் பெண்கள் ஆடிக்கொண்டுவர, அதிலொரு தேவதாசி கால்தடக்கி விழுந்தாள், அங்குநின்றவர்களெல்லாம் நகைத்தார்கள், அடிமையும் நகைத்தேன். அஃதேதவிர மற்றொன்றுமில்லையென்றார்.

இதுநிற்க, மற்றொருநாள் வஸ்திரத்தைப் பிடித்துத் தேய்த்தார் அஃதேதற்காகத் தேய்த்தது என்று குகை

நமச்சிவாய மூர்த்திகேட்க, சிதம்பரத்திலே கனகசபைக்குக் கறுப்பத்திரையிட்டிருந்தது. அதற்கருகே குத்துவிளக்கிலே நெய்விட்டுத் திரிபோட்டெரிய, அவ்வளதை ஓரெலி யிழுத்துக் கொண்டுபோக, அத்திரை பற்றிக்கொண்டது அங்கிருந்த பேர் அதைத்தேய்த்தார்கள், அடியேனும் மேன்மேலும் எரியாவண்ணம் தேய்த்தேன் சுவாமி யென்றார்.

பின்பொருநாள், குகை நமச்சிவாயமூர்த்தி சிலகாரணார்த்தசோதனை நிமித்தம் வாந்திசெய்து அதைத்திருவோட்டிற் பிடித்து இதைமனிதர் அடிபடாத இடத்திற் கொண்டு போய்விடென்று கட்டளையிட்டனர்; அதை நமச்சிவாயர் மனிதர் சஞ்சரிக்கப்படாத விடமெதுவெனவறிந்து தானே வாங்கி உட்கொண்டனர்.

ஆசாரியர் இவ்வற்புதச் செய்கையையறிந்து சிஷ்யரைப்பார்த்து அப்பா நமச்சிவாயம், அடிபடாத விடத்தில் வைத்தாயாவென்று கேட்டார். சிஷ்யர்வைக்குந் தானத்தில் வைத்தேனென்று தலைவணங்கிக் கூறினர். அதற்குமேல் இந்த மூன்று அதிசயமும்பார்த்து, நம்மினின்றுஞ் சிஷ்யனுக்கு வரவர ஞான உதயம் அதிகமாகிறது. இவ்விடத்தில் வைத்திருக்கக்கூடாது இன்னும் ஓர் அதிசயம்பார்த்துச்சிடனை அதற்கேற்ற இடத்திற் கனுப்ப வேண்டுமென்று ஆலோசனைசெய்து, ஒரு வெண்பாவி லரைவெண்பா எடுத்துக் குகை நமச்சிவாயமூர்த்தி கூறினர், அதுவருமாறு:—

நேரிசை வெண்பா.

அவ்வழுத்தப் பக்கியிறுக் காகார மானதேனை
வெவ்வழுத்தக் கீந்தக்கலை விளிலெனச்—

என்றனர்—அருகே இருந்தசிடர் என் சுவாமி! குறை வெண்பாவை முடிக்கலாமே என்று சொன்னார் ஆசாரியர்

அப்பா நமச்சிவாயம்! குறைவெண்பாவும் நீ முடிக்கலாமே என்றுசொன்னார். சிஷ்யர் சுவாமி! குருவாக்குக் கெதிர்வாக் கடியேன் சொல்லக்கூடாது, இது சிஷ்யனுக் கடுக்கதல்ல வே என்றுசொன்னார். நீ ஞானப்பிள்ளை யானபடியினாலே சொல்லுகவென்று குருவாக்குவந்தது. நமச்சிவாயர் அதைச் சிரசில் வகித்து அக்குறை வெண்பாவையு முடித்தனர், அஃ தெப்படியென்னில்—

—சாலவனச்
செய்யா வொருத்தருடன் சேர்ந்து யிருப்பீரோ
வையா நமச்சிவா யா.

என்று முடித்தார்—அதற்குமேல் குகைநமச்சிவாயமூர்த்தி யோக நித்திரை செய்யுமஞ்சம் விட்டிறங்கி, அப்பா! என் இருகண்மணியே! இன்றன்றோ நீமெய்ஞ்ஞானத்தை யடைந்தாய்! ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம் உன்னைப்போல சிஷ்யன் யாருக்குக் கிடைப்பான்! ஆகையால் இன்றுதொட்டு நீகுருநமச்சிவாய மூர்த்தி எனத்திருநாமம் பெறப்பட்டாய் என்று தழுவிக்கொண்டு, ஒருகம்பத்திலே இரண்டு யானைக் கட்டக்கூடாது; இதுவோ போகஸ்தலம், அஞ்ஞானத்தை நீக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தைத் தராநின்ற அம்பலவாணர் எழுந் தருளியிருக்கும் திவ்வியக்ஷேத்திரமாகிய சிதம்பரம் என்னுந் தலம் ஒன்றுளது அத்தலம் உம்மால் இன்னுந் திருப்பணி முதலிய காரியங்கள் நடக்க வேண்டியிருப்பதால், அங்கே போய்ச் சேருமென்று கட்டளையிட்டனர் சிஷ்யர், சுவாமீ அடியேன் குருதரிசனம் செய்துகொண்டு, இவ்விடம் குரு பாதம் சேர்வதன்றி யல்லாமல், வேறொரு ஸ்தலத்திற்குப்போவதில்லை என்றும், பின்னும் அடியேன் நித்தியம் குருதரிசன மில்லாமல் இருப்பதில்லை என்றுங் கூறினர் குகை நமச்சிவாயர் நீர்சிதம்பரம்போய் கனகசபையைதரிசனம்செய்,அங்கே

நம்மைப்போல் தரிசனங் கொடுத்தாலிரும், அல்லாவிடில் இவ்விடம் வந்து விடும் என்றுசொல்ல: சிஷ்யர் நல்லபுத்தி தந்தீர் என்று குருவுக்குத் தோத்திரஞ்செய்த விபரம்.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

வாக்காலே தியானத்தாலே மனமகிழ் கிருபையாலே
நோக்காலே பரிசத்தாலே நுண்ணிய பிறவி தீர்க்கு
நாயகனை நமச்சிவாய சலக்கமெய் யாடுகின்ற
நாற்காலி காலதானு முன்முத்தி பெறலுமாமே.

என் றிந்தப்பிரகாரம் அடிமைக் கிரமமாய்ப் பத்துபாடல் தோத்திரம் செய்தனர். "நடக்கலாம்" என்று குருவாக்கு வந்தது.

உடனே குருநமச்சிவாயர் தனியாராய் சாயங்காலம் புறப்பட்டுக் கிழக்குநோக்கிக் காதவழிவந்தார் இருட்டிப்போயிற்று: அவ்விடத்தில் ஒரு இடம் பார்த்து ஓர் விருக்ஷத்தின் கீழ் நிஷ்டையிலிருந்தார். ஒருஜாமத்திற்குமேற் பசிப்பிணியால் நொந்து அப்போது உண்ணாமுலையம்மையாரை நோக்கிவெண்பா இயற்றினர்.

நேரிசை வெண்பா.

அண்ணா மலையா ரகத்துக் கினியாளே
யுண்ணா முலையே யுமையாளே—நண்ணா
நினைதோறும் போற்றிசெய நின்னடிய ருண்ண
மனைதோறுஞ் சோறுகொண்டு வா.

இவ்வெண்பா இயற்றிய சமயத்தில், அண்ணாமலையாருக்குச் சர்க்கரைப்பொங்கல் செய்து, பொற்றும்பாளத்தில் வைத்து நைவேத்தியக் கோவிலிலே வைத்துத் திருக்காப்பிட்டு அர்ச்சகர் முதலியோர் மறந்துபோய் அவரவர் வீடு வந்து சேர்ந்தார்கள் பின்பு அதையறிந்த உண்ணாமுலைத்

தாயார் கொண்டுவந்து குருநமச்சிவாய மூர்த்திக்குக் கொடுத்து விட்டுக் கோயிலுக்குட் போய்விட்டார். விடிந்த பின் அர்ச்சகர் முதலானவர்கள் கோவிலுக்குவந்து கதவைத்திறந்து பொற்றும் பாளத்தைப் பார்த்தார்கள் பொற்றம்பாளம் எங்குங்காணோம்! யாரோ கள்வன்வந்து கொண்டுபோய்விட்டானென்று கோவிற்குருக்கள் முதலானோரும், பட்டினத்திலுள்ளவர்களும், இஃதென்ன அதிசயமோ! தெரியவில்லையென்று அவரவர் ஆலோசனை செய்ததில், இருபதுநாழிகை மட்டும் பூசையில்லாமல் இருந்தது. அப்போது ஒரு பிராமணப்பிள்ளையின்மீது ஆவேசம்வந்து குருநமச்சிவாயமூர்த்தி சிதம்பர தலத்துக்குப்போகின்றவழியிலே ஆலவிருக்ஷத்தின் கீழே இருக்கிறார். அவருக்கு அமுதுகொண்டுபோய் அம்மையார் கொடுத்தார் அங்கே தாம்பாளங்கிடக்கிறது. எடுத்துக்கொண்டு வாருங்களென்று சொன்னார். அதைக்கேட்டு ஆச்சரியமுற்று அரியண்ணா மலையாரையும் உண்ணாமுலையம்மையாரையுந் தோத்திரஞ்செய்து அதற்குமேல் குருக்கள் முதலிய யாவரும் அவ்விடஞ்சென்று தாம்பாளத்தைக் கண்டு எடுத்துக்கொண்டு அருணாசலம்பதிக்கு வந்துவிட்டார்கள்.

பிறகு மறுநா ளருணோதயத்தில் குருநமச்சிவாயமூர்த்தியெழுந்து நித்தியகடனை முடித்துக் குருவைத்துதிசெய்து கிழக்கு நோக்கிவரும் வழியில் இருடிவந்தனம் என்றொரு திவ்யஸ்தலத்தைக் கண்டனர். அத்தலத்தில் அம்மையாரும் சுவாமியும் அர்த்தபாகம் பிரியாமலிருக்கிறது. முனிவர்களுக்கரசனாகிய அகத்தியமகாமுனிவரால் பூசிக்கப்பட்டது அங்கு ஐயாயிரங் கொண்டான் என்றோர் திவ்விய தீர்த்தமுமுண்டு அதில் ஸ்நானம்பண்ணிப் பூசைமுடித்துத் திரிகரண சுத்தியுடன் சுவாமியைத் துதித்துத் தரிசனஞ்செய்து கொண்ட

பின்னர் தீர்த்தக்கரையில் நிஷ்டையி லிருக்கும்போது பசி நோய்வந்ததாக, அப்போதியற்றிய—

நேரிசை வெண்பா.

தாயிருக்கப் பிள்ளை தளருமோ தாரணியி
னீயிருக்க யான்றளர னீதியோ—வேயிருக்குந்
தோளியே விண்ணோர் துதிக்குந் திருமுத்து
வாளியே சோறு கொண்டுவா.

இவ்வாறு சொன்னமாத்திரத்தில் அம்மையார் செவி யில் அம்முறைகேட்டவளாகிவந்து என்னப்பா? நான் அர்த்தபாகம் பிரியாம லிருக்கவும் நீபிரித்துப் பாடினது சரியா? இப்போது உன்வாக்கினாலே சேர்த்துப் பாடவேண்டு மென் றுகூற, அவ்வாறே குருநமச்சிவாய மூர்த்தி சேர்த்துப்பா டிய:—

நேரிசை வெண்பா.

மின்னும் படிவந்த மேசகளத் தீசருடன்
மன்னுந் திருமுத்த வாளியே—பொன்னின்
கலையாளே தாயேயென் கண்மனத்தே நின்ற
மலையாளே சோறு கொண்டுவா.

என்று இவ்வெண்பாவைச் சொன்னவுடனே, அம்மை யார் அமுதுகொண்டுவந்து கொடுத்தாள். அதை யுட்கொ ண்டு அங்குநின்றுபுறப்பட்டு விருத்தசைலம்வந்து மணிமுத் தாநதியிலே ஸ்நானஞ்செய்து பழமலை நாதரையும் பெரிய நாயகியம்மையாரையும் தரிசித்து ஒருகுளக்கரையில் நிஷ் டையி லிருக்கும்போது பசிவந்தது, அப்போது சொல்லிய:-

நேரிசை வெண்பா.

நன்றிபுனை யும்பெரிய நாயகியெ னுங்கிழத்தி
யென்றுஞ் சிவனா ரிடக்கிழத்தி—நின்ற
நிலைகிழத்தி மேனிமுழு நீலக் கிழத்தி
மலைக்கிழத்தி சோறு கொண்டு வா

இவ்வெண்பாவைச் சொன்னவுடனே அம்மையார்தண்டூன்றிக்கொண்டு விருத்தாம்பிகையாய்வந்து குருநமச்சிவாய மூர்த்தியைப்பார்த்து என்னப்பா! உன்னுடைய வாக்கினாலே என்னைக் கிழத்திகிழத்தி என்று பாடுதல் நலமா கிழவிக்கு நடக்கவியலுமா! ஜலமெடுக்கத் தள்ளுமா! அமுதுகொண்டு வரமுடியுமா! என்றுசொல்ல, குருநமச்சிவாய மூர்த்தி அம்மா! பாலகாசியிற் பாலாம்பிகை, இதுவிருத்தகாசி, நீரும் பெரியநாயகி, உம்முடைய சுவாமியும் பழமலைநாதர், அதற்காக நான் அப்படிச் சொன்னேனென்று சொன்னார். அம்மையார் உன்னுடைய வாக்கினாலே இளமையாய்ச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்க, குருநமச்சிவாயர் இரண்டு அம்மையார் ஆகிறதே என்றுசொல்ல, அம்மையார் ஆனால் ஆகட்டும், இளமையாய்ச் சொல்லவேண்டுமென்றுசொன்னார் அதற்குமேற் சொன்ன:—

நேரிசை வெண்பா.

முத்தநதி சூழு முதுகுன் றுறைவானே
பத்தர் பணியும் பதத்தானே—யத்த
ரிடத்தானே மூவா முலைமே லேளூர
வடத்தானே சோறு கொண்டு வா.

இவ்வெண்பாவைச் சொன்ன வுடனே, அம்மையார்வாலாம்பிகையாய்ச் சோறுகொண்டு வந்துகொடுத்தார். அதை உட்கொண்டு அதற்குமேல் நடந்து புவனகிரிக்குவந்த நாலு கோபுரமும் தரிசனைசெய்து சொல்லிய:—

நேரிசை வெண்பா.

கோபுரங்க ளுன்னிலையுங் கண்டமட்டிற் குற்றமெலாந்
தீபாந்த பஞ்சதுபோற் சென்றதே—நூபுரங்க
ளார்க்கின்ற செஞ்சரண வம்பலவா நின்பாதம்
பார்க்கின்றார்க் கென்றோ பலன்.

இவ்வெண்பாக் கூறிக்கொண்டே சிதம்பரம்வந்து கோயிலிலேபோய்ச் சிவகங்காஸ் நானஞ்செய்து சொல்லிய:—

நேரிசை வெண்பா.

கண்டமட்டிற் கண்டவினை காதம்போம் கையிலள்ளிக்
கொண்டமட்டிற் கோடிவினை கொள்ளைபோம்—வண்டமிழ்சேர்
வாயார வேபுகழும் வண்ணச் சிவகாமித்
தாயார் திருமஞ்சனம்.

இவ்வெண்பா சொன்னவுடனே கனகசபைக்குப்போய் ஸ்வாமிதரிசனஞ் செய்யும்போது, சபாநாதர் மலையின்மேலிருந்த குகைநமச்சிவாயரைப் போலவேதரிசனஞ் கொடுத்தார்; அப்போது தோத்திரஞ்செய்த:—

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருவருணை மலையிற் குகைநமச் சிவாய
தேசிக வடிவமா யிருந்து
காட்டு மடியேன் சென்னிமே லுனது
கழலிணை வைத்தவர் றனையேன்
விரகுறு ரியரைப் புதல்வரைப் பொருளை
வேண்டிய வேண்டிய நினைத்தும்
பாவிறும் புகழ்வார்க் களித்திடும் பொன்னம்
பலவனே பரமாசிரியனே.

என்று இந்தப்படி நூறுபாடல் ஒருநாழிகையில் நின்றபடியேபாடித் தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு அதற்குமேல் ஒரு அறையில் யோகநிஷ்டையி லிருந்தனர்; அப்போதுதில்லைமூவாயிரவரிலே மூன்றுபேர் குருக்கள்மார் பல்லக்கு ஏறுகிறவர்கள். அவர்கள்பேர் சிவமுத்தர், ஜடாமுத்தர், மகாமுத்தர். அம்மூவரிடம் சபாநாயகர் சென்று திருவண்ணாமலையிலிருந்து, ஒரு மகாபெரியவர் வந்திருக்கின்றனர். அவர்யோகத்திலே அதிகமா யிருப்பவர் அவருக்குத் தனித்து இடங்

கொடுக்கவேணும். அவராலே நமக்கு அநேகதிருப்பணிகளா கக் காத்திருக்கின்றன. அதற்கெங்கே இடம் என்றால் நம்மு டைய கோவிலுக்குவடபுறத்தின் எல்லைக்கப்புறம் இடமிருக் கிறது அங்கேநாம்போய் இரண்டுதரம் பாதம்வைத்திருக்கி ரோம் அஃது எதற்காகவெனில், மாணிக்கவாசகருக்குத் திரு வாசகம் எழுதுவதற்காகவும், உபமன்னியருக்குத் திருப்பாற் கடல் அழைப்பித்துக் கொடுப்பதற்காகவும் போயிருந்தோம். அவ்விடத்தில் இவரைக்கொண்டுபோய் விடுங்களென்று வா க்களித்தனர். அந்தப்படியே குருக்கள் மூவரும் குருநமச்சி வாய மூர்த்தியைக் கொண்டுபோய் அவ்விடத்திலிருக்கச் செய்து, கோவிலுக்கு வந்துவிட்டார்கள். அதற்குமேல் நிஷ் டையி லிருக்கும்போது பசிவந்தது. அப்போது சொல்லிய:-

வெண்பா.

ஊன்பயிலுங் காய முலராம லுன்றனது
வான்பயிலும் பொன்னடியைவாழ்த்துவேன்—தேன்பயிலுஞ்
சொல்லிய னல்லார் துதிக்குஞ் சிவகாம
வல்லியே சோறு கொண்டு வா.

இவ்வெண்பாவைச் சொன்னவுடனே, சிவகாமியம்மை யார் அமுதுகொண்டுவந்து சொன்ன:—

நேரிசை வெண்பா.

பிராட்டியார் திருவாக்கு.

கொண்டுவந்தேன் சோறு குருநமச்சி வாயாநீ
தொண்ட ரடியார் சுகிக்கவே—பண்டுகந்த
பேய்ச்சிமுலை யுண்ட பெருமா னுடன்பிறந்த
நாச்சி சிவகாமி நான்.

இவ்வாறு அம்மையார் சொல்லி நித்தியமும் அன்னங் கொண்டுவந்து கொடுக்கக் குருநமச்சிவாயமூர்த்தி யோகத் திலிருந்து வந்தனர்.

இப்படி இருக்க, வருவார் போவார் அநேகர் பார்த்து மகாபெரியவரென்று பணங்களை எதிரில் வைத்து விட்டுப் போவார்கள், அவை அதிகமாய் குவிந்துகிடக்க, அவைகளை குருநமச்சிவாயர் பார்த்து, இது அட்கொல்லி, இவ்விடம் வருவானேனென்று அந்நேரம் யார்முன்னே நிற்கிறார்களோ அவர்களை வாரிக்கொண்டு போகக் கட்டளையிட அவரவர் கள் வாரிக்கொண்டு போவார்கள். அப்படி நடத்துவதைத் தில்லை மூவாயிரவர் பார்த்து, இப்படி வீணாக அநேக திரவியம் போகிறதென்று யோசித்துக் குருநமச்சிவாய மூர்த்தியி விடத்திற்போய், தேவரீர் இவ்விடத்தி லிருக்கிறபடி யினால் கண்டபேர் திரவியங்களை வாரிக்கொண்டு போகி றார்கள், கோவிலுக்குள்ளே வந்தால், அநேக திருப்பணிகள் நடக்கும், அநேக கட்டளைகள் நடந்துவரும் உள்ளே வர வேண்டு மென்று சொன்னார்கள். நாம் சபாநாயகர் உத்தா வின்மேல் வந்து விட்டோம், நமக்கங்கே வரவேண்டிய தெ ன்ன விருக்கிறது என்றுசொல்ல இவர் நாம் அழைத்தால் வரமாட்டா ரென்று இவர்களிற் சிறந்த மூவரும் சபாநாயக ரிடஞ் சென்று குருநமச்சிவாயமூர்த்தி கோயிலுக்குள்ளே வந்தால், அநேக திருப்பணிகள் அநேக கட்டளைகள் நடந்து வருமென்று சொன்னார்கள் சபாநாதர் நல்லது உங்களுக்கு வரமாட்டார், நாமேபோய் அழைத்து வருகிறோ மென்று ஐப்சமருப விருத்தராய்த் தண்டு கமண்டலம் பிடித்துக் கொண்டு, திருப்பாற் கடலுக்கு வந்து குருநமச்சிவாயமூர் த்தி நிஷ்டையிலிருக்க எதிரே நின்றார், குருநமச்சிவாயர் நிஷ்டைநீங்கிப் பார்த்தார், பெரியவராய் எதிரில் நிற்பதைக் கண்டுற்று சாஷ்டாங்கமென்று சொன்னார், வந்தவரும் சாஷ்டாங்கமென்றார். ஐயா! நீங்களி ருப்பது எந்தவூ ரென்று கேட்டார். நாம் இருப்பது தில்லைவன மென்றார்,

உம்முடைய பெயரென்னவென்று கேட்டார். நம்முடைய பெயர் அம்பலத்தாடுவார் என்று சொன்னார். இவ்விடத்தில் வந்தகாரியம் என்னவென்று கேட்டார் அன்னந் தேவையாயிருக்கிறது. இவ்வூர் முழுதுஞ் சென்றேன். இந்தபோனால் அசப்படுமென்று சொன்னார்கள் வந்தேனென்று சொன்னார். அதற்குக் குருநமச்சிவாயமூர்த்தி நமக்கு தேவி கொண்டு வந்து அன்னங் கொடுக்கிறது நம்மிடத்தில் பாத்திரங்கூட இல்லையென்று சொன்னார். சுவாமி! இதோ பாத்திரமிருக்கிறதென்று சந்திரனைப் பாத்திரமாய்வைத்தார். குருநமச்சிவாயதேவர் தேவியையநோக்கினார், அன்னம் வந்தது இதைக் கொள்ளுமென்றார். அம்பலத்தாடுவார் நாம் கொள்ளுகிறதில்லையென்று சொன்னார். குருநமச்சிவாயர் எதற்காகவென்றார், இந்தப்பிரகாரம் நித்தியம் அன்னங்கொடுத்தால் கொள்ளுவோம் இல்லாவிடில் கொள்ளுகிறதில்லையென்றார். நீரோ மிகவும் பெரியவராய் விருத்தராய் இருக்கின்றீர். நானோ காசியோ, ராமேசுவரமோ, உமக்கெப்படிநித்தியம் அன்னங் கொடுக்கிறோமென்று நாம்சொல்லுகிறது என்றார். உமக்கு முன்னேநடந்தால் அன்னங்கொடும் பின்னால் இருந்தால் அன்னம் வேண்டாமென்று சொன்னார் நீர் முன்னேநின்றால் அன்னங் கொடுக்கிறேன் அல்லாவிடிற் கூடாதென்றார் சுவாமி நாம் முன்னிற்கிறோமென்றார். அதற்குமேல் குருநமச்சிவாயர் சுவாமியை அமுதுகொள்ளுமென்றார் விபூதி கோவிலும், உருத்திராக்கமும் தொட்டுக்கொடுத்தால் கொள்வோமென்றார், நீர் முன்னின்றால் கொடுக்கிறேனென்றார். நல்லது முன்னிற்கிறோம் என்றார் அப்படியே படைக்கிறோம் என்றார். அமுதைக்கொள்ளும் பாவனையாய்க் கொள்ளும் போது தாகத்துக்குத்தீர்த்தம் வேண்டுமென்றார். அதோ திருப்பாற்கடலிருக்கிறது ஜலம் கொள்ளுமென்றார். அப்

படியே சொல்லப்போய் மறைந்து கோயிலுக்குப்போய், தில்லை மூவாயிரவரையழைத்து நாம்போய்த்திட்டஞ்செய்து வந்திருக்கிறோம். நீங்களிவ்வருங்கூடி நமக்குண்டான விருதுகளையும் நாம் ஏறுகிற சிவிகையையும் எடுத்துக்கொண்டு போய், அவரை அச்சிவிகையிலேற்றி விருதுகளுடன் வீதிப் பிரகாரஞ்செய்து நம்மிடத்திற்குக் கொண்டுவந்து விடுங்களென்று சொன்னார். அப்படியே தில்லை மூவாயிரவர் எடுத்துக்கொண்டுபோய் இவர்மேலாவது வரலாமே? இந்தப் பல்லக்கின்பேரில் ஏறவேண்டுமென்று சொன்னார்கள் நமக்கேன் பல்லக்கு, தேவையில்லையென்று சொன்னார், இதுபல்லக்கு அல்ல குருபசிங்காசனம் என்றார்கள். கூடாதுயென்றார் அதற்குமேல் சேற்று மத்தியானம் எங்கள் சுவாமி தங்களிடத்திற்கு வந்தாரே; நீங்களென்ன சொன்னீர்கள் என்றார்கள், குருநமச்சிவாயர் நிஷ்டையிலே பார்த்தார் சபாபதி தரிசனமாயிற்று இவ்விடத்திற்கும் வந்து அங்கும்போய்ச் சொன்னாராமென்று அப்போதுசொன்ன:—

நேரிசை வெண்பா.

சங்கமரா யம்பலவர் தாமே யெழுந்தருளி
நங்கெமக்குப் பிச்சை யிடுவென்ன—வங்கமுது
திட்டமுட னமக்கு நிதினமு மேசர்வ
கட்டளையுண் டாகுமென்றார் காண்.

இவ்விதமாய்ச் சொல்லிக்கொண்டே பல்லக்கிலேறி வீதிப்பிரகாரம் போகும்போது சொன்ன:—

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

அல்லலாகிய விருவினை நீங்கயருந் தடியவர் தருவாரோ
மல்லணிய புலியின்மே லின்னமுன் வரும்பிறப் பயப்பாரோ
கல்லையாமுலை மாதுமை நாயகர் நானிச நயின்றேதுந்
தில்லைநாயக ரம்பலத் தாடுவர் திருவுளந் தெரியாக்க.

இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டு கோவிலிலே போய்க் கொடிக்கம்பத்தருகே பல்லக்கிறக்கி பஞ்சாக்ஷரமதில் மட்டும் பாதக் குறடு இட்டுக்கொண்டுபோய், அதற்குமேல் கனக சபையிற் சென்று சுவாமி தரிசனம்செய்து, தில்லைமூவாயிர வரைப் பார்த்து இப்போது நாம் என்ன கட்டளை நடப்பி விப்போமென்று யோசனை செய்ய சபாநாயகர் அசரீரிவாக் கியமாய் சர்வ ஜனத்துக்கும் சர்வகட்டளையென்று தொடும் என்று வாக்கியம் வந்தது நாம் சர்வகட்டளையென்று கொடு வதற்கு இப்போது இவ்வளவு அன்பர்களும் பார்த்திருக் கும்போது சபாநாயகர் பிச்சைகொடுத்தால் எப்போதும் நட க்குமென்று பொற்றும்பாளத்தை ஏந்திச்சொல்லிய:—

நேரிசை வெண்பா.

காதலுடன் சர்வ கட்டளையா யுன்னுடைய
பாதமலர்ப் பூசை பண்ணவே—யோது
குருவா யெனையாண்டு கொண்டவனே பிச்சை
தருவாய் சிதம்பர நாதா.

இந்தப்பிரகாரம் சொன்னவுடனே, சபாநாயகர் முன் ஆகாசமார்க்கமாய்ச் சகலஜனமும் பார்க்கத்தக்கதாக ஒருதங் கக்காசு விழுந்தது சுவாமியே பிச்சைகொடுத்தாரென்றுசக லஜனமும் பொன் முத்து முதலியன அநேகமாய்ப் போட் டார்கள். குருநமச்சிவாயர் இதைத் தில்லை மூவாயிரவர் வசக யிற் கொடுத்துச் சிறிதுநடந்தார், சற்றுத்தாங்கிற்று ஏது தாங்குகிறதென்று மூவாயிரவரைக் கேட்டார், அது எங்க ளுக்குத் தெரியாவென்று சொன்னார்கள் குருநமச்சிவாயர் தியானத்திலே பார்த்துச் சுவாமிக்கு ஆபரணங்க ளிருந்த துண்டாவென்று கேட்டார். ஆபரணம் ஏதென்று சொல்லி அதற்குமேல் ஆலோசனைசெய்து பதஞ்சலி வியாக்ரபாதர் நடனம் பார்க்க பாதச்சிலம்பும், கிண்கிணியும் இருந்ததுண்

டேன்பர், அது நாங்களறிவோம்; மற்றப்படி ஆபரணங்களிருந்ததில்லை யென்று சொன்னார்கள். அதற்குமேல் குருநமச்சிவாயர் சிற்பிகளை யழைப்பித்துப் பாதச்சிலம்பும் கிண்கிணியும் வீரகண்டாமணியும் செய்யவேண்டும் என்ன வேண்டுமென்று கேட்க, சிற்பர் அதற்கு ஐம்பதினாயிரம் பொன் செல்லுமென்று சொன்னார். வந்திருக்கிற திரவியத்தை யெடுத்துக் கொடுத்துத் திருவாபரணஞ் செய்யச்சொல்லியனுப்பி வைத்து அறைக்கு எழுந்தருளியிருக்க, தில்லை மூவாயிரவர் கூடிக்கொண்டு நாமனைவரும் இவராலே பிழைக்கலாமென்றிருந்தோமே! திரவியத்தைக் கொடுத்துச் சிலம் டம் கிண்கிணியும் இயற்றச் சொன்னாரே! அதுதரித்தால் நடனம் செய்யவேண்டுமே! இவருக்கு சுவாமி நடனம் செய்யப் போகிறாரோ என்று பரிகாசஞ் செய்யத் தலைப்பட்டார்கள். அந்தச்சொல் இவர் செவியிலே விழுந்துக்கொண்டிருந்தது. இப்படியிருக்க, நாற்பதாம்நாள் சிலம்பும் கிண்கிணியும் செய்து வந்தன. மூவாயிரவரையும் மற்றயாவரையும் அழைப்பித்து இப்போது சபாநாயகர் நடனம்பண்ணினால் அனைவரும் பார்ப்பீர்களாவென்று கேட்டார். நாங்கள் எத்தனை பண்ணியஞ் செய்தோமோ! எங்கள் மூவேழ்வமிசமும் கரையேறிப் போகுமென்று சொன்னார்கள். குருநமச்சிவாயர் ஆனால் ஒருவேளை காற்றுவந்து அசைந்தார் என்று சொல்வார்கள். பலகணிவாயில்க ளெல்லாம் அடைக்க வேண்டுமென்று திட்டஞ்செய்து, சிலம்பும் கிண்கிணியும் சபாநாயகர் பாதத்திலே தரிக்கச்சொல்லித் தாம் நடனதரிசனம் விரும்பிச்சொன்ன:—

நேரிசை வெண்பா.

அம்பலவா வோர்கா லாடினாற் றாழ்வாமோ
உம்பரெலாக் கண்டதெனக் கொப்பாமோ—சம்புவே

வெற்றிப் பதஞ்சலிக்கும் வெம்புலிக்குந் திற்றியென
வொத்துப் பதஞ்சலிக்கு மோ.

இந்தப் பிரகாரம் சொன்னவுடனே, கலகலென நடனமாயிற்று திருநடனமாக குருநமச்சிவாயமூர்த்திசொன்ன:—

விருத்தம்.

மிதித்தபொற் பதமு மெடுத்தபா தார
விந்தமுஞ் சந்தவெம் புலித்தோல்
விளங்கிய விடையு முந்தியுஞ் சுழியு
மேனிவெண் ணீற்றின தொளியும்
கதித்தநற் கனக மேருநாண் கனைய
கனகச்சதுரப் புயங்களுங் கான
கண்டமு முகமுஞ் சென்னியும் சரியே
கண்டுகண் களிக்குநா ளுளதோ
துதித்துத் தேவர்கள் பலர்புகழ்ந் தேத்தத்
தும்புரு நாரதர் பாடத்
துங்கமா மாயன் மத்தள மிடைமேற்
சுமந்துதொந் தோமென முழக்கத்
திதித்திதி தகுவென் றம்பிகை கௌரி
திகழ்திருத் தாளமொத் திசைப்பத்
தில்லையம் பலத்தே திருநடனம் புரியுந்
தேவனே சிதம்பரே சுரனே.

என்று குருநமச்சிவாயமூர்த்தி தோத்திரம் செய்யவே சபாபதியார் நடனஞ்செய்யத் தொடங்கினர். சர்வரும் கீழே விழுந்து நமஸ்கரித்து அசைவற்றிருந்தார்கள், தில்லை மூவாயிரவரில் மூன்றுபேர் கீழேவிழுந்து கண்ணை விழித்துக் கொண்டு வெகுநாழிகை நடனமாடுகிறதே ஆடுகிறவர் குருநமச்சிவாயமூர்த்தியும் அசைவற்றாடுகிறவர் அம்பலவாணரும், உங்கள் மகத்துவம் தெரியவாறு நடனத்தைநிறுத்தவேண்

மென்று சொன்னார்கள் குருநமச்சிவாயர் ஆடச் சொல்லு கிறது நாமா? நிருத்தஞ்சொல்லுகிறது நாமா! என்றுசொன்னார். சுவாமீ! தாளம் போடுகிறவர்கள் நிற்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள் அப்போது குருநமச்சிவாயமூர்த்திசொன்ன:-

நேரிசை வெண்பா.

தங்கியகா லேதோதோ தட்டன் முயலகன்மேற்
றுங்கியகா லூருஞ் சலியாதோ—வாக்கா
நிலைவாதா தில்லைத் திருத்தாண்டவா நீ
யலைவாதக் கூத்தாடி னல்.

இவ்வெண்பாச் சொல்லியவுடனே, மிகவும் நடனமா யிற்று. ஆகவே தில்லைமூவாயிரவர்கூடிச் சபாபதியின்மீது குருநமச்சிவாயமூர்த்தி தோத்திரம் செய்கிறாரே நாம் அவர் மீது தோத்திரஞ் செய்வோமென்று தோத்திரம் செய்தது தில்லை மூவாயிரவர்.

பாடல்

வேடநேச்சியின் மிகவிரும்பும் வேலவன்றன் மேனிபொன்ற
வாடல்த்தக் காளியொடா டம்பலவர்—சந்நிதிக்குக்
கோடிலக்கங் கப்பாடுங் குருநமச்சி வாயாருட்
பாடல்மெச்சி யம்பலவர் பாதகச்சை யாடியதே.

இங்ஙனம் சொன்னவுடனே குருநமச்சிவாயமூர்த்தி நடனம் நிற்கும்படி சொல்லிய:—

நேரிசை வெண்பா.

மருதத்தா தாதநியன் னடகத்திற் கேற்ற
தருதத்தா னஞ்சிலம்புந் தானு—மருதப்பா
பாரோ விளியமையும் பொன்னம் பலத்தாடு
வாரோ திருத் தாண்டவம்.

இவ்விதமாய்ச் சொன்னவுடனே நடனம்நின்றது. அத ற்குமேல் தில்லைமூவாயிரவர் கூடித் தேவர் பரிபூரணத்தை யடைந் திலிங்காகாரமானால் நாங்கள் பூசிக்கிறோமென்று சொல்லிக்கொண்டார்கள் அப்படியே செய்பலாமென்று சொல்லி அநேகந் திருப்பணிகள் நடத்திவந்தனர். பின்னும் கட்டளை விஸ்தாரமாய் நடக்கத் தக்கதாக எ௨-பேர் தம்பி ரான்களுக்குப் பல்லக்குமிருதும் மற்றும் வேண்டியவைகளை யுங் கொடுத்துத் தேசமெங்கும் சஞ்சாரஞ் செய்வித்தனர்.

அதற்குமேல் குருநமச்சிவாயமூர்த்தி அநேககால மிரு ந்து திருப்பெருந் துறையிலே இலிங்காகாரம் ஆயினர்.

வெண்பா.

வந்திஸ் வரவருடம் வைகாசி தேதிநவம்
இந்தநா ளுழிகை யேழரைமேல்—வந்தகுரு
தானு மருணகிரி தானுசிவலிங்கத்துள்
ஆனான் நமசிவா யன்.

இதற்குமேல் குருநமசிவாயமூர்த்தி மாபில் இத்தனைப் பட்டமென்று சொல்லுவதற்குக் காலாந்தரங்களிலே ஆதாரவு கள் கைசோர்ந்துபோயிருக்கின்றன. அதற்குமேல் குருநமசி வாயமூர்த்தி பட்டத்திற்கு வந்தவர் காலத்தில் சபாநாய கர் சர்வகட்டளைக் குஸ்வஸ்த ஸ்ரீசாலிவாகன சகாப்வதம் ககஅ௫-ல் யுவஞு தையீ உ௨ புவனேக வீரணபட்ட ணம் நாட்டாரனைவரும் காலாட்கள் தோழரும் சிதம்பரேஸ் வரர் சர்வகட்டளைக்குக் குருநமசிவாயமூர்த்திபணிவிடைக்கு அரசுர்ப்பத்தில் இளங்கம்பூர் நான்கெல்லை யுட்படச்சேர்ந்த படியினாலே சந்திராதித்தர் உள்ளவரைக்கும் சிவார்ப்பிதமா கத் தாத்தது.

சிலாசாசனத்துப்பாடல் விருத்தம்.

தென்னருணை மருவுகுகை நமச்சி வாய
தேவர்சிஷ்யன் குருநமச்சி வாயன் செய்யும்

மன்றுபணி விடையாகப் புலியூர்ச் செம்பொன்
மன்றுடையான் பூசைகொண்டு மகிழ்ந்து வாழ்க
இன்னிலமே லாத்தழைக்க வாகூர்ப்பதத்து
இலிங்கபுர சாசனக்கல் லெழுதி நாட்டி
நன்னெறிசேர் காலாட்கள் தோழன் கிள்ள
நல்லூப ளுன்கொடுத்து நடத்தி னனே.

பின்னும் அரியலூர் சீமையில் ஒப்பில்லாத மழவராயர் கட்டளை உச-கிராமம்விட்டு நடந்தது. அம்பலக் கட்டளை அரைக்கட்டளை என்றுபேர். அனந்தகிரி சீமையில் சொக்கம்பட்டு உடையார் சீமையில் பிச்சனூர், மானூர் இரண்டு கிராமம்விட்டது வீரநல்லூர் என்று இரண்டு கிராமம் நடப்பித்தது. கள்ளக்குறிச்சிசீமையில் பாளையப்பட்டு சேலம் சேஷாதரப்பிள்ளை குருநமசிவாயபுரம் என்று ஒருகிராமம் நடப்பித்து மங்கலூர் சீமையில் ஆதிபுரம் மாளிகைமேடு என்றுஇரண்டு கிராமம் நடந்தது வேட்டவலம் பண்டாரத்தார் கரடிபூமாரி என்று இரண்டு கிராமம் நடந்தது இவைகளெல்லாம் சபாபதி சர்வகட்டளைக்கும் குருநமசிவாய மூர்த்தி மடத்திற்கும் நடந்து வந்தன உடையார் பாளையம் பண்டாரத்தார் தென்னந்தோப்புக்கு ரூபா ச00-கொடுத்துச்சிதம்பரத்தில் சுவாமி சர்வகட்டளைக்கு வாங்கி விட்டது இவைகளெல்லாம் அனேகமாய் முன்னாலே நடந்தது, கலிகாலக் கொடுமையால் வரவர நின்றுபோ யிருக்கின்றன.

அந்தக்கிராமத்தி லிருக்கிற விபரம் சகாப்தம - ககசுரு [illegible] முதல் குருநமசிவாயமூர்த்தி பட்டம் கள-க்கு சகாப்தம் களஉ [illegible] க்குச் சரியான குரோதன [illegible] வரை வந்த பட்டத்துக்குள்ளாக உடையார் பாளையத்தி லிருக்கிற பண்டாரத்தார் அனேக வாகன முதலானதும்தருமமும நடப்பித்தார். இந்தப்பிரகாரம் குருநமசிவாய மூர்த்தி தேசசஞ்சார

யாத்திரை செய்து சபாநாயகர் சர்வகட்டளைக்கும் மடதரும த்துக்கும் பிட்சை நடத்திவந்தது.

உடையார் பாளையம் சீமையில் ஜெயங்கொண்ட சோழ புரத்தில் சிங்காரத் தோப்பு மடம்தீர்த்தம் உண்டாக்கிக்கொ டுத்து, உடையார்பாளையம் கஸ்பாவில் பேரணி ஈஸ்வரர்கோ யிலுக்கிழக்குமடமும் தீர்த்தமும் உண்டாக்கி யிருக்கின்றன.

இளங்கம்பூர்முன்னாலே சர்வமானிய கிராமம், இப்போ து சர்க்காரிலே கழிந்து வருகிறது சாலிவாகன சகாப்தம் ககசுo-க்குமேல் செல்லும் யுவ௵ தை௴ உ0௳ இளங்கம் பூர்சபாநாயகர் சர்வகட்டளைக்குச் சாதனக்கல் எழுதினதுகா ஞ்சீ புரத்திலிருந்து வந்து சின்ன நல்லகாளாக்கத் தோப்ப டைத்தார் உடையதனு.

உ-வது, பட்டம் நல்லநாயகர் பண்டாரத்தார் சபாநாத ருக்கு வெள்ளியானை வெள்ளி ரிஷபம் பின்னுஞ் சில திருப் பணி செய்துவைத்தார்.

௩-வது, அவர் புத்திரர் நல்லநாயகர் பண்டாரத்தார் ச பாநாயகருக்கு பொன் குதிரையும் அநேக அம்மன்களும் உடையார் பாளையம் சீமையில் மானேரி என்னுங் கிராமமும் நடப்பித்தனர்.

சாலிவாகன சகாப்தம் - கரு௬ - க்குச் செல்லாநின்ற ஜய௵ தை௴ உஉ௳ சின்னநல்லநாயக பண்டாரத்தார் புத் திரர் நல்லநாயக பண்டாரத்தார் அவர் புத்திரர் சின்னநாயக பண்டாரத்தார் பாளைய மாண்மனையும் ஆலயமும் மடமும் மற்றுமுண்டான தருமங்களெல்லாஞ் செய்தனர் அவர்கால த்தில் சாலிவாகன சகாப்தம் சார்வரி௵ மார்கழி௴ உஉ௳ மானூர் பிச்சனூர் இந்த இரண்டு கிராமமும் ஜயங்கொண்ட சோழபுரம் சிங்காரத்தோப்பும் செய்துவைத்தனர்.

௪-வது, பெரிய நல்லநாயக பண்டாரத்தார் காலத்திலே பூதவாகனம், மயில்வாகனம், அன்னவாகனம் செய்து உற்சவம் நடப்பித்து மடப்புரமென்றும் கிராமமும் எங்கும் வாங்கித் தருமங்களைச் செய்துவந்தனர்.

௫-வது, சின்ன நல்லநாயக பண்டாரத்தார் காலத்திலே சிவகாமி அம்மனுக்கு குருமங்கிலியஞ்செய்து, கட்டளைஅறை கட்டிவைத்து, மேல்கோபுரத்துக்கு மேற்கே பிள்ளையார்கோயிலும் கட்டிவைத்து, திருப்பெருந்துறை குருநமசிவாய மூர்த்தி மடத்துக்கு தெற்கு ௫௦௦-பொன்கொடுத்துத் தென்னந்தோப்பு வாங்கிவிட்டனர்.

௬-வது, சின்ன அம்பலநாயக பண்டாரத்தார் சிதம்பரவேலனுக்கு ௨௦ - தளிகை நைவேத்தியஞ் செய்து குருநமசிவாயமூர்த்தி அடியார்களுக்குப் பிட்சை நடப்பித்துவந்தது. சகாப்த ௲ ௬௱௩௰ சர்வதாரி ௵ மார்கழி ௴ ௨௰௨

இந்த சகாப்தம்வரைக்கும் கோபுரத்தில் சாசனம் இருக்கிறது.

இவ்வாதினம் வீரசைவமடம்.

குருநமசிவாயர்செய்த பாடல்.

பரமரகசியமாலை சிதம்பரவெண்பா அண்ணாமலைவெண்பா.

குகைநமசிவாயர் செய்த பாடல்

அருணகிரியந்தாதி-தனிவெண்பாமாலை.

இவ்வாதினத்தார்க்கு நாளதுவரையில் சிதம்பர உற்சவகாலத்தில் சுவாமியுடன் பல்லக்கு பிருதுகள் நடந்து வருகின்றன.

குருநமச்சிவாயர் சரித்திரம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருவண்ணாமலை குகைநமசிவாயசுவாமிகளால்
உபதேசம்பெற்ற
சிதம்பரம்-குருநமசிவாயசுவாமிகள்
அருளிச்செய்த

அண்ணாமலை வெண்பா.

காப்பு.

மன்னுதிரு வண்ணாமலைமாலை நாயடியேன்
பன்னுதமிழ் வெண்பாவிற் பாடவே—துன்னுமலர்ப்
பாதனே மூடிகத்தின் பாலேறுந் தேவகண
நாதனே நீமுன் னட.

நூல்.

ஆதிநட மாடுமலையன் றிருவர் தேடுமலை
சோதிமதி யாடரவஞ் சூடுமலை—நீதி
தழைக்குமலை ஞானத் தபோதனரை வாவென்
றழைக்குமலை யண்ணா மலை. 1

அன்பர் பிறப்பை யகற்றுமலை யன்பல்லா
லன்பர் பிறப்பை வளர்க்குமலை—யன்பை
வடிக்குமலை சிங்கத்தை வந்துசிம்பு ளாகி
யடிக்குமலை யண்ணா மலை. 2

கூற்றை யுதைத்தமலை கோமாறன் கூடல்வைகை
யாற்றை யடைத்தமலை யாரூரன்—போற்றச்
சிறந்தமலை நீணிலயேன் செய்தகுறை யெல்லா
மறந்தமலை யண்ணா மலை. 3

ஏழைக் கிரங்குமலை யேதேது கேட்டாலும்
கோழை படாமற் கொடுக்குமலை—வேழ

முரித்தமலை யம்மைக் கொருபாக மீந்த
மருந்தமலை யண்ணா மலை. 4

கண்டக் கரியமலை கண்மூன் றுடையமலை
யண்டரெல்லாம் போற்றற் கரியமலை—தொண்டருக்குத்
தோற்றுமலை நாளுந் தொழுவோ ரெழுபிறப்பை
மாற்றுமலை யண்ணா மலை. 5

அன்னமுடன் சொன்ன மளிக்குமலை யாதரிப்போ
ருன்றுவர மெல்ல முதவுமலை—நன்றுபுகழ்
கொண்டமலை யக்கிக் கொழுந்தாகி யண்டமுற
மண்டுமலை யண்ணா மலை. 6

மாமா தவநமச்சி வாயன் றினமொருவெண்
பாமாலை சாத்திப் பணியுமலை—காமாதி
வென்றமலை தான்கடந்தோ ரின்பத் திருவுளத்தே
மன்றுமலை யண்ணா மலை. 7

அஞ்சக் கரமா யமர்ந்தமலை யாதரிப்போர்
வஞ்சக் கருவினையை மாற்றுமலை—நெஞ்சைத்
திருத்துமலை மெய்ஞ்ஞான சித்திதருந் தெய்வ
பருத்துமலை யண்ணா மலை. 8

தொண்டர் வலமாகச் சூழுமலை சூழுமவர்
பண்டைவினை யெல்லாம் பறிக்குமலை—யண்ட
முருவுமலை பேர்ந்தகுருவோ நமச்சிவாயன்
மருவுமலை யண்ணா மலை. 9

கொம்பனைய பேதைக் குறைமகளிர் வாளிறுத்து
மம்புவிழி நெறியிலா யாடுமலை—செம்பவள
மொத்தமலைசத் குருவா பொன்கழலென் சென்னியின்மேல்
வைத்தமலை யண்ணா மலை. 10

ஞான குருநாத னமச்சிவா யன்கருணை
வானபரா னாகியெனை யாண்டமலை—வானவர்கள்
போற்றுமலை தீவினையேன் புந்திக் கவலையெல்லாம்
மாற்றுமலை யண்ணா மலை. 11

சரண கமலந் தனைப்புகழுந் தொண்டர்
மரண பவத்துயரம் மாறக்—கருணை
பொழியுமலை தட்டுப் புழுகுபனி நீரே
யழியுமலை யண்ணா மலை. 12

அன்பர் கருத்தி லனவாத மேவுமலை
துன்ப மகலத் துரத்துமலை—யின்பம்
விளைக்குமலை செம்பொன்மக மேருவினை வில்லா
வளைக்குமலை யண்ணா மலை. 13

நன்பர்க் குகையி னமச்சிவா யன்கருத்தில்
வெண்பாய் பயிராய் விளையுமலை—தின்பா
ரளந்தமலை செஞ்சுடரா யன்றிருவர் தேட
வளர்ந்தமலை யண்ணா மலை. 14

சீதமல ரோனெடுமா றேடுமலை யன்பருக்குப்
பாதமலர் வீடாய்ப் பளிக்குமலை—மாதவர்கள்
மொய்த்தமலை யுண்ணா முலையுமையைப் பாகத்தில்
வைத்தமலை யண்ணா மலை. 15

வைத்தநிதி யோநமச்சி வாயகுரு நாடோறு
மெய்த்தமிழ் ஞற்புகழ்ந்து மேவுமலை—பெத்திசையு
மின்றுமலை மாதுடனே வெள்ளிமலை வீடாக
மன்றுமலை யண்ணா மலை. 16

முக்கோண மாக முளைத்தமலை முண்டகன்மா
லக்கோடு நாக மணிந்தமலை—திக்கோடு

தண்ணாமலை தன்னைத் துதிக்குமடி யாருளத்தின்
மண்ணாமலை யண்ணா மலை. 17

வண்டமிழா லோமச்சி வாயகுரு வேத்தாமலை
கண்டுதொழு வார்க்கினிய காட்சிமலை—யண்டமுத
லீன்றமலை போற்றி நினைக்குமடி யாருளத்தே
வாழுமலை யண்ணா மலை. 18

அஞ்செழுத்தாய் வேதமா யாகமமாய் நின்றமலை
விஞ்செழுத்தா யொன்றாய் விளங்குமலை—நெஞ்சகத்தே
நைந்தமலை நாயேனைத் தன்னடியார் கூட்டத்தில்
வைத்தமலை யண்ணா மலை. 19

மன்னுறு மோனச்சி வாயகுரு செந்தமிழாற்
பன்னுறு மேத்திப் பணியுமலை—யெந்நாளு
மெய்த்தமலை பொல்லா வினையேனைத் தன்னடிக்கீழ்
வைத்தமலை யண்ணா மலை. 20

எந்தை குருநாத னிருந்தமலை யென்பாச
பந்தமற நோக்கிப் பரித்தமலை—சந்திரனைத்
தேய்த்தமலை நாயடியேன் சிந்திக்குஞ் சிந்தனைக்கே
வாய்த்தமலை யண்ணா மலை. 21

அஞ்ஞானக் கங்கு லகற்றுமலை யன்பர்க்குச்
மெய்ஞ்ஞானச் சோதி விளக்குமலை—துஞ்ஞானச்
சந்தமலை நாயேற்குத் தந்தைதாய் சற்குருவாய்
வந்தமலை யண்ணா மலை. 22

நிற்றை யளித்தமலை நீர்கூடராய் நின்றமலை
பெற்றைப் பரியாக வேறுமலை—கூற்றை
யுதைத்தமலை யன்றரியை யோர்சிம்பு ளாகி
வதைத்தமலை யண்ணா மலை. 23

ஓடுமிடுந் தேவர்குழா முய்யத் திருமிடற்றி
லாலவிடந் தன்னை யடக்குமலை---நாலுமறை
யந்தமலை நாயேனை யாளக் குருவாகி
வந்தமலை யண்ணா மலை. 24

ஆதி நெடுமா லயன்காணா வன்றுபரஞ்
சோதிச் செழுஞ்சுடராய்த் தோன்றுமலை---வேத
முழங்குமலை சிந்திப்பார் முன்னின்று முத்தி
வழங்குமலை யண்ணா மலை. 25

வந்துலகி லோகமச்சி வாயகுரு வாயடியேன்
சிந்தை குடிகொண்டிருக்குந் தெய்வமலை---முந்தைவினை
நீக்குமலை சொல்லரிய நீள்பிறவித் துன்பமெல்லா
மாய்க்குமலை யண்ணா மலை. 26

சத்திக் கொருபாகந் தான்கொடுத்து நின்றமலை
முத்திக்கு வித்தாய் முளைத்தமலை---யெத்திசையும்
போற்றுமலை போற்றிப் புகழ்வா ரெழுபிறப்பை
மாற்றுமலை யண்ணா மலை. 27

வால மதியை மௌலியின்மேல் வைத்தமலை
சீலமுனி வோர்கள் செறியுமலை---காலங்
கடந்தமலை சீறிவருங் காலனைக்கா லாலே
யடர்ந்தமலை யண்ணா மலை. 28

சிட்ட ரிடருஞ் சிவநீதி யில்லாத
துட்டர் சுகமுந் துடைக்குமலை---நட்டம்
பயிலுமலை யெவ்வுலகும் பாழ்படு மென்றால்
மயிலுமலை யண்ணா மலை. 29

கண்டமிருளக் கடுவிடந்தை வானவர்க்கா
வுண்டபிரா னாகி யுதவுமலை---தொண்ட

ரிணக்குமலை வானோரு மேனோரும் போற்றி
வணக்குமலை யண்ணா மலை. 30

துன்பப் பசிதீர்க்குஞ் சுத்தசிவ ஞான
வின்பப் பசுந்தே னிருக்குமலை—யன்பர்க்
கிருளுமலை வாராம லெப்போதுங் காட்சி
யருளுமலை யண்ணா மலை. 31

செகமருவு மைம்புலனிற் சோரமன் ஞானச்
சுகமருவ மென்மைபுனை தொண்ட—ரகமருவுந்
தூயமலை வஞ்சகர்க்குத் தோன்றாம லேயொளிக்கு
மாயமலை யண்ணா மலை. 32

சாத்தி விவரிய கனபொருளாத் தன்னுஞ்
சிரத்தி லடியிணையைச் சேர்த்தாம்—பரத்து
மிகத்துமலை வாராம லென்குருவா யாண்ட
மகத்துமலை யண்ணா மலை. 33

பத்தி யிமையோர் பகைதெறுவான் வந்தெதிர்த்த
வெற்றி மதராஜன் வேகவே—யுற்று
விழித்தமலை தக்கனார் வேள்விதனை முன்னு
மழித்தமலை யண்ணா மலை. 34

பாட றனைவிரும்பிப் பாவலர்க்கா கப்பரவை
வீடதனைக் கிருகால் மேவியே—கூட
விணக்குமலை தன்புகழை யெண்டிசைக டோறு
மணக்குமலை யண்ணா மலை. 35

சந்திக்குந் தேமாங் கனிபறித்துக் கார்க்கடுவன்
மந்திக்கு நல்கி மகிழுமலை—சிந்திக்கு
மெண்ணாமலை வற்றோர்க் கினியமலை யோரஞ்சு
வண்ணாமலை யண்ணா மலை. 36

உன்று தவம்புரியு மோகமச்சி வாயகுரு
மன்னுங் கருணைமுகில் வாழுமலை—பென்னம்
பெரியமலை மாலும் பிரமனுந் தேடற்
கரியமலை யண்ணா மலை. 37

வேண்டு மயன்மால் விழிமனத்துக் கெட்டாம
னீண்டு தழற்பிழம்பாய் நின்றமலை—யாண்ட
கருணைமலை யொப்புரைத்துக் காணவரி தான
வருணைமலை யண்ணா மலை. 38

வீடு முதலா விரும்பும் பொருளனைத்தும்
பாடுமடி யார்க்குப் பலிக்குமலை—நீடுபுகழ்
பூண்டமலை சற்குருவாய்ப் பொல்லாச் சிறியேனை
யாண்டமலை யண்ணா மலை. 39

அனைத்துலகும் போற்றுதிரு வைந்தெழுத்தை யோதித்
தனைத்தொழுது பேணுந் தவத்தோர்—நினைத்தவா
நல்குமலை யென்னாளு நல்லோரு நன்னெறியு
மல்குமலை யண்ணா மலை. 40

மானனைய கண்ணார் வசமாகி நாயடியே
னூனவினைக் காட்டி லுழலாமல்—ஞானநெறி
காட்டுமலை தன்னைக் கருதுமடி யாரிடரை
வாட்டுமலை யண்ணா மலை. 41

பிள்ளை யறுத்துதவும் போர ளனையுவந்து-ஞ்
கொள்ள வயிரவமெய்க் கோலமாய்—மெள்ள
நடந்தமலை சிம்புளாய் நாரசிங்க ளுரை
யடர்ந்தமலை யண்ணா மலை. 42

உய்யவாந் தந்தருளு மோகமச்சி வாயகுரு
வையமுழு துந்துதிக்க வாழுமலை—துய்யவாந்

தேக்குமலை நல்லோர் செறியமலை பெண்ணையா
றூர்க்குமலை யன்று மலை. 43

உன்று முலையா ளொருபாக மானமலை
கன்று ரமுதாய காட்சிமலை—விண்ணோர்
துதிக்குமலை யன்பர் தொழுதேத்தி நாளு
மதிக்குமலை யன்று மலை. 44

காதலரு ளான நமச்சிவா யன்கவிவா
யோ[illegible] தமிழ் மாலை யுகந்தமலை—பாதிமதி
சூடுமலை பத்திசெயுந் தொண்டருடன் கூடிவினை
யாடுமலை யன்று மலை. 45

தேவரையுந் தேவருக்குத் தேவராச் செப்புமொரு
மூவரையு மன்னோர் முனிவரையும்—யாவரையும்
பெற்றமலை தன்பெருமை பேசுங்காற் றுய்தந்தை
யற்றமலை யன்று மலை. 46

நேசிக்கு மன்பர் நினைவுகொடு பாவித்துப்
பூசிக்கும் பூசை பொருந்துமலை—பாசைக்குள்
வீழுமலை பற்றொழிந்த மெய்யடியார் நெஞ்சகத்தில்
வாழுமலை யன்று மலை. 47

நன்றிபுனை நண்ப நமச்சிவா யன்றினமுந்
தன்றமலர் தூவித் துதிக்குமலை—பன்றிருவார்
கேடுமலை சந்ததமுந் தில்லைச்சிற் றம்பலத்தே
யாடுமலை யன்று மலை. 48

நெஞ்சகத்தி லொன்று நினைப்பார்க்கு மாலரியாக்
கஞ்சமொத்த பொன்னடியைக் காட்டுமலை—அஞ்செழுத்தி
லுடமலை யம்பிகைபுண் ணுழையும் மைக்குகந்த
வாமமலை யன்று மலை. 49

புன்றலையின் மாயன் புவியிடந்துங் காணரிய
நன்றிதரும் பொன்னடியை நாடியே—யென்றுமொரு
நாளுமலை வாராம னாயேனைச் சபகுருவா
யாளுமலை யண்ணா மலை. 50

சண்ட விடத்தைச் சகமிறந்து போகாமற்
கொண்ட திறம்பாடிக் கொண்டாடித்—தொண்டர்
பணியுமலை மெய்ம்முழுதும் பால்வெள்ளை நீற்றை
யணியுமலை யண்ணா மலை. 51

தில்லைவனங் காசி திருவாரூர் தென்மதுரை
நெல்லையினும் பேரொளியாய் நின்றமலை—தொல்லைமறை
பாடுமலை சந்ததமும் பத்தரக மேவிநட
மாடுமலை யண்ணா மலை. 52

மூலமுத லண்ணா மலையென்று மன்பருக்குச்
சாலவா மீந்தருளுந் தாயென்று—நாலுமறை
பேசமலை பாகம் பிரியாச் சிவஞான
வாசமலை யண்ணா மலை. 53

தொன்மதுரைச் சுந்தரற்காத் தூதுபோய் வந்தமலை
நன்மைதரத் தொண்டருக்கு நல்குமலை—மன்மதனைக்
காய்ந்தமலை கூடலிற்சங் கத்தா ருடன்றமிழை
யாய்ந்தமலை யண்ணா மலை. 54

புண்டரிகன் மாறேடிப் பொன்முடியும் பொன்னடியும்,
கண்டறிய வொண்ணாத காட்சிமலை—தொண்டருடை
யூனமலை பற்றறுக்க வோநமச்சி வாயகுரு
வானமலை யண்ணா மலை. 55

துன்றுமலர் சோலைதொறுஞ் சூழுமலைச் சோனையென
மன்றல் கமழு மதுமாரி—யென்றும்

பொழியுமலை மாறாமற் பூஞ்சுனைநீர் பொங்கி
வழியுமலை யண்ணா மலை. 56

வேட்ட வடியார் விளக்குஞ் சிவஞான
நாட்டம் பொழிபே ரானந்தநீ—ராட்டக்
குளிக்குமலை நாளுங் குறைவிலாச் செல்வ
மளிக்குமலை யண்ணா மலை. 57

நீலமலை தேடரிதாய் நின்றமலை நின்றதழற்
கோலமலை மன்றிற் குளிக்குமலை—மூலமலை
யந்தமலை சுந்தரர்கா யன்றிரவிற் றூதுபோய்
வந்தமலை யண்ணா மலை. 58

தரையெலா மொப்பத் தனித்திருந்து செய்யுங்
கரையிலா மாதவத்தைக் கண்டு—விரவியொரு
பாகமலை மாதுபெறப் பாலித்து நின்றருளு
மாகமலை யண்ணா மலை. 59

கள்ளப் புலவேடர் கைவசமா கக்கனிந்து
தெள்ளித் தெளிந்தோர் செறிவாக—விள்ளக்
கருத்துமலை யாதிருக்கக் காட்சிதருந் தெய்வ
மருத்துமலை யண்ணா மலை. 60

முக்குணமு மைம்புலனு மூள வகையடக்கி
யொக்குமுணர் வாயிருப்போ ருள்ளத்தே—புக்குலவும்
பாதமலை தாய்வயிற்றிற் பார்மீதில் வந்துபிற
வாதமலை யண்ணா மலை. 61

பண்ணடுத்த கூடற் பழம்பதியிற் பிட்டமுதை
புண்ணடுத்து வைகை யுடையாமன்—மண்ணெடுத்துப்
போடுமலை சந்தமும் பொன்னம் பலத்தினட
மாடுமலை யண்ணா மலை. 62

அண்டமுழு தும்பறந்தே யன்னவுரு வாய்த்தேடி
மண்டலமே லாங்கோல மாய்த்தேடிப்—புண்டரிகன்
சீர்க்கமலை கோனறியாத் தெய்வச் சிவஞான
மார்க்கமலை யண்ணா மலை. 63

கூனற் சிறுபிறையைக் கோளரவுக் கஞ்சாமல்
வானப் பணிசடைமேல் வைத்தமலை—ஞானச்
சாதமலை யானந்தத் தாண்டவத்துக் கேற்ற
வாதமலை யண்ணா மலை. 64

பொருந்தாதலைச் சங்கப் புலவர்தமைப் போலே
விரிந்தபுகழ்க் கூடலிலே மேவி—யருந்தமிழை
யாய்ந்தமலை டார்மீதி லங்கெழுத்த னாகிவந்து
வாய்ந்தமலை யண்ணா மலை. 65

ஆதிமலை யாதி யநாதிமலை யம்மையொரு
பாதிமலை யோதிமறை பாடுமலை—நீதிமலை
தந்த்ரமலை யந்த்ரமலை சாற்றியபஞ் சாக்கரமா
மந்த்ரமலை யண்ணா மலை. 66

அஞ்சு புலனு மடக்கி யறிவுடையோர்
வஞ்ச வினைம்பிறவி மாயவே—நெஞ்சி
லழுத்துமலை யன்ப ரனவாதம் போற்றி
வழுத்துமலை யண்ணா மலை. 67

கதித்தமுனி பாலகன்மார்க் கண்டனையே சீறிப்
பதைத்து வருங் காலன்படவே—யுதைத்ததொரு
வீரமலை சற்குருவாய் மேவியனை யாண்டபட்ச
வாரமலை யண்ணா மலை. 68

இமயவரும் யத்தருமா கேசுரங் காணச்
சமயகுரு வாநந்தி தாங்க—வுமையொருபங்

கானமலை வாக்குமனங் காயந் தமக்கரிய
வானமலை யண்ணா மலை. 69

அத்தி கடுக்கைமுத லானமல ரைந்தெழுத்தாற்
சாத்தி யடியவருந் தக்கோரு—மேத்திப்
புகழுமலை யாங்கவரைப் பொற்கொடியோ டெய்தி
மகிழுமலை யண்ணா மலை. 70

மாலூன்றிச் செய்பு மணர்ந்தகைந்து சுந்தரனைக்
காலூன்றி யாளக் கருணையாய்க்—கோலூன்றித்
தந்த விருத்த சதுர்வே தியனாக
வந்தமலை யண்ணா மலை. 71

அறுகு மதியு மணிமுடிமேற் சூடன்
மறுகு தனிலடியார் வாழ—விறகு
சுமந்தமலை போற்றிசெயுந் தொண்டரகந்தோறு
மமர்ந்தமலை யண்ணா மலை. 72

மட்டுலவு கஞ்ச மலரோனு மாயோனுந்
திட்டமுடன் றேடித் திகைத்தாலு—வெட்டரிய
ஞானமலை பார்மீது நாலுலகத்தி னுலுவடி
வானமலை யண்ணா மலை. 73

மறைவடிவாஞ் சோமாசி மாறன்மக டன்னி
னிறைவடிவாம் பக்திறமை யோடு—நிறைவடிவாய்ச்
சென்றமலை யந்தணரும் தெய்வக் கனகமணி
மன்றமலை யண்ணா மலை. 74

எப்பொருளு மாகி யிருசுடர்பா ராக
மெய்ப்பொருளு மாகி விளங்குமலை—சைப்பொருளா
வொத்தமலை யென்றுமே லோகமச்சி வாயனடி
வைத்தமலை யண்ணா மலை. 75

பல்லுயிருங் கேட்டறியப் பார்த்தன்கை யாலடித்த
வில்லடியும் புத்தன் மிகவெறிந்த—கல்லெறியும்
பட்டமலை மன்மதனைப் பார்வையினால் வெந்துவிழ
வட்டமலை யண்ணா மலை. 76

வானை யுருவ வளர்ந்தமலை வாம்பச்சைத்
தேனையொரு பாகத்திற் சேர்த்தமலை—யானை
யணித்திரள்சேர் சார லதில்வேய்க ளீன்ற
மணித்திரள்சே ரண்ணா மலை. 77

அன்று கயிலை யரக்க னெடுத்த வப்போ
நின்றவனைக் காலா னெரித்தமலை—யென்று
மருத்துமலை யெவ்வுலகு மன்பரிடர் நோய்க்கு
மருத்துமலை யண்ணா மலை. 78

அன்றுபதி னாறுவய தானமார்க் கண்டர்தமக்
கென்றுமீ ரெண்வயதே யென்றமலை—நின்று
சிறக்குமலை தன்னடியார் செய்தகுறை யெல்லா
மறக்குமலை யண்ணா மலை. 79

அன்றிருவர் தேட வனல்வடிவாய் நின்றமலை
நின்றுருகுந் தொண்டருக்கு நேயமலை—யென்று
நடிக்குமலை வெள்ளியிலே நாரணனை யோட
வடிக்குமலை யண்ணா மலை. 80

நஞ்சணியுங் கண்டமலை நாளு மடியவர்தம்
வஞ்சவினை தானறுக்க வந்தமலை—நெஞ்சை
யிளக்குமலை யன்பர்க் கினியபே ரின்பம்
வளர்க்குமலை யண்ணா மலை. 81

பையரவஞ் சூடுமலை பத்தர்பணிந் தேத்துமலை
கையின்மழு மான்றரித்த காட்சிமலை—துய்ய

நதியணியும் வேணியின்மே லாறுமலர்க் கொன்றை
மதியணியு மண்ணா மலை. 82

மயிலரவஞ் சேருமலை மான்புலிகள் கூடிப்
பயிலுமலை வானோர் பரவுங்—கயிலை
பொருந்துமலை யெந்நாளும் போற்றுமன்பர் நாவா
லருந்துமலை யண்ணா மலை. 83

உற்றுப் புரத்தி லொருமூவர் தம்மைவைத்துப்
பற்றி யெரிந்துவிழப் பார்த்தமலை—நத்தியே
நாளுந் தனித்தேடி நம்புமடி யார்தமையே
யாளுமலை யண்ணா மலை. 84

உள்ளும் புறம்பு மொருசெயலா மன்பருளங்
கொள்ளுமலை நாட்டங் குளிக்குமலை—துள்ளு
மெருதின்மே லேறுமலை யென்பிறவி நோய்க்கு
மருந்துமலை யண்ணா மலை. 85

துன்ப மகற்றுமலை தொல்வினையை நீக்குமலை
யன்பர்தமை வாவென் றழைக்குமலை—தன்பதத்தைக்
காட்டுமலை தன்னைக் கருத்திலுறு மன்பரிடர்
வாட்டுமலை யண்ணா மலை. 86

போதமுற்ற மெய்யடியார் புந்தியிலே வேரோடிப்
பாதமுச்சி மட்டாய்ப் படர்ந்தமலை—நாதர்
தழைக்குமலை யன்பர் தபோதனரை வாவென்
றழைக்குமலை யண்ணா மலை. 87

முப்போதும் பூசித்து மோதித்துப் போற்றுமவர்க்
கெப்போது முன்னின் றருளுமலை—யெப்போதுந்
தாய்க்குமினி தானமலை சற்குருவாய் நாயேற்கு
வாய்க்குமலை யண்ணா மலை. 88

காலை யுதைத்தமலை கையில்மான் சூலமலை
வேலை விடமருந்தும் வெற்றிமலை——மாலை
யணிசேரு நீண்முடிமே லங்கரவ மீன்ற
மணிசேரு மண்ணா மலை. 89

மாறுபட்ட தக்கனுயிர் மாய்த்தமலை மாலயர்க்கு
நீறுபட்ட செந்தழலாய் நின்றமலை——கூறுங்கா
லொப்பனைக ளில்லா துயர்ந்தமலை நீண்முடிமே
லப்பணியு மண்ணா மலை. 90

பச்சைநிறந் தானாகிப் பாதிவடி வானமலை
கச்சையெனக் கட்செவியைக் கட்டுமலை——நிச்சயமாய்
மாளு மடியேனை மாளா வகையருளி
யாளுமலை யண்ணா மலை. 91

மானொருகை வெற்றி மழுவொருகை யானமலை
ஞானமுனி வோர்கணித்த நாடுமலை——யானை
யுரித்தமலை யம்மை யுமைபாலே யார்க்கு
மருத்துமலை யண்ணா மலை. 92

முல்லைமலர்க் கொன்றை முடிமே லணிந்தமலை
யெல்லையிலா மாதவர்க ளேத்துமலை தில்லையிலே
நட்டமலை முப்புரத்தை நாடுமன்பர் மூவரைவிட்
டட்டமலை யண்ணா மலை. 93

எல்லாருங் காணற் கினியமலை யென்னுடைய
பொல்லா வினையறுக்கப் போந்தமலை——சொல்லாரும்
நல்லமலை பொல்லாரை நாசமுறப் பார்க்கைக்கு
வல்லமலை யண்ணா மலை. 94

ஆழி நெடுமா லயர்க்குமரி தானமலை
யூழின்வினை யன்பர்க் கொழிக்குமலை——யாழியிலே
நஞ்சழலைக் கண்டு நடுங்கினரைக் காக்குமலை.
யஞ்சமுகத் தண்ணா மலை. 95

எந்திசையுந் தோற்றமலை பேறுகந்து நின்றமலை
சிந்திவர மீந்தருளிச் செய்யுமலை—முத்தர்மனம்
பூறுமலை யண்டர் புகழுமலை நீண்டதொரு
மாறுமலை யண்ணா மலை. 96
வன்மைக் குணத்தவரை மாதவரை வந்தடைந்தோர்
தம்மைத் தளராமற் றாங்குமலை—யுண்மை
பொருந்துமலை விண்ணவர்கள் போகாம லால
மருந்துமலை யண்ணா மலை. 97
வானத்துப் பூந்தருவை வாங்கிக் களிறுபிடி
யானைக்கு நீட்டி யளையுமலை—ஞானத்த
குன்றுமலை யெங்காளு மோகமச்சி வாயகுரு
மன்றுமலை யண்ணா மலை 98
அழியாத முத்தி யளிக்குமலை யன்பர்க்
கொழியா வினையை யொழித்துக்—கழியாத
வேற்றுப் பிறப்பை யினியமையு மென்றருளி
மாற்றுமலை யண்ணா மலை. 99
பெற்றத் தனிற்றோன்றிப் பெய்வளையுந் தானுமென்றன்
குற்றங் களைந்தருளிக் கொண்டமலை—நித்தம்
புதியமலை கங்கையணி பொற்சடைமேல் வைத்த
மதியமலை யண்ணா மலை 100
அண்ணா மலைமாலை யானதமிழ் வெண்பாவாற்
றண்ணுரு மைந்தெழுத்தைச் சாற்றியநூற்—பண்ணுசக்
கற்றவர்கள் கேட்டவர்கள் காசினியிற் பேரின்ப
முற்றலகை யாள்வ ருவந்து. 1
மன்றுதிரு வண்ணா மலையைவல மாசவர்தன்
நன்றுதிரு வைந்தெழுத்தை யோதினேன்—றென்னருணை
நாயகத்தைக் கோவிலிலே நான்கண்டேன் பெற்றெடுத்த
தாயகத்தைக் கண்டவர் பொற்றாள். 2

அண்ணாமலைவெண்பா-முற்றிற்று.

சிவமயம்.

தெய்வீகம் விளங்கிய

குகைநமசிவாயதேவர் அருளிச்செய்த

அருணகிரியந்தாதி.

காப்பு.

சித்திதரும் புத்திதருஞ் செந்திருவைச்சேர்விக்கும்
பத்திதரு மெய்ஞ்ஞானம் பாலிக்கும்—கொத்தி
யரிமுகனைக் காய்ந்த வருணேசர் தந்த
கரிமுகனைக் கைதொழுதக் கால்.

நூல்.

கார்கொண்ட மேனியனுங் கஞ்சனுங் காணாப்பெருமை
யார்கொண் டுரைசெய்வா ரம்புவியிற்—சீர்கொண்
டருணகிரி மேவுகின்ற வையாநீ வேண்டிக்
கருணைபுரி யாதிருந்தக் கால். 1

காலைமலர் தூவக் கருத்தறியா நாயேற்கு
வேலைவிட முண்ட விமலனே—மேலாய
வாசிகனே கண்பலித்து வாழ்விக்குஞ் சோணகிரி
தேசிகனே நீகண்டாய் திக்கு. 2

திக்குவே றில்லை திருவுளமே யல்லாம
லிக்குவேளைக்காய்ந்த வீசனே—மிக்கவிடந்
தன்னையுண்ட சோணகிரித் தாணுவே நாயேற்குப்
பின்னையுண்டோ நீயல்லாற் பேசு. 3

பேசுமவர் வஞ்சப் பிறப்பறுக்கு மென்றுலகில்
வீசுபுகழ்ச் சோணகிரி வித்தகா—மாசிலா
வண்ணா மலையானே யன்னைவயிற் றென்னையுருப்
பண்ணா மலையாகண் பார். 4

பாராம லிருந்தாற் பார்மீதி னாயேனுக்
காராவார் சோணகிரி யண்ணலே—நீராப்
பிறப்பை யகற்றுதற்கும் பிஞ்ஞகனே சூழ்ந்த
விறப்பை யகற்றுதற்கு மின்று. 5

இன்றுபோ காவோ விருவினையு மும்மலமு
நின்றுதமி யேனை நெருக்காம—லன்றிதரு
மாரணனே சோணகிரி யத்தனே மாறேடுங்
காரணனே நீநினைந்தக் கால். 6

காலன் றனக்கஞ்சக் காரணமென் னெஞ்சமே
யால முகந்த வருணேசன்—கோலத்தை
நேசமுற்று நீகருதி னிங்காம வின்றலைக்கும்
பாசமுற்று நீக்கும் பரன். 7

பாமனீ யென்று பணிந்துருகிப் பாடிக்
காஞ்சேர்த்து நீர்சோரக் கண்கள்—வாங்கேட்ட
வென்னவா வின்படியே யிந்தா யிதற்கருணை
மன்னவா காணேன் கைம் மாறு. 8

மாறுகொண்ட தக்கன் மனோரத மெல்லாந்தவிர்த்து
வீறுகொண்ட சோணகிரி வித்தகா—வாறுகொண்ட
செஞ்சடையாய் நின்னைத் தெரிசித்தல்வேண்டுமென்கண்
பஞ்சடையா முன்னே பரிந்து. 9

பரிந்தணிந்த வெண்ணீறு பாம்புந்திக் கன்று
மரிந்தசிர மாலையழகுந்—தெரிந்து
நெருக்குமாம் வல்வினையை நீக்குமரு ணேசற்
றிருக்குமரங் கோலங்க ளேத்து. 10

கோலமுதற் றேடிநெஞ்சே கூப்பிட்டுங் காணாற
கோலங் குருவடிவு கொண்டேதா—ஞாலத்

தரித்தபிரான் சோணேசன் றன்முனிந்து வேளை
யெரித்தபிரான் வந்தா னிதென். 11

என்னதவப் பயனோ வேழையேற் கென்றறியேன்
முன்னமறை காணாத முக்கண்ணோ—நின்னையே
தேடுகைக்குஞ் சோணகிரி தேசிகனே நின்புகழைப்
பாடுகைக்கும் பெற்ற பயன். 12

பெற்றோம் பலனைப் பிறந்ததனா னெஞ்சமே
யற்றோ மனத்தி லனவரதம்—பற்றுவா
ருள்ளலைக்குந் தீவினையை யோட்டு மருணகிரி
வள்ளலைக்கொண் டாட வரம். 13

வரம்பலிக்கு மெய்ஞ்ஞான வாழ்வே பலிக்குந்
திரம்பலிக்குஞ் செல்வம் பலிக்கு—முரம்பலிக்குஞ்
சோணா சலனைச் சுவாமிதனை யுள்ளத்தே
காணார் கருத்தென் கருத்து. 14

கருத்தி லருணேசன் கஞ்சமலர்த் தாளை
யிருத்தி நினைப்பாரை யென்றும்—வருத்துமோ
நாட்டும் பலவுயிரை நாடோறும் பின்றொடர்ந்து
வாட்டும் பிறவிநோய் வன்பு. 15

வன்பெருக்கிற் கன்மிதக்கும் வாய்முதலை பிள்ளைதரு
மென்புருக்கொள் பெண்ணா யிருக்குமே—யன்பருக்கு
நாட்டுகுரு சோணகிரி நாதனடி யார்மூவர்
பாட்டினிசை கேட்ட பரம். 16

பரம னருணேசன் பதம்பணியார்க் கென்றுங்
கருமஞ் சிதையுமெனல் கண்டோ—மருமந்த
கூட்டுத் தலைபோய்க் கொடியதக்கன் வேள்வியிலே
யாட்டுத் தலையாகை யால். 17

ஆலம் வருவதுகண் டஞ்சி யமரர்குழாஞ்
சால வெருண்டோடுஞ் சமயத்தி—லோலமென
நின்று லகஞ்சிய நேசமடி யாரிடத்துக்
குன்றாத சோணகிரிக் கோ. 18

கோடிவிதி மாளிற் குலாவுகம லக்கண்ணு
ளோடி வடவா லுறங்குமே—நாடுங்கா
லக்கண்ணார் கோடி யழியி னருணகிரி
நன்கனருள் சற்றே நகும். 19

நகுமானை யேந்தருணை நம்பா பிறப்பிற்
புகுவேனைக் காக்கும் புனிதா—தகுமேனைப்
பெற்றதுணை நீயல்லாற் பேருலகி லுயேனுக்
குற்றதுணை மற்றியாவ ரோது. 20

ஓதக் கடனஞ்சை யுண்டசோ ணாசலனை
போதக் கடனெஞ்சே யோதினுற்—பாதம்
பெறலா நமது பிணிமுப்புச் சாக்கா
டறலாங் கரையேற லாம். 21

ஆமென்று நம்பியநு தினமும் போற்றினு
னாமென்று பற்றி நலமாகக்—காமித்துச்
சிட்டாகுஞ் சோணகிரி சிந்தித்தா னெஞ்சமே
விட்டேகும் வெய்ய வினை. 22

வெய்ய பிறவிதனை வேரறுக்குஞ் சோணகிரி
யையபாடி யார்பாட்டிற் கால்லாமற்—றய்பகரா
வாய்க்குமோ பின்னையுந்தன் வாரிதியிற் கன்மிதந்து
சாய்க்குமோ வான்பனையங் காய். 23

காய நெகிழுமுன் கண்க ளிருளாமுன்
வாயிலுள்ள பல்லும் வழுவாமுன்—காயம்பார்த்

தேடிநமன் வாராமன் றுள்ளமே சோணகிரி
நாடிநம வென்றே நட. 24

நடக்குங் குலங்கல்வி நம்மவெண்பா ராசை
யடக்கும் வகைசற் றறியார்—தொடுக்குநூல்
காட்டுமோ சோணேசன் கஞ்சமலர்த் தாளிணையைக்
கூட்டுமோ சொல்லீர் குலம். 25

குலமில்லார் வண்மைக் குணமில்லார் கல்வி
நலமில்லா ராகிலு நன்றே—வலம்வந்
தரிய திருவருணை யண்ணலுக் காளாவார்
பெரியவர்க்கு மேலான பேர். 26

பேரும் பெருவாழ்வும் பிள்ளைகளும் வேண்டுவா
ராரும் பரவு மருணேசன்—சீரை
யுறக்கத் திலுமறக்க வொண்ணா துறைக்கிற்
பிறக்கக் கிடையாது பின். 27

பின்னறியேன் முன்னறியேன் பேதையேன் பாமாலை
யென்னறியேன் சோணகிரி யீசனே—நின்னருளைக்
கொண்டுரையா நிற்குங் குறியுங் குறிதேடுங்
கண்டுரையா தென்றன் கருத்து. 28

கருத்தறிந்த மெய்யடியார் கண்காண வெள்ளை
யெருத்தல்வருஞ் சோணகிரி யீசா—பருத்த
வலங்கார நால்வேத வேந்தலையு ளொன்றைக்
கலங்காம லீயறுத்தாய் கண்டு. 29

கண்டுமினை யென்பார் கருத்துநா வும்வாழி
யண்டர்கோ வேயருணை யண்ணலே—விண்டுவாஞ்
சங்கையெடுத் தோன்கண் சாணத்திற் சாற்றுமுன்றன்
செங்கையிலே வேதன் சிரம். 30

சிரமாலை தானணிந்து சேவுகந் தேறி
யருமா மறைதேடு மண்ணல்—வருமா
முனிக்கூட்டம் போற்று முதல்வனரு ணேச
வினிக்கூட்டான் றன்பத் தெமை. 31

எமையாளுஞ் சோணகிரி யீசரின் பாகத்
துமையாளு நீயு முகந்த—சமயத்
திருக்குன்ற கோலத்தை யான்காண வேண்டி
யிருக்குங் கருணை செய்வா யென்று. 32

என்று மருணேச னிருபதத்தை நம்பாதார்
குன்றிய வனத்திற் குகைபதனிற்—சென்று
திரிந்தேன் பலமருந்து தின்றுசில கால
மிருந்தே னிராமலிருந் தேன். 33

ஏன மனந்தேட வினையடியுஞ் சீர்முடியுந்
தானவற்றிற் கெட்டாத தாணுவா—ஞானத்
தழல்கண்ட மேனித் தலைவனரு ணேசன்
கழல்கண்டார் காணார் கரு. 34

கருமா முகில்வண்ணன் கஞ்சனுக்கு மெட்டாப்
பெருமான் விடையேறும் பெம்மா—னொருமான்
மழுவேற்குஞ் சோணகிரி மன்னனடி யாரைத்
தொழுவேற்கு முண்டோ துயர். 35

துயர்கொண்டு நாளுந் தொலையாப் பிறப்பி
லயர்கின்ற நாயேற்கு மாமோ—வுயர்தவத்தோ
ராரும் பரவு மருணேச சம்புபத்தாள்
சேருங் கருத்தொருக்காற் செப்பு. 36

செப்பரிய மால்பிரமர் சிந்தைதனக் கெட்டாத
வப்பரிய சோணகிரி யப்பனே—யெப்பொழுதும்

பெண்ணைவிட்டு நீங்காநின் பேரழகு சந்ததமென்
கண்ணைவிட்டு நீங்காது காண். 37

காணு ரரிபிரமர் கஞ்சமலர்த் தாளிணையை
நாணுமற் றுன்கான நாடியே—சேணுட
ராயும் புகழருணை யண்ணு மலையானே
மாயுந் தமியேன் மனம். 38

மனத்திற் பயமறிந்து மாமுனிவர்க் காகச்
சினத்திற் புரமெரித்த சிமா—னனத்தனரு
டக்கன் றலையறுத்த தாணு வருணகிரி
நக்கன் றனைமனமே நம்பு. 39

நம்பியிரு நெஞ்சமே நாளும ருணகிரி
யும்பர்கோ னன்றுரைத்த வுண்மையை—நம்பிக்
கெடுத்தாலுஞ் சோணேசன் கேடுபடா தெம்மை
யெடுத்தாலுஞ் சோணேச னென்று. 40

என்றுதரு வாய்மகிழ்ந்தே யான்பெறுவ தெந்தநா
ளின்று தமியேற் கியம்பிடாய்—நன்றிதரு
மேகனே சோணகிரி யீசனே சேவேறும்
வாகனே சாகா வரம். 41

சாகா வரம்பெறலாஞ் சந்ததமுன் சோணகிரி
நாகா பரணன்று ளடியே—யேகாந்த
நன்றுமக்க மாலொடு நாவார வைந்தெழுத்தை
யென்று மறவா தெடுத்து. 42

எடுத்த பயனை யிருவினையை யென்று
மடுத்தசிவ பூசை யறியார்—தொடுத்த
நெறியாகுஞ் சோணகிரி நித்தாடி யாரை
யறியாத மானிடவ ரச்சு. 43

7

ஆச்செல்லா மொன்று வகுதிலே யிருவகையா
லைவச்சமென்ன சோணகிரி வள்ளலே—யிச்சையிலே
வாழ்ந்தசில பேரிருக்க வாய்புதைத்துக் கைகட்டித்
தாழ்ந்தசில பேரிருக்கத் தான். 44

தானே யுலகுடையோன் றன்னைசவே பல்லுயிர்க்குந்
தானே யம்மைவர்க்குந் தாதையாய்த்—தானே
யனைத்துமிருங் காக்கு மருணேச னென்றுன்
மனத்துயரம் போவதே மாண்டு. 45

மாண்டு பிறந்துழலு மாப்பிணியை நீக்குதற்கு
வேண்டு மருந்துனக்கு வேண்டினு—லீண்டுலகில்
வினைசர் சொல்லை விரும்பாம னெஞ்சமே
சோணேச னென்றொருக்காற் சொல். 46

சொல்லரிய நால்வேதஞ் சொன்னபடி யேகருதி
நில்லரிய பூசையிலே நேசமா—வெல்லரிய
நஞ்சை தரித்தருணு நாதரடித் தாமரையை
நெஞ்சே மறவாம னீ. 47

நீயே வரல்வேண்டு நின்னைப்போ லானதுணை
நாயேனுக் கியாருண்டு நாடுங்காற்—றூபகமா
மன்று மலைமேவு மப்பனே யென்பிறவிப்
புன்று மலையகற்றும் போது. 48

போதமதி சூடும் புனிதர் புலியின்ற
மாதுபாக ரன்று மலைநாதர்—பாத
மிறுகப்பிடிமனமே யெக்காலு நின்னைக்
குறுகப் பயப்படுமே கூற்று. 49

கூற்றிருக்கு முன்காலிற் கூறு புறங்காலி
லேற்றிருக்கு மாயவனு மெப்பொழுதுஞ்—சாற்றுகையி

லம்புயத்தோன் கம்பிருக்கு மன்று மலாதர்
செம்புயத்திற் காரிலையாஞ் செப்பு. 50

செப்பரிய ஞானச் செழுஞ்சுடரே சோணகிரி
யப்பனே நன்று லறிந்தாலு—மிப்புவியிற்
சொண்டகுரு வைப்பொருளாக் கொள்ளார் பயனேது
கண்டவெல்லாம் வீணிலே கற்று. 51

கற்றதனாற் றெல்லிவினைக் கட்டறுமே நல்லகுலம்
பொற்றதனாற் போமோ பிறவிநோ—யுற்றகட
லஞ்சுகந்து கொண்டருணை நாதரடித் தாமரையை
நெஞ்சுகந்து கொள்ளா நெறி. 52

நெறியுண்டா நல்லநிலையுண்டா ஞானக்
குறியுண்டா மெண்ணமெலாங் கூடுஞ்—செறிவுண்டா
மாதி யருணகிரி யண்ணலா ரைந்தெழுத்தை
யோதிமட நெஞ்சமே யுன். 53

உன்னக் கருத்துன் டுரைப்பதற்கு நாவுண்டு
பன்னச் சிவநூல் பலவுண்டு—முன்னமறைக்
கெட்டாத சோணகிரி யீசரிரு தாள்பணிய
வொட்டாது பாவ முயர்ந்து. 54

உயர்ந்தவர்க்கு மெல்லா முயர்ந்திருக்குங் கோவே
நயந்தபுகழ்ச் சோணகிரி நாதா—பயந்தமர
ருய்ணப் படாநஞ்சை யுண்டவுன்னைச் சாமவரோ
டென்னைப் படுவா ரிதென். 55

என்ன சனன மெடுத்தார் புவிமீதி
லன்னமிடா ரின்சொல் லறிகிலார்—முன்னமே
யொன்றார் புரமெரித்த வுன்று முலைபாகா
வென்றூர் இருந்திடார். 56

நிற்பிடே னைந்தெழுத்தை நேசமுட னேகருதிக்
கூற்பிடே னென்னையுமாட் கொள்வதனுக்—காறணிந்த
வேணியார் சோணகிரி வித்தகனார் வெற்றிமழுப்
பாணியார்க் கன்றோ பரம். 57

[illegible]ரிந்து வித்தாமுன் பஞ்சாக் கரத்தைப்
[illegible]ரப்ப வொன்றாத பாவ—நரகப்
பிறப்பிற்கு மீடாப் பிறந்தருளை யிசா
விறப்பிற்கு மீடாயி னேன். 58

எவிருந்து நெஞ்சே யிரவுபக லாயுடலைத்
தாமெறுப்பாய் சோணகிரித் தாணுவா—வானுகந்த
வெந்தையா ரிந்து மிருவினைநோய் சிந்திக்குஞ்
சிந்தையால் வேறென் செயல். 59

என்செயலாஞ் சோணேச ரிட்டபடியே யொழிய
நெஞ்சையெலாம் புன்றோ நினைந்தாலும்—விஞ்ச
வருமோ பெருவாழ்வு வல்லமையா னெஞ்சந்
தருமோகம் பேராசை தான். 60

தானே யெனக்குத் தவமாய்த் தவப்பயனாய்த்
தானேயெ னக்கன்னை தாதையாய்த்—தானென்னைச்
செப்பரிய நின்பாதஞ் சேர்விக்குஞ் சோணகிரி
யப்பனே நீயெறு மான். 61

ஆனவா கல்றுநி யாயிரஞ்சென் றுநிலென்
றனம் பதினாறுந் தான்செயினு—மானனங்க
ளஞ்சடையான் சோணகிரி யண்ணாமலை யென்றோத
நெஞ்சுடையார் பூதலத்தே நின்று. 62

நின்று தவம்புரியாய் நெஞ்சே திருக்கோயில்
சென்றுசிவ பூசையறஞ் செய்திடாய்—வென்றிதரு

மம்மான் காத்த வருணேச னம்புயத்தாள்
சும்மா கிடைக்குமோ சொல். 63

சும்மா கிடைக்குமோ சோண சலன்பாத
மம்மால் விரிஞ்ச னறிகிலர்—நம்மா
லிருந்துகதை சொன்னக்கா லென்னகு நெஞ்சே
பொருந்த நினையாத போது. 64

போதையிரு பல்துகுத்துப் புண்டரிகன் றேவியெனு
மாதையன்று மூக்கரிந்த மாவீரன்—றாதை
விருப்பா மதிருடி வெண்டலையோ டேந்தி
யிருப்பா னருணேச னின்று 65

இன்றைக்கு நாளைக் கிரவிற் கெவுந்துயர
மென்றைக்குப் போமருணை யீசனே—கொன்றைமதி
புன்னை யெருக்கும் புனையுஞ் சடாடவியா
யென்னை நெருக்கு மிவை. 66

நெருக்குமிவை யென்னுயிரை நீங்காமற் சூழ்ந்தே
யிருக்கும் பலபிணிநோ யெல்லா—முருக்கும்வகை
கண்டே னருணேசன் கஞ்சமலர்த் தாள்கருத்திற்
கொண்டே னெனக்கென் குறை. 67

குறையேது மில்லையினிக் கூறுங்கால் வானோர்க்
கிறையாகுஞ் சோணேசற்கென்று—மறைபுகுந்தோம்
பற்றி நமன்றூடான் பார்க்குங்கா னெஞ்சமே.
வெற்றிநமன் கைத்தலத்து வேல். 68

வேலைவிட முண்ட விமலாரு ணேசர்கொன்றை
மாலையணி மார்பர் மலர்ப்பதத்தை—மேலமார்
பண்ணினூர் பூசையறம் பண்ணிப் பாகதியி
னண்ணினூ ரெல்லா நலம். 69

எல்லார் பிறப்பு மிறப்புமிப் பாவலர்தஞ்
சொல்லாற் றெளிந்தேனஞ் சோணேச—னில்லிற்
பிறந்தகதை யுங்கேளெம் பெருலகில் வாழ்ந்துண்
டிறந்தகதை யுங்கேட்டி லேம். 70

எமாந்த சோணகிரி யீசாடி யாரடிக்கே
பூமா மலர்தூவிப் போற்றுதார்—தாமென்றும்
வெந்த மனத்திருக்கும் வேடராய் நாடோறும்
வஞ்சாம ழுக்கஞ்ச வார். 71

வஞ்சாம ழுக்கஞ்சி வாடுந் தமியேனை
யஞ்சலென்ற சோணகிரி யண்ணலே—நெஞ்சறிய
வாண்டகுரு நீயென் றறியாதார் செய்ததவ
மாண்டமரத் திற்கனைத்த மண். 72

மண்ணிற் பிறந்திறந்து மாயுந்தெய் வங்களோ
டென்னைப் படாவருளா யீசனே—விண்ணப்ப
மொன்றுண் டடியே னுனைப்பிரியா தேயிருக்க
வென்று தருவா யெனக்கு. 73

தருவா யெனக்குகந்தன் றன்னிருதா டன்னை
மருவார் புரமெரித்த மன்றே—குருவாகி
முன்னை வினையகற்றி மூர்த்தி யருணேச
வென்னைப் பொருளா வெடுத்து. 74

எடுப்பாருங் காப்பாரு மேற்பாரு மேற்பக்
கொடுப்பாரு மேதுங் கொடாரும்—விடப்பாரும்
பண்ணரி யனேகர் பயங்கொடுத்த சோணகிரிப்
பண்ணரியனே நீயெ னிப்போது. 75

இப்போது பின்னைக் கிலையென் றிரப்போரை
யெப்போதுந் தள்ளா திரங்கியே—முப்போதும்

பூசிப்ப தெந்நாள் புனிதனே சோணகிரி
நேசிப்ப தெந்நா ளினைந்து. 76

நினையேன் திருக்கோல நின்றாகன்னீர் சோர
நனையேன் பிறப்பறுக்க நாடேன்—புனையேனின்
பொன்னடிக்குப் பூமாலை போற்றி யருணேச
பின்னடிக்கிங் காருதவும் பேர். 77

போரா யிரமுடைய பெம்மானைச் சோணகிரி
யாரா வமுதை யறியாமல்—வாராது
தீது நலமுந் தெரியுங்கா ணெஞ்சமே
யேதுமல னென்றே யிரு. 78

இருந்துநினைப் பார்த மிருவினையை நீக்கும்
பொருந்துமிடி யிம்மையிலே போக்கு—மருந்தன்றோ
தம்பிரா னெவ்வுயிர்க்குந் தானு வருணகிரி
யெம்பிரா னோதஞ் செழுத்து. 79

அஞ்செழுத்தை யோதுமவர்க் கஞ்சி யவர்தலையிற்
றஞ்செழுத்தைக் கஞ்சன் றுடைக்குமே—யஞ்சுதலைக்
கொன்றறுத்து நாலா வொருகுறையா நின்றதலை
யின்றறுப்பான் சோணேச னென்று. 80

என்றுநமன் றூதுவரை யேற்கவே தானழைத்து
நின்றுரைக்குஞ் சோணகிரி நித்தனார்க்—கின்றடிமை
யானவர்க்கு நீர்வணங்கி யப்பாலே போமென்று
தானவர்க்குப் புத்திபாத் தான். 81

புத்திதருஞ் சோணேசன் பொன்னடியை வாழ்த்துதற்குப்
பத்திதரு மெய்ஞ்ஞானம் பாலிக்கு—முத்திதரும்
மாற்றரிய தீவினையை மாற்றுவிக்கு மைந்தெழுத்தைப்
போற்றரிய நெஞ்சமே பூண்டு. 82

பூண்டவகைக் கெல்லாம் பொருந்துமணி முத்திருக்க
வேண்டும் பசும்பொன் விளைவிருக்கத்—தீண்டாமற்
பொங்கரவுந் தோலெலும்பும் பூண்டாயி தென்னருணைச்
சங்கரா தங்கா தரா. 83

கங்கா தரனே கடையேனை யெந்தா
ளங்கா தரவா வழைக்குநா—ணங்காதல்
பார்க்குநாள் சோணேச பார்த்துப் பரகதியிற்
சேர்க்குநா ளெந்நாள் செப்பு. 84

செப்பரிய வானவத்தைச் சேதமுறு மும்மலத்தை
யொப்பிலாச் சஞ்சிதத்தை யோட்டினே—னிப்போ
தருவாகி நின்ற வருணகிரி யானைக்
குருவாக வென்றுளத்தே கொண்டு. 85

கொண்டநெறி சற்றுங் குலையார் மனத்திருக்கு
மண்டர்கோ வேயருணை யண்ணலே—தொண்டர்க்
கிடையாது நெஞ்ச மிருவினையா லென்று
மடையா தெழுபிறப்பா மல். 86

அல்லதொரு தெய்வ மறியே னறிந்தாலு
நல்லதென்று நெஞ்சகத்தி னாடேன்யான்—சொல்லரிய
வன்று மலைமேவு மண்ணலைப்பு மண்ணவிடத்
தன்று முலையாளை யும். 87

உம்மை நினைந்தே யுருகி யருணேசர்
தம்மை நினைந்தார் தமக்கல்லா—லிம்மையிலே
செல்வருங் காண வெளிதோ புவிமீதி
னல்லார் துதிக்கு நடம். 88

நடலைபடுத் தாளருணை நம்பனுக்கன் பில்லா
குடலைபொறுத் தாலவ துண்டோ—வடலையா

லோதினுற் பாச மொழியுமோ புற்றிலே
மோதினுற் பாம்புசா மோ. 89

மோகமறேன் சோணகிரி மூர்த்தியே மும்மலத்தின்
ருகமறே னின்பெருமை தானறியேன்—காகநாய்
தம்மதென்னுங் காயத்தைத் தாவெடுத்துத் தாரணியி
னம்மதென்னுங் கண்டாய் நரி. 90

நரிக்குப் பொதிசோறு நான்சுமந்து நொந்தே
னரிக்கு மரிதா மானே—தெரிக்குமறை
காணுத சோணகிரிக் கண்ணுதலே நின்பதத்தைப்
பேணுத நாயேன் பிறந்து. 91

பிறந்திருக்குந் தெய்வப் பிணங்களைக்கொண் டாடே
னறந்தழைக்குஞ் சோணகிரி யாரே—பிறந்திறவா
வும்மைப் புகழ்ந்தே வுமக்கடிமை யானபேர்
தம்மைப் புகழ்வ தல்லாற்றுன். 92

தானவர்கள் முப்புரத்தைத் தாமெரித்து நஞ்சுகந்தீர்
வானவர்க்காச் சோணகிரி வள்ளலே—யேனம்
விருப்பா மலர்சூடி வேண்டினு னீண்ட
நெருப்பா விருந்ததென்ன நீர். 93

நீராழி நஞ்சுகந்த நித்தனே சோனகிரி
யாரா வமுதேயென் னையனே—பாராளுந்
தாதையே பூசையறந் தானறியா மற்றிரியும்
பேதையேற் காராவார் பின். 94

பின்னை யொருவரில்லை பேருலகிற் றஞ்சமா
வன்னந் தருமருணை யையரே—யென்னை
யெடுப்பதற்குக் காப்பதற்கு மென்பிறவி நோயைக்
கெடுப்பதற்கு நீரே கெடீர். 95

நீர்கொண்ட வேணி நிமலாவென் னிற்பிறப்பை
யார்தொலைப்பா ரியல்லா தாயுங்காற்—பார்மீதிற்
பொய்யா வரங்கொடுக்கும் புண்ணியனே சோணகிரி
யையா கருணா லயா. 96

கருணா லயாநின் கழல்பணிய மாட்டே
னருணா சலவென் றறையேன்—மாறாந்த
காலத்தி னோதுங் கருத்தறியேன் கண்ணேயுன்றன்
கோலத்தினி லைவையேன் குறித்து. 97

குறியே யிருபதத்தைக் கூறும் வகைசற்
றறியே னறிந்தவர்க் கொன்றுற்றேன்—சிறியேனின்
றுயுமாறு தேடரிய வண்ணா மலையானே
மாயுமிருந் தையா மனம். 98

ஐயா மரப்பாவை யாடுவதுஞ் சூத்திரிதன்
கைவாசி யோபாவை கற்றதோ—வெய்யவினை
யென்னிச்சை யோவருணை யீசா படைத்தளிக்கு
முன்னிச்சை யன்றோ வுரை. 99

உரைத்து மடியா ருயிர்ப்பயிர்வா டாமற்
றரைத்தூர வந்தவெள்ளந் தன்னை—நிறைக்குமே
பெண்ணோர் புரமெரித்த வெந்தை யருணகிரிக்
கண்ணா ரமுதமெனுங் கார். 100

அருணகிரியந்தாதி-முற்றிற்று.

☞ இந்த அருணகிரியந்தாதியானது கன்னட சமூர்த்தியாகிய குகைநமச்சிவாய தேவர் மல்லிகார்ச்சுனத்தி லிருந்து "தெற்கே சிவஸ்தலயாத்திரை செய்யவருகிறேன்" என்று தன் குருவின் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு சஞ்சரிக்கும்போது தன் குருவுருவாக வெழுந்தருளிய அண்ணாமலையாரை அனுக்கிரகித்தபடி திருவண்ணா மலையிலே குகையிலிடத்து மகிமையுடனிருந்து அண்ணாமலையார் வரப்பிரசாதத்தினாலே அவரைத் தோத்திரஞ் செய்தது.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவண்ணாமலைத் தீபதரிசனச் சரித்திரச் சுருக்கம்.

ஸ்ரீ அகண்டாகார சச்சிதானந்த பரிபூரண சுயம்பிரகாசப்பொருளாக விளங்கும் ஸ்ரீகைலாசபதியானவர் இந்தவுலகின்கண் ஆன்மாக்குவசிக்கும் ஆத்மகோடிக ளொவ்வொன்று முய்யும் பொருட்டுத் திருவருட்கண் சாத்தி திருக்கோயில் கொண்டிருக்கின்ற பலஸ்தலங்களு ளொன்றாகியும், ஆளுடைய பிள்ளையாராகிய திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளாலும், ஆளுடைய வரசுகளாகிய திருநாவுக்கரசுவாமிகளாலும் பதிகம்பெற்றுள்ளதும், ஆளுடைய அடிகளாகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகளால் திருவெம்பாவை, திருவம்மானை பாடியருளியதும், பட்டணத்து சுவாமிகளது வீரியத்தாற் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய அருணகிரியார் திருப்பரங்குன்றின் கண்ணே எழுந்தருளி யிருப்பவரும், திருச்செந்தூரின்கண்ணே எழுந்தருளியிருப்பவரும் திருவாவினன் குடியின்கண்ணே எழுந்தருளியிருப்பவரும், திருவேரகத்தின் கண்ணே எழுந்தருளியிருப்ப வரும், இதுவன்றி மலைகடோறும் விளையாடுதலே நிலைபெற்ற குணத்தையுடையமுருகப்பிரானிடத்து அன்புடையோராய் திருப்புகழ்முதலிய அநேக பிரபந்தங்கள் பாடியருளப்பெற்றதும், சோழதேசமுதலான தேசங்களில் இன்ன இன்னாட்டில் இத்தனை இத்தனை ஸ்தலங்களென்று முன்னோராகிய அறிவுடையோர்க ளேற்படுத்தினக்கிரமம்படியே பகநாடு அல்லது நடுநாட்டுக் குள்ளிருக்கும் ஸ்தலங்களுள் விசேஷமாகிய திருவண்ணாமலையென்னும் திவ்விய க்ஷேத்திரமானது, கிரேதாயுகத்தில் அக்கினிமலை யாகவும், திரேதாயுகத்தில்

சுவர்ணமலையாகவும், துவாபரயுகத்தில் தாம்பிரமலையாகவும், கலியுகத்தில் கன்மலையாகவும், திருவுருக்கொண்டு அருணாசலம், சோணாசலம், கௌரிநகரம், தேசுநகரம், முத்திநகரம், ஞானநகரம், சிவலோகம் என்று இவ்வாறு பல திருநாமங்களுடையதும், ஆன்மகோடிகளை இடைவிடாது இரக்ஷிக்குஞ் சிவபெருமானே கிரிரூபமாயிருப்பதும், பார்வதிதேவியார் திருவவதாரமானதும் திருக்கண்புதைத்ததும், மகிடாசுரமர்த்தனஞ்செய்ததும், இடப்பாகம் பெற்றதும், சந்திரவம்சத்தரசனாகிய வச்சிராங்கதபாண்டியன் பேறுபெற்றதும், கலாதரன், காந்திசாலி, தவஞ்செய்து பேறுபெற்றதும் அக்கினி வம்சத்தரசனாகிய வல்லாளராஜன் புத்திரசோகந்தீர்ந்ததும், இந்திர தீர்த்தமுதலாகிய அநேக தீர்த்தங்களும், அன்பர்கள் திருமலைவலம் புரிதலும், ஆதித்தனுக்கு தரிசனங்கொடுத்ததும், சூரியவம்சத்தரசனாகிய பிரதத்தராஜனால் அநேக காணிக்கைகள் தரப்பெற்றதும், அஷ்டவசுக்களும் பிரமன் முதலானவர்கள் பாவந்தீர்ந்ததும், புனகாநிபன் பேறுபெற்றதும், நினைக்க முத்திதரும் தலமென்பதும் ஆகமப்புராணத்திற் சொல்லப்படுகின்றது.

பரமசிவம் மலையுருவ மானதற்குக் காரணமியாதெனின்:— ஒரு கற்பத்தில் மகாவிஷ்ணுவும் பிரம்மதேவனும் தாம் தாம் பிரமமென்று வாதித்துப் போரிட்டதைத் தீர்க்கும்பொருட்டுச் சிவபெருமான் அழற்றூணாயவர்கள் மத்தியில் நின்று கலகத்தைத் தீர்த்து அநுக்கிரகித்து அவர்கள் வேண்டுதலினால் ஒரு சிறிய மலையா யுருக்கொள, அதைக்கண்ட பிரமதேவனும் மகாவிஷ்ணுவும், சுவாமியைநோக்கி இம்மலையி னுச்சியில் ஒருஜோதி எக்நாளுந் தெரியும்படிக்கு கிருபைசெய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். அதற்குச் சிவபெருமானவர் வாரீர் பிரம விஷ்ணுக்களே! கார்த்திகை மாதத்தில்வரும் கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தில் இம்மலையினுச்சியின்கண் ஒருஜோதி காண்பிப்போம் அச்சோதியைத் தரிசித்தவர்கள் மிடியும் வியாதியும் நீக்கி இஷ்டகாமியங்

களைப்பெற்று வாழ்வார்கள். இவையல்லாமல் அரசர்களும் தவசிகளும் தரிசிப்பார்களாயில் இடையூறின்றி வாழ்வார்கள். அன்றியும், இதைத் தொழுதவர்களுக்கும், தரிசித்தவர்களுக்கும், அவர்மட்டில்லாமல், அவர்களுடைய கோத்திரத்தில் இருபத்தொருதலைமுறைக்கும் மோக்ஷங்கொடுப்போம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

மேலும் இம்மலை ஜனனமரணமென்னும் வியாதிக்கு மருந்துபோல் இருப்பதினால் மலைமருந்தென்றும் அழல்வண்ணமா யிருப்பதினால் அருணாசலமென்றும் பெயருள்ளது, இதை ஒருதரஞ் சொன்னவர்களுக்கு பஞ்சாட்சரத்தை மூன்றுகோடிதரம் உச்சரித்த பலன் வருமென்பது அருளிச்செய்தார்.

அதற்குப் பிரமதேவனும், மகாவிஷ்ணுவும், ஆநந்தமடைந்து சிவபெருமானைப் பார்த்துத் தேவரீர் இவ்வாறு மலைக்கோலமாயிருந்தால் அடியேங்கள் எப்படி பூஜைசெய்யக்கூடும்! ஆகையால் இந்த மலையின்கீழ் ஒரு சிவலிங்க மூர்த்தியா யெழுந்தருளவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டார்கள். சிவபெருமான் அப்படியே சிவலிங்கமூர்த்தமாகின்றோ மென்று அந்தமலையிலுள்ளே மறைய, உடனே அம்மலையினிடத்தில் சிவலிங்கந் தோன்றியது. அதைக் கண்டு பரமானந்தமாய் மயனென்னுந் தேவதச்சனால் ஓராலயங் கட்டுவித்தார்கள் அப்போதவ் விடத்தில் வளப்பம்பொருந்திய நகரமும், மூன்றுதீர்த்தங்களும் உண்டாயின. அல்லாமலும் ஆகாய கங்கை கிணறுகளாகவும், கற்பகவிருக்ஷங்கள் மரங்களாகவும் வந்திருந்தன. தேவர்களும், இருஷிகளும், மனிதர்களாகவந்து பிறந்தார்கள். அரம்பாஸ்திரீகள் தாசிகளாகப் பிறந்தார்கள். ஆகையால் எல்லாஸ்தலங்களும் உடலென்றும், அருணாசல ஸ்தலம்முகமென்றும், அதில் சிவபெருமான் கண்ணென்றும், இத்தலத்தின் பெருமையை அளவிட்டுச் சொல்லுதற் கருமையென்றும், நமது பெரு

மாறுகிய சந்திரசேகரர் மார்க்கண்டேயமுனிவருக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்தார். அக்காலத்தில் சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பிரகாரம் அம்மலையின்மேல் கார்த்திகை மாதத்தில் வருகின்ற கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தில் ஜோதிதரிசனமாகிக்கொண்டு வந்தபாவனையாக இப்போதும் அந்த மலையின்மேல் தீபதரிசன மாகின்றமையால், அத்தினத்தில் இந்திர தீர்த்த முதலாகிய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து கிரியை வலம்வந்து தங்கடங்கள் சக்திக்குத் தகுந்தபடி அதிபக்தியுடன் தர்மங்களையுஞ்செய்து அருணாசலேசுரரைத் தொழுது தீபதரிசனஞ் செய்து உச்சவன்போடு துதிப்பவர்கள் அளவிலாச் சம்பத்தையும் மோக்ஷத்தையும் அடைவார்கள்.

இதன்றியும், ஆதிவாரத்தில் திரிகரணசுத்தியுடன் தீர்த்தமாடி அந்தமலையை யாதொரு சிந்தனையில்லாமல் நிர்மலமாய் வலஞ்செய்து தம்மாலியன்றவளவில் தர்மங்கள் செய்தவர்கள் சூரியமண்டலத்தைப் பிளந்து சிவபதத்தை தமக்கு இடமாகச் சேர்ந்துக்கொள்வார்கள், சோமவாரத்தில் அருணோதயத்திற்குமுன் தீர்த்தமாடி சாவதானத்துடன் வலம்வந்தவர்கள் தேவேந்திரனைப்போல் ஏழுலகத்தையும் ஆண்டு சிவசாருப்பியத்தை அடைவார்கள், மங்களவாரத்தில் தீர்த்தமாடி யாருடனும் வாய்பேசாமல் சித்தத்தை சிவன்பாலிருத்தி வலஞ்செய்பவர்கள் தங்கள் வறுமையும் சங்கிலித்தொடர்போல் வருகின்ற எழுபிறப்பையும் நீங்குவார்கள், புதவாரத்தில் சிவபெருமானைப் பிரதட்சணஞ் செய்வோர்கள் நான்கு வேதங்களையும் ஆகமசாஸ்திரங்களையும் அறுபத்துநான்கு கலைகளையும் தெளிந்து, முத்திக்கு நெருங்கினவராய்த் தேவர்களாவார்கள், குருவாரத்தில் வலம்வந்தவர்கள் திரிமூர்த்திகளும் புகழத் தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் மேலாவார்கள், சுக்கிரவாரத்தில் வலஞ்செய்தவர்கள் விஷ்ணுபதத்திற்சேர்வார்கள், சனிவாரவுதயத்தில் வலம் வந்தவர்களுக்கு நவக்கிரகங்களும் பதினோராமிடத்தின்

நற்பலனைக்கொடுக்கும், சிவராத்திரியிலும் வருஷப் பிறப்பிலும், ஐப்பசி முதலாகிய மூன்று மாதங்களிலும், வலம் வந்தவர்களுக்கு மேற்சொன்ன பலன்களிலும் அதிகமான பலன் சித்திக்கும்.

உருவந்தெரியாமல் சித்தரும் தேவரும் இத்திருமலையை உள்ளன்புடன் வலஞ்செய்வதால் மற்றவர்கள் கிரிப்பிரதட்சணஞ் செய்யும்போது வாகனத்தின்மேலேறிக்கொண்டு வராமலும், போர்வை போர்த்துக் கொள்ளாமலும், குடை பிடித்துக்கொள்ளாமலும், பாதரட்சை தொடுத்துக்கொள்ளாமலும், தாம்பூலந் தரியாமலும், வேறொரு சிந்தனையில்லாமலும், மனதினால் வந்தனஞ்செய்து அருணாசலேசுரரையே சிந்தித்துக்கொண்டு மிகுந்த பயபக்தியுள்ளவர்களாக யிருந்தல் வேண்டுமென்றும், அந்நாளில் விரதமிருந்து சிவதரிசனஞ் செய்து ஆலயத்திற்குள்ளே போகின்றவர்களுள் அநக்கரல்லாதவர்கள் அவ்விடத்திலிருக்கும் ஆதிசைவாசாரியர்களைக் கொண்டு வில்வார்ச்சனை முதலானவைகளைச் செய்வித்தால் தங்கள் கையினாற் செய்தபேறு கிடைக்குமென்றும் பிரமதேவர் சனகரிஷிக்குச் சொன்னார்.

சர்வாலய

தீபதரிசனச் சரித்திரச் சருக்கம்.

ஸ்ரீகைலாயத்தில் உலகமாதாவாகிய பார்வதியாரோடு சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கும்போது, அவ்விடத்தில் ஏற்றியிருந்த நெய்த்தீபங்களில் ஒருதீபம் அணையுந் தருணத்தில் ஓரெலியானது அதிலிருந்த நெய்யை உண்ணப் போனபோது, அவ்வெலியின் முகமானது அணைந்துபோகிற வர்த்தியைத் தூண்டிய மாத்திரத்தில், பிரகாசம் அதிகரித்ததனால் சிவபெருமான் திருவுளபக்ஷர்த்து

அவ்வெலிக்கு மானுடசரீரமும், அரசும், மற்றப்பேறுந்தந்து பூமியில் பிறக்கும்படிக் கட்டளையிட்டனர் அவ்வெலியானது மாபலிச்சக்கிரவர்த்தியாகப் பிறந்து சகல ஐசுவரியத்தையும் அநுபவித்திருக்குங் காலத்தில், ஒருநாள் சிவதரிசனத்திற்குப்போய்எத்தனித்துத் தன் இராசசின்ன முதலிய சகல ஆடம்பர விபவத்துடன் சிவாலயத்திற் குட்பிரவேசித்துப் பிரதட்சணம் வருகையில், அவ்விடத்தில் ஏற்றியிருந்த தீபநெய்யின் ஓர் துளி இந்தச் சக்கிரவர்த்தியின் தேகத்தில் ஒழுகினவுடன், அந்தச் சக்கிரவர்த்தியின் தேகமுழுமைமையும் இரணங்கண்டு வெகுகாலம் பிணியை கூர்ந்து சக்கிரவர்த்தியே! நீ மிகவும் அகங்காரியானபடியால் நம்மாலுனக்கு இத்துன்ப முண்டாயிற்று. நீ இன்றுமுதல் நல்லுணர்வுடன், நெய் முதலிய பொருள்களால் சிவாலயங்களுக்குத் தீபமேற்றுவையேயானால் உமக்கு இந்தவிரணந்தீர்ந்து சாயுச்சியபதவி கிடைக்குமென்று அசரீரிவாய்த் திருவுளம் பற்றியதைக் கேள்வியுற்ற அச்சக்கிரவர்த்தியானவர் ஆனந்த மடைந்து அந்தக் கட்டளையின்படியே அன்றுமுதல் சிவாலயங்களிலும், மற்ற இருள்சூழ்ந்த ஆரணியங்களிலும், தீபம் ஏற்றிக்கொண்டுவரும் காலங்களில், ஒருநாள் ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய சிவபெருமான் திருவுளமிரங்கி கார்த்திகைமாதப் பூர்வபக்ஷக் கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தில், தேஜோமயமா யெழுந்தருளி அச்சக்கிரவர்த்திக்குச் சாயுச்சியபத மளித்தருளினார்.

அக்காலத்தில் சிவதரிசனத்துக்கு வந்திருந்த தேவர்களெல்லாரும் அச்சோதியைக் கண்டு பயந்து, துதிசெய்து சுவாமியினுடைய உஷ்ணந் தணியும்பொருட்டுப் பொரி அவல் நிவேதனஞ்செய்தார்கள் இவ்வாறு கைலாசபதியான சிவபெருமான் மாபலிச்சக்கிரவர்த்திக்குச் சோதிசொரூபமாய் தரிசனங்கொடுத்த காரணமாக இன்றும் சிவாலயங்கடோறும் கார்த்திகைமாதப் பூர்வபக்ஷக் கா

ர்த்திகை நக்ஷத்திரத்தில் தீபம்வைக்கவும் † சுட்கப்பனை கட்டவும் ஆயிற்று.

கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்துக்கு முன்னாள் பரணி நக்ஷத்திரஞ் சாயங்காலையில் அதிவாசதீபத்தில் அக்கினிகார்ய முதலியவைகளின் மூலமாய் மகாலிங்கமூர்த்தியை ஆவாகனஞ்செய்து அந்தத் தீபத்தை சுவாமி சந்நிதானத்திற்றானே பூசித்துவைக்கவேண்டும்.

மறுநாள் சாயங்கால அர்த்த சூரிய மண்டலத்திற் றென்னை பனை, கமுகு, வாழை, மூங்கில் என்றும் இந்த மரங்களில் ஓர்வித மரத்தை ஆலயத்திற்கும் இந்திரதிக்கிற்கும் மத்திய ஸ்தானமாகிய பிரமஸ்தானத்தில் நாட்டவேண்டும் இந்த மரத்துக்குத் தீபதண்டம் என்று பெயராம்.

தண்டவுன்னதப் பிரமாணம்.

சுவாமி கர்ப்பக்கிருகத்து விமானம் எவ்வளவு உயரமோ அவ்வளவு உயரமாவது, அந்த விமானத்தின் கழுத்தினளவாவது இருக்கவேண்டும், இவ்விதமான தீபதண்டத்துடன் உலர்ந்த தென்னோலையாவது பனையோலையாவது பாக்கோலையாவது வாழைச்சருகாவது தாழஞ்சருகாவது அசோகச்சருகாவதுசேர்த்து விமானம் போல் கட்டவேண்டும்.

மேற்சொன்ன பரணிநக்ஷத்திர மறுநாளாகிய கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தில் பஞ்சமூர்த்தி சமேதராய்ச் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியை உற்சவாலங்காரத்துடன் எழுந்தருளப்பண்ணி ஷ தீபம் சுவாமிக்குமுன்னே வரும்படியாகச்செய்து தீபதண்டத்தைச் சமஸ்கார

† சுட்கப்பனை யென்பது-சொக்கப்பானை என மருவியது.

பற்றிக்கொண்டு அக்கிபந்தமே அந்தத்தண்டத்தின் மேல்வைத்துச் சுருக்கமாய் கொளுத்திவிட்டு அந்தச்சருகுகள் எரிந்தபின்பு அந்தத் தண்டத்தைச் சேர்த்து விடவேண்டும் அச்சோதியைச் சிவபெருமானாய்ப் பாவனைசெய்து தரிசிப்பவர்களுக்கு இம்மையில் செல்வமும், மறுமையில் மோக்ஷமும் கிடைக்குமென்று ஆகமங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

தண்டவிருட்சம்.

உத்தமம் தென்னமரம், மத்திமம் பனைமரம், அதமம் பாக்கு மரம், அதமாதமம் வாழையும் மூங்கிலுமாம்.

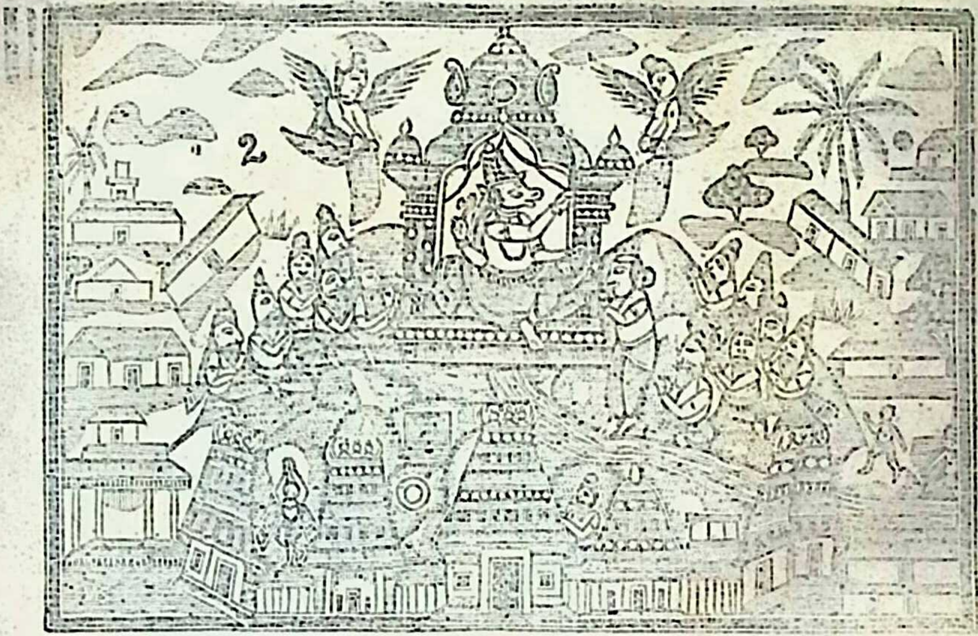
தண்ட உன்னதப் பிரமாணம்.

உத்தமம் விமானவுயர்வு, மத்திமம் அதன் கழுத்தளவு.

மலையைச்சேர்ந்த ஸ்தலங்களில் நக்ஷத்திரம் பிரதானமாகவும் சமுத்திரத்தைச்சேர்ந்த ஸ்தலங்களில் பௌர்ணமிதிதி பிரதானமாகவும் நியமிக்க வேண்டியதென்று ஆகமங்களில் சொல்லுகின்றன.

திவ்யதரிசனச் சரித்திரச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

2. கைலாசபதிக்குத் தொண்டுபூண்டொழுகும் நந்திகேசுரர் மார்க்கண்டேய மகாமுனிவருக்கு அருணாசலத்தி னுற்பவமும், அதன் மகிமையையும், தரிசிக்க வேண்டிய விதி முதலியவைகளையு முபதேசித்தல்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணாசலபுராணம்.

மூலமும்-உரையும்.

பாயிரம்.

விநாயகர் காப்பு.

கலிவிருத்தம்.

மிக்க வேத வியாசர் விளம்பிய
லிங்க லைக்கிலை யின்றமிழ் செய்திட
முக்கண் வெற்பினை மும்மத வாரணக்
கைக்க ளிற்றினைக் கைதொழு தேத்துவாம்.

இ-ள். அநேக வேதங்களை இயல்பாகவே உணர்ந்த வியாசரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட (ஸ்காந்த புராணத்தில் உருத்திர சங்கிதையிலிருக்கும்) இந்த அருணாசலமான்மியத்தை யிக்காலத்தில் தமிழிலே செய்ய (இதற்கு இணையில்லையென்று சொல்லும்படி) அதிசயஞ் செய்வதற்கு மூன்று கண்களையுடைய மலைபோன்ற வுருவம் சமுத்திரம்போன்ற ‡ மும்மதத்தையுடையவரும் தும்பிக் கையையுடையவருமாகிய யானைமுகம்பொருந்திய விநாயகரைக் கை யிணைத்துத் தொழுது (எடுத்த நூல் இடையூறின்றி இனிது முடிதற் பொருட்டு) தோத்திரஞ் செய்வாம். எ-று.

நடேசர் துதி.

வேறு.

முதிருஞ்சுவை மதுரம்பெற
மொழியுந்தமிழ் விரகன்புகழ்
பதிகம்புனை பவனம்பினர்
பவபஞ்சன னமலன்கதி
குதிரும்படி பகிரண்டமு
முடையும்படி யிலகும்படி
யதிரும்படி நடனம்புரி
யதிருக்கழ லதிருக்கழல்.

இ-ள். மிகுந்தமதுரச்சுவை யுண்டாகப் பாடுகின்ற திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளால் தோத்திரம் பண்ணப்பட்ட பதிகமாகிய மாலையைத் தரிக்கின்றவராகியும், தம்மை யடைந்தவர்களது பிறவியைக் கெடுப்பவராகியும், மலரகிதராகியும் விளங்கி, சூரியசந்திரரும், பகிரண்டமுமுடையவும், விளக்குகின்ற பூமியதிர

‡ மும்மதமாவன-கன்னமதம், கபோலமதம், பீஜமதம்.

வும், நடனத்தைச் செய்யாநின்ற மிகவுஞ் சப்திக்கின்ற வீரகண்டாமணியைத் தரித்துள்ளதாகிய நடேசரது சிறந்தபாதத்தை வணங்குவோம். எ-று. இச்செய்யுளுக்குப் பயனிலை வருவிக்கப்பட்டது.

தலமகிமை.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

இரவிகள் சந்திரர் வயிரவர் விஞ்சைய
  ரிமையவ ரெண்டிசையோ
ருரக சருந்தவர் முனிவரர் பங்கய
  ருவண நெடுங்கொடியோர்
பரவி நெருங்கலி னுலக நிறைந்தவர்
  பணிய விடங்கிடையா
தாகர வென்பது கடலின் முழங்கிய
  தருணை வலம்பதியே.

இ-ள். சூரியர்களும், சந்திரரும், வயிரவரும், வித்தியாதரரும் தேவரும், அட்டதிக்குப் பாலகரும், நாகலோகத்தாரும், அரியதபசிகளும், முனிவர்களும், பதுமாசனத்தில் வசிக்கும் பிரமர்களும், பெருமை மிக்க கருடக்கொடியை யுடைய விட்டுணுக்களும்பரந்து நெருங்குதலினால் உலகநிறைந்த அவர்கள் வணங்குதற்கு இடங்கிடையாததாய் (அவர்களாலே சொல்லப்பட்ட) ஆகரவென்கிற சப்தமானது சமுத்திரத்திலும் அதிகமாகமுழங்கும் (வளப்பத்தை யுடையது) அருணாசலமென்னுந் தலமாம். எ-று. (௧)

இளமுலை மங்கையர் முகமுநெருங்கிய
  விருகுழை யும்பகலே
யொளிரொரு சந்திர னுடனிரு செங்கதி
  ருதயமெ னுந்தளியூர்

தமிழ்பயில் பூர்த்தாடை மகபதி தன்பதி
தன்பதி தன்பதியா
மாநக வளம்பதி தனிலும் வளம்பதி
யருணை வளம்பதியே

இ-ள். இனையவாகிய தனங்களையுடைய பெண்கள் முகங்களும், அவர் காவிர்க்க இரண்டு, இரத்தினக்குண்டலங்களும், பகலிலே பிரகாசிக்கின்ற ஒருசந்திரனுடனே இரண்டு சூரியர்கள் உதயமானார்களென்று சொல்லும்படியாகிய ஒப்பற்றவர், முறுக்கவிழ்த்த கற்பகமாலையைத் தரித்த தேவேந்திரனுடைய பட்டினமாகிய அமராவதியையும், குபேரனுடைய நகரமாகிய வளப்பமுள்ள அளகாபுரியையும் பார்க்கிலும் வளப்பத்தையுடையது அருணாசலமென்னுந் திருத்தலம். எ-று. ச

காலனெதிர்த்திடமார்பி லுதைத்தவர்
காமனுருப்பொடியா
ஆலமிடற்றினர் மாலை மதிக்குறை
யாடர வப்பணியார்
நாலு முகத்தவன் ஞால மளிப்பவ
னோடு மதற்கரியார்
சூல மெடுப்பவர் மேவு திருப்பதி
சோணகிரிப்பதியே.

இ-ள். இயமனெதிர்க்க மார்பில் உதைத்தவரும், மன்மதனுடைய தேகத்தைப் பொடியாகச் செய்தவரும், விடத்தைக் கண்டத்தில் தரித்தவரும் இளம்பிறையை யணிந்தவரும், ஆடுகின்றசர்ப்பத்தை ஆபரணமாகப் பூண்டவரும், பிரமனும், விஷ்ணுவும் தேடுதற்கரியவரும் சூலத்தைக் கையிலெடுத்தவருமாய் விளங்குகின்ற பரமசிவன் வாசஞ்செய்கின்ற அழகாகிய பதி அருணாசலமென்னுந் தலம். எ-று. ரு

பரமசிவதோத்திரம்.

சந்தக்கலிவிருத்தம்.

உறவொடு பகையறு மொருமுத லவனெவ
னிறுதியி லுலகரு ளிறைவவ னவனெவன்
மறைமுடி யினினடம் வளர்பவ னெவனெவ
னறிவினி லறிபவ னடியிணை தொழுதனம்.

இ-ள். உறவும் பகையுமில்லாத ஒப்பற்ற முதன்மையான வனெவன்? சர்வசங்காரமான பின்பு உலகத்தை உண்டாக்குகிற தலைவனெவன்? வேதஸ்சிரசிலே நடனஞ் செய்கின்றவனெவன்? தன்னியற்கை யறிவினாலே சகலத்தை யறிகிறவனெவன்? (பரமசிவம்) அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய பரமசிவனது திருவடிகளையாம் வணங்கினோம். எ-று. ௧

அருணாசலேசுரர் துதி.

கலி நிலைத்துறை.

மணிகொண்ட நெடுங்கடலில் விழிவளருந்
திருமாலு மறையினோனும்
பணிகொண்ட பாதலத்தும் பூதலந்து
மீதலத்தும் பரிந்து தேட
வணிகொண்ட பிரமாண்ட கோளகைபொற்
கோளகையா யழகுகாட்டக்
கனிகொண்ட வொருவரையா மொருவரையா
மகலாது கருத்துட் சேர்ப்பாம்.

இ-ள். இரத்தினங்களுக் கிருப்பிடமாகிய பரந்தகடலிலேயோக நித்திரைசெய்கின்ற விட்டுணுமூர்த்தியும், வேதங்களைவெளியிட்ட பிரமதேவரும், நாகங்கள் வாசஞ்செய்கின்ற பாதாளத்திலும் பூமியிலும், மேலுலகத்திலும் வருந்தித்தேட (அவர்களால் எட்டப்படா

டீ.) அழகாகிய பிரமாண்ட * கோளகையானது பொன்னாற் செய்யப்பட்ட கோளகைபோலாகி அழகாரம்பிக்க என்றுங்கொண்ட டுப்பற்ற அக்கினிமலையாகிய பரமசிவத்தையாங்கள் ‡ நீங்காது இருதயகமலத்திற் சேர்த்துக்கொள்வோம். எ-று. எ

ஒருமானைக் கரத்தினில்வைத் தொருமானைச்
சிரத்தினில்வைத் துலக மேழுந்
தருமானை யிடத்தினில்வைத் தருள்வானைப்
பவளநெடுஞ் சயிலம் போல
வருமானை முகத்தானை யளித்தானைப்
பெருமானை மகிழ வேறும்
பெருமானை யருணகிரிப் பெம்மானை
யடிபணிந்து பிறவி தீர்ப்பாம்.

இ-ள். தாருகவனமுனிவர்கள் வரவிட்டமானைக் கையிலேவைத்தும், ஒருமான்போன்ற விழியினையுடைய கங்கையை முடியில் வைத்தும், எழுலகத்தையும் பெற்றருளிய உமாதேவியைவாம பாகத்தில் வைத்தும், (அடியார்க்கு) அருள்செய்கின்றவரும், உந்நதமாகிய பவளமலையைப்போல் வருகின்ற ஆனைமுகத்தையுடைய கணபதியைப்பெற்றவரும், போர்செய்கிற இடபவாகனத்தி லெழுந்தருளுகின்ற ஆண்டவருமாகிய அருணாசலத்தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனுடைய திருவடிகளைவணங்கி இனிவரும் பிறப்பை தீர்த்துக்கொள்ளுவோம். எ-று. அ

உண்ணாமுலையம்மை துதி.

காரொழுகுங் குழலாளைக் கருணைவழித்
தொழுகுமிரு கடைக்கண் ணாளை
மூரலினி லவொழுகப் புழுகொழுக
வழகொழுகு முகத்தி னாளை

---

* கோளகை - உருண்டை. ‡ அருணாசலேசுவரரருளுண்டாகின், எத்தொழிலு மினிது முடியுமென்பது கருத்து.

வாரொழுகுந் தனத்தானை வடிவொழுகித்
தெரியாத மருங்கு லாளைச்
சீரொழுகும் பதத்தானை யருணையுண்ணா
முலையாளைச் சிந்தை சேர்ப்பாம்.

இ-ள். மேகம்போன்ற கூந்தலையும், கிருபைவழிந் தொழுகுகின்ற இரண்டு கடைக்கண்களையும், தந்தங்களின் காந்தி இளமையாகிய சந்திரிகைபோற் பிரகாசிக்கப் புழுகுதங்கிய அழகுபொருந்திய முகத்தையும், கச்சணிந்த தனங்களையும், அதிகவழகை யுடையதாய் ஒருவருக்குந்தெரியாத இடையையும்சிறப்புப்பொருந்தியபாதங்களையுடைய அருணாசலதலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற உண்ணாமுலையம்மையை மனதில் நினைந்து கொள்ளுவோம். எ-று. க

யானைதிறைகொண்ட விநாயகர் துதி.

மதமூன்று மாறாக வருங்களிற்று
முகத்தானை மனத்தி லேதான்
பதமூன்று மருந்தவர்க்குப் பதமூன்றுங்
கடந்தபதம் பாலிப் பானை
விதமூன்று புரங்கடிந்தா னளித்தருளு
மொருமுதலை வேறோ டேசஞ்
சிதமூன்று பிறப்பொழிக்கும் யானைதிறை
கொண்டவனைச் சிந்தை சேர்ப்பாம்.

இ-ள். மும்மதங்களும் ஆறாகி ஓடிவருகின்ற யானைமுகமுள்ளவரும், மனதில் தம்முடையதிருவடிகளைநாட்டிச்சிந்திக்கின்றஅரிய தவத்தையுடையவர்களுக்கு சாலோகம், சாமீபம், சாரூபமென்னும் மூன்று பதங்களுக்கும் மேற்பட்ட நான்காம்பதமாகிய சாயுச்சியத்தைக்கொடுப்பவரும், முப்புரத்தைத்தீசெய்த,சிவபெருமானின்றருளிய ஒப்பற்ற முதற்கடவுளும் சஞ்சிதம், பிராரத்தம், ஆகாமியமென்னும் மூவகைப்பட்ட வினைகாரணமாக வுண்டாகும் பிறவித்துன்

பற்றை அடியோடெடுக்கவல்லருமாகிய யானைமுகங்கொண்டவரென்றும் விநாயகக்கடவுளை மனத்திற் சேர்த்துக்கொள்வாம். ௧0

சிவசுப்பிரமணியர் துதி.

கொந்தாரு மலர்ச்சோலை யருணைநெடுங்
  கோபுரத்திற் குமர வேளை
வந்தாரை வாழ்விக்க வடவீதி
  தனிலுறையு மயில்வீ ரனைக்
கந்தாருங் கடக்களிற்று முகவாற்குத்
  தருமிளவுங் கனக னாடுந்
தந்தானை யலர்கடப்பந் தாரானைப் பணிபவர்தா
  டலைமேற் கொள் வாம்.

இ-ள். பூங்கொத்துக்களையுடைய சோலைசூழ்ந்த அருணாசலத்தின் பெருங்கோபுரவாயிலுக்கடுத்த மேற்புறமண்டபத்திலிருக்கின்றவரும், தம்மை யடைந்தவர்களைப் பிழைப்பிக்கச்செய்யவடவீதியிலுல்லாசஞ்செய்கின்றமயில்வாகனத்தையுடையவரும், தறியிற்கட்டப்பட்டமதம்பொருந்திய ஐராவதத்திலேறநின்றதேவேந்திரனுக்குத் தெய்வயானையையும், கற்பகவிருக்ஷத்தினிழலையுங் கொடுத்தவரும், கடப்பமலர்மாலையைத் தரித்தவருமாகியசிவசுப்பிரமணியக்கடவுளை வணங்குகின்ற அடியார்களுடைய பாதங்களைத் தலைமேல் வைத்துக்கொள்ளுவோம். எ-று. கக

மூவர்முதலிகள் துதி.

வாதுகொண்ட பரசமய கோளரியை
  யடிவணங்கி வந்தத் தாரூர்
நீதிகொண்ட வொருக் கடலைக் கடந்தசெழுங்
  கயிலடைந்தோன் திருத்தாள்போற்றி

காதுகொண்ட விழிப்பாவை திருமனைக்கெம்
பெருமானைக் கால்க ளோவத்
தூதுகொண்ட சுந்தரனைத் தம்பிரான்
றோழனையாந் துதிசெய் வோமே.

இ-ள். வாதுகொண்டு செயிக்கவந்த சமணர்களாகிய யானைகளுக்குச் சிங்கமாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளது திருப்பாதத்தைவணங்கி, வலியகருங் கற்றூணோடு பிணித்துச்சமணர்கள் சமுத்திரத்திற்போட அக்கற்றூணையே தெப்பமாகக்கொண்டுசமுத்திரத்தைக்கடந்த செந்தமிழ்க்கடலென்று சொல்லப்பட்ட அப்பர் சுவாமிகளதுபாதத்தை வணங்கி, காதளவுந்தாவியகண்களையுடைய பாவை நாயகியாருடைய திருமனைக்கு இரண்டுபாதங்களும் நோக எமதாண்டவரைத் தூதாகவனுப்பிய தம்பிரான் றோழராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை நாம் வணங்குவோம். எ-று. ௧௨

திருவாதவூரடிகள் துதி.

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

அந்தனார் பெருந்துறைபுக் கரியவினைக் கடல்கடந்து
புத்தனார் மதங்கடிந்த புனிதமா கியசிவன்
முத்தனார் மாணிக்க வாசகனார் முத்திக்கு
வித்தனார் வாதவூர் வித்தகனார் தாள்போற்றி.

இ-ள். பரமசிவன் குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளி யிருந்த திருப்பெருந்துறைக்குப்போய அச்சுவாமியினுடைய அனுக்கிரகம்பெற்று அரிதாகிய தீவினைக்கடலைத்தாண்டி அக்காலத்தில் வியாபித்திருந்த பௌத்தர்களுடைய மதத்தைக் கண்டனஞ்செய்து பரிசுத்தமாகிய சீவன்முத்ததசையடைந்தவரும், அம்முத்தியாகிய நிலத்திற்குவிதைய

போற்றுவதும் * திருவாதவூரிற்பிறந்த ஞானசொரூபம், (அரிமர்த்தனபாண்டியனுக்கு முதன்மந்திரியாருமாகி) யிருந்தமாணிக்கவாசக சுவாமிகளுடைய பாதத்திற்கு வந்தனம். எ-று. கரு

திருத்தொண்டர் துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மனையாளை யரற்களித்து மனங்களித்த
  வியற்பகையார் மலர்த்தாள் போற்றித்
தனையாளும் பெருமானுக் கெச்சிலிடுங்
  கண்ணப்பர் சரணம் போற்றி
வினையாள ரறியாத திருநில
  கண்டாடி விநம்பிப் போற்றி
யெனையாளு மிளையான்றன் குடிமாற
  னிணையடியை யிறைஞ்சு வோமே.

இ-ள். பரமசிவன் அடியார் வேடம்பூண்டுவந்து மனைவியைவேண்டக் கொடுப்பென்று கேட்க அதற்காக அதிக சந்தோஷத்தை யடைந்து, (அவர்க்குத்) தம்மனைவியாரைக் கொடுத்த அதனால் அதிக மகிழ்ச்சியடைந்த இயற்பகைநாயனாருடைய மலர்போன்ற பாதங்களுக்கு வந்தனம், தன்னை யாட்கொண்ட சிவபெருமானுக்குத்தான் தின்று ருசிபார்த்த எச்சிலைக்கொடுத்த கண்ணப்பநாயனாரது பாதத்திற்கு வந்தனம், வினையை யுடையவர்கள் அறியாத திருநீல கண்ட நாயனாருடைய பாதத்தை மகிழ்ந்து வணங்கி, அடியேனை ஆட்கொண்டருளும் இளையான்குடிமாற நாயனாருடைய உபய பாதத்தை வணங்குவோம். எ-று. கசு

---

* திருவாதவூர் பாண்டிய தேசத்திலுள்ளது.

ஐயடிகள் காடவர்கோ னடியை
  வணங்கிமக வறுத்தெதம் மாற்கு
நெய்யடிசி லுடன்படைத்தார் திருவடியைத்
  தொழுதுதிரு நீற்றுச் சோழன்
மெய்யடியைப் புகழ்ந்துதெய்வ வுலாச்சொன்ன
  சேரனடி விரும்பி யேத்திப்
பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்முத
  லனைவரையும் போற்று வோமே.

இ-ள். ஐயடிகள் காடவர்கோ னாயனாரது இரண்டு] பாதத்தையும்வணங்கி, எமதருசுவாமிக்குப் பிள்ளையை அறுத்துச்சமைத்த கறியை நெய்விட்ட அன்னத்துடன் படைத்தவராகிய சிறுத்தொண்ட நாயனாருடைய அழகிய சீர்பாதங்களை வந்தித்து, திருநீற்றுச்சோழ னென்னும் உண்மை யடியாரது திருவடிகளை வாயாரத் துதித்து வணங்கி தெய்வீகம்பொருந்திய திருவுலாப் பிரபந்தம்பாடிய சேரமான்பெருமானாயனாருடைய பாதத்தையும் ஆசையுற்றுப்பணிந்து, மெய்யடிமையையுடைய புலவர்கள் முதலாகிய யாவற்றையும் வணங்குவோம். எ-று. ௧௫

நந்திதேவர், தூர்க்கை, கௌதமர், சண்டேசர் துதி.

நந்திதிரு வடியிறைஞ்சி விந்தையடி
  புகழ்ந்து மறை நான்கிற் றைந்தாய்
வந்தருளு கௌதமனார் மலரடியென்
  முடிக்குமுடி மாலையாக்கித்
தந்தையிரு பதஞ்சிதைத்துச் சிதையாத
  பதத்திருந்த தவனடி தாளைச்
சிந்தைமிசைக் குடியிருத்தி யருணகிரி
  நினைப்பவர்தாள் சென்னி சேர்ப்பாம்.

இ-ள். திருநந்திதேவருடைய அழகிய பாதங்களைத் தொழுது துர்க்காதேவியுடைய பாதத்தைப் புகழ்ந்து, நான்குவேதத்திலின்றும் திரண்டெழுந்த ஐந்தாம்வேத சொரூபமென்று சொல்லப்பட்ட கௌதமருடைய தாமரைபோன்றபாதத்தை என்சிரத்தாற்குத் தரிக்கப்பட்டமாலையாகவணிந்து, தமதுடையதகப்பனாரதிரண்டு பாதங்களையும் வெட்டி அதனால் கெடாத மோக்ஷபதத்திலிருந்த சண்டேசுரருடைய பாதத்தை இருதயத்திற் குடியிருக்கச்செய்து அருணாசலத் தலத்தைத் துதிப்பவருடைய பாதத்தையுஞ் சிரத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளுவோம். எ-று. ௧௨

அவையடக்கம்.

தேறநின்ற பலகலையுந் தெளிந்தசுவை
யிருநான்குந் திகழும் பாடல்
கூறநின்ற புலவர்முன்னே தமியேனுஞ்
சிலபுகல்சொற் குறித்த வாது
வீறநின்ற மறைவிரிஞ்ச னேறிவரு
மனத்தின் முன்னும் விரிஞ்சன்றாதை
யேறநின்ற கருடன்முன்னு மொருமசகம்
பறவைகொடுத் திடுதல் போலும்.

இ-ள். பெரியோர்களால்தெரியத்தக்கபலநூல்களையுங்குறைவறக்கற்று ¶மேலாகிய எட்டுச்சுவையும் பொருந்திய தமிழ்ப்பாடல்களைச் சொல்லுகின்ற வித்துவான்கள் முன்னே ஒன்று மறியாத யானுஞ் சிலபாடல்களைப் பாட நினைத்தவிதம் விளக்கிய நாலுவேதங்களையுடைய பிரமனேறிவருமன்னத்தின்முன்னும் அவன்

¶ எட்டுச்சுவையாவன,—சிருங்காரம், வீரம், பெருநகை, கருணை, இரௌத்திரம், குற்சை, அற்புதம், பயம் என்பனவாம்.

நகப்பனுமிய விட்டுறு எறும்படியான கருடன்முன்னும் ஒருசிறிய கொசுபறந்திடுதலைக் காண்பித்தது போலும். எ-று. எ

நீரிருக்கு தெனப்பழித்து விடுவரோ
வருபாலி னிகழுமானல்
நாரிருக்கு தெனக்கழித்து விடுவரோ
வருமலரி னன்னு மான
லாரிருக்குஞ் சடைமுடியார் விடமிருக்குந்
திருமிடற்று ரருணை நாதர்
பேரிருக்கும் தகைமையினு லென்துரையே
யிகழுவரோ பெருமை யோரே.

இ-ள். பாலொடுகலந்திருக்கின்றநீரைச் சகவாசயோக்கியத்தால் தள்ளாம லெடுத்துக்கொள்ளுவார்கள், புட்பமாலையோடு சேர்ந்தநாரையும் அப்படியேகொள்ளுவார்கள், ஆத்திமாலையைச்சூடிய சடைமுடியையும் ஆலகாலமிருக்குங்கண்டத்தையுமுடையஅருணாசலேசருடைய நாமமிருக்கின்றபெருமையினுலே என்னுற்செய்யப்பட்ட புன்பாடல்களையும் பெரியோர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்களே யன்றி இகழார்கள். எ-று. கஅ

அழுகுதாக் கனிந்தநச்சு மரம்பழைய
தெனினுமதி லமுதுண் டாமோ
விழைவுதரு சுவைக்கரும்பு புதியதுவே
யெனினுமது விரதம் போமோ
விழிவுறு பாடலுமுயர்வு தங்கியசெய்
யுளுமவைபோ லிருக்கு மாகிற்
பழமையென நலந்தருமோ புதுமையென
விகழ்படுமோ பயன்கொள் வோர்க்கே.

இ-ள். அழகிய சிவப்புநிறம் பொருந்தப் பழம்பழுத்த எட்டிமரம் வெகுகாலையமரமாயிருந்தபோதிலும், அதில்மாதுரியமுண்டாகாது, யாவராலும் இச்சிக்கப்பட்ட இனிப்பாகியகரும்புகொஞ்சகாலையதாயிருந்தாலும், அதில் உள்ளஇரசம்போய்க்கசப்புண்டாகாது (அதுபோல்) பிரயோசனத்தைக் கொள்ளுவோர்களுக்கு, குற்றத்தோடுகூடிய செய்யுள் பழமையாயிருந்ததினாலேயே ஒரு நன்மையைத்தராது, யாதொரு தோஷமில்லாத உயர்வானபாடல்சிலகாலைக்குமுன் உண்டாயிருந்ததினாலேயே இகழப்படாது. எ-று. ௧௯

தினையளவுந் தமிழ்மிடியற் றதிமதுரம்
பிறந்தகல்வித் திறமை யோரும்
நினையுமியற் சுவையறியா மூடர்பகரு
வறிவின் முன்னே நிற்கலாமோ
வினைபடருங் குவளைவிழி யனிச்சமல
ரனையதிரு மேனிமாதர்
புனையின்மதன் மலர்க்கணையைப் பொறுப்பதல்லா
லமரினம்பு பொறுத்தி டாரே.

இ-ள். கொல்லுந்தொழிலடைகின்ற நீலோற்பலம் போன்ற கண்களையும் அனிச்சப்பூவையொத்த உடம்பினையுமுடையபெண்கள் கருப்பு வில்லைத் தரிக்கின்ற மன்மதனாலே விடப்பட்ட புஷ்பபாணத்தைப் பொறுப்பார்களேயல்லாமல் கொடியதாகிய யுத்தத்தில்விடுகிற அம்பைப்பொறுக்கார்கள் அதுபோல, தினையளவு கூடச்சேர்தமிழ்த் தரித்திரம் இன்றி அதிக மதுரம்பிறந்த கல்வி வல்லவர்களும் கற்றற்கரியதெனப் பலரும் நினைக்கின்ற, இலக்கண நயமேயறியாத மூடர்களுடைய மிகுந்த அறிவையுடைய கல்விப்பிரசங்கத்தின்முன்னிற்கார்கள். எ-று. ௨௦

நூல் வரலாறு.

கருத்துருக விறைவனந்திக் கருள்புரிய
நந்திபுமார்க் கண்டர் வேத
விருந்திமறை வியாதமுனிக் கவனுரைக்கச்
சூதனுக்கு வியாதன் சொல்லப்
பொருந்துமன விருடியருக் கருட்சூதன்
மொழிந்தசிவ புராணங் கோடி
யுருத்திரசங் கிதையுரைத்த வருணகிரி
வளத்தினையா னுரைக்க லுற்றேன்.

இ-ள். மனமுருகப் பரமசிவன் நந்திகேசுரருக்கு அருள்புரிய நந்திகேசுரரும் மார்க்கண்டேயருக் கருள்செய்ய, மார்க்கண்டேயர் வேதங்களை யொழுங்குசெய்த வியாசருக்கருள்செய்ய, வியாசர் சூதமுனிவருக்குச்சொல்ல, சூதர் வழிப்பட்ட மனமுடைய சௌனகர் முதலிய முனிவர்களுக் கருள்செய்த, சிவபுராணம் கோடியாகும் அளவைகளில் முக்கியமாகிய காந்தத்தில் உருத்திர சங்கிதையிற் சொல்லிய அருணாசலத் தலமகிமையை யான் சொல்லத் தொடங்கினே னென்றவாறு. ௨௧

அருணைநகர் வளமையுமா லயனகந்தை
விடவழல்வெற் பான வாறும்
பொருவில்மக மழிந்ததுவு மானுமையை
மணந்தருங்கண் புதைத்த வாறும்
வருமகிடற் றொலைந்ததுவு மிறைவியிடங்
கலந்ததுவும் வயிரப் பூணு
மிருவினையை யகற்றியது மற்றுமுள
சரிதையெ லாமியம்பு வேனே.

இ-ள். அருணாசலத்தலமகிமையும், பிரமவிட்டுணுக்களுடைய கர்வமடங்க அக்கினிமலையான வரலாறும், ஒப்பில்லாத (தக்கனு

டைய) யாகத்தை அழித்ததும், பரமசிவன் பார்வதிதேவியாரை மணஞ்செய்ததும் அப்பார்வதிதேவியார் சுவாமியினுடைய திருக்கண்களை மூடியதும், மகிடாசுரனை உமாதேவி கொன்றதும், அப்பார்வதி தேவியார் வாமபாகத்திற் சேர்ந்ததும், வச்சிராங்கத பாண்டியனுடைய பாவத்தை நீக்கினதும் மற்றுமுள்ளனவுஞ் சொல்வேன் எ-று. உஉ

அக்கிகுல மோங்கவரு வல்லாள
 பூபன்ற னரிய தொண்டுந்
துங்கமிகுந் தீர்த்தமுடன் திருமலையை
 வலம்புரியுஞ் சுடரோன் பேறும்
பொக்குபிர தத்தனொடு வினைதீர்த்த
 வாறுபுள காதி யாவு
மிக்கிதஞ்சேர் வடகலையி லிருந்ததனைத்
 தென்கலையா லியம்ப லுற்றேன்.

இ-ள். உலகின்கண் ஓங்குமுக்குல வேந்தருள் அக்கினிகுலோத்தமனென்ற புகழுடைய சோழகுலாதிபனாகிய வல்லாளராஜனுக்கு பின்னாகவிருக்கும் முத்தியளித்ததும், அத்தலத்திலோங்குந் தீர்த்தங்களின் பெருமையும் அந்தவழகிய வருணாசலத்தை வலஞ்செய்பவர்கள் பெறும்பேறும், கதிரவனுடைய காவத்தையடக்கி முத்தியளித்தவாறும், பிரதாபம் பொருந்திய பிரதத்தனென்னும் வேந்தனது சரித்திரமும், பாவந்தீர்ந்தசரிதையும், புருகுபூசையாகவிருந்து மூன்று லோகங்களிலுஞ் சஞ்சரித்துவந்த புகழாதிபனென்னுமரக்கனுடையசரிதமும், இப்படியிருந்த வடமொழியிலிருந்ததைத் தென்மொழியாகிய தமிழினுற் சொல்லத் தொடங்கினேன். எ-று.

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம்-உக.

3. ஒரு கற்பத்தில் பிரம விட்டுணுக்கள் தாம் தாம் பிரமம் என வாதிட்டுப் போரிடுந் திறத்தைத் தீர்த்தருளச் சிவபெருமான் அவர்கள் மத்தியில் அக்கினிமலையாய் நின்று அவ்விருவருடைய எண்ணங்களை மாற்றியது.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநகரச்சருக்க வசனம்.

பூலோகத்திலுள்ள சிவஸ்தலங்களுக்குள்ளே நடுநாட்டிலிருக்கும் திருவண்ணாமலையென்னும் திவ்யக்ஷேத்திரமானது நினைத்தவுடனே முத்தியைக் கொடுக்கத்தக்கதாகையால் அது மற்றவைகளைப் பார்க்கிலுஞ் சிறப்புற்றது. இதற்கு கௌரிநகரம், தேசநகரம், அருணாசலம், சிவலோகநகரம், வாயுநகரம்,முத்திநகரம், ஞானநகரம், தலேச்சுரம், சுத்தநகரம், தென்கயிலாயம், சோணகிரி என்றும் பெயர் இன்னும் அநேகநாமங்களுமுண்டு இதில் தேவர்களும், மகத்தாகிய தபசிகளும் முத்தியை யடைந்தார்கள். இதன் தென்றிக்கில் என்றும் நிலைபெற்றுவிளங்காநின்ற ஒருமலையுண்டு இது லிங்க சொரூபமாகப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இதற்கு சோணகிரியென்றும், அருணாசலமென்றும்பெயர். இதற்கு கீழ்ப்பக்கத்திலிருக்கும் அர்க்கமலையில் தேவேந்திரனும், தென்பக்கத்திலிருக்கும் தெய்வமலையில் இயமனும், மேற்பக்கத்திலிருக்கும்தண்டமலையில் குபேரனும், மற்ற நான்குதிக்குகளிலும் இருக்கும் மலைகள் நான்கிலும் மற்ற திக்குப்பாலகர்களும், அவைகளைச் சுற்றியிருக்கிற மலைகளிலெல்லாம் மற்றதேவர்களும் இருந்துக்கொண்டு சுவாமியைத் தோத்திரஞ் செய்வார்கள். வச்சிராங்கதபாண்டியன் முதலிய அநேகர் அருணாசலத்தைப் பிரதக்ஷணஞ் செய்ததால் பாவம்நீங்கி மோக்ஷத்தை யடைந்தார்கள்.

திருநகரச் சருக்க வசனம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

முதலாவது

திருநகரச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தக்கமழு வுழைமபிரம்பு சுரிகையக
  லாதகையான் றகிர்க்குன் றூடே
திக்குறுமிந் நிலவனைய வெண்பொடியான்
  சடைமுடியான் செறிமுக் கண்ணுன்
பொங்குதிரு வரையகலப் புலித்தோலான்
  புயாவான் புரிமுந் நூலான்
செம்மைமதி தவழ்சடையான் றிருவாரோ
  செறுத்திவெள்ளிக் கயிலை காப்பான்.

இ-ள், உயர்வாகிய மழுவும், மானும், பிரம்பும், உடைவாளும் ஆகிய இவைகள் நீக்காதவையுடையவர், பனிமலையில் சந்திரன் பொழிகின்ற நிலவுபோலத் தேகத்தில் அணிந்த விபூதியையுடையவர், சடைமுடியையுடையவர், நெருங்கிய மூன்று கண்

களையுடையவர், விளங்குகின்ற இடுப்பில் நின்று நீங்காத புலித்தோலை யுடையவர், நான்கு புயங்களையுடையவர் மூன்றுபுரியாகிய பூணூலை யுடையவர், கங்கையும், சந்திரனும் தவழ்கின்ற சடையையுடைய பரமசிவனது கட்டளையைச் செலுத்திக்கொண்டு வெள்ளிமயமாகிய கைலாசகிரியைக் காக்கின்றவர். எ-று. க

கொய்வனச மலர்நிறத்தான் மையவளருந்
  திருமிடற்றான் குலவெள் ளேற்றான்
சைவமெனும் பயிர்தழைக்கக் கருணைமழை
  பொழிமேகந் தன்னை யொப்பான்
ஐவரையு மகத்தடக்குஞ் சிலாதாற்குப்
  புறத்துலவு மாவி போல்வான்
றெய்வமெலாந் தொழச்சிவந்த மலர்ப்பதத்தா
  னந்தியெனுந் திருநாமத்தான்.

இ-ள். கொய்யப்பட்ட செந்தாமரை மலரை யொத்த நிறத்தையும், கருமைவாய்ந்த விடம்பொருந்திய கண்டத்தையும், நல்ல வெண்மையாகிய இடபவாகனத்தையுமுடைய பரமசிவ சம்பந்தமுடைய சைவசமயமென்னும் பயிர்தழைப்பக் கருணையாகிய மழையைப் பொழிகின்ற மேகம்போன்றவரும், பஞ்சேந்திரியங்களையும் பாஹியார்த்த விஷயங்களிற் செல்லவொட்டாமல் தம்மனத்தகத்தே நிறுத்திய சிலாதரிஷிக்குப் புறத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற உயிர்போன்றவரும், விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களெல்லாம் வணங்க அதனால் சிவப்பேறிய தாமரை மலரையொத்த பாதங்களையுடையவர், இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய நந்திகேசுரரென்கிற அழகிய திருநாமத்தைப் பெற்றவர். எ-று. உ

ஈசனளி நதிமதியுந் திருவுருவுந்
  திருவுருவி லிசைந்த நீறும்
தேசவென விளங்குமொரு கயிலாயச்
  சிலம்புதளச் சிலம்பின் மீதே

வாசவனே முதலிமையோர் நெருங்குதலான்
மகுடமொடு மகுடந் தாக்கி
போசையுடன் கனகமணிப் பொடியுதிர்ந்து
கனகமலைக் குவமை யாகும்.

இ-ள். பரமசிவன் தரிக்கின்ற கங்கையுஞ் சந்திரனும் அவாது வெண்மையாகிய திருவுருவமும், அவ்வுருவத்தில் இயற்கையாய மைந்த நிருமலமாகிய இந்திரனுடைய ஒளியைப்போலப் பிரகாசிக்குங் கயிலாயமென்னும் ஒப்பற்ற திருமலையுண்டு, அத்திருமலைமேல் வணங்குகிறதற்காகத் தேவேந்திரன் முதலாகிய தேவர்கள் வந்து நெருங்குகிறபடியால் கிரீடத்தோடு கிரீடம் இடிபட்டுச் சத்தத்துடனே பொற்கொடிகளும் இரத்தினப்பொடிகளும் உதிர்ந்து மகாமேருகிரிக்குச் சமானமாகக் குவியும் எ-று. ரு

இந்திரநீ லச்சிலையா லிசைந்த ‡ கடந்
தெரியாம லெழுதிச் சேர்த்து
மந்தரமா லெனவயிரத் தூணிறுத்தி
மாணிக்க மதலை கூட்டிச்
செந்துகிருற் ¶ போதிகையு மாகதந்தா
ளத்திரமுஞ் செறித்து மீதே
சந்திரகாந் தத்தகடு பரப்பியமண்
டபமுளதச் சயில மீதே.

இ-ள். இந்திரநீல ரத்தினக் கற்களினாலே ஒன்றோடொன்று சேர்த்த சந்துதெரியாமற் சித்திரமெழுதிச் சுவர்வைத்து. மந்தரகிரி போல் வயிரத்தூண்களை நிறுத்தி மாணிக்கத்தினாற்செய்த கொடுங்கைசேர்த்துச் சிவப்பாகிய பவளத்தினாற் போதிகையும் மரகதத்தி

‡ கடம்-அருநெறி. ¶ போதிகை-குறுந்தரி.

னால் உத்திரமுஞ்சேர்த்து அதன்மேல் சந்திரகாந்தத் தகடுபரப்பிய மண்டபம் ஒன்று அந்த மலையின்மேல் இருக்கின்றது. எ-று. ௪

இருமருங்குந் தரளமணி யுழைத்தவரி
யாசனத்தி லிருந்து நீலப்
பருமணியா லிழைத்தபெரு பாதபீடிகை
யின்மலர்ப் பதத்தை யூன்றி
மருவுபெருங் கைலையின்மீ திருந்துமுய
லகன்முதுகில் வலத்தா ளூன்றி
யருமறையை முனிவருக் குரைக்குமிறை
யெனவிருந்தா னந்த வேளை.

இ-ள். நந்திகேசுரர் அந்த மண்டபத்தில்இரண்டுபக்கமும்முத்துகளிழைத்த சிங்காதனத்திலிருந்து பருத்த நீலரத்தினத்தினாலிழைக்கப்பட்டிருக்கிற மேன்மையமைந்த பாதகுறட்டின்மேலேமலர் போன்ற திருவடிகளை வைத்துக்கொண்டு சிவகணங்கள் சூழப்பட்ட பெருமையாகிய கைலாயகிரிமேலெழுந்தருளியிருந்து,முயலகனது முதுகின்மேல் வலப்பாதத்தைவைத்து அரிதாகிய வைதிகசைவசித்தாந்தப்பொருளை முன்விரும்பிக்கேட்ட¶முனிவரர்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பரமசிவம்போல இருந்தார் அந்தவேளையில். எ-று.

குற்சனுரோ மசன்குமுதன் குமுதாக்கன்
சகடாயன் கும்ப சாதன்
வற்சர்வைசம் பாயனன்க ணாசிமுனி
புலிக்காலன் வாம தேவன்
நற்சனகன் சனற்குமரன் வாதரா
யணன்மதங்க வடனத் தாளை
யர்ச்சனைசெய் யனந்தமுனி முதனந்த
முனிவரர்தம் மருகிற் சூழ.

¶முனிவர்-சனகர், சனந்தனர், சனந்தனர், சனற்குமாரர் என்பார்.

இ-ள். சுக்கர், உரோமசர், குமுதர், குமுதாட்சர், சடாயர், குடத்திலவதரித்த அகத்தியர், வற்சர், வைசம்பாயனர், கருசிமுனிவர், வியாக்கிரபாதர், வாமதேவர், தத்வார்த்தஞானமுள்ள சனகர், சனற்குமாரர், வியாசர், மதங்கர், சுவாமியினுடைய பாடலாம்பொருந்திய திருவடிகளில் அருச்சனைசெய்கின்ற ஆதிசேடாவதாரமாகிய பதஞ்சலியார், இவர்கள் முதலாகிய அனந்தமுனிவர்கள் தம்முடைய பக்கத்தேயிருக்க. ஈ-ரு.

மன்னியமார்க் கண்டமுனி யுடனெழுந்து
பனித்துயிர்கள் மழைமின் போலே
யிந்நிலத்திற் பிறப்பதுவு மிறப்பதுவு
மிருவினையு மெமக்குத் தோன்றச்
சொன்னவொரு தனிமுதலே முத்திபெறும்
பரிசெமக்குச் சொல்வா யென்று
என்னவுரை செவிப்புகலு நந்தியருள்
சார்ந்துமுனிக் கருள்வ தானுன்

இ-ள். என்றும் பதினாறாக நிலைபெற்ற வயதினையுடைய மார்க்கண்டேய முனிவர் சிவசந்நிதியில் எழுந்திருந்து நந்திதேவரை வணங்கி சுவாமி! மேகத்தில் தோன்றி அதிசீக்கிரத்தில் அழியுமின்னல்போல் உயிர்கள் இவ்வுலகத்தில் பிறப்பதும இறப்பதும் இவைகளுக்குக் காரணமாகிய நல்வினை தீவினைகளாகிய இருவினைகளும் எமக்குத் விளங்கும்படியாக உபதேசித்த ஒப்பற்ற கடவுளே! நான் மோக்ஷத்தை யடைவதற்குரிய தக்கவழியை கிருபை செய்யவேண்டுமென்று கேட்க, அத்தவார்த்தை அவர் திருச்செவியில் விழுந்தமாத்திரத்தில் கேட்டவுடனே மிகுந்த கிருபையுடையவராகி நந்திதேவர் கிருபா நோக்கம்வைத்து மார்க்கண்டேயருக்கு அருளிச்செய்யத் தொடங்கினர். எ-று. எ

கம்பைநதி கும்பநதி காவிரிகோ
தாவரியே கன்னி வேணி
பம்பைநதி வேகவதி வேதவதி
சரயுநதி பாமாக் கங்கை

செம்புநதி பொன்முகரி யமுனைநதி
நருமதைமேற் செப்புஞ் சோணை
யம்புவியின் மிகவுளவங் காடினர்தம்
வினையகற்று மதுவல் லாமல்.

இ-ள். கம்பாநதி, கும்பைநதி, காவிரி, கோதாவிரி, கிருஷ்ண வேணி, பம்பைநதி, வேகவதி, வேதவதி, சரயுநதி, எல்லாநதிகளுக்கு மேலாகிய கங்காநதி, தாமிரபருணி, பொன்முகரி, யமுநாநதி, நருமதாநதி, மேன்மையாகச் சொல்லப்பட்ட சோணாநதியென்று அழகான பூவுலகத்தில் அநேக நதிகளுண்டு, அவைகள் தம்மிடத்தில் வந்துஸ்நானஞ் செய்தவர்களுடைய பாவத்தை நீக்கும் அது வல்லாமல்.

காசியெனு மொருதலமிக் கயிலையெனுஞ்
சிறப்புளது கங்கை நீத்தம்
வீசுதிரைக் கொழுந்தோடிப் பாகநிக்கு
வேரோட்டும் வியந்து மூழ்கின்
மாசினுட லதிலிறந்தான் மரமேனும்
விலங்கேனு மனித ரேனு
மீசனரு ளுபதேசஞ் செவிப்புகலா
லிறைவனென விருக்க லாமே.

இ-ள். காசியென்கிற ஒருதிவ்விய க்ஷேத்திரம் இந்தக்கைலாயத்தைப்பார்க்கிலும் சிறப்புள்ளது அக்காசியில் வருகின்ற கங்காப் பிரவாகம் எறிகின்ற அலைகளைக்கொழுந்தாக ஓடச்செய்து தன்னிடத்தில் விரும்பி (திரிகரணசுத்தியுடன்) முழுகினால் அவர்களுக்குமோட்சத்துக்கு வழிகாட்டும். களங்கம் உள்ளதேகம் அவ்வூரில் விட்டால் மரமாவது மிருகமாவது மனிதராவது பரமசிவனுடைய

தாரகப் பிரமோபதேசம் செவியிற் சேர்தலாலே சிவசாரூப்பியத்
தையடைந்திருக்கலாம். எ-று. ௯

போகிபொரு புற்றிடங்கொண் டிருப்பதுகண்
 டிடுதலல்லாற் புனிதர் போற்றும்
யோகிபொரு புற்றிடங்கொண் டிருந்தலக்
 கண்டதுண்டோ வுரைப்பக் கேளு
நாகமிசை நடித்தவருக் குயிர்வேண்டித்
 திருதவஞ்செய் நளினக் கோயில்
சேருமனத் தவரான மருவாரூர்
 தனையெரித்தார் திருவாரூரே.

இ-ள். சர்ப்பப்புற்றை யிடமாகக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்ததேயல்லாமல் ஞானிகள் போற்றுகின்ற சிவயோகியோ புற்றினிடத்திலே யிருந்த தலத்தைப் பார்த்ததுண்டோ? அதுயாதெனில் சொல்லக் கேளுங்கள், காளிங்கனென்னும் பாம்பின்மேலேறி நடனஞ் செய்த விஷ்ணுவுக்கு உயிர்ப்பிச்சைவேண்டி செந்தாமரையாகிய ஆலயத்தில் வசிக்கும் இலட்சுமி பூசை செய்துகொண்டிருந்த கமலாலயமென்னும் தலமாகி வஞ்சகம் பொருந்திய மனமுடைய திரிபுராதிகளை நகைத்தெரித்த சிவபிரான் வாசஞ்செய்கின்ற ஊராகிய திருவாரூர் என்னும் திவ்ய ஸ்தலந்தான். எ-று. ௧௦

தக்கவிராட் புருடன்மனத் தலமெனுமோர்
 தலமுளதத் தலத்தின் மீதே
முக்கணனார் நடிப்பாவர் மூர்த்தியிலா
 யிரத்திலொரு மூர்த்தி தானே
யிக்கலியி லிடத்துறைவ தென்னிலதின்
 பெருமையெம்மா லிசைக்கலாமோ

வக்கனக சபைகண்டா ரரியயன்கா
ணாதமுத்தி யடைகு வாரே.

இ-ள். பெருமை பொருந்திய விராட்புருடனுடைய ¶ இதய தலமாகிய சிதம்பரமென்று சொல்லப்பட்ட ஒருதலமுண்டு அதிலு ளதாகிய கனகசபையில் மூன்றுகண்ணுடைய பரமசிவன் ஆனந்த த்தாண்டவஞ்செய்வார்! அவருடைய மூர்த்திகரத்தில் ஆயிரத்தி லொன்றுதான் இக்கைலாசபதத்திலிருக்குமென்றால் அத்தலத்தின் பெருமையை நம்மாற் சொல்லக்கூடுமோ? அப்படிப்பட்ட அழகு பொருந்திய கனகசபையை (உள்ளன்புடன்) கண்டு தரிசித்தவர் கள் விஷ்ணுவினாலும் பிரமாவினாலும் காணப்படாத முத்தியை யடைவார்கள்.

தாங்காழி யவன்சிவனை வழிபடுமு
தூவரையந்தத் தலத்தைப் பார்க்கி
லோங்கார வடிவதிலே யுயிரிழந்தா
லுடலழியா தொளிகெடாது
வீங்காது நெகிழாது பிறவுயிரால்
வருந்தாது வெடித்திடாது
தீங்கான மணங்கிருமி பிறவாது
கிடக்கும்வலச் செவிமே லாக.

இ-ள். சக்கரத்தைக்கையில் தரித்துள்ள விஷ்ணுமூர்த்தி பரம சிவனைப் பூசித்துப் பேறுபெற்ற விருத்தாசல மென்னும் ஒருதலமு ண்டு, அந்தத்தலத்தைப் பார்க்குமிடத்தில் அதுபிரணவ சொரூப மாயிருக்கும். அந்தத்தலத்தில் உயிர்விட்டால் தேகமழியாது, நிற ங்குன்றாது, வீக்கமுண்டாகாது, கட்சி நழுவாது, மற்றப்பட்சி மிரு கங்கள் முதலிய பிறவுயிர்களால் பின்னமாகாது, வெடிப்படாது, அதில் துர்க்கந்தமும் புழுவும் உண்டாகாமல், வலதுகாது மேலாகக் கிடக்கும். எ-று.

¶ ஸ்ரீபர்வதஞ் சிரஸ்தானே கேதாரந் துல்லாடேற என வரும் உபநிடதசுலோகத்தால் சிதம்பரம் இதயதலமாதல் காண்க.

பொய்ம்மகிட முகனைவென்ற வம்மையிட
மகலாத புனித மூர்த்தி
செம்மையிட மென்றிருந்த கருமகிட
முகமாகச் செறிகே தாரம்
இம்மையிடர் மறுமையிடர் ஞானமில்லாச்
சிறுமையிட ரெல்லாந் தீர்க்கும்
மும்மையிடம் பெறுமுலகுக் கெளிதாகத்
தனியிருந்த முத்தி போலும்.

இ-ள். பொய்ம்மையாகிய எருமைக்கிடா முகத்தினையுடைய மகிடாசுரனை வெற்றிகொண்ட பார்வதி வாமபாகத்தில் நீங்காத பரிசுத்தராகிய பரமசிவன், செம்மையாகிய இடம் இதுவேயென்று எழுந்தருளியிருக்கிற, கறுப்பாகிய எருமையினது முகம்போல் விளங்கிய திருக்கேதாரமென்னும் தலம், இந்தச் சன்மத்தில் வருகிற துக்கமும் மறுமையில் வருகிறதுக்கமும் ஞானமில்லாததனாலே உண்டாகின்ற துக்கமுமாகிய எல்லாத்துயரத்தையும் தீர்ப்பதற்கு மூன்றுலகத்தாருக்கும் எளிதாகித் தனியேயிருந்த முத்திதானம்போல் இருக்கின்றது. எ-று. கரு

இருப்பனைத்தன் பருப்பதத்திற் பிரமராம்
பிகையுடனென் றிரண்டு போதும்
விருப்பனைத்தன் பணித்திவையோ ருலகுமுத
லனைத்துலகும் விதித்தான் மற்றைத்
திருப்பதிக்கோ ரிருப்பவனுந் தேவர்களுஞ்
சராசரமாய்ச் செனித்தவ் வூரி
விருப்பதற்கு முயல்வரென்று லெத்தலமு
மத்தலத்துக் கிணைய தாமோ.

இ-ள். மல்லிகார்ச்சுனமென்னும் பர்வதத்தில் பிரமராம்பிகை யுடனே பரமசிவன் எழுந்தருளி யிருக்கிறாரென்று அன்னவாகனத்தையுடைய பிரமன்வந்து பத்தியோடு இரண்டுவேளையும் வணங்கி அவருடைய அருள் பெற்றுத் தேவலோகமுதல் எல்லாவுலகத்தையும் படைத்தார், மற்றைத் திருப்பதியிலிருக்கிற வெங்கடாசலபதியும், தேவர்களும், அந்தத்தலத்தில் சாமாகவும், அசாமாகவும் பிறந்திருப்பதற்குத் தவஞ் செய்வார்களென்றால் எப்படிப்பட்ட தலங்களும் அந்த க்ஷேத்திரத்திற்குச் சமானமாகுமோ. எ-று. கச

விருப்படியார் சொரிந்தவறு கலருடனே
விழியிடந்த வேடர் காலிற்
செருப்படியு முகந்தபிரான் காளத்தி
நகரமெனுந் தெய்வ பூமி
பருப்பதமா கியும்விளங்குந் தண்ணாருக்
கொழிக்குமலர்ப் பதுமை யோடு
மருப்படியுந் துழாய்மார்பன் வடமலைமே
லிருந்துகண்டு வணங்க மாதோ.

இ-ள். திருக்காளத்தியென்னுந் தெய்வீகம் பொருந்திய தலத்தில் ஆதிசைவப் பிராமணராகிய சிவகோசரியார் பக்தியோடு மிகுதியாக அருச்சனை செய்த அருகு புஷ்பங்களாகிய இவைய்யுடனே கண்ணைப்பிடுங்கிப் பதித்த கண்ணப்பதேவரது காற்செருப்பையும் விருப்பமாக ஏற்றுக்கொண்ட இலிங்க சொரூபமாகிய சிவபெருமான் தானே குளிர்ச்சி பொருந்திய தேனைச்சொரிகின்ற தாமரை மலரி லிருக்கின்ற இலக்குமியோடு வாசனையுள்ள துளசிமாலையை யணிந்த மார்பினையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தி திருவேங்கடமென்னுந் திருப்பதியில் நின்றவண்ணமே யிருந்து தரிசனஞ்செய்து வணங்கும்பொருட்டு அந்தக் காளத்தியில் மலைவடிவாகியும் விளங்குகின்றார். எ-று. கரு

தேக்குநா விருநிசையும் புகழ்ந்தொண்டை
நாடென்றுமோர் தெய்வ நாட்டி
லேக்கின்றார் வினையகற்று மொருதலமுண்
டதன்பெயரை நுவலக் கேளும்
வாக்குநா யகிகணவன் படைத்தபுவி
தழைக்கவறம் வளர்த்தெந் நாளுங்
காக்குநா யகியுடனே கம்பநா
யகருறையுங் கச்சி மூதூர்.

இ-ள். அகன்ற எட்டுத்திக்கிலுள்ளவர்களும் புகழ்ந்துக் கொண்டிருக்கின்ற ¶ தொண்டைமண்டல மென்னுந் தெய்வீகம் பொருந்திய ஒப்பற்ற நாட்டில், தரிசனஞ் செய்தவர்களுடைய பாவத்தைப் போக்குகின்ற ஒரு தலமுண்டு. அதன் பெயரைச் சொல்லக் கேளுங்கள். சரஸ்வதியின் கணவனாகிய நான்முகன் படைத்த உலகத்திலுள்ள உயிர்களனைத்தும் பிழைக்கும்படி முப்பத்திரண்டு தருமத்தையும் பரிபாலனஞ்செய்து எந்நாளுங் காக்கின்ற தலைவியாகிய காமாட்சி யம்மையுடனே ஏகாம்பரேசுரர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஸ்ரீகாஞ்சிபுரமாகும். எ-று. கஎ

பழுதறவே யெழுகடலு மெழுகிரியு
மெழுதலமும் படைத்த வேதக்
கிழவன்றி யாமுடியை யொருபால
னறிந்தபதி கிளத்தக் கேளு
மழுகுதரு கடம்புரியு மிறைவருக்கம்
பிரமபூசை யயனார் பூசை
விழைவுதரு மரிபூசை கரன்பூசை
புரிந்ததிரு விரிஞ்சை மூதூர்.

¶ தொண்டைமான் என்னும் அரசனாலாளப்பட்ட மண்டலமாதலின் தொண்டைமண்டலம் என்றும் பெயர்த்து. இவ்வுண்மையறியார் தொண்டைமண்டலம் எனக்கொண்டு இடர்ப்படுவர்.

இ-ள். யாதொரு பழுதுமில்லாமல் எழு சமுத்திரத்தையும் ஏழுமலையையும் ஏழுலகத்தையும் படைத்த நான்மறைக் கிழவனாகிய பிரமனால் அறியக்கூடாத † சிரத்தை ஓர் ஆதிசைவப் பிராமணப்பிள்ளை அறிந்ததலத்தைச் சொல்லக்கேளுங்கள், அழகுவற்றிருக்கின்ற ஆநந்தத் தாண்டவஞ்செய்த சுவாமிக்குப் பார்வதியாரும் பிரமனும் சிவநேசமிகுந்த விஷ்ணுவும் காமனும் பூசித்த விரிஞ்சிபுரமென்னும் தலமாம். எ-று. கஎ

---

† சுவாமி சிரத்தைப்பாலன் அறிந்ததாவது—"பயனாரும் பதி பசு பாசம்புகல் பலநூலுந் தெரிவோ, னியலாகும் பெயர் சிவநாதன்றின மியலேடின்புறுமா, னயனாநந்தினி வடமீனுந்தொழு நலமார் பண்புடையா, டயவாகமங்கவ டருபாலன்சிவ சருமாவென் பவனே."—

இ-ள். பயனுள்ள பதி பசு பாசங்களைச் சொல்லுகின்ற ஆகம முதலிய பலசாஸ்திரங்களையு முணர்ந்தவன், சிவநாதன் என்னு மியற் பெயரையுடையவன், நாடோறு மவனுடனின்ப முற்றிருக்கு மனைவி நயனாநந்தினி அருந்ததியுந் தொழத்தக்க கற்புடையவள், அன்புள்ள அவள்பெற்ற புத்திரன் சிவசருமா எனப் பெயருள்ளவன்—(அப்பேர்க்கொத்த சிறுபாலன் அபிஷேகமுதலியவை செய்கிறதற்கு மார்க்க சகாயர் சந்நிதிக்குட்சென்று பார்க்குமளவில், அந்தோ பூசாகாலந் தவறுகின்றதே)—"இருகரத்தினாலிவர் முடிதொட வரிதென்றே கருதி யெய்த்துநொந் தினியென்கொல் செயலெனக் கவன்றான், பரகதிக்கு வந்தருள்புரி பதவிசகாயன், மரகதக்கொடி யிடத்தினான்றிருமுடி வளைந்தான்"— இ-ள். நம்முடைய இரண்டு கைகளால் இம்மார்க்கசகாயருடைய திருமுடியைத் தொடுவது நமக்கு அரிதென்று கருதி மனமிளைத்து வருந்தி இனி யாது செய்வதென்று துயரமடைந்தான், அப்போது பரகதிக்கு வந்தருள்செய்த மரகதவல்லி யம்மையை யிடப்பாகத்திலுடைய மார்க்க சகாயராகிய பரமசிவம் தன் திருமுடியை வளைத்தார்.— இவ்வரலாற்றை திருவிரிஞ்சைப் புராணம் பாலனுக்குத் திருமுடி வளைத்த சருக்கத்திற் காண்க.)

பொய்யாது புனல்பெருகுங் காவேரி
நதிக்கரையிற் * பூந்த ராயு
மையாறு மிடைமருதூர் திருக்குடந்தை
வளநகரு மானைக்காவு
மையாரு மிடற்றர் திரி சிரமலையு
மாணிக்க மலையுந் தோன்று
மெய்யாக வவற்றினது பெருமையெல்லாம்
விரித்துரைக்கும் வேதந் தானே.

இ-ள். பொய்க்காமல் எந்நாளும் பெருகிவருகின்ற காவேரி நதியினிருகரையிலும் சீகாழி, திருவையாறு, திருவிடைமருதூர், வளம்பொருந்திய கும்பகோணம், திருவானைக்கா, விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடைய மாதொரு பூதேசுரர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திரிசிரபுரம், இரத்தினகிரி இவைமுதலான தலங்களில் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அந்தத் திவ்விய க்ஷேத்திரங்களுடைய பெருமையெல்லாம் நான்கு வேதங்களும் மெய்ம்மையாக விரித்துச்சொல்லும். எ-று. கஅ

பருவரையார்ப் பரிக்கும்வைகை நதிக்கரையின்
மதுரையறு பத்து நாலு
திருவிளையாட் டிறைவனியற்றிய தலமா
மதன்பெருமை செப்ப லாமோ
கருவிளையாட் டகற்றுமிரா மேச்சுரந்தென்
கடற்கரையிற் காணு மங்கே
செருவிளையாட் டிராகவனு மிராவணனைத்
தொலைத்தபழி தீர்த்திட் டாரே.

இ-ள். பெரியசத்துருகள் முழங்குகின்ற வைகையாற்றின் கரையில் சோமசுந்தரக்கடவுள் அறுபத்துநாலு திருவிளையாடல் செய்த

---

* பூவாசவும் தாராசவும் சங்கநிதி பதுமநிதி என்றும் இருநிதிகளும் பூசித்தமையால் சீகாழிபூந்தராய் எனப்பெயர் பெற்றது.

ருளிய மருதை என்றும் ஒருதலமுண்டு. அந்தத்தலத்தின் பெருமை யாவராலுஞ் சொல்லப்படாது. தென் சமுத்திரத்தின்கரையில் சனன துக்கத்தைப் போக்குகின்ற இராமேச்சுரமென்று ஒரு தலமுண்டு யுத்தத்தை விளையாட்டாகச் செய்கின்ற இராமபிரான் இராவணனைக் கொன்றதனால் வந்த பிரமகத்தி அந்தத் தலத்தில் சிவபெருமானைப் பூசித்துத் தீர்த்துக்கொண்டார். எ-று. கக

அத்தகைய தலங்கடமிற் புறக்கவுட
விறக்கவிழி யமையக் காணச்
சுத்தவெளி தனிலாடுஞ் சுடரொளிக்கு
மனங்களிக்கத் தூய்நீ ராட்ட
வித்தமதை யெடுத்திறைத்துச் சிவாலயமும்
விரிபொழிலு மிகவுண் டாக்க
வுத்தமமாகியபரம கதியுளதென்
றுரைக்கமுனி யுரைப்ப தானுன்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய தலங்களுக்குள்ளே யாவராகிலும், பிறந்தாலும், தேகத்தைவிட்டு இறந்தாலும், போய் கண்கள்களிக்கத் தரிசித்தாலும், பரிசுத்தமாகிய சிதாகாசத்தில் பஞ்சகிருத்திய நிருத்தஞ்செய்யும் மிகுந்த பிரகாசமே சொரூபமாகிய பரமசிவனுக்குத் திருவுளங் களிக்கும்படி தூய்மையாகிய நீரினால் அபிஷேகஞ் செய்தாலும், திரவியங்களைச் செலவு செய்து சிவாலயங் கட்டுவித்தாலும், விரிந்த பூஞ்சோலை மிகவைத்தாலும், உத்தமமான பரகதியுண்டாமென்று நந்திதேவர் அருளிச்செய்யக் கேட்டு மார்க்கண்டேயர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. உo

இந்திகரா நதிதோறுந் தலந்தோறு
மிப்படியே யியற்ற வென்றுன்
முன்னியசீ ரமாருக் குஞ் சித்தருக்கு
முனிவருக்கு முடிவு றுது

மின்விகருஞ் சிறுவாழ்க்கை மனிதர் தமக்
கெளிதாமோ மேவி னாலு
மன்னியமாம் பிறவுயிர்க்கு மாத்திறைக்குங்
கிடையாதே யமல வென்றான்.

இ-ள். இப்படிப்பட்ட தன்மையை யுடைய சிறந்த நதிகள் தோறும் தலங்கள்தோறும் போய்த் தேவரீர் கட்டளையிட்ட விதமாகவே தீர்த்தமாடி அர்ச்சனை வழிபாடு முதலானவைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்றால் மிகுந்த சிறப்புப்பொருந்திய தேவர்களாலும், சித்தர்களாலும், முனிவர்களாலும் முடியாது. அப்படி யின்னல் போற்றோன்றி க்ஷணத்திலழியுஞ் சிறியவாழ்நாளையுடைய மனிதர்களுக்கு எளிதில் முடியுமோ, அவ்வாறு முடிந்தாலும் மிருகங்களுக்கும் பட்சிகளுக்கும் விருட்சங்களுக்கும் அவ்விதபுண்ணியம் கிடைக்கமாட்டாதே சுவாமி என்று சொன்னார் மார்க்கண்டேயர். எ-று.

ஆடுமந்த நதிதோறு மினிதெனுமத்
தலந்தோறு மனந்த காலந்
தேடுகின்ற பயனுதவுஞ் சிவஞானம்
வருந்தாமற் சிறிது போதி
னாடுகின்ற வுறுப்பிலர்க்கு மறிவிலர்க்கும்
புலையருக்கு நாகாள் வார்க்கு
மோடுகின்ற விலக்கினுக்கு மற்றைவைக்குந்
தருமிதொன் றுரைப்பா யென்றான்.

இ-ள். மனிதர்கள் ஆடுகின்ற அந்தநதிகள்தோறும், இனிதாகிய அந்தத்தலங்கடோறும், அநேக காலமாக ஸ்நானஞ்செய்து தரிசன முதலியவைகளைச் செய்ததனால் உண்டாகிய பிரயோசனமாகிய சிவஞானத்தை, வருத்தப்படாமல் கொஞ்சகாலத்தில் தானே பிரதட்சணஞ் செய்தல், நமஸ்கரித்தல், தரிசனஞ்செய்தல், முத

லியவற்றிற்கு எதுவாகிய கைகால் கண்களற்றவர்களுக்கும், விவேக ஞானியர்களுக்கும் சண்டாளர்களுக்கும், நரகத்தில் விழத்தகுந்த பாவஞ் செய்தவர்களுக்கும், சஞ்சரிக்கிற மிருகங்களுக்கும் மற்று முள்ள எல்லாச் சீவராசிகளுக்கும் கொடுக்கின்ற சிறந்த ஒருதலம் இன்னதென்று அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டார் மார்க் கண்டேயர். எ-று. உஉ

இப்படியே நமனைவென்ற பெருந்தவனு
  மிருந்தவரு மியம்பி யேத்திக்
கைப்பதும மலர்கொடுதன் காற்பதுமந்
  தீண்டுகநுங் கருணை யாகி
யப்படியே முத்திதரு மொருதலமுண்
  டுரைக்குதுமென் றமைத்தான் பின்னை
மைப்படியுங் கண்டத்தா னருணகிரி
  நினைந்துபர வசத்த னானான்.

இ-ள். இயமனைச்சயித்த பெருமையாகிய தவத்தினையுடைய மார்க்கண்டேயரும், மற்றமுள்ள முனிவர்களும் இந்தப் பிரகார மாகச் சொல்லித் தோத்திரஞ்செய்து தாமரை மலர்போன்ற கை களால் திருநந்தி தேவருடைய தாமரை மலரையொத்த திருவடி களைப் பரிசித்து வந்தனஞ் செய்யுமளவில், அவர் கிருபையுள்ளவ ராகி, நீங்கள் சொன்னபடியே (சராசரங்க ளெல்லாவற்றிற்கும்) மோக்ஷங் கொடுக்கிறதலம் ஒன்றுண்டு. அதைச்சொல்லுகின்றோம் என்று அமைத்திப், பின்பு விஷந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய பர மசிவம் எழுந்தருளியிருக்கிற அருணாசலமென்னுந் தலத்தை நினை ந்து பரவசமானார் நந்திதேவர். எ-று. உங

அங்கமெல்லா மயிர்ப்பொடிப்ப நடுநடுங்கி
  விழியிரண்டு மருவி பாயச்
செங்கையிணை மலர்குவிய மொழிதளர
  நெடும்போது தெளிவில் லாமற்

கங்கைபலி சடையானே யருணகிரிப்
 பெருமானே கனற்கண் ணானே
யெங்களையா ளுடையானே யெனத்துதித்து
 விழித்ததற்பின் விசைப்ப தானான்.

இ-ள். தேகமெல்லா மயிர்க்குச்செறிய நடுநடுங்கிக்கொண்டு இரண்டு கண்களிலும் நின்று அருவிபோல் ஆனந்தபாஷ்பம்பெருக மலர்போன்ற இரண்டு கைகளும் ஒன்றாய்க்குவிய, வார்த்தை தடுமாற அநேக நாழிகை தம்வயமற்றுப் பரவச மடைந்தவராய்க் கங்கையைத் தரித்திருக்கின்ற சடையை யுடையவரே! அருணகிரியில் எழுந்தருளியவரே! அக்கினிக் கண்களையுடையவரே! எங்களையாட் கொண்டவரே! என்று தோத்திரஞ்செய்து விழித்துக்கொண்டு அதன் பின்பு சொல்லத்தொடங்கினார் நந்திகேசுரர். எ-று. உ௪

சத்தியம தாமொழிவன் முத்திதருமூரது
 தனக்குரிய நாமமிக வுண்
டத்தனையுநான் மொழிய வெத்தனைவலேனதிலொ
 ரற்பவள வேபுகலு வேன்
சித்திபு தவுக்கவுரி தேசுநக ரென்றுபெயர்
 தென்னருணை யென்று பெயர்சீர்
வைத்தசிவ லோகநக ரென்றுபெயர் நீடுசதுர்
 வாயுநக ரென்று பெயரே.

இ-ள். அப்படி தோத்திரஞ்செய்த பின்பு நந்திதேவர் சொல்வார், சேரும் மார்க்கண்டேயரே! சத்தியமாகச் சொல்லுகின்றேன் (உலகத்திலுள்ள சராசரப் பொருள்களுக்கெல்லாம் நினைத்த மாத்திரத்தில்) மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கிற தலமொன்றுண்டு. அதற்குரிய

நாமங்களோ அநேகம். அத்தனை பெயரையுஞ் சொல்லுகிறதற்கு நான்எவ்வளவு சத்தியுடையவன்; ஆனாலும் அவைகளில் சிலநாமமாத்திரம் சொல்லுகின்றேன், சித்திகளைக் கொடுக்கிற கவுரிநகரென்றும். தேசுநகரமென்றும், அழகிய அருணாசலமென்றும், சிறப்புப் பொருந்திய சிவலோக நகரமென்றும், நாகரிகமிகுந்த வாயுநகரமென்றும், நூல்களிற் சொல்லப்பட்ட திருநாமங்களை யுடையது. எ-று.

சத்தபுரி யேமுத லெடுத்ததலம் யாவுமொரு
  தட்டுமொரு தட்ட தனிலே
யத்தலமு மிட்டெதிர் நிறுக்கவவை கட்கதிக
  மானதொளி ரந்த நகர
முத்திநக ரென்றுபெயர் ஞானநக ரென்றுபெயர்
  முந்தியத லேச்சுர மெனுஞ்
சுத்தநக ரென்றுபெயர் தென்கயிலையென்றுபெயர்
  சோணகிரி யென்று பெயரே.

இ-ள். பின்னும் நந்திதேவர் சொல்வார்; சத்தபுரிகளென்கிற அயோத்தி, மதுரை, மாயாபுரி, காசி, காஞ்சி, அவந்தி, துவாரகை முதலாகிய எல்லாத்தலங்களையும் ஒருதட்டிலும், அந்த அருணாசலத்தை ஒரு தட்டிலும வைத்து நிறுக்க, அந்தத் தலங்களுக்கெல்லாம் அதிகமனத்தை யுடைத்தாயிருந்து பிரகாசிக்கின்ற அந்தத்தலத்துக்குமுத்திநகரமென்றும், ஞானநகரமென்றும் முதன்மையாகிய தலேச்சுரமென்றும், சுத்தநகரமென்றும்; தக்ஷிணகைலாய மென்னும் சோணகிரியென்றும் பெயராம். எ-று. ௨௧

வாதமிகு காலவழ லூழியிலை யேழுபுயல்
  வாதைபுரி யாத நகரஞ்
சீதமுத லானபிணி தீமையிடையூறு பதி
  சேரவரி தான நகரம்

மாதவர்கள் மாதவர்கள் பூசைபுரி மாநகர
மாதவர்க ளுபி மலராம்
போதிலுறை வேதியர்தொ ணூறுபெய
ரோடறுவர் பூசைபுரி தேவநகரம்.

இ-ள். இறுதிக்காலத்திலுண்டாகிய பிரசண்ட வாயுவினாலும் ஊழித்தீயாகிய வடவாமுகாக்கினியினாலும், சமுத்திர பிரளயத்தினாலும், யுகமுடிவில் பொழிகின்ற எழுமேகங்களினாலும் யாதொரு கெடுதியும் அடையாததலம்; வாதபித்த சிலேத்துமங்களாலுண்டாகிற பிணிகள், தீமையாகிய இடையூறுகள், பசி இவைகள் சேராததலம்; மகத்தாகிய தவசிகள் அநேக விஷ்ணுக்கள் பூசைசெய்ததலம், அப்படிப்பட்ட விஷ்ணுக்களுடைய நாபிகளாகிய தாமரை மலர்களிலுண்டாகிய தொண்ணூற்றுவரு பிரமர்கள்பூசித்ததெய்கம் பொருந்திய தலம் அருணாசலமென்னுந் தலமாம். எ-று. உஎ

ஒன்றுளது பூமிதனி லின்றுபுதி தன்றுலகு
மும்பரு முயர்ந்த வெளியு
மென்றுளதங் காளுளது வேதமுடி மீதினி
லிருப்பதக லாம லதிலோர்
குன்றுதனி லாதவொரு வெற்புளது புண்டரிக
கோளகையு முடுருவி யே
நின்றுளது தென்றிசையி லென்றுமழி யாதுநெடு
நீருலகு வாழ்வு பெறவே.

இ-ள். இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய தலம் ஒன்று இப்பூமியிலுண்டு அந்தத்தலம் இன்றைக்குப் புதிதாக வந்ததல்ல; இந்தப்பூவுலகமும் மேலுலகங்களும் ஆகாயவெளியும் என்றுண்டாயினவோ அன்றே உண்டாயிருக்கின்றது. நீங்காமல் வேதத்தின்

முடிவிலுள்ளது; அந்தத்தலத்தில்கெடுதலில்லாத, ஒருமலையுண்டு; அது நெடியகடல் சூழ்ந்த பூமியிலுள்ளவர்கள் வாழும்படிக்கு தெ ன்திக்கில் என்றும் நிலைபெற்றுப் பிரமாண்டகோளகை யூடுருவிநி ற்கின்றது. எ-று. ௨௫

கலிவிருத்தம்.

ஆரிட மிராக்கத மசுரந் தேவதந்
தாருடை மானிடஞ் சம்பு வென்றுநாம்
பேரிடு மிலிங்கமே பிறங்கு மெங்கணு
மேருடைப் பருப்பத மிலிங்க மாவது.

இ-ள். ‡ ஆரிஷமென்றும், ராக்ஷஸமென்றும், ஆசுரமென்றும் தைவதமென்றும், மாலையைத் தரிக்கின்ற மானுடமென்றும், நாம காரணம்பற்றி யிடப்பட்ட, திருநாமங்கள் பெற்ற இலிங்கங்கள் எந் தத் தலங்களிலும் பிரகாசிக்கும். இந்தத்தலத்திலோவென்றால்மகா மேருவளைய மலையே இலிங்கமாயிருக்கின்றது. எ-று. ௨௬

செங்கனன் முதல்யுகந் திரேதை மாமணி
பொங்கிய துவாபரம் பொலிந்த பொன்னிறந்
தங்கிய கலியுகந் தன்னிலே கிலை
யங்கமா மதன்பெய ரருணா பூதரம்.

இ-ள். முதல்யுகமாகிய கிருதயுகத்தில் சிவப்பாகிய அக்கினி மலையாகவும், திரேதாயுகத்தில் மாணிக்கமலையாகவும் துவாபரயுக த்தில் மிகுந்த பிரகாசத்தையுடைய பொன்மலையாகவும், கலியுகத் தில் கன்மலையாகவுந் திருவுருக்கொள்ளும் அந்தமலைக்கு அருணா சல மென்றுந் திருநாமமாம். எ-று. ௩௦

---

† இருடிகளாலே பூசைசெய்யப்பட்டது ஆரிடலிங்கம், ராக்ஷசர்களாலே பூசை செய்யப்பட்டது இராக்கதலிங்கம், தேவர்களா லே பூசை செய்யப்பட்டது தைவதலிங்கம், மானுடராலே பூசை செய்யப்பட்டது மானுடலிங்கம் என்பர்.

கருவியா முகக்கடை சொரியுங் காரின
முருவமே மூன்றியொவ் வொன்று கோடியாய்ப்
பருவமா யிரக்துளி பனையிற் பெய்யினு
மருவியா யடங்குமவ் வசல மீதினில்.

இ-ள். எல்லாச்சிவாசிகளும் கருவதுப்படி யுகாந்தகாலத்தில் உலகம் நசிப்பதற்குக்காரணமாக மழையைப்பொழிகின்ற மேகங்கள் ஏழென்கிற எண்ணிக்கையில்லாமல் ஒவ்வொன்று கோடியாகி ஆயிரம் வருஷம் ஒவ்வொரு துளி பனையின்கனிபோலப் பருமனுகப் பெய்தாலும் அந்த மலையின்மேல் சிறிய அருவியாகச்சுவறி அடங்கிப்போமல்லாமல் புறத்தில் வரமாட்டாது. எ-று. ௬௬

அரியய னளவிடா தனந்த காலமாய்த்
திரிதரி னதற்கிணை செப்ப லாகுமோ
சுரநதி பரவதிற் சுனையி னீருண
விரிதன் புரவிமே லேறிச் செல்லுமே.

இ-ள். விட்டுணு பன்றியாகவும், பிரமன் அன்னமாகியும், அனேககோடி காலமாய்த் தேடி அடிமுடி காணுமல் வருந்துவார்களானுல், அந்த அருணாசலத்துக்கு ஒன்றைச் சமானமாகச் சொல்லக்கூடுமோ, அஃதல்லாமல் ஆகாசகங்கையானது தன்னிலு முக்கியமென்று துதிசெய்கின்ற அந்த மலையிலிருக்கின்ற சுனையிலே இருக்கப்பட்ட நீரையுண்ணச் சூரியன் தேரிற்கட்டிய குதிரைகள் தாவிச்செல்லும். எ-று. ௬௭

வெண்மைசேர் புயலத னடியின் மேவுக
லெண்மகிழ் கயிலைமீ திருப்ப தொக்குமோ
றண்மைசேர் கார்த்திகை விளக்கு சாற்றுதன்
மண்மகன் மகுடமா மணியிற் றேன்றுமே.

இ-ள். வெள்ளை நிறமாகிய மேகங்கள் அந்தமலை யடிவாரத்தில் சேருதல் யாவரும் எண்ணிமகிழும்படி, கைலாயகிரிமேல்

அந்த மலையிருக்கிறதை ஒக்கும். குளிர்ச்சிபொருந்திய கார்த்திகை மாதத்தில் கீர்த்திகாதீபம் அந்த மலைமேல் ஏற்றுதல் யாவராலும் புகழப்பட்ட பூமிதேவியினுடைய கிரீடத்தில் பதித்த இரத்தினம் போற்றோன்றும். எ-று. கூங

அன்றுமா றிசைமுக னடவி டாமுதன்
மன்றல்சேர்ந் திடுமலை வடிவு கொள்கையா
னன்றுநம் மருகனு நாமு மோர்குல
மென்றுள மகிழ்ந்ததே யிமைய பூதரம்.

இ-ள். முற்காலத்தில் விட்டுணுவினாலும் பிரமனாலும், அறியப்படாத பரமசிவன், சீர்த்திபொருந்திய அந்த மலையுருவங் கொண்டதினால் இமயபர்வதராசனானவன் நல்லது (இத்தனை காலம் வரைக்கும் வேறு சாதியாயிருந்த) நம்முடைய மருமகனும் நாமும் இப்போது ஒரு குலத்தவராயினோமென்று மனஞ்சந்தோஷித்தான். எ-று. கூச

பன்னிரு திங்களும் பரிதி யானது
மன்னிய மதியமும் வலம தாய்வரு
மந்நிலை யுரைக்கவென் னறிவு போதுமோ
வுன்னிய வாசையா லுரைக்க லுற்றனன்.

இ-ள். பன்னிரண்டு மாதமும் சூரியனும், நிலைபெற்ற சந்திரனும் மகாமேருவை வலஞ்செய்தல்போலப் பிரதட்சணஞ்செய்து வருவார்களென்றால் அந்த அருணாசலத்தின் பெருமையைச்சொல்லுவதற்கு அற்பமாகிய என்னுடைய புத்திபோதுமோ! ஆனாலுஞ் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைவுகொண்ட அவாவினால் சொல்லத் தொடங்கினேன். எ-று. கூடு

அர்க்கமா மலையுள தடுத்த கீழ்த்திசை
யற்கணா யிரத்தவ னண்ணி வாழ்த்துவன்
றெற்கிலே யுளதுபுத் தேளிர் மாமலை
பொற்கையந் தகன்றினம் புகழ்ந்து போற்றுவான்.

இ-ள். அருணாசலமென்னு மலைக்கு அடுத்த கீழ்ப்பக்கத்தில் அர்க்கமலையென்ற ஒருமலையுண்டு, அதில் ஆயிரங்கண்களையுடைய தேவேந்திரன் இருந்துகொண்டு சுவாமியைத் தோத்திரஞ்செய்வான் அவ்வருணகிரிக்கு அடுத்த தென்பக்கத்தில் தெய்வமலையென்ற ஒரு மலையுண்டு, அதில் சிவந்த கைகளையுடைய இயமன் சாடோரம் புகழ்ந்துகொண்டு வணங்குவான். எ-று. ௬௬

மேற்றிசைத் தண்டமா விலங்க லுண்டதிற்
சேற்றிசை வருணன்முன் செங்கை கூப்புவன்
தோற்றிடும் வடதிசைச் சூல மால்வரை
போற்றிய வளகையான் பொருந்தி வாழ்த்துவான்.

இ-ள். அந்த அருணாசலமென்னுந் திருமலைக்கு மேற்பாரிசத்தில் தண்டமலையென்று சொல்லப்பட்ட பெரிய ஒரு மலையுண்டு, அதில் மகரவாகனத்திலேறுகின்ற வருணராஜன் முற்காலத்தில் சிவந்த கையைக் கூப்பி அந்த மலையை வணங்குவான். வடபாரிசத்தில் சூலமலையென்று ஒருமலையுண்டு, அதில் எல்லாராலும் போற்றப்பட்ட குபேரன் இருந்துகொண்டு துதிசெய்வான். எ-று. ௬௭

மற்றுநால் வரைகளில் வாயு நிபவ
வெற்றிசேர் விழிபவ னிருதி போற்றுவன்
சுற்றுள மலைதொறுஞ் சாருஞ் சித்தரு
முற்றசீர் வசுக்களு முறைந்து போற்றுவார்.

இ-ள். மற்ற நான்கு திக்குகளிலும் இருக்கிற மலைகள் நான்கிலு மிருந்துகொண்டு வாயு, அக்கினி, நெற்றியில் அக்கினிநேத்திரத்தையுடைய ஈசானன், நிருதி இந்நால்வர்களும் வணங்குவார்கள். அவைகளைச் சுற்றியிருக்கிற மலைகளிலெல்லாம் தேவர்களும், சித்தர்களும, சிறப்புப்பொருந்திய அஷ்டவசுக்களும் இருந்துக்கொண்டு வணங்குவார்கள். எ-று. ௬௮

தன்னையே நிகருமத் தலத்திலே புவிக்
கன்னைமா தவம்புரிந் ததிக மாகவே
என்னையா ளுடையவ னிடங்க லந்தனள்
பின்னையு மதிநலம் பேச லாகுமோ.

இ-ள். தனக்குத்தானே ஒப்பாகிய அவ்வருணாசலத்தலத்தில் பூலோகத்துக்குத் தாயாகிய பார்வதியம்மை மகத்தாகிய அரிய தவஞ்செய்து என்னை யாட்கொண்ட பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்திற் சேர்ந்தாள் ஆனபடியினாலே இனி யெந்தக்காலத்திலும் யாவராலும் அந்த அணாசலத்தின் பெருமையைச் சொல்லமுடியுமோ முடியாது. எ-று. கக

தன்னிகர் மந்திரம் புவனந் தத்துவம்
வன்னமாய் விளங்குமவ் வரையை மாலய
னன்னமு மேனமு மாகி நாடினா
ரின்னமு மளவிடா திடும்பை நீங்கினார்.

இ-ள். தனக்குத்தானே ஒப்பாகிய மந்திரம், புவனம், தத்துவம் என்னும் அத்துவாக்களின் வடிவமாய் விளங்கும் அருணாசலத்தை விட்டுணு பிரமன் இருவரும் பன்றியும் அன்னமுமாகித் தேடி இத்தன்மையை யுடையதென்று அறியக்கூடாமையினாலே தங்களுடைய கர்வத்தை நீக்கினார்கள். எ-று. ௨0

மருவிய பெரும்புகழ் வச்சி ராங்கத
னருணையை வலம்புரிந் தமல னாயினான்
கருவிய கலாதரன் காந்தி சாலியென்
றிருவரும் பாதகி யெய்தினா ரதில்.

இ-ள். மகத்தாகிய கீர்த்திபெற்ற வச்சிராங்கத பாண்டியன், அருணாசலத்தைப் பிரதட்சணம் வந்ததினாலே தன்னுடைய பாவத்

னைப்போக்கி மலமில்லாதவ னாக்கிக்கொண்டவன்; பெருமைபொருந்திய சவாதரன் சாந்திசாலி இவ்விருவரும் அந்தத் தலத்தை வலம்வந்து மோட்சத்தை யடைந்தான். எ-று. சக

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆதியா மிவர்க டொடங்கியின் றளவுக்
கனேகருண் டருணையை நினைத்துங்
காதலா லுரைத்துங் கேட்டுமுன் கண்டுங்
கால்களால் வலஞ்செய்து மதிலே
நீதியா யிருந்து நெறியினு னடந்து
நெடுங்கயப் படிந்தறம் புரியுஞ்
சோதிதா டொழுதுப் பணிவிடை செய்துந்
துளக்கிலா முத்திபெற் றிருந்தார்.

இ-ள். முன்சொல்லப்பட்ட இவர்கள் ஆதியாகத் தொடங்கி அன்றுமுத லின்றவரைக்கும் அனேகம்பேர் அருணாசலத்தை நினைத்தும், ஆசையோடு தோத்திரஞ்செய்தும், கேள்விப்பட்டும் நேரில் வந்து தரிசனஞ்செய்தும், கால்களாலே பிரதட்சணஞ் செய்தும், அதில் நீதிபொருந்திய வேதமார்க்கத்தை அநுசரித்துக் கொண்டிருந்தும், மகத்துவம்பொருந்திய தீர்த்தங்களிலே முழுகியும், தருமங்களைச் செய்தும், சோதிசொரூபமாகிய சிவனது பாதங்களைத் தொழுதும், திருப்பணிசெய்தும், கெடுதலில்லாத மோட்சத்தைப் பெற்றிருந்தார்கள். எ-று. சஉ

அப்பதி தமிழ்நாட் டுளதிடை பெண்ணை
யாறுசெய் யாறுமிக் கலியாஞ்
செப்பிய கமலை நதிசுழி முனையாஞ்
செய்ததொன் றுயிரம்பலமாம்

முப்பத்து மூன்றுகோடி தேவர்களு
    முனிவருந் தவஞ்செய்வா ரதற்கோ
ரொப்புவே றில்லை யிம்பர் நாட்டிடத்து
    மும்பர்நாட் டிடத்துமென் றுரைத்தான்.

இ-ள். அவ்வருணாசலத் தலம் தமிழ்நாட்டி லிருக்கிறது. அப்பதிக்கு வலப்பக்கத்தில் வருகிற பெண்ணையாறு இடைகலை என்று நாடியாகும். இடப்பக்கத்தில் வருகிற செய்யாறு பிங்கலை யென்று நாடியாகும், பலரும் புகழத்தக்க கமலைஎன்கிற திசுழிமுனை என்று நாடியாகும், அந்நதிகளில் ஸ்நானஞ்செய்தால் ஒன்றுக்கு ஆயிரம்பங்கு பலம்வரும், முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் முனிவர்களும் அத்தலத்தில் தவஞ்செய்வார்கள், அதற்கு ஒப்பு இந்த உலகத்திலும் மேலுலகத்திலும் வேறு ஒருதலம் இல்லையென்று சொன்னார் நந்திதேவர். எ-று. சக

அற்றமி லவன்சொ லருணையின் சிறப்பா
    லகமகிழ்ந் துருகிய முனிவன்
மற்றுள தலத்தி லதிகமென் றுரைத்த
    வாய்மையை மனங்கொளா துரைப்பான்
சிற்றறி வுடையே னுதலா லொருசொற்
    றெளிந்திலே னெனச்சொன்ன னதனை
முற்றுள முணர்ந்தான் மொழியென மொழிந்தான்
    முனிவனு மவர்க்கிவை மொழிவான்.

இ-ள். சிலபத்தியிற் சோர்வில்லாத நந்திதேவரால் சொல்லப்பட்ட அருணாசலத்தின் மான்மியத்தினாலே மனமகிழ்ந்து உருக்கத்தையடைந்த மார்க்கண்டேயமுனிவர் மற்ற சிவத்தலங்களைப் பார்க்கிலும் அருணாசலத்தலம் அதிகமென்று சொன்னவுண்மையை மனத்தில் ஒப்புக்கொள்ளாமல் சொல்வார், சுவாமி! நான்

சிறிய அறிவை யுடையவரானதலால் நீங்கள் திருவுளம் பற்றியருளி யது என்றனக்குத் தோன்றவில்லை என்று சொல்ல, அதுகேட்டு சகலத் தையு முணர்ந்துணர்ந்த நந்திதேவர் உமக்குண்டான சந்தேகத் தைச் சொல்லுமென்று கேட்க, மார்க்கண்டேயர் அவருக்குச் சொல்லுவார். எ-று. ௩௪

தில்லையைக் காணக் காசியி லிறக்கச்
சிறக்குமா ரூர்தனிற் பிறக்க
வெல்லையில் பெருமை யருணையை நினைக்க
வெய்தலா முத்தியென் றுரைத்தீ
ரொல்லையி லிவ்வு தலங்களுக் கும்பி
லொக்குமென் றுரைத்திடா தடிகே
ளல்லிரு ளருணை யதிகமென் றுரைத்த
தருளென வருள்செய்வா னவனும்.

இ-ள். சிதம்பரத்தை தரிசனஞ்செய்தாலும், காசியிலேதேகத் தைவிட்டாலும், சிறப்புள்ள திருவாரூரிலே பிறந்தாலும், அளவில் லாத பெருமையையுடைய அருணாசலத்தை நினைத்தாலும், முத்தி கிடைக்குமென்று அருளிச்செய்தீர் இந்நான்கு தலங்களையும் ஒன் றக்கொன்று ஒப்பென்று திருவுளம்பற்றாமல் சுவாமி! அகவிருளி லையுடைய தாமரையொத்த நீர்ப்புக்களையுடைய தடாகங்களுக்குச் சூழ்ந்த அருணாசலத்தை மாத்திரம் அதிகமென்று கட்டளையிட்டதை அநு க்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்று மார்க்கண்டேயர்கேட்க அதற்கு நந்திதேவரும் அருளிச்செய்கிறார். எ-று. ௩௫

இறந்திடிற் றொழிலும் பிறந்திடிற் றொழிலு
மெண்ணிய பழமலை முடியா
பறந்திடு மனைவருஞ் சிவலிங்க மிருக்கும்
பாதப முதலவோ ருயிர்க்கு

நிறைந்த புன்னிச ரந்தகர் தமக்கு
நிருத்தமன் டபந்தொழு நேரா
தறந்திகழ் பயனுற் றிலசிலர்க் கெளிதா
மல்லவர்க் கரியதா மதுவே.

இ-ள். கேளும் மார்க்கண்டேயரே, ஒருவன் இறக்குந்தொழிலும், பிறக்குந்தொழிலும் நீக்கத்தகபடி முடியாது. அதிருக்கட்டும், பட்சிசாதிகளுக்கும் சிற்சில மிருகங்களுக்கும் விருட்ச முதலாகிய ஓரறிவுயிருக்கும், பன்மை நிறைந்த நீசருக்கும் குருடருக்கும் நடராஜனது நிருத்தசபையைத் தரிசனஞ்செய்ய நேரிடாது. பூர்வஜன்ன புண்ணியத்தினுலே அந்தச் சபைக்குப்போய்க் காணத்தகுந்தவர்களாகிய சிற்சிலர்க்கு மாத்திரங்கிடைக்கும், மற்றவர்களுக்கு அரியதாகும், அந்தத்தலமாம். எ-று. உஅ

குண்டகர் பதிதர் கோளகர் புலையர்
கொலையின ருறுப்பினிற் குறைந்தோர்
கண்டகர் நெடுங்கு ரத்தினி லிருப்போர்
கருணைகே சருணபூ தாத்தை
ஏண்டக வொருகா னினைத்திட முத்தி
யிவரலால் விலங்குபுன மரங்கள்
முண்டகமுதலா யினவுமுன் காண
முனைத்திட முத்தியே பெருமாள்.

இ-ள். ஒருமாது தன் கணவனுக்கன்றி வேறொருவனுக்குப் பெறப்பட்ட குண்டகர்களும், பாவிகளும், விதவையால் பெறப்பட்ட கோளகரும், நீசருகரும், கொலை செய்கிறவர்களும், அவயவங் குறைந்தவர்களும், தீமை செய்கின்றவர்களும், நெடுங்குரத்திலிருப்பவர்களும், பெருமைபெருந்திய அருணாசலத்தை நன்றாக ஒருதரம்

நினைக்க முத்தியுண்டாகும், இவர்களேயல்லாமல் மிருகங்கள் பட்சிகள் மரங்கள் தாமரைமுதலிய கொடியபூண்டுகளும் அவ்வூரில் முளைத்தால் முத்தியை யடையும். எ-று. — ௪எ

கல்லெலா மிலிங்க மதுசிவ லோகந்
தேவர்பா தவங்கள்பா தவங்க
ளலையுலாம் புனல்கள் சடையுலாங் கங்கை
யருந்துமு ணவாருண் ணமுதா
முலவியே வருதல் புவிவலம் வருத
லுரைத்தசொ லருமறை யாமுறங்கன்
மல்லவருசமாதி யாகுமத் தலத்தை
மாறுமோ மற்றொரு தலமே.

இ-ள். அத்தலத்தி லிருக்கிற கற்களெல்லாம் சிவலிங்கங்களா னபடியிருப்பிலே அதுவே சிவலோகமாகும். அத்தலத்திலிருக்கிறவிருக்ஷங்களெல்லாங்கற்பகவிருட்சங்களாகும், அத்தலத்திலிருக்கிற அலைபொருந்திய நீரெல்லாம் சுவாமியின் சடையிலிருக்கிற கங்கையாகும், அத்தலத்திலிருக்கிறவர்கள் சாப்பிடுகிற உணவுகளெல்லாம் தேவாமிர்தமாகும், அத்தலத்தில் சஞ்சரித்தல் பூமிப்பிரதட்சணஞ்செய்தலாகும், அவ்வூரிற்சொல்லும் வார்த்தைகள் வேதமாகும், அத்தலத்தில் நித்திரைசெய்தல் சிவநிஷ்டைகூடிச் சமாதியிருத்தலாகும், ஆனபடியினாலே அதற்கு மற்றொருஸ்தலம் சமானமாகுமோ. எ-று. ௪அ

முத்தழல் புரிந்தோ நான்மறை தெளிந்தோ
வைவகை வேள்வியு முடித்தோ
மெய்த்தவம் புரிந்தோ வெவ்வறஞ் செய்தோ
வெண்வகை யோகிய மெனினு

மத்தல நினையா தவர்க்கிலை முத்தி
　யாதலா லமரர்வா னிருந்துஞ்
சுத்தமா னிடராய்ப் பிறந்ததை நினைத்துந்
　துளக்கிலா முத்திபெற் றிருப்பார்.

இ-ள். காருகபத்தியம், ஆகவநீயம், தக்கணாக்கினியம், என்கிற மூன்றக்கினியை வளர்த்தவர்களும், இருக்கு, யசுர், சாமம் அதர்வணம் என்னும் நான்குவேதங்களையோதி உணர்ந்தவர்களும், பிரமயாகம், தெய்வயாகம, பூதயாகம், பிதிர்யாகம், மானுடையாகம், என்கிற ஐவகையாகங்களையும் நிறைவேற்றினவர்களும், எத்தன்மையாகிய தவஞ் செய்தவர்களும், எப்படிப்பட்ட தருமஞ் செய்தவர்களும், இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி எனப்படுகின்ற அஷ்டாங்கயோகஞ் செய்தவர்களுமாகிய இப்படிப்பட்டவர்களா யிருந்தாலும், அவ்வருணாசலத்தை நினையாவிட்டால் அவர்களுக்கு முத்தியில்லை, அப்படியினாலேதான் தேவர்களாய் சொர்க்கலோகத்தி லிருந்தவர்களும் ஞானமுள்ள மானிடராகப்பூமியிற்பிறந்து அவ்வருணாசலத்தைத தியானஞ்செய்து கெடுதலிலலாத முத்தியை அடைந்திருப்பார்கள். எ-று. சக

பொருவிலாச் சுவர்க்கத் தமிர்தமுண் டிருப்போர்
　போகபூ மியைத்தனி புரப்போ
ரருணைமா நகரிற் கிருமியாய்ப் பிறப்ப
　ததிகமென் றுதாங் கொள்வார்
மருவுமப் பதியிற் பிறப்பது மாறா
　மகம்புரிந் தவர்க்கலாற் கிடையா
திருவருள் படைத்தார்க் கெளிதலான் மற்றத்
　தேவர் யாவர்க்கு மரிதே.

இ-ள். ஒப்பில்லாத சொர்க்கலோகத்தில் நரை, திரை, மூப்பு, உண்டாகாதபடி தேவாமிர்தமுண் டிருப்போர்களாகிய தேவர்களும் போகத்தை அநுபவித்தற்குரிய அந்தச்சொர்க்க முதலான உலகங்களைத் தனித்தனி யாளுகின்ற தேவேந்திரன் முதலாகிய திக்குப் பாலகர்களும், அருணாசலத்தலத்தில் விரும்பியாவப்பிறந்து சொர்க்காதிய பதங்களை அநுபவித்தலைப் பார்க்கிலும், அதிக மென்று அத்தலத்தில் பிறப்பதற்கு ஆசைப்படுவார்கள், தெய்வத் தன்மை பொருந்திய அத்தலத்தில் பிறக்கிறது தாமாகச் செய் தவர்களுக்கு அல்லாமற்கிடையாது. சுவாமிக்குடையதிருவருளைப் பெற்றவர்கட்குக் கிடைக்கும், அவர்களன்றி மற்றத்தேவர்கள் முதலான மகத்துவம் பொருந்திய யாவர்க்கும் அப்படிபிறப்பது கிடைக்கமாட்டாது. ௪-று. ௫௦

வெற்றிரும் பிடகதிற் செம்பில்வெண் கலத்தில்
வெள்ளியில் வெள்ளிய பொன்னிற்
சுற்றமென் றில்லாக் குயிற்றிய மணிபோற்
குலவிய சிவனிதத் திடுவன்
மற்றைய தலத்தி லருணையென் றுரைக்கும்
வளம்பதி தனிலெழுத் தருள்வன்
பொற்றகட் டிடத்து மணியென வுரைத்தான்
புனிதனை யெவரு ணர்த்தி.

இ-ள். சொற்பவிசேடபெற்ற இரும்பிலும், செம்பிலும், வெண்கலத்திலும், வெள்ளியிலும், வெள்ளைப்பொன்னிலும், பதிப்பட்ட யாதொரு தோஷமில்லாத மாணிக்கத்தினைப்போல் மற்றதலங்களில், எழுந்தருளியிருக்கிற பரமசிவன் [illegible] பொன் [illegible] அத்தலத்தினைப்போல் [illegible] [illegible] பொருந்திய [illegible] ஒளி

யிருப்பாரென்று பரிசுத்தராகிய அருணை திருமேனியாகக் கொண்ட நந்திதேவர் திருவுளம்பற்றினார், ஆதலால் எல்லாத் தலத்திற்கும் இத்தலம் அதிகமாம். எ-று. ௫௧

‡ கண்ணினால் விளங்குந் திருமுக முகத்தாற்
கரியகண் விளங்குமவ் விரண்டின்
பண்ணினால் விளங்கு முடலிலா மவைபோற்
பரமனால் விளங்குமவ் வருணை
யண்ணலால் விளங்கு மருணைமா நகரா
லமலனோ டருணைமா நகரா
லெண்ணிலாப் பதிக ளவைகளும் விளங்கு
மெவற்றினுஞ் சிறந்ததென் றிசைத்தான்.

இ-ள். கேளும் மார்க்கண்டேயரே? கண்க ளிருந்தாலே திருமுகம் பிரகாசிக்கும், முகத்தினிடத்திலிருப்பதால் அக்கண்களும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும், இந்த விரண்டினுடைய சேர்க்கை அழகினாலே தேகமெல்லாம் விளங்கும், அவைபோல் பரமசிவனாலே அருணாசலம் சிறைப்பட்டிருக்கும், அந்த அருணாசலத்தால் சுவாமியும் அதிசயமுடையவராய் விளங்குகிறார், அந்தத் தலத்தினாலும் அதில் எழுந்தருளியிருக்கிற சுவாமியினாலும் எண்ணிக்கையில்லாத எல்லா க்ஷேத்திரங்களுஞ் சிறப்பாய்விளங்கும், ஆனதினாலே எல்லாத்தலங்களிலும் அதுசிறந்ததென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். எ-று. ௫௨

வீசுல கிலேமெய் குளிர்ந்திடுங் கொடியின்
வெளிவிர் சொரிந்திடு மதுபோற்
பூசனை யருணை நகரிலே சிறிதும்
புரையற நடக்குமே யாகிற்

‡ இதனால் எல்லாத்தலங்களும் உடலாகவும், அருணாசலத்தலம் முகமாகவும், அதிற் சுவாமி கண்ணாகவும் சொல்லப்பட்டது.

காசியே முதலெத் தலமெலாம் பூசை
கனம்பெற நடந்தா யிலையே
ஈசர்வா ழந்தத் தலமெலாம் பூசை
யியற்றியென் னியற்றிடா திருந்தென்:

இ-ள். ஒரு கொடியினது வேரில் நீர்வார்த்தால் அக்கொடியும் அதிலிருக்கிற மணம்வீசுகின்ற புஷ்பங்களும் இலைகளும் தளிர்களும் குளிர்ச்சியை யடையும் அதுபோல் அருணாசலத்தலத்தில் சுவாமிக்கு எவ்வளவாகிலும் பூசை குற்றமில்லாமல் நடக்குமானால் காசிமுதலாகிய எல்லாத்தலங்களிலும் மேன்மையாகப் பூசைநடந்ததாகும் அந்தத்திருவண்ணாமலையில் பூசை நடவாவிட்டால் மற்றத்தலங்களில் நடந்தாலென் நடவாவிட்டாலென் ஒருபயனுமில்லை. எ-று. ௫௧

நிலந்தொழு மருணா சலந்தனி லிருந்து
நெஞ்சினி லையமாய்ப் பிரிந்தோர்
தலந்தனை விரும்பி நடந்தவர் முன்செய்
தவங்களு மறங்களுந் தவறும்
குலந்தனி லுதித்தோ ராயினும் புலையர்
குணத்தவ ராயினுங் கொடிய
குலந்தவ ருயிரோ டிருக்கினு மதற்கோ
ருவமைசொன் னவர்க்குமீ தொக்கும்.

இ-ள். உலகத்தார் போற்றுகின்ற அருணாசலத் தலத்திலிருந்து இதைவிட உயர்ந்ததலங்கள் இருக்குமென்று மனதில்சந்தேகங்கொண்டு பிரிந்து ஒருக்ஷேத்திரத்தைநாடி நடந்தவர்களுக்கு அவர்கள் அதற்குமுன் செய்யப்பட்டதவங்களும், தருமங்களும், பிரயோசனப்படமாட்டா, அவர்கள் நல்ல குலத்திற் பிறந்தவர்களானாலும் நீசராவார்கள், நல்ல குணங்களை யுடையவர்க ளானாலும் கொடிய

குஷ்டராவார்கள். அவர்கள் உயிரோடிருந்தாலும் இறந்தவர்களா வார்கள், அந்த அருணாசலத்துக்கு வேறொருதலங்களை ஒப்பாகச் சொன்னாலும் இந்தத் தோஷங்களெல்லாம் உண்டாகும். எ-று. ருச

என்றுதா னருணைச் சிறப்பெலா முனிவற்
கேதுவோ டெடுத்தினி தியம்பிக்
கன்றுமான் மழுவுஞ் சரிகையுந் தரித்த
கடவுணன் திருந்தன னவனைச்
சென்றுசென் றிறைஞ்சி நெக்குநெக் குருகிச்
சென்னிமேற் செங்கை வேரோட்டி
யென்றுமா னந்தப் பெருங்கட லிடைப்புக்
குணர்ச்சியாய் முனிவனி துரைப்பான்.

இ-ள். இப்படி அருணாசலத்தின் பெருமைமுழுவதுமேது வோடு முனிவர்களுக்கினிதாக எடுத்துசெவ்விதாக அருளிச்செய் து மான், கன்று, மழு, உடைவாள் இவைகளைத் தரித்த நந்திதே வர் களிப்புற்றிருந்தார். அந்த நந்திதேவரைப் பலதரம் வந்தனஞ் செய்து நெக்குவிட்டுருகிச் சிரசின்மேல் சிவந்தகைகளை நெடுநேரங் கூப்பி ஒன்றுபட்டவராய், ஆனந்த சமுத்திரத்திலே முழுகித் தன் னை மறந்தவராகிப் பின்பு ஞாபகம் வந்து இதனைச்சொல்லுவார் மார்க்கண்டேயர். எ-று. ருரு

முதலாவது

திருநகரச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-எஅ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமலைச் சருக்க வசனம்.

சர்வசங்காரகாலத்தில் எல்லா வுயிர்களும் அழிந்த பின்புதனி யாயிருந்த பரமசிவன்மறுபடியும் உலகம் உண்டாகவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டவுடனே பஞ்சகர்த்தாக்கள் உண்டானார்கள். பின்பு பிரமாவானவர் தன்னுடைய உலகமும் அதிலுள்ள சராசரங்களுஞ்சிருஷ்டிக்கப்பட்டதனாலே அகங்காரங்கொண்டு விஷ்ணுவையவமதிப்பானவார்த்தைகளைச்சொல்ல, ஒருவர்க்கொருவர்கோபமுண்டாகி அண்டகடாகங்களெல்லாம் வெடிக்கும்படியாகச் சண்டைசெய்யும்போது தேவர்களெல்லாரும்பயப்பட்டுப்பரமசிவனிடத்திற்குப்போய்த்தொழுது முறையிட்டுக்கொள்ள, சுவாமி அவர்களுக்கு அபயங்கொடுத்து அவ்விருவருக்கும் உண்டாகிய பகையைநீக்கித்தடுக்கும்படிக்கும், அண்டங்களெல்லாவற்றிற்கும் குறைவாராமல்காப்பாற்றும்படிக்கும், அவ்விருவருக்கும் மத்தியில்அக்கினிசொரூபமாகியதிருமலையாகிஎழுந்தருளினார். இதைக்கண்ட அவ்விருவரும்பயந்துநடுங்கிநின்று இந்தமலையின் அடியையாவது முடியையாவது அறிந்தவர்களேபெரியவர்களென்று ஒருவர்க்கொருவர் சபதஞ்செய்துகொண்டு விஷ்ணு மலையினடியையும் பிரமா அக்கிரத்தையும், கண்டறிவதாகச்சொல்லி, விஷ்ணுவானவர் வராகமாகவும் பிரமா அன்னப்பட்சியாகவும் இரண்டுபேரும் வெகுகாலந்தேடியுங்காணாமற் போய்விட்டார்கள். அப்படியிருந்தும் மலையின் உச்சியை பிரமா கண்டதாக விஷ்ணுவினிடத்திற் பொய்சொன்னபோது சுவாமியானவரங்கிருந்த [illegible] ஒருதாழம்பூ [illegible] அந்தவுண்மை [illegible]

4. சிவபிரான் முடியையும் அடியையுங் காணப் பிரமன் அன்னமாயும் விட்டுணு வராகமாயுந் தேடி யலுத்திருக்க, கயிலையினின்று தவறிய கைதை பிரமனுக்காகப் பொய்சொல்லக் கைதைக்கும் பிரமனுக்கும் சாபம் நேரிட்டது.

லன்பு கூர்ந்தவராய், பிர்மாவை மகாகோபத்துடன் பார்த்து உமக்குப்பூமியில் ஆலயமும்பூஜையும் இல்லாமற்போகக்கடவதென்றும், தாழம்பூவைப்பார்த்து நீ பொய்சாட்சி சொன்னபடியால் உன்னை இது முதல் தீண்டமாட்டேனென்றும் திருவுளம்பற்றினார். இதைக்கேட்ட பிர்மா பயப்பட்டுத் துக்கத்தையடைந்து கிருபைக் கடலாகிய பரமசிவத்தைத் துதித்து சுவாமி! அடியேன் செய்த பிழையைப் பொறுத்தருளவேண்டுமென்று வணங்கிக்கேட்டுக்கொள்ள, அதனால் சுவாமிக்குக் கிருபையுண்டாகி,பிர்மாவே? பயப்படாதே, பூமியில் பிராமணர்களுக்குச் செய்கிற பூஜையை உன் பூஜையாகக் கொண்டு மறபடியும் உன் சிருஷ்டித்தொழிலை அடைந்திருவென்று அருளிச்செய்தனர் இந்த அக்கினிமலையானது சிறியமலையாகக்கடவதென்றும், அதன் அக்கினிப்பிரகாசம்மறைந்து மற்ற மலைகள்போல் இருக்கக்கடவதென்றும், இதன் உச்சியில் கார்த்திகை மாதத்தில் கிர்த்திகைநட்சத்திரத்தில் ஒரு பிரகாசங் காண்பிப்போம் இதைத் தரிசித்தவர்கள் மோட்சத்தை யடைவார்களென்றும், இதன்கீழ் ஒரு லிங்கரூபமாய் நாம் எழுந்தருளுவோமென்றுஞ் சொல்லிப் பரமசிவன் அந்த மலையினுள்ளே மறைந்துவிட்டார். உடனே அவ்விடத்தில் ஒருலிங்கந்தோன்றி யதைக்கண்டு தேவர்களெல்லாரும் சந்தோஷப்பட்டு கோபுரங்களும் மண்டபங்களும் மதிலும் செய்வித்தார்கள். பின்பு அழியாதநகரமும் மூன்றுவகை தீர்த்தமும் உண்டான.

திருமலைச் சருக்க வசனம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

இரண்டாவது

திருமலைச் சருக்கம்.

¶ கலித்துறை.

எந்தை யேபரு ணந்திபே யடியவர்க் கெளியாய்
சிந்தை யானது மகிழ்ந்தன னருளினின் சிறப்பா
லந்த மாநக ரிடத்திலே சிவனுருவ் வடிவாய்
வந்த வாறட னதுமலை யாகிய வகையும்.

இ-ள். அருணாசலத்தின் மகிமையைக் கேள்வியுற்றார்க்கண் டேயா சொல்லுவார், எம்முடைய குருவடிவே! அடியேனுக்கு அருள்செய்த நந்திதேவரே அடியார்க்கெளியவரே நீர் அருளிச் செய்த திருவண்ணாமலை யென்றும் தலத்தின் மகிமையைக் கேட்டு மனக்களிப்படைந்தேன், அப்படிப்பட்ட தலத்தினிடத்திற் பரமசிவன் அக்கினிசொரூபமாய்த் திருவுருக்கொண்டதும், அதன்பின்பு மச்சொரூபம் மலையுருவமானதும் ஈ-ற. ௧

¶ "நெடிலடி நான்காய் நிகழ்வது கலித்துறை" என்பதிலக்கணம்.

அம்மலைச்சுட ரடிமுடி தெரிகிலா தயன்மால்
விம்மலுற்றுற மவர்க்கருள் செய்ததாம் விளம்பாய்
கைம்மலைக்கடக் கரியுரி புனைந்திடுங் கயிலைச்
செம்மலைத்தொழுஞ் செல்வனே யெனவவன் செப்பும்.

இ-ள். அந்த அக்கினிமலையின் அடியும் முடியும் அறியக்கூடாமல் பிரமதேவரும், விஷ்ணுமூர்த்தியும், வருத்தப்பட்டதும், பின்பு சுவாமி அவர்களுக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்ததும் திருவுளம்பற்ற வேண்டும். கையுள்ளமலையை யொத்ததாய் மதத்தையுடைய யானையின் தோலைத் தரித்தருளிய கைலாயவாசராகிய பரமசிவனை வணங்கும்படியான செல்வத்தை யுடையவரே யென்றுசொல்ல, அதற்கு அந்நந்திதேவர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. உ

பஞ்சபாதக மொருவனப் பதியிலேபண்ண
நெஞ்சி னானினைத் திடுகினு நினைத்ததேபரமாய்த்
தஞ்சமாகிய முத்தியா மெனுமுறை சாற்று
மஞ்சொ லாலது மொழிந்தபேர்க் கென்னபேறரிதே.

இ-ள். ஒருவன் அந்த அருணாசலத் தலத்தில் பஞ்சபாதகங்களைச் செய்யவேணுமென்று மனத்தால் நினைத்தாலும், அப்படி நினைத்ததே மேற்பட்ட புண்ணியமாகி அருளைப்பற்றுக்கோடாகிய முத்தியுண்டாகுமென்று [illegible] முறையிடும், அன்மையுண்டாக்கும், [illegible]. இத்திருமலையைத் தோத்திரஞ் செய்தவர்களுக்கு [illegible] கிடைக்கமாட்டாது. எ-று. ங

அனைகயா [illegible] பெயக்குமுண் டநேகஞ்
சோக மோகங்க டவிர்ப்பன வொருநாமஞ் சுடராய்
மாகமுற்றெழ வளர்ந்தது மலையெற் றாகப்
போக லிங்கமென் றுரைத்து மொருவகை புகல்வேன்.

௩-ன். அனபாயிருபலே மார்க்கண்டேயரே? இந்த மகாத்மியத்தைக்கேட்கின்ற உமக்குமாத்திரமே யல்லாமல், எனக்கும் அறிவுபெறுமாறாய், அக்கதையுடைமோக்கத்தையும் கீர்த்திமிகுந்த சிவபெருமான் ஒப்பற்ற பெரியசோதிவடிவமாய்ப் பிரமவிட்டுணுக் களுக்காக ஒருக அனலவுவர்க்கும், யாவருக்கும் போகத்தைக் கொடுக்கின்ற இலிங்கமென்ற சொற்படி திருவுருக்கொண்டதும் வகையுற பொருந்த அளவிற்கொஞ்சம் சொல்லுகின்றேன்.

ஒடுங்கு காலினி லயனரி யுருத்திரன் மகேச
னொடுஞ்சதாசிவன் விந்துநா தஞ்சத்தி நெறியே
யடங்கி டும்பர சிவத்தினிற் பரசிவ மொன்றுங்
கடந்த தத்துவ முடிவிலே நின்றது கருதி.

௩-ன். சர்வசங்கார காலத்தில் முறைப்படிச் சகல உயிர்களும் பிரமனிடத்தி லொடுங்கும் அப்பிரமதேவர் விஷ்ணுவினிடத்தி லொடுங்குவார், அவ்விஷ்ணு உருத்திரனிடத்தி லொடுங்குவார், அவ்வுருத்திரன் மகேசனிடத்தி லொடுங்குவார், அம்மகேசன் சதாசிவனிடத்தி லொடுங்குவார், அச்சதாசிவன் விந்துவினிடத்தி லொடுங்குவார், அவ்விந்துநாதத்தினிடத்தி லொடுங்கும், அந்நாதம் சத்தியினிடத்தி லொடுங்கும், அச்சத்தி பரமசிவத்தி லொடுங்கும், அந்தப் பரமசிவம் திருவுளங்கொண்டு எல்லாவற்றையுங் கடந்த தத்துவமுடிவிலே நின்றது. எ-று. ௫

பரசி வத்தினில் வருபரா சத்திபரந் துடிலே
விரவி டும்பர தத்துவ மதனிலே விரிந்த
வருவு மைவரு மொடுக்கிய முறையிலே வந்தா
ரிமகன் படைத்திடுவது நிர்மாந்தன காலத்தில்.

௩-ன். அப்படியெல்லாம் ஒடுக்கின்காலத்தில் தனியாய்நின்ற பரமசிவம், உலகமுண்டாக வேண்டுமென்று திருவுளங்கொண்ட அளவில், அந்தப்பரமசிவனிடத்தினின்றுந் தோன்றிய பராசத்தியினிடத்தில்

குடிலை என்றுஞ் சத்தி தோன்றியது, அப்பராசத்தியில்பெருமைய மைந்த மற்றைத் தத்துவங்கள் முறையே உண்டாயின. பஞ்சகிர்த்தியங்களுக்குரிய பிரமன் விட்டுணு, உருத்திரன், மகேச்சுரன், சதாசிவன் முதலிய ஐவரும் முன்போல ஒழுங்கமுறையே உண்டானார்கள். விட்டுணுவினுடைய புத்திரனாகிய பிரமாவானவர் உலகத்தைச் சிருஷ்டிப்பதற்கு மனதில் எண்ணினார். எ-று. ௬

மரீசி யங்கிரன் புலத்தியன் புலகனென் மறையோர்
கிருது வத்திரி சனபதி யெழுவருங் கிளைத்தா
ருரிய தக்கனும் வலப்பதப் பெருவிர லுதித்தான்
பிருகு மார்பிலு மறத்துறை முகத்திலும் பிறந்தார்.

இ-ள். அப்படிப் பிரமன் நினைத்தவுடனே, நாலு வேதங்களிலும் வல்லவர்களான மரீசி, அங்கிரர், புலத்தியர், புலகர், கிரிது, அத்திரி, சனபதி என்கிற விருடிகளெழுவர்களும் பிறந்தார்கள், தக்கன் வலக்காற் பெருவிரலிற் பிறந்தான், பிருகு மார்பிடத்திற் பிறந்தான், தருமதேவதை முகத்திற் பிறந்தது. எ-று.

உன்று மைந்தரின் மரீசிபாற் காசிப னுதித்தான்
பன்னு தக்கனு * மறுபது பெண்களைப் பயந்தா
னன்ன காசிப னவர்பதின் மூவரை யணைந்தான்
முன்ன னாகிய வதிதிபா லிமையவர் முளைத்தார்.

இ-ள். பிரமனிடத்திற் பிறந்த பிள்ளைகளாகிய எழுவரில் மரீசி ரிஷியினிடத்திற் காசிபரிஷி பிறந்தார், தக்கனென்பவன் (அறுபது) பெண்களைப் பெற்றான், அந்த அறுபது பெண்களில் பதின்

* அறுபது பெண்களுள் தருமனுக்குப் பதின்மரையும், காசிபர்க்குப் பதின்மூவரையும் சந்திரனுக்கு இருபத்தெழுவரையும், அரிட்டநேமிக்கு நால்வரையும், வெகு புத்திரனுக்கும், அங்கிரசுக்கும் இவ்விருவரையும், பிருகாசவனுக்கு இருவரையும் விவாகஞ் செய்துகொடுத்தான்.

மூன்று பெண்களைக் காசிபர் விவாகஞ்செய்தார், மூத்தவளாகிய அதிதிவயிற்றில்முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும்பிறந்தார்கள்;எ-று.

இருமை சேர்ந்திடு மிரணிய னிரணியாக் கர்களைத்
தெரிய வீன்றனள் சிறப்புறுந் திதியெனு மிளையா
ளருண மைந்தரி லிரணியன் பிரகலா தனனோ
டருமை மைந்தர்க ணால்வரைப் பயந்தன னவருள்.

இ-ள். அதன்பின்பு அதிதிக்கு இளையவளாகிய சிறப்புள்ள திதியென்பவள் இரணியன் இரணியாக்கனென்னும் இரண்டு பேரையும் பிரசித்தமாகப் பெற்றாள், இந்த தருணப்பருவமுள்ள புத்திரர்கள் இருவரில் இரணியனுளவன் பிரகலாதன், அநுஹிலாதன், ஹிலாதன் சங்ஹிலாதன் என்னும் நான்கு பிள்ளைகளைப் பெற்றான். எ-று. கூ

பிரக லாதவன் றவத்தினான் மூவரைப் பெற்றா
னருந மைந்தரில் விரோசனன் மாவலி யளித்தான்
பரவு மாவலி வாணனென் றொருவனைப் பயந்தா
வான குச்சனை புரிந்தவ னயன்றொழ விருந்தான்.

இ-ள். அவருட் பிரகலாதன் தவத்தினால் ‡ மூன்று பிள்ளைகளைப்பெற்றான், அந்தமூவரில் விரோசனனென்பவன் மாவலி என்பவனைப்பெற்றான், யாவரும் கொண்டாடத்தக்க மாவலிவாணாசுரனைப்பெற்றான், அவ்வாணாசுரன் பரமசிவனைப் பூசித்துப் பிரமன் தொழும்படியான வாழ்வு பெற்றிருந்தான். எ-று. க0

தனுவ ளித்தவன் சம்பரன் முதலினோர் பதின்ம
ரனைய தானவர்ப் பெற்றனன் சிங்கிகை யனைக்கும்
பாரியி ராகுவே முதலொரு நால்வரைப் பயந்தாள்
பினைய ளாங்கொருமூன்றுபே ரசுரரைப் பெற்றாள்.

இ-ள். மலைகளினுடைய சிறகை யறுப்பதற்குத் தேவேந்திரனுக்குத் தன் முதுகெலும்பைக் கொடுத்த தேகத்தை விட்டவ

‡ மூவராவார்—சிபி, பாட்கலன், விரோசனன்.

ராகிய தநீரிஷீ என்பவர் சம்பாஷ் முதலாகிய பத்து அசுரர்களைப் பெற்றார், அப்பத்துபேரில் சிங்கிகை என்னும் பெண்ணானவள் இராகுமுதல் நான்கு பிள்ளைகளைப் பெற்றாள், அவளுக்கிளையவள் மூன்றுபோசுரரைப் பெற்றாள். எ-று. கக

காலை கேயர்க ளாறுவரைப் பயந்தனள் காலை
சால நீள்சிறைக் கருடனு மருணனுந் தவிர
நாலு பாலரைப் புதல்வரா வினதையு நயந்தா
ளால நேர்விழிக் கத்துரு பணிகளெலா மளித்தாள்.

இ-ள். காலை என்பவள் காலகேயர்கள் ஆறுபேரையும் பெற்றாள், மிகவும் நீண்டிருக்கிற சிறகினையுடைய கருடன் அருணனோடு கூட நான்கு பிள்ளைகளை வினதை என்பவள் பெற்றாள், விடத்தையொத்த கண்களையுடைய கத்துரு என்பவள் பாம்புக ளெல்லாவற்றையும் பெற்றாள். எ-று. கஉ

அரிட்டை யென்பவ ளிடத்திலே யரம்பையே முதலா
யிரட்டி மங்கையர் பிறந்தன ரிலங்கிளை முனித
னருட்ட வத்திலெண் ணிரட்டிகந் தருவரை யளித்தா
ளுருட்டு வாள்விழிக் கபிலைபாற் பதின்மர்வந் துதித்தார்.

இ-ள். அரிட்டை என்பவளிடத்தில் அரம்பை ஊர்வசி முதலானபெண்கள் பிறந்தார்கள், விளங்காநின்ற இளை என்பவள்முனிவனுடைய கிருபையினாலே பதினாறு வகையாகிய காந்திருவர்களைப் பெற்றாள், உருட்டிப்பார்க்கும் சுபாவமமைந்த வாள்போன்றகண்களையுடைய கபிலையினிடத்தில் பத்துப்பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள். எ-று. கங

அங்கிரர்சன பதிகள்காந் தருவரை யளித்தார்
தங்கு மந்திரி கதிர்மதி புலத்தியன் றனையர்
பொங்கி ராக்கதர் வானரர் கின்னரர் புலக
னங்குமைந்தர்கிம் புருடர்பின்விலங்கையுமளித்தான்.

இ-ள். தக்கிர் சனபதி என்கிற இருவரும் தார்தருவரைப் பெற்றார்கள், நிலைபெற்ற அத்திரி என்பவர் சூரியசந்திர ரிருவரை யும்பெற்றார், புலத்தியருக்குப் புத்திரராக இராக்கதர், வானரர், கின்னரர் ஆகிய இவர்கள் பிறந்தார்கள், புலகரிஷி என்பவர் கிம் புருடரையும், மிருகங்களையும், புதல்வர்களாகப்பெற்றார். எ-று. கச

தருண ராகிய வசக்களைச் சனபதி தந்தான்
பிருகு வென்பவன் கவியுடன் சவனனைப் பெற்று
விருவரோடு செந்திருவையும் பிருகுபெற்றெடுத்தான்
பருவமைந்தரிற் கவிபுமோ வெள்ளியைப் பயந்தான்.

இ-ள். சனபதி என்பவர் பின்னும் தருணப்பருவம் பொருந் திய அஷ்டவசுக்களைப்பெற்றார், பிருகு என்பவர் கவி என்பவனை யும் சவனனையும்பெற்றார், இவ்விருவரைப் பெற்றதுமல்லாமல் பின்பு இலக்குமியையும்பெற்றார், அப்பருவம் பொருந்திய பிள்ளை களில், கவி என்பவர் சுக்கிரனைப் பெற்றார். எ-று. கரு

பரிய நாயகன் றேவிமுக் கிரண்டினும் பரிதி
புரிய வான்பரி யாகியிந் திரியத்தை யூற்ற
வரிசை பற்றிய மருத்துவ ரிருவரும் வந்தார்
வரிச ராசரம் பிறந்தன பலபல விதமாய்.

இ-ள். சூரியன் தன் மனைவியைச் சேருகிறதற்கு எத்தனப் பட்டபோது, அவசரத்துப் பொருந்தாமல் பெண்குதிரையாயோ டினள், சூரியன் ஆண்குதிரையாய்த் துரத்த அவள் திரும்பிப் பார்த்தாள். அப்போது சூரியன் தனது பெண்சாதியின் இரண்டு மூக்கிலும் இந்திரியத்தை ஊற்ற, வரிசையாகிய அசுவினி தேவர் களிருவர் பிறந்தார்கள், அதன் பின்பு விரித்த † சரமும் அசரமும் அநேகவிதமாயுண்டாயின. எ-று. கசு

---

† சரம்-நடையுள்ளனவும், அசரம்-நடையில்லனவுமாம்.

‡ கலிவிருத்தம்.

கண்டுலகெ லாமமரு கற்பனைக ளென்றே
புண்டரிக வேதியன் மதத்தரி புரத்தில்
தண்டியெதிர் கொண்டுபணை தங்கவிசை வண்டார்
வண்டுளப மாயவனை வைதுரை வழங்கும்.

இ-ள். இப்படி எவற்றையும் உண்டாக்கிய பத்மாசனனாகிய பிரமதேவன் தன்னாற்படைக்கப்பட்ட சிட்டிப்பொருள்களைப் பார்த்து, இந்த உலகெல்லாம் நம்முடைய சிருஷ்டியினா லல்லவோ உண்டாயினவென்று அகங்காரங்கொண்டு, அதனால் விஷ்ணுவுக்குரியதான வைகுந்தத்தில் வலிதிற்போயெதிர்த்துப் பகைகொள்ளும்படி சங்கீதம்பாடுகின்ற வண்டுகள்சூழ்ந்த துளபமாலையையுடைய விஷ்ணுவைப்பார்த்து அவமதித்துச் சிலவார்த்தைகள் சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. ௧எ

ஏழுலக மேழுமலை மேழுபுவ லோரே
யாழிமுத லேழுகிரி யாம்வகை யியற்றி
வாழுமுயிர் யாவையும் வகுத்திட மனத்தாற்
பாழிகொண் மரீசிமுதன் மைந்தர்கள் படைத்தேன்.

இ-ள். விஷ்ணுவே! பதினான்கு லோகங்களையும், சப்த சப்தமேகங்களையும், சப்தசமுத்திரங்களையும், முதன்மையாகியசத்தகுலபருவதங்களையும் உண்டாகும்படி மனத்தினாற்படைத்து இப்பொழுது வாழ்கின்ற சராசரங்களாகிய எல்லாவுயிர்களையும் உண்டாக்கவல்லமையமைந்த மரீசிமுதலிய விருடிகளைப்பெற்றேன். எ-று

மைந்தரது மைந்தர்கள் குருக்களுடன் வானோர்
சந்திரன் முதற்பெரிய தானவர்க ளானோர்
கந்திருவர் கிம்புருடர் சித்தர்கண நாத
ரிந்திரன் முதற்றிசைக ளெட்டினு மிருப்போர்.

¶ "அளவடி நான்கின் கலிவிருத்தம்மே" என்பதிலக்கணம்.

-இ-ள். விட்டுணுவே! என்னுடைய பிள்ளைகளுடைய பிள்ளைகள் குருவாகிய பிரகஸ்பதியுடனே எல்லாத் தேவர்களும், சந்திர சூரியர்களும், அசுரர்களும், கந்தருவர், கிம்புருடர், சித்தர், கணநாதர்களும், தேவேந்திரன் முதலாகிய திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேருமாயிருக்கிறார்கள். இவர்களெல்லோரும் என்னாலல்லவோ உண்டானார்களென்று பின்னுஞ் சொல்லுவார் பிரமதேவர். எ-று. கக

எஞ்சுதலி லாவிறைவ னென்பதனை யென்பேர்
கஞ்சனெனு மைந்தனை மறந்திடு கர்த்தா
லஞ்சலில் படைப்பொழியி லெப்படி யளிப்பாய்
செஞ்சுவ ரிலாதெழுது சித்திரமு முண்டோ.

இ-ள். குறைவில்லாத சகலத்துக்கும் நானே கர்த்தா வென்பதையும், என்பிள்ளைதான் கஞ்சனென்றும் பிரமனென்பதையும் மறந்துவிடு, நான் என்கையினாலே உலகத்தைப் படைக்காவிட்டால் நீ எப்படிக்காப்பாற்றுவாய், அழகிய சுவரில்லாமலெழுதுகிற சித்திரமுமுண்டோ! வென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார் பிரமதேவர்.

அளித்திடு களிப்பினை யகத்தினில் விடாயேல்
வெளிப்பட வொருத்தனை யளித்திட விதிப்பேன்
குளிர்ச்சிய கடற்கிடை குதித்திட தனுள்ளே
யொளித்திடு காத்திர ஞானச்சருவு முன்னே.

இ-ள். விட்டுணுமூர்த்தியே? சகலத்தையும் இரட்சிக்கின்றோமென்கிற மதத்தைவிட்டுவிடு, அவ்வாறு உன்மனதிலிருக்கும் எண்ணமொழியாமற்போனால், உன்உத்தியோகத்தைக்கெடுத்து மற்றொருவனையுண்டாக்கி இரட்சிக்குந் தொழிலுக்குநியமித்துவிடுவேன், நம்முடைய புத்திர பௌத்திரர்களாகிய தேவர் கூட்டங்கள்வந்து உன்னைக்கொல்லும்படி வளைத்துக்கொள்ளுவதற்குமுன்னேகுளிர்ச்சிபொருந்திய திருப்பாற்கடலுக்குள்ளே குதித்து ஒளித்துப்போவென்று சொன்னார் பிரமதேவர். எ-று. உக

விந்தக முனிப்பிருகு விட்ட முனிவாலே
பந்துரு வெடுத்தனை பகுத்தறிகி லாயோ
வந்தனை யுடற்களு மமைத்தபடி யாலென்
கைத்தலமு மிப்படி கறுத்தபடி பாராய்.

இ-ள். ஞானசொரூபியாகிய பிருகு ரிஷியிட்ட சாபத்தினால் பத்துதரம் பூமியில் பிறந்தாய், நீ அதை பகுத்தறிய வில்லையோ (அப்படி நீ பிறந்தபோதெல்லாம்) அவ்வளவு பெரியவுனது உடல்களை யெல்லாம் படைத்துப் படைத்தல்லவோ என்கைகள் காய்ப்பேறி இப்படிக் கறுத்துப்போயிற்று நீ பாரென்று பின்னுஞ்சொல்லுவா ராயினர். எ-று. உஉ

உந்திமல ரோனென விகழ்ச்சியுரை யாதே
முந்தவொரு ஆணிடை முளைத்தனை யுனக்குத்
தந்தையென வோவலது தாயென வோசொல்
செந்தழல் பிறந்தகழை தீய்ப்ப தறியாயோ.

இ-ள். ஓ விட்டுணுவே! நம்முடைய நாபிக்கமலத்திலேதான் இவன் தோன்றினனென்று நிந்தனை சொல்லாதே, முன்னாலே நீ ஒரு ஆணினிடத்திலே பிறந்தாயே, அந்த ஆணை உனக்குத் தகப்பனென்று சொல்லட்டுமா! அல்லது தாயென்று சொல்லட்டுமா அந்த ஆண் உனக்குத் தந்தையானால் எனக்கு நீ தந்தையாவாய், செந்நிறம் பொருந்திய நெருப்பு மூங்கிலினிடத்திலே பிறந்து மூங்கிலைத் தானே கொளுத்திப்போடுகிறதை அறியாயோ? அப்படி உன்னிடத்திலே நான் பிறந்தாலும் உன்னை அழித்துப்போடுவே னென்றார் பிரமதேவர். எ-று. உ௩

வேதனிவை சொற்றன கொடும்படை வெறுப்பிக்
காதிடை துளைத்தனல் புகட்டின கடுப்பக்
* கோதமொ டெழுந்தபுகை கொண்டநகை கொண்டே
மாதவன் மதித்தனன் மறுத்திவை யுரைப்பான்.

---

* குரோதம், கோதமெனத் திரிந்து நின்றது.

இ-ள். பிரமன் இவ்வாறு இகழ்ந்து பேசிய வார்த்தைகள் விட்டுறைக்கு முன்றுனாகிறுங் கொடிய வேலாயுதத்தைப் பழுக்கக் காய்ச்சித் தொலைக்கவிட்டு உள்ளேசெலுத்திய நெருப்புபோல் தமிக்க பிருந்த கோபங்கொண்டு புகையெழும்படியாகவைத்து இவனுக்கு இந்த அகங்காரம்வந்தது எந்தவிதத்தினாலே யென்று ஆலோசித்துச்சிலவார்த்தைகளைச்சொன்னார்விட்டுணுமூர்த்தி எ-று

வந்தவழி தன்னையு நினைத்திலை மனத்தென்
றந்தமுறு தன்னையென வன்றுதலை யில்லாய்
தந்தைசிறு மைந்தர்பிழை தன்னையுண ராரென்
றிந்தவுரை சொல்லினை யிகழ்ந்தது பொறேனே.

இ-ள். பிரமனே? நீ வந்தவழியையும் நினைத்தாயில்லை, என்னுடைய நாபியையுடைத்தாயென்று உன்மனத்தில் ஆலோசிக்கவும் இல்லை, தந்தைகளாயிருக்கிறவர்கள் பிள்ளைகள் செய்த பிழையை ஒரு குற்றமாக நினையார்களென்று இந்தவார்த்தை சொல்லினையோ இனிமேல் இப்படி இகழ்வாயாகில் பொறுக்கமாட்டேனென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார் விட்டுணுமூர்த்தி. எ-று. உடு

கன்றுமத வுக்கை டவப்பகடு தானு
மென்றனைய ராகவு மிகழ்ந்துயிர் குடித்தேன்
மன்றலொரு தீமைசெயின் மைந்தனென வுண்டோ
வன்றியுட னேயையு மறுத்தெறிகி லாரோ.

இ-ள். கோபத்தையுடைய மது என்பவனும் யானைபோன்ற கைடபனென்பவனும் எனக்குப் பிள்ளைகளாயிருந்தும் என்னை யெதிர்த்து எதிர்த்தபடியினாலே கொன்றுவிட்டேன், நிலைபெற்ற ஒருதீங்குசெய்தால் மகனென்று பார்க்கக்கூடுமோ? அஃதல்லாமல் தேகத்தில் ஒருகட்டிகண்டால் அதை யறுத்தெறிந்து சொஸ்தப் படுத்திக்கொள்ளாம லிருக்கின்றார்களோ மனிதர்கள். எ-று. உசு

பித்தனான தோர்தலை பிடுங்கியெறி போதி
லத்தலை நமக்கென வமைக்கவிதி யில்லா
வெத்தலைவ னென்பதறி யித்தகைமை கொண்டோ
பைத்தலை யராமுடிகொள் பாரிடம் விதித்தாய்.

இ-ள். ஓபிரமனே! பித்தனாகிய சிவன் உன்னுடைய தலைகளி லொன்றைப் பிடுங்கி எறிந்தகாலத்தில், அந்தத்தலையை மறுபடியும் யுண்டாக்கிக்கொள்ளவகையில்லாதவனாகிய நீஉன்னைஎப்படித்தலைவனென்று சொல்லுகின்றது;' இந்தத்தலையைக்கொண்டுதானோ படத்தை யுடைய ஆதிசேடன் முடியிலிருக்கின்ற பூமியைப்படைத்தாயென்றார் விட்டுணுதேவர். எ-று. ௨௭

மச்சவுரு வங்கொடு மறைத்தொகுதி தந்தேன்
விச்சையுள தானவரை வென்றுயிர் குடித்தே
னச்சுமா மரமெனினும் வைத்தமர மென்றே
யச்சமுறு கின்றன னழிக்கவரி தென்றே.

இ-ள். பிரமனே? சோமுகாசுரன் உன்னிடத்தில் வேதங்களைப்பிடுங்கிக்கொண்டு போனபோது, நான் மச்சாவதாரங் கொண்டு அவ்வசுரனைக்கொன்று வேதசமுகங்களைவாங்கித்தந்தேன், அஃதல்லாமல் சாமர்த்தியமுள்ள அநேக அசுரர்களைக்கொன்றுஜெயங்கொண்டுதேவர்களோடு உன்னையுங்காப்பாற்றினேன் எட்டிமரமானாலும் தான் வைத்த மரமாக விருந்தால் வெட்டார்கள்; அதைப்போலபின்னையான உன்னை கொல்லக்கூடாதென்று பயப்படுகிறேனென்றார் விட்டுணு. எ-று. ௨௮

என்றொருவ ருக்கொருவ ரெத்தனை யுரைத்தார்
கன்றினர் புயத்தின்மிசை கைத்தல மடித்தார்
நின்றுல குதித்தனர் நெருங்கினர் நிமிர்ந்தார்
துன்றிய கனற்பொறி சுருக்கெழ விழித்தார்.

இ-ள். இப்படி ஒருவருக்கொருவர் எத்தனை வார்த்தைகளை யோ சொல்லிக்கொண் டிருந்தார்கள். கோபித்துக் கொண்டு புஜத் தின் மேல் கைகளாலே அடித்துக்கொண்டார்கள்; நின்று பூலோ கத்தில் குதித்தார்கள், நெருக்கினார்கள், திமிர்ந்தார்கள், நெருப்புப் பொறிகள் நெருக்கமாய்விழ சுருக்கெனக் கண்களை விழித்தார்கள்.

வெற்புகள் பொடித்தன வெடித்தது கடாகம்
பற்பல சுடர்க்கதிர் பனிக்கதி ரொளித்த
சர்ப்பமு நெளித்தது தலைச்சுமை பொறாதே
கற்பமுடி வென்றமரர் கண்களை யிமைத்தார்.

இ-ள். (பிரமதேவரும், விட்டுணுமூர்த்தியும், சண்டைசெய் கிறபோது) மலைகளெல்லாம் பொடியாய்ப்போயின, அண்டகடா கம் படீரென்று வெடித்தது, பற்பலவெப்பம்பொருந்தியகிரணங்க ளையுடைய சூரியர்களும், குளிர்ச்சி பொருந்திய கிரணங்களையுடை ய சந்திரர்களும் ஒளித்தார்கள், ஆதிசேஷன் தலைச்சுமை பொறுக் கமாட்டாமல் உடல் நெளித்துக்கொண்டான், கற்பகாலம்வந்து உ லகமழியப் போகின்றதென்று (இமையா) நாட்டமுடைய தேவர் கள் கண்களை இமைத்துக் கொண்டார்கள். எ-று. ௯0

உடுக்கண முகிற்கண முதிர்ந்தவுல கெல்லா
மிடுக்கணில் விழுந்தன வெழுந்தன பாதக
மடக்கின பகிரதிமுன் னானநதி யெல்லாந்
திடுக்கொடு முழங்கின திசைக்கரிக ளெட்டும்.

இ-ள். நட்சத்திரக் கூட்டங்களும், மேகக்கூட்டங்களும் உதிர் ந்தன, உலகமெல்லாந் துன்பங்களோடு அடுத்துக் குலைந்து விழுந்த ன சேந்தன் கருத்துக்க ளெழும்பின கங்கைமுதலான நதிகளெல் லாம் தண்ணீரில்லாமல் வற்றிப்போயின, அட்டதிக்கிலுமிருக்கிற அஷ்ட கஜங்களும் திடுக்கிட்டுப்பயந்தன. எ-று. ௯௧

மேலினி தெடுத்தெறிவர் வீழ்வர்கடி தோடிக்
கோபியெதிர் குத்துகென நின்றிடுவர் குத்திச்
சாலமடி தொட்டளவில் சாரிகை திரிந்தார்
மாலையு மிருட்டும்வல மாய்வருதன் மான.

இ-ள். ஒருவரையொருவர் மேலேயெடுத்தெறிவார்கள்வீழுவார்கள், மறுபடியுமெழுந்து விரைவிலோடிவளைந்து எதிரே நின்றுகுத்தென்று சொல்லுவார்கள், அப்படிக் குத்திக் கொண்டு மிகவும் கோபத்துடனே மடியைப்பிடித்து ஒருவருக்கொருவரிழுத்து சூறைபோல வேகவிசை சுழன்று திரிந்தார்கள், ¶ அந்திநேரமும் இருளும் வலமிடமாக வருதலை யொத்திருக்கும்படி. எ-று. ௯௨

ஊருவன தத்துவன செல்வனவின் னோடே
சேருவன யின்றன திரிந்தன திரட்டார்
தாருவகை யிற்றன தழைந்ததிரு ளெங்கு
மேருவரை யுக்கதெழு வேலையள றாக.

இ-ள். அவ்வேளையில் உலகத்தில் ஊர்ந்து போகின்றசீவன்களும், தவழ்கின்றவைகளும், நடக்கின்றவைகளும், பறக்குஞ்சீவராசிகள்போல ஆகாயத்தில் பறந்தன, நிலையாகநின்ற விருக்ஷமு மலைகளும்நிலைபெயர்ந்தன, திரளாகநிறைந்தஐந்து வகையாகிய தேவதருக்கள் பொடிப்பொடியாய்ப்போயின எவ்விடமும் அந்தகாரம்நிறைந்தது மகாமேரு அசைந்தது, சத்தசமுத்திரங்களுஞ்சேராயின. எ-று.

அந்தமுடி வெல்லைதனி லஞ்சியிமை யோர்தா
மிந்திரனை யெய்தினர்க ளெய்திய துரைக்கு
முந்தியவ னுற்றதுயர் யாவையு மொழிந்து
வந்தவர வேதென வகுத்துரைசெய் கின்றார்.

¶ பிரமன் செந்நிறமும், திருமால் கருநிறமு மாதலின், மாலையும் இருட்டு மென்றனர்.

இ-ள். சருவசங்காரகாலம் வந்ததென்று சொல்லும்படி இருவருஞ்சண்டை செய்யும் அந்தவேளையில், தேவர்களெல்லாம் பயப்பட்டுத் தேவேந்திரனிடத்திற்போய்ச் சேர்ந்து தங்களுடைய துக்கத்தைச் சொல்லுவதற்குமுன்னே, தேவேந்திரன் தான்பட்டதுன்பங்களெல்லாஞ் சொல்லிப் பின்பு நீங்கள் வந்தகாரியம் ஏதென்று கேட்கத்தேவர்கள் சொல்லுவார்கள். எ-று. கச

ஆரணநூ னாரணனு மானவிரு வோருந்
தாரணியி லேமிகு சமர்த்தொழில் விளைத்தா
ரோரணிய வேறுகதி யில்லையெவ ருக்குங்
காரணனை யேதொழுதல் காரியமி தென்றார்.

இ-ள். நான்கு வேதங்களுக்குரிய பிரமனும், விட்டுணுவுமாகி யவிருவரும் பூமியில் மிகுந்தயுத்தத்தைச் செய்கிறார்கள், எங்களுக்குப்பிழைக்கத் தகுந்தமார்க்கம வேறேயில்லை, எல்லாருக்குங்காரணமாயிருக்கிற பரமசிவனைத்தொழுது இந்தச்செய்தியைச் சொல்வதே காரியமென்று சொன்னார்கள் தேவர்கள். எ-று. கரு

நாயக னிசைந்துபினர் நாகவுல கத்தோர்
தூயமலர் போலடி துதித்தரிவை பாகா
மாயமுடன் மாலயன் வருத்தமது தீராய்
தாயலது மைந்தர்துணை தாரணியி லுண்டோ.

இ-ள். இப்படிச்சொல்லத் தேவேந்திரனுஞ்சம்மதித்துப் பின்பு, அவனோடு விண்ணுலகத்திற்வசிக்கும் தேவர்களெல்லாரும் போய்ச் சிவனுடைய பரிசுத்தமாகிய தாமரைமலர்போன்றபாதத்தைத்தொழுது, உமாதேவியையிடதுபாகத்திலுடையவனேமாயஞ்செய்கின்ற விட்டுணுவும், பிரமனும் சண்டைசெய்வதனுல், வருந் துக்கத்தைத் தீர்க்கவேண்டும், பிள்ளைகளுக்குத் தாயேதுணையல்லாமல்மற்றொரு துணை பூமியிலுண்டோ? என்று சொன்னார்கள் தேவர்கள். எ-று.

உருட்படு சகட்டைநிக ருற்றுலகின் மீதே
யிருட்படு பிறப்பினை யிறப்பினை யுறாதே
பொருட்பெற வுனக்கடிமை புக்களவி லாவுன்
னருட்கடல் குளித்திட வடைக்கலம தானோம்.

இ-ள். உருண்டுகொண்டுபோகின்ற வண்டியினுடைய சக்கரம் போல், இவ்வுலகத்தின்கண்தோன்றி அஞ்ஞானமபொருந்திய பிறப்பையுமிறப்பையும் மாறிமாறியடைந்து வருத்தத்தையனுபவியாமல்மோட்சத்தைப்பெற உனக்கடிமையாகப் புகுந்து உன்னுடைய அளவில்லாத கிருபைக்கடலில் குளிக்குமாறு அடைக்கலமானோ மென்றார்கள் தேவர்கள். எ-று. கஎ

புழுக்குடை யுடற்சுமை பொறுக்கமுடி யாத
விழுக்குடைய விச்சைகெட விச்சையருள் வானே
முழுக்கட லிடைத்தின முழுக்குறினு மாறு
வழுக்கமல மற்றிட மடைக்கலம் தானோம்.

இ-ள். அநேகம் புழுக்கள் குடைந்துகொண்டிராநின்ற உடலாகியபாரத்தைப் பொறுக்க முடியாத இழுக்காகிய அஞ்ஞானங்கெடப்பிரியத்தினாலே கிருபைசெய்கின்ற கடவுளே! பெரிய சமுத்திரத்தினிடத்தில் தினம்முழுகினும் போகாத மும்மலமாகிய அழுக்கற்றுப்போக அடைக்கலமாயும்மைச்சேர்ந்தோமென்றார்கள். எ-று. கஅ

எண்ணமினி வேறில்லை யெமக்கருள்செ யென்றே
கண்ணுதலை விண்ணவர்கள் கற்றுமொழி யோதி
லண்ணலு முணர்ந்தன னனைத்துயரி னுள்ளே
யெண்ணெயென நிற்குமவ னீதறிகி லானோ.

இ-ள். இனிமேல்வேறே ஆலோசனையில்லை, எங்களுக்குக் கிருபைசெய்யுமென்று பாலநேத்திரத்தை யுடைய சிவனைத் தேவர்கள் புகழ்ந்து தோத்திரஞ் செய்கையில், சிவபெருமானும் அவ்விருவருக்

கும் வந்த சண்டையின் மூலத்தையறிந்தார், எல்லா வுயிர்களிடத்திலும் எள்ளினிடத்து எண்ணெய்போலநிற்குங்கடவுள் இது அறியமாட்டாரோ? அறிவார். எ-று. ௧௧

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

நடுக்கமுறு முனிவரெலா மமரரெலாம்
பயந்தவிர நாக மீது
படுக்கைபுரி திருமாலும் பங்கயத்தி
லுறைபவனும் பகைமை தீர
வடுக்கியிடும் புவனமெலா மடுக்கழியா
திருக்கமனத் தருள்வ தாகித்
தடுக்கரிய தழலுருவத் தொருவரையா
யிருவரையுந் * தடுப்ப தானான்.

இ-ள். நடுக்கமடைந்த முனிவர்கள் தேவர்களெல்லாரும்பயம் நீங்கும்படிச் சர்ப்பசயனத்தில் நித்திரைசெய்கின்றவிட்டுணுமூர்த்தியும், தாமரைபுட்பத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமதேவரும், ஒருவர்க்கொருவர் பகைநீங்கவும், அடுக்கடுக்காயிருக்கும் அண்டகோடிகளெல்லாம் அடுக்கழியாமலிருக்கவும், கிருபைசெய்வதற்கு மனத்திலெண்ணி தடுத்தற்கரிய, அக்கினிச்சொரூபத் தோடுகூடிய ஒருமலையாகி அவ்விருவரையுந்தடுக்கும்படி எழுந்தருளினார் பரமசிவன். எ-று.

பாதலத்திற் பணிகளெலாம் விழுதாக
வதன்கீழிற் பருவே ரோடிப்
பூதலத்திற் கிளைத்திமையோ ருலகெல்லா
மலர்ந்துமலர்ப் புண்ட ரீகன்
மீதலத்து முகடுடைத்துக் கடாகவெளி
கடந்துபெரு வெளிக்கு மேலா

---

*மாசிமாதத்திலே அமரபக்கத்துச் சதுர்த்தசிதிதியிலே இரவு மகா நிசிக்காலத்திலே சோதியாகத் தோன்றினார்.

மாதலத்துக் கிறுவுமொரு கனன்மேரு
வடுத்ததென வளர்ந்தமாதோ.

இ-ள். பாதாளலோகத்திலிருக்கிற பாம்புகளெல்லாம் அம்மலைக்குச் சல்லிவேராகவும், அதன்கீழ்ப்பருத்த வேரோடி பூமியிற் பெரிதாய்க்கிளைத்துத் தேவலோகங்களெல்லாந் தாண்டி பிரமலோகத்துமுகட்டையு முடைத்து அண்டகடாக வெளியைக் கடந்து அதற்கப்பாலிருக்கும் பெரிய வெளிக்கு மேலாயிருக்கிறவிடத்திருக்கும் அக்கினிச் சொரூபமாகிய மகாமேரு அடுத்ததென்று சொல்ல வளர்ந்தது. எ-று. ௪௧

முளைக்குநெடுஞ் சுடரிரவி புரவியுல
வாவுலக முழுது மோடிக்
கிளைக்குமணி யிருளகற்ற வேற்றிவைத்த
விளக்கெனவே கிளர்க்கையாலே
யளக்கரெலா மளப்பரிய வடவையழல்
பரந்ததென வாத்தமானத்
திளைக்குமெழு கிரிகளெல்லா மறுசொரிந்த
சிறுபொறிபோற் சிவந்தமாதோ.

இ-ள். உதயமாகி நெடுந்தூரங் கிரணங்களை வீசுகின்ற சூரியனுடைய தேரிற்கட்டிய குதிரைகள் சஞ்சரிக்கக்கூடாத உலகமெல்லாங்கடந்து கிளைத்த நீலமணிபோலும் கரிய இருளையோட்டுவதற்கு ஏற்றிவைத்த விளக்கென்று சொல்லும்படி பிரகாசிப்பதனால், சமுத்திரமெல்லாம் சொல்லுதற்கரிய வடவாமுகாக்கினி பரந்தது போலச் சிவப்புநிறம்பொருந்த சத்தகுலபர்வதங்களெல்லாம் அந்தப் பிரகாசத்தினால் அந்த அக்கினிமலை சொரிந்த அக்கினிப்பொறிகள் போலச் சிவந்தன. எ-று. ௪௨

வானக்கண் ணழலாயது கண்டயல ரோடுங்
கானக்கண் ணாவுமஞ்சி யகன்றார்கறை காணார்
ஞானக்கண் ணினர்காணுமத னல்லானவை சேரு
மீனக்கண் ணினருக்கெளி யசோணேவெம்மானே.

இ-ள். இப்படி ஆகாசபரியந்தம் அக்கினி சொரூபமாயுள்ளதைக் கண்ட பிரமனும், வேறுபாதத்தைச் செய்கின்ற விருஷ்ணுவு மயிலிட்டதோடே, அதனுடைய முடிவைக் காணாதவர்களாய்ப் பயப்பட்டு ஒதுங்கி நின்றார்கள், ஞானக்கண்களையுடையவர்களாலல்லாமல் குற்றம்பொருந்திய ஊனமாகிய முகத்திற் கண்ணுடையவர் காண்கிறதற்கு எளியவரோ நம்முடைய பரமசிவன். எ-று. ௪௧

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்,

கண்ணிலா விடவரிய சுடரினைக்கண்
டிருவருமாய்க் கவலையாறு
றெண்ணிலிதி னடிமுடியை யறிபவரே
பெரியவரென் றிசைத்தாரிந்த
மண்ணினடி யறிவனெனப் பணாவிடையிற்
றாக்கமிக்கோன் வராகமானான்
விண்ணின்முடி யறிவனென வெகினவடி
வெடுத்தயனும் விரைந்து போனான்.

இ-ள். கண்களாலே இவ்வளவுதூரம் இந்தமலை போயிருக்கிறதென்று அறியக்கூடாதபிரகாசமானமலையைப்பார்த்து, இரண்டுபேருந் துன்பத்தையுடையவராய் அளவுகடந்துள்ள இந்தமலையினது அடியையாவது முடியையாவது அறிகின்றவரோ பெரியவரென்று ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக் கொண்டார்கள் அப்பொழுது படத்தை

யுடையசர்ப்பத்தில் நித்திரைசெய்கிறவராகிய விட்டுணுமூர்த்தி, இந்தமலையினடியை நானறிந்து வருகின்றேனென்று வராகவடிவா னான்; ஆகாயமார்க்கத்திற் சென்று இந்தமலையின் சிகரத்தைக் காணுகின்றேனென்று பிரமனும் அன்னப்பட்சியாகி ஆகாயத்திற் பறந்தான். எ-று. ௬௩

மெத்தமரைக் கனத்திறுக்கா யிரங்காதம்
பறந்தயனார் விரைந்து போனார்
குத்தியரா வெடுத்தபுவி கனத்திறுக்கா
யிரங்காதந் துளைத்துப் போனா
ரத்தகையோர் செயலுரைக்கிற் கனகமணி
நெடும்பூட்டுக் கருகிலோடு
நித்திலப்பொற் குண்டிகையு நீலமணிக்
குண்டிகையு நிகர்த்த மாதோ.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட அரைக்கணத்தில் பிரமதேவர் ஆயிரங்காதவழி அதிகவேகமாய்ப் பறந்து மேலாகப் போனார், படத்தையுடைய ஆதிசேடன் சுமந்தபூமியை ஒரு நொடியில் ஆயிரங்காதமும் தொளைத்துக்கொண்டு விட்டுணு கீழாகப்போனார். அஃதெப்படியிருந்ததென்றால், அம்மலைதங்கமயமாகிய ராட்டைப் பூட்டைப்போலவும், அதில் இறைக்கிறதற்குக் கட்டிவிட்டிருக்கின்ற நீலரத்தினத் தோண்டிபோலவும் முத்துகளிழைத்திருக்கிற அழகிய தோண்டிபோலவுமிருந்தது. எ-று. ௬௪

பூவுலகை யரியகன்று கீழுலகின்
முறைமுறையே புகுந்து போந்து
காவலுறு மாவலிதன் போகவதி
யெனும்புரமுங் கடந்து மேவித்

தேவர்தொழும் பரஞ்சுடர்வா ழாடகே
சுரங்கரத்துஞ் சிரத்தும் போற்றி
மூவுலகை முதலளந்தோ னேழுலக
மளந்துமதன் முடிவு காணான்.

இ-ள். வராகவடிவமெடுத்த விட்டுணுவானவர் பூலோகத்தைக் கடந்து, அதன்கீழிருக்கிற வேழுலகத்தையும் முறையே தொளைத்துக்கொண்டு கடந்துபோய், மாவலிச்சக்கிரவர்த்தி காவலிலிருக்கிற போகவதி பட்டணத்தைத் தாண்டிச்சென்று, அப்புறம்தேவர்கள் வணங்கும் பிரமசொரூபமாய்விளங்குகின்ற சிவன் வசிக்கும் ஆடகேசுரத்தைக் கண்டு கைகளினாலும் சிரத்தினாலும் வணங்கி முன்னே மூன்றுலகத்தையுமளந்தவர் இப்போதேழுலகங்களை யளந்தும் அத்தமலையினடியைக் காணாமற்போனார். எ-று. சஉ

வளர்ப்புடைய பிறைபோல வளர்மருப்புந்
தேய்பிறைபோல் மழுங்கிப் போகக்
குளப்படியு முகத்துளியும் பின்னைத்தேடு
மாசையைப்போற் குறைந்துபோக
வளப்பரிய துபரளவிப் பத்துநாளுன்
டகன்றதற்பி னாரின வாழ்த்தி
யிளைப்பதுவுஞ் சலிப்பதுமற்
றெழுதலமு மிடர்க்கடலு ளேறினனே.

இ-ள். அப்படி மகாவிட்டுணு வராகவடிவங்கொண்டுதேடுகிற போது வளர்பிறைபோல் நாளுக்குநாள் வளர்ச்சியுற்ற இரண்டு கொம்புகளும் தேய்பிறைபோல் குறைந்து மழுங்கிப்போகவும், குளம்புகளும் முகத்துளியும் அம்மலையைத் தேடுமாசை பின்பு எப்படி குறைந்துபோயிற்றோ? அப்படித் தேய்ந்துகுறைய எண்ணளவுபடாத துக்கசமுத்திரத்தில் விழுந்து ஆயிரந் தேவ வருஷ காலந் தேடியுங் காணாமல் பின்பு தெளிவடைந்து இது சிவனுடைய

செயலென்றறிந்து அவரைத்தியானஞ்செய்து இளைப்புஞ் சலிப்பும் நீங்கித் தன்னுடைய துக்கசமுத்திரத்தையும் வழுதலத்தையும் தாண்டிவந்தார். எ-று. சஎ

தம்போரை முகற்றெடுக்கத் தழற்பிழம்பா
யெழுந்தவந்தத் தலத்தைச் சார்ந்தா
னம்போத னிதன்முடியி னளவறியா
னெனமனத்தி லையந் தீர்ந்தா
னெம்பொருக் கரியானைச் சேயானைத்
தனதுவிழி நயனத் தோடே
வைம்போதைப் புனைவானைப் பலகாலும்
பணிந்துருகிப் பரவி நின்றான்.

இ-ள். தனக்கும் பிரமனுக்கும் வந்தகலகத்தை நீக்கும்படிசிவ பெருமான் அக்கினி சொரூபமாக தோன்றிய அந்தத் தலத்தைச் சேர்ந்து, அழகிய தாமரைப்பூவி லிருக்கிற பிரமன் இந்தமலையின் முடியளவை அறியமாட்டானென்று தன் மனத்திற் சந்தேகமற நிச்சயஞ்செய்துகொண்டு, நம்பாதமனிதர்களுக்கு அரியவரை எப்படிப்பட்டவர்களுக்குஞ் தூரமாகவிருக்கிறவரைத் தம்முடைய கண்ணுடைய புட்பத்தோடு அழகியபுட்பங்களைத் தரிக்கின்றவரைப் பலதரமும் வந்தனஞ்செய்து உள்ளமுருகிப் பரவினார் விட்டுணு மூர்த்தி. எ-று. சஅ

கலி விருத்தம்.

இன்னதா மிவன்செய விருக்க விங்கிதன்
முன்னமே யழற்கிரி முடியைத் தேடவே
யன்னமாய்ப் பறந்தவ னரைக் கணத்திலே
மன்றுமோ ராயிரக் காதம் வாவினான்.

இ-ள். இந்தப்பிரகாரம் இந்த விட்டுணுவின் காரியமிருக்க இதற்குமுன்னே அவ் அக்கினிமலையின் முடியைத்தேட அன்னப் பட்சி ரூபமாகிப் பறந்தபிரமன் அரைக்கணத்திலே நிலைபெற்ற ஆயிரங்காதவழி தாண்டினார். எ-று. சக

கீறியே யண்டகோ ளகையுங் கீழுற
வேறி ‡ யோராயிர மாண்டு மேவினு
றாயுதா ருயிரக் காத நோக்கினு
மீறிலா திருந்ததவ் வெரியின் றாணமே.

இ-ள். அண்டகோளகையும் பிளவுபடக் கிழித்து அவ்வண்ட கோளகை கீழுவதற்கு மேலும் பறந்துபோய் ஆயிரவருடந்தேடினார், அப்படி அநேக நூறாயிரங் காதந் தாண்டிப்போய்ப் பார்த்தாலும் முதல் பார்த்ததுபோலவே முடிவில்லாதிருந்தது அந்த அக்கினித்தூணம். எ-று. ௬௦

சிறைகெலா முதிர்ந்தன விசையுந் தீர்ந்தன
நிறைவதா மிடுக்கறு முயிர்ப்பு நீண்டன
குறைபெலாம் வளர்ந்திடத் தனிமை கூர்தலான்
மறையினா னிவையிவை மனத்தி னெண்ணினான்.

இ-ள். அப்படி பிரமன் அன்னமாய்ப் பறந்து போம்போது, சிறகுகளெல்லா முதிர்ந்துபோயின, விசையும் அடங்கிற்று, குறைவில்லாத ஊக்கமும் பெருமூச்சும் அதிகப்பட்டன, மனக்குறையானதும் கவலை உரை ஒருவருமில்லாமல் தான் ஒன்றியானபடியினாலே பிரமன் சிலவற்றை மனத்திலெண்ணினார். எ-று. ௬௧

அரியமா லிதனடி யறிந்து மீளுமோ
தெரிவரா திடையிலே திரும்புமோ வென
வரியதா கியதுய ரூச லாடினு
னெறியுறு மெழுகுபோ லிளகுஞ் சிந்தையான்.

இ-ள். அரியமகாவிட்டுணு இந்த அக்கினிமலையினுடைய அடியைத் தேடிப்போய் அறிந்து திரும்புவாரோ கொஞ்சதூரந் தேடி இனிமேல் தேடக்கூடாதென்று திரும்பிவருவாரோ என்கிற பொறுத்

---

‡ விட்டுணுவும் பிரமனும் பன்றியும் அன்னமுமாகத் தேடினார் என்பதை "விஷ்ணுர்வை வராகம் ரூபமாஸ்தாய ஜனவும் ப்ரஹ்மாவை ஹம்ஸோபூத்வா" எனவும் வரூஉம் இருக்குவேத மகாமந்திர வசனங்களாற் தெளிக.

தற்கரிய துக்கமாகிய ஊசலிலிருந்தாடினார். நெருப்பிலேயிட்ட மெழுகுபோல் இளகிய மனமுடையவனாகிய பிரமதேவன். எ-று.

மற்றிது சிவனென மனத்தி னெண்ணிலே
னுற்றறி தன்னையு முரவு கொண்டிலே
னிற்றைநாள் வரைக்குமிவ் விடர்க்குண மூழ்கினேன்
சிற்றறி வுடைமையோ செய்த தீமையோ.

இ-ள். இத்திருமலையைச் சிவனென்று சிந்தித்தும் மனத்தினி னைத்து அறியாமற்போனேன், பகைத்துக் கொள்ளப்பட்ட விட்டுணுவையாவது உறவுகொள்ளாமற் போனேனே, அன்றுமுதல் இன்றுவரையிலும் பெருங்காலமாய் இந்தத் துக்கசமுத்திரத்தில் மூழ்கினேன் என்னுடைய சிறிய புத்தியினாலேயோ பூர்வம் நான் செய்த பாவத்தினாலேயோ என்று விசனத்தையடைந்தான் பிரமன். எ-று.

எய்தினேன் முடியறிந் தேகிலே னெனும்
பொய்களை யுரைக்கினும் பொருந்தவே யுரை
செய்துணை பிறிதிலை யென்று தேம்பினான்
* கைதையின் மடல்வரப் பின்பு கண்டனன்.

இ-ள். இவ்வளவுநாள் தேடிவந்தும் இம்மலையினது முடியை யறியாமற் போனேன் ஆனாலும் இனிமேற்போய் விட்டுணுவினிடத்தில் பார்த்தேனென்று பொய்சொன்னாலும், ஒத்தாசையாகப் பார்த்தானென்று பொய்சாட்சி சொல்லுவதற்கு வேறு ஒருதுணையுமில்லையேயென்று விசனப்பட்டான், அச்சமயத்தில் தாழம்பூ மடல் ஒன்று மேலேயிருந் திறங்கப்பார்த்தான் பிரமன். எ-று.

இம்மட லெக்குற்று வருவதென்னுமுன்
னம்மட லணைந்தத் கதனை யேற்றனன்
செம்மான் முடியில்விழ் ° செம்ம லாகையால்
மெய்ம்மைசே ருயிர்ப்பதாய்விடுமி னென்றதே.

* கைதை—தாழம்பூ. ° செம்மல்—பழம்பூ.

இ-ள். இந்தத்தாழைமடல் எங்கேயிருந்து வருகிறதென்று ஆலோசிக்குமுன்னே, தாழம்பூ பிரமனுக்குச் சமீபத்தில்வர; அதைக் கையினாலே பிடித்தான். அந்தப்பரமசிவனுடைய சிரத்திலிருந்து தவறிவிழுந்த பழம்பூவானதையால் மெய்ம்மையான பெருமையோடுஎன்னைச் சிக்கிரத்தில் விட்டுவிடுவாயென்று சொல்லிற்று. எ-று. ருசு

ஏரணி கைதையே யிங்குறு வருங்
காரண மேதெனக் கமலன் கூறினான்
ஆரண னாரண னளவிடா முத
லாரணி முடியினுந் தவறி வீழ்ந்தனன்.

இ-ள். அந்தத் தாழம்பூ சொல்லியதைக்கேட்டு, அழகானதாழம்பூவே! நீ எங்கேயிருந்து இங்குவந்தாய். அவ்வாறு வருவதற்குக் காரணமென்னையென்று பிரமன்கேட்க, பிரமனும் விட்டுணுவினும் அறியக்கூடாத பரமசிவத்தினுடைய கொன்றைப்பூமாலையையணிந்த சிரத்திலிருந்து தவறிவிழுந்தேனென்று சொல்லிற்று.

நார்ப்பொலி முடியினுந் தவறி வீழ்ந்தபின்
னாற்பதி னாயிரம் வருட மன்னினே
னேற்பது விடுகவென் றிசைப்ப வேதனைப்
பார்ப்பது விடுத்தயன் பகர்வதா யினான்.

இ-ள். கொன்றைமாலை பிரகாசிக்கின்ற சிவபெருமான் திருமுடிமேல் நின்றுவிழுந்து நாற்பதினாயிரம் வருஷங்களாகவந்தேன் இன்னும் நான் பூமியிற்போகவில்லை, வருத்தத்தோடு வருகிறேன். என்னைப்பிடிக்கவேண்டாம், விட்டுவிடென்று தாழம்பூ சொல்ல பிரமன் அம்மானின் திருமுடியைத் தேடுவதை வெறுத்துச் சில வார்த்தை சொல்லத் தொடங்கினான். எ-று. ருஎ

துன்னிய கைதையே துணையுமாய் நமக்
கின்னமு மலைவுறு திடுக்க ணீக்கிறு
னுன்னிறு முயிர்த்துணை யுறவுவேறிலை
யன்னிறு னல்லனு னனமு மல்லனே.

இ-ள். என் சமீபத்திலடைந்த தாழம்பூவே, நீ எனக்குச்சகாயமாயிருந்து நானின்னமுந் தேடியலையாமல் என்வருத்தத்தை நீக்கினால் உன்னைப் பார்க்கினும் உயிர்போன்ற சிநேகனும் உறவும் வேறில்லை. நானும் அன்னியனல்லன், அன்னப்பக்ஷியு மல்லன் என்று சொன்னான் பிரமன். எ-று. ௫௮

நாயமோ நான்முக னுறு மாலுமா
யேமமா மிதற்கள விசைக்க வென்னினும்
பூமிகீ ழிடந்தவன் போயினான் மனத்
திமையேன் றிருமுடி தேடிக் காண்கிலேன்.

இ-ள். என் பெயரோ பிரமன், சாலும் விட்டுணுவுங்கூடி அத்தினிசொரூபமாகிய இந்த மலையினளவைத் தெரிந்துகொள்ளாநின்றோம், பூமியின்கீழிடத்தைப் பிளந்துகொண்டு அடியை அவன்தேடப்போனான், பாவியாகிய நான் அதன் திருமுடியைக் காணவெகுநாள்தேடி அலைந்துங் காண்கிலன். எ-று. ௫௯

அடிதலை வரவிறு வுறவொன் டென்பய
னெடியனின் வரவினு னினைத்த தெய்தினுற்
படியவர் தவனுடன் பறவை யாமிவன்
முடியதிற் றாமென மொழிதல் வேண்டுமே.

இ-ள். அதியந்தமாக நடந்தசெய்தியிது, அதைக்குறித்துப்பேசுவதினாற் பலனென்ன, பெருமைபொருந்திய உன்னுடைய நல்வரவினாலே நினைத்தகாரிய முடிந்தால்தான்பயன், பூமியையகழ்ந்தவிட்

பெருவிருடன் பறவையாயுருவெடுத்த இப்பிரமன் சிவனுடைய முடியைக் கண்டானென்று நீசொல்ல வேண்டுமென்றுசொல்லப் பின்னுஞ் சொல்லுவான் பிரமன். எ-று. ௬௦

வஞ்சமென் றிகழ்ந்திடேல் வருந்தி னோர்க்குயிர்த்
தஞ்சமா மெனிற்பெரும் பொய்யுஞ் சாற்றலா
மஞ்சிய சொலத்தகா மொழியு மன்றிது
நஞ்சமுண் டமைவரே நண்பு வேண்டினோர்.

இ-ள். தாழம்பூவே! கேள், இது வஞ்சனைத் தொழிலென்று இகழ்ந்து தள்ளிவிடாதே, யாதோ ஒரு துன்பத்தை யடைந்தவர்க்கு யாதோ சகாயம் வருமாயின், அது பிழைத்தற்குப் பெரிதாகியபொய் யையும் சொல்லலாமே இதுபயப்பட்டுச் சொல்லக்கூடாத வார்த்தை யுமல்ல, சினேகம் வேண்டினவர்கள் தம்முடைய நண்பன் விஷத் தைத் தின் என்றாலுந் தின்று சினேகிதன்பேச்சைத் தட்டாமல் நிறைவேற்றச் செய்வார்கள். எ-று. ௬௧

[உன்னை என்றும் செயவெனெச்சம் உண்டு எனச் செய்த வெச்சமாகத் திரித்து அச்சு இழிவுசிறப்பும்மை தொக்குநின்றது. [illegible] தேற்றத்தின்கண்வந்தது.]

கன்றுதன் முடியில்வாழ் கைதை யேபிறி
தென்றுவ தொழிகென விரைந்து போந்தது
வின்னிலு மிருந்ததிழ் விரைந்து வேதியன்
மன்றுல களந்தமான் மருங்கு நண்ணினான்.

இ-ள். நெற்றிக் கண்ணையுடைய பரமசிவனது முடியில் வாழ் கின்ற தாழம்பூவே! வேறே ஓர் ஆலோசனையுஞ் செய்யவேண் டாம், இதற்குடன்படென்று சொல்லத் தாழம்பூ அதற்கிசைந்து வந்தது, ஆகாயத்திலிருந்தும் சீக்கிரத்தில் பிரமன் மண்ணளந்த விஷ்ணுவினிடத்தில் வந்துசேர்ந்தான். எ-று. ௬௨

சீதா கேட்டி யென் னாவின் செய்கையைக்
காதநூ றாயிரங் கணத்தி லேகடந்
தாதியான் முடியறிந் தணுகி னேனென
வோதினான் கைதையு முள்ள தென்றதே.

இ-ள். இலக்குமியைத் தாங்கிய வக்ஷஸ்தலத்தினையுடைய விட்டுணுவே! என்னுடைய நல்வார்த்தையைக் கேள், ஒருநொடியிலே நூறாயிரங் காதம் பறந்து எல்லாருக்கும் ஆதியாகிய சிவபெருமானுடைய திருமுடியைக் கண்டு வந்தேனென்று சொன்னான்; தாழம்பூவும் நிஜந்தான் பிரமன் பார்த்தானென்று சொல்லிற்று. எ-று. கசு

எழுசீரடி யாசிரியச் சந்தவிருத்தம்.

அக்கண மழற்கிரி வெடித்தது வெடித்தவா
வத்தினி லரக்க ரிமையோ
ருக்கனர் திசைக்களி றுக்கின வரக்கரை
யுருக்கிய தெனக் குருதிநீர்
செக்கரொளி மட்டே முருக்கிதழ் கறுக்கமெய்
சிவப்பொளி வெளுத்த வடிவாய்
முக்கண னழற்கிரி முளைத்தனன் முகத்திலவன்
முப்புர மெரித்த நகையே.

இ-ள். அப்படி பிரமன் சொன்ன அந்தக்ஷணமே, அக்கினிமலை படீரென்று வெடித்தது; வெடித்த சத்தத்தில் இராக்ஷதர்கள், தேவர்கள் திகைத்திட்டு உயிர் சோர்ந்தார்கள், எட்டுத்திக்கில் உள்ள அஷ்டகஜங்களும் சூரியர்களை உருக்கிச்சாய்த்தாலெப்படியோ அப்படி இரத்தஜலத்தைக் கக்கின, செக்கர் வானத்தப்பிரகாசம் மழுங்கிப்போம்படியாகவும், முருக்கம்பூவிதழ் கறுக்கும்படியாகவும், சிவந்த தமது திருவுருவின் ஒளிவுபொருந்திய நிறம் விபூதியினால்

வெறுத்தவனாய்த் தோன்றவும் அந்த வெடிப்பில் நின்ற பரமசிவன் முப்புரத்தை எரித்தவனாக அவர்முகத்தில் தோன்ற எழுந்தருளினார். எ-று. ௬௪

முண்டக வகத்தையின் மொழிந்தவுரை நன்றென
மொழிந்து நகை கொண்ட வளவே
அண்டபகி ரண்டமு நடுங்கின வொடுங்கின
வடங்கின விடிந்த டரெலாங்
கொண்டலு மறைந்தன சிறைந்தன விறந்தன
குறைந்தன நிறைந்த வருவா
எண்டிசை திரிந்தன சரிந்தன பொரிந்தன
வெரிந்தன விரிந்த தருவே.

இ-ள். ஓ தாமரையில் வசிக்கும் பிரமனே! உன்னுடைய அகங்காரத்தினாற் சொன்ன பொய்வார்த்தை நன்றாயிருந்ததென்றுசொல்லி நகைத்தகாலத்தில், அண்டபகிரண்டங்களெல்லாம் நெடுநெடென்று நடுங்கி யொடுங்கிப்போயின, சூரியசந்திரருடைய பிரகாசமொளிந்து மடங்கிப்போயின, மேகங்களும் மறைந்தன, சிறந்து நிலையாயிருக்கிறவைகளெல்லாம் இறந்தன, குறைந்தவைகளெல்லாம் நிறைந்தன, கட்டமாகிய திக்குகள் அலைந்தன, பாவிலிருந்த மரங்களெல்லாங் கரிந்தும் பொரிந்து எரிந்தும் போயின. எ-று. ௬௫

கலி விருத்தம்.

அழிந்தன வயனென வமர ரஞ்சினர்
குழிந்தது நிலமெனக் கொள்ளி யாமலர்
பொழிந்தனர் நெடியவற் குவகை பூத்தது
கழிந்தது மலரவற் கிடும்பைக் கம்பலே.

இ-ள். தேவர்களெல்லோரும் பிரமன் இன்றேயழிந்துபோவானென்று பயப்பட்டார்கள், பூமி பள்ளமாகும்படி கொள்ளிகொண்

ளையாகப் புட்பமாரியைப்பொழிந்தார்கள், நீண்டதிருவுருவத்தினையுடைய விஷ்ணுவுக்குச் சந்தோடம் வந்தது, பத்மாசனத்தில் வசிக்கும்பிரமனுக்கு அகங்காரமென்கிற இருள்நீங்கிப்போயிற்று. எ-று

பாடினான் பரவினான் பரவ சத்தினு
லாடினா னோடினா னளவிடா முதல்
கூடினா னெவ்வருங் கொள்ளுகே னெனத்
தேடினான் சிவனையத் தெளிந்த செங்கண்மால்.

இ-ள். அப்போது நாம் உலகமுதற்கடவுளல்ல வென்றுதெளிவையடைந்த விட்டுணுதேவர், அக்கினி மலையினிடத்தி லெழுந்தருளிய பரமசிவனைப் பாடினார், வந்தனஞ்செய்தார், பரவசங்கொண்டானந்தக் கூத்தாடினார், நான்கு திக்கிலும் ஓடினார், யாவராலு மளவிடக்கூடாத இச்சுவாமியைத் தரிசித்துக் கூடினவனுகி, இனிநானெவ்வாறு கேட்பேனென் றாலோசனை செய்தார். எ-று.

ஆசையா லுருகுமவ் வரித னன்புகண்
டீசனும் பலவா யினிது நல்கினான்
வாசமா மலரவ னுனக்கு மண்ணின்மேல்
பூசையுங் கோயிலும் போக வென்றனன்.

இ-ள் இப்படி மிகுந்தபக்தியினுற் றேகம் உருகாநின்ற விட்டுணுவினுடைய அடிமைத்திறத்தைப் பார்த்து அவர் கேட்டவரங்களெல்லாஞ் சிவபெருமான் அருளிச்செய்து, பிரமனைப் பார்த்துவாசனைதங்கிய சிறந்த தாமரையில் வசிப்பவனே உனக்குப் பூமியிலே கோயிலும் பூசையு மில்லாமற் போகக்கடவதென்று திருவுளம்பற்றினார். எ-று. ௬அ

கைதவப யிவனேடு காவு நீயுரை
செய்ததாற் றிண்டிலே மென்று தீர்த்தன
னெய்திய முனிவுசண் டேங்கி நான்முகன்
மெய்தனை யுறப்பதம் வீழ்ந்து போற்றினான்.

இ-ள். ஓ தாழம்பூவே! இப்பிரமனோடு சேர்ந்து பொய்சாட்சி சொன்னபடியினால், உன்னை யிதுமுதற்கொண்டு நீண்டேனெனத் தள்ளினார், அதன்பின்பு சுவாமிக்கு இப்படிப்பட்டகோபம்வந்ததைப் பார்த்து வெக்கமெடுத்து நான்கு திருமுகங்களை யுடைய பிரமன், தன்னுடைய தேகம்பூமியில் நன்றாய்ப் படியும்படி விழுந்துவந்தனஞ்செய்தான். எ-று. ௧௧

வேறு.

பொடிமூடிய தழலேசிகர் புலையானவ மலமாஞ்
செடிமூடுகை யாலேபுழல் சிறியேனொரு பொருளோ
வடிவேபெரு வெளியேசதுர் மறையே சதுர்மறையின்
முடிவேதனி முதலேயெனை முனியேலெனை முனியேல்.

இ-ள். நீறுபூத்த நெருப்பை யொத்த கடவுளே! சண்டாளத் தன்மையாகிய * ஆணவமலமென்கிற செடிமூடிக் கொண்டிருப்பதினால், அவிவேகியாய்த் திரியாநின்ற சிறியவனாகிய யானொரு பொருளோ! உருவமானவரே! அகண்டவெளியானவரே! நான்குவேதமானவரே! நான்கு வேதத்தினுடைய முடிவாகிய உபநிடதப் பொருளானவரே! ஒப்பற்ற முதலாகியவரே! அடியேனைக் கோபித்துக் கொள்ளவேண்டாம், அடியேனைக்கோபித்துக் கொள்ளவேண்டாம். எ-று

எந்நீர்களு மொன்றாகிய வெழுவாரியு மதுபி
வெந்நீரது வாறுடன் விளாவப்புன லுண்டோ
நின்னீர்மையி தென்றாலுல குயிரெப்படி நீயும்
முன்னீர்விட முண்டோயெனை முனியேலெனை முனியேல்.

இ-ள். எல்லாநதிகளினீரும் விழுந்து ஒன்றாகிய எழுசமுத்திரமுங்காய்ந்து வெந்நீராய்ச்சுட்டால், அதை யாற்றுவதற்குவேறேசல முண்டோ? உமக்கே யிப்படிப்பட்ட கோபம்வந்தால்உலகமும் அதி

---

* ஆணவமென்பது செம்பிற்குக் களிம்புபோல அநாதியே யுடன்கலந்து நிற்பது. ஆன்மாக்களை, அணுத்தன்மைப் படுத்தலின் ஆணவ மாயிற்று.

ஞர்ன சிவாசிகளும் எப்படிப்பிழைக்கும்! முன்னே திருப்பாற்கடலில் பிறந்த ஆலகாலவிடத்தையுண்ட மூர்த்தியே அடியேனைக் கோபஞ் செய்யவேண்டாம் அடியேனைக் கோபஞ்செய்ய வேண்டாம். எ-று. ௭௧

பிறையே முழு மதியேயுறை பெண்ணே பிறவானே
நறையேநறு மலரேயென நானாவித மாவை
பொறையேதிரு வருளே பொழி புயலேயிய லிசையே
முறையேபல முறையே யெனை முனியேலெனை முனியேல்.

இ-ள். இளம்பிறையாகியும்,பூரணச்சந்திரனாகியும்,பெண்ணாகியும், ஆணாகியும், தேனாகியும், வாசனைதங்கிய நல்ல புட்பமாகியும், பொருமையில்மலைகளுக்கொப்பானவராகியும் கிருபாவருஷத்தைப் பொழிகின்ற மேகமாகியும், விளக்காநின்றசப்தஸ்வரூபமாகிய நாதமாகியும், மற்றும் நானாவித ரூபமாகியுமிருக்கின்ற மூர்த்தியே!உமக்குமுறையோ முறை என்னைக் கோபிக்கவேண்டாம் என்னைக் கோபிக்கவேண்டாம். எ-று. ௭௨

வெம்மைச்சர மலராகிய வில்வேடனு வன்றே
கொம்மைத்தலை மதவாரெழு கோபக்களி றன்றே
செம்மைக்கன லன்றேகொலை செயுமந்தக னன்றே
மும்மைப்புர மன்றேயொரு பொருளாயெனை முனியேல்.

இ-ள். மிகுந்த வெப்பத்தைக் கொடுக்கின்ற புஷ்பபாணங்களையுடையமன்மதனுடையதேகமல்லவே!தாருகாவனத்துரிஷிகள்விடவந்த, எழும்பின தலையும், ஆறுபோன்ற மதத்தையுமுடைய கோபமாகிய யானையல்லவே! அந்த ரிஷிகள்பின்புவிட்ட சிவப்பாகிய அக்கினியல்லவே! கொலைசெய்யுந் தொழிலையுடைய எமனல்லவே! திரிபுரமல்லவே நான் எவ்வளவு உமக்கு என்னை ஒருபொருளாகக் கோபஞ் செய்ய வேண்டாம். எ-று. ௭௩

அறிதற்கரி தாமுன்முடி யறிவேனென வளவே
பறவைப்படி வானேனினி மேலோவிடர் படுவேன்
சிறுமைப்படு மென்பாலருள் செய்யென்றுரை செய்தான்
மறுகித்துளி ரனல்போலிறை மகிழ்வா யிவை மொழிவான்.

இ-ள். யாவராலுமறியக் கூடாததாகிய உம்முடைய முடியை யறிவேனென்ற மாத்திரத்திலே பறவையுருவமானேன், இனிமேலோ துக்கத்தையடைவேன், சிறுமையையடைந்த என்னிடத்தில் கிருபை செய்யுமென்று சொல்லிவியசனப்பட்டபோது, மறுகலாய்த்துளிர்த்த ஜலம்போலச் சிவபிரான் சந்தோஷமாய்த் திருவாய்மலர்ந்து சிலமொழிகளை அருளிச்செய்வார். எ-று. ௪௩

அம்போருக வஞ்சேவினி யவனித்தல மறையோர்
தம்பூசனை யுன்பூசனை யாகித்தம னியமாஞ்
சம்பூதர வலகேழையும் விதியென்றருள் செய்தான்
கம்பூர்கடல் விடமுண்டருள் கருணைக்கட லானோன்.

இ-ள். விஷ்ணுவின் நாபிக்கமலத்திற் றோன்றிய பிரமனே! இனிமேல் நீ பயப்படாதே, பூமியிலுள்ள பிராமணர்களுக்குச் செய்கிற பூசையை உன்பூசையாகக்கொண்டு, பொன்னுருவமாயுண்டாகிய மகாமேருமலை தாங்கும் ஏழுலகத்தையும் எப்போதும்போல் படையென்று அருளிச்செய்தார், சங்குகள் தவழ்கின்றசமுத்திரத்திற்றோன்றியவிஷத்தையுண்ட கிருபைக் கடலாகிய சிவபெருமான். எ-று.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

இத்தலத்தி லுமக்குவரங் கொடுத்தலினால்
யோசனைமூன் றெல்லை தூரம்
சுத்தபவித் திரஞானத் தலமாகப்
பொலிகவிந்தச் சோதி தானுஞ்

சிற்றுருவ மலையாகி வாமுதவக்
கடவநின்பஞ் சிறந்த தான
முத்திதனைத் தகையாம லுதவுமிதற்
கருணைபுரி மொழியு நாமம்.

இ-ள். பிரம விட்டுணுக்களே உங்களுக்கு இந்தத்தலத்திலே அநுக்கிரகஞ்செய்து வரங்கொடுத்தபடியினால் இன்றுமுதல் இத்தலந்தனைச்சுற்றி மூன்றுயோசனை தூரம்வரைக்கும் சுத்த பவித்திரமாக விருக்கவேண்டும், இந்த அகண்டச்சோதி ஸ்வரூபமாயுள்ள மலைசிறிய உருவத்தோடுங்கூடிய மலையாகக் கடவது, பேரின்பஞ் சிறந்த மோட்சத்தை தடையில்லாமற் கொடுக்கும், இந்தத்தலத்திற்கு அருணைபுரியென்று பெயராம். எ-று. ௬௬

வாதைபடு மிந்திரனு மிமையவரு
நினைக்கவவர் வருத்தந் தீர்த்தோம்
ஆதலினு லித்தலத்தை நினைப்பவர்க்குப்
பிறப்பிடும்பை யகற்றுவோமிப்
பூதாமு மித்தலமும் பிரளயத்து
மழியாத பொற்ப தாகி
மோதியகாற் றடைந்ததிசைச் சாசரங்க
ளனைவயுமுயர் முத்திசேர்க்கும்.

இ-ள். துன்பத்தை யடைந்த தேவேந்திரனும், தேவர்களும் நம்மை நினைக்க அவர்களுடைய மனத்துன்பத்தைத்தீர்த்தோம் ஆனபடியாலித்தத் தலத்தை நினைக்கின்றவர்களுக்குப் பிறவி நோயை நீக்குவோம், இந்தப் பர்வதமும் இந்தத்தலமும் பிரளயகாலத்திலும் நாசமடையாத, லக்ஷணத்தை யுடையதாகி இதினின்றும் மோதிவின்றவாயு சஞ்சரிக்கின்ற திக்குகளிலுள்ள சாசரங்க ளெல்லாவற்றையும் மேலானமுத்தியிலே சேர்க்கும். எ-று. ௬௭

வையகத்தி லரியதவம் புரிந்தவருக்
  கினியமுத்தி வழங்க வேண்டிச்
செய்யவிந்தத் திருநகரி லவதரிக்க
  வரந்தருவோஞ் செய்த தான
மெய்பெறவொன் றாயிரமாய் வளருமிதிற்
  கொடும்பாவம் விளையா திதை
யையமென வுணர் வார்க்குப்
  பரகதிகிட் டாதுநம தாணைதானே.

இ-ள். பூமியிலரிதாகிய தவத்தைச் செய்தவர்களுக்குஇனிமை யான மோட்சத்தைக் கொடுக்க விரும்பிச் சோதிவடிவமாகிய இந்த த்தலத்தில் பிறக்கும்படி வரத்தைக்கொடுப்போம், இங்கிதிலோர்தா னஞ்செய்தால் ஒன்று ஆயிரமாய் விர்த்தியாகும், இந்தத்தலத்திற் கொடியபாவமே யுண்டாகாது, இதைச் சந்தேகமாக நினைப்பவர்க ளுக்கு மோக்ஷம் கிடைக்கமாட்டாது, நம்முடைய ஆணைப்படி யெ ன்றார் பரமசிவன். எ-று. எஅ

அன்னமிவை மொழியளவி லழற்றாண
  மதாகுறகி யசல மாகி
வண்ணநெடுஞ் சுடர்கிரிந்து விளக்குதல்கண்
  டயன்றிருமால் வணங்கிச் சொல்வார்
விண்ணவர்க்கு மெங்களுக்கு மிதன்சோதிக்
  கெதிர்குறுகி விழிக்கப் போகா
தெண்ணரிய சுடர்கொல்லா முட்கரந்த
  மங்கமாக விருக்க வென்றார்.

இ-ள். இந்தப்பிரகாரம் பரமேசுவரர்சொன்ன, அளவில் அக் கினிமலைதாமே ஒரு சிறியமலையாய் நிறம்பொருந்திய மிகுந்த பிர

காசம் விரித்து பிரகாசித்தலைப்பார்த்த பிரம விட்டுணுக்களும் சுவாமியை வணங்கிச் சொல்லுவார்கள், தேவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் இந்த மலையின் சோதிக்கெதிராகப் போய் தரிசிக்கக் கூடவில்லை ஆனபடியினால் என்றுந்தற்கரிய கிரணங்களெல்லா மறைந்து ஒரு மலையா யிருக்கவேண்டு மென்றார்கள். எ-று. எக

அன்னமிசை வருவானுங் கருடன்மிசை
வருவானு மமலமூர்த்தி
வன்னியொளி மறைத்துமற்றை மலையாக
விருந்தியென மலையாய்ச் செய்தார்
சென்னியிலே யொருசோதி யனுதினமுந்
தெரியவருள் செய்வா யென்று
ரென்னுமந்த வடியவர்க்கா விறையவனு
மிரங்கியிவை யியம்பலுற்றான்.

இ-ள். அன்னவாகனத்திலேறுகின்ற பிரமனும் கருடவாகனத்தில் வருகின்ற விட்டுணுவும் மலாகிதராகிய பரமேஸ்வரர் அக்கினிப்பிரகாசத்தை மறைத்து. மற்றமலைகன்போ லிருக்கவேண்டுமென்றுகேட்க, அப்படியே மலையுருவாகச் செய்தார், இந்தமலையினுச்சியில் ஒருபிரகாசம் எந்நாளுந் தெரியும்படியாகக் கிருபைசெய்ய வேண்டு மென்றார்கள், அப்படிச்சொன்ன தொண்டர்களுக்காக இரங்கிச் சுவாமியுந் திருவாய்மலர்ந்தார். எ-று. அ0

கார்த்திகைக்குக் கார்த்திகைநா ளொருசோதி
மலைநுனியிற் காட்டா நிற்போம்
வாய்த்தவந்நச் சுடர்காணிற் பசிபிணியில்
லாதுலகில் மன்னி வாழ்வார்

பார்த்திவர்க்கு மருந்தவர்க்கு மிடையூறு
தவிருமிது பணித்தோர் கண்டோர்
கோத்திரத்தி லிருபத்தோர் தலைமுறைக்கு
முத்திவரங் கொடுப்போ மென்றார்.

இ-ள். பிரம விட்டுணுக்களே? † கார்த்திகைமாதத்தில் கிருத்திகை நட்சத்திரத்தில் மலையினுச்சியில் ஒரு பிரகாசங் காண்பிப்போம். அப்படிப்பொருந்திய சுடரைக்கண்டாற் பசியும் வியாதியுமில்லாமல் உலகத்தில் நிலைபெற்று வாழ்வார்கள், இந்தச் சோதியைக் கண்ட அரசர்களுக்கும் அரிய தவசிகளுக்கும் இடையூறு நீங்கும், இதைப்பணித்தவர்கள் தரிசித்தவர்களுடைய கோத்திரத்தில் இருபத்தொரு தலைமுறையுள்ளவர்களுக்கும் முத்தி அடையும்படி வரங் கொடுப்போமென்றார் அருணாசலேசுரர். எ-று. அக

மாணபவ மறுக்காதல்ல மருந்தாகு
மதந்துமல்ல மருந்தென் றோர்பே
ருணவடி வாதலினு லருணகிரி
யெனுமொருபே ரதன்மா யோர்கால்
தரணியிலே புராதத்தவர்க்கு முக்கோடி
யஞ்செழுத்தச் சரித்த நாமமேன்
றிருவிலவு மிடத்திலவ னிசைக்கமிழ்த்
திறைஞ்சியவ ரிசைப்ப தானார்.

இ-ள். இறப்பினையும் பிறப்பினையும் நீக்குதற்கு வேண்டியமருந்தாகையாலே இந்த மலைக்கு மலைமருந்தென்னும் பெயர், இந்தமலை சிவப்பிரமாணமாகையினாலே அருணகிரியென்னுமொருபெயர், அதை ஒருதரம் பூமியில் சொன்னவர்களுக்குப் பஞ்சாட்சரத்தை மூன்றுகோடிதரம் உச்சரித்ததற்குச் சமானமாகுமென்று நிலகண்டத்

† அவ்வடிவினின்றும் இலிங்கமாகக் காட்சி கொடுத்தகாலம் மகாசிவராத்திரிக்காலமாகிய அர்த்தராத்திரிக் காலமாகலின், மாறுபடுதினப் படி கார்த்திகைமாதக் கார்த்திகை சொல்லப்பட்டது.

தையுடையசிவன் அருளிச்செய்ய, பிரம விட்டுணுக்கள்சந்தோஷத்தையடைந்து சுவாமியை வணங்கிச் சொல்லுவார்கள். எ-று. ௮௨

அடுத்தருண கிரியானே யுனக்குவிண்ணீ
ரலதுபுன லாட்டுவா ரார்
தொடுத்தவுடுத் திரளலது திருமுடிக்கு
மணிமாலை சூட்டுவா ரார்
கடுத்திகழு மிடற்றானே கதிர்களன்றி
மணித்தீபங் காட்டுவா ரா
ரெடுத்திறைஞ்சிப் பூசைசெய்ய விதன்கீழோ
ரிலிங்கவடி வெடுப்பா யென்றார்.

இ-ள். விஷந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய அருணாசலேசுரரே? மலை வடிவமாய் விளங்கும் உமக்கு ஆகாயத்தில் நின்றும் பெய்யாநின்றமழையே யல்லாமல் ஜலங்கொண்டுவந்து அபிஷேகஞ் செய்கின்றவர்கள்யார்? நக்ஷத்திரக் கூட்டங்களே முத்து மாலையாவதல்லது வேறே முத்துமாலை சூட்டுகிறவர்களார்? சூரிய கிரணமே தீபமாவதல்லாமல்தீபங்கொண்டுவந்து வேறே காட்டுகிறவர்களார், ஆனபடியினாலே, நாங்கள் அபிஷேக முதலானவைகள் செய்து பூசைசெய்வதற்கிந்த மலையின்கீழ் ஒரிலிங்க வடிவமா யெழுந்தருளவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். எ-று. ௮௩

அன்னதுவா யிருக்குதுநீர் காமியத்தி
லருச்சியுமென் றசலம் புக்கா
ரெந்நிலமும் புகழுவங்கோர் சிவனுருவ
முளைந்ததுகண் டிறைஞ்சியேத்தி
மன்னியபூ மழைபொழிந்து பரவசமாய்
மகிழ்ந்தாடி மயனைக் கூவித்
தன்னகரில் கோபுரமு மண்டபமு
மணிமதிலுஞ் சமைப்பித் தார்கள்.

இ-ள். அப்படியே இலிங்கமாகியோரும் நீங்கள் காமியவிதிப்படி பத்தியுடன்பூசியுங்களென்று அந்தமலையிலுள்ளேமறைந்தருளினார் பின்பு எந்தத்தேசத்தாரும் புகழும்படி யவ்விடத்தில் ஓரிலிங்கந் தோன்றிற்று, அதைக்கண்டு வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து, புட்பவருஷம் பொழிந்து, பரவசமாய்ச் சந்தோஷமடைந்து, ஆனந்தக் கூத்தாடிமயனென்கிற தேவதச்சனைக் கூப்பிட்டு ஒப்பில்லாதகோபுரங்களும் மண்டபங்களும் அழகுபொருந்திய திருமதிலுஞ் செய்வித்தார்கள். எ-று. அச

அழியாத வளநகருந் தீர்த்தமுந்நூற்
றறுபதுங்கண் டழகுசெய்தார்
வழியாநீர்ச் சுரநதியுஞ் சுரதருவுஞ்
சேணிகளு மாமுமான
வொழியாமல் விண்ணவரு மிருடியரு
மனிதரென வுருவங்கொண்டார்
விழியால விடமனைய கணிகையரா
யரம்பையரு மேவினாரே.

இ-ள். ஒருகாலத்து மழியாத வளப்பமுள்ளநகரமும், முந்நூற்றறுபது வகையாகிய தீர்த்தமும் உண்டானது கண்டு அவைகளை யாக்காக்கு அழகுபெறச் செய்தனர் வழியாத சலத்தையுடைய ஆகாய கங்கையும், கற்பகவிருட்சமும், பிணைநகரும்மாங்களுமாயின. நீங்காமல் தேவர்களும் ரிஷிகளும் மனித வடிவங்கொண்டு பிறந்தார்கள், விஷம்போன்ற கண்களையுடைய தாசிகளாக அரம்பாஸ்திரீகள் பிறந்தார்கள். எ-று. அடு

காலையிலே முழுநீமா ரியுடுத்துச்
சிவந்தசடை கட்டி நீறு
பூலணிந்து கண்டிகைபூண் டளமுதலா
மந்திரத்தான் மிகுந்த சாத்தான்

மாலையினுற் சிவபூசை புரிந்தகன்று
  மலையதனை வலங்கொண் டேத்தி
யேலவொரு பதினுலா யிரவாண்டு
  கழிந்ததற்பின் னிறைவ ரானுர்.

இ-ள். பிரம விட்டுணுக்கள் இருவரும் காலையில்முழுகி மரவுரிதரித்துக் கொண்டு, சிவந்தசடையைச் சிவலிங்க வடிவாகக் கட்டி விபூதியைத் தேகமெல்லாந்தரித்து, உருத்திராக்கமாலை பூண்டுகொண்டு, அன்னமுதலாகிய திருமஞ்சனத்தினுலும் சந்தனத்தினுலும் மாலையினுலுஞ் சிவபூசைசெய்து திருவண்ணுமலையைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வணங்கிப் பதினுலாயிரம் வருஷம் ஆனபின்பு சுவாமியினிடத்தில் விடைபெற்றுக் கொண்டு தங்கள் பதிக்குப்போய்த் தங்களதிகாரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள். எ-று ௮௬

ஆசைதருந் திருவருணைசமைத்த தற்பின்
  கயிலைமலை யாசை போயிற்
றிசனுக்குங் கனகமலை யிதுவாயின்
  வெள்ளிமலை யினிமே லென்னாங்
காசிமுத லெடுத்துரைக்குஞ் சிறப்புடைய
  தலமேழுங் கனக நாடு
மாசகன்ற கதிர்தோன்ற வொளியிழந்த
  வுடுக்கணம்போல் வளமை தேய்ந்த.

இ-ள். சுவாமிக்கு ஆசைகொள்ளும்படி திருவருணுசலத்தலம் அமைந்தபிறகு, திருக்கயிலைமலையிலிருக்கும் ஆசைவெறுத்தது, இந்தமலையே பொன்னுருவங் கொள்ளுமாயின், வெள்ளி மலையின்மேலாசையுண்டாகுமா காசி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட † ஏழுதலங்களும் பொன்மயமாய்விளங்குந் தேவலோகமும் குற்றம்நீங்கியசூரியனுதயமாகப் பிரகாசமிழந்த நக்ஷத்திரங்கள்போல ஒளி மழுங்கிப் போயின. எ-று. ௮௭

---

† காசி, காஞ்சி, அவந்தி, துவாரகை, மதுரை, மாயா, அயோத்தி யென்பன சத்தமுத்தித் தலங்களாம்.

* அரியயன மளவிடுதற் கரியமலை
யினியுரைக்க வரிதென் ருலுந்
தெரியவுனக் கறிந்தபடி சிறிதுரைத்தே
னினியுரைக்குந் திறமே தென்றான்
வரிசைபெறு ‡ மார்க்கண்ட முனிமகிழ்ந்து
பணிந்துமையான் மலையிற் றோன்றி
யுரியசிவ னிடங்கலந்த கதையுமுரைத்
தருளுகென வுரைப்ப தானார்.

இ-ள். நந்திதேவர் மார்க்கண்டேயரிஷியைப்பார்த்து, விஷ்ணு மூர்த்தியும் பிரமதேவரும் அறிதற்கரிதாகிய திருமலையின் சிறப்பை யென்னால் சொல்லுதற்கரியதென்றாலும், எனக்குத்தெரிந்த அளவில் சிறிது உமக்குத் தெரியும்படி சொன்னேன், இனிச்சொல்ல வேண்டியதென்னவென்றார் அதுகேட்ட வரிசைபெற்ற மார்க்கண்டேயரிஷி சந்தோஷித்து வணங்கி, சுவாமி! பார்வதியார் இமாசலத்தில் அவதாரஞ் செய்ததுவும், சுவாமியைநோக்கித்தவஞ்செய்திடப்பாகம் பெற்றதுவுஞ் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கச்சொல்லத் தொடங்கினார். எ-று. ௮௮

இரண்டாவது,

திருமலைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௧௬௪.

---

* அரி - பகைவரை யழிப்பவன் அயன் - பிறத்தலில்லாதவன் இவை உபசாரம் ‡ மார்க்கண்டர் - மிருகண்டு முனிவரின் புத்திர னெனத் தத்திதாந்தபம்.

5. தக்கன் பரமசிவனை நிந்தித்து யாகஞ்செய்யவும், அதையறிந்த பரமசிவன் வீரபத்திரால் யாகத்தை யழிக்கவும், பின்பு பரமேசுவரனைப் பாணிக்கிரகணஞ் செய்யப் பார்வதி, பர்வதராஜனுக்குப் பெண்ணாயவதாரஞ் செய்ததும்மறிக.

உ

சிவமயம்.

திருவவதாரச் சருக்க வசனம்.

தக்கன் அருமையான தவஞ்செய்து பார்வதியார் தன்மகளாகப் பிறந்து சுவாமிக்குக் கலியாணஞ்செய்து கொடுத்து மாமனாராகும்படி வரம் பெற்று, அப்படி வாய்த்தபின்பு ஒருநாள் பரமசிவன் தனக்கு எழுந்து மரியாதைசெய்யவில்லையென்கிற கோபங்கொண்டு அவரைப் பார்க்கிலுந்தான் மேன்மையை அடையவேணுமென்று ஒரு பெரிய யாகஞ் செய்யத்தொடங்கினான். அந்தயாகத்துக்குவந்த பார்வதியைத் தக்கனும் அவனுடைய பெண்சாதியும் அவமதித்ததற்காக அம்மனுக்குக் கோபம்வந்து இந்த யாகசாலை சுடலையாகக்கடவதென்றுசபித்து, இவர்கள் வளர்த்ததேகம் இருக்கக்கூடாதென்று யோகத்தினாலே தன்னுடைய தேகத்தை விட்டாள். இந்தச்செய்தியைக் கேட்ட பரமசிவனுக்குக் கோபமுண்டாகி அப்போது அவர்நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து தோன்றிய வீரபத்திரர் சுவாமியையவணங்கி என்னை அழைத்தகாரியம் யாதென்று கேட்கத் தக்கனுடைய யாகத்தை அழித்துவரக்கடவை என்று பரமசிவன் கட்டளையிட்ட க்ஷணம், வீரபத்திரர் பூதகணசகிதராய் யாகசாலைக்குப்போய்த் தக்கனுக்காகத் தன்னை எதிர்த்ததேவர்களையும் யாகத்தை நடத்துகின்ற ரிஷிமுதலானவர்களையுங் கொன்று யாகசாலையை அழித்துத் தக்கனையுங்கொன்று சுவாமியினிடத்திற்குப் போய் இந்தச் சங்கதியைச் சொல்ல, அப்போது பரமசிவனுக்குக்கோபம் நீங்கிக் கிருபைவந்து இறந்தவர்களையெல்லாம் மறுபடியும்பிழைப்பித்து அவர்கள் குற்றத்தைப் பொறுத்துப் பழையபடி அவரவரிடங்களை அவரவர்களுக்குக் கொடுத்து அனுப்பிவிட்டார் தக்கனைமாத்திரம் ஆட்டுத்தலையை அவன் உடலில் வைத்துப்பொருத்தி எழுந்திருக்கும்படி செய்தார்.

முன், யோகாக்கினியால் தன் தேகத்தை நிவர்த்தி செய்து கொண்ட பார்வதி தேவியானவள் இமயகிரிராஜனும் அவர் மனைவியாகிய மேனாதேவியுஞ் செய்த தபோபலத்தால் அவர்களுக்குக் குமாரத்தியாகத் திருவவதாரஞ்செய்து வளர்ந்துகொண்டிருந்தாள்.

இவ்விடத்தில் இப்பிரகாரமிருக்க தேவேந்திரன் மற்றத்தேவர்களோடு பிரமாவினிடஞ்சென்று தாருகாசுரனால் தாங்கள் இம்சைப்படுவதைச்சொல்ல, அதற்கு பிரமா அவனை யாரும் வெல்லமாட்டார்

கன், ஆயினும் பரமசிவனுக்குப் பார்வதியாரிடத்தில் பிறக்கப்போகிற சுப்பிரமணியர் அடக்கிவெல்வார், ஆதலால் இப்போது இமயமலைச் சாரலில் யோகஞ் செய்துகொண்டிருக்கும் பரமசிவன் பார்வதியாருக்குத் திருமாங்கிலியதாரணஞ் செய்யும்படியான முயற்சியைத் தேடுங்களென்று சொன்னார். பின்புதேவேந்திரன் முதலானோர்மன்மதனைத் தருவித்து சுவாமியினுடைய தவத்தை அழிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டதின் பேரில் அவன் அப்படியேபோய் யோகத்திலிருந்த பரமசிவன்பேரில் தன்பாணத்தைப் பிரயோகஞ் செய்தவுடன் பரமசிவன்தன் நெற்றிக்கண்ணைத்திறந்துபார்க்க அதனால்மன்மதன் எரிந்து போய்விட்டான். பின்பு பரமசிவன் கயிலாயத்திற்கு எழுந்தருளி இமயமலைராஜன் புத்திரியாகிய பார்வதியைத் தனக்கு விவாகஞ் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அவனுக்குச் சொல்லியனுப்ப, அவனும் சந்தோஷத்துடன் இசைந்து பட்டணத்தை அலங்கரித்து கலியாண மண்டப முதலானவைகளுஞ் சிறப்பாக அமைத்து சுவாமியினுடைய வரவுக்கு ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது, பரமசிவன் கல்யாணகோலமாய் ரிஷபவாகனத்தின்மேலேறித் தேவர்கள் ரிஷிகள் முதலானவர்களுஞ் சூழ்ந்துவர இமயமலைக்கு எழுந்தருளிக் கலியாணமண்டபத்தில் வீற்றிருந்தார் பார்வதியாரை அலங்காரஞ்செய்து இட்டுக்கொண்டு வந்து சுவாமியின்பக்கத்தில் உட்காரவைத்தவுடன், பிர்மாவானவர் வேதவிதிப்படி கல்யாணசடங்குகள் செய்ய சுவாமி அம்மனுக்கு மாங்கிலியந்தரித்தருளினார். அப்போது தேவர்கள் ரிஷிகள் முதலான சர்வத்திரபேரும் புகழ்ந்து துதிசெய்தார்கள் இவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதின்பேரில் சுவாமி மன்மதனையும் வரவழைத்துக் கொடுத்தார். பிறகு விக்னேஸ்வரரையும் சுப்ரமணியரையும் பார்வதி பெற்றாள், சுவாமிகொடுத்த வேலாயுதத்தைக்கொண்டு சுப்பிரமணியர் ¶ தாருகாசுரனைக் கொன்றுவிட்டார். பின்புபரமசிவனும் பார்வதியும் தமது புத்திரர்களுடன் கயிலாயம் போயினர்.

திருவவதாரச் சருக்க வசனம் முற்றிற்று.

¶ இந்தத் தாரகன் என்பான் சூரபன்மனது தம்பியாம் தாரகனல்லன் திரிபுரத்து அசுரர்களாகிய தாரகாக்கன், கமலாக்கன் வித்துன்மாலி என்னும் மூவர்க்கும் தந்தையினனும் இவன் சரித்திர விரிவை சிவரகசியம் திருக்கூவப்புராணம் என்பவற்றிற் காண்க.

உ

சிவமயம்.

மூன்றாவது

பார்வதிதேவியார்

திருவவதாரச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பன்னிருவர் பதினொருவ ரெழுவரெண்மர்
திசைக்கிறைவர் பணிநாட் டுள்ளோர்
கின்னரர்கிம் புருடர்சித்த ரியக்கரிமை
யவர்முனிவர் கிளையி னுள்ளோர்
மன்னு மலரவன் றிருமால் கலைமடந்தை
மலர்மடந்தை மகிழ்ந்துசூழ
முன்னவனை யிகழ்ந்துதக்கன் முடியாத
பெருவேள்வி முடிக்க லுற்றான்.

பூருவகதை.

கேளும் மார்க்கண்டேயரே! முன்னாளிலே பிரமனிடத்திற் பிறந்த தக்கனென்பவன், அரியதவஞ்செய்து உயர்ந்தவரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு மிகவும் பிரசித்தனாகிவாழுகிறகாலத்தில், பார்வதிதேவியார் தன்னிடத்திற் பிறக்க, அவரைச் சுவாமிக்குத் திருக்கலியாணஞ்செய்துகொடுத்து மாமனாராகும்படி வரம்பெற்று, அந்தப்படி செய்தபின்பு, ஒருநாள் இவன் சுவாமியினுடைய சபைக்குப்போனான், அவ்விடத்தில் சுவாமி தனக்குஎழுந்து மரியாதைசெய்யவில்லையென்கிற கோபங்கொண்டு தன்னுடையவீட்டுக்குவந்துசுவாமியைப்பார்க்கிலும் உயர்வையடையவேண்டுமென்றுஎண்ணங்கொண்டு.

இ-ள். பன்னிரண்டு சூரியர்கள் பதினொரு ருத்திரர்கள், சத்தரிஷிகள், அஷ்டதிக்குப்பாலகர், நாகலோகத்தார், கின்னரர், கிம்புருடர், சித்தர், யக்ஷர், தேவர்கள், முனிவர்கள், கலைபெற்றபிரமன், விஷ்ணு, சரஸ்வதி, இலக்குமி ஆகியயிவர்கள் மிகவுஞ் சந்தோஷமடைந்து சூழ்ந்துநிற்கவும், எல்லோருக்கும் முதல்வராகியபரமசிவனை நிந்தித்து நிறைவேற்றாத பெரியயாகஞ் செய்யத் தொடங்கினான். எ-று. க

எந்தைசெயு மகம்பார்க்க விடையருளென்
றிறைக்கிறைவி யிசைத்தா ளெந்தை
புந்தியிலா திகழ்ந்தனனென் றுரைத்தனனீ
யெனைவேண்டிப் போறப்பா யென்று
வந்தனஞ்செய் தனலவனை நகைபுரிந்து
கடிதுசென்று வருவா யென்றான்
கந்தமலர்க் குழலாளுந் தந்தைமகந்
தொடங்குகன தலத்தைச் சார்ந்தாள்.

இ-ள். பார்வதி தேவியானவள் தகப்பனுகியதக்கன் யாகம்பண்ணுவதைக்கேட்டு, சுவாமீ! என்னுடைய தகப்பன்செய்கிற வேள்வியைப்பார்த்து வருகிறதற்கு உத்தரவுகொடுமென்றுகேட்க அதற்குப் பரமேஸ்வரர் உன்தகப்பன் புத்தியில்லாமல் என்னை மிகவும் நிந்தித்திருக்கிறனே, நீ போகலாமாவென்று சொலலினர், அதைக்கேட்டுச்சுவாமி என்தகப்பன்செய்த இந்தக்குற்றத்தை என்னைவேண்டிப் பொறுக்கவேண்டுமென்று நமஸ்காரஞ்செய்தனள் அந்தவம்மையைப்பார்த்து நகைத்து நல்லது நீபோய்ச் சீக்கிரத்தில் வந்துசேரென்றனர், அதைக்கேட்ட பார்வதியும் தகப்பன் யாகஞ்செய்கிற இடத்துக்குப் போனுள். எ-று. உ

தாயரைக்கண் டடிதொழுதா ளவடழுவா
திருந்தனடன் றந்தை யான
தீயவனைப் பணிந்தனளங் கவனுமிகழ்ந்
தானிகழ்ந்த செயலை நோக்கிப்
பேயிருக்குஞ் சுடலையெனப் பிழைபிறந்து
வீடுகவுங்கள் பெருவாழ் வென்று
வாய்பிறக்குங் கொடுமைசொலி மறைந்தனளச்
செயலறிந்தான் மங்கை பாகன்.

இ-ள். பார்வதி தக்கன் யாகசாலைக்குப்போய்த் தன்னுடைய தாயைவணங்கினுள், அவள் இந்த அம்மையைத்தழுவி உபசாரஞ்சொல்லாமலிருந்தாள், அதன் பின்பு தீமைபொருந்திய தகப்பனை வந்தனஞ்செய்தனள். அவனும் நிந்தித்தான், அதைப்பார்த்துக் கோபங்கொண்டு உன்னுடைய யாகசாலையின்வாழ்வு, பேயிருந்து விளையாடுஞ் சுடலையாகி நாசமடையக் கடவதென்று தனது வாக்கி

ளுந் கடினசாபங்கொடுத்த பிராட்டியார் மறைந்தார். அதனையறிந் தனர் உமாதேவி நாயகராகிய சிவபெருமான். எ-று. ௧

கலிவிருத்தம்.

உன்னிலாவு வஞ்சிசெல்ல வொருவனுவி யுய்யுமோ
தண்ணிலா முடிக்கணின்று தழல்கமொண் டிறைக்கையா
லண்ணல்வெம்பு முனிவுகொள்ளு மளவினெற்றிவிழிதனில்
விண்ணடுங்க மண்ணடுங்க வீரன்வந்து தோன்றினான்.

இ-ள். (அக்கினியிற் றூபிபோலச்) நம்முடன் அபேதமாயிருந் ததேவியார் இங்ஙனங் கோபித்தவராத் தனியாய் தக்கதுயிரும் பிழைக்குமோ? சிவனது குளிர்ந்தசந்திரன் சிரத்திலேதானே யிருந்து நெருப்பைவாரிச் சொரிகின்றபடியினாலே அதிகதாபமடைந்து இந்தத்தக்கனாகிய பாவியினாலல்லவோ இவ்வருத்தம் உண்டாயிற் றென்று கோபித்துக் கொள்ளும்போது, அவருடைய நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து வீரபத்திரர் ஆகாயவுலகமும் பூமியும் நடுங்கும்படி தோன்றினர். எ-று. ௨

மஞ்சுபற்றி யுடல்கறுத்த மணிமயூர முடியுடன்
சஞ்சரிக்கு மேருவென்ன விடிமுழங்கு தழலின்வாய்
நஞ்சுகொப் புளிக்கநெற்றி நயனமுங் கொதிக்கவே
யஞ்சலித்த கையொடெங்க ளையன்வந்து தோன்றினான்.

இ-ள். மேகத்தைப் பார்க்கிலும் கருமையாக உடம்பு கறுத்த மயிலின் நிறம்போன்ற மரகதரத்தினமிழைத்த கிரீடத்துடன், சஞ் சரிக்கின்ற மேருவுக்கு ஒப்பாகி இடிபோல் முழங்குகின்ற நெருப் பாகிய சொல்லையுடைய வாய்நஞ்சைக் கொப்புளிக்க, நெற்றிக்கண் கொதிக்கச் சிரத்தின்மேல் வைத்துக் கூப்பியகைகளோடு எம் ஐய ராகிய வீரபத்திரர் வந்துதோன்றினர். எ-று. ௩

ஒழிந்தசிங்க வுரிபுயத்தி லுத்தரீய மாகவே
கழிந்தெறிந்த வல்லியத்தி னதளிசைத்த கச்சையாய் [யா
விழித்திமைக்கு முன்னம் விண்ணின் வெளியடைத்த மேனி
யழைத்ததென்னவென்ன வென்றெனையன் வந்துதோன்றினன்.

இ-ள். இரணியனைக் கொன்ற நரசிங்கத்தை யுரித்தெடுத்த தோல் உத்தரீயமாகவும் தாருகாவனத்து ரிஷிகளால் விடப்பட்டுச் சுவாமியால் மரணமடைந்த புலியின் தோல் இடுப்பிற்கட்டிய கச்சையாகவும், விழித்து இமைப்பதற்கு முன்னே ஆகாயமெல்லா மறைத்த தேகத்துடனே என்னையழைத்தது என்னகாரணம் என்ன காரணமென்று வீரபத்திரர் வந்தார். எ-று. ௬

முக்கணத்த னீர்கொடாது கனல்கொடுக்கு முகிலெனத்
தக்கன்வேள்வி யைத்தகர்த்து மீள்கவென்று சாற்றினான்
வக்கணத்தி லுவகைபொங்கி யடிவணங்கி யேகினான்
பக்கநின்ற பூதநாதர் பாரிடங்கள் சூழவே.

இ-ள். என்னை யழைத்தகாரியம் யாதென்றகேட்ட வீரபத்திரரைப்பார்த்து, மூன்று கண்களையுடைய பரமசிவன், சலத்தைப் பொழியாமல் நெருப்புமழைக்கும் மேகம்போற்சென்று தக்கனுடையயாகத்தை யழித்துவரக் கடவாயென் றருளிச்செய்ய, அக்கணமே வீரபத்திரர் அதிக சந்தோஷமடைந்து சுவாமியினது திருவடியைத் தொழுது பக்கத்தில்நின்ற பூதக்கூட்டங்களும் பேய்களுஞ் சூழப்போனார். எ-று. ௭

நஞ்சுகொப் புளிக்குநாக நாலிரண்டு மாலையா
யஞ்சிரட்டி பூதசீல வாலவட்டம் வீசவே
குஞ்சரங்க ளெட்டையுங்கு தம்பையாக விட்டவெண்
கஞ்சுகத்தர் நால்வர்தூய கவரிநின்று வீசவே.

இ-ள். விஷத்தினைக் கக்குகின்ற * அஷ்டமாநாகங்களையும் மாலையாகத்தரித்துக்கொண்டு, பத்துப்பூதங்கள் நீலவர்ணமான ஆலவட்டம் பிடித்துக்கொண்டுவரவும், எட்டுதிக்கிலிருக்கும் ¶ யானைகளேட்டையுங் காதிலே குண்டலமாகத் தரித்துக்கொண்டு, வெள்ளைச்சட்டையணிந்த நால்வர் பரிசுத்தமாகிய சாமரம் வீசவும் புறப்பட்டார் வீரபத்திரர். எ-று. அ

திருந்த வுதரவெம்மை விண்பிழிந்து தீர்த்திடும்
பேயிரண்டு நூறுநூறு காகளம் பிடிக்கவே
வாயிரண்டு போதுமாலே மதியிடந்த பூதமோ
ராயிரங் கவிக்கமுத்தி னுதபந்தி ரங்களே.

இ-ள். வடவாமுகாக்கினி குடிகொண்டிருந்த வயிற்றினுடைய பசியை மேகங்களைப் பிழிந்துகுடித்து ஆற்றிக்கொள்ளுகின்ற இரண்டாயிரம் பைசாசகணங்கள் எக்காளம்பிடிக்கவும், சந்திரனை இரண்டாகப்பிளந்த ஒழுங்காக இரண்டு கடைவாயிலும் வைத்தது போன்ற வக்ரதந்தங்களையுடைய ஆயிரம்பூதகணங்கள் முத்துக்குடைகள் பிடிக்கவும் புறப்பட்டார். எ-று. கூ

டாபுமாயர் தந்தசங்கு கோடிகோடி மறுகவே
நியின்வாயி னூர்தீதந்த சிங்காாத முதவே
சாயுமென்னில் காலர்மேதி தந்தகோம் பிசைக்கவே.
யாயிரங்க ளிற்றெழுத் தினைத்ததேரி லேறினுன்.

இ-ள். இறந்திருந்த பிறக்கிற அனேககோடி விஷ்ணுக்களுடைய கையிலிருந்த சங்குகளை அனேக பூதங்கள் வாயில்வைத்து

---

* அஷ்டநாகங்கள்-அநந்தன், வாசுகி, தக்கன், கார்க்கோடகன்பதுமன், மகாபதுமன், சங்கபாலன், குளிகன். ¶ யானைகளேட்டு ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புட்பதந்தம், சாருவபௌமம், சுப்பிரதீபம்.

ஊதிக்கொண்டுவரவும், இறந்த அக்கினிபகவான் வாயுபகவானேறுகின்ற ஆட்டுக்கடா கலைமான் இவைகளுடைய கொம்புகளை வாயில் வைத்து அனேக பூதங்களூதவும், இறந்துபோன அவ்வரற எமராசர்களேறிய எருமைக்கடாக்களுடைய கொம்புகளை வாயில் வைத்து அனேக பூதங்களூதவும், ஆயிரம் ஆண் யானைகள் கட்டியிழுக்கிற தேரிலேறினார் வீரபத்திரர். எ-று. ௧0

சிலகணங்க ளானையான சிலகணங்க டேரதா
யுலவுகின்ற சிலகணங்க ளோடுகின்ற வாசியாய்
மலவுகொண்டு சிலகணங்கண் மனிதர் தேவராயின
வலகைதானு மளவிலா தனந்தவேட மானதே.

இ-ள். அப்படி வீரபத்திரர் தேரிலேறினபோது, சிலபூதங்கள் யானைரூபங் கொண்டன; சில பூதங்கள் தேரினுருவங்கொண்டன, சில பூதங்கள் குதிரையாயின, சில பூதங்கள் மனிதரும் தேவருமாயின எண்ணில்லாத பேய்கள் எண்ணிறந்த ரூபங்கொண்டு புறப்பட்டன. எ-று. ௧௧

வீரையே முடங்கவுண்டும் விடாய்கெடாது மீளுமே
பாரவேழு பாருமுண்டு பசிகெடாது படருமே
கூரவே லெறிந்துகால னுடுகொள்ளை கொள்ளுமே
போரையே விரும்பிமுன் னடந்து சென்ற பூதமே.

இ-ள். வீரபத்திரர் புறப்பட்டவுடனே, யுத்தஞ்செய்ய விரும்பி அவருக்கு முன்னே நடந்தபூதங்கள் † எழு சமுத்திரத்து நீரடங்கலும் குடித்தாலும் விடாய்தீராமல் திரும்பும் பாரமாகிய எழுலகத்தையும் சாப்பிட்டும் பசிபோகாமல் அலைந்துகொண் டிருக்கும், கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதத்தை எறிந்து எமனுடைய நாட்டைக் கொள்ளை கொள்ளும். எ-று. ௧௨

---

† எழு சமுத்திரங்கள் உப்பு, தேன், கருப்பஞ்சாறு, தயிர், நெய், பால், சுத்தநீர் என்பன.

கொண்டலேழை யுஞ்சிவந்த குஞ்சிமீது சுற்றுமே
புண்டரீக ரண்டமும் புகைகொளுத்தி மீளுமே
யெண்டிசா முகத்துநாடி யாகசாலை தேடுமே
சண்டவாயு வென்னவங்கை தட்டியோடு பூதமே.

இ-ள். பூதங்கள் ஏழுமேகங்களையும் பிடித்துச் சிவந்த தலைமயிரிலே சுற்றிக் கட்டிக்கொள்ளும், அநேக பிரமாண்டங்களையும் புகையுண்டாக நெருப்பினால் கொளுத்தும், எட்டு திக்குகளிலுஞ் சென்று யாகசாலை யெங்கேயென்று தேடும், பிரசண்ட வாயுபோலக் கைகளைக் கொட்டிக்கொண்டு வீரபத்திரர் பின்னே ஓடாநிற்கும். எ-று. ௧௩

வெள்ளவாழி மதுநுகர்ந்து வீறுகின்ற சிலகணந்
துள்ளவந்து புவனமுற்றுஞ் சுற்றுகின்ற விறையையார்
தன்றுநின்ற பேர்களென்று சாய்க்கநின்று நகைசெயும்
பள்ளிகொள்ப ருடனெழுந்து பரிவுகொண்டு பாடுமே.

இ-ள். வெள்ளமாகிய சமுத்திரம்போன்ற மிகுந்த மதுவைப் பானஞ்செய்து அதனால் விருப்பு மேலிட்டுச் சில பூதகணங்கள் களிவடைந்து எழுந்தன, சிலபூதங்கள் துள்ளிக்கொண்டு உலகமெல்லாஞ் சுற்றிடும், சிலபூதங்கள் நம்முடைய சுவாமியைத் தன்று நின்றவர்கள் யாரென்று கேட்டு அவர்களைக் கொல்லுகிறதற்காக நின்று விரைவுகொள்ளும், சிலபூதங்கள் நித்திரைசெய்யும், சில பூதங்கள் உடனேயெழுந்து அன்புகொண்டு சிவனைக்குறித்துப் பாடும். எ-று. ௧௪

வெதிர்சிலம்பு முரசசங்கம் விருதுபம்பை யதிரவே
புதியகண்ட மணிதவண்டை புரிமதங்க மதுகநீள்
கதிகடந்து யாகசாலை கண்டு பூதகணமெலா
மதிதிமைந்த ரானபேர்க ளாயிவாரி வீசினார்.

இ-ள். வீரபத்திரர் புறப்பட்டவுடனே புள்ளாங்குழல், சிலம்பு, முரசு, சங்கங்கள், விருதாகிய டுடுக்கை முதலான வாத்தியமுழங்க

வும், விநோதமான பெரியமாணி, தவண்டை, முறைப்படியமைந்த மிர்தங்கம் சத்திக்கவும், வழிமுழுதும்போய்த் தக்கனுடைய யாக சாலையைக் கண்டு எல்லாப்பூதக் கூட்டங்களும் அந்நியினுடைய பிள்ளைகளாகிய சகலதேவர்களையும் தாக்கி வாரிவீசினார்கள். எ-று.

காரிலேறி மையிலேறி கடாவிலேறி யலகைமே
லேரினேறி மகரமேறி யிரலையேறி யளகையாம்
பாரிலேறி மானமேறி பசுவிலேறி யெண்மருந்
தேரிலேறி வந்தவீரர் சேனைமாள மோதினார்.

இ-ள். மேகவாகனனாகிய தேவேந்திரனும், ஆட்டுக்கடாவிலே றுகின்ற அக்கினியும் எருமைக்கடா வாகனனாகிய யமனும், பேய் வாகனனாகிய நிருதியும், மகரவாகனனாகிய வருணனும், மான்வாக னனாகிய வாயுபகவானும், அளகாபுரியையாண்டு விமானத்திலேறு கின்ற குபேரனும் இடபவாகனனாகிய ஈசானியனுமாகிய எட்டுப் பேர்களுந் தேரிலேறி எதிர்த்துக் கொண்டுவந்த வீரபத்திரனு டைய பூதகணங்களை யெதிர்த்தார்கள் எ-று. கசு

வாளிசூலம் வேலுலக்கை வச்சிரங்க ணிச்சிவாள்
மீளிசேனை காவலாளர் வீழுமாறு வீசினார்
கூளிகா ளிரண்டுசென்று கொடியவெண்மர் பரிவெலா
மாளியோ டெடுத்தெறிந்த * வம்மனைக்கு நிகரவே.

இ-ள். அஷ்டதிக்குப் பாலகரும்பாணம், சூலாயுதம், வேல், உலக்கை, வச்சிராயுதம், மழு, கத்தி இவைகளை யுத்தவீரத்திற் சிறந்த வீரபத்திரருடைய சேனைத் தலைவர்கள் விழும்படி பிரயோ கஞ் செய்தார்கள், அப்போது எட்டுப்பூதங்கள் புறப்பட்டுத் திக் குப்பாலகர் எட்டுப்பேரையும், அவர்களேறிய வாகனங்களெட்டை யும் அம்மனைக்குச் சமானமாக எடுத்தெறிந்தன. எ-று. கஎ

---

* அம்மனை என்பது மகளிராடும் ஒரு விளையாட்டு.

அலகைகா லிரண்டும்விழ வமர்செய்பூத மோடவே
மலைவுகண்டு திக்குபாலர் வாகைமாலை சூடினார்
கலிதல்கண்டு வீரன்வாளி நாலிரண்டை யேவினா
னுலகபால ருடல்புகுந்து ளமுதமுண் டுலாயதே.

இ-ள். முன்னே எட்டுப்பூதங்களால் எறிபட்டுவிழுந்த திக்குப் பாலக ரனைவரும், அந்த எட்டுப்பூதங்களும் கீழேவிழவும், மற்றைப் பூதங்களெல்லாம் ஓடிப்போகவும யுத்தஞ்செய்து, வெற்றி மாலையைச் சூடிக்கொண்டார்கள், அதுகண்ட வீரபத்திரர் எட்டுப் பாணத்தைவிட்டார், அவைகள்போய் எட்டுபேர்களுடலைத் துளைத்து அவ்வுடல்களுள் இருக்கிற அமிர்தத்தைப் புசித்து சஞ்சரித்தன. எ-று. கஅ

மருங்கிழிந்து குயிலதாகி வச்சிரத்த னேகினா
னெருங்குமீச னளகையாளி நிருதிவாயு வருணனுஞ்
சுருங்கினார் கடாவிலேறி துஞ்சினா னழற்பிரான்
பெருங்கைபேழ மீசனன்பர் பிறவிபோ லறுத்தனன்.

இ-ள். தேவேந்திரன், தன்வாகனத்தைவிட்டுக் குயில்வடிவங் கொண்டு ஒருபக்கத்தில் ஓடினான், ஈசானன், குபேரன், நிருதி, வாயு, வருணன் இவர்கள் தோற்று வெட்கத்தை யடைந்தார்கள், எமன் இறந்தான், அக்கினி பகவானுடைய எழுகையும், சிவனுடைய அன்பாது பாவங்களை அறுப்பதுபோல, அறுத்தான் தன்வி ஞர் வீரபத்திரர். கக

கச்சமற்ற வச்சமோடு கலையதான வெச்சனு
ரெச்சனாக வுயிரைவாரி யுடலுரித் தெரிந்தனன்
பச்சைவல்லி யன்னையான பன்னிகா திரண்டையும்
வச்சிரத்தி னலிர்ந்து மாமன்முன்பு சென்றனன்.

இ-ள். அளவில் பாதபயங்கொண்ட யாககர்த்தாவாகிய கலைக்கோட்டு மகாரிஷி பிராணனுந் தேகமும் வேறாகக்கொன்று உடலை உரித்து எறிந்தார், கருநிறத்தையுடைய பார்வதியின் தாயாகிய தக்கனுடைய பெண்சாதியின் இரண்டுகாதையும் அறுத்துத்தள்ளி மாமனாகிய தக்கனிடத்திற்குப்போனார் வீரபத்திரர். எ-று. ௨0

மிக்கருத்து சோமபானம் வீரபான மாகவே
யொக்கநின்ற யாகதண்ட மொன்றுகொண்டு குன்றுபோற்
றக்கனெதிர்த்தபோது தலையரிந்து தள்ளினா
னக்கணத்தி லொன்றுசென் றரைக்கணத் தயின்றதே.

இ-ள். தேவர்கள் கூடி யதிகமாகச் சோமபானஞ் செய்வதை நீக்கித்தனக்கு வீரமே பானமாகும்படி யாகசாலையிற் புகுந்து, யாகத்தம்பங்களிலொன்றைப் பிடுங்கிக்கொண்டு எதிர்த்த தக்கனுடைய தலையை மலைபோல் கீழேவிழ அறுத்துத் தள்ளினார்; அப்போது அந்தப் பூதகணங்களிலொன்று விரைந்துசென்று அரைநொடியிற் றானே தக்கன் தலையைத் தின்றுவிட்டது. எ-று. ௨௧

பசுக்களே றுருத்திரப் பசுக்களாவி தன்னையும்
வசுக்களாவி தன்னையு மருத்துதேவ ராவியும்
முசுக்கள்போ லொளித்திருந்த முனிவராவி தன்னையு
மசிக்கவீரன் விட்டசூல மள்ளியள்ளி யுண்டதே.

இ-ள். மாடுகளிலேறுகின்ற பசுப்போன்ற உருத்திரக்கூட்டங்கள் பிராணனையும்; அஷ்டவசுக்களுயிரையும்; மருத்துவர்களென்கிற அஸ்வநி தேவர்களுயிரையும், குரங்குகள்போல் ஒளித்துப் பதுங்கியிருந்த முனிவர்களுடைய பிராணனையும் பரியாசஞ்செய்ய வீரபத்திரர் விட்ட சூலாயுதமானது எடுத்து எடுத்து ‡ தின்று விட்டது. எ-று. ௨௨

---

‡ தின்றுவிட்ட தென்றது, இவ்வனம் பிளந்துகொன்றதென் றபொருள் கொள்க.

விழியிறேட் டருக்கர்பல்லை வேரறுத்து வாளிமா
வெறிப்படைத்த துண்டநாசி யிரண்டு துண்ட மாக்கினன்
கழலமைந்த கான்மிதிக்க வமுர்தமுண்ட கலைநிலா
வழலவிக்கு மாறுதாளி லப்புவெண்ணெ யொத்ததே.

இ-ள். சூரியன் பற்களுங்கண்ணுந் தெறித்துக் கீழேவிழ அடி
த்தார், சரஸ்வதியினுடைய அழகுபொருந்திய சிவந்த நாசியை இர
ண்டு துண்டமாகும்படி யறுத்தார், இலக்குமியை மூக்கறுத்தார்,
வீரகண்டாமணியைத் தரித்த காலினால் சந்திரனைமிதிக்க, அவன்
சென்னித் தக்கனுடைய யாகசாலை நெருப்பை யெரித்ததனால் அந்த
வெப்பத்தில் அப்பிய வெண்ணெய்போலானான். எ-று. ௨௫

காயமன்னனில் விட்டதேவர் கரியமேனி யலகையாய்
மாயமாகி முன்னையாகம் வந்துதோன்றி யமர்செயத்
தாயசேனை யாயபேர் தொடர்ந்துசாக வமர்செய்தார்
பேயதா யிருக்கவும் பிணக்கநின்ற தில்லையே.

இ-ள். பூதகணங்களாலே தேகத்தை இவ்வுலகத்தில் விட்டிறந்
தபோனதேவர்கள், கரியதேகத்தையுடைய பைசாசமாகி, மறுபடி
யும் முன் யாகத்திலே மாயமாய்த்தோன்றி எழுந்து சண்டைசெய்
யஅவர்களை வீரபத்திரசேனை அடித்துக்கொன்றார்கள், ஆகையால்
பேயாய்ப்போயுந் துக்கம் நீங்கவில்லை. எ-று. ௨௬

விதிபுனைந்தவோம குண்டம் வேறுபட்ட தென்னினும்
புதியசோறு மெள்ளினோடு பொரியும்வாய் புகட்டிமுன்
குதிகொணெய்க்குடமெடுத் தொழுக்குபோதொர்கூளித
வுதரகுண்ட மனலெழுந்த வோமகுண்ட மானதே.

இ-ள். தக்ஷப்பிரமனாலே விதிக்கப்பட்ட யாகசாலையானது நா
சத்தையடைந்தாலும், அதற்குபகரணங்களாக வைத்திருந்தசோறு
மெள்ளும் பொரியும், ஒருபூதம்வாயிற் கொட்டிக்கொண்டு நெய்க்

குடங்களை யெடுத்து மடமடவென்று உட்கொள்ளும்போது அத னுடைய வயிறே ஓமகுண்டமாகவும் உதராக்கினியே நெருப்பாகவு மிருந்தது. எ-று. உ௫

அட்டதிக்கு பாலரும் வசுக்களுங் குருக்களு
முட்டரான முப்பதிற்று மூன்றுகோடி தேவரும்
பட்டபோ தவர்தம்மெய்கள் பழுதுறாது தன்றுளே
யிட்டபூத வுதரமுன்னை யாகசாலை யொத்ததே.

இ-ள். அஷ்டதிக்குப் பாலகரும், அஷ்டவசுக்களும் தலைவரா கவர்குருக்களும், முட்டுப்பட்டவராகிய முப்பத்து முக்கோடிதே வர்களும் இறந்தபோது, அவர்களுடையதேகம் வீணாகப்போகாமல் வீரபத்திரருக்குமுன்னே அவருடையசேனைகளாகிய பூதகணங்கள் சாப்பிட்டபடியினால் அந்தப் பூதகணங்களுடைய வயிறு யாகசாலை யை யொத்திருந்தது. எ-று. உ௬

கற்பகால மூங்கெடாத கணமிதிக்க வமரர்த
பற்பமா முடம்பிரத்த மாவிகார மொத்ததால்
பற்பலா ரியக்கர்சித்தர் பண்டிசிந்து குடர்களாற்
சர்ப்பயாக மொத்ததன்று தக்கர்செய்த யாகமே.

இ-ள். கற்பகாலத்திலும் அழிவில்லாத பூதகணங்கள்காலினால் மிதித்தபடியினால், மிதித்த ஆயுளைதேவர்கள் அற்பமாகிய உடம் பி னின்றும் பீரிட்டஉதிரம் யாகத்துக்கு நெய்யெடுத்துச் சொரிதல் போலிருந்தது, ஆதலால் பல பலயட்சர் சித்தர்களுடைய வயிறுபி துங்கப்பட்டு அவர்களுடைய குடல் கொடி கொடியாகச் சிந்திக்கி டந்தது, எவ்வாறிருந்ததெனில சர்ப்பயாகஞ்செய்தலை யொத்தது அன்று தக்கன் செய்தயேள்வி. எ-று. உ௭

சிறந்ததிக்கு பாலராதி தேவர்சித்தர் முதலினோ
ரிறந்திறந்து போகவேத விறையிலே யியற்றினான்
பிறந்துவந்து வந்துபோர் பெருக்கினார் பிறந்தபேர்
மறந்துவீழ வீரன்மோதி மலரினானை யண்டினான்.

இ-ள். சிறப்புப்பொருந்திய திக்குப்பாலகர் முதலாகிய தேவர்கள், சித்தர்கள் முதலானோர் இறக்க இறக்கப்பிரமன் நொடிப்பொழுதில் அவர்களைப் படைத்துக்கொண்டேவந்தார் அவர்கள்மறுபடியும் பிறந்து பிறந்துவந்து யுத்தஞ்செய்தார்கள், (பிறக்கும் வரலாற்றையுணர்ந்து) அவர்கள் பின்னும் பிறவாமலிருக்கும்படி அதற்குக் காரணமாயுள்ள பிரமனையடுத்து யுத்தஞ்செய்ய தொடங்கினார் வீரபத்ரர். எ-று. ௨௮

செத்ததேவர் மீளவுஞ் செருச்செயப் படைத்திடுங்
கைத்தலங்கள் வீழுமாறு கமலனை மோதினான்
*முத்தலைக்கொள்படையெடுத்து முண்டகத்தர்சிந்தைசேர்
பத்ரமைந்தர் சென்னியும் படிக்குளே பரப்பினான்.

இ-ள். இறந்துபோன தேவர்கள் மறுபடியுஞ் சண்டைசெய்யும்படி உடனுக்குடன் படைக்கும் பிரமனுடையகைகளை அறுத்துத் தள்ளினார், மூன்றுதலையையுடைய சூலாயுதத்தினால் அவர்மனத்திலிருந்து உண்டாகிய பத்துப் பிரமருடைய தலைகளையும் குத்திப் பூமியில் விழத்தள்ளினார் வீரபத்திரர். எ-று. ௨௯

அண்டகூட முண்டுமிழ்ந்த வாதிமாய னமர்செயத்
தண்டபேரு வெனவிளங்கு கருடன்மீது தோன்றியே
விண்டவாளி வருடமாக வீரன்மார்பில் வீசினான்
கண்டதுண்ட மாகவீரன் கையின்வாளி யேவினான்.

இ-ள். அண்டகோடிகளை விழுங்கி உமிழ்ந்த முதல்வராகிய விட்டுணுமூர்த்தி சண்டைசெய்யும்படி மேருகிரியாக விளங்கியமூக்கையுடையகருடன்மேல் ஏறிக்கொண்டு அநேக பாணவருஷங்கள் வீரபத்திரர் மார்பில் படும்படியாகப் பொழிந்தார், அப்படி விட்ட பாணங்களை எல்லாம் கண்டதுண்டமாகத் தன்கைப்பாணத்தினால் அறுத்தெறிந்தார் வீரபத்ரர். எ-று. ௩௰

* முத்தலைகொள்படை-சூலாயுதம்.

வையமுண்ட மால்வெகுண்டு வாள்விதிர்த்து வீசினு
னையனங்கொர் வாளியா லறுத்தெறிந்தோ ரம்பினுற்
பையரா வருந்தியாவி பருதினுன்மெய் கருகினுன்
கையிலாழி யேவினுன் பணிந்ததண்ணல் காலிலே.

இ-ள். உலகத்தையுண்டருளும் விட்டுணுவில் யுத்தம்பண்ணு கிறதற்குச் சக்தியில்லாமல் கோபங்கொண்டு, ஒரு வாளாயுதத்தை எடுத்துச் சுற்றிவீசினுர், வீரபத்திரர் அவ்வாளினை ஒருபாணத்தை விட்டறுத்தெறிந்து ஒரு பாணத்தினுல் பாம்பைக் கொல்லுகின்ற கருடனைக் கொன்றுவிட்டார், அதுகண்டு துக்கத்தினுல் உடம்பு கருகிப்போய்க் கையிலிருக்கிற சக்கிரத்தை வீரபத்திரர்மேல் பிர யோகஞ்செய்தார் அஃதோடிவந்து வீரபத்திரசுவாமி காலில் விழு ந்து பணிந்தது. எ-று. ௩௧

எந்தைமுன் னளித்தவாழி யெந்தைதாளில் வீழவே
யந்தமெய் யொழிந்துபன்றி யரியின்வேட மாகியே
வந்துவந்து போர்தொடங்கி வானின்வேலின் வவ்வினு
னுந்திவேறோர் சேலதாகி வாரிமீ தொளித்தனன்.

இ-ள். முற்காலத்தில், விட்டுணு ஆயிரம் தாமரை மலரைக் கொண்டு பரமசிவனைப்பூசித்து வருகிறபோது, இவர்பக்தியைப் பரிசோதிக்கவேண்டி ‡ ஆயிரம்பூவிலே ஒருபூவைச் சிவபெரு மான் மறைத்துவைத்தார். விட்டுணுபூசைசெய்து அருச்சனை பண் ணிக்கொண்டு வரும்போது, புட்பக்குறைய அதற்குப்பதிலாகத் தன்னுடைய தாமரைபூவொத்த கண்ணைப்பிடுங்கி அருச்சிக்கச் சுவாமிக்கு மனத்தில் சந்தோஷம் வந்து சக்கிராயுதம் கொடுத் தார்! அந்தச் சக்கிரத்தைத்தானே வீரபத்திரர்மேல்விட, அதுபய ந்து காலில்விழவே இனிமேல் இந்த ரூபத்தோடேநின்றால் பிழை க்கமாட்டோமென்று அந்த உருவத்தை யொழித்துப் பன்றியாக

‡ "யோவாம்பாதார்ச்சித விஷ்ணுநேத்திரஸ் தஸ்மைததௌ சக்ரமதிவகிருஷ்ட." தஸ்மைருத்திராயநமோ அஸ்து என்றது வேதம் தமிழ்வேதங்களாலு முணர்க.

வம், சிங்கமாகவும், ரூபமெடுத்து வந்து யுத்தஞ்செய்ய அந்தந்த உருவங்களை வாளாயுதத்தாலும் வேலாயுதத்தாலும் வீரபத்திரர் கொன்றார்; அதன்பின்பு மிகவும் பயந்து ஒரு மீனுருவமெடுத்துச் சமுத்திரத்தில் விழுந்து ஒளித்தார். எ-று. ௩௨

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

புவியுண்ட நெடுமாலும் பழையபடி
புவியுண்டு போனான் வேதா
தவியுண்டு தலைகாலுந் தடியுண்டா
ரிமையவர்தந் தடியூ றுண்டார்
கவியுண்ட கனற்குண்டம் பேயினைச்சி
யருந்துகன கலமே யான
தவியுண்டு மனமகிழ்நற் செய்தமுனி
வரரெல்லா மவியுண் டாரே.

இ-ள். மண்ணையுண்ட மகாவிட்டுணுவுந் தோற்று முன்போலவே மண்ணைவாயிற் போட்டுக்கொண்டு (பாற்கடலில் ஒளித்துக் கொண்டார்,) பிரமன்றவிர்த்து உண்டாயிருந்த நான்குதலையும் அறுபட்டிறந்தார், தேவர்களுந் தண்டித்தாலடியுண்டு இறந்தார்கள், பூதகணங்கள், இறைச்சி சாப்பிடுகிறதற்கு விருப்பத்தோடு மைக்கப்பட்ட ஓமகுண்டம் உண்கலமாயிற்று அவிர்ப்பாகஞ்சாப்பிட்டு மனமகிழ்வித்த முனிசிரேஷ்டர்கள் எல்லாரும் வீரபத்திரசுவாமியா லிறந்தார்கள். எ-று. ௩௩

இக்கிருவாய் முடிந்ததற்பின் வீரனிறை
பதப்பாலி யிசைத்தா னெல்லா
மக்கணமு முனிவாதி யருள்சாந்து
மகத்திறந்தார்க் காவி யிந்து
மக்கரிய பதங்களெலாம் பழையபடி
யுதவுதலும் வணங்கிப் போனார்
சக்கரியை முன்பெற்று னென்பெற்றான்
றனக்காட்டுத் தலைபெற் றானே.

இ-ள். இவ்விடத்தில் இவ்வாருக யாகசாலேயோடு யாவரும்நா சமடைந்த பிற்பாடு, வீரபத்திரர் கைலாயத்திற்குப்போய்ச் சுவாமி யினுடைய பாதத்தில் வணங்கி அப்பொழுது நடந்த சங்கதிகளெல்லாஞ் சொன்னூர்; அதுகேட்டருளி அழியாத தற் கன்னியையுடைய பரமசிவனுங் கோபமாறி கிருபைபிறந்து யாகத்திலிறந்தவர்கள் அனைவரையும் பிழைப்பித்துக்கேடில்லாத அவரவரிடங்களை யவரவர்க்குப்பழையபடியே அருளிச்செய்தலும்; அவர்கள் சுவாமி! நாங்கள் விவேகமில்லாமையினுல் செய்தகுற்றத்தைப்பொறுக்கவேண்டுமென்று நமஸ்கரித்து விடைபெற்றுக்கொண்டார்கள். முற்காலத்தில் பார்வதியைப்பெற்ற தக்கன்யாது பிரயோசன மடைந்தானென்றுல் நிந்தைசெய்ததற்கு அபராத அடையாளமாக தனக்கு ஆட்டுத்தலையைப் பெற்றெழுந்தான். எ-று. ௩௪

என்னாதன் றனையிகழ்ந்தோன் புதல்வியென
வுலகுரைக்கு மிடுக்கண் டீரத்
தன்னாகந் தன்யோக சாதனத்தால்
விடுத்திமவான் றவத்தி னாலு
முன்னூர மைநாகன் றனைப்பயந்த
மேனையது முயற்சி யாலு
மின்னூக வவதரித்தா ளமரரெலாங்
கற்பகப்பூ வீசி னாரே.

இ-ள். எமக்கு நாதராக இருக்கின்ற பரமசிவனை நிந்தித்ததக்கனுடைய குமாரியென்று பழிப்பாக உலகம் சொல்லுமே நம்மையென்று பார்வதி அந்தத் தக்கதந்திரத் தன்னுடையதேகத்தையோகாக்கினியினுலே நிவர்த்திசெய்து, மலையரசன் தபோமகிமையினுலும் முன்னமே மைநாகனென்கிற பிள்ளையைப்பெற்ற மேனுதேவியினது தவமுயற்சியினுலும், அவர்களுக்குக் குமாரியாக அவதாரஞ் செய்தாள் சமஸ்தமான தேவர்களும்கற்பகப்புட்பங்களை வருஷமாகப் பொழிந்தார்கள். எ-று. ௩௫

* சித்தாந்தத் தோன்றுசத்தி சிவத்திரண்டாய்
ஞானமிச்சை செயலின் மூன்று
கோத்தாகிக் குடிலைதரு நாதவிந்து
விரண்டினுக்குங் கொழு கொம்பாகி
மூத்தாகிச் சிவனிடத்தே யுருத்திரன்மா
லயன்முதலோ முளைத்த மூல
வித்தாகி நிறைவாளைப் பயந்தவர்க்கு
முடிந்ததவம் விளம்ப லாமோ.

இ-ள். சித்தாந்தமாகச் சொல்லப்பட்ட சிவனிடத்தில் ஒன்று பட்ட அபின்னசத்தியாயிருந்து பின்பு அச்சிவத்தினின்றும்பின்ன சத்தியென்று வேறுபட்டிரண்டுருவினை யுடையவளாகி பின்புஞா னசத்தி, இச்சாசத்தி, கிரியாசத்தியென மூன்றுவகையாகிக்குடிலை யினுண்டாகிய நாதவிந்துகளுக்குக் கொழுகொம்பாகியும், சுவா மிக்கு முத்தாகியும், பரமசிவனிடத்தில் உருத்திரன், விட்டுணு, பிர மன் முதலானவர்கள் உண்டாகிறதற்கு மூலமாகிய வித்தாகியும், எங்கு நிறைந்த பார்வதியைப் பெற்றவர்க்குமுடிந்த தவப்பெருமை யைச் சொல்லக் கூடுமோ. எ-று. ௩௪

கலைவளரு மதிபோன்று சிவனைவெல்ல
மதன்வளர்க்குங் கரும்பு போன்றும்
பலகலையுந் தெளிந்துபந்து கழங்கூச
லிபற்றியுமை பயிலு நாளில்
மலைபரச னிடத்தின்மறை நாரதனு
மொருநாளின் மகிழ்வா யெய்தி
யுலகமெல்லாங் குடியிருக்குந் திருவயிற்று
ளிலக்கணம்பார்த் துரைக்க லுற்றார்

* சித்தாந்தம்—தீர்ந்த முடிபு. வேதாந்தத்தின்முடிபே. சித்தாந்தமென்றவாறு. "வேதாந்தத்தெளிவாஞ் சைவசித்தாந்தத் திறனிங்கு தெரிக்கலுற்றாம்" என்றது சிவப்பிரகாசமும்.

இ-ள். பார்வதி இமாசலராஜனுக்கும், மேனாதேவிக்கும் குழந்தையாகி வளர்பிறைபோல் நாளுக்குநாள் வளர்ந்து மன்மதன் சிவனைவெல்ல வில்வேண்டி அதற்கு வளர்த்த கரும்பையொத்தும் பலபல சாஸ்திரங்களையுங் கற்றுப் பந்து, கழங்கு, ஊசல், முதலிய விளையாடல்களைச் செய்துகொண்டும், உமாதேவியாரிருக்கும் காலத்தில், நான்குவேதங்களையு மொருங்கேயுணர்ந்த நாரதமுனிவர் பர்வத ராசனிடத்தில் ஒருநாள்வந்து உலகங்களெல்லாம் வயிற்றில் வைத்திருந்த அம்மையுடைய இலக்ஷணம் பார்த்துச்சொல்வார். எ-று. ௩எ

நெற்றியிலோர் புறத்திலரை நேத்திரமுண்
டாமொருகை நெடிய சூலம்
பற்றுமொரு தனமறையு மொருபாக
மரகதம்போய்ப் பவள மாகும்
கற்றைநறுங் குழல்பாதி சடையாகு
மொருகைவளை கழன்று போகு
முற்றுவர விவைகளென மலையரசன்
மனமுருகி யுவகை யானான்.

இ-ள். பருவதராஜனே? உம்முடைய குமாரத்திக்குச் சில நாளில் நெற்றியில் ஒருபக்கத்தில் அரைக்கண்தோன்றும். ஒரு கையில் சூலமுண்டாகும், ஒரு பக்கததுத்தனம் மறைந்துபோகும், பாதிசரீரம் பச்சைநிறம்போய்ப் பவளமாகும், கூந்தலிற்பாதி சடைகளாகும், ஒருகையில் வளைகளில்லாமற் போகும், இவைகள் சம்பவிக்குமென்று நாரதர்சொல்லப் பருவதராஜன் உள்ளமுருகிச் சந்தோஷத்தை யடைந்தான். எ-று. ௩அ

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

வேறு.

வையநீர்க் கங்கை பாயும்
பனிவரை மருங்கி னந்நாள்
துய்யநீர்ச் சடையான் வந்தங்
கோர்தவந் தொடங்கக் கேட்டு

வையக மளித்தா டாதை
வள்ளலைப் பணிந்து மானை
யையநின் றனக்குக் கேவல்
கோடியென் றளித்துப் போனான்.

இ-ள். இப்படி நாரதர் சொன்னதைக்கேட்டுப் பார்வதியே நமக்குப் பெண்ணாகவந்தபடியினால், பரமசிவன் மருமகனாகி வர வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கிற நாளையில், பூமியில் கங்கையைச் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிற அந்த இமயபர்வதத்தி லொருபக்கத்தில் பரமசிவன் யாதோவொரு நினைவினால் யோகத்திலிருக்கிறாரென்கிற வார்த்தை கேள்வியாகத் தன்மகளாகிய பார்வதியையும் சிலதோழிப் பெண்களையும் அழைத்துக்கொண்டு போய்ச் சிவபெருமானை நமஸ்காரஞ்செய்து என்னுடைய பெண்ணை ஐயனே உம்முடைய தவத்துக்காக வேவல்செய்ய வொப்புக்கொள்ளுமென்று அவரிடத்தில் அம்மையைவிட்டுப் போனான் பருவதராசன். எ-று. ௩௯

ஒக்குமா லயன்மற் றுள்ளோ
ரொழிவிலாத் தவம் புரிந்தால்
தாக்குபே ரளிப்பான் றானே
சுருத்திறற் றவஞ்செய் போதிற்
பூங்குழல் கனியும் போது
முஞ்சியும் புனலுங் கொண்டு
பாங்கியர் பலருஞ் சூழப்
பணிவிடை பலவுஞ் செய்தாள்.

இ-ள். எல்லாத்தேவர்களு முயர்ந்தவிட்டுணு, பிரமன் மற்றவர்கள் பெருமையா யொழிவில்லாத தவஞ்செய்வதால் அவர்களுக்கு வேண்டியவரத்தைக் கொடுக்கிற சுவாமியானவர்யாதோ ஒரு

கருத்தினுற்றவஞ் செய்கிறபோது பார்வதி, பழம், புஷ்பம், தருப்பை திருமஞ்சன முதலானவைகளைக் கொடுத்துத் தன்னுடைய பாங்கிமார்களுடனே பல பணிவிடையுஞ்செய்து கொண்டிருந்தாள். எ-று. ௪0

இங்கிவை யிருக்கத் தேவ
ரியாவரு மிமையோர் கோவும்
பங்கயத் தவனை யெய்திப்
பணிந்தனர் பதுமத் தோனு
மங்கவர்க் கிருக்கை யிந்தா
னவரவர் முகத்திற் சோர்வுங்
குங்குமக் குழம்பு நீத்த
புயங்களிற் குழைவுங் கண்டான்.

இ-ள். இவ்விடத்தில் இப்படியிருக்க, எல்லாத் தேவர்களும் அத்தேவர்களுக்கு அரசனாகிய தேவேந்திரனும் கூடிப்பிரமனைச் சேர்ந்து தொழுதார்கள், அந்தப்பிரமனும் அவர்களுக்கு இருக்க ஆசனங்கொடுத்துப் பிற்பாடு, அவர்களுடைய முகஞ்சோர்ந்து இருப்பதையும் குங்குமம் பூசியிருந்த தோள்கள் அதுகலைந்து இளைத்திருப்பதையும் பார்த்தார். எ-று. ௪௧

வச்சிர மொடிந்தி சானன்
கணிச்சிவாய் மடிந்தான் கானன்
முச்சிரம் வளைந்து மற்றோர்
படையெலா முறிந்துந் தேவர்
மெய்ச்சிர மருட நீத்து
மெலிந்தமை விளம்புமென்று
ளச்சுரர் தமக்குக் கோமான்
ருரக னழித்தா னென்றான்.

இ-ள். வச்சிராயுதம் ஒடிந்துபோயும், ஈசானன் மழுவாயுதத்தின் வாய்மழுங்கியும், எமனுடைய முத்தலைவடிவாகிய சூலாயுதம் வளைந்தும், மற்றைத்தேவர்களுடைய ஆயுதங்களெல்லா முறிந்தும், தேவர்கள் சிரத்தில் இருக்கிற மகுடம் பிடுங்கப்பட்டும், வருத்தத்தையடைந்தீர்கள், அவ்வருத்தத்தைச் சொல்லுங்களென்று கேட்கத் தேவேந்திரன் தாரகாசுரன் இப்படி அவமானஞ் செய்தானென்று சொன்னான். எ-று. ௪உ

காலையம் புயத்தோன் சொல்வான்
காலனுற் கனலாற் காற்றான்
மாலினு லென்னு லுன்னு
லவன்வலி தொலைக்கலாமோ
வாலமா மிடற்றான் சேய
யசலமா திடத்தே தோன்றும்
வேலனார் வெல்வா ருங்கள்
சிறையெலாம் விடுப்பா னென்றான்.

இ-ள். அப்படிதேவேந்திரன் சொல்லியகாலத்தில் அதுகேட்டபிரமன் சொல்வான், இயமன், அக்கினி, வாயு, விட்டுணு இவர்களாலும், என்னாலும், உன்னாலும், அந்தத்தாரகாசுரனது ஆற்றலையடக்கிக் கொல்லக்கூடுமோ விஷத்தாங்கிய சிறந்த கண்டத்தினையுடைய சிவனுடையபிள்ளையாய், இமாசல புத்திரியானபார்வதியினிடமாக அவதரிக்கப்போகிற சிவசுப்பிரமணியர் அவனைக்கொன்று உங்கள் சிறையை மீட்பாரென்று சொன்னான். எ-று. ௪௩

போகத்தி லிருக்குமீச
னுமைக்குநாண் டாிக்கு மாறு
வேகத்தி லியற்று மென்றே
யயன்விடை கொடுத்தான் மீண்டு

மாகத்த லனுகித் தேவர்
மதனனை நினைத்தார் மாரன்
சோகத்தை யொழிக்குந் தென்றற்
றேருடன் றோன்றிச் சொல்வான்.

இ-ள். யோகத்திலிருக்குஞ் சிவபிரான் பார்வதிக்கு மங்கிலிய தாரணஞ்செய்யும்படிச் சீக்கிரத்தில் முயற்சி செய்யுங்களென்று பிரமன் சகலருக்கும் உத்தரவுகொடுக்கத் தேவர்களெல்லாம் அமராபதிக்குவந்து மன்மதனை நினைத்தார்கள், அஃதுணர்ந்த மன்மதன்விடாய்தீர்க்கத்தகுந்த தென்றலாகிய தேரிலேறிவந்துசொல்லுவான்.

எவன்றவ மழிக்க மாத
ரெவர்களை மயக்க நீவிர்
கவன்றதெத் துயரா லெம்மை
யழைத்ததென் கரும மென்று
னவன்றனை யிறுகப் புல்லி
யமரர்கோ னருளி னோக்கிச்
சிவன்றவ மழிக்க வேண்டி
யழைத்தமை தெரியச் சொன்னான்.

இ-ள். மன்மதன், தேவர்களைப்பார்த்து எவனுடைய தவத்தை அழிக்கவேணும், எந்தப்பெண்களை மயக்கவேணும், நீங்கள் எந்தத்துக்கநிமித்தமாக மனக்கவலையடைந்தீர்கள் என்னையழைத்தகாரணமென்னவென்று கேட்கத் தேவேந்திரன் அந்த மன்மதனை இரண்டுகையினாலும் இறுகக்கட்டித்தழுவி உபசாரத்துடனே பார்த்துச் சிவனுடைய தவத்தை யழிக்கும்படி உன்னைவேண்டி யழைத்ததென்று தெரியச் சொன்னான். எ-று. சடு

விண்ணிலார் மகவான் சொல்ல
வெகுண்டுவேள் பயந்து கூறும்
பெண்ணலா னலியா னல்லன்
பிறப்பிலா விறப்பு மில்லான்

கண்ணினா லளவை நூலாற்
கருத்தினா லளவா வந்தத்
தண்ணிலா முடியான் செய்புந்
தவத்தையார் தவிர்க்க வல்லார்.

இ-ள். தேவலோகத்திலிருக்கும் இந்திரன்சொல்ல அதைக்கேட்ட மன்மதன்கோபித்துச் சுவாமிக்குப் பயப்பட்டுச் சொல்லுவான், தேவேந்திரனே! இவன்பெண்ணுமல்லர், ஆணுமல்லர், அலியுமல்லர், பிறப்பும் இறப்புமில்லாதவர், காட்சிப் பிரமாணத்தினாலும், ஆகமப்பிரமாணங்களினாலும், கருத்தினாலும், இப்படிப்பட்டவரென்று நிதானிக்கக்கூடாத குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனைத்தரிக்கும், முடியையுடைய அந்தப்பரமேஸ்வரனது தவத்தையழிக்கின்றதற்கு யார்வல்லவர். எ-று. சசு

கன்னிகை கவுரி யீசன்
கதமிலாப் பிரமசாரி
சந்நிதித் தன்மை யாலே
யுயிரெல்லாந் தழையா நிற்கு
முன்னிய வுயிர்கள் போல
வொடுங்கிடு மவன்பாற் செல்லு
மன்னிய பொருளுந் தோன்றி
மனதிலே யொடுங்குமா போல்.

இ-ள். அம்மையே கன்னிகை சிவனே, குற்றமில்லாத பிரமசாரி இவர்களிருவருடைய சந்நிதி மகிமையினாலே சகல வுயிர்களுமுண்டாகி விளங்காநிற்கும், முன் எப்படி அவரிடத்திருந்து [illegible] உண்டாயினவோ, அப்படியே அவரிடத்திலொடுங்கும், மனதிலே தோன்றிய அநேகவஸ்துக்கள் அதிலேயொடுங்குவதுபோல். எ-று. சஎ

தாமத குணத்த னென்பர் சங்கரித் திடலா லீசன்
சேமமா முயிர்கட் கெல்லா மிளைப்பொழித் தருள்வ தாகு
மாமல குணமொன் றில்லை வடிவமுங் கனலா மென்கைப்
பூமலர் சொரிந்தக் காலும் புகையெழப் பொரிந்துபோமே.

இ-ள். உலகத்தில் சங்காரத்தொழில் செய்வதனால், சிவன் தமோ குணத்தை யுடையவனென்று சொல்லுவார்கள் அப்படிஅன்று, அம்மூர்த்தி ஆன்மகோடிகளின் இளைப்பையொழிப்பதாகும், மற்றவர்களுக்கு உண்டாயிருக்கின்ற ¶ மும்மலகுண சம்பந்தங்களிலொன்றேனு மவர்க்கில்லை, இவருடையசொரூபமும் நெருப்பாகும் அவர்மேல் நான் புஷ்பபாணத்தை விட்டபோதிலும் அவைகள் புகையாய்க் கரிந்து போகும். எ-று. ௩௮

உருவெனத் தெரியா தானை யுருவினோ டருவா னானை
யருவெனத் தெரியா தானை யமர்செயி லரிதென் றஞ்சி
வெருவரப் புகுந்தா னந்த வேலையில் வேளைநோக்கித்
தருவனத் திடையில் வாழுஞ் சதமக னுரைப்பானானான்.

இ-ள். உருவென்று யாவராலும் தெரியக்கூடாதவனை, உருவமாகியும், அருவமாகியும், இருக்கின்றசிவனை, அருவமென்றுந் தெரியாதவனை, மிகவும் யுத்தஞ்செய்து செயிக்கப்படாதென்று மன்மதன் பயப்பட்டுத் தன்னுடைய தானத்திற்குப் போகப் புறப்பட்டான், அக்காலத்தில் மன்மதனைப்பார்த்து கற்பகத்தருவினிழலில் வாசஞ்செய்யாநின்ற தேவேந்திரன் சொல்லத் தொடங்கினான்.

மாயவ னாகத்தின் மீது மலரவ னுயிர்மீது
நாயகன் சிரத்தின் மீதும் பொறுத்ததுன் வலிமையன்றோ
காயுறக் கதிரின் மேனிகடைந்தது மெனக்கு மிந்த
வாயிர நயனந் தந்த செயலுமுன் னுண்மை யன்றோ.

¶ மும்மலகுணங்களை "அஞ்ஞானப்பொ யயர்வேமோகம்பை சாருக்கியமார்ச் சரியம்பயம்" எனவரும் இருபாவிருபதின் செய்யுளானறிக.

இ-ள். விட்டுணு, தம்முடையமார் பினிடம் இலட்சுமியைவைத் துக்கொண்டதும், பிரமன்சரசுவதியைநாவில் வைத்துக்கொண்டது ம் மகாதேவர் தலையிலே கங்கையென்கிறபெண்ணை வைத்துக்கொ ண்டதும், உன்னுடைய சாமர்த்தியமல்லவோ! சூரியனைச் சானை யில் கடையச்செய்ததும், எனக்கு ஆயிரங்கண்கள் வந்ததும், உன் னுடைய ஆண்மையல்லவோ! என்றான் தேவேந்திரன். எ-று. ௰

செல்வதின் றெமக்கா யங்கே
தருவது தேவர்க் காவி
வெல்வது சிவனை வென்று
கொடுப்பது காம வேட்கை
சொல்வது மறுக்க வேண்டா
மெனச்சொலித் துணைக்கை பற்றி
நல்வர மிதுதா வென்ன
மதனவே ளயந்து கூறும்.

இ-ள். பின்னுந் தேவேந்திரன் சொல்வான், மன்மதனே! என க்காக அங்கே சென்று சிவனைஜயித்து அவருக்குக்காமலாகிரியுண் டாகும்படிசெய்தால் அவருக்குப் புத்திரனுண்டாகும், அந்தப்புத்தி ரன், அசுரர்களைக் கொன்று தேவர்களைப் பிழைக்கும்படிச் செய் வார், அதற்கு நீயேகாரணமா யிருக்கிறாய், நான்சொன்னவார்த்தை யை மறக்க வேண்டா மென்று கையைப் பிடித்துக்கொண்டு என க்கு இந்த நல்ல வரத்தைக் கொடுவென்று கேட்க, மன்மதன் சந் தோஷித்துச் சொல்வான். எ-று. ௰௧

அரன்சிலை மலையென் றாலு
மடுங்கணை யரியென் றாலு
வரம்புற விசைந்த நாணும்
வாசுகி யரவென் றாலுந்

கரும்பெனுஞ் சிலையா லைந்து
  கணையெனு மலரா லிலச்
சுரும்பெனுங் குணத்தால் வெல்வே
  னெனச்சொலித் தொழுதே போனான்,

இ-ள். தேவேந்திரனே, சிவனுக்கு வில்மலையாயிருந்தாலும், விட்டுணுவே எதிர்த்தவரைக் கொல்லும் பாணமாகி யிருந்தாலும், வாசுகி என்னும் சர்ப்பமே நன்றாக வற்றுநின்ற நாணியானாலும் எ ன்னுடைய கரும்பாகிய வில்லினாலும் பஞ்ச புட்பங்களாகிய பாண ங்களாலும் நீலநிறம்பொருந்திய வண்டென்கிற நாணியினாலும், அ ந்தச்சிவனை ஜயித்துப் போடுகிறேமென்று வந்தனஞ்செய்து சுவா மியிடத்துக் குப்போனான் மன்மதன். எ-று. ௯௨

சந்தனமணமுந்தெய்வத்தமிழ்ப்புதுமணமுங்கொண்டு
வந்ததுமலையத்தென்றல்வசந்தமந்திரியுஞ்சேர்ந்த
திந்துவுநிலமாம்வெள்ளைவலையினைவெறிந்ததெங்கும்
கொந்தலரிளமாவெல்லாங்கோகிலமுழங்கிற்றன்றே.

இ-ள். மன்மதன் சிவனைஜயிக்கும்படி புறப்படும்போது, பொ தியமலையிலிருந்து அவ்விடத்தில் தங்கிய சந்தனவாசனையும், திவ்ய மான தமிழ்வாசனையுங் கொண்டு தென்றற்காற்று வந்தது வசந்த னாகிய மந்திரியும் வந்துசேர்ந்தான், சந்திரனுங்கிரணமாகிய வெ ள்ளைவலையினை நான்குபக்கமும் வீசினான், புஷ்பக் கொத்துகளை யு டைய இளமையுற்ற மாமரத்திலெல்லாங் குயில்முழங்கியது. எ-று.

மல்லிகை முல்லையாஞ் சங்க
  மதுகர முழக்கஞ் செய்ய
முல்லைசண் பகமே சோகு
  முளரியே முதலா யுள்ள

வெல்லையில் மலருந் தேனு
மிறைத்தன விரும்பைச் செம்பைக்
கல்லினை யுருக்குஞ் சொல்லார்
குறிஞ்சியாழ் கரத்திற் கொண்டார்.

இ-ள். மல்லிகையரும்பே சங்கமாகவும், அவ்வரும்பில் சப்தி க்கின்ற வண்டுகள் அச்சங்கத்தை வாயில் வைத்து ஊதுகிற வீரு கையும் விளங்க முல்லை, சண்பகம், அசோகு, தாமரைமுதலாகிய கண க்கில்லாத புஷ்பங்களையும், தேனையும், நான்குபக்கமு மிறைத்துக் கொண்டு கடினமாகிய இரும்பு, செம்பு, கல், இவைகள்கூட உருகு ம்படிசொல்லுகிற வார்த்தையையுடைய பெண்கள் குறிஞ்சியாழெ ன்றும் வாத்தியத்தைக் கையிலே கொண்டார்கள். எ-று. ருச

போக்கிய வுடுக்க ளான
புகரணி முகத்துச் செக்கர்
தக்குசிந் தூர மாகுந்
தனியிருட் கரியுங் கிள்ளைப்
பைங்குர கதமுஞ் செல்லப்
பனிமுலைப் பவளச் செவ்வாய்
மடந்தைய ரெனும்போர் வீரர்
வடிக்கண்வாள் விதிர்த்துச் சென்றார்.

இ-ள். மிகுந்த நட்சத்திரங்கள் முகத்திலிருக்கிற புள்ளிகளா கவும், செவ்வானம் ஒருதிலகப் பொட்டாகவும், விளங்குகின்ற ஒப் பற்ற இருட்டாகிய யானையும் பசுமைபொருந்திய கிளியாகிய குதி ரையும், நடக்கப்பருத்த முலையையும் பவளம் போன்ற வாயையுமு டையஸ்திரீகளாகிய சுத்தவீரர்கள் தங்கள் தங்கள் கண்களாகியகத் தியினை அசைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள். எ-று. ருரு

கோணிய கரும்பு மைந்து குலமலர்க் கணையுங் கொண்டு
வாணுத லிரதி செல்ல மகரகே தனத்தி னோடு [டஞ்சி
தாணுமா வனத்தைச் சேர்ந்தான் றவஞ்செய்வான் றனைக்கண்
நாணினா னறுகால் வண்டு நாணினா னடுங்கி னானே:

இ-ள். வளைவாகிய கரும்புவில்லையும், புட்பங்களாகிய ஐந்து பாணங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய இரதிதேவி கூடவர மீனக்கொடியுடனே பரமசிவன் யோகத்திலிருக்கிற வனத்தைச்சேர்ந்து அவ்விடத்தில் தவஞ்செய்கிற அந்தச் சுவாமியைப்பார்த்து இவரை எவ்வாறு செயிப்போ மென்று பயந்து வெட்கத்தை யடைந்து நடுங்கினான் வண்டை நாணாகவுடைய மன்மதன். எ-று. ௩௪

வெளித்தலத் தெதிர்த்த லென்ன
விளையுமோ தனக்கென் றெண்ணி
யொளித்தனன் முன்னே பின்னே
யுமையவள் வரவு கண்டு
களித்தனன் மயக்க மாமோ
கனத்துக ளிறைத்து வில்லை
வளைத்தன னணிநாண் பூட்டி
வடிக்கணை தொடுத்தான் மாரன்.

இ-ள். நேரேவெளி யாகவந்து யுத்தஞ்செய்தால் என்னகேடு நமக்குண்டாகுமோ? என்று நினைத்து சுவாமியின்பின் தெரியாமல் ஒளித்திருந்து சமயம் பார்த்துக்கொண் டிருந்தபோது, பார்வதி அக்கடவுள் முன்னே பணிவிடைசெய்ய வருதலைக்கண்டு, பெண் துணை நமக்கு நிற்கின்ற படியினால் வெல்லக்கூடுமென்று சந்தோஷித்து மோகத்தை உண்டாக்கும் புஷ்பபாணத்தை இறைத்து வில்லை வளைத்து நாணேற்றிப் பாணங்களைத் தொடுத்தான் மன்மதன்.

ஒருகரும் புருவச் சாப
மொடியினு முலக மீன்ற
ளிருகரும் புருவச் சாப
முளவெனு மெழுச்சி யாலே
பொருகணை தொடுத்தான் சென்று
புரஞ்சுடு கணையி னானு
மொருகணை விடுத்தான் மார
னுடலெல்லாங் கொளுந்திற் றன்றே.

இ-ள். மன்மதன் தானதிக சண்டைசெய்தால் ஒருகரும்புஉருவமாகிய வில்லானது ஒடிந்தாலும், உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதியின்இருண்டு கரும்புருவமாகிய வில் உண்டாயிருக்கின்றன நமக்கு யாதொருகுறைவு மில்லை யென்கிற செருக்கினாற்போய் அனேக யுத்தத்திற் குரிய பாணங்களை விட்டபோது மூன்றுபுரத்தையும் எரித்தருளிய நகையாகிய அம்பையுடையசிவன் அந்த மன்மதன்மேல் தன்நெற்றிக் கண்ணாகிய ஒருகணையைச் செலுத்தினார். அக்கணை மன்மதனுடைய உடம்பை யெல்லாந் தகித்து விட்டது. எ-று. ௧௮

அருக்கவெண் பஞ்சு போல
வழற்கண்ணா லனங்க னான
திருக்குளங் கவலக் கண்டு
தேவருந் திசையி னோரும்
வெருக்கொள வொளித்தார் பூத
கணத்துடன் விடையி னானும்
பொருக்கென மறைந்து வெள்ளிப்
பொருப்பிடைப் புகுந்தா னன்றே.

இ-ள். நெருப்புப்பட்ட எருக்கம்பஞ்சுபோல் மன்மதனுகிய மாறுபாடு பொருந்திய மனத்தையுடையவன் எரிந்துபோகக்கண்டு தேவர்களும், அஷ்டதிக்குப் பாலகரும், பயப்பட்டு ஒளித்துக் கொண்டார்கள், அதன்பின்சுவாமி பூதகணங்களுடன் சீக்கிரமாக அந்த விடம்விட்டுக் கைலாயத்துக்கு எழுந்தருளினார். எ-று. ௫௧

சங்கான் மணத்தை வேண்டி
　யுமையு நற் றவமே செய்தா
ளங்கது புணரு மாறேழ்
　முனிவருக் கமலன் சொன்னன்
மங்கல முரைக்க வேழு
　முனிவரு மகிழ்வா யெய்தித்
துங்கவெற் பிறையார்க் கிந்தச்
　சோபனச் சொல்லி னார்கள்.

இ-ள். பரமசிவன்தன்னைக் கலியாணஞ் செய்துகொள்ளப் பார்வதி சிறந்த தவஞ்செய்கிறாள், அவள் வந்துசேரச் சப்தரிஷிகளை யழைத்துப் பருவதராஜனிடத்திற்போய் சுவாமிக்கு உன் பெண்ணைக் கலியாணஞ்செய்து கொடுவென்று கேளுங்களென்று அனுப்பினார் அந்தப்படியே அந்த எழுபேரும் பருவதராஜனிடத் திற்குப்போய் இந்தத் திருக்கலியாண சங்கதிசொன்னார்கள். எ-று.

மலையிறை மகிழ்ந்தா னந்தமலையிறை புதல்வன் வள்ளல்
குலமெது பயந்தோர் நாமங் குடிப்பெய ரேதுவாழுந்
தலமெது புகலுமென்றான் றவத்தவா நகைத்துச்சொல்வா
ரலகிலான் பிறப்பு நல்லகிளையென வறிவித்தார்கள்.

இ-ள். ருஷிகள்போய்ச் சொன்னவுடனே, பருவதராஜன் சந்தோஷித்தான், அவன் பிள்ளையாகிய மைநாகன் ரிஷிகளைப்பார்

த்து சிவன் என்னசாதி! அவருக்குத் தாய்தகப்பன் பெயரென்ன! குடிப்பெயரென்ன! அவரிருக்கும் வீடெது! சொல்லுங்களென்று கேட்டான். அதை முனிவர்கேட்டு நகைத்துச் சிவனே அளவிடக் கூடாதவர் அவர் பிறந்தவிடம் மூங்கில், அவர் நல்லசாதியென்று தெரிவித்தார்கள். எ-று. ௬௧

பொருத்தமோ ருவகையாகிப்
பிறைமுடி யன்பேர் நாளிற்
பொருத்தமு நாளுந் தேர்ந்து
முனிவரைப் புகழ்ந்து போற்றி
விருத்தியார் வரவு நாளுங்
குறித்திறை விடுந்தா னன்றோர்
பரித்தகங் கையினற் கிந்தப்
படியெலாம் பணிந்து சொன்னார்.

இ-ள். அப்படி சப்தரிஷிகள் சொன்னபிறகு பருவதராஜன் முதலானவர்களெல்லாம் மகா சந்தோஷத்தையடைந்து சந்திரனைத் தரித்த முடியையுடைய சிவபெருமானது பெயர் நட்சத்திரத்திற்கும் அம்மையாரது பெயர் நட்சத்திரத்திற்கும் பொருந்த தசவித பொருத்தமுங் கலியாணஞ் செய்கிற காலமுமறிந்து நிச்சயஞ் செய்து ரிஷிகளினுடைய பாதத்தைப் புகழ்ந்து வணங்கி விருத்தி பொருந்திய திருக்கலியாணமுகூர்த்த ஓலையும் எழுதிக்கொடுத்த னுப்புவித்தான், அந்த ரிஷிகளும் கங்கையைத் தரித்த சுவாமிக்கு நடந்த சங்கதிகளெல்லாம் வணங்கிச் சொன்னார்கள். எ-று.

இமையவெற் பிறைவ னோலை
முகத்திலேழ் கிரிக்கு மேருச்
சிமயமால் வரைக்குஞ் செம்பொற்
றிகிரிமால் வரைக்கு மேழு

தமரவான் கடற்குஞ் சித்த
சாரணர் முனிவோருக்கும்
அமரரா னவர்க்கும் வஞ்சி
மணத்தினை யறிவித் தார்கள்.

இ-ள். இமயபருவதராஜன் பார்வதியம்மையின் திருக்கலியாணமுகூர்த்த ஓலையை அநேக தூதர்கள்கையிற் கொடுத்தனுப்பிவிக்க அவர்கள் சத்தகுல பருவதங்களுக்கும், கொடிமுடிபொருந்திய மேருமலைக்கும், சக்கிரவாளகிரிக்கும், ஒலியையுடைய சத்தசமுத்திரத்திற்கும், சித்தர், சாரணர், முனிவர், தேவர் முதலானவர்களுக்கும், வஞ்சிக்கொடிபோன்ற இடையினையுடையஅம்மைத் திருக்கலியாணத்தைத் தெரிவித்தார்கள். எ-று. ௬௩.

ஓலைகண் டளவே சேர்ந்த வுததிகளேழும் பூமி
மாலையாய்ச் செல்லுகின்ற மகிமைசேர் நதிகளேழும்
நீலமே முதலாயுள்ள கிரியெலா நெருங்கிச்சென்ற
கோலமாமுனிவோர்சித்த ரிமையவர்குழாங்கொண்டார்கள்.

இ-ள். ஓலையைக் கண்டவுடனே எழு சமுத்திரத்திற்கும்,பூமிதேவிக்கும், மாலைபோலப் பிரகாசிக்கின்ற மகிமைபொருந்திய எழுநதிகளுக்கும், நீலகிரி முதலாகிய சப்தகுலபருவதங்களுக்கும், அதிஷ்டானமாகிய தேவதைகள் நெருங்கிச் சேர்ந்தார்கள், தவக்கோலத்திற் சிறந்த முனிவர்களும், சித்தர்களுந் தேவர்களுங் கூட்டங் கூட்டமாகச் சேர்ந்துவந்தார்கள். எ-று. ௬௪.

அட்டதிக் கிளைந்துந் தோரக்
கொடிகளா லடைத்தார் விண்ணை
மட்டுறு விமானந் தன்னான்
மாலையான் மறைத்தார் வீதி

நெட்டிலை யரம்பை பூக
   நிரைகளால் நிறைத்தார் வெற்பிற்
றட்டிய புழுகி னாலே
   மெழுகினார் தரைக ளெல்லாம்.

இ-ள். எட்டுத்திக்கைத் தேரினாலும், கொடிகளாலும் இடமில்லாமல் நிறைத்து விட்டார்கள், ஆகாயத்தை இடமில்லாமல் அளவற்ற விமானத்தினாலும், மாலைகளினாலும் மறைத்துவிட்டார்கள், வீதிகளில் நீண்ட இலைகளையுடைய வாழைகளையும், கமுகுகளையும், நிரை நிரையாக கட்டு அலங்காரஞ்செய்தார்கள், மலையிலிருக்கிற புழுகைத் தட்டிக் கரைத்துத் தரைகளெல்லாம் மெழுகினார்கள். எ-று. ௩௫

தோரணஞ் சமைத்தார் முத்தின்
   றொடையெலாந் தொடுத்தார் விண்ணிற்
பூரண கும்பம் வைத்தார்
   புதுமணி விளக்கு மிட்டா
ராரண வுலகு மற்றை
   யளகையு மமரர் நாடு
நாரண னுலகும் வந்து
   காணவே நாணு மாறே.

இ-ள். நகரமெங்குந் தோரணங்கட்டினார்கள், அதில் முத்து மாலைகளைத் தொங்கவிட்டார்கள், ஆகாய கங்கையைக் கொண்டு வந்து பூரணகும்பம் வைத்தார்கள் நூதனமாக இரத்தினதீபம் ஏற்றினார்கள், பிரமலோகமும், அளகாபுரியும், தேவலோகமும், வைகுந்தமும், இதைப்பார்த்து நாணும்படிச் சிங்காரித்தார்கள். எ-று.

மணிவிளக் கனைய மின்னை மலையர மகளிர் கூடிக்
கனிமலர்க் கங்கைபாட்டிக் கலையினன் மருங்கைவாட்டிப்

பணிமணி யாரம்பூட்டிப் பரிமளத்தாமஞ் சூட்டிப்
பணிநுதற் றிலகந்தீட்டி யருமறைச் சடங்கு செய்தார்.

இ-ள். இரத்தின தீபம்போன்ற பார்வதியை மலையிலிருக்கிற பெண்கள்கூடிக் கற்பகமலர் வாசனைசேர்ந்த கங்காசலத்தினால் ஸ்நானஞ்செய்வித்து, இடையானது சோரும்படி சித்திரப்பட்டாடைகட்டி, ஆபரணங்களும் முத்துமாலையும் பூட்டிப் பரிமளம் பொருந்திய நறுமலர் மாலைசூட்டி, அழகிய நெற்றியிற் களப கஸ்தூரித் திலகப்பொட்டு அணிந்து வேதவிதிப்படிச் சடங்கு செய்தார்கள். எ-று. கஎ

பூமணக் கோலஞ் செய்த பொடியணி புனிதனாரைத்
தாமணக் கோலஞ் செய்யுஞ் சதுர்முகன் முதலோ ரீண்டித்
தூமணித் துகில்கள் சாத்திச் சுரதரு மாலைசாத்தி
மாமணிப் பணியை நீக்கி மாமணிப் பணிகள்பூட்டி.

இ-ள். வாசனைபொருந்திய புட்பபாணங்களை எய்த மாரனை நெற்றிக்கண்ணாலெரித்து அந்தப் பஸ்பத்தைத் தரித்தருளிய பூசியசுத்தராகிய பரமசிவனை மணக்கோலஞ் செய்யும்படியாக நான்கு முகங்களையுடைய பிரமன் முதலானவர்கள்கூடிப் பரிசுத்தமாகிய இரத்தினமயமாகிய வஸ்திரஞ்சாத்திக் கற்பகப்பூமாலை தரித்து, முன்னேயிருந்த சர்ப்பாபரணத்தைக் கழற்றிப்போட்டு மாணிக்க இரத்தினங்களாலாகிய ஆபரணங்களைத் தரித்தார்கள். எ-று. கஅ

சடையிளம் பிறையைத் தங்க
  விறையெனத் தகைந்து சூழ்ந்த
வுடுக்குல மென்ன முத்தா
  லொளிவிடு மகுடஞ் சூட்டி
யடைவுடன் விழியாந் திங்க
  ளாதவர் காதின் மீது
குடியிருந் தனபோற் செய்யக்
  குண்டல மிரண்டுஞ் சாத்தி.

இ-ள். சுவாமியினது சடையிற்றரித்த இளம்பிறையைப் பார்த்து தம்முடைய தலைவனென்று சுற்றிக்கொண்ட நட்சத்திரக்கூட்டங்கள்போல, முத்துக்களால் பிரகாசிக்கின்ற கிரீடஞ்சூட்டிப் பொருந்திய கண்களாயிருக்கிற சந்திர சூரிய ரிருவருங் காதினிடத்திற் குடியிருந்தாற்போல அழகாகிய இரண்டு குண்டலங்களைச் சாத்தினார்கள். எ-று. ௬௯

வரம்பெற்ற திருமால் சாத்து
மலர்விழிக் கரிய சோதி
பரம்பிய தளைய நீலப்
பருமணிச் சிலம்பு சாத்தி
விரும்பிய கோலஞ் செய்தா
ரிறையுமால் விடைமேற் கொண்டா
ரம்பையர் நெருங்கித் தெண்ணீ
ராஞ்சனங் காட்டி னார்கள்.

இ-ள். விட்டுணு வரம் பெற்றுக்கொள்வதற்காகத் தம்முடைய கண்களிலொன்றைப் பாதத்திற் சாத்தினாரே; அந்தக் கண்ணினது கறுப்புச்சோதி காலிற்சுற்றிப் பரவினதுபோல நீலமணிகளாலிழைத்தச் சிலம்பைத் தரித்து சகலராலும் விரும்பத்தகுந்த அலங்காரஞ் செய்தார்கள், இவ்வாறலங்கரிக்கப்பட்ட பரமசிவனும் விட்டுணுவே யுருவமாகிய ரிஷபத்திலேறினார். அப்பொழுது, அரம்பாஸ்திரீகள் ஒன்றுசேர்ந்து மஞ்சனாலத்தி யெடுத்தார்கள். எ-று. ௭௰

குலவுமா லணுகிப் போற்றக்
குமுதவாய் மலர்ந்தான் கஞ்ச
மலரினன் வணங்கச் சற்றே
மணிமுடி யசைத்தான் விண்ணோர்

தலைவனு மெதிர்நின் றேத்தத்
தனிநகை புரிந்தான் றேவர்
பலரும்வந் திறைஞ்சி யேத்த
வவர்க்கெல்லாம் பார்வை யீய்ந்தான்.

இ-ள். திரிமூர்த்திகளில் ஒருவராக விளங்குகின்ற விட்டுணு தேவர் சுவாமியின் முன்னே வந்து வணக்கச் செவ்வாம்பற் பூப் போலுந் திருவாய்மலர்ந்து வாருமென்றார்! தாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற பிரமன்வந்து நமஸ்கரிக்கச் சற்றே இரத்தினகிரீடமிழைத்த திருமுடியையசைத்தார், தேவர்களுக்கு அரசனாகிய தேவேந்திரன் எதிரில் வந்து வணங்கி அஞ்சலியஸ்தனாய்நிற்கப் புன்சிரிப்புகொண்டார், மற்ற தேவர்களெல்லாரும் வந்து வணங்கக் கிருபைக் கண்ணினாலே பார்த்தருளினார். எ-று. எக

கலிவிருத்தம்.

முடித்த கங்கைபாற் பிறைக்கொழுந்
தெழுந்துமேன் முகைத்து
வெடித்த தாமெனத் தவளவான்
கவிகைமேல் விளங்க
வடித்த கங்கையி னருவிபு
மம்புலிக் கொழுந்துந்
தொடுத்து வீழ்வதா றெனவிரு
கவரிக டுளங்க.

இ-ள். திருமுடியிற்றரித்த கங்காசலத்தினால் பிறையானது கொழுந்துவிட்டு அதற்குமேல் அரும்பாகிப் புட்பித்ததென்று சொல்லும்படியாக உயர்ந்த வெள்ளை வட்டக்குடைபிடிக்கவும், அலையடிக்கிற கங்கையினருவியும் சந்திரனும் சேர்ந்து விழுந்தன போலும் இரண்டுசாமரங்களிருபுறத்திலும் வீசவும். எ-று. எஉ

திருநரி ளுபகனடைப் பைகொண் டொருபுறஞ் சேரத்
தருளி டைபகன் களாஞ்சிகொண் டொருபுறஞ் சார
விபவி நான்முக னாலவட் டங் கொடுவீசப்
பரவி நாரதர் தும்புரு விருபுறம் பாட.

இ-ள். இலக்குமிகாந்தராகிய விட்டுணு பாக்கு வெற்றிலைமுதலானவை வைத்திருக்கிற அடைப்பையெடுத்துக்கொண்டு ஒரு பக்கம் வரவும், கற்பகத்தருவிற்கு நாதனாகிய தேவேந்திரன் தம்பலப் படிக்கம் எடுத்துக்கொண்டுவரவும், பிரமன் சமீபத்தில் நின்றாலவட்டம் வீசவும் தும்புருநாரத ரிருவரும் வந்தனஞ்செய்து இருபுறத்திலும் நின்று சங்கீதம்பாடவும். எ-று. எரு

கூற்றனைவன் கனகபா துகைகொடு குறுகக்
காற்று வேந்தனுந் திசையெலா நறும்புகைகாட்ட
வேற்றுவாகனக் கடவுளுஞ் சிறியவாளெடுப்புத்
தோற்று மாதவர் கலைமதி விளக்கொடு சூழ.

இ-ள். இயமன் தங்கத்தினாற் செய்திருக்கிற பாதகுறடுகளைக் கையாலெடுத்துக்கொண்டு வரவும், வாயுபகவானும் திக்குகளெட்டிலும் அகிற்புகை சாம்பிராணிப்புகை காண்பிக்கவும், இடபத்திலேறுகின்ற ஈசானமூர்த்தி உடைவாளெடுத்துக்கொண்டு வரவும், பிரகாசிக்கின்ற சூரியர்களநேகரும் குளிர்ந்த கிரணங்களை யுடைய சந்திரரநேகரும் விளக்கெடுத்துக் கொண்டுவரவும். எ-று. எசு

சுரமடந்தையர் துகின்மஞ் சிகைபல சுமப்ப
உரகமங்கையர் நவமணிப் பணிசுமந் தணுகப்
பரவுகின்னரர் முதலினோர் வீணையாழ்ப் பரிக்கப்
பொருவி னான்மறை நடந்திறைதலைமையைப் புகழ.

இ-ள். தேவகன்னியர் அநேகர் வஸ்திரம் வைத்திருக்கிற பெட்டிகளைத் தாங்கிக்கொண்டு வரவும், நாகலோகப் பெண்கள் நவமணிகளிழைத்திருக்கிற ஆபரணங்களைச் சுமந்துகொண்டு வரவும், கூட்டமாகிய கின்னரர்கிம்புருடர் வீணைவாத்தியஞ் செய்யவும் நிகரில்லாத நான்குவேதங்களுஞ் சமீபித்துச் சுவாமி யெல்லாருக்கும் பெரியவரென்று புகழ்ந்து முறையிடவும். எ-று. எஎ

கிரக மேழு * மெண் வசுக்களு முனிவருங் கௌர
வுரகர் விஞ்சைய ரிமையவர் மகிழ்ந்துகண் டுருக
விருக ரங்களா லுருத்திரர் மலர்மழை யிறைப்பத்
திருவும் வெண்கலை மடந்தையு மிமசலந் தெளிப்ப.

இ-ள். சந்திரர் சூரியர் இருவருந்தவிர, மற்றையேழு கிரகங்களும், அஷ்டவசுக்களும, முனிவர்களுங் களிகூர்ந்துவர; நாகலோகத்தார், வித்தியாதரர்கள், தேவர்கள், பார்த்துச் சந்தோஷத்தையடைந்து உருக, ஏகாதசருத்திரர்களும் இரண்டு கைகளாலும் புட்பங்களை மழைபெய்வதுபோல் இறைப்ப இலக்குமி சரஸ்வதியும் பனிநீர் தெளிக்கவும் எ-று. எக

திக்குப் பாலகர் தெரிவையர் திசைதொறுந் திகழ
மிக்க ‡ மாதர்க ளெழுவருஞ் சோபனம் விளம்ப
விக்குநேர் மொழி நீரர மகளிர் வாழ்த் தெடுப்பத்
தக்க விஞ்சையர் மகளிர்பல் லாண்டி சை தழங்க.

இ-ள். அஷ்டதிக்குப் பாலகருடைய தேவிகள் அவரவர்திசைகளினின்று சேவிக்கவும், கற்பிற்சிறந்த சத்தமாதர்கள் சோபனம் பாடவும், கருப்பஞ்சாறுபோல் மாதுரியம் பொருந்திய வார்த்தைகளையுடைய நீரரமகளிர் வாழ்த்துச்சொல்லவும், தகுந்த வித்தியாதர மாதர்கள் பல்லாண்டு கூறும ஓசையானது முழங்கவும். எ-று. எஉ

கண்டை பேரிகை குடமுழா முழவு காகளந்த
வண்டை மல்லரி சல்லரி வலம்புரி யொலிப்ப
வண்டகோளகை மடந்தையர் சிலம்பொலி யதிர்ப்ப
வெண்டிசா முகந் தனிலுமெண் பிரம்பொலி யிசைப்ப.

இ-ள். பெரியமணியினோசையும், பேரிகையும் குடவாத்தியமும்மத்தளவாத்தியமும்காகளமும்தவண்டையும்மல்லரியும்சல்லரியும்

* வசுக்களாவார்-தரன், துருவன், சோமன், [illegible], அனலன், அனிலன், பிரத்தியூஷன், பிரபாசன்

‡ மாதர்களெழுவர் - பிரமாணி, உருத்திராணி, நாராயணி, வராகி, கௌமாரி, காளி, இந்திராணியென்னு மிவர்களாம்.

சக்கரங்களும் ஆகிய இவைகள் கோஷ்டிக்கவும், கோளாகார மாயுள்
ளவின்றாட்டிவ்வுலகத்தும் தேவப்பெண்கள் காலின்சிலம்பு கலிரெ
ன்று சப்திக்கவும் எட்டுத்திக்கிலும் வந்திதேவர்வருகிற கூட்டங்க
ளைவிலக்க அடிக்கிற பிரம்பினது சப்தம் பிரகாசிக்கவும். எ-று. ௭௮

என்றும் வெள்ளியால் வரையடி யிறங்கிய விடப
மன்னனால் சேனையின் கொழுந்திமகிரித்தல மடைந்த
வின்று மன்று மெள்ளிடமற நெருங்கிய விமானம்
மன்றுமால் விடைநெறிகடந் தடைந்தது பதியே.

இ-ள். பாவலராலுந் தோத்திரஞ்செய்யப்பட்ட கைலாயகிரியி
னடிவாரத்தில் ருஷபவாகனமிறங்கியது, சுவாமியினுடையசேனை
யின்முன்னணி இமையபர்வதத்தையடைந்தது, ஆகாயமும் பூமியு
மாகிய வெவ்விடங்களிலும் எள்ளிருக்க இடமில்லாமல் விமானங்
கள் நெருங்கின, அலங்கரித்திருக்கின்ற விட்டுவாகிய ருஷபம் சு
வாமியைத் தாங்கிக்கொண்டு வழிமுழுதுங்கடந்து இமயபர்வதரா
ஜன் பட்டணத்தில் வந்து சேர்ந்தது. எ-று. ௭௯

இமகிரிப் பதியடைந்தது மிமகிரி படவார்
விமலனார் திருவழகெலாம் விழிகளா னிறைத்தா
ருமை தவத்தினுக் கழிவிலை யெனப்புகழ்ந் துரைத்தா
ரமர்செய்காமனை யழித்தகண் ணெதுவென வறைந்தார்.

இ-ள். அப்படியேசிவன் இமயபருவதத்தில் எழுந்தருளின மா
த்திரத்தில், அந்தமலையிலிருக்கின்ற பெண்கள் பரிசுத்தராகியசுவா
மியின் அழகைப்பார்த்துப் பார்வதிசெய்த தவத்துக்கு ஒருகுறைவு
மில்லாமல் பலன் சித்தியாயிற்று என்றார்கள், அவர்களில்சிலர்யுத்த
த்துக்கு வந்தமன்மதனை எரித்தகண் எதுவோ அந்தக்குருமானவ
னைப் பார்ப்போமென்பார்கள். எ-று. ௮௰

அமரா ளிங்கிருக்கவு மலகெலா மயர்ந்த
யோகவீ றிவரிருக்கை யான்மத னுடலொழித்துப்

போகமீதிவர் விருப்புற வுயிர்க்கவை புணர்ந்த
மோகமாக்கிடு முதலிவ ரெனச்சிலர் மொழிந்தார்.

இ-ள். மன்மதன் தேகத்தையுடையவனாயிருந்தபோதும் இவர் யோகத்திலிருந்ததனால் உலகத்திலுள்ள சராசரங்களெல்லாம் விகாரமில்லாமல் அயர்ந்திடர்தன, மன்மதன் தேகம்போயும், இவருக்குபோகத்தில் விருப்பம் உண்டானபடியினால் சகலருக்கும் போகத்திலாசை யுண்டாயிற்று ஆனபடியினால் யோகத்தையுண்டாக்குகிறவர் இந்தச்சிவனேயன்றி வேறொருவருமில்லையென்று ஸ்திரீஜனங்களில்சிலர் சொன்னார்கள். எ-று. அக

மாயவிற் கைவே ளழகிவ ரெழின்மிகு வடிவி
லாயிரத்தி லொன் றிலையெனக் தனைமதித் தவனைத்
தீயிடத் துடல் கொளுத்திய தவத்தினாற் றிரனே
யாயு முத்தம ரழிப்பரோ வெனச்சில ரறைந்தார்.

இ-ள். சகலரையும் மயக்குகின்ற கரும்புவில்லைக் கையிற்றரித்திருக்கின்ற மன்மதனுடைய வழகு இந்தச்சுவாமியினுடைய வடிவமாகிய அழகில் ஆயிரத்திலொருபங்குகாணாது, அதனாலே அவனை இகழ்ந்து தன்னைமதித்ததற்றீயினால் அவனைக்கொளுத்திப்போட்டது, தபோமகிமையினாலேயே ஆராய்ந்தெடுக்கத்தகுந்த உத்தமர்கள் ஆதலால் அப்படிச் செய்வார்களோ வென்று சிலமாதர்கள் சொன்னார்கள். எ-று. அஉ

மாதுலன் பெருங் கிளைஞரு மருகனார் திரளுங்
காதலன்பினு மெதிரெதிர் தழுவினர்க லந்தா
ராதி யந்தமு மதனில்லை யளவிட லறியோன்
வேதியன் கரம்பிடித்தினி திழிந்தனன் விடைமுன்.

இ-ள். மாமனாகிய மலையரசன் சுற்றத்தார் முதலிய திரண்ட சேனைகளும், மருமகனாகிய பரமசிவத்தினுடைய சேனாசமூகமுமிகுந்த ஆசையோடுங் கூடினவர்களாய் எதிரெதிராகவந்து ஒருவருக்

தொருராகத்தழுவிக்கொண்டார்கள், முதலுமீறுமில்லாத அளவிடப்படாத சிவபிரான் பிரமன் கையைப்பிடித்துக் கொண்டு ருஷப வாகனத்தில் நின்று இறங்கினார். எ-று. ௮௫.

இலகுமங்கைய ரனேகர்நீ ராஞ்சன மெடுப்ப
வுலகபாலக ரிருமருங் கினுநடந் தொதுங்கச்
திலகமாதவ னிருகைமே லொருகரஞ் சேர்த்திட்
டலகிலாமணி யிழைத்ததோர் மண்டபத் தணைந்தார்.

இ-ள். இப்படிச்சுவாமி இடபவாகனம்விட்டு இறங்கினவுடனே அழகுள்ள அநேகம் மங்கைப்பருவப்பெண்கள் ஆலாத்தி எடுக்கவும் திக்குப்பாலகரென்மரும் சுவாமியினிருபுறத்திலும் நடந்தொதுங்கி வரவும் தேவரனைவர்க்கும் எல்லாருக்குந்திலகமாகிய விட்டுணுவினுடைய இரண்டுகைமேலும் தம்முடைய ஒருகையைச் சேர்த்து கணக்கில்லாத ரத்தினங்களால் இழைக்கப்பட்டிருக்கின்ற மண்டபத்தில் வந்து சேர்ந்தார்கள். எ-று. ௮௬

அரியமண்டபத் தமைந்தபீ டிகையின்மீ தடைந்தார்
வரையி டைப்பிறைந் தமைவளர் முலைசொல வருவார்
குருமலர்க் கையிலேந்தி வந்தருள் குடியிருக்குந்
திருமுகத்தியை யிறையவன் வலப்புறஞ் சேர்த்தார்.

இ-ள். சிவபெருமான் அருமையாகிய அந்தமண்டபத்திலிட்டிருந்ததிவ்யாசனத்தமெலெழுந்தருளினார், ஸ்தனங்கள் மலைபோலிருப்பதனால், அந்தஸ்தனங்களை இவர்கள்மலையிற் பிறந்தார்களென்று சொல்லும்படியாக வருகிற மாதர்கள் தங்களுடைய நிறம்பொருந்திய புட்பம் போலும் கைகளிலேந்திக் கொண்டுவந்து திருவையே குடியாக விருக்கின்ற அழகிய முகத்தையுடைய பார்வதியைச் சிவனுடைய வலப்புறத்தில் உட்கார வைத்தார்கள். எ-று. ௮௭

முன்பிரியாரணன் வதுவைவின் சடங்கெலா முடித்து
வன்னிவேதப்பொரி யிறைத்துநெய் சொரியமந் திரத்தா

லென்னை யாளுடை யிறைவனு மேழுல கீன்ற
கன்னிசெங் காம்பிடித்து மூவலஞ் செய்தான் கனலை.

இ-ள். இந்தப்பிரகாரம் சுவாமியும் அம்மனும் கலியாண மண்டபத்தி லெழுந்தருளி யிருக்க, அந்தவேளையில் பழமையாகிய வேதங்களை வெளியிட்ட பிரமதேவர் கலியாணச்சடங்கை விதிப்படி முடிக்க என்னையாட்கொண்ட பரமசிவன் அக்கினியிற்பொரிசொரிந்து மந்திரவிதிப்படி செய்யாகுதி செய்து, முன்னமே எழுலகத்தையும் பெற்ற கன்னிகையாகிய பார்வதியின் செவ்வியதிருக்கரங்களைப்பிடித்து அக்கினியை மூன்றுதரம் வலமாகச் சுற்றிவந்தார்.

ஒற்றை வான்வளை யொலித்தது சுருதியு மொலித்த
சுற்றும் வானவ ரிருடியர் மலர்மழை சொரிந்தார்
பற்றி யாசனத் திருந்தன னனைவரும் பணிந்தார்
பெற்ற தாதையோ டன்னையைப் பணிந்தனள் பெதும்பை

இ-ள். வெண்மை பொருந்திய ஒப்பற்றசங்குமுழங்கவும் நான்குவேதங்களும் சப்திக்கவும், நான்குபுறமும் சுற்றிக்கொண்ட தேவர்களும் ருஷிகளும் புஷ்பமாரியைப்பொழியவும், சுவாமி ஓர் ஆசனத்தில் எழுந்தருளினார், அப்போது சமஸ்தமான தேவர்களும்வணங்கினார்கள் பெதும்பைப் பருவமுடைய பார்வதிதேவியார் தமது தாயையுந் தகப்பனையும் வணங்கினார். எ-று. ௮

எரித்த காமனைத் தருகெனென் றிமையவ ரயன்மா
லொருத்த ரன்றியே யிறையவன் மகிழ்ச்சிகண் டுரைத்தார்
மரித்தகாமனை யழைத்தருள் புரிந்தனன் வள்ளள்
பெருத்தவன்பினு லனைவரும் விடைகொடு பெயர்ந்தார்.

இ-ள். தேவர்களும், பிரமனும், விட்டுணுவும் மற்ற யாவரும் எமதுகடவுளாகிய பரமேஸ்வரன் எல்லாரிடத்திலும் வைத்தபிரியத்தை பார்த்துச் சுவாமி ! தேவரீர் முன்னே எரிந்த மன்மதனை எ

முப்பித்தால் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள், அப்படியே இறந்து போன மன்மதனை வரவழைத்துக் கொடுத்துக் கிருபைசெய்தார் பரமசிவன், பின்புயாவரும் விடைபெற்றுக் கொண்டு போனார்கள்.

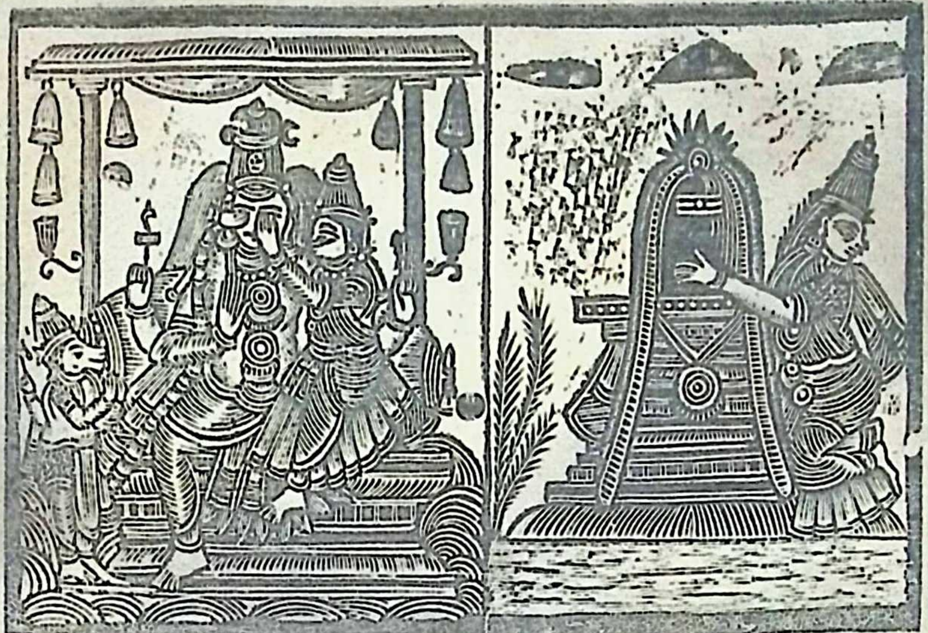
அதற்பி னண்ணலுங் கவுரியு முருகி யொன்றாகி
மதத்த வாரணையைக் குமரனைப் பயந்தனர் மகிழ்வாய்
விதிர்த்த வேலினைக் குமரனுக் களித்திறை விடுத்தான்
கொதித்த தாரக னுயிர்குடித் துவந்தனன் குமரன்.

இ-ள். அப்படியே திருக்கலியாணம் நடந்தபின்பு சுவாமியும் அம்மையும் மிகுந்த அன்புகொண்டு ஒருருவமாகிச் சேர்ந்து மகிழ்ச்சியுடன் வலிமைபொருந்திய யானைமுகத்தை யுடைய விக்கினேசுவரரையும், சிவசுப்பிர மணியரையும் பெற்றார்கள், அதன் பின்பு சுவாமி சிவசுப்பிரமணியருக்கு அஞ்சத்தக்க வேலாயுதத்தை அருளிச்செய்தனுப்புவிக்க, அவர்போய் அந்தத் தாரகாசுரனை வேலாயுதத்தைவிட் டெறிந்து கொன்று சந்தோஷத்தை யடைந்தார்.

மயிலெ னத்திகழ் மலைமகள் பொருகரி வதன
னயிலெடுத்த செங் கரனுட னிமயவெற் பகன்று
கயிலைவெற்பிலவந் திமையவர் முனிவர்கள் களிக்க
வெயிலுடைப் புரமெரித்தவ னிருந்தன னப்பால்.

இ-ள். மயில்போல விளங்குகின்ற பருவதராசன் மகளாகிய பார்வதி போர்த்தொழிலின் வல்ல யானைமுகத்தை யுடையபிள்ளையார் வேலாயுதத்தைத்தரித்த சிவசுப்பிரமணியர் ஆகியவிவர்களுடன் இமயகிரியைவிட்டு நீங்கித் தேவர்கள் முனிவர்களுடைய கண்களிகூறக் கைலாசத்தில் எழுந்தருளி யிருந்தார் முப்புரத்தை யெரித்தவராகிய பரமசிவன் அதன் பின்பு. எ-று. க௦

மூன் றா வ து.
திருவவதாரச்சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆ. திருவிருத்தம் உ௫௯.

ப ஓர் சமயம் வேடிக்கையார்த்தமாய் பார்வதியார் சுவாமியின் கண்களை மூட அதனாற் றோஷமடையப் பெற்றது.

அத்தோஷம் நீங்க பார்வதியார் காஞ்சிநகரிலே கம்பாநதியில் மணலால் இலிங்கம் ஸ்தாபித்துப் பூசித்தது.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கண்புதைத்த சருக்க வசனம்.

அப்படியிருக்கும்போது ஒருநாளையதினம் சுவாமியானவர் சூரியசந்திரர்கள் நமது கண்களென்று சொல்லப் பார்வதியார் வேடிக்கையாக அவரது கண்களைத் தன் இரண்டுகைகளாலும் மூடினவுடன் உலகங்களெல்லாம் இருண்டு எல்லாப்பொருள்களுங் கறுத்து மயங்குகின்ற காலத்தில் மும்மூர்த்திகள் முதலானவர்கள்வந்து சுவாமியினிடத்தில் முறையிட்டார்கள். அப்பொழுது பரமசிவன் தன் நெற்றிக் கண்ணைத்திறக்க உலகங்களிற்பரவிய இருள் நீங்கி எங்கும் பிரகாசம் உண்டாச்சுது பார்வதியார் தன்கைகளை வாங்கிக் கண்களை மூடிய பாவம் போகும்படி பூலோகத்தில் தொண்டைமண்டலத்தி லிருக்கும் காஞ்சிபுரத்திற்கு வந்துகம்பாநதியருகில் மணலைக் குவித்து லிங்கரூபமாக்கிப் பூஜைசெய்யும்போது சுவாமியின்திருவுளப்படியால் கம்பாநதி பெருகிவர, இலிங்கத்திற்கு அபாயம்வராதிருக்க அதைத்தன் இரண்டுகைகளாலும், மார்பிலே இறுகத்தழுவிக்கொண்டாள். அப்பொழுது பரமசிவன் ரிஷபவாகனத்தின் மேல் எழுந்தருளியபோது அம்மன் வணங்கி உமது இடப்பாகங் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள நீ திருவண்ணாமலைக் குவந்தால் அப்படியே கொடுப்போமென்று சொல்லிக் கயிலாயத்திற்குப் போய்விட்டார். பின்பு அம்மன் திருவண்ணாமலைக்குவந்து அங்கே கௌதமருடைய ஆச்சிரமத்தில் இறங்கி ஊசியில் ஒருகாற் பெருவிரலை ஊன்றிக் கொண்டு அருமையான தபசுசெய்யும் போது, விஷ்ணு முதலான தேவர்கள்தவச்சாலைக்கு வந்து அம்மனை வணங்கி மகிடாசுரனாலே தாங்கள் படுகிற துன்பத்தைச் சொல்லிக்கொண்டதின் பேரில் பார்வதியார் அவர்களைப் பார்த்து தேவிர்காள் ! அஞ்சேல் என்று சொல்லி தன்னிடத்திலிருக்கிற துர்க்கையை அழைத்து அவனைக்கொன்று வருதியென்று பணித்தார்.

திருக்கண் புதைத்த சருக்க வசனம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நான்காவது பார்வதியார்

திருக்கண்புதைத்த சருக்கம்.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

மின்னனைய முகிறவழு மிமகிரியின்
றவபலத் தான் மேனையான
வன்னையிடத் தென்னன்னை யவதரித்த
கதைசிறிதே யறிந்தே னிப்பால்
பொன்னனைய சடையிறைவன் றிருநயன
மிருகரத்தாற் புதைத்த வாறுந்
தென்னருணை மாநகரி லன்னைவினை
தீர்த்ததுவுஞ் செப்ப லுற்றேன்.

இ-ள். மின்னல்கள் பொருந்திய மேகங்கள் தவழ்ந்துபோகின்ற இமயபருவதத்தின் தபோபலத்தால் மேனாதேவியிடமாக என் தாயாகிய பார்வதி அவதரித்த கதையிலே சிறிதுபாகஞ் சொன்னேன். பிறகு அப்பார்வதி பொன்போலுஞ் சடையையுடைய சிவனது அழகிய கண்களை இரண்டுகைகளினாற் பொத்தியதும், அஃதால்

வரும்வினையைத் தெற்கின்கண் விளங்குகின்ற அருணாசலத்தில் அம்மைபூசைசெய்து தீர்த்துக்கொண்டதுவும் சொல்லத்தொடங்கினேன். எ-று. ௧

வே று.

ஊடுவர் புலவிதீர்ப்ப ரொருவருக் கொருவர் மாலை
சூடுவர் மறைநூல் கேட்பர் சொல்லுவர் வீணாநாதம்
பாடுவர் பலவி னோதம் பயிற்றுவர் பலகாற் சூத
மாடுவர் வெல்வர் தோற்ப ரணிகலம்புனைய வன்பால்.

இ-ள். சிவபிரானும் பார்வதியும் பிணங்கிக் கொள்வார்கள்; அதைமறுபடியும் தீர்த்துக்கொள்வார்கள், ஒருவர்க்கொருவர்மாலைகளை சூடிக்கொண்டு வேதசாஸ்திரங்களைத் தேவர்கள் முனிவர்கள் சொல்லக்கேட்டும், அதன்பொருளைச் சிலருக்குச் சொல்லியும் வீணை முதலியவற்றை வாசித்தும், மற்றும் பல விளையாட்டுகள் செய்தும், பலதரம் சூதாடியும், அஃதால்வெற்றியையும் தோற்பையுமடைந்து மிகவும் பிரியத்துடன் அழகிய ஆபரணங்களைத் தரித்துக்கொண்டு மிருந்தார்கள். எ-று. ௨

அந்தவே ளையிலென் னன்னை யையனை யிறைஞ்சியையா
விந்துவு மிரவி தானும் யாவரென் றிசைத்தா ளெந்தை
சுந்தரக் கனிவாய் மின்னே சுடர்களெம் மிருகளென்றார்
கந்தனைப் பயந்தாளீசன் விழிகளைப் புதைத்தாள்கையால்.

இ-ள். அச்சமயத்தில் என்தாயாகிய பார்வதி சுவாமியை வணங்கி ஐயா! சந்திரரும், சூரியரும் யாவரென்று கேட்க, சுவாமி அழகிய கனிபோலும் வாயையுடைய பெண்ணே? அந்த இருசுடர்களும் நம்முடைய கண்களென்று சொன்னார் சிவசுப்பிரமணியரைப்பெற்ற தாயானவள் கேட்டு வேடிக்கையாய்ச் சுவாமியினுடைய கண்களை இரண்டுகைகளால் மூடினாள். எ-று. ௩

கலிவிருத்தம்.

ஈசனார்விழி புதைத்தலு மிருட்பிழம் புருக்கிப்
பூசினாலென விருண்டன திசைகளும் புவியு

மாசினீலமால் வரையெனக் கருகிய மலைகள்
காசலாகிய நதியெலாம் யமுனைபோற் கறுத்த.

இ-ள். பரமசிவத்தின் திருக்கண்களைப் பார்வதி மூடிய மாத்திரத்தில் இருட்கூட்டத்தை யுருகச்செய்து பூசினதுபோல் திக்குகளும் பூமியுமிருண்டன, மலைகளெல்லாக் குற்றமற்றநீலகிரியைப்போல் கறுத்தன, முதன்மைபொருந்திய நதிகளெல்லாம் யமுனாநதிபோல் கறுத்தன. எ-று. ௫

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மறையவனு நாரணனு முனிவர்களும்
வசுக்களுநான் மறையும் வானோ
ரிறையவனும் விழியொளிபோய்ப் பிறவிநெடுங்
குருடரென விருந்தார் மற்றைக்
கறவைநிரை முதல்விலங்கு பறவைகளு
மொளியிழந்த கண்ண தான
துறவறமும் பிறவறமுந் தொலைந்தனமற்
றுளதொழிலுந் தொலைந்த தன்றே.

இ-ள். நான்கு வேதங்களில் வல்லபிரமனும், விஷ்ணுவும், முனிவர்களும், அஷ்டவசுக்களும், நான்கு வேதங்களும், தேவர்கோனாகிய தேவேந்திரனும் கண்களினது பிரகாசமற்றுப் பிறவிக்குருடர்போ லிருந்தார்கள், பசு காளைமுதலிய மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் கண்ணொளியற்றன, துறவற மில்லறமிரண்டும் ஒழிந்தன, மற்ற எல்லாத் தொழில்களும் கெட்டன. எ-று. ௬

கலித்துறை.

தேவர் மானிட ரிராக்கதர் நிறமெனத் திரிந்தார்
கோவி லிந்திரன் வெண்கரி கருநிறங் கொண்ட
தாவி லம்புயன் கொடிகொடி யானதவ் வளவின்
மூவர் தேவனுக் கனைவரு முறைசொலிப் புகன்றார்.

இ-ள். தேவர்களும், மனிதர்களும், இராக்ஷதர் நிறம்போலக் கறுத்தார்கள், ஆகாயத்தில் இந்திரன்வாகனமாகிய வெள்ளையானை

கரிபோலக் கறுத்தது, கெடுதலில்லாத பத்மபீடனுகிய பிரமன் கொடியாகிய அன்னம் காகம்போல் கருகியது, அப்படி எல்லாப் பொருளுங்கறுத்து மயங்குகின்ற காலத்தில் மும்மூர்த்திகட்கு முதல்வனுன சிவனிடத்தில் எல்லோரும்போய் முறையிட்டுத் தங் கள் குறையைச் சொல்லிக்கொண்டார்கள். எ-று. சு

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சலென் வமைத்நகரத் திறைவனுதல்
விழிதிறந்தா னவனி யேழுந்
துஞ்சுமிரு ளகன்றதுபன் னிருகோடி
சூரியர்தந் தோற்றம் போல
வஞ்சியுமை யிறைவன்விழி புதைத்ததிருக்
கரமலரை வாங்கி நின்றாள்
விஞ்சுமறை யவர்வளர்க்குங் கனல்போல
விழிமூன்றும் விளங்கிற் றன்றே.

இ-ள். சிவபிரான் பயம்வேண்டாமென்று கையமைத்துப்பன் னிரண்டுகோடிசூரியர் ஏககாலத்தில் உதையமானாற்போலத் தம் முடைய நெற்றிக்கண்ணைத் திறக்க, ஏழுலகமும் அஞ்சத்தக்க அந் தகாரத்தை நீங்கியது, வஞ்சிக்கொடிபோன்ற இடையினையுடைய பார்வதியானவள் பரமசிவத்தின் விழிகளைப்பொத்திய அழகிய தாமரைமலர்போன்ற கையைவாங்கி நின்றாள், பிராமணர்கள் வள ர்க்கும் யாகாக்கினிபோல் மூன்றுகண்களும் விளங்கின. எ-று. எ

பார்புதைத்த திருவயிற்றாள் பணிந்துரைப்பா
ளொடுஞ்சூலப் படையாய் காலன்
மார்புதைத்த மலர்ப்பதத்தா யார்புதைத்த
சடாடவியாய் வைய மேழுங்
கார்புதைத்த விருளாக விழிபுதைத்த
கொடும்பாவங் கழலு மாறு
நீர்புதைத்த பாரிடத்திற் றவம்புரிதற்
கானவிட நிகழ்த்து மென்றாள்.

இ-ள். உலகத்திலுள்ள எல்லாச்சீவராசிகளையும் கருவாகவைத்துக்கொண்ட வயிற்றையுடைய பார்வதி சுவாமியைப் பார்த்து வணங்கிச் சொல்லுவாள் நெடிய சூலாயுதத்தை யுடையவரே! எமனை மார்பிலே யுதைத்த மலர்போன்ற பாதங்களை யுடையவரே! அத்திமாலையையணிந்த சடைக்காட்டினை யுடையவரே! ஏழுலகமும் மேகநிறத்திலும் அதிகரிதமான இருளுண்டாக உமது திருக்கண்களைமூடிய கொடியபாவம் நீங்கும்படிச் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமியினிடத்தில் தவஞ் செய்வதற்கு நல்ல இடமுஞ் சொல்லுமென்று கேட்டாள். எ-று. அ

ஈசனுமங் குரைத்தருள்வா னுனையினைவந்
தணுகாதே யெனினும் யார்க்கு
மாசகலும் படிக்கரிய தவம்புரிய
விரும்பினையேன் மதுரை மாயை
காசியவந் திகைதுவாரை யயோத்தியினுஞ்
சிறப்புடைய காஞ்சி மேவிப்
பூசைபுரிந் தரியதவம் புரியென்றான்
விடைகொண்டாள் புகழ்ந்து போற்றி.

இ-ள். அப்படிப் பார்வதிகேட்கச் சுவாமியானவர் பெண்ணே உன்னைப்பாவம்வந்து சேராதாயினும், மற்றவர்களுக்குப் பாவம் நீங்கும் பொருட்டுத் தவஞ்செய்ய இச்சித்தாயானால் மதுராபுரி, காசி, அவந்தி, துவாரகாபுரி, அயோத்தி ஆகிய இவைகளிற் சிறந்த காஞ்சிபுரத்திற்போய்ப் பூசையுடன் அரியதவஞ் செய்யென்று சொல்லக்கேட்டு பார்வதியானவள் சிவாமியைவணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டாள். எ-று. கூ

திசையமகள் குடையெடுப்பச் சயமகள்பொன்
னடைப்பைகொடு விரைந்து மேவ
வசைபுனைக் கவரியிரண் டருந்ததியுங்
கமலினியு மடுத்து வீசத்
திசையிள நிலவெறிக்குந் தரளமணிச்
சிவிகையின்மேற் சென்ற போது

நசைபெருகு மறம்பெருகப் புனல்பெருகும்
புகழ்க்கங்கா நதியைச் சேர்ந்தாள்.

இ-ள். பார்வதியம்மைக்கு வீரலட்சுமி குடைபிடிக்க, ஜய லட்சுமியானவள் பொன்னடப்பை தாங்கிச் சித்திரத்தில்வர, இரத்திமைக்களிழைத்த சாமரைகளால் அருந்ததியும் இலட்சுமியும்இரண்டு பக்கங்களில் நின்று காற்றுகளைவீச, நாலுதிக்குஞ் சந்திரனைப்போலப் பிரகாசம்வீசும் முத்துப்பல்லக்கிலேறிக்கொண்டுபோய் யாவரும் விரும்புகின்ற தருமம்பெரு சலம்பெருகுகின்ற கீர்த்தியினையுடைய கங்கா தீர்த்தத்தில் வந்து சேர்ந்தாள். எ-று. ௬0

இறந்தவுயி ரினிமீளப் பிறவாம
லிறவாம லிறைவ னார்தஞ்
சிறந்த திரு வுருவாகுந் திருக்காசித்
தலமடைந்து சிவன்றாள் போற்றி
வறந்தமழைக் குருகுமந்தத் தலத்தவர்கள்
பிழைக்கவறம் வளர்த்துப் பன்னாள்
நறுந்தொடையி னரசன்விடை கொண்டுநிற்பத்
தொண்டைவள நாட்டைச் சேர்ந்தாள்.

இ-ள். இறந்துபோன உயிர் இனிதிரும்பிப் பிறக்காமலுமிறக்காமலும் பரமசிவத்தினுடைய திவ்வியசொரூபமாய் விளங்கும் மேன்மையமைந்த காசிப்பதியைசேர்ந்து விசுவேசருடைய பாதம் போற்றி மழையில்லாமல் வருந்துகின்ற அச்சலத்திலுள்ள சீவாசிகள் பிழைக்கும்பொருட்டு அவ்விடத்தில் தருமத்தைப் பலநாள் வளர்த்துத் தேன்தங்கிய மலர்மாலையைத்தரித்த அத்தேசத்தரசன் விடைபெற்று நீங்கத் தொண்டைமண்டலத்தைச் சேர்ந்தனர் பார்வதிதேவியார். எ-று. ௬௧

மழைதவழூப் தலைப்பலவின் பழமதுவாய்
விரிந்தாறு மகர வாழைப்
பழமதுவாய் விரிந்தாறும் புதுமதுவாய்
விரிந்தொழுகும் பழன நீங்கக்

குழையளவு நடமாடும் விழிமாதர்
நடமாடுங் குறிப்பு நோக்கிப்
பொழிலதனின் மடமயில்க ணடமாடுந்
திருக்காஞ்சிப் புரத்தைச் சேர்ந்தாள்.

இ-ள். மேகங்கள் தவழ்கின்ற தலையையுடைய பலாமரத்தி னதுபழங்கள் வாய்விண்டாலும், மகாவாழைப் பழங்களானவை வாய்விரிந்து அழிந்தாலும், புதிய தேன்பெருக்கெடுத்து வாய்க் கால்வழியாக ஓடிவிழுகின்ற கழனிகளைக்கடந்து குண்டலம் வரை க்குந் தாவுகின்ற கண்களையுடைய பெண்கள் நாட்டியஞ்செய்கின்ற குறிப்பைப் பார்த்துச் சோலைகளி லிளமையாகிய மயில்கள் நட னஞ் செய்கின்ற காஞ்சிபுரத்தைச் சேர்ந்தனர் பார்வதிதேவி யார். எ-று. கஉ

தாவரத்தை யறிவாக்கி மனிதரையுள்
ளறிவழிக்குந் தடங்கண் மாதர்
நூபுரத்தம் புயசரணஞ் சிவப்பேற
விழைமருங்கு லுடங்க வேறு
மாபுரத்தின் மணிமேடை யரம்பையர்க்கு
விளையாட மலைக ளாகுங்
கோபுரத்தி னெடுங்கொடிகள் காமவல்லி
யெனுங்கொடிக்குக் கொழுக்கொம் பாகும்.

இ-ள். அறிவற்ற ஜடபதார்த்தங்களாகிய கற்களையும்மரங்களை யும் சிடபதார்த்தம்போல் உருகச்செய்து மனிதர்களுடைய உள்ள றிவைக்கெடுக்கிற விசாலமாகிய கண்களையுடைய பெண்கள் சிலம் பணிந்த தாமரைமலர்போலும் பாதஞ்சிவக்க, நூல்போலும்இடை வளைய ஏறுகின்ற அப்பட்டணத்தி லிருக்கும் இரத்தினமிழைத்த உப்பரிகைகள் அரம்பை முதலாகிய தெய்வப்பெண்கள் விளையாடு தற்கு மலைகளாகவிருக்கும், சிவாலயத்தின் கோபுரத்திற்கட்டியிரு

க்கிற கொடிகள் கற்பக விருட்சத்திற்படர்ந்த காமவல்லியென்னுங் கொடிக்குப் படருகிறதற்குக் கொழுக்கொம்பா யிருக்கும். எ-று.

பாதநா டகமாடு மயில்போலுங்
　கயிற்றுவழிப் பாவை போலுஞ்
சூதநா டகமாடுந் துடி யிடையார்
　கணவருடன் றுவளும்போது
மாகதா திகளூறுத்த விழுத்துமணி
　மேடையினும் வாரி வீச
வாதநா கரமான தன்றுமுத
　லின்றளவு மொழி தானே.

இ-ள். பாதநாட்டிய மாடுகின்ற மயிலுக்குச் சமானமாகவும், கயிற்றுவழியாக ஆடுகின்ற சிங்காரம்பொருந்திய பிரதமைபோலவும், சுரதவினையாட்டைச்செய்கிற உடுக்கைபோன்ற இடையினையுடைய பெண்கள் புருடர்களோடு படுத்துப்புரளும்போது, மாகத முதலிய இரத்தினபாரணங்களூறுத்தக்கோபித்து அவ்வுப்பரிகையில் நின்றும் எடுத்து வீசியெறிய, அவ்வாபரணங்கள் சமுத்திரத்திலேவிழுந்ததனாலேதான் அன்றுமுத லின்றளவும் அது இரத்தினாகரமெனப் பெயர்பெற்றது. எ-று.　　கசு

அனையமருங் ககன்றுவஞ்சி யொருமாவின்
　கீழிருக்கு மானைப் போற்றிக்
கனலனைய வினைகளையு நடுங்குவிக்க
　நடந்ததிருக் கம்பை மேவிப்
புனையமணற் குவித்திலிங்க வடிவாக்கி
　யுமைபூசை புரிந்தா ளப்போ
தெனையுடையா னவடவத்தி னுறுதிநினைந்
　தரியகங்கை யேவினுனே.

இ-ள். வஞ்சிக்கொடிபோன்ற இடையையுடையபார்வதியானவள் அத்தன்மையுடைய வீதியைக்கடந்து ஒப்பற்ற மாவிருட்சத்தின்கீழ் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதரைவணங்கி, நெருப்பையொத்த தீவினைப்பயன்களெல்லாம் நடுங்கி ஓடிப்போக வருகின்ற கம்பை நதியருகேபோய் அலங்காரமாய் மணலைக்குவித்து சிவலிங்கரூபமாக்கிப் பார்வதி பூசைசெய்யும்போது, என்னையடிமையாகக்கொண்ட பரமேஸ்பரன் அவள் தவத்தின் உறுதியையறிய யரிதாகிய கங்கையைப் பிரவாகமாக வரச்செய்தார். எ-று.

பூதலமே குறுமுனிவன் குண்டிகையிற்
கவிழ்ந்துவரும் பொன்னி தானோ
ஆதியிலே யந்தமுனி யாசமித்தே
யுமிழ்ந்தவலை யாழி தானோ
வேதமறத் தவம்புரியும் பகீரதற்காச்
சன்னுமுனி யிரக்கத் தாலே
காதின்வழி யொழுகவிடப் பாவியகங்
காநதியோ கம்பை யாறு.

இ-ள். பூமியின்மேல் அகத்தியமுனிவர் கமண்டலங்கவிழ்ந்ததினாற் பெருகிவருகிற காவேரியோ! அந்தமுனியானவர் ஆதிகாலையில ஆசமனஞ்செய்து உமிழ்ந்த சமுத்திரத்தின் பெருக்கோ! குற்றமற்ற தவஞ்செய்யும் பகீரதனுக்காகச் சன்னுமுனியானவர் இரக்கத்தினால் காதின்வழியாகவிடப் பெருக்கெடுத்துவந்த கங்காநதியோவென்று சந்தேகப்படவிருந்தது கம்பைநதி. எ-று. கக

வேறு.

கங்கா நதியின் மணலிலிங்க
மழியா திருக்கும் வகைபுனைமையாள்
வெங்கா தலினு லணைபவள்போல்
வெற்பா ரிமைய வெற்பாடன்

சங்கார் காத்தா விருதனத்தா
விறுக விறுகத் தழுவுதலும்
கொங்கார் களபத் திருமார்பு
முருகி யுருகிக் குழைந்தாரே.

இ-ள். பார்வதி கெடாத கம்பையாறு பெருக்கெடுக்கும்போது மணலால் செய்த இலிங்கத்திற்கு அபாயமுண்டாகுமென்று பயந்து காமங்கொண்ட ஆசையினால் அணைபவன்போல் மலைகளுக்கெல்லாம் தலைவனாகிய பர்வதராஜ குமாரியானவள் தன்னுடைய வளையலணிந்த கைகளாலும் இரண்டு கொங்கைகளாலும், இறுகி யிறுகத் தழுவுதலும் .வாசனைபொருந்திய சந்தனத்தை யணிந்த திருமார்பு உருகிக் குழைந்தார். எ-று. கஎ

மனத்தா னினைந்த பெருந்துயரு
மணக்காப் பிரிவு முடன்றீரத்
தனத்தா னெருக்கி முகமழுத்தித்
தலைநாட் போலத் தழுவுதலு
மனத்தால் விளங்கும் கம்பைநதி
யருணு சலத்தை யொருபொழுது
நினைத்தார் வினைக ளிரண்டுபோ
லிரண்டாய்ப் பகுந்து நீங்கியதே.

இ-ள். தன்னுடைய தவத்துக்குப் பின்னம்வாராமல் நினைத்திருந்த துன்பமும், சுவாமிகூடாமற் பிரிந்ததுன்பமும் நீரும்படித்தனங்களாலே நெருக்கி முகமழுத்தி முன்னான்போல் அணைந்தவுடனே, அன்னங்கள்சூழ்ந்த கம்பைநதியானது, அருணாசலத்தை ஒருவேளை நினைத்தவர்களுடைய நல்வினை தீவினைக ளவ்வளவு விட்டுப் பிரிந்துபோவதுபோ லிரண்டாகப்பிரிந்து இலிங்கத்தைச் சுற்றிப் போனது. எ-று. கஅ

விடுத்தனள் காத்தைப் பாங்கர்
விளங்கிழை யவர்கள் சூழத்
தொடுத்தபூந் தொடையுஞ் சாந்து
மணிந்தவள் தொழுதாளந்த
வடுக்கணாள் தனது கேள்வன்
மார்பினைத் தொடாது நாணித்
தடுத்திடுங் குறிகள் போல
விளங்கிய தழும்ப ரம்மா.

இ-ள். பார்வதி சுவாமியைத் தழுவியகைகளைவிட்டாள், அருகில் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணத்தையுடைய அநேகம்பெண்கள்சூழக் கட்டிய புட்பமாலையுஞ் சந்தனமும் தரித்து வந்தனஞ்செய்தாள்; மாவடுப்போன்ற கண்களையுடைய அந்த அம்மை தன்னுடைய கணவனாகிய சிவபெருமானுடைய மார்பை மற்றப்பெண்கள்வெட்கத்தை யடைந்துதொடாம லிருக்கும்படி தடுக்கவைத்த குறிகள் போல் தழும்புகள் விளங்கின. எ-று. கக

அப்பொழு தானு மாற
னடித்தழும் பிருக்குந் தோளு
முப்பொழு திறைஞ்சுந் தேவர்
முடித்தழும் பிருக்குந் தாளு
மைப்பொலி குழலாள் கொங்கை
வளைத்தழும் பிருக்கு மார்பு
மெய்ப்பொலி நீறுமாகத்
தோன்றினர் விடையின் மீது.

இ-ள். அக்காலத்தில், பரமசிவன் அரிமர்த்தன பாண்டியராசன் பிரம்பால் அடித்தழும்பிருந்த திருத்தோள்களும்; மூன்றுகாலத்திலும் வந்துவந்து வணங்குகின்ற தேவர்களுடைய கிரீடங்க

ளின் தழும்புகளிருந்த திருவடிகளும், மேகம்போல்விளங்குங் கூந்தலையுடைய பார்வதி முலைத்தழும்பும், வளைத்தழும்பு மிருக்கின்ற மார்பும், தேகத்திற்பொலிந்த திருநீறுமாய் ருஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளினார். எ-று. உ0

அந்தரத் தமரரெல்லா மலர்மழை சொரிய வானத்
துந்துமி முழக்கத் தோடே சுருதிகண் முழங்கா நின்ற
விந்திரன் றிருமாற் றேவ ரிறைவியைத் தொழுது நின்றார்
சுந்தரக் கனிவாய் மின்னு மீசனைத் தொழுது நின்றாள்.

இ-ள். ஆகாயத்தில் வசிக்கும் தேவர்களியாவரும் புட்பவருஷம் பொழியத் தேவதுந்துமி முழக்கத்தோடு வேதங்கள் முழங்காநின்றன. தேவேந்திரனும், விட்டுணுவும், தேவர்களும் பார்வதியைத் தொழுதார்கள், அழகியகனிபோலும் வாயையுடையஅம்மையும் பரமசிவனை வணங்கிநின்றாள். எ-று. உக

ஒண்ணுதல் விடைமுன் சென்று
பணிந்துள முருகிப்பூசை
பண்ணுதல் புகழ்த லாகிப்
பணிந்தன ளவளை நோக்கிக்
கண்ணுத லுனக்கு வேண்டும்
வாமெது கழறு கென்று
னெண்ணுதல் பிறிதொன் றில்லை
யிடப்புறந் தருதி யென்றாள்.

இ-ள். விளங்குகின்ற நெற்றியையுடைய அம்மை,ருஷபாரூடராகத்தரிசனந்தந்த யெம்பெருமான்திருமுன்னர்ச்சென்று நமஸ்கரித்துமனமுருகிப் பூசைசெய்து புகழ்ந்துவணங்கினாள், சுவாமிபார்வதியைப்பார்த்து உனக்கு வேண்டியவரம் யாது? சொல்லென்றார்.

அதற்கு அம்மையும் யாநும் வேண்டிலேன், உமது இடப்பாகத்தைஅருளுமென்று கேட்டாள். எ-று. உஉ

அத்தனு மொழிவா னென்கண்
புதைத்ததா லடைந்த தீமை
யித்தலத் தினிய பூசை
யியற்றலா லகன்ற திந்த
மெய்த்தலந் தனக்குத் தென்பா
லொருநகர் விளங்கித் தோன்று
முத்திமா நகரந் தன்னை
நினைத்தபேர்க் களிக்கு மூதூர்.

இ-ள். அதற்குப் பரமசிவன் அருளிச்செய்வார் என் கண்களை மூடியதனாலே. அடைந்தபாவம், இந்தத்தலத்தில் இனிமையான பூசை செய்தலினால் நீங்கியது; இந்தமெய்மையானஸ்தலத்துக்குத் தென்பாரிசத்தில் ஒருநகரம் பிரகாசிக்கும், அதை நினைத்தால் முத்தியுண்டாகும். எ-று. உக

ஆரணன் திருமாறேட வடிமுடி யொளித்து ஞானப்
பூரணவொளியாய் மேல்கீ ழுலகெலாம் பொருந்திநிற்போந்
தாரணி யவர்க்கு மற்றைச் சயிலமா யிருப்போமங்கே
வாரணி முலையாய் பாகந் தருகுவோம் வருதி யென்றார்.

இ-ள். வேதங்களையருளிய பிரமனும், விட்டுணுவும் தேடப்பாதமும் சிரசும் அவர்களுக்குத் தெரியாமலொளித்துப் பூரணமாகிய ஞானவொளியாய் மேல்கீழ் முலகங்களெல்லாம் ஒன்றாய் வியாபித்துநிற்போம், பூமிகளிலிருப்போர்க்கு, மலையுருவமாயிருப்போம், அவ்விடத்தில் வந்தால் கச்சணிந்த தனத்தையுடையபெண்ணே! இடப்பாகத்தைத் தருவோம் வாவென்றார் பரமசிவன். எ-று.

என்னறு மிறைவி சொல்வா ளினிமைசேர் கயிலைகாசி
தன்னிறு மினிது காஞ்சித் தலமென வுரைத்தீ ரிந்த
நன்னிலந் தனக்குச் சோணை நகரமே யதிக மென்றீர்
பின்னையு முளதோ வந்தத் தலத்திணுக் கிணையாம் பேரூர்.

இ-ள். பரமசிவன் இப்படி திருவுளம்பற்றிய அளவில், பார்வதி சொல்லுவாள், இனிமைசேர்ந்த கைலாயம், காசி இவ்விரண்டு தலங்களிலும் இக்காஞ்சிபுரம் அதிகமென்று அருள்செய்தீர், இந்த க்ஷேத்திரத்தைப்பார்க்கிலும் அருணசலக்ஷேத்திரம் அதிகமென்கிறீர், அந்தலத்துக்குச் சமானமான பெருமைபொருந்திய தலம் வேறென்றுண்டோ என்றாள் பார்வதி. எ-று. உரு

அவ்வுரை மறுத்தெங்கோமா னருளுவா னமக்கொப்பான
தெய்வமைந் தெழுத்து மானத் திருந்து மந்திரமு மில்லை
சைவமே யனைய தான சமயமு மருணை போல
வெவ்வினை தவிர்க்குமூரு மில்லையென விளம்பிப் போனான்.

இ-ள். அப்படிப் பார்வதிசொன்ன வார்த்தையை எமது தலைவனுகிய பரமேஸ்வரன் மறுத்து நமக்குச் சமானமாகியதெய்வமும், பஞ்சாக்கரத்திற் கொப்பானமந்திரமும், சைவத்திற்குச்சரியானசமயமும், பொல்லாத பாவங்களைத் தீர்க்கும் அருணசலத்திற்குச் சரியானதலமும் உலகத்திலில்லை என்று திருவாய்மலர்ந்து கைலாயத்திற்கெழுந்தருளினார். எ-று. உசு

கொம்பனாள் பொறுப்பா யீதென்
　றிறைவனைக் குவித்துப் போற்றிக்
கம்பையா றகன்று காஞ்சித்
　தலத்தையுங் கடந்து வேலன்

றம்பிமா முகத்தோன் கன்னி
வயிரவர் கணங்கள் சூழச்
செம்பொனூர் கவரி வீசச்
சிவிகைமேற் சிறந்து சென்றாள்.

இ-ள். புஷ்பக்கொம்பை யொத்த பார்வதியானவள் சுவாமி! நான்தெரியாமற்சொன்ன வார்த்தையைப்பொறுத்துக் கொள்ளு மென்று இரண்டு கைகளையுங் குவித்து சிவபெருமானை வணங்கிக் கம்பையாற்றைவிட்டுக் காஞ்சிபுரத்தையுங்கடந்து சுப்பிரமணியர், யானைமுகத்தையுடைய கணபதி, சப்தகன்னிகள், வயிரவர், சிவக ணங்கள் தன்னைச்சூழ்ந்தவரவும் இலக்குமி கவரிவீசவும், பல்லக் கிலெழுந்தருளினள். எ-று. உஎ

மண்மகள் மகிழப்பட்ட
மரங்களுந் தழைத்து வீறிக்
கண்மலர் சொரியக் கல்லு
மலைகளுங் கரைந்து சோர
வெண்மலர் மடவாள் போற்றக்
காவத மிரண்டு நீங்கி
விண்மதி முகத்தாள் மற்றோர்
வெள்ளிடை மருங்கிற் சேர்ந்தாள்.

இ-ள். பூமிதேவிக்குச் சந்தோஷமுண்டாகும்படி பட்டுப் போனமரங்களும் தளிருண்டாகித்தழைத்துச் செழித்ததேனொ டும் புஷ்பங்களைச்சொரியப் பாறைக்கல்லுகளும் பெரியமலைகளுங் கரைந்துருக, வெள்ளைத்தாமரைப் பூவில் வாசஞ்செய்யும்சரஸ்வதி தோத்திரஞ்செய்ய இரண்டுகாததூரம்போய் ஆகாயத்திலுள்ள சந் திரனையொத்த முகத்தையுடைய பார்வதி ஒருவெளியிடத்திலிறங் கினள். எ-று. உஅ

வெய்யவ னமையா ரென்று
 வினவுகா ரணத்தா னீலக்
கையவன் மாக தத்திற்
 கரியவன் காமுங் காலுஞ்
செய்யவள் வருந்தி ஞளென்
 றறிந்துயிர் சிதைப்பான் போலப்
பையமேற் கடலிற் பாய்ந்தான்
 குமாவேள் பந்தர் செய்தான்.

இ-ள். சூரியனுனவன் தன்னையாரென்று பச்சைநிறமுள்ள பரமசிவனைக் கேட்டதனுல் நீலம்போன்றகையும், மாகதம்போன்றவடிவமும், செந்தாமரைப் பூப்போன்ற உள்ளங்கையும் உள்ளங்காலும் பொருந்திய அம்மைசாபத்தினுல் வருந்தினுளென்றறிந்து தன்னுயிரைவிட்டு விடுகிறவன்போல மெள்ளமெள்ள மேற்குச் சமுத்திரத்தில் விழுந்து அத்தமித்தான், சுப்பிரமணியர் அம்மையிருக்கிறதற்காக ஒருபந்தல் போட்டுவைத்தார். எ-று. உக

அன்னையுங் குகனை நோக்கி
 யாம்பையாற் பந்தர் செய்து
பன்னிரு காமுஞ் சால
 வருந்தினை யெனப்பா ராட்டி
யின்றுமோர் கருமஞ் சந்தி
 முடிப்பதற் கினிய நன்னீர்
கைந்நிறை வேலை யேவி
 யழைத்திடு கணத்தி லென்ருள்.

இ-ள். அதன்பின்பு, பார்வதி சுப்பிரமணியரைப் பார்த்து வாழைமரத்தினுல் பந்தற்போட்டுப் பன்னிரண்டுகைகளுஞ்சிவக்கவரு

த்தத்தை யடைந்தாயென் றபிரிய வசனஞ்சொல்லி, இன்னும் ஒரு வேலையிருக்கின்றது, அஃதென்னவென்றால் சந்தியாவந்தனஞ் செய்கிறதற்கு நல்ல பரிசுத்தமான சலம்வேண்டும், உன்கையிற் பிடித்திருக்கிறவேலாயுதத்தையேவி அழைப்பியென்று சொன்னான்.

காதலா லிறைஞ்சிக் கந்த னேவிடுவன் கைவே லவ்வேல்
போதவான் புத்திராண்டன் புகழ்புரு கூதன் போதன்
னாதில்பாண் டரங்கன் சோமன் வாமனென்பவரை வாட்டி
மீதிலேழ் கிரியை யிட்டிக் கொணர்ந்தது வேலோர் தீர்த்தம்.

இ-ள். அப்படிச்சொன்ன அளவில், அதிகபக்தியோடு சுப்பிரமணியர்தன் தாயாரைவணங்கி தன்கையிலுள்ள வேலாயுதத்தை யேவினார், அதுபோதவான், புத்திராண்டன், புருகூதன், போதன், பாண்டரங்கன், சோமன், வாமன் என்று சொல்லப்பட்ட ஏழுபேரையும் அதற்குமேல் அவர்களிருந்த ஏழு மலையும் உருவி நல்லதண்ணீர்க்கடலுக்குப்போய்ச் சலங்கொண்டு வந்தது அந்நதிக்குச் * சேயாறென்று பெயர். எ-று. கக

கந்தவே ளழைத்த வாற்றிற் கடனெலாங் கழித்துவாழைப்
பந்தரி லிருந்தா ளப்போ துமைபதம் பணிந்தவ் வாற்றிற்
சிந்துநீர் சிவப்ப தேதென் றுரைத்தலுஞ் சிறப்பதாக
வந்தவா றதனை யாறு திருமுகற் குரைப்பாள் வஞ்சி.

இ-ள். சுப்பிரமணியக்கடவுள் வரவழைத்த ஆற்றிலேநீர்க்கடனெல்லா முடித்துக்கொண்டு அவராலமைக்கப்பட்ட வாழைப்பந்தரிலிருந்தாள், அப்போது, அம்மையைவணங்கி இந்த ஆற்றிற்பெருகுகிறநீர் சிவப்பாயிருக்கவேண்டிய தென்னவென்று கேட்க அந்த விவரத்தைச் சுப்பிரமணியருக்குச்சொல்லுகின்றான்பார்வதி.

அனந்தமா புரத்திலேழு மறையவ ரறியாக் காலத்
தனந்தமா வினைகள் செய்தா ரதன்பினல் லறிவுதோன்றி

---

* உலகோர் செய்யாறு என்று அழைப்பது முண்டு.

யனந்தமா வெனவே யேறு மயன்பதங் கருதிப் பன்னு
ளனந்தமா லமதா யுட்கொண் டருந்தவம்புரிந்தா ரந்நாள்.

இ-ள். அநந்தமாபுரமென்கிற பட்டணத்தில் எழுபிராமணர்கள், அறியாத சிறுபிராயத்தில் அனந்தம் தீவினைகளைச் செய்து, அதன்பின்பு நல்லவிவேகந் தோன்றி அநமமென்ற அன்னத்தைத் தனக்குரிய வாகனமாகக் கொண்ட பிரமதேவனது திருவடிகளைத் தியானித்து இலைகளையே உணவாக உண்டு பலநாள் அருமையாகிய தவம்செய்தார்கள் அக்காலத்தில். எ-று. கூரு

பதுமனு மவர்முன் சென்று
பாவிநான் வரைக ளேழில்
விதிமுறை தவஞ்செய் வீரேற்
குமரவேள் விடுக்கும் வேலாற்
பொதிசடை முடியு முங்கள்
வினைகளும் பொடியா மென்று
சதுர்முக னுரைத்துப் போனு
னவருமத் தவமே செய்தார்.

இ-ள். பிரமன் அவ்வேழுபேர்முன்னேபோய் பாவிகளே! நீங்களேழுபேரும் எழுமலைகளில் விதிமுறையாகத் தவம்செய்வீர்களானுல், அப்போது அம்மைக்குச் சலம்வேண்டியநிமித்தியத்தால், சுப்பிரமணியர் பிரயோகிக்கும் வேலாயுதத்தினுல் உங்கள்சடையோடுக்கூடிய சிரங்களும் பாவங்களும் பொடியாகப் போமென்று சொல்லிவிட்டுப்போனுர், அவர்களும் அப்பிரகாரம்தவஞ்செய்தார்கள். எ-று. கூச

வேறு.

எழுவரையு மதிலிருக்கு மெழுவரையும்
பிளந்துநீ யெறிந்த கூர்வே
லழியுமவ ருதிரமுடன் புனல்கலந்து
சிவந்த ததுகா ரணகையாலே

வழுவிலியுங் குனக்கென்ன வடிபணிந்து
மகிழ்ந்திருந்தான் மலைமேற் பட்ட
செழுமுனிவர் குருதியினாற் சிவந்ததுபோற்
சிவந்ததுவே செக்கர் வானம்.

இ-ள். அவ்வேழுபேரையும், அவர்களிருக்கு மலையேழையும் பிளந்த நிவிட்டகூர்மைபொருந்திய வேலாயுதம், அதனால் வழிந்தொழுகுகின்ற அவர்களுடைய இரத்தத்தோடு சலங்கலந்து சிவந்துபோய்விட்டது, உனக்கொரு குற்றமுமில்லையென்று சொல்ல, அம்மன்பாதத்தில் சுப்பிரமணியர் வணங்கிச் சந்தோஷமாயிருந்த அளவில், மலையில் தவம்செய்துக்கொண்டிருந்த முனிவர்களுடையஇரத்தத்தினால் ஆற்று நீர் சிவப்புநிறத்தை யடைந்ததுபோலச் சிவந்தது செவ்வானம். எ-று. ௯௫

வித்தகர்கண் புதைக்கமுனம் பரந்தவிருண்
மறுமையிற்சூழ் வினையைப் போல
வந்தலத்தி லுமையவளைப் பின்பிடித்தா
லெனப் பரந்த தந்தகார
முத்தமியோ சிறுகதலிப் பந்தரின்கீ
ழிருப்பவளென் றும்ப ரிட்ட
நித்திலப்பந் தரைநிகராய் விளங்கியது
தாரகையா னெருங்கும் வானம்.

இ-ள். சுவாமியினுடைய திருக்கண்களை முன்னே மூடினதினால் உலகமெல்லாம்பரவியவிருள் ஒருவனுக்கு மறுமையில் வந்து பிடித்துக்கொள்ளுகிற பாவத்தைப்போல் அந்தத்தலத்தில் பிறகு வந்து அம்மையைப்பிடித்ததுபோலிருளானது எங்கும் பரவியது, உத்தமவிலக்கணங்களையுடைய பார்வதியோ ஒரு வாழைப்பந்தரின் கீழிருப்பாளென்று தேவர்கள்போட்டுவைத்த முத்துப்பந்தரையொத்திருந்தது நக்ஷத்திரங்களால் நெருக்கப்பட்ட ஆகாயம். எ-று.

மாலையெனுங் குமரியிருண் மகிடமுக
 மகற்றியந்தி வானிற் கோரிக்
கோலமுடன் படிகலிங்கங் கொண்டதுபோன்
 மதியெழுந்து குடபாற் சென்ற
தாலமணி மிடற்றிறைவன் விழிபுதைக்க
 வளைந்தவிரு ளனைத்து நீங்கப்
பாலமிசை வெடித்தெழுந்த விழியெனவே
 யெழுந்ததுசெம் பரிதி தானே.

இ-ள். மாலைக்காலமென்னும் துர்க்கையானவள் இருட்டாகிய மகிடாசுரன்தலையையறுத்து, அதனால் செவ்வானமென்று சொல்லப்பட்ட இரத்தக்கோலத்தோடு படிகலிங்கத்தைக் கைக்கொண்டதுபோலச் சந்திரனுதயமாகி மேற்குத்திக்கில் அத்தமித்தது, நீலகண்டராகியபரமசிவன். இரண்டு நேத்திரங்களை அம்மை புதைத்த அளவில், நான்குதிக்கும்பரவிய யெல்லாவிருளும் போகும்படியாய் விழித்த அச்சுவாமியின் நெற்றிக்கண்போலச் செம்மை நிறம் பொருந்திய சூரியன் கிழக்குத்திக்கில் உதயமானான். எ-று.

வேறு,

கங்கை நிகராஞ் சேயாற்றிற்
 காலைசந்திக் கடன் கழித்து
மங்கை சனகச் சிவிகையின்மேன்
 மறையோ லமிட வழிகொண்டாள்
பங்க மலந்தீர் வழியடியார்
 கொடிய வினையாம் பஞ்சமலைக்
சங்கி மலையாய் விளங்கியசீ
 ரண்ணா மலைகண் டடிதொழுதாள்.

இ-ள். பார்வதி கங்காநதிக்குச் சமானமாகிய சேயாறென்கிற நதியில் காலைக்கடனை முடித்துக்கொண்டு, பொன்மயமாகிய பல்லக்கிலேறி, வேதகோஷ்டங்கள் முழங்கநடந்து பக்கப்படுத்து மும்மலங்களையும் ஒழிக்கவல்ல அடியார்களுடைய பாவமாகிய பஞ்சுமலைக்கு நெருப்புமலையாய் விளங்கிய திருவண்ணாமலையைப்பார்த்துச் சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்துக்கொண்டான், எ-று. ௩௮

வென்றியினாற் கவர்ந்தபொருள் பகிர்ந்திறைவி
  பலியாடும் வேனிற்பாலைக்
குன்றமெலாம் வெறியாடன் முல்லையெலாம்
  பொதுவர் மின்னார் குரவை யாடன்
மன்றல்கம ழிந்திரற்கு விழாவெடுத்துக்
  கொண்டாடன் மருத வேலி
முன்றிலெலாஞ் சினச்சுறவு முன்றுணக்கி
  யணங்காடு முந்நீர்க் கானல்.

இ-ள். வல்லமையினாலே உஷ்ணமிகுந்தபாலை நிலத்திலுள்ளவர்கள் வழிச்செல்வோரை அடித்துப் பறித்தபொருளை பங்கிட்டு அந்த நிலத்திலிருக்கிற துர்க்கைக்குப் பலிபோடுவார்கள், மலைகளையுடைய குறிஞ்சிநிலத்தில் இருப்பவர்கள் ஆடுபலிகொடுக்கிறபூசை போடுவார்கள், முல்லை நிலங்களெங்கும் இடைச்சிகள் குரவைக் கூத்தாடுவார்கள், கற்பகமாலையைத்தரித்த தேவேந்திரனுக்கு மருதநிலத்தார் உற்சவஞ் செய்வார்கள் முற்றங்களில் சுறாமீன்களைக் காயப்போடுகின்ற கடலருகாகிய நெய்தனிலத்திலிருக்கின்றவர்கள் வருணனுக்குத் திருவிழாச் செய்வார்கள். எ-று. ௩௯

சோதிபெறு சாதாக மாறைபவம்பு
  சொரிகையினாற் றாய்மை யாய
மாதரைப லாங்கலந்த மகிழ்ச்சியினாற்
  பொன்கலந்து மருவுநீராற்

போதவரி சனங்கரையப் பெருகுதலான்
மதுவுடையப் பொருத லாலே
சீதரனை நிகராகத் திருநதிநாற்
றிசைகளெலாஞ் சிறந்த தன்றே.

இ-ள். திருநதியானது ஒளிபொருந்திய துதிக்கையையுடைய யானைகள்மறையச் சலத்தைப் பெருக்கிவருதலாலும், பரிசுத்தமாகிய பெரியபூமியெல்லாம்பரவிய சந்தோஷத்தினாலும், பொற்பொடிகளையும் திரட்டிக்கொண்டு வருதலாலும், மிகுந்தமஞ்சள் பொடிகளையப் பெருகினபடியாலும் தேன்கூடுடைந்து மோதலினாலும் என்று நதிக்குப் பொருள்கொண்டு சிலேடைவகையால், கானுடையநேகமறையப் பாணங்களைச் சொரிதலாலும், தூய்மைபொருந்திய கோபிகாஸ்திரீகளைச் சேர்ந்திருந்த விருப்பத்தினாலும் இலக்குமியைச் சேர்ந்திருக்கிறதினாலும், வைஷ்ணவர் மிகவும் மனமுருகத் தயைசெய்தலாலும், மதுவென்கிற அசுரன்சாக யுத்தஞ்செய்தலாலும், விஷ்ணுவுக்குச் சமானமாக நாலுதிக்கிலுஞ் சிறந்தது. ச0

இது நதிக்கும் திருமாலுக்கும் செம்மொழிச் சிலேடை யணி என்க.

இது முதலாறுபாடல் வயற்சிறப்பு.

மேவுபுனல் பரந்தொழுகக் குளிர்ந்துமயிர்
பொடித்தனபோல் வீசுத்தற் றோன்றிக்
காவிலுறை பசுங்கிளியின் சிறகெனவே
பசந்துதொண்டைக் கதிராய் முற்றிக்
கூவுகுல வாரணத்தின் களம்போல
நிமிர்ந்தெழுந்து குறைவில் சாலி
பாவையுமை தவம்புரியுந் தலமிதெனப்
பணிந்தனபோற் படிந்த மாதோ.

இ-ள். அந்நதியில்வந்தநீர் பாய்ந்து ஒழுகிறபடியினால் குளிர்ச்சியுற்ற பூமிதேவியினுடைய தேகத்தின் மயிர்க்குச் செறிந்தது போல் குறைவில்லாத நெற்பயிர்களுண்டாகத் தோப்புகளில் வாசஞ்செய்கிற பச்சைக்கிளிகளின்சிறகுபோல் பச்சைநிறத்தையடைந்துதொண்டைக்கதிராய்முற்றிக் கூவுகின்றகோழிக்கழுத்துப்போல நிமிர்ந்து பார்வதிதவஞ்செய்கிறதலம் இதுவென்று வணங்கினது போல் வளைந்து கிடக்கின்றன. எ-று. ௪௧

சந்ததமு மேருழவர் பதம்பார்த்தங்
கரிந்தவரி தடுத்து வாரி
யிந்திரனு ருலகினொடு போர்செய்வா
னெழுமலையா மென்னப் போர்செய்
தந்தரமே சுற்றிரவி புரவிகள்போற்
கடாவிடுத்தே யாற்றித் தூற்றி
மந்தரமா மெனக்குவித்து வழங்குகினுந்
தொலையா தென் மருத வேலி.

இ-ள். எப்பொழுதும் ஏர்த்தொழில் புரியும் உழவர்களாகிய பயிரிடுங்குடிகள் பதமபார்த்து அறுத்து அரிகளைச் சுமையாகவாரித் தேவேந்திரனுலகத்தோடு சண்டைசெய்ய எழுந்தமலையென்று சொல்லும்படியாகப் போர்போட்டு ஆகாயவழியாகவருகிற சூரியனுடைய குதிரைகள்போலும் கடாக்களைவிட்டு அடித்துவைக்கோலைத்தூற்றி மந்தரகிரிபோலக் குவியல்செய்து உவர்காணித் தெய்வம், பரதேசிகள்முதலிய எல்லாமனிதர்களுக்குங் கொடுத்தாலும் நெல்குறையாது பெருகுகின்ற மருதநிலத்தில். எ-று. ௪௨

கயலினமென் றுழத்தியர்தங் கண்ணிழலைக்
கண்டுகருங் கயல்வந் தேற்று
மயலிலிவர் கொடும்புருவ நிழலினைக்கண்
டேகிலென் றஞ்சியீரு

மயறுதவு மாவுதனக் தாமரைப்போ
  தெனமருவி வண்டு சேரு
மியறுமவர் நாசிநிழல் சண்பகப்போ
  தெனவெருவி யிரியல் போகும்.

இ-ள். வயலிற் களையெடுக்கிற பள்ளஸ்திரீகளுடையகண்ணி
ழலைக்கண்டு சேற்கெண்டைகள் நம்மினமென்று வந்துசேரும், பின்
புஅருமில் அவர்களுடைய புருவநிழலைப்பார்த்து வில்லென்றுபயப்
பட்டோடும், கண்டார் மனங்கவற ஆசையைக் கொடுக்கிற அவர்க
ளுடைய முகத்தைத் தாமரைப்பூவென்று நினைத்து வண்டுகள் வந்
து சேரும், அதன் பின்பு அவர்களுடைய நாசியினிழலைப்பார்த்துச்
சண்பகப் பூவென்று ஓடிப்போகும். எ-று. சகூ

பெரும்பழனத் துழத்தியர்தங் களைக்காலை
  வாராலெனப்போய்ப் பிடித்து மள்ளர்
திரும்பவுமக் கவற்புறங்கால் கமடமெனப்
  பிடிமருதத் தினைக டோறும்
குறும்பையெனு முலைச்சியர்கண் முகத்திறுக்கும்
  விழியினுக்குங் குலைந்தோ மென்று
சுரும்பினுடன் கலுழ்வனபோற் றாமரையுங்
  குவளையுந்தேன் சொரியுந் தானே

இ-ள். பெரிய வயல்களிற் களைபிடுங்குகிற உழத்திகளுடைய
களைக்காலை வரால் மீனென்று விரைவிற்சென்று மள்ளர் பிடித்து
வெட்கத்தையடைந்து மறுபடியும் அப்பெண்களுடையபுறங்காலை
ஆமையென்று பிடிக்கு மருதநிலந் தோறும் தென்னங் குறும்பை
போன்ற முலைகளையுடைய பெண்கள் முகத்திற்கும் கண்ணுக்குந்
தோற்றுப் போனோமென்று வண்டுடனேசொல்லி யழுகிறதுபோல்
தாமரைப்பூவும் நீலோற்பலமும் தேனைச் சொரியும். எ-று சச

வேறு.

நிழலையுஞ் சுழிக்குமேதி நெடும்புனல் குடைய வன்ன
மழலைவண் டானத் தோடு மருதவண் டானத்தோடு
மழலவிர் மணிப்பூண் மள்ள ரரிகிணைக் கிசைய வூதுங்
குழலிசை யறுகான் மாதர் குழலிசை யறுகாற்கூட்டம்.

இ-ள். தன்னிழலைப் பார்த்து தானே கோபிக்கும் எருமைகள் நீரிலேபோய் விழுந்து கலக்க அன்னம் இளமையாகிய நாரையுடனே மருதநிலத்தில் வசம்பொருந்திய தானத்தையுடைய சோலையில் தங்கும், பிரகாசம் பொருந்திய இரத்தினாபரணங்களை யுடைய மள்ளர்கள் அடிக்கிற அரிகிணையென்னும் வாத்தியத்திற்கு இசையும் படியாக வூதுகின்ற புல்லாங்குழலிசை இல்லாதபோது பெண்களுடைய கூந்தலிற் பொருந்திய வண்டுகள் இசையும் படியாக வூதும். எ-று. ௪௰

மேகவண் டினங்க ளெல்லா முடிந்தசங் கிலிகளாகக்
காகநெற் கதிர்க ளெல்லாங் கன்னசா மரைகள் காட்டத்
தேசவாய்க் கவளம் பெற்றுத் தேறுகட் பாதைச் சிந்தி
வாசவன் களிறுபோல மருதம்வீற் றிருந்த மாதோ.

இ-ள். ஒழுக்காய் மொய்த்துக் கொண்டிருக்கிற வண்டுக்கூட்டங்கள் எல்லாம் சங்கிலியாகவும், இரத்தினம்போலும் விளங்குகின்ற நெற்கதிர்கள் சாமரம்போன்ற காதாகவும் பிரகாசம் பொருந்தவ வப்பம் பெற்ற பருவங்கொண்ட தேனுமிய அமிர்தத்தைச் சிந்தி தேவேந்திரனேறுகிற ஐராவதமென்னும் யானைபோலமருதநிலம் வீற்றிருந்தது யானையானது. தன் அழகியவாயிலே கவளம்பெற்று தேறிய தன்கண்ணிருக்கின்ற பாகனைத்தள்ளிக் கொல்லுதலால் தேசவாய்க் கவளம் பெற்றுத் தேறுகட்பாதைச்சிந்தி வாசவன்களிறு போலமருதம், என்று சிலேடையாகக் கூறினர். எ-று. ௪௧

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

பண்ணார் கமலப் பழனப் பதிநீங்கி
மண்ணோர் போற்றும் வடவீ தியிற்குறுகி
யண்ணா மலையா னடிக்கமலஞ் சென்றுதொழ
விண்ணார் கொடி நெடுந்தேர் வீதிகளின் மேவினாள்.

இ-ள். வண்டுக ளிசைபாடுகின்ற தாமரை புட்பங்களையுடைய மருதநிலத் தானைவிட்டுநீங்கி பூலோகத்தார் வணங்கும்வடக்குவீதி யிலெழுந்தருளி அருணாசலேசருடைய பாதாரவிந்தத்தைப் போய் வணங்க ஆகாயத்தையளாவிய கொடிகளையுடைய அதியுந்நதமான தேர்களிருக்குங் கிழக்கு வீதியில் வந்தாள் பார்வதி. எ-று. சஎ

கலிவிருத்தம்.

நச்சு கோபுரத் துச்சிமே வியோர்
வச்சி ரத்தினன் மதியின் மாசுபோம்
* வச்ச மாமணிச் செம்மை யாலினன்
பச்சை மாவெலாம் பவள மாகுமே.

இ-ள். யாவரும் விரும்பப்பட்ட கோபுரத்தின்சிகரத்தினருகில் சந்திரன் வரும்போது, அக்கோபுரத்தி லிழைக்கப்பட்டிருக்கிற ஒப்பற்ற வச்சிரரத்தினங்களி னொளியினாலே தனதுகளங்கத்தைநீக்குவான் இன்னும் அக்கோபுரத்து லிழைத்திருக்கின்ற மாணிக்கங்களுடைய சிவந்தவொளி யினாலே அதனருகில் வரும் போது சூரியன் இரதத்திற் கட்டிய பச்சைக் குதிரைகளெழும் பவளக் குதிரைகளாகத் தோன்றும். எ-று. சஅ

வேற்று மேருநீர் மேடை மீதிறும்
தோற்று நீலமா மணியின் சோதியா
லேற்ற வானதி யமுனை யானதே
போற்று கார்மதிற் புரிசை மீதிறும்.

---

* வைத்த என்பது எதுகைநயத்தால் வச்சவெனத் திரிந்தது

நீ-ள். வேறுவேறுயமைத்தன்ன மேருவையொத்த மேடைகண்மேலும், காளமதிர்ந்து நீரைச்சொரிந்து சராசரங்களையிரட்சிக்கும் மேகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற மதில்கள்மேலும் இழைத்திருக்கும் நீலரத்தினத்தின் பிரகாசத்தினால் ஆகாயத்திலிருக்கும் கங்காநதியானது யமுனாநதிபோல் கறுப்பு நிறமடைந்தது. எ-று. சக

பரவை யாமெனப் பணைமு ழக்கவே
யரிவை மாதரா ராட ரங்கின்மேல்
விரவு பச்சையின் கதிரை வெய்யவன்
புரவி கொள்ளிடும் புல்லென் றுன்னியே.

இ-ள். சமுத்திரம்போல வாத்தியங்கள்முழங்க அரிவைப்பருவமுடைய பெண்கள் நாட்டியஞ்செய்கின்ற மேலுப்பரிகையிலிழைத்திருக்கும் பச்சைரத்தினங்களுடைய கிரணங்களைப் புல்லென்று நினைத்துச் சூரியன் இரதத்திற் கட்டிய பச்சைக் குதிரைகளேமுங் கொளவும். எ-று. ருo

நாலடித்தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

அத்தகைய வீதி கடந்துமணி யாலயஞ்சேர்ந்
தத்தமிலை யென்னையா ளுடையானைச் சோணகிரி
வித்தகனைக் கண்டு பணிந்துருகி மீண்டுபல
சத்திகள் தம்மோடு தலைச்சாரத்தை மேவினார்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய வீதிகளைத்தாண்டி அழகுள்ள கோயிலுக்குட்போய் தேவோத்தமரை என்னையாட்கொண்டவரை அருணாசலத்திலிருக்கின்ற ஞானசொரூபரைத்தரிசித்து நமஸ்கரித்து உருக்கத்தையடைந்து திரும்பிப் பல சத்திகளுடனே தலைச்சார மென்கிற மலைச்சாரலை யடைந்தாள் அம்மை. எ-று. ருக

வசிரிசேவர் கால்விரலை யூன்றிபொரு காண்மடித்து
நாசியிசை விழியை நாட்டி யழுன் மூட்டித்
தேசினொழு தருக்கித் தெள்ளமுதை யுண்டுதவக்
கோசிகனைப் போன்முயல்வார் * கோடான கோடியே.

* கோடான கோடியென்றது கிராமிய வழக்கச்சொல்.

இ-ள். ஊசியினுனியிலே ஒருகாலின்விரலை யூன்றிக்கொண்டு, ஒருகாலைமடித்து, மூக்குநுனியிலே கண்களை சேர்த்துப் பஞ்சாக்கினியை வளர்த்துப் பிரகாசமான அமிர்த தாரைசெய்து பிரமரந்திரத்தின் வழியாய்வருகிற அமிர்தத்தைச்சாப்பிட்டு தவஸ்ரேஷ்டராகிய விசுவாமித்திரன் போய்த் தவஞ்செய்வார் அநேகங் கோடி பேர். எ-று. ௩௨

நாடுமல மூன்றகற்றி நல்வினையுந் தீவினையுஞ்
சாடிமன மிறந்து தானிழந்து தன்மயமாய்
வீடுபெற விரும்பி வேட்கையிறி தில்லாமற்
கூடுசிவ ஞானியர்கள் கோடான கோடியே.

இ-ள். ஆணவம், காமியம், மாயையென்கிற மும்மலங்களையும் நீக்கி நல்வினை தீவினையாகிய இருவினைகளிலும் சமநோக்கமடைந்து மனமென்பது இறந்து தற்போதங்கெட்டு, உலகம் சிவசொரூபமாய் மோட்சம் பெறும் படியாக ஆசைகொண்டு மற்றுராசையுமின்றிப் பஞ்சேந்திரியங்களும் ஒருமித்துச் சிவஞானம்பெற்ற ஞானிகள்வெகுகோடிபேர்கள் அம்மலைச்சாரலில் இருப்பார்கள். எ-று.

தொண்டருட னாகமங்கள் சொன்னவிதி முறையைத்
தண்டி முடிவு சவுராதி யாய்ப்பூசித்
தண்டர்பிரா னஞ்செழுத்தை யோதியக மகிழ்ந்து
கொண்ட கிரியையினர் கோடான கோடியே.

இ-ள். அடியார்களோடு காமிகாதி சிவாகமங்களி லெடுத்துச் சொன்ன விதிமுறைப்படி சூரியன்முதல் சண்டேசுரர் அந்தமாகப் பூசைசெய்து தேவர்களுக்கெல்லாம் முதல்வனான சிவபிரானுடைய பஞ்சாக்கர மந்திரத்தையோதிமனமகிழ்ந்து கிரியைகளை நடத்துகிறவர்கள் கோடான கோடிபேர். எ-று. ௩௪

செரு மியம நியமா தனவகையும்
பேர்பிரா ணாயாமம் பிரத்தியா காரமொடு

தாரணைதி யான சமாதிவகை தன்னிறுமெய்
கூருமுயல் யோகியர்கள் கோடான கோடியே.

இ-ள். இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என்று சொல்லப்பட்ட அஷ்டாங்கயோகங்களின் வகைகளையறிந்து அவைகளைத் தேகசிரமப்பட்டு முயல்கின்ற சிவயோகியர்கள் அநேககோடிபேர்கள். எ-று. ௫௫

மாதவர்க ளின்னசெயல் செய்யும்வகை பார்த்துச்
சூதவனஞ் சூழ்ந்த சுனையுஞ் சுனைசூழ்ந்த
சீத வருவிகளும் பார்த்துச் சிறப்புற்றுக்
கோதமனா ராசிமந் தன்னிற் குறுகினாள்.

இ-ள். மகத்தாகிய தவத்தினையுடையோர்கள் செய்யும் இப்படிப்பட்ட செய்கைகளின் வகைகளைப் பார்த்து மாந்தோப்புச் சூழ்ந்தசுனையுஞ்சுனை சூழ்ந்த சீதளமான அருவிகளையும் பார்த்துச் சிறப்படைந்து அவ்விடத்தில் இருக்கிற கௌதமருடைய ஆச்சிரமத்தில் அம்மன் வந்து சேர்ந்தாள். எ-று. ௫௬

அந்த விடத்துமையாள் செல்ல வகலிகையு
மைந்தனும் வந்தேத்தினார் வாழ்த்திமறைக்கோதமனார்
முந்துமுனி யெவ்விடத்தே யென்றாள் முனிபுதல்வன்
தந்தைமலர் தருப்பைக் கெய்தியதாஞ் சாற்றினான்.

இ-ள். அக்கௌதமருடைய இடத்திற்கு உமாதேவியார் போனவுடனே, அவரது பெண்சாதியாகிய அகலிகையும் புத்திரனாகிய சதானந்தரும் வந்துபணிந்தார்கள், அவர்களைப்பார்வதிதேவி ஆசிர்வதித்து வேதங்களையுணர்ந்த முதன்மையான கௌதமரிஷி எங்கே யிருக்கிறா ரென்று கேட்க, சதானந்தர் புட்பம் தருப்பை கொண்டு வருகிறதற்குப் போனாரென்று சொன்னார். எ-று. ௫௭

பின்னுமவ னுரைப்பான் பேதைமையேன் புன்குடிலில்
கன்ன லமுதே கணப்போ திருந்தருளி
லன்னவனைக் கொணர்வே னென்றே யடிதொழுது
தன்னை யளித்தவன்பாற் சென்றான் சதானந்தன்.

இ-ள் மறுபடியும் பார்வதியைப் பார்த்து அச்சதானந்தர் சொல்லுவார், கருப்பஞ்சாறுபோன்ற பார்வதியம்மையே! அறியாமையுடைய என்சிறுகுடிசைவீட்டில் க்ஷணநேரம் இருந்தால், என்தகப்பனாரைக்கொண்டு வந்துசேருகிறேனென்று பாதங்களைத் தொழுது தன்னைப்பெற்ற கௌதமரிடத்திற்குப்போனார் சதானந்தர். எ-று.

இங்கிவன் செல்போதி லிளந்தருப்பை கொய்குமுனி
புங்கவர்கள் சூழ்ந்து வருமுனிவன் பூத்தலர்ந்து
துங்கவனங் கற்பகம்போற் றோன்றுதலா லிந்தவனந்
தங்கள்வன மல்லவென்று சங்கையுற்று நோக்கினான்.

இ-ள். சதானந்தர் போகிறபோது, இளமையாகிய தருப்பைக்கொய்துகொண்டு அநேகமுனிவர்கள்சூழக் கௌதமர் வருகிறதற்குமுன்னே இவ்விடத்தில் அம்மை எழுந்தருளியிருந்த கோதமாது பூங்காவனமானது எல்லாவிருக்ஷங்களும் புட்பித்துக் கற்பகவிருக்ஷம் போலக் காணுகிறபடியால் நம்முடைய வனமல்லவே! இதுயாருடைய தென்று சந்தேகப்பட்டுப் பார்த்தார்கள். எ-று. ருக

இத்தலத்தில் வந்தவரா ரென்றுரைத்து மாதவற்குப்
பத்தருவர் தந்தமுனியும் பராசரனு
மத்திரியு மப்புதுமை யாராயு மெல்லையிற்றன்
புத்திரனைக் கண்டுவரா வென்ன புகலென்றான்.

இ-ள் இவ்விடத்தில்வந்த பெரியோர்கள் யாரென்று விஷ்ணுவுக்குப் பத்துநாம் பிறக்கச் சாபங்கொடுத்த பிருகுரிஷியும், பரா

சாரம், அத்திரியும் அப்புருஷனை விசாரிக்குமிடத்தில் நம்முடைய பிள்ளை சதானந்தரைக்கண்டு இவ்விடத்திலுண்டாகிய விசேஷம் என்னவென்று கேட்டார் கௌதமர். எ-று. ௧௦

கலிவிருத்தம்.

தாதையிவை கேளிறைவர் தங்களை யளிக்குஞ்
சோதியிவ ணெய்தின னெனத்தொழுது சொன்னான்
ஓதுமறை தேடுமவ ளங்குடியின் மேவும்
ஏதுதவ மேதுதவ மேதுதவமென்றான்.

இ-ள். சதானந்தர், தன் தகப்பனாராகிய கௌதமரைப் பார்த்து ஐயா நான் சொல்வதைக் கேட்பீராக, பிரமன் முதலாகிய ஐவரையும் தன்னிடத்தி லுண்டாக்கிய தேஜோமயமாகிய பராசக்தி இவ்விடத்தில் வந்திருக்கிறா ளென்று வணங்கிச்சொல்ல, சப்தசொரூபமாகிய வேதத்தின் தேடுதற்கரிய அம்மை நம்முடைய குடிசையில் வருவதற்கு என்னதவம்! என்னதவம்! என்னதவஞ் செய்தோமென்றார் கௌதமர். எ-று. ௧௧

ஆடின ளிணைத்தமக ளுச்சியை முகந்தா
னாடினன் மகிழ்ச்சியெனு மார்கடல் புகுந்தான்
பாடின னெடுத்தகுசை பார்மிசை யெறிந்தான்
வீடினது நந்தம்வினை வேரொடு மென்றான்.

இ-ள். கௌதமர் விரைந்து சென்று இவ்வார்த்தையைச் சொன்ன சதானந்தரைக் கட்டியணைத்து உச்சிமோந்தார், திருக்கூத்தாடினார், சந்தோஷமென்கிற பெரிய சமுத்திரத்திலாழ்ந்தார், பாடினார் கையிலேகொண்டுவந்த தருப்பையைப் பூமியிலேயெறிந்துவிட்டார். நம்முடையபாவம்வேருடனேகெட்டுப்போயிற்றென்று சொன்னார்,

அத்திரி முதற்றலைமை யந்தணர்க ளெல்லாங்
கைத்தல மெடுத்தனர் நடித்தனர் களிப்பால்

வித்தகி யிருக்குமிட மேவியெதிர் கண்டார்
பத்திவலை யிற்படு பதங்களில் விழுந்தார்.

இ-ள். அத்திரிரிஷி முதலாகத் தலைமைபெற்ற ரிஷிகளெல்லாம் இரண்டு கைகளையுந் தலைமேல் வைத்துக் கூத்தாடினார்கள்; சந்தோஷத்துடனே ஞானஸ்வரூபியாகிய பார்வதியிருக்கிற இடத்தையடைந்து எதிரேகண்டு பத்தியாகிய வலையில் அகப்பட்டுக் கொள்ளுகிற பார்வதியினுடைய பாதத்தில்விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள். எ-று. ௪௩

நின்னிலைமை கன்னியிறை நீள்பிரம சாரி
யென்றுமறை யன்றிமுத லின்றுவரை யெல்லா
முன்னிடை யுதித்தல குயிர்த்தொகைக ளெல்லா
மன்னையெனு முன்பெருமை யாரறிய வல்லார்.

இ-ள். தாயே! நீயோகன்னிகை, சுவாமியோ நித்தியபிரமசாரியென்று சிருஷ்டிதொடங்கி யிதுவரைக்கும் வேதங்களெல்லாஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றன, அப்படியிருக்க உன்னிடத்தில் உலகங்களிலிருக்கின்ற எல்லாவுயிர்களுந் தோன்றித் தாயென்று சொல்லும், அப்படிப்பட்ட உன்பெருமையை யாரறியப்போகிறார்கள். எ-று. ௪௪

நித்தனை முதற்றருவை நித்தன திடத்தே
சத்தியென நீவருவை சத்திசிவ மென்றே
யித்தகைமை கொண்டுயிர்கள் யாவையு மளிப்பா
யத்துவித யாகுமுனை யாரறிய வல்லார்.

இ-ள். நித்தியமாக விருக்கிற சிவபிரானை முதலில் உண்டாக்குவாய்! அச்சிவனிடத்திலே சத்தியாக நீ வருவாய்! சத்திசிவமென்கிற இத்தத் தன்மையைக்கொண்டு உயிர்களையெல்லாம் பெறுவாய் அத்துவித சொரூபமாகிய உன்னை யாரறியப்போகிறார்கள்.

மெய்ப்பொருண் மகேசனரன் வேதனரி யானல்
மைப்பெரும கேசியுமை வாணிதிரு வாவை
யிப்படியு மன்றியவ னெப்படி யெடுத்தா
னப்படியு மாவையுனை யாரறிய வல்லார்.

இ-ள். பரமசிவன், மகேசுரர், உருத்திரர், பிரமர், விஷ்ணு அருல், நீ மகேசுவரி, உருத்திரி, சரஸ்வதி, இலக்குமியாகிய சத்திகளாய் இப்படியுமல்லாமல் அச்சிவபிரான் எப்படிப்பட்ட உருவங்கொண்டனரோ அதற்குத்தகுந்த உருவங்கொள்வாய்! உன் பெருமையை யாரறியவல்லவர்கள். எ-று. கக

செஞ்சருசி மாதவர்க ளின்றிவை புகழ்ந்தார்
வஞ்சியிடை கோதமனும் வந்தனன் வரும்போ
தஞ்சலிபு ரிந்தன னதற்குமுன மேயின்
கஞ்சமல ரென்னவிரு கால்களில் விழுந்தான்.

இ-ள். மாதவத்தையுடைய ரிஷிகளெல்லாம் செஞ்சருசி நின்று இப்படிதோத்திரஞ் செய்தார்கள் அச்சமயத்தில் வஞ்சிக்கொடியையொத்த இடையினையுடைய பார்வதி சமீபத்தில் கௌதமர் வரும்போதே இரண்டுகைகளையுஞ் சிரத்தில் வைத்துக் கூப்பித் தாமரை மலரையொத்த அம்மையின் இரண்டு பாதத்திலும் மெய்பணிந்தார். எ-று. கஎ

அன்பிறுபர் கோதமனு மன்னையை வணங்கி
யின்புற வுரைப்பனய னெண்டிசை புரப்போர்
தன்சிர மிதிக்கரிய தாளினைக ளின்றென்
புன்முடின் மிதிக்கவென புண்ணிய முடித்தேன்.

இ-ள். பத்தியிருலே உயர்ந்தகௌதமரியும் பார்வதியம்மையைவணங்கி அவ்வம்மை சந்தோஷிக்கும்படி சொல்வான், பிரமன் அஷ்டதிக்குப்பாலகர் சிரத்திலேகூட வைத்ததற்கு அருமை

யான பாதமிரண்டும், அடியேனுடைய புன்மைபொருந்திய சிறு வீட்டில் மிதிக்க என்ன புண்ணியஞ் செய்தேன். எ-று. சு அ

இந்தமொழி சொற்றது மிளங்கொடியும் வேலன்
றந்தியிடை சென்றிடுவ னங்கது தவிர்ந்தால்
சிந்தைமகி ழுன்னிடையில் வந்துகுறை தீர்வேன்
மைந்தவென வோதினன் மறுத்துமிவை சொல்வாள்.

இ-ள். இவ்வார்த்தையைச்சொன்ன அளவில், இளமையாகிய கொடிபோன்ற உமையும் பிள்ளையாகியகௌதமனே! எனக்கோர் குறைவந்தால் வேலாயுதத்தைக் கையில்தாங்கிய சுப்பிரமணியனிடத்திலும் யானை முகமுடைய கணபதியிடத்திலுஞ் சென்று தீர்த்துக்கொள்வேன், அவ்விடம்விட்டால் என்மேல் அன்புவைத்த உன்னிடத்தில்வந்து தீர்த்துக்கொள்வேனென்றுசொல்லி மறுபடியுஞ் சொல்வாள். எ-று. சுக

நாயகன் மொழிந்திட நடந்தபடி யெல்லாம்
பாயிர மெனும்படி பகர்ந்தன ளெவர்க்குந்
தாயிவை மொழிந்தள வினிற்சத மகற்கண்
ணாயிரம் விழித்திர ளளித்தமுனி சொல்வான்.

இ-ள். பரமசிவன் சொன்னபடி பூமியில்வந்து தான் நடந்த சமாச்சாரமெல்லாம் பாயிரத்தோடுகூடிய நூல்போல் முறையாக விரித்து எவருக்குந் தாயாகிய பார்வதி சொன்னபோது, முற்காலத்தில் நூறு அஸ்வமேதயாகங்களைச்செய்த தேவேந்திரனுக்குஆயிரங்கண் ணுண்டாகச்செய்த கௌதமர் சொல்வார். எ-று. எ0

இத்தல முதற்றல மிதன்பெயர் தலேச்ச
முத்தம மிதிற்றரும மொன்றுபல வாகும்
மெய்த்தவ மியற்றதனில் வெள்விடையின் மேல்வர்
தத்தது மிடப்புற மளித்தருளு மென்றான்.

இ-ள். இத்தலம் இவ்வுலகத்திலுள்ள சிவஸ்தலங்களுள் முதன்மையானதலம், இதனுடையபெயர் தபோலக்ஷரம், இதுமிகவு முத்தமமானது, இதில் ஒரு புண்ணியத்தைச் செய்தால் ஒன்று பலவாய் விருத்தியாகும், இதிலிருந்துகொண்டு நீமெய்ம்மையாகிய தவஞ்செய்தால், வெண்மையுள்ள ரிஷபவாகனத்தின்மே லெழுந்தருளி பரமசிவன் உனக்கு இடப்பாகங் கொடுப்பாரென்றார் கௌதமர். எ-று. ௭௧

மாலயன் வசுக்கண்மக வான்முனிவ ரத்தோர்
சாலைகள் சமைத்ததில் தனித்தவ முடித்தார்
காலமிட நன்றுசெயல் கைப்பலமி தென்றான்
மூலமுதல் வல்லியு முடிப்பனிது வென்றாள்.

இ-ள். அம்மையே! விட்டுணு, பிரமன், அஷ்டவசுக்கள் தேவேந்திரன் அநேக முனிவர்கள் அவரவர்கள் வசிப்பதற்குரியவிடஞ் செய்துகொண்டு அதிலிருந்துகொண்டு ஒப்பற்ற தவஞ்செய்து நினைத்தகாரிய முடித்துக் கொண்டார்கள், நீவந்தகாலமு மிடமு நன்மையாகும், இவ்விடத்தில் நீதவஞ்செய்தால் கைப்பலமாகிமுடியுமென்ற கௌதமர்சொல்ல, எல்லாப்பொருள்களுக்கு மூலமாகிய அம்மையும் தவஞ்செய்து என்கருத்தை முடித்துக்கொள்ளுகிறேனென்றாள். எ-று. ௭௨

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

கோதமனே முதலாய முனிவர்க் கெல்லாங்
குளிர்ந்தமொழி பகர்ந்துவிடை கொடுத்துச்சோண
பூதரமா மதன்குணபாற் பன்ன சாலை
புதிதமைப்பித் தகமகிழ்ந்து புறம்பு காக்க
மாதரெழு வரையமைத்து நாலு பாலின்
வாயிலிலெண் வயிரவர்கள் மகிழ்ந்து காக்க
வாதாவி விருத்தி மைந்தர் மருங்குகாக்க
வந்தரியுட் புறங்காக்க வமைத்தான் மன்றே

இ-ள். கௌதமர்முதலான முனிவர்களுக்கெல்லாம் பிரியவசனஞ்சொல்லி உத்தரவுகொடுத்து, செம்மை நிறமுள்ள அருணா

சலத்துக்குக் கிழக்குப்பக்கத்தில் பர்ணசாலை புதிதாகச்செய்வித்து, சத்தமாதர்களைப் புறக்காவலாகவைத்து, நான்குவாயில்களையும் எட்டுவயிரவர்கள் காக்கவும், விநாயகர் சுப்பிரமணியர் தன் இரண்டு பக்கமுங்காக்கவும், துர்க்கை உட்பக்கங்காக்கவுஞ் செய்தாள் பார்வதி. எ-று. ௭௬

கொந்தளகஞ் சடைபிடித்து விரித்துப் பொற்றோட்
 குழைகழுத்திற் கண்டிகையின் குப்பைபூட்டி
யுந்துமா வுரிநிகர்பட் டாடை நீக்கி
 யுரித்தமா வுரிசாத்தி யுத்து ளத்தால்
விந்தைதிரு நீறணிந்து கனற்குட் காய்ந்து
 விளங்குமுசியி னொருகால் விரலை யூன்றி
யந்திபக விறைபதத்தின் மனத்தை யூன்றி
 யரியபெருந் தவம்புரிந்தா ளகில மீன்றாள்.

இ-ள். புட்பங்களைத்தரிக்கின்றகூந்தலைச் சடைசெய்து விரித்து அழகிய தோள்குழைகளைக் கழுத்து காதுகளில் உருத்திராக்ஷமாலைகளைத் தரித்து, ஆடுகின்ற பாம்புரிபோலிருக்கிற பட்டாடையுடுப்பதுவிட்டு மரவுரிதரித்து, செயத்தைக்கொடுக்கின்றவிபூதியைச் சருவாங்கமுந்தரித்து நெருப்பில்காய்ந்து பளபளவென்று பிரகாசிக்கும் ஊசியில் ஒருகாற் பெருவிரலையூன்றி இராப்பகலாக மனத்திலே பரமசிவத்தைத் தியானஞ்செய்து, அரிதாகிய பெரிய தவத்தை செய்தாள் உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதி அம்மன். எ-று.

இளைந்தகொடி மருங்குவளைந் தெரியி னுப்ப
 வினியதவ மியற்றுதல் கண்டிளைத்து வாடிக்
களைத்துமனந் துடித்துவிழி புதைத்துவாணி
 கண்ணீரின் மூழ்கிநின்றாள் கமலத் தாளு
முளைந்துமனந் தளர்ந்தழுது விழுந்தாண் மற்றை
 யுயிர்களெலாங் கரைந்துகரைந் துருகா நின்ற
வளைத்தவளைத் துரைப்ப தென்றாய் வருந்து மானல்
 வயிற்றிலுள்ள கருப்பமெலாம் வருந்தி டாதோ.

இ-ள். மிகவுஞ்சிறிதாகிய கொடிபோன்ற இடைவளைந்தபஞ் சாக்கினிமத்தியில் இனிமையான தவத்தைச் செய்வதைப்பார்த்து இளைத்து வாட்டமடைந்து களைத்து, மனந்துடித்து, இரண்டுகண் களையுமூடிக்கொண்டு, சரசுவதிகண்ணீரில் மூழ்கினாள், பத்மாசா னியாகிய இலக்குமியும் மனம்வருந்திச் சஞ்சலப்பட்டு அழுதுவிழுந் தாள், மற்ற சீவராசிகளெல்லாம் மனங்கரைந்துருகின, நானிதைப் பிரித்துப் பிரித்துச் சொல்வதனால் என்னபயன் தாயானவள் வருந் துவளாயின் வயிற்றிலுள்ள கருவாகிய சீவனெல்லாம் வருத்தத் தை யடையாதோ. எ-று. ௭௬

முன்பனியிற் கருகுபடாக் கமலம்போல
முகந்தோன்றப் பனிக்கயத்துள் மூழ்கிநிற்கு
பின்பனியி லதிசீத விடத்திற் சேரும
பெருமழைக்குள் மின்னெனப் பேணிநிற்கும்
அன்பனிடம் பெறுமளவு மதுபோல் வேண்டு
மரியதவம் புரிந்தனளவ் விடத்து வேதன்
வன்பனியிற் றுயினெடுமான் முதலாந்தேவர்
மறைபுகுந்த தவச்சாலை மருங்கிற் சார்ந்தார்.

இ-ள். முன்பனிக்காலத்தில் கருகிப்போகாத தாமரைப் பூப் போல முகமாத்திரந்தெரியக் குளிர்ச்சிபொருந்திய தடாகங்களில் முழுகிநின்றும், பின்பனிக்காலத்தில் அதிக சீதளம்பொருந்திய இடத்திலிருந்தும் மழைபெய்கிறபோது அதில் ஒருமின்போலச் சஞ்சலப்படாதுநின்றும், கணவனாகிய பரமசிவனது இடப்பாகத் தைப் பெறுமளவுக்கு மதுபோலவேண்டிய தவத்தைச்செய் தாள், அவ்விடத்தில் பிரமனும் வலியசர்ப்பத்தில் நித்திரை செய் கின்ற விட்டுணுமுதலாகிய தேவர்களும் வேதகோஷம் பொருந் திய தவச்சாலையையடைந்தார்கள். எ-று. ௭௭

அந்தரியு மாயவனார் முதலாந் தேவ
ரனைவருக்கு முபசார மாரிந்து நீங்கள்
வந்தவகை யியம்புமென மகிட னாலே
வருந்தியதுந் தளர்ந்ததுவும் வகுத்துச் சொன்னார்.

சுந்தரியுங் குமரியுடன் சுடரும் வாளாற்
றெடுகளத்தின் மகிடனுரைத் தொலைப்பாயென்றுள்
விந்தையது புரிவமெனப் பணிந்தா ளன்னை
விளம்புதல்கண் டகமகிழ்ந்து விடைகொண்டாரே.

இ-ள். பார்வதி, விட்டுணுமுதலான தேவர்களெல்லாருக்கு
ம்பகாரஞ்சொல்லி நீங்களிவ்விடத்திற்கு வந்தவகை சொல்லுங்க
ளென்றுகேட்க, அவர்கள் மகிடாசுரனால் தாங்கள் துன்பப்பட்டுத்
தளர்ச்சியடைந்தவகை விவரமாகச் சொன்னார்கள், அதற்குப் பார்
வதி துர்க்கையைக் கூப்பிட்டு நீசக்தியினால் யுத்தகளத்தில் மகிடா
சுரன் வல்லமைகெடக் கொன்றுவிடென்று சொன்னாள். அதற்குத்
துர்க்கை அப்படிசெய்வேனென்று பணிந்தாள். தாயாகிய பார்வதி
இந்த வார்த்தையைச்சொன்ன அளவில், விட்டுணுமுதலானவர்கள்
சந்தோஷத்தையடைந்து வணங்கி விடைபெற்றுக் கொண்டார்
கள். எ-று. ளஎ

கலிவிருத்தம்.

கோத மாச்சிர மந்தனிற் கோல்வளை
தீதி லாத்தவஞ் செய்தது செப்பினேன்
மேதி மாமுகங் காய்ந்ததும் வெள்விடைச்
சோதி பாக மடைந்ததுஞ் சொல்லுவேன்.

இ-ள். சத்திதேவிகௌதமருடைய ஆச்சிரமத்தில் ஒழுங்கா
கிய வளையலணிந்தபார்வதி குறைவிலாத தவஞ்செய்ததுஞ் சொன்
னேன் பிறகு மகிடாசுரனைக் கொன்றதும், ரிஷபவாகனத்தை
யுடைய சோதிஸ்வரூபராகிய சிவபிரானது இடப்பாகத்தைப் பார்
வதி அடைந்ததுஞ் சொல்வேன். எ-று. ளஅ

ஙான்காவது
திருக்கண்புதைத்த சருக்கம்.
முற்றிற்று.
ஆகதிருவிருத்தம்-௩௩௪.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இடப்பாகம்பெற்ற சருக்க வசனம்.

இவ்வாறு பார்வதியார் கட்டளையின்படி துர்க்கையானவள் பார்வதியின் கணங்கள் சூழ்ந்துவரச்சென்று, மகிடாசுரனோடு அகோரயுத்தஞ்செய்து அவனையும் அவன் சேனையையுங்கொன்று பார்வதியாரிடத்தில் வந்து செய்தியைச் சொல்லத் தேவர்களெல்லோரும் சந்தோஷப்பட்டார்கள். பின்பு பார்வதியார் அருணாசலேசுரருக்குக் கார்த்திகை மாதத்தில் திருவிழா நடத்தி வணங்கினவுடன் மலைமேல் ஒருபிரகாசம் உண்டாகி அதில் பரமசிவன் எழுந்தருளி பெண்ணே! இம்மலையைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்யென்று சொல்லி மறைந்துவிட்டார். அப்படியே பார்வதியார் பிரதக்ஷணம் வரும்போது மேற்குத்திக்கில் பரமசிவன் ரிஷபவாகனருடராய்த் தரிசனங் கொடுத்தார். அவ்விடம்விட்டு ஈசான்யதிசைக்குவரும் போது பரமசிவன் மறுபடியும் ரிஷபவாகனருடராய்த் தரிசனங் காட்டி இடப்பாகத்தில் இருவென்று கையினாலே அணைத்துக் கொண்டபோது, சுவாமியினுடைய பாதி வலதுபக்கத்திலும் அம்மனுடைய பாதி இடதுபக்கத்திலுமாக இரண்டுதேகமும் ஒருதேகமாய்ப் பிரகாசித்தது. இதைத்தரிசித்த தேவர்களெல்லோரும் ஆனந்தம் அடைந்து வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்தார்கள்.

இடபாகம்பெற்ற சருக்க வசனம்.

முற்றிற்று.

7. பார்வதிதேவியார், துர்க்கையைக்கொண்டு மகிடாசுரனைக் சம்மரிக்கச் செய்வித்தபின், பரமசிவன் பார்வதியார் தவத்துக்கிரங்கி இடப்பாகம் தந்து அர்த்தநாரீச்சுரரென்னு மியற்பெயருஞ் சூட்டப்பெற்றனர்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது பார்வதி தேவியார்
இடப்பாகம் பெற்ற சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அஞ்சனக் கிரியில் வாழு
மசுரன்றா னார்க்குந் தீர
னஞ்சனே யனையா னந்த
நமனக்கு நமனாய் வந்தோ
னஞ்சிகை யெரியைத் தீய்க்குந்
தீமையா னளகை நாட்டின்
விஞ்சையான் வருத்த வுள்ள
வளமெலாங் கவர்ந்த வீரன்.

இ-ள். நீலகிரியில்வாசஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கிற அசுரன் எல்லாரிலும், அதிகபராக்கிரமத்தையுடையவன், விஷ்ணுவிறுக்குச் சமானமானவன், அந்த எமனுக்கு மெமனெனவந்துவித்தோன், சிவப்பாகி மேலேயெழும்புகின்ற கொழுந்தையுடைய நெருப்பைச் சுடத்தகுந்த திண்மையையுடையவன், அளகாபுரியில் குபேரன் தரித்திருந்ததையுடைய அந்தகையிருக்கிற வனங்களெல்லாங் கொள்ளையிட்டவன். எ-று. ௧

தாமரைக் கண்ணன் றங்கு
மாவினைத் தலைவால்கூட்டி
மாமணிக் கவண்போற் கொள்வன்
மன்னிவா கனத்தை வாங்கி
வேமழற் குன்றி மைந்தர்க்
குதவுவன் விமானத் தோடே
சோமனைப் பிடித்துக் கைபாற்
பிழிந்தமு தருந்துங் குரான்.

இ-ள். விட்டுணு யோகநித்திரை செய்கின்ற ஆதிசேடனைத் தலையையும், வாலையும், ஒருகையினால் சேர்த்துப்பிடித்து கவணுக அந்த விட்டுணுவைக் கல்லாக்கித் தூரத்தில் எறிந்துவிளையாடுவான்; அக்கினியைத் தள்ளிவிட்டு அவனேறுகிற வாகனமாகிய ஆட்டை நெருப்பைப்போலச் சிவப்புமயிரினையுடைய தன்பிள்ளைகளுக்கு இரைகொடுப்பான், தனதுகையினால் சந்திரனை அவன் விமானத்துடன் பிடித்துப் பிழிந்து, அவனுடம்பிலிருந்து வருகிற தேவாமிர்தத்தைப் பானம் பண்ணுகிற சூரன். எ-று.

கருதிய மகவான் வெள்ளைக்
களிற்றின்மேற் றிரிவன் பின்னைப்
பரிதிதே ரதனிற் பச்சைப்
பரிசெலப் பவனி போவா

விருநியைச் சுமக்கு மாளி
யேறுவனிணத்தின் மூழ்கிக்
குருதிகொப் பளிக்கு வாளேர்ன்
றெடுத்துயி ரனைத்துங் கொல்வான்.

இ-ள். உயர்வாக நினைக்கப்பட்ட தேவேந்திரனுடைய ஐராவதமென்னும் வெள்ளையானையின்மேல் திருவோலக்கம்வருவான், பிறகு சூரியனுடைய தேரிலேறிக்கொண்டு பச்சைக்குதிரைகளேழும் நடக்கப் பவனியாகப்போவான், நிருதியை சுமக்கின்ற ஆளிவாகனத்தின்மேலேறிச் செல்லுவான், நிணங்களால் முழுகப்பட்டுஇரத்தங்களைக் கொப்பளிக்கும் ஒருவாளாயுதமெடுத்துச் சருவசீவன்களையும் கொல்வான், எ-று. ௬

அன்னவன் மகிடமான வாற்றிறு லஞ்சிக் காலத்
தென்னவன் மகிடமேறுன் காலினுற் றிரிந்தானென்று
லென்னவன் கொடுமை நம்மா லியம்பலா மிலங்குஞ்சோதி
மன்னவன் கிரியைச் சாய்த்தான் மீனுக்க வாரிதூர்த்தான்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட அசுரன் எருமைமாட்டு முகத்தையுடையவனுயிருந்தபடியால் ஒவ்வொருவரின் முடிவுகாலத்தையெதிர்பார்த்திருக்கும் தென்றிசைக்கதிபனுனவியமன் தன் எருமைக்கடாவிலேறுமற் காலினுல் நடந்து திரிந்தானென்றால் அந்த மகிடாசுரனுடைய கொடுமை நம்மாலெப்படிச்சொல்லக்கூடும் பிரகாசிக்கின்ற சோதி சொரூபமாகிய சிவபிரானிருக்கிற கைலாயத்தையுஞ் சாயச்செய்தான் மீன்வேண்டியதற்காகச் சமுத்திரத்தையுந்தூர்த்தான். எ-று. ௭

மயனெனுந் தச்சன் செய்த மகிடமா புரத்திலன்னு
ளயனரு கிரிசி நல்க விருக்குநா ளவனுக் காய
பயனுறு ராகர்ச்சி வேண்டி யரம் படைக்கை யாளர்
கயமுதல் விலங்கை நாடி வேடையாக் கானிற்சென்றார்.

இ-ள். மயனென்கிற தேவதச்சனால் இரத்தினகசிதமாகச் செய்யப்பட்ட மகிடபுரத்தில் அந்த அசுரன், பிர்மதேவர் நித்தியம் அருளும் ஆஞ்ஞையுங்கொடுக்க வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற நாளில், அந்த அசுரன் தின்னுகிற மாமிசத்துக்காக ஆயுதபாணிகளாகிய ஆயிரம்பேர்கள் யானைமுதலான மிருகங்களைத்தேடி வேட்டைமார்க்கமாகக் காட்டுக்குப் போனார்கள். எ-று. ௫

தானவர் சென்று வஞ்சி தவஞ்செய்கா னகத்தைச்சூழ
வானவர் பணியு மட்ட வயிரவர் தொலைத்தா ராகி
போனவ ரழிந்த வாறும் புரிகுழ றவமுந் தூத
ரானவ ரவுணர்க் கோவுக் கடிபணிந் தறிவித் தார்கள்.

இ-ள். அப்படிவேட்டைக்கு வெளிப்பட்ட ஆயிரமசுரர்களும் வந்து பார்வதி தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்ற வனத்தைச்சுற்றிக்கொள்ள, அதைக்கண்டு தேவர்கள் பணிகின்ற காவலாகவிருந்த அஷ்டவைரவர்கள் அந்த ஆயிரம்பேரையுங் கொன்றார்கள், அவர்கள் இறந்துபோனதும், சடையாகத் திரித்துக்கட்டிய கூந்தலையுடைய அம்மை தவம்பண்ணுகிறதும் தூதர்கள் மகிடாசுரன் பாதத்தைவணங்கித் தெரிவித்தார்கள். எ-று. ௬

போற்றியங் கவர்கள் சொல்லப் புகைநகை பிறந்தங்கி
தூற்றிய விருக ணண்டகோ ளமுஞ் சுழன்ற தங்கே
காற்றியதிசை யின்வேழ நடுங்கிய திமையோர் கூட்டங்
கூற்றமுங் காந்தால காலமுங் குளிர்ந்த தன்றே.

இ-ள். தூதர்கள்வணங்கி நடந்ததைதெரிவித்த அளவில்புகையுண்டாகும்படி கோபச்சிரிப்புமுண்டாயின, இரண்டு கண்களும் நெருப்புப்பொறிகள் பறக்கவீசின, அண்டகோளங்களெல்லாம் கிறகிறென்றுசுழன்றன, அஷ்டதிக்கிலிருக்கிற யானைகளும் தலையைத் தொங்கப்போட்டன தேவர்கூட்டம் நடுக்கத்தையடைந்தது, யமனும் ஒளித்துக்கொண்டான், ஆலகாலவிஷமுங் குளிர்ந்தது.

அப்படி மகிடன்:சீறு
　　மளவினி னிரும்ப னென்போன்
செப்பிடு முனது கோபம்
　　பொறுப்பரோ சிறிய ரென்றே
முப்புடை யிளநீ ரென்று
　　முலைச்சிவாழ் வனத்து ளாரைக்
கைப்படை யதனாற் கொல்வே
　　னெனச்சொலிக் கடிது போனான்.

இ-ள். அவ்வாறு மகிடாசுரன் கோபிக்குமளவில் நிரும்பாசுர னென்கிற படைத்தலைவன் அரசனே! உம்முடையகோபத்தைஅற்பமானவர்களா பொறுப்பார்கள் யோசித்துச் சொல்லும் என்று சொல்லி, தெங்கினது மூன்றுபக்கங்களுடைய இளநீர் ஒத்தனமுடைய பார்வதி தவஞ்செய்கின்ற வனத்திலிருப்போரைக் கையிலிருக்கின்ற வாளால் கொன்றுவருகிறேனென்று சீக்கிரத்திற்புறப்பட்டுப் போனான். எ-று.

அ

குடதிசைக் கடலைச் சீறிக்
　　குணதிசைக் கடல்சென் றென்ன
நெடியதேர் கரிமா சேனை
　　யெழுந்தன நிரும்ப னென்போன்
வடகிரி தனக்குங் கும்ப
　　மாமுனி மலைக்கு நேரே
யிடையொரு கரிய மேரு
　　வெழுந்ததா மென்னச் சென்றான்.

இ-ள். மேற்குத்திசையிலுள்ளசமுத்திரத்தின்மேற்கோபித்துக் கிழக்குத்திக்கிலுள்ள கடல்சண்டை செய்யப் புறப்பட்டதுபோல்

பெரியதேர்களும், யானைகளும், குதிரைகளும், காலாள்களும்புறப்பட்டன, சிதம்பாசுரன் மகாமேருவைக்கும் சலத்திற்பிறந்த அகத்தியரிருக்கின்ற பொதியமாமலைக்கு நடுவில்நிறைந்தவொருகரியமேரு எழுந்ததென்று சொல்லும்படியாகப் போனான். எ-று. ௧

வேறு.

எழுந்தவறு மரகதத்தேர் துரகத
  மாயிரம்பூண்ட விரத மேறி
வழிந்தகரி மதக்கடலை யெழுந்துக
  ளடக்கவுமை வனத்திற் சென்றான்
கொழுந்துவிடுங் கனலினையார் வரவுகண்டு
  பலகோடி குன்றம் வீசித்
தழைந்தபடைத் தாக்கணங்கு நோக்கணங்கும்
  பொருதெதிரே தடுத்தா ரன்றே.

இ-ள். இவ்வாறு பரப்பட்ட சிதம்பாசுரன்பச்சைக்குதிரைகள் ஆயிரங்கட்டிய தேரிலேறிக்கொண்டு அப்பொழுது எழும்பிய சிறு அணுக்கள் முன்போகின்ற யானைகளின்கன்னம், கபோலம், பீஜங்களாகிற இடங்களிலிருந்தும் போகிறமதஜலம் சமுத்திரமாகத் தேங்கியிருப்பதை வற்றச்செய்ய, பார்வதி தவஞ்செய்யும் வனத்திற்குப்போனான், கொழுந்துவிட்டெறிய நெருப்பையொத்த அசுரப்படைகள் அநேககோடி மலைகளைவிட்டெறிய இவர்கள் வருவது கண்டு உமையாளிடத்திலிருக்கிற தாக்கணங்கு நோக்கணங்கு என்னும் இருவரும் ஆயுதபாணிகளாகப்போய் எதிரேதடுத்தார்கள்,

சண்டனுருத் திரன்சோமன் கபாலிநிர்
  சக்கரன்கோ தண்டன் வீர
னெண்டவைய சித்திராங் கதனென்னும்
  வயிரவர்க ளிருநால் வோரு

மண்டமுற டுடையறகைத் தாளைகளைத்
தொலைத்திட்ட வரிகள் போலக்
கண்டகருஞ் சாரதியுந் தேருமன்றிச்
சேனையெல்லாங் கணத்திற் சாய்த்தார்.

இ-ள். சண்டன், உருத்திரன், சோமன், கபசலி, தனக்குத்தானே ஒத்தசங்காரன், கோதண்டன், வீதன், மஹாசுத்தவீரனென்று மதிக்கத்தக்க சித்திராங்கதன் இவ்வெட்டுவயிரவர்களும் அண்டகோளங்களுமுடைபட யானைகளைக் கொல்லுகிற சிங்கங்கள்போலக் கர்ச்சித்து, நிரும்பாசுரனும் அவன் சாரதியுந்தேருந் தவிர மற்றச்சேனைகளையெல்லாம் நொடிப்பொழுதில் கொன்றார்கள். எ-று.

அட்டவயி ரவர்படையா லணங்குகளாற்
றனதுபடை யழிந ஞேக்கி
வட்டநெடுந் தேர்முடுக்கித் தாக்கணங்கின்
முகத்திலெண்ணில் வாளி கோத்தான்
விட்டகணை களைவிலக்கித் தேருருட்டுஞ்
சாரதியை வீழ்த்தி வாளி
தொட்டகரங் களைப்பிடுங்கி யவனுயிரைக்
குடித்தனளச் சூர மாது.

இ-ள். எட்டுவயிரவர்களுடைய ஆயுதங்களினாலும் இரண்டு தெய்வப்பெண்களாலும் தன்னுடைய படைமுழுதும் இறந்துபோவதைப்பார்த்து நிரும்பாசுரன் நெடியதேரை சக்கரமாக விட்டுக்கொண்டு தாக்கணங்கென்பவளுடைய முகத்தில்கணக்கில்லாத பாணங்களைவிட்டான், அப்படி அவன்விட்ட பாணங்களைவிலக்கித் தேர்நடத்துகிற சாரதியைக்கொன்று அம்புதொடுத்த கைகளையறுத்து அவனுடைய தலையையும் அறுத்துக்கொன்றாள் அந்தத் தாக்கணங்கு. எ-று. ௩௨

ஓடினசெங் குருதிநதி யுடலிழந்து
விழுமவுண ருயிர்கள் போல
வாடினவெங் குறைத்தலைக ளாடினமு
மருந்துகின்ற வலகை போலச்
சூடினர்கள் வைரவருந் தாக்கணங்கு
நோக்கணங்குந் தும்பை வாகை
விடினர்க ளவுணரென மகிடமுதற்
குரைத்தனர்போய் விரைந்து தூதர்.

இ-ள். வயிரவர்களாலும் இந்த இரண்டு தெய்வப் பெண்களா லும்தேகமறபட்டுச் சீக்கிரத்தில்போகுமசுரருயிர்போல் இரத்தநதி ஓடியது, நித்தியம் மாமிசத்தைத்தின்று கூத்தாடுகிற பேய்போல் கொடியசுவர்தங்கள்கூத்தாடின, வயிரவர்களும், வெற்றிக்குறிகளா கிய தாக்கணங்கும்நோக்கணங்கும், தும்பைவாகையென்கிற மாலை களைச்சூட்டிக்கொண்டார்கள், அசுரர்க ளிறந்துபோனார்களென்று மகிடாசுரனுக்குத் தூதர்கள் சீக்கிரத்திற்போய்ச் சொன்னார்கள்.

கேட்டளவின் மகிடமுகன் கயிடவன்றன்
முகநோக்கிக் கிளத்து வானோர்
காட்டிலுறை சிறுபேயுங் கணங்களுநம்
பெரும்படையைக் கடிந்த வென்று
ஓட்டமுத லயனரியு மெனக்கினிமேற்
றிறைகொடுக்க நாணுவாரென்
றிட்டிநகை புரிந்தெழுந்தா னேறினனு
யிரங்கிருழிரத மீதில்.

இ-ள். மகிடாசுரன் இவ்வார்த்தையைக்கேட்ட அளவில் தன் னருகிலிருந்தக் கயிடவன் முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுவானொரு

காட்டிற்சஞ்சரிக்கிறசிறியபேய்களுங் கணங்களும் நம்முடையபெரியசேனைகளைக் கோபித்துக்கொன்றனவென்றால் நெற்றிக்கண்ணராகியசிவனும் சிவன், பிரமன், விஷ்ணுமுதலானவர்கள் எனக்குக் கொடுக்கும் திறைப்பொருளைக்கொடுத்து, நான்சொன்னபடிகேட்பார்களோவென்று அதிகமாகிய நகைக்கொண்டெழுந்திருந்துஆயிரம் யானைகள்கட்டிய தேரிலேறிக்கொண்டான். எ-று. ௧௭

வேறு.

பதினொரு கோடி யானைப்
  பலத்தராங் காந்த னீலன்
முதுகரன் குருதி யண்ட
  னீசகன் சண்டன் முண்டன்
மதுகயிட வன்றீக் கண்ணன்
  புகைக்கணன் மாவி யென்றுந்
துதிகொளா ரிரண்டு பேருந்
  தேர்களைத் தூண்டிச் சென்றார்.

இ-ள். மகிடாசுரன் தேரிலேறினவுடனே, பதினொருகோடியானைப்பலத்தையுடையவராகிய காந்தன்; நீலன், முதுகரன், குருதி, அண்டன், நீசகன், சண்டன், முண்டன், மதுகயிடவன், தீக்கண்ணன், புகைக்கண்ணன், மாவியென்று பலரும் துதிக்கப்பட்ட பன்னிருவரும் தங்கள் தங்கள் இரதங்களை நடத்திக்கொண்டுபோனார்கள். எ-று. ௧௮

கரிமுகத் தவர்நி வாத கவசர்கள் காலகேயர்
பரிமுகத் தவுணர் மேதிப் பணாமுகத் தவர்கள் பற்றி
யெரிமுகத் தவுணர் சீறி யெழும்புலி முகத்துக் கள்வ
ரரிமுகத் தவுணர் வெள்ள மாயிரஞ் சென்ற வன்றே.

இ-ள். யானைமுகத்தையுடையவர்கள், நிவாதகவசர்கள், காலகேயர்கள், குதிரைமுகத்தையுடைய இராக்கதர்கள், எருமை முகத்தையுடையவர்கள்நெருப்பெற்றிக்கொண்டிருக்கிறமுகத்தை யுடை

யவனர்கள், சிரிப்பாய்நின்ற புலிமுகத்தையுடையவர்கள், சிங்கமுகத்தையுடைய இராக்கதர்களாகிய அசுரர்கூடிய ஆயிரம்வெள்ளம் நடந்தன. எ-று. ௧௬

பாய்பரி யதனிற் பாதி பரிகளிற் கரிகள் பாதி
காய்கரி யதனிற் பாதி கடும்பரிக் கொடுந்தேர் செல்லப்
பேய்கருங் கொடிகளாடப் பிணங்கிவெண் கொடிகளாட
வேய்களப் பறைகளார்ப்பக் குறுகினன் விந்தைகானில்.

இ-ள். இப்படி ஆயிரம் வெள்ளங் காலாட்கள் புறப்பட்டவுடனே, ஐந்நூறு வெள்ளங் குதிரையும், இருநூற்றைம்பது வெள்ளம் யானையும், வேகமாகச்செல்கின்ற நூற்றிருபத்தைந்து வெள்ளந் தேரும் நடக்கப் பேய்களும் காக்கைகூட்டமும் விருந்தகப்படுமென்று களித்து கூத்தாடவெள்ளைக்கொடிகளாடப்புல்லாங்குழல் பேரிகை இவைமுதலான வாத்தியமுழங்க மயிடாசுரன் அம்மை இருக்கிறகாட்டில் வந்து சேர்ந்தான். எ-று. ௧௭

அடலவன் வரக்கண் டஞ்சி
யடைந்துமைக் கபயமென்று
படருறு முனிவர் கூற
வுமையவன் பயங்க டீர்த்து
விடலுட னருகு நின்ற
விந்தையை விரும்பி நோக்கிக்
கடகக்கொண் டடுவா யென்றாள்
விடைகொடு பெயர்த்தாள் கன்னி.

இ-ள். வல்லமைபொருந்திய மயிடாசுரன் வருவதைப் பார்த்துப் பயப்பட்டு ஓடிவந்து பார்வதிக்கு அபயமென்று மிக்க துன்பத்தையனுபவிக்கும் முனிவர்கள் முறையிட்டுச்சொல்ல, அம்மைஅவர் [illegible] சமீபத்தில்நின்றபெருமை

— ருஷிகளால் சாபமேற்ற வருணன் மகிடாசுரனாய்ப் பிறந்து துஷ்டகிர்த்தியஞ் செய்கையில் அருணையம்பதியின்கீழ் பாரிசத்தில் பர்ணசாலையில் பார்வதி தபசுசெய்யுங்கால் துர்க்கையால் மகிடாசுரன் வதையுண்டனன்.

பொருந்திய துர்க்கையைப்பார்த்து உன்னுடையசக்தியினாலே அவ்வசுரனைக் கொன்றுவிடென்று சொல்ல உத்தரவுபெற்றுப்புறப்பட்டாள் துர்க்கை. எ-று. ௧௮

ஆளிமேற் கன்னி செல்ல
வருணநா யகிமுன் செல்லக்
காளிதுந் துமிபின் செல்லச்
சுந்தரி கணங்கள் செல்ல
ஞாளிமேல் வடுகர் செல்ல
நான்முகி முதலா மாதர்
றூளிமேற் செல்லத் தாங்கள்
விடையின்மேற் றூசிச் சென்றார்.

இ-ள். துர்க்கை சிங்கவாகனத்திலேறிக்கொண்டுபோக, அருணாயகியென்பவள் முன்னே போகவும், காளி, துந்துமி என்கிற இருவரும் பின்னேபோகவும், பார்வதியின் கணங்களும் விரைந்து போகவும், சுவானவாகனத்தில் வயிரவர்போகவும், பிராமிமுதலாகிய மாதரெழுவரும் தங்கள்தங்கள் வாகனங்களிலேறிக்கொண்டு தூசிப்படையாகத் துகளெழும்பப் போனார்கள். எ-று. ௧௧

சென்றுதோ மாத்திற் குன்றிற்
சிலைகளிற் படையிற் கையிற்
கன்றிய மகிடன் சேனைப்
பாநியைக் கணத்திற் சாய்த்தார்
வன்றிறன் மகிடன் சேனைத்
தலைவரும் மகிடன் றானுங்
குன்றெனவெதிர்ந்து கன்னிப்
படையெலாந் தாக்கிச் சென்றார்.

இ-ள். இப்படித் தூர்க்கை சேனைகள் போனவுடனே உலக்கை யினாலும், மலைகளாலும், வில் முதலாகிய பிறவாயுதங்களாலும், கை களினாலும் கோபத்துடனே போர்செய்கிற மகிடாசுரனுடைய பாதச்சேனையை ஒருநொடிப் பொழுதிலே கொன்றுவிட்டார்கள். மகிடாசுரனும் அவனுடைய சேனைத்தலைவர்களும் மலைபோலஎதி ர்த்துத் தூர்க்கையின் சேனைகளையெல்லாந் துரத்திச்சென்றார்கள்.

துர்க்கைமி முதலா நால்வ ரிடைந்தனர் சூலிபால
கந்தரி வாராகி யாதிமுதத்தவ டிகிரிக் கையா
ளிந்திரை மறையா ளென்று மெழுவரு மறைந்தார் ஞானி
யுந்தினரிடைந்தார் கன்னிமனந்தளர்ந்துமையே யென்றாள்.

இ-ள். அசுரனதுபடைகள் எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்த அளவில் துர்க்கை, காளி, மதங்கி, சண்டி என்கிற நான்குசத்திகளுந் தோற் றார்கள், சூலி, நீலகண்டி, வாராகி, கௌமாரி, சக்ராயுதத்தைத்தரித் த நாராயணி, இந்திரை பிராமியென்கிற எழுமாதரும் யுத்தஞ்செய் யமாட்டாமற் காட்டிலொளித்தார்கள், சுவான வாகனத்தையுடைய வயிரவர்களுந் தோற்றார்கள், தூர்க்கை மனந்தளர்ந்து உமாதேவி யேயென்று தியானித்து நின்றாள். எ-று. ௨௧

உறுதுணை யுமையே யென்னும்
பொழுதில்போ கினிகள் வானி
லறுபது நாறு கோடி
யதிர்த்தெழுந் தழுமின்மாரி
யிறுதியா யுருளச் சேனை
யிடிமழை சொரிகை யாலே
குறுகிய மகிடன் சேனைத்
தலைவருந் தொலைத்துச் சென்றார்.

இ-ள். துர்க்கையானவள் இக்காலத்தில் அம்மையே! நமக்குத் துணையென்றபோது அறுபத்து நான்கு கோடியோகினிகள் ஆகாசத்திலார்ப்பரித்தெழுந்து நெருப்பு மழையையும், இடிமழையையும் உகாந்தகால மழையைப்போற் சொரிந்தபடியினால் மகிடாசுரனுடைய சேனைகளொழிந்து போயின, அப்பொழுது சேனைத்தலைவர்கள் கோபித்துச் சண்டை செய்தார்கள். எ-று. ௨௨

கலிவிருத்தம்.

அருசி கன்றனைச் செற்றன ளாரணி
மருவு காந்தனை மாய்த்தனள் வாரணி
கானை வென்றனள் வேலுடைக் காரணி
நகா னுருயி ருண்டன ளாரணி.

இ-ள். அப்படி மகிடாசுரனுடைய சேனைத்தலைவர்களெதிர்த்தவுடனே, அபிராமியென்பவள் அருசிகனென்பவனைக்கொன்றாள், வாரணியென்பவள் வலிபொருந்திய காந்தனென்பவனைக்கொன்றாள்வேலாயுதத்தை கையிலேந்திய சண்முகியென்பவள்கரனென்னும்அசுரனைக்கொன்றாள் நரகன் என்னும் அசுரனை நாரணியென்பாள் கொன்றாள். எ-று. ௨௩

சூல பாணி தொலைத்தனன் மிண்டனைக்
கோல மாமுகி சண்டனைக் கொன்றன
ளால வுணி மறுவை யழித்தன
ணீல னுருயி ரிந்திரை நீக்கினாள்.

இ-ள். சூலாயுதத்தையுடைய காளியென்பவள்மிண்டனென்பவனையும், பெரிய பன்றி முகத்தையுடையவராகி சண்ட னென்பவனையும், விஷத்தையுண்ட நீலகண்டி மறுவென்னு மசுரனையும்இந்திராணி நீலனென்பவனையுங் கொன்றார்கள். எ-று. ௨௪

துற்று மிக்கொடி சோணித வூணனைக்
கற்று மிக்கும் படிக்கதை காட்டினு
ளார்ந்து மிக்க நிகர்த்தரு ளாசலை
வந்து மிக்கெரிக் கண்ணனை வாட்டினாள்.

இ-ள். தாத்தமிக்கொடியையுடையவன் சோணிதத்துணையென்பவனைத் தலையறும்படி தண்டாயுதத்தா லடித்தான், சங்கத்தைக் கையிலேந்திய அருணாசலையென்றவள் அக்கினிக்கண்ணனைக் கொன்றாள். எ-று. ௨௫

கயிட வன்புகைக் கண்ண னிருவருஞ்
செயிரின் மாறுறச் சிந்தினள் சுந்தரி
நெயிடு மிக்க நிணமிடு வேலினான்
மயிட வன்முகங் கண்டெதிர் வந்தனள்.

இ-ள். சுந்தரியென்கிற சத்தியானவள் கயிடவனையும், புகைக் கண்ணனையும் யுத்தத்திற்கொன்றாள், நெய்யைப்பொழிகின்ற மிகுந்த நிணம்பொருந்திய வேலாயுதத்தை யேந்திய துர்க்கை மயிடாசுரனைக்கண்டு எதிர்த்துவந்தாள். எ-று. ௨௬

வெப்பக்கடா முகன் மேவலு மாதர்க
டக்க வாயுதங் கொண்டு தடுத்தனர்
சிக்க லூர்தி யவனெதிர் சென்றுகைச்
சங்கை யூதினள் மேரு சலிக்கவே.

இ-ள். வெப்பம்பொருந்திய எருமைக்கடா முகத்தையுடைய அசுரன் யுத்தத்துக்கு நேரிட்டஅளவில் சப்த மாதர்களும், தங்களாயுதங்களினால் அவன்விட்ட ஆயுதங்களை விலக்கினார்கள், அப்பொழுதில் சிங்கவாகனத்திலேறிவந்த துர்க்காதேவியானவள் அவனுக்கெதிரேபோய்த் தன் கையிலிருக்கிற சங்கத்தை மகாமேரு அசையும்படி வாயில்வைத்தூதினாள். எ-று. ௨௭

செருவி லங்கவன் சங்கொலி செய்திட
வொருவ ரின்றி யவுண ருறங்கினர்
பெருவ ரங்களிற் பெற்ற சரங்களை
யிருவருஞ் சொரிந் தார்மழை யென்னவே.

இ-ள். வல்லமைபொருந்திய சிங்கவாகனத்தையுடைய துர்க்கையானவள் யுத்தகளத்திற் சங்கத்தொனிசெய்ய அசுரர்களொருவரும் இல்லாமல் மயக்கத்தையடைந்தார்கள், அருமையாகியபெரியவரத்தினால் பெற்றுக்கொண்ட பாணங்களை இருவரும் மழைபோலச் சொரிந்தார்கள். எ-று. உ௮

எந்த வெந்தக் கணையிவ ளேவினு
மந்த வந்தக் கணையா லறுத்தனன்
விந்தை மீண்டிரு வெம்பிறை வாய்க்கணை
சிந்தி னாளவன் சென்னி யழுந்தவே.

இ-ள். எந்தெந்தப் பாணங்களைத் துர்க்கைவிட்டாலும் அவைகளை அந்தந்த பாணங்களினாலே மகிடாசுரன் அறுத்துத்தள்ளினான் அதன்பிறகு துர்க்காதேவி பின்னும் இரண்டு அர்த்தசந்திரபாணங்களை அவனுடையசிரத்தில் அழுந்தும்படியாகவிட்டாள்.

வெம்பு செம்புனல் வெள்ள முருக்கிய
செம்பு போலச் சிதற விடுங்கணை
யம்பு போல விருக்கினு மாங்கவன்
கொம்பு போல விளங்கின கோடியே.

இ-ள். கொடிய யுத்தகளத்திலோடும் இரத்தவெள்ளம் உருக்கினசெம்புபோல் சிதறிவிழவிட்ட அர்த்தசந்திரபாணங்கள் அம்பாகவிருந்தாலும் அசுரன் தலையில் முளைத்திருந்த கொம்பிரண்டுபோல் தலையில்தைத்து அழுந்தியவைகளாய்த் தோன்றின. எ-று; ௩௰

வெற்றி கொண்டவள் வில்லை முறித்தன
னற்ற வம்பிற் சிலைநுத லூன்றினள்
கொற்ற வம்பின் குலங்கள் விடுத்தவ
னெற்றி யிற்கண் ணழல்விழி யிமிர்ந்ததே.

இ-ள். ஜெயங்கொண்டவளாகிய துர்க்கையின் கையிலிருந்த வில்லை யிரண்டாகமுறித்தான், அந்தவில்லினால்அசுரனுடையநெற்

றியில் அடித்தான், மிகப்பலம்பொருந்திய பற்பல அம்புகளைவிட்டவனுகிய அர்த்தமகிடாசுரன் நெற்றியில் சுவாமியினுடையநெற்றிக்கண் நெருப்புப்போலச் சுறக்கென்று தாக்கியது. எ-று. ௧௧

சாப வெற்றியிலை போகத் தரிப்பனோ
கோபம் விஞ்சிக் கொதித்தெழு கூற்றதிற்
றீப மென்னத் திகிரியொன் றேவியே
பாப காரி தலையிழப் பண்ணினாள்.

இ-ள். துர்க்கையானவள் கொடிய தூற்சாபமென்னும்பெயருடையதாமாகிய வில்லொடிந்ததும் பொறுக்காமல் அதிககோபங்கொண்டு கொதித்தெழும்பும் எமன்போல் பிரகாசிக்கின்ற அக்கினிச்சுடர்போன்ற ஒரு சக்கிராயுதம்விட்டுப் பாவியாகிய மகிடாசுரனுடைய தலையறும்படி செய்தாள். எ-று. ௧௨

கன்னி யாழி யெறியக் கடாமுகன்
சின்ன பின்னங்க ளாயுஞ் சிதைந்திலன்
முன்னை மாதவத் தன்மையின் மும்மதந்
துன்னு யாக்கரி யாயெதிர் தோன்றினான்.

இ-ள். என்றும் அழிவில்லாத துர்க்கையானவள் சக்கிராயுதத்தை விட்டெறிய, மகிடாசுரன் தேகஞ் சின்னபின்னமாயும் சாகாதவனுகிப் பூருவகாலத்திற்செய்த தபோபலத்தினுல் மும்மதஞ்சொரிப்பொழிகின்ற பெரிய யானையுருவங்கொண்டு எதிராகவந்தெதிர்த்தான். எ-று. ௧௩

ஆளி யேறு சென் றக்கத ரூக்கியின்
மூரி வாரி தகர்ந்தற மொய்ம்பினன்
மீளவுங் கதைகொண் டெதிர் வீசினான்
சூலி நாயகி கூர்வே லேவினாள்.

இ-ள். அப்படி யானையுருவங்கொண்டெதிர்த்த அளவில் துர்க்கையேறுகின்ற ஆண்சிங்கம்போய் அந்தயானையைக்கிழித்து விழுக்கின்ற

மூளையைக்கரையினல் அறைந்து தோண்டியெடுத்துதின்றது,அதி கபிடகாத்திரமுள்ளமானிடகுரன் அதனுலேயுஞ் சாகாமற்கையி னல் திரும்பியுந்தண்டாயுதங் கொண்டெறிந்தான். பேய்களுக்கதி காரியாயிருக்கிற துர்க்காதேவி கூர்மை பொருந்திய வேலாயுதத் தைவிட்டாள். எ-று. ௩௪

விடந்த தும்பிய வேல்பட வெஞ்சமர்க்
கிடைந்த தும்பி முகனு மிறந்தன
னடைந்த தும்பிக ளாயிர மாயிரங்
குடைந்த தும்பி மரமெனக் குன்றியே.

இ-ள். விஷத்தைக் கக்கிக்கொண்டிருக்கிற வேலாயுதம் பாய் ந்தவுடனே கொடிய யுத்தத்தில் அபஜெயப்பட்டுநின்ற யானைமுக ன்அதைச்சகிக்க மாட்டாமல் இறந்துவிட்டான், அநேகமாயிரம் வண்டுகள்குடைய வுள்ளேயொன்று மில்லாமற் றுளையோடுகூடி பதுத்திமரம்போல் குன்றினன். எ-று. ௩௫

வீழ்ந்த பின்பரி வேடம தாயெதிர்ப்
போர்ந்து வெங்கதை கொண்டு புடைத்தனன்
சேர்ந்த வன்கதை யும்மவன் சென்னியு
நார்ந்த கங்கொண் டறுத்தன ளாரணி.

இ-ள். அப்படிவிழுந்து இறந்தபோனவுடனே, குதிரை முக முள்ள அசுரனுதிரெதிரேவந்து கொடிய தண்டாயுதத்தினல் அடி த்தான், அவ்வாறு அடிந்த தண்டாயுதத்தையும் அவனுடைய சிர சையும் கத்தியினல் அறுத்துத்தள்ளினன் துர்க்கையும். எ-று. ௩௬

அங்க தன்பி னழலுரு வாயினன்
கங்கை யாயினன் காரிரு ளாயினன்
பங்க யாசன னுயினன் பங்கப்
மங்கை நாயக னுயினன் மாயையால்.

இ-ள். அதன்பின்பு அசுரன் நெருப்புருவங்கொண்டுவந்தான் அதன்பின்பு கலப்பினைய ருபங்கொண்டும்அந்தகாரமாகியும், காம

ரைப்புட்பத்திலிருக்கின்ற பிரமனுடியும், செந்தாமரைமலரில்வசிக்கும் இலக்குமிநாயகனாகிய விட்டுணு மூர்த்தியாகியும், எதிர்த்தான் மாயையினாலே. எ-று. ௬௭

ஈது கண்டவ னென்செய்வன் மாயையால்
வாதை செய்தன னென்றுத னாக்குமை
பாத நெஞ்சினிற் பற்றினள் பற்றிய
போதி லோர்மொழி விண்ணிற் புகன்றதே.

இ-ள். அப்படி அசுரன் பலபல வடிவங்கொண்டு வருவதைப் பார்த்து மாயையினாலே துன்பப்படுத்துகிறான், என்ன உபாயஞ் செய்தாலும் இவன்சாகிறதில்லை, இதற்கென்ன செய்வேனென்று துர்க்கையானவள் பார்வதிதேவியினுடைய இரண்டு பாதங்களையும் மனத்திலே தியானித்தாள், அப்படி தியானித்தவுடனே ஆகாயத்தில் நின்றும் அசரீரி ஒருவார்த்தையைச் சொல்லிற்று. எ-று. ௬௮

மாய வேடங்க ளன்றி மகிடமே
யாய போதி லவன்றலை தள்ளியே
தூய தாளின் மிதிக்கத் தொலைந்திடும்
தீய மாயையெனச் சொலத் தேறினாள்.

இ-ள். அநேக விதமான மாயவேஷங்க ளல்லாமல் சுபாவவடிவமான எருமைக்கடாரூபங் கொண்டபோது, அவன் தலையையறுத்துத் தள்ளிப்போட்டு உன்னுடைய பரிசுத்தமாகியபாதங்களினால்மிதித்தால், தீமை பொருந்தியமாயை தொலைந்துபோமென்றுசொல்ல வார்த்தை தேறினள். எ-று. ௬௯

மட்டின் மாயை வடிவின் மலைந்தபின்
னெட்டிக் கோத்தலைச் சூலத்தி னீக்கினள்
துட்டன் மேவிய தாய்ப்படை தொட்டனள்
வெட்டி வீழ்த்தி யடியின் மிதித்தனள்.

இ-ள். அளவில்லாத மாயரூபங் கொண்டுவந்து பெருந்தயுத்தஞ்செய்தபிறகு நெடுமையான தகட்டு வடிவாகச்செய்யப்பட்ட சூலத்தினாற் குத்திக்கொன்றான். பின்பு அத்துஷ்டன் பழைய எருமைக்கடாமுகத்தை யுடையவனாகி ஆயுதங்களைப் பிரயோகஞ்செய்தவளவில், அவைகளைவிலக்கி வாளாயுதத்தால் தலையைவெட்டித் தன்னிக்காலினால் மிதித்துக்கொன்றாள் துர்க்கை. எ-று. ௪0

ஒப்பி லாப்பத மூன்றி மிதித்திடில்
தப்பின் மாயை தவிர்ப்பது பாரமோ
வப்ப தத்தை நினைக்கினு மாணவஞ்
செப்பு காமிய மாயையுந் தீர்க்குமே.

இ-ள். துர்க்கை பாதத்தை நினைத்தாலும், அதை நினைத்தவருடைய ஆணவம், மாயை, காமியம் என்கிறமும்மலங்களையும்நீக்கிவிடும், அப்படிப்பட்ட ஒப்பில்லாதபதம்பரிசமாகும்படி ஊன்றிமிதித்தால் பொய்யாகியமாயைமாத்திரந்தவிர்தொழிவது பெரியதோ.

போத வானவர் பூமழை பெய்தனர்
மேதி மாமுகன் மெய்க்கதி யுற்றனன்
நீதி லாவவன் செங்களந் தன்னிலோர்
சோதிலிங்க மிருந்தது தோன்றவே.

இ-ள். தேவர்கள் மிகவும் புட்பவருஷம் பொழிந்தார்கள், மகிடாசுரனும் அம்மையைவிரு லிறந்ததனாலே மெய்ம்மையானமோட்சத்தைச்சேர்ந்தான், யாதொரு குற்றமில்லாத அவன் சிவப்பாகிய கண்டத்தில் ஒரு ஜ்யோதிர் மயமாகிய படிகலிங்க மிருந்தது.எ-று.

கண்ட மட்டிலக் கைக்கொளக் கார்நவ
கண்ட மட்டிற் புரந்த கடாமுகன்

கண்ட மட்டி லிருந்த கடவுளைக்
கண்ட மட்டி லெடுத்தனள் கன்னியே.'

இ-ள். ஒன்பது கண்டங்களையும் ஆண்ட எருமைக்கடாமுகத்தையுடைய மகிடாசுரனது கழுத்தை இலக்காகவைத்தறுத்தார்க்கை அறுக்க, அக்கழுத்திலிருந்த படிகலிங்கத்தைக்கண்டபோதே கையினாலெடுத்தாள். எ-று. ௪௩

கொண்டு சென்றுமை கோகந கப்பதங்
கண்டு போற்றிக் கடவுளை யீந்தனள்
வண்டு வார்குழல் வாங்கினள் செங்கையை
யண்டர் நாயகன் விட்டில னாசையால்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட படிக லிங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டு போய் உமாதேவியின் தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களைத் தொழுது நடந்தகாரியமெல்லாஞ் சொல்லிச் சுவாமியைக் கொடுத்தாள், வண்டுகள் மொய்த்திருக்கின்ற நீண்ட கூந்தலையுடைய பார்வதியானவ ளும் வாங்கினள், தேவர்கட்கெல்லாம் நாதராக விருக்கின்றசுவாமி யும் அம்மை கைமேல் வைத்திருக்கிற ஆசையினால் செந்தாமரை மலரையொத்த கையைவிடாமற் கெட்டியாக விருந்தார். எ-று. ௪௪

தாயு மங்கது கண்டு மகிழ்ந் திறை
யேய வென்கரம் பற்றிய தேதென
வாயை யங்கை புதைத்து மகபதிக்
காயி ரங்கண் ணளித்தவன் கூறுவான்.

இ-ள். பார்வதி, அந்த ஆச்சரியத்தைப்பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்து, பரமசிவம் அன்புடனே என்கையை விடாமலிருந்தது ஏதனால் என்று கேட்க, தேவேந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்கொடுத்த வேதமர்வாயைக் கையினால் பொத்திக்கொண்டு அம்மைக்குச் சொல்லத் தொடங்கினார். எ-று. ௪

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

முன்னகத்தியன் முதலாமுனிவர்களெலாம்
　பதின்மர்வா முனிபாற் செல்ல
வன்னவன்றன் றவமதிப்பா லவமதிப்பா
　யிருந்திடவு மவனை நோக்கிப்
பொன்னனைய தவமுனிவர் வெகுண் டுரைப்பா
　ரெமை யிகழ்ந்த புன்மையாலே
யுன்னரிய கருங்கடவா யினிப்பிறக்கக்
　கடவாயென் றுனையச் சொன்னார்.

இ-ள். முற்காலத்தில் அகத்தியர் முதலான ஐம்பதுமகரிஷி கள்கூடி, வாமுனி யென்பவருடைய ஆச்சிரமத்திற்குப்போனார்கள் அந்த வாமுனி தம்முடைய தபோபலத்தினால் மரியாதையாக உப சாரம் செய்யாம லவமதித்திருந்தார், அப்போது அவரைப்பார்த்து பொன்போலும் அரியதவத்தையுடைய எல்லாமுனிவர்களுங்கோ பித்து எங்களை அவமரியாதைசெய்த குற்றத்தினால் யாவராலும் குறைவுசொல்லப்பட்ட கரிய எருமைக்கடாவாகப்பிறப்பாயென்று அவர்கள் மனம் வருந்திச் சபித்தார்கள். எ-று.　　௪௪

அருந்தவரைம் பதின்மருமன் றுரைத்தமொழிக்
　கொடுமை யைக்கண் டச்சமாகி
யிருந்தவனு மெழுந்துபணிந் தெனதுபிழை
　பொறுத்தருள்வீ ரென்று வந்தப்
பெருந்தவரன் புடனுரைப்பார் மகிடமுகத்
　தவுணனெனப் பிறந்து பின்னர்த்
திருந்தவர விடம்வேண்டித் தவம்புரியு
　முமைகணத்திற் றீர்ப்பா ளென்றார்.

இ-ள். அரியதவத்தினையுடைய ஐம்பதுமுனிவர்களும் அன்று சொல்லிய சாபத்தின் குரூரத்தைக்கேட்டு பயப்பட்டு, பெருமை பொருந்திய தவஞ்செய்த வசுமுனியும் எழுந்து வந்தனஞ் செய்து முனிவர்களே! தெரியாமல் நான்செய்த பிழையைப்பொறுத்துப் பிரதிசாபம் தாருங்களென்றார், அதற்குமுனிவர்கள் நீர் எருமை முகம்பொருந்திய அசுரனாகி அரசாளுங்காலத்தில் சுவாமி இடப்பாகத்தைப்பெறும்படி தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற அம்மை உம்முடைய சாபத்தைத்தொடிப்பொழுதில் தீர்ப்பாளென்று சொன்னார்கள். எ-று. ௪௭

அங்கவர்சொற் படியிலவ னசுரர்பெருங்
குலத்திலுதித் தரசனாகிப்
பொங்கியபேர் மகிடனெனக் கொடுங்கோன்மை
புரிந்தநா ளொருநாள் வேட்டைத்
திக்குலைய வனத்திலடைந் தழற்பசியா
லோடித்தேடித் திரிந்தா னங்கே
நீங்கரிய வருச்சனைசெய் மன்னதனென்
றொருமுனிவ னேர்ப்பட் டானே.

இ-ள். அந்த முனிவர்கள் சொன்னபிரகாரம் வசுமுனி அசுரகுலத்திற்பிறந்து அரசனாகி மகிடாசுரனென்ற பெயரை யடைந்து கொடுங்கோலரசு செய்துகொண்டு வருகையில், ஒருநாள் வேட்டையாடும்படி வனத்தில்வந்து சுட்டெரிக்கின்ற மிகுந்தபசியினால் இரையொன்றும் அகப்படாமல் ஓடித்திரிந்துகொண்டிருந்தான், அவ்வாறு அலையுங்காலத்தில் அவ்விடத்தில் நீங்குதற்கரிய தவஞ்செய்கின்ற மன்னதரிஷி என்பவன் எதிர்ப்பட்டான். எ-று.

மன்னதனை மயலினா லிவன் காத்திலேங்கத்
தடல்விழுங்கி மகிழ்ந்து போனான்
பின்னதனை லவன்மிடற்றிற் சிவலிங்க
மிருந்த தந்தப் பெருமை யாலே

யுன்னதமா யினன்சிவமு முருத்தரித்த
வுடலாமிறை யுருவ மன்றோ
வன்னதனால் விளைவடைந்த ததுதவிரு
* நவதீர்த்த மாடி லென்றான்.

இ-ள். எதிர்ப்பட்ட அம்மன்னதனென்கிற ரிஷியைக்கையிலி ருக்கும் இலிங்கத்தோடே இம்மகிடாசுரன் எடுத்து விழுங்கிவிட்டு மகிழ்ச்சியுடன் போனான், பின்பு அவன்கண்டத்திற்சிக்கிக்கொண் டபடிலிங்க மிருந்ததனால் மிகுந்த பெருமையை யடைந்து மேன் மையுற்றான் அந்த இலிங்கமிருந்த கண்டத்தையுடையவனும் சிவ சொரூபமன்றோ! அவனைக்கொன்றபடியினால் பாவம்சம்பவித்தது, நீ நவதீர்த்தங்களாடினால், அப்பாவம்போ மென்றார் கௌதமர்.

அன்புமுனி யுரைத்தளவி லொருமொழியந்
தரத்திலெழுந் தரிய தீர்த்த
o மொன்பதுமிவ் விடத்தில்வரு மாவருமா
றியற்றமென வுமையும் வித்தை
தன்பதுமமுகநோக்கி யுனதுகைவா
ளெறிந்து கங்கை தருவாயென்றாள்
வன்பகிலமெடுத்தாளுந் தொழுதுகைவா
ளிலத்தெறிந்து வாங்கும் போதில்.

இ-ள். மிகவும் பக்தியையுடைய கௌதமர் இப்படிச்சொன் னஅளவில், பாவந்தீர ஆடுதற்கு ஒன்பதுதீர்த்தமும், இவ்விடத்தில் வரும்படிச்செய்யென்று ஆகாயத்திலிருந்துஒருவார்த்தைபிறந்தது. அதைக்கேட்டுப் பார்வதியும், துர்க்கைதாமரைமலர்போன்ற முகத்

* நவதீர்த்தங்களாவன-கங்கை, யமுனை, சரசுவதி, நருமதை கோதாவிரி, காவிரி, சிந்து, சிரேவி, சோணநதி என்பனவாம்.

o "கங்கையமுனை சரசுவதிகமழ்கோதாவிரி,காவேரி, நலகை சிந்துநன்மதை சிரேவி சோணநதியெனவே. யிங்கேயெனுமொன் பதுநதியுமிருத்தலத்திலிரிதுமிக்கு, மங்கையிந்தை கைவாளால் வெட்டவாய்க்குஞ்சிலை மடுவில்" என்பது அருணகிரி புராணம்.

தைப்பகர்ந்து உன்னுடைய கையிலிருக்கின்ற வாளினால் பூமியைப்பிளந்து கங்கைவரும்படி செய்யென்றுசொல்ல, ஐயசங்கைக் கையிற்றரித்த துர்க்கையும் வணங்கித் தனது கையிலுள்ள வாளாயுதத்தால் பூமியில் விசியெறிந்தபோது. எ-று. ௬௦

நவநதியும் பிறவுளநன் னதிகளுமச்
சோகதீர் நல்ல தான
சுவையுதிக முதவுபல தடங்களுமக்
கெழுந்தவந்தச் சுனையி னூடே
பவமகல வொருமாத முழுகியிருந்
தான்காரத்தை பற்றி நீங்காச்
சிவவடிவு மகன்றனுதன் னுளமகிழ்ந்து
கரையில்வந்தா டேவர் போற்ற.

இ-ள். ஒன்பதுதீர்த்தங்களும் மற்றுமுள்ள நதிகளும் விடாயாறும்படி உதவிசெய்யும் நல்ல ருசியைக்கொடுக்கின்ற அநேகந் தடாகங்களும் அவ்விடத்தில் உண்டாயின, அந்நதிகளில் ஒருமாதவரைக்கும் அம்மைகுற்றம் நீங்கும்படி ஸ்நானஞ் செய்துகொண்டிருந்தாள், கையைப்பற்றிக்கொண்டு விடாமலிருந்த இலிங்கமும் கையைவிட்டு நீங்கிற்று, அப்போது தேவர்கள் போற்றும்படி மனம் சந்தோஷித்து அம்மை கரையில் வந்துசேர்ந்தாள். எ-று.

அருவுருவா மொருசிவனை யதன்கரைமேற்
புறத்திருத்தி யருச்சித் தாணம்
மிருவினையுந் தவிர்ப்பானுக் கென்பாவந்
தீர்த்தானென் றியம்பே ரிட்டாள்
திருமருவும் பெருஞ்சுனைக்கு மினியகட்க
தீர்த்தமெனத் திருப்பே ரிட்டாள்
குருமணியை யருணகிரிப் பெருமானைத்
தொழுக்கனகக் கோயில் சார்ந்தாள்.

இ-ள். அருவமாயும் உருவமாயும் விளங்கும் ஒப்பற்ற சிவனை அந்த நதிக்கரையில் மேற்புறத்தில் எழுந்தருளச்செய்து அருச்சனை செய்தாள், நம்முடைய நல்வினை தீவினை இரண்டையும்நீக்குகின்ற அப்பரமசிவனுக்கு என்பாவந்தீர்த்தாரென்றபேரைத்தரித்து அழகியஅச்சுனைக்குகட்கதீர்த்தமென்று பெயரிட்டாள், நிறம்பொருந்தியமணியொத்தவரை அருணாசலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற பரமசிவனைவணங்கும்படியாகப்பொன்மயமாகியகோவிலுக்குப்போனாள்.

முருகுமல ரயன்றடத்திற் படிந்துவெண்ணீ
றணிந்துசெங்கை முடியிற் கூப்பி
யருகுவருங் கோதமன்சொற் படிதொழுதுட்
புகுந்துதண்ணா ரமுதைக் கண்ணாற்
பருகிநில முறவிழுந்து பணிந்தெழுந்து
பரவசமாய்ப் பாடி யாடி
யுருகியுவந் தழுதுயிர்த்து வலம்புரிந்து
தனதுகுறை யுரைத்துப் போற்றி.

இ-ள். வாசனையுள்ள தாமரைமலரிலிருக்கிற பிரமதேவனாலேற்படுத்தப்பட்ட பிரமதீர்த்தத்தில்முழுகி விபூதிதரித்துச் சிவந்தகைகளைச்சிரமேல்வைத்துத் தெண்டனிட்டுத் தன்னருகேவருகிற கௌதமர் சொன்னபடிபோய்க் குளிர்பொருந்திய அமிர்தம் போன்ற சுவாமியைக்கண்ணாற் றரிசித்துப் பூமியிற் றேகம்பொருந்த நமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்திருந்து பரவசமாகிப்பாடியாடி உருக்கமடைந்து களித்து ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப் பெருமூச்செறிந்து வலமாகவந்து தன்னுடைய குறையைச்சொல்லி வணங்கினாள்.

கார்த்திகைத்திங் களிற்றிருநா ளாகமத்தின்
படிநடத்திக் கனற்கண் ணானைத்

தோத்திரம்பண் ணுதலுமொரு சுடர்மலைமே
லெழுந்த தந்தச் சுடரி னூடே
யெத்தரிய பலகோடி யிரவியென
வொருசோதி யெழுந்து மின்னே
வாய்ந்தவலை வலமாக நடத்தியென
வுரைத்துடனே மறைந்த தன்றே.

இ-ள். கார்த்திகைமாதத்தில் ஆகமத்தின்படி திருநாள்செய்து நெருப்புருவமாகிய பாலநேத்திரக்கண்ணையுடைய சிவபிரானைப்பணித்த அளவில், மலைமேல் ஒருபிரகாசமுண்டாகி, அதிற்சொல்லுதற் கரியபலகோடி பாலசூரியப்பிரகாசமாய் சுவாமியெழுந்து பெண்ணே! இம்மலையைவலமாக நடத்துவாவென்றுசொல்லி அந்தக்ஷணமே மறைந்துவிட்டார். எ-று.

௨௪

நாரிதனைச் சிலபாக்கு முனிவருமப்
படிவலமா நடத்தி யென்றான்
வாரியென மறைபுகழக் காரிகையு
நடந்தனடன் மலர்க்கை கூப்பிப்
பேரிகையுங் காகளமுஞ் சல்லரியு
மல்லரியும் பெரிய வானிற்
றாரியமுந் துந்துமியு மத்தளமுங்
குடமுழவுந் துவைத்த வன்றே.

இ-ள். * தன்மனைவியாகிய அகலிகையென்னும்பெண்ணைக் கல்லாக்கிய கௌதமரிஷியும், அம்மா! அப்படியே வலமாகப்போவென்று சொல்லச் சமுத்திரம்போல் வேதகோஷ்ட முழக்கவும், பேரிகை, காகளம், சல்லரி, மல்லரி, முரசு, துந்துமி, மத்தளம், குடமுழா இவைமுதலான வாத்தியங்கள் ஆகாயத்தில் முழங்கவும் பார்வதி இரண்டு கைகளையும் கூப்பிக்கொண்டு நடந்தாள். எ-று.

---

o அகலிகையைக் கல்லாக்கிய சரித்திரத்தைக் கூர்மபுராணம் பார்க்கவபுராணம் என்பவற்றிற் காண்க.

அரம்பையுருப் பசிமுதலா மகபதிநாட்
டரிவையர்க ளாடல் காட்டக்
குரும்பையென நெருங்குமுலை வரையாமங்
கையர்மலரின் குப்பை கொட்டக்
கரும்புகவிங் தனையமொழிப் புனலாமங்
கையரிரட் டுக்கவரி யாட்ட
விரும்புக நகைபுரியு மரவமினார்
மணிவிளக்க மெடுத்த நீட்ட.

இ-ள். இப்படி பார்வதி வலம்வரும்போது, அரம்பை யூர்வசி முதலான தெய்வலோகத்துப்பெண்கள் நாட்டியமாடவும் தென்னங்குரும்பையையொத்து நெருங்கியதனத்தையுடைய மலையமகளிர் அம்மை நடந்துவரும்போது, பாதம்பூமியிற்பட்டு உருத்தாமலிருக்கப் புட்பங்களைக் குப்பையாகக்கொட்டவும் கருப்பஞ்சாறு போலும் வார்த்தையையுடைய நீரமங்கையர் சாமர மெடுத்துவிசவும், இரும்பு முருதம்படி நகைசெய்கின்ற நாகலோகப்பெண்கள் இரத்தினதீபங் கையிலெடுத்துக்கொண்டு வரவும். எ-று. கக

(இதுமுத லிரண்டுபாடல் குளகம்,)

முண்டகமன் டபமயிலும் புலோமசையு
நடந்தவள முளரி மானுங்
கண்டகமும் வழிப்பாலு மொழிந்துவர
நிலமகடன் கைகளிட்ட
அண்டர்குல மடந்தையரு முனிவர்குல
வனிதையரு மருவிப் பூந்தேன்
வண்டலிடுஞ் சேறகற்ற மலரினறுந்
துகள்சொரிந்து வழிக ளாக்க.

இ-ள். தாமரைப் புட்பமாகிய மண்டபத்திலிருக்கிற மயில் போலும் சாயலையுடைய இலக்குமியும், இந்திராணியும், நறுமணம் வீசும் வெண்டாமரைப் பூவிலிருக்கிற சரஸ்வதியும்போகிற வழியி லிருக்கும் முள்ளுகளையும் கற்களையுந்தள்ளிக்கொண்டுவரவும் பூமி தேவிகைகளை நீட்டி சாக்கிரதையாகத் தாங்கவும் தேவஸ்திரீகளும் முனிவர்களுடைய ஸ்திரீகளும் புட்பத்திலிருக்கிற தேனருவியி னால் வழி சேறாயிக்கிடந்ததை நீக்க புட்பத்துக்குள்ளிருக்கிற பராகப்பொடிகளைக் கொட்டி கல்லவழியாகச் செய்யவும். எ-று. ௯௭

கன்றினதுன் னிருசரணம் பொருத்தருள்வா
யெனவங்கை கங்கை கூப்ப
மன்றலத் திசையணுகி யழற்கிரியை
யெதிர்முகமா வணங்கிப் போற்றித்
தென்றிசையு நிருதிபெருந் திசையினையுங்
கடந்துகுட திசையிற் சென்றாள்
குன்றரிய புகழாளு மழவிடைமீ
திவரிற்காட்சி கொடுத்துப் போனான்.

இ-ள். கங்கையானவள் அம்பாபார்வதி உன்பாதமிரண்டும் பூமியிலேபட்டுக் கன்றிப்போய்விட்டன, அதைப் பொறுக்கவேண்டுமென்று இரண்டுகைகளையுங் கூப்பவும், அழகிய அக்கினிதிசையிலே வந்து அக்கினிமலையை எதிர்முகமாகத் தொழுது, தோத்திரம் செய்தும், தெற்குத்திசையும் நிருதியென்னு பெரியதிசையையும் தாண்டி மேற்குத்திசையிற்போனாள். குறைவில்லாத கீர்த்தியை யுடைய சுவாமியும் இளமைதங்கிய ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளி வந்து தரிசனங்கொடுத்து மறைந்தருளினார். எ-று. ௯௮

காற்றிசையும் போற்றிசெயும் புகழுளியன்
றுமையாளை யடர்ந்தாள் போற்றி
மேற்றிசையுங் காற்றிசையுங் கடந்துவட
திசையணுகி விரும்பியேத்தி

யேற்றிசையு மிறைநிசையு மகிழ்ந்துருண
திசையடைந்தா ளிமய வெற்பிற்
சேற்றிசையு மணவழகு வலம்புரிந்த
செயல்போலச் செறிந்த தன்றே.

இ-ள். நாலுதிக்கும் வணங்குகின்ற கீர்த்தியையுடைய அழகிய திருவருணாசலேசுரருடைய நடனபாதத்தை வணங்கி மேற்குத்திசையும் வாயுதிசையுந்தாண்டி வடதிசையில் மறுபடியுந்தொழுது, எருதின்மேலேறுகின்ற ஈசானனுடைய திசையைக்கடந்து கிழக்குத் திசைக்கு வந்தாள், அப்படி வந்தது இமாசலத்தில் சுவாமி கலியாணஞ் செய்தபோது ஓமாக்கினியை வலம் வந்ததுபோ லிருந்தது.

கலி நிலைத்துறை.

* பானு கம்பன் கைச்சங்கொலி நெடியமால் பணிலத்
தான கம்பலை நாரதர் வீணையி னரவம்
வான துந்துமி கம்பலை திசையெலா மறைத்த
தேனி றைந்திடு மலர்மழை யிமையவர் சிதற.

இ-ள். பானுகம்ப னென்பவன் தன்னுடைய ஆயிரங்கைகளிலுஞ் சங்கத்தைவைத்து ஊதுகிற ஒலியும், விட்டுணு தமது சங்கத்தை வாயில்வைத்து ஊதுகிற சத்தமும், நாரதமுனிவர் வீணையை வாசிக்கிற சத்தமும், ஆகாச துந்துபியினுடைய சத்தமும், திசைகளெல்லாஞ் செவிடுபடச்செய்தன, தேனிறைந்த புட்ப வருஷங்களைத் தேவர்கள் சொரிய. எ-று. ௬௦

இதுமுதல் மூன்று பாடல்களுங் குளகம்.

கற்றை வார்சடை யிளம்பிறை நெடுநிலாக் கமழப்
புற்ற ராமணி யிளவெயில் விரித்திடப் புவியைப்
பெற்ற மாதினுக் கொருபுற மளித்திடப் பிடித்த
வெற்று நூலெனப் புரிமுநூன் மார்பகத் திலங்க.

* பானுகம்பன் சங்கு சலஞ்சலம், திருமால் சங்குபாஞ்சசன்னியம், நாரதர் வீணை மகதியெனப்படும்.

இ-ள். கற்றையாகிய நீண்டசடையில் தரிக்கப்பட்ட இளமையாகிய பிறையின் செவ்வையான சந்திரிகைபிரகாசிக்கவும், ஆபரணமாகிய புற்றிலிருக்கின்ற சர்ப்பத்தின் தலையிலிருக்கிற மாணிக்கம் காந்தியை வீசிக்கவும் உலக சராசரங்களை யீன்றருளிய மாதாவாகிய பார்வதிக்குப் பாதிசரீரத்தைக் கொடுப்பதற்கு மத்தியாக பிடித்த கீற்றைப்போல் புரியாகிய பூணூல் பிரகாசிக்கவும். எ-று.

பிறப்பி லாமுதன் மறையெலா மளவிடாப் பெரியோ
னிறப்பி லாவிறை விடையின்மே லினிதெழுந் தருள
வறத்தி ருபதி யடிபணிந் திறைஞ்சின ளினைத்துந்
துறக்கு மன்னனு மவளுட னிவையிவை சொல்லும்.

இ-ள். பிறப்பிறப்பில்லாத தலைவர் அநேக வேதங்களாலும் அறியப்படாத பெருந்தன்மையுடையவர் இறப்பில்லாத பரமசிவன் ரிஷபவாகனத்தில் மனமகிழ்வோ டெழுந்தருளத் தருமம் வளர்க்கின்ற பார்வதி, அச்சுவாமி பாதத்தைத் தொழுது வணங்கினாள். எல்லாவற்றையும் நீக்கியருளியகடவுளும் அவ்வம்மையோடு சொல்லுவார். எ-று. ௪௨

பெண்ணுமா ணுமா யுலகுயிர்ப் பொருளெலாம் பிறித்தோ
மண்ணிதாகிய பீடமு † லிங்கமு மானோ
மென்று நீயென நானென விரண்டிலை மாமு
முன்னிலாகிய வயிரமு நிகர்த்துட னுறைவோம்.

இ-ள். உமையே! நீயும், நானும் பெண்ணு மாணுமாகி, உலகத்தில் அநேகம் சீவராசிகளை வேறுவேறுண்டாக்கினோம், சமீபமாய் விளக்கும் ஆவுடையாரும் லிங்கமுமானோம், நீயென்றும் நானென்றும் வேறு இரண்டு பேதமில்லை, மாமும் அதற்குள்ளே யிருக்கிற வயிரமும்போல் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்திருப்போம். எ-று.

அறம் யாவுநம் பொருட்டுவிட் டிமயவெற் படைந்தா
யிரக்கு நாயுனக் கொருபுற மளிப்பதே யியற்கை

---

† லிங்-லயம் கம் தோற்றம். எனவே உலகமெல்லாம் தோன்றியொடுங்குதற் கிடமாயதெதுவோ அதுவே இலிங்கமெனப்படும்.

மங்கையேநம திடப்புறத் துறையென மகிழ்வுற்
றங்கை யாலணைத் தருளின னுருகியொன் றானர்.

இ-ள். தேகத்தை அடியோடேவிட்டு நம்பொருட்டாக இமய பர்வதத்தில் வந்துபிறந்தாய், இவ்விடத்தில் நாம் ஒருபாகங்கொடுப்பது சுபாவமே, பெண்ணே நம்முடைய இடப்பாகத்திற் சேர்திரு வென்று சந்தோஷமடைந்து அழகியவளையினால் அணைத்துக்கொண்டார் இரண்டுதேகமும் உருகி ஒரு தேகமானார்கள் அம்மையும் அப்பனும். எ-று. ௧௪

அடுத்த செஞ்சடை யொருபுற மொருபுற மளகந்
தொடுத்த கொன்றையோர் புறமொருபுற நறுந்தொடையல்
வடித்த சூலமோர் புறமொரு புறமலர்க் குவளை
திடத்தி லார்கழ லொருபுற மொருபுறஞ் சிலம்பு.

இ-ள். அப்படியிருவரும் உருகிச் சுவாமியினுடைய பாதியும் அம்மனுடைய பாதியும், ஒரு தேகமானபோது ஒருபக்கத்தில் ஒன்றோடொன்றடுத்துள்ளசிவந்தசடையும், ஒருபக்கம்கூந்தலும், ஒருபக்கம் கொன்றைமாலையும், ஒருபக்கம் வாசனையுள்ள புஷ்பமாலையும் ஒருபக்கம் சூலமும், ஒருபக்கம் நீலோற்பல புஷ்பமும், ஒருபக்கம் வீரகண்டாமணியும், ஒருபக்கம் சிலம்புந்தோன்றின. எ-று. ௧௫

பச்சை வன்னமற் றொருபுற மொருபுறம் பவளங்
கச்சுலா முலையொருபுற மொருபுறங் கவின்மார்
பச்சநீத்திய வரதமொன் றபயமொன் றங்கை
யிச்சையாமிவ ருறுதல்கண் டிறைஞ்சின ரிமையோர்.

இ-ள். ஒருபுறம் பச்சை நிறமும், ஒருபுறம் பவளநிறமும், ஒருபுறம் கச்சணிந்தஸ்தனமும், ஒருபுறம் அழகான மார்பும், ஒருபுறம் அபயமும், ஒருபுறம் வரதமுமாகிய வககளாக ஆசையோடு இருவரும் பொருந்தலைப்பார்த்துத் தேவரும் வணங்கினார்கள். எ-று.

இவ்வாறு இருவர்நின்ற கோலத்தை சேரமான் பெருமானும் "வலந்தான் கழலிடம் பாடகம் பாம்புவலமிடமே; கலந்தான் வல

றிடஞ் சார்தெரிவலம் பந்திடமென், பலந்தார்வலமிட மாடகம் வேல்வல மாழியிடஞ், சலந்தாழ் சடைவலந் தன்னைங் குழலிடஞ் சங்கரர்கே." எனப் பொன்வண்ணத் தந்தாதியில் அருளிச்செய்த வாறுமறிக.

இந்தமாக்கதை படித்தவர் செவிகளிற் கேட்டோர்
சந்தருணாசல முனியினிற் றமிழ்க் கடல்கடப்பார்
மைந்த ரேழுதற் கிளையுட னுலகினில் வாழ்வார்
பந்த பாசமற் றழிவிலாப் பரகதி பெறுவார்.

இ-ள். இந்த மகிமைதங்கிய கதையைப் படித்தவர்களும், செவியிற் கேட்டவர்களும் சந்தன விருக்ஷங்கள்சூழ்ந்த பொதிய மலையிலிருக்கின்ற அகஸ்தியர்போற் றமிழ்க்கடல் கடப்பார்கள், சந்தான பாக்கியத்தோடுஞ் சுற்றத்தாரோடும் உலகத்தில் வாழ்வார்கள், தங்களைப் பந்தமாகச் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கிற தீவினையைத் தள்ளி மோட்சம் பெறுவார்கள். எ-று. ௬௭

முனிவனே யெனைப்பயந்தவ னுரைத்ததிம் முறையென்
றினையமா முனிக் குரைத்தது மவனெழுந் திறைஞ்சிக்
கனக வச்சிராங் கதனுயர் கதிபெறுங் கதையை
வினவி னன்முனி விளவது மகிழ்ந்திவை விளம்பும்.

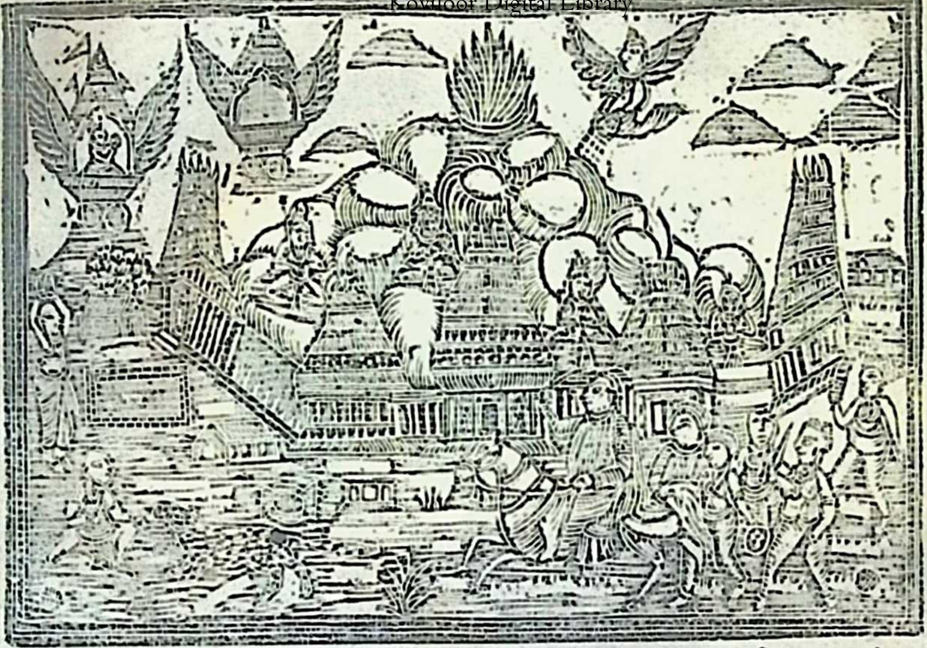
இ-ள். நந்திதேவர் மார்க்கண்டேயரைப் பார்த்து என்னைப் பெற்ற பரமசிவன்சொன்ன சரித்திரத்தின் முறையிதுவென்று அவருக்குச்சொல்ல, அம்மார்க்கண்டேய மகாரிஷி எழுந்து தண்டஞ்செய்து, பின்பு, சுவாமி வச்சிராங்கதபாண்டியன் உயர்வாகிய மோட்சம அடைந்த கதையைச் சொல்லுமென்று கேட்க நந்திதேவர் சந்தோஷமடைந்து சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. ௬௮

ஐந்தாவது,

இடப்பாகம்பெற்றசருக்கம்.

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௪௬௨.

9. துருவாசரிஷி சாபத்தால் காந்திசாலி கலாதரன் புழுகுபூனையாகவும் குதிரையாகவும் ஜனித்துய்யுங்கால், வச்சிராங்கதன் புழுகுபூனையைத் தூக்கி அண்ணாமலையை வலம்வர மேற்படி புழுகுபூனையும் குதிரையும் சாபம் நீங்கின.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

வச்சிராங்கதபாண்டியச்சருக்க வசனம்.

பாண்டிநாட்டுக்கு அரசனாகிய வச்சிராங்கதபாண்டியன் வேட்டைக்குச்சென்று அங்கே மிருகங்களைக்கொன்று கடைசியாகத்தன்னுடைய சேனைகள் பின்னிட்டுபோகத் தானொருவனாகக் குதிரையின் மேலேறி ஒரு புழுகுபூனையைத் துரத்தினான். அது ஓடிப்போய் அருணாசலத்தை வலமாகச்சுற்றிவிழுந்து தன்தேகத்தைவிட்டு திவ்விய தேகம் அடைந்தது அதன்பின்னே வலமாகச்சுற்றி துரத்திக்கொண்டு அரசன் ஏறிவந்த குதிரையும் விழுந்து இறந்து திவ்வியதேகம் பெற்றது அவ்விரண்டும் காந்திசாலி, கலாதரன் என்கிற இரண்டு வித்தியாதரர்களாகிப் பாண்டியனைப்பார்த்து நாங்களிருவரும் துர்வாசரிஷியின் ஆச்சிரமத்திலிருக்கிற நந்தவனத்திற்புகுந்து புட்பங்களைப்பறித்ததினாலே அவர்களுக்கு குதிரையாகவும் புழுகுபூனையாகவும் போகக்கடவீர்களென்று சபித்து, நாங்கள் வருந்தக் கேட்டுக்கொண்டதின் பேரில் இந்த அருணாசலத்தைப் பாண்டிநாட்டரசனால் நீங்கள் பிரதக்ஷணஞ் செய்யும்படி நேரிடும் அப்போது இந்தசாபம் விமோசனமாகுமென்று சொன்னார். ஆகலால் அந்தப்படியே சம்பவித்தது நீர் இந்த மலையைக் காலினால் பிரதக்ஷணஞ்செய்யாமல் குதிரையின்மேலேறிப் பிரதக்ஷணஞ் செய்தபடியால் உமக்குப் பாவம் வந்திருக்கிறது அதுவும் சுவாமியைப்பூசைசெய்தால் போய்விடுமென்று சொல்லிவிட்டுத் தங்கள் விமானங்களின்பேரில் ஏறித்தங்களூருக்குப் போய்விட்டார்கள் பின்புவச்சிராங்கத பாண்டியன் தன்பிள்ளையாகிய இரத்தினாங்கதபாண்டியனுக்குத்தன் அரசாக்ஷியை ஒப்பித்துவிட்டு அண்ணாமலையாருக்கு விசேஷதிருப்பணிகள் செய்வித்துக் கிரிப்பிரதக்ஷணஞ் செய்துகொண்டு வரும்நாளில், ஒருநாள் பரமேஸ்வரர் ரிஷபவாகனாரூடராய்ப் பாண்டியனுக்குத்தரிசனங்கொடுத்து, பாண்டியனே! முன் ஜென்மத்தில் தேவேந்திரனாயிருந்த நீ நம்மேல் உன்வச்சிராயுதத்தைப் பிரயோகஞ் செய்தபடியால பூமியில் மனிதனாகப்பிறந்தாய் இப்போது நம்மைப் பூசித்துப் பிரதக்ஷணஞ் செய்தபடியால் மறுபடியுந் தேவேந்திரனாகப் போயிருவென்று வரங்கொடுத்துவிட்டு மறைந்தார்.

வச்சிராங்கதபாண்டியச் சருக்கவசனம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஆறுவது,

வச்சிராங்கத பாண்டியச் சருக்கம்.

கலி விருத்தம்.

தோடுகமழ் சந்தன வனத்திலிடை துளைந்தே
நீடுதமி ழின்சுவை யளைந்துநெடு நாளா
யாடுமயி லன்னவர்க ளன்னநடை போலே
வாடைமிசை தென்றல்புகும் வையை வளநாடு.

இ-ள். பூவிதழ் மணக்கும் சந்தனவனத்தின் மத்தியிற் சஞ்சரித்து, என்றும் வளர்ந்தோங்கும் தமிழின்மதுரம் அளைந்துகொண்டுநான்

ஆடுகின்ற மயில்போன்ற சாயலையுடைய பெண்கள் நடைபோல வாடைக்காற்றோடு சம்பந்தமாகத் தென்றற்காற்று வருகின்ற வையையாறு பொருந்திய பாண்டிநாடு. எ-று. ௧

வெவ்விருக ணாரிடையை மின்னென மருண்டே
செவ்விபெறு கேதகை செறிந்தலரு நாடு
நவ்வியனை யாரளக நள்ளிருள தென்றே
மவ்வலரு கேயலரும் வையையவள நாடு.

இ-ள். வெப்பத்தைச் செய்யும் கண்களிரண்டையு முடைய பெண்களி னிடையைப்பார்த்து மின்னலென்றுமயங்கி, அழகு பொருந்திய தாழைகள்நெருங்கிப் புஷ்பிக்கும்நாடு, மான்போன்ற கண்களையுடைய மாதர்கள் கூந்தலைப்பார்த்து நடுசாமவிருளென்று நினைத்து முல்லைச்செடிகள் கரையில் புஷ்பவிக்கும் வையையாற்றினால் வளம்பொருந்திய பாண்டிநாடு. எ-று. ௨

அந்தவள நாடர்பெரு மானரசர் கோமா
னிந்திரன் முடிக்கிடை யெறிந்தவளை வீர
னிந்தையக றென்கயிலை நெற்றிவிழி போலே
* முந்திய திசைக்கரி முகத்தெழுதி வைத்தோன்.

இ-ள். அத்தன்மையாகிய பாண்டிவளநாட்டாருக்கு அரசன் அரசர்க்கரசனானவன் தேவேந்திரன் மகுடம் சிதறும்படியாகவளையென்னும் ஆயுதத்தைப் பிரயோகித்தவன் மிக்கவல்லமையுடையவன் குற்றமற்ற தென்கைலாயத்துக்கு நெற்றிக்கண்போல் அட்டதிக்கிலுமிருக்கிற யானைகள் முகத்திற்றன்னுடைய மீனக்கொடியை எழுதிவைத்தவன். எ-று. ௩

---

* முந்திய திசைக்கரிமுகத்து எழுதிவைத்தோனென்பதற்கு, எல்லாத் திசைகளிலுஞ் சிறந்த கீழ்த்திசை யானையாகிய ஐராவதத்தின் முகத்தில் அத்திசைக்கிறைவனான இந்திரனைத் தன்வளையால் பொருதுவென்றமை எழுதிவைத்தவ னென்னலுமாம்.

வேறு.

ஆக மாதி மதவி னழகினு
னாகமாதி தெரிந்த வறிவினான்
பாக சாரியர் பத்தியி னான்மொழிப்
பாக சாரியர் பற்றிய தோளினான்.

இ-ள். தேகமுதலானவைகளால் மன்மதன்போலழகுள்ளவன் சகலாகம சாஸ்திரந்தெரிந்த விவேகத்தையுடையவன், பாகத்திற் பார்வதியையுடைய சிவன்மேல் பக்தியுடையவன், பாகுபோல்மதுரமாகிய சொற்களையுடைய ஸ்திரீகள் விரும்புகின்ற தோளையுடையவன். எ-று. ௪

வான கத்திலு மண்ணிலு மெண்ணிய
வான கத்திலும் வைத்த புகழினான்
கான கத்தொளி யார்சடைக் கன்னிதன்
கான கத்தொளி யாமனைக் காப்பவன்.

இ-ள். தெய்வலோகத்திலும், பூமியிலுமெண்ணத்தக்க அதியுன்னதமான இமயபருவதத்தினிடத்திலும், தன்கீர்த்தியை நாட்டினவன், சுவாலிக்கின்ற சடைக்காட்டினிடத்தில் பிரகாசிக்கும் ஆத்திமாலையினது வாசனையைத் தன்மனத்தில் நினைத்துக்கொண்டிருப்பவனைக் காக்கின்றவன். எ-று. ௫

தங்க ளூபக னைத்தலை சூடிய
வெங்க ளூக ரடித்தலை யேத்தினான்
பொங்கு நன்றி யறிந்தது போற்றுவா
ரிங்கி வற்கினை யாவரு மில்லையே.

இ-ள். தங்கள் குலத்துக்குள் தலைவனாகிய சந்திரனை முடியில் தரித்த வெங்கள் நாதராகிய பசுபதியினுடைய பாதங்களைத் தலையினால் வணங்குகிறவன். மிகுந்த நன்றியையறிந்து அதைப்பாராட்டுவோர்களில் இவனுக்கொப்பானவரொருவருமில்லை. எ-று. ௬

பத்து வார்திசை மீறும் படர்புகழ்
வித்துவாரி யிறைக்கின்ற மேன்மைபோ
னத்து வாரியில் வாரினர் நல்கிய
முத்து வாரி யிறைத்திடு முன்றிலான்.

இ-ள். நீண்டபத்துத்திக்கிலும் பாவும்படி கீர்த்தியாகியவிதை யைவாரியிறைக்கின்ற தன்மைபோல், சங்கங்கள் தவழ்கின்ற கட லிற்குளித்து வாரிவந்தவர்கள் கொடுத்த முத்துக்களைவாரி இறைத் துக்கிடக்கின்ற முற்றத்தை யுடையவன். எ-று. ௭

ஆடலர்ந்த வரசன் புகழ்க்கடற்
கோடு கின்ற கலங்கதி சோட்டுபேர்
கூடு செக்கர் பவளக் கொடிகளே
நீடு திக்கினர் நீரின் மனிதரே.

இ-ள். வெற்றியமைந்த அரசன் கீர்த்தியாகிய கடலில்ஓடுகின் றகப்பலானது சூரியன் ஏறிச்செல்லுகின்ற தேர்கூடிய செக்கர்வா னமே அக்கடலிற் படர்ந்தபவளக்கொடிகள், நீண்டஎட்டுத்திக்கி லுமுள்ள மனிதர்களே அக்கடலிற் சஞ்சரிக்கும் நீர்மனிதர்கள்.

எச்ச ராசர முங்களிப் பெய்தவே
நச்ச ராவுல காளு நலத்தினன்
கச்ச ராவு கழற்பொலி காலினன்
வச்சி ராங்கத னென்றொரு மன்னவன்.

இ-ள். அசையும்பொருள் அசையாப்பொருள்களாகியஎல்லாப் பொருள்களும் சந்தோஷத்தையடைய விஷத்தையுடைய ஆதிசே ஷன்தாங்கும் உலகத்தை ஆளும் நன்மையுடையவன், கச்சு அரா விய வீரகண்டாமணியைத் தரித்த காலையுடையவன், வச்சிராங்கத பாண்டிய னென்றொருவ னிருந்தான். எ-று. ௯

படையிற் றோற்ற வரசரைப் பல்சிறை
யிடையிற் போட்டன னென்கை வியப்பதோ
கொடையிற் றோற்றிடுங் கொண்டலை யுஞ்சிறை
யிடையிற் போட்டன னென்ற திருக்கவே.

இ-ள். அவன் யுத்தத்திற்றோற்ற பற்பல அரசர்களைச் சிறையி லிட்டா னென்பதென்ன ஆச்சரியம்! தன்கொடைக்குத் தோற்ற மேகத்தையுஞ் சிறையிற் போட்டா னென்னும் வார்த்தை இருக் கும்போது. எ-று. ௧௦

நாட்டு மவ்வர சன்றொரு நாளிலே
வேட்டை யாட விரும்பின னாகியே
மூட்டு சேனை கரிபரி மொய்த்திட
வோட்டி னன்பரி யுத்தர திக்கிலே.

இ-ள். இப்படிச் செயத்தைநாட்டிய அந்த வச்சிராங்கதபாண் டியன் ஒருநாள் வேட்டையாடும்படி மனத்திலெண்ணினவனாய் நெருங்கிய யானை, குதிரை, சேனைகள்சூழக் குதிரையை நடத்திக் கொண்டுவடதிசையில் நடந்தான். எ-று. ௧௧

துங்க வாம்பரி மீதிவன் றோன்றலு
மங்கை வேழ மகன்றகன் றோடின
திங்க ளின்குலச் செல்வனென் றஞ்சியே
யெங்கு மோடு மிருட்கண மென்னவே.

இ-ள். சந்திரவமிசத்திற் பிறந்த அரசன் தாவும் சிறந்தகுதிரை மேலேறின மாத்திரத்தில தங்களை வெருட்டும் பகைவனாகிய சந் திரனதுவடிவத்திற் றோன்றியவனென்று நினைத்து பயந்தோடும் இருட்கூட்டம்போல் துதிக்கையையுடைய யானைக்கூட்டங்க ளஞ் சியோடின. எ-று. ௧௨

வீர மம்புலி யின்குல மேன்மையான்
வீர மம்புலி யின்குலம் வீட்டின

ஞாறி லொன்று கடமைகொன் டாள்பவ
ஞாறி லொன்று கடமை கொன்றுளரோ.

இ-ள். சிறப்புள்ள அம்புலியென்னும் பேரினையுடையசந்திர குலத்திற்பிறந்த மேன்மையினால், இறுமாப்படைந்த அழகிய புலிகளைக்கொன்றான், ஆறிலொருகடமை வாங்கிக்கொண்டு ஆள்கிற வன்போகும் வழியில்நேரிட்ட கடம்பைமிருகங்களைக்கொன்றான்.

சேர மானினந் தன்னைச் சிதைத்தவன்
சேர மானினந் தன்னைச் சிதைத்தனன்
வார மாய்கலைக் சங்கம் வளர்த்தவன்
வார மாய்கலைச் சங்கம் வளைத்திட்டான்.

இ-ள். சேரமானென்னும் பெயரையுடைய சேரனது சேனையைசெயித்தவன், ஒருமிக்க மானினங்களை யெல்லாம் கொன்றான் அன்போடு ஆராய்கின்ற வித்தியாசங்கத்தை வளர்த்தவன், அநேக கலைமான் கூட்டங்களை வளைத்துக்கொண்டான். எ-று. ௧௬

சோனை போன்மத மாரி சொரிந்திடும்
யானை தேர்பரி யாண்முத லாகிய
தானை பின்னிடத் தான்றனி வாசிமேற்
கான நாவியைக் கண்டுதொ டர்ந்தனன்.

இ-ள். சோனை மழைபோல் மதத்தைச் சொரிகின்ற யானை, தேர், குதிரை, காலாள்முதலாகிய நால்வகைச்சேனைகளும் பின்னிட்டுப்போகத் தானொருவனாகவே குதிரைமேற்கொண்டவனாய் காட்டில்வசிக்கும் ஒரு புழுகு பூனையைத் தொடர்ந்தான். எ-று.

அந்த நாவி யகன்றரு ளுசலத்
துந்தி யேவல மாய்விரைந் தோடலு
முந்தி வாசிய தன்பின் முடுக்கினான்
கந்த நாவி விழுந்தது கண்முனே.

இ-ள். அப்படி அரசனாலே தாக்கப்பட்ட புழுகுபூனை சீக்கி ரத்தில் அவ்வனத்தைவிட்டு அருணாசலத்தை வலமாகச்சுற்றியோடி வருகையில், வேகத்தோடு குதிரையை அதன்பின் நடத்தினான், அந் தவாசனையையுடைய புழுகுபூனை (அவன்) கண்முன்னே வந்து விழுந்தது. எ-று. கசு

பச்சை நாவிபருகினர் போல்விழுந்
தச்சநாவிதன் றேகம் விடுத்தெழில்
விச்சை வேந்தர் துதிக்க விமானமே
லிச்சை மேனிகொண் டேகி யெழுந்ததே.

இ-ள். பச்சையாகிய நாவியென்கிற விஷம் சாப்பிட்டவர்கள் போல்விழுந்த பயத்தையுடைய புழுகுபூனை தன் தேகத்தைவிட்டு ருபலட்சணமுள்ள வித்தியாதரர் முதலானவர்கள் துதிக்கவிமான த்தின்மேல் யாவரும் விரும்பும்படியான திவ்யதேகம் பெற்றுக் கொண்டெழுந்தது. எ-று. கஎ

மேவுமந்த வரசன் விழுந்திட
மாவும் வீழ்ந்து வடிவு தனைத்துறந்
தோவி யர்க்கெழு தாவுருக் கொண்டொரு
பூவி மானம் தேறிப் பொலிந்ததே.

இ-ள். தற்செயலாய் எறினவரசன்விழவே குதிரையும் இடறி விழுந்து தன்தேகம்விட்டுச சித்திரக்காரரும் எழுதக்கூடாத திவ் விய ரூபம்பெற்று ஒருபுஷ்பவிமானத்திலேறிப் பிரகாசித்தது. எ-று.

கைவி லக்கரி யான்பரிக் காலின்வீழ்ந்
தவ்வி லங்கை யரசனைப் போலவே
செவ்வி லங்க வடிவினிற் நேர்பிறன்
வெவ்வி லக்குட னேடின் விழார்களோ. கஅ

இ-ள். துதிக்கையினையுடைய மிருகமாகிய யானைபோல்பவனான வச்சிராங்கதபாண்டியன் குதிரைக்காலினருகில்விழுந்து, அந்தஇல

ங்கா புரியையாண்ட இராவணன்போல் அருணாசலத்தினடியில்வரு ந்தினான், கொடிய மிருகத்தின் பின் ஓடினால் யார்தான் விழார்கள்.

பாய்ந்த வாவி பரிப்பெயர் போய்ப்பழங்
காந்தி சாசி கலாதரப் பேர்படைத்
தாய்ந்த நண்பொ டருவியங் கண்ணராய்
மோந்த ணைந்து மகிழ்ச்சியின் மூழ்கினார்.

இ-ள். பாய்ந்து செல்லுகின்ற குதிரை என்றும் வாவி என்றும் செல்லப்பட்ட பேர்போய் பழைய காந்திசாலி கலாதரனென்கிற பேர் படைத்தவராய் மிக்க நண்பராய் அருவிபோல் கண்ணி விருந்து நீர்பெருக ஒருவர்க்கொருவர் கட்டியணைத்து உச்சிமோ ந்து சந்தோஷத்தில் மூழ்கினார்கள். எ-று. ௨0

அன்ன வீரர்க ளவ்விட நின்றுழி
யொன்ன லர்க்கு முறுத்துய ருய்த்திடு
மன்னர் மன்னவன் மற்றிது வந்தவா
றென்ன வென்னவென் றேங்கி யிரங்கினான்.

இ-ள். அவ்வீரர்கள் அவ்விடத்தில் நின்றபோது தன் சத்து ருக்களுக்குவந்த துக்கத்திலும் அதிகமாய்வருந்துகின்ற அரசர்க்ரசனாகிய பாண்டியன் இதுவந்த கதை யென்னவென்று இரங்கி வருத்தமுற்றான். எ-று. ௨௧

விஞ்சை மன்னர் விமானத்த ராகியே
தஞ்ச மில்லவன் றன்புடை சூழ்ந்தநீ
யஞ்ச லஞ்சலென் றங்கை யமைத்தனர்
பஞ்ச வன்மகிழ் வோடும் பகருவான்.

இ-ள். வித்தியாதரர்களாகிய இருவரும் விமானத்திலேறிக் கொண்டவராய்த் தஞ்சமில்லாத பாண்டியனிடத்தில்வந்துசேர்ந்து நீபயப்படவேண்டாம் பயப்பட வேண்டாமென்று கைமர்த்தினார் கள்அப்போதுபாண்டியன் மிகவுஞ் சந்தோஷத்தோடுசொல்வான்.

நீதி யாய்வரு நீரெவ ரித்துயர்க்
காதி காரணம் யாதிவ் வருந்துயர்
போது மாறெது போதிய மென்றவ
னோத வோதக் கலாதர னோதுவான்.

இ-ள். நீதிமார்க்கங்களிற் றவறாதவராய் வந்த நீங்களிருவரும் யார் உங்களுக்கு இப்படிவந்த துக்கத்திற்கு மூலகாரணமென்னவென்றான் அதுசென்றறுவது எவ்விதத்தினால் சொல்லுங்களென்றசொல்லக்கேட்டு, கலாதரனென்பவன் சொல்லுவான். எ-று. ௨௩

வாய்ந்த சாலி மதுரை யின்மன்னனே
யேய்ந்த விஞ்சையர் யாங்களிவன்பெயர்
காந்தி சாலி கலாதர னென்பெய
ராய்ந்த நண்பின ராய்விளை யாடினோம்.

இ-ள். பொருந்திய செந்நெல் விளைகின்ற மருதநிலங்களையுடைய மதுரைக்கு அரசனே! நாங்கள் ஒப்பற்ற வித்தியாதரர்கள், இவன்பேர் காந்திசாலி, என்பெயர் கலாதரன் நாங்களிருவரும்மிகுந்த நேசராய் விளையாடிக் கொண்டிருந்தோம். எ-று. ௨௪

மார வேளும் வசந்தனும் போலவே
வார மேபிரி யாதுறை நாளிலே
சேர வூழ்வினை சென்று தொடர்ந்திட
மேரு மால்வரைச் சாரலின் மேவினோம்.

இ-ள். மன்மதனும் அவன் சிநேகனாகிய வசந்தனும் போல, ஒருவரைக்கொருவர் பிரியாமல் வாசஞ்செய்யு நாளையில் முன்செய்த வூழ்வினைவந்தடைய மகாமேரு மலையின் சாரலில் போய்ச் சேர்ந்தோம். எ-று. ௨௫

வேறு.

மாச்சரிய மிக்கதொரு வாசமுனிவாழு
மாச்சிரம மேலருகி லந்தமுனி தானே

நீர்ச்சொரிய நெஞ்சுருகி நின்றமர மெல்லாம்
பூச்சொரியு நந்தவன மீதினிடை புக்கேம்.

இ-ள். கோபமிகுந்த துருவாசரிஷி வாழ்கின்ற ஆச்சிரமத்தின ருகில் அர்ச்சரிஷி மனமுருகித் தண்ணீர்சொரிய வளர்ந்த விருட் சங்களெல்லாம் புட்பங்களைச் சொரியும் நந்தவனத்திற் புகுந்தோம்.

புக்க வனந்திற்சிறு புதர்க்களை மிதித்தான்
மிக்கவினை யேனுமதின் மென்மலர் பறித்தே
னக்கணமு னார்ந்துமுனி யங்கிவிழி யாலே
கக்கவொளி மிக்கசடை கட்டவிழ வந்தான்.

இ-ள். அப்படிப்புகுந்த வனத்தில் இக்காந்திசாலி அங்குள்ள சிறுபுதர்களை மிதித்தான், மிகுந்த தீவினையையுடைய நானும் அவைகளிலிருக்கும் மேன்மையாகிய புட்பங்களைப்பறித்தேன், அக் கணமே துருவாசரிஷி அதிர்ந்து விழிகளால் நெருப்பைக் கொட் டிக் கொண்டு சடையவிழ்ந்துவிழக் கோபித்துவந்தார். எ-று. ௨௭

முத்துமணி யாமென முகத்தினில் வியர்ப்ப
வித்துருமம் வைத்தனைய மெல்லிதழ் துடிப்ப
வுத்தரியம் வீழ்வதை யடிக்கடி யுயர்த்திச்
சித்திர வழுற்பொறி தெறிக்கவிவை சொன்னான்.

இ-ள். அழகிய முத்துகள்போல் முகத்தில் வேர்வையுண்டாக வும், பவளம்போன்ற மிருதுவாகிய இதழ்துடிக்கவும், நழுவிப்போ கின்ற வஸ்திரத்தை யடிக்கடி உயர்த்திக்கொண்டு சித்திரமாகிய அக் கினிப்பொறி தெறிக்க இவைகளைச் சொன்னார். எ-று. ௨௮

செந்தபனர் தங்கதி ருறுதுசிறு காலு
நந்தமாக வுறுமொரு காலுமிதை நன்று

முந்திலையு திர்ந்துயுல ராறுமுடி வெய்தா
திந்தவன மீதொருவ ரெய்தவெளி தாமோ.

இ-ள். சிவப்பாகிய சூரியகிரணமும் என்றுடைய பயத்தினு லே வரக்கூடாது, தென்றற் காற்றும், வண்டுகளும், ஒருபோதும் இவ்வனத்தை யடையமாட்டாது, இலைகள்பழுத்துதிராது, வாடா து, நாசமடையாது, இத்தன்மையையுடைய இவ்வனத்தில் ஒருவர் வருவதற்கு எளிதோ. எ-று. ௨௧

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சேவினர்க் கினிய பூசைக்
  கணிமலர் செலுத்துங் காவிற்
பாவிகாள் புகுந்தென் கோபக்
  கனலிடைப் பஞ்ச தானீர்
மேவிய துரங்க மாகென்
  றிவற்றுரை யிடத்தை யீந்தா
ஞவியாப் பிறப்பா யென்று
  ஞண்மலர் பறித்த வென்னை.

இ-ள். இடபவாகனராகிய சிவபிரானுக்கு இனிமையாகிய பூசைக்காகச்சாத்தும் அழகிய புட்பங்கள் இருக்கும் சோலையில் பாவிகளே! நீங்கள்புகுந்து என்னுடைய கோபமாகிய நெருப்பினி டத்தில் நசைப்பட்டுப் பஞ்சானீர்கள், குதிரையாகப் போகக்கடவா யென்று விஷம்போல் இக்காந்திசாலிக்குச் சாபங்கொடுத்தார், புட் பம்பறித்த என்னைப் புழுகுபூனையாய்ப் போவென்று சபித்தார் துருவாசரிஷி. எ-று. ௩௦

கோபமே தவம தாகப்
  பலித்திடுங் கொடியோ னிட்ட
சாபமேல் வரவே நாங்க
  ளிருவருந் தளர்ந்து ஞானந்

தீபமே யருளே யன்பர்
செல்வமே யெனச்சென் றேத்திப்
பாவமே விடுமிச் சாப
மொழியுநாள் பகர்தி யென்றேம்.

இ-ள். கோபமே தவமாகப்பலித்த பொல்லாத இருடியிட்ட சாபம் எங்கள்மேல்வர, நாங்களிருவருந் தளர்வடைந்து ஞான விளக்கே! கிருபாசமூர்த்திரமே! பத்தருடையசெல்வமே! என்று எதிர்சென்று வணங்கிப் பாவம் உண்டானதினால் எங்கள்மேல்வந்த சாபம் ஒழியும்நாள் என்றைக்குச் சொல்லுமென்று கேட்டோம்.

முனிவது தவிர்ந்து சாப
முனிவனு மொழிவா னிந்தத்
தனிவருஞ் சாபஞ் சோணு
சலத்தினை வலஞ்செய் தாற்போம்
மனிதருஞ் சுரரும் போற்று
மலைவலம் புரிகை தானு
மினுமையாம் பாண்டி நாட்டி
னிறைவனு லெய்து மென்றார்.

இ-ள். துருவாசரிஷிக்கு உண்டாயிருந்தகோபம் நீங்கி நானிட்ட இவ்வொப்பற்றசாபம் அக்கினிமலையாகிய திருவண்ணாமலையை வலமாக வந்தாற்போதும், மனிதரும் தேவரும் வணங்கும் அந்த மலையைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தல் சிறந்தபாண்டிய தேசநாதனால் கிடைக்குமென்றார். எ-று. ௩௨

என்றிருந் கதையுஞ் சொல்வா
னெரிபழற் கிரிய தாக
நின்றவெம் மிறைவன் முன்னு
னொடுவனக் கடவு ளிந்த
மன்றல்சேர் கனியைத் தன்சே
யிருவரும் வருந்திக் கேட்க

வின்றுல கனைத்துஞ் சூழ்ந்தோர்
கனிப்பமென் றிறையுஞ் சொன்னான்.

இ-ள். இப்படிச்சொல்லி ஒருகதையுஞ் சொல்வார், சொரூபத்து விட்டெரிகின்ற அக்கினிமலையாய் நின்ற எமது பரமசிவம், முற் காலத்தில் ஞாலத்திற்கதிசேவந்தயாகிய வருணைக்கொடுத்தவாசகனை பொருந்திய மாம்பழத்தைத் தமது பிள்ளைகளாகிய விநாயகர், சுப் பிரமணியர் இருவரும் வருந்திக்கேட்க, இன்றைக்குள் உலகமுழு துஞ் சுற்றிவந்தவர்க்கு இப்பழங்கொடுப்போமென்று பரமேஸ் வரருஞ் சொன்னார். எ-று. ௫௭

கந்தரு மயிலி லேறிக்
கடலுல கனைத்துஞ் சூழ
முந்தினான் கரிய வானை
முகத்தவ னெழுந்தெல் லோர்க்குந்
தந்தையாந் தனது தாதை
தனைவலம் புரிந்தான் றந்தை
மைந்தனைத் தழுவி வேண்டும்
வரத்துடன் கனியு மீந்தான்.

இ-ள். சுப்பிரமணியரும் மயில்வாகன மேறிக்கொண்டு சப்த சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமிமுழுதுஞ்சுற்றிவந்தார், கருமையாகியயானை முகமுடைய விநாயகர் எழுந்திருந்து உலகத்திலுள்ள சர்வாத்மாக் களுக்கும் தந்தையாயுள்ளவர் தனது பிதாவல்லவாவென்று சிந்தி த்து, அவரைச் சுற்றிவந்தால் உலகத்தைச்சுற்றி வருவதொக்கு மென்று தம்முடைய தகப்பனைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தார், சுவாமி மகனைத் தழுவிக்கொண்டு வேண்டிய வரங்களும் பழமுங்கொடுத் தார். எ-று. ௫௮

வேலினன் கடிது மேவிக்
கனிதர வினவத் தம்மைக்
காலினால் வலமா யிந்தக்
கரிமுகன் வந்தா னேழு

தாலமே வலஞ்செய் தாலும்
பலபல தவஞ்செய் தாலும்
பாலகா நமைச்சூழ் தெய்வப்
பலத்தினுக் கிணையோ பார்க்கின்.

இ-ள். சத்திவேலைக் கரத்திற்றரித்தருளிய சுப்பிரமணியர் சித்திரத்தில் சென்ற பூமியைச் சுற்றிவந்து பழத்தைக்கொடுக்கும்படி கேட்கச் சுவாமி நம்மை விக்கினேசுரன் காலால் நடந்து சுற்றிவந்தான், ஏழுலகத்தை வலஞ்செய்தாலும் பலபலவாகிய தவத்தைச் செய்தாலும் மகனே! நம்மைச் சுற்றிவரும் மேலான பலனுக்கு ஒப்பாகுமோ பார்க்குமிடத்தில். எ-று.	௩௰

செம்மலை யுருவார் நம்மைத்
தினம்வலம் புரிந்தோர் வேந்தன்
றம்மினு மதிக மாயோன்
றனக்குமே லதிகம் பார்க்கி
லும்மினு மதிக ரிந்த
வுமையினு மதிகர் மைந்தா
வெம்மினு மதிக மென்று
னெவர்க்குமே லதிக மானோன்.

இ-ள். சிவப்பான மலையுருவமாகிய நம்மை தினந்தினமும் வலம்வந்தவர்கள் பிரமனிலும் அதிகராவார், விட்டுணுவிலும் அதிகராவார், பார்க்கில் உம்மிலும் அதிகராவார், இந்தப்பார்வதியிலு மதிகராவார் மகனே? எம்மைப்பார்க்கிலும் அதிகராவர் என்றார். எல்லார்க்கு மேலாகிய சிவபிரான். எ-று.	௩௧

மாசிலா நமது மேனி
வரைதனக் கமரர் தாமும்
பூசனை புரிய மாட்டா
ரதைவலம் புரிந்த பேருக்

காசையா யளிக்கும் பூசை
நமக்கினி தளிக்கும் பூசை
கூசமா றிழைத்த திங்கு
நமைச்செயுங் கொடுமை யாகும்.

இ-ள். குற்றமில்லாத நம்முருவமாகிய இம்மலைக்குச் சாக்கா டற்றவர்களாகிய தேவர்களும் பூசைபண்ண மாட்டார்கள், அதை வலமாகச் சுற்றி வந்தவருக்கு ஆசையுடனே செய்கிற பூசை நமக்கு இனிதாகச் செய்கிற பூசையேயாம், அவர்களுக்குக் கூசும்படி செய் தவை நமக்குச்செய்த தீமையே யாமென்று சுவாமி சுப்பிரமணிய ருக்கு அருளினார். எ-று. ௬௪

என்பது மொழிந்தா னந்த
னெனச்சொலி முனிவன் போனான்
பின்பதன் படியே நாவி
புரவியாய்ப் பிறந்தோ மின்று
தென்புவி யுடையாய் நின்னாற்
றிருமலை வலமும் பெற்றோ
மின்போலி பழைய கோலம்
படைத்தெழில் விமானத் தானோம்.

இ-ள். இப்படிச்சுவாமி சொன்னாரென்று குருவாசிரியர்சொல் லிப்போனார், பின்பு அப்படியே குதிரையாகவும் நாவியாகவும் பிறந் தோம், பாண்டிய தேசத்தை யுடைய ராசனே? இன்றைக்கு உன் னால் திருமலையைப் பிரதட்சணமுஞ் செய்தோம் மின்னல்போல் பிரகாசிக்கின்ற பழைய உருவம்பெற்று அழகுபொருந்தியவிமானத் தில் ஏறினவர்களானோம். எ-று. ௬௫

எங்கடம் வரவி றன்பா
லிடுக்கண்வந் தடைந்த திந்த
வெங்கனல் வரையை மாயின்
மிசைவலம் வருகை யாலே

பொங்கிய தருவும் பூசை
புரிந்திடிற் போமென் றேநித்
தங்களூர் புகுந்தார் காந்தி
சாலியுந் தாறு மாக.

இ-ள். எங்களுடைய சரித்திரமிது, அக்கினி சொரூபமாகிய இம்மலையைக்காலினால் வலஞ்செய்யாமல் குதிரையிலேறிவலஞ்செய்தபடியினாலுனக்குத்துன்பம்வந்துநேர்ந்தது, அதுவுஞ்சுவாமியைப்பூசைசெய்தாற் போய்விடுமென்று சொல்லிக் காந்திசாலியுங்கலாதாறுந் தங்களூருக்குப்போனார்கள். எ-று. ௩௯

வேழமும் பரியுந்தேரும்
வீரருஞ் சுவடு நாடிச்
சூழமந் திரிக ளோடுஞ்
சூழ்ந்தனர் துயரந் தீர்ந்தான்
றாழையின் கமுகின் காடுந்
தவளவான் கதிரைத் தீண்டும்
வாழையுங் கரும்பின் சாற்றின்
வளர்ந்திடும் வைகை நாடன்.

இ-ள். அதன்பின்பு யானையும், குதிரையும், தேரும், காலாட்களும், அடிபற்றிக்கொண்டு மந்திரிகளுடனே அரசனை சுற்றிக்கொண்டார்கள், அப்பொழுது வியசனம் நீங்கினான், தென்னமரங்களும் கமுகவனமும் சந்திரனோத்ரமுளதும் வாழைமரங்களும் ஆகிய இவைகள் கரும்பின்சாற்றினால்வளர்ந்திடும் வளப்பமுள்ள பாண்டியதேசத்துக்கரசனாகிய வச்சிராங்கத பாண்டியன். எ-று. ௪0

அரதனுங் கதனு மைந்தன்
றனைக்கடி தழைப்பிற் காதி
பாதனு மெனவிப் பாரைப்
புரவெனப் பகர்ந்தான்சில

விரதனுங் கதனைக் கேளா
வதன்முனம் விடைபெற் றானை
யிரதமான் மருங்குஞ் சூழப்
பதிபுகுந் திறைமை செய்தான்.

இ-ள். வச்சிராங்கதபாண்டியன் தன்பிள்ளையாகிய இரத்தினாங்கத பாண்டியனைச் சமீபத்தில் வரவழைத்து, முன்னாள் மனுவம்சத்திற் பிரபலனாயிருந்த பரதன்போல் இவ்விராச்சியத்தைக் காப்பாற்றென்று சொன்னான், நல்லொழுக்கத்தையே விரதமாகக் கொண்ட இரத்தினாங்கதனும் அவ்வார்த்தையைக் கேட்பதற்கு முன்னமே விடைபெற்றுக்கொண்டு யானைதேர் முதலாகிய சேனைகள் நான்குபக்கத்திலும் சூழ மதுரைக்குப்போய் இராச்சிய பரிபாலனஞ் செய்தான். எ-று. ௪௧

முறையினு லிறையின் வந்த
கனகமு முத்துந் தெவ்வர்
திறையினு லளந்த பொன்னுந்
தினந்தொறுங் களிற்றின் மேலே
யிறைவனுர் தனது தாதைக்
களித்திட விறைவன் வேணிப்
பிறையினுக் கினிய பூசை
திருப்பணி பெரிதுஞ் செய்தான்.

இ-ள். நியாயமாக ஆறிலொரு கடமை கொண்ட திரவியமும் கடலிற்குளித்து வாரிவந்த முத்துக்களும், சத்துருக்களால் திறையாகக் கொடுக்கப்பட்ட பொன்னும் தினந்தோறும் யானையின்மேலேற்றி அரசனாகிய தன்தகப்பனுக்கு அனுப்புவிக்க, வச்சிராங்கத பாண்டியன் சடையில் சந்திரனைத் தரித்த சுவாமிக்கு இனிமையாகிய பூசை திருப்பணி பெரிதாகச் செய்தான். எ-று. ௪௨

செய்த பின் றவமதாகிக்
கௌதமாச் சிரமத் தோர்பா
லெய்திய பன்ன சாலை
யியற்றிநம் பாவந் தீர்க்கு
மைதவழ் மிடற்றாற் கன்பாய்
மலைவலஞ் செயுநா ளந்தக்
கைதவற் கெதிரே வந்தான்
கைதவர்க் கெதிரே வாரான்.

இ-ள். அருணாசலேசருக்குத் திருப்பணியும் பூசைமுதலான வைகளும் சிறப்பாகநடந்த பின்பு, தவஞ்செய்வதற்கு நினைந்து கௌதமருடைய ஆச்சிரமத்திலொருபக்கத்திற் பர்ன்னசாலைகட்டி நம்முடையபாவத்தைநீர்க்கின்ற நீலகண்டமுடைய சுவாமிக்குஅன் பாய்க்கிரிப்பிரதட்சணஞ் செய்கின்றநாளில், கைதவனாகிய பாண்டி யனுக்கெதிரேவாராத பரமசிவன். எ-று. ௪௩

அணிச்சிறு பிறையும் போத
வருள்பொழி விழியு நீல
மணிக்கறை மிடறு நாலு
புயங்களு மலர்க்கை மானுங்
கணிச்சியும் விடையின் மீதி
லிருப்பதுங் கண்டேன் பாவப்
பிணிச்சிறை விடுப்ப தென்றே
யெனச்சொலிப் பெரிதுந் தாழ்ந்தான்.

இ-ள். அழகு அமைந்த சிறிய சந்திரனையும், மிகவும் கருணை பொழிகின்ற கண்களையும், நீலமணிபோல்பிரகாசிக்கின்றகண்டத்

தையும், நான்குகைகளையு மலர்போன்ற கையில்மானும் மழுவுமு டையவராய் ரிஷபவாகனத்தின்மே லிருப்பதையும்பார்த்து என்னு டைய பாவப்பிணிப்புஎன்னைவிட்டு வந்து என்னைக்காவென்றுசொல் லித்தவும் பாண்டியன் வணங்கினன். எ-று. ௪௪

வேறு.

அண்ணாமலை யுடையாய் மழ
விடையா பணி சடைசேர்
தண்ணாமலை யுடையா யெமை
யுடையாய் நுதல் தழுவுங்
கண்ணாமலை வுடையா வினை
கடவா ரறி வறிதற்
கொண்ணா மலை யுடையா யுமை
யுண்ணா முலை தலைவா.

இ-ள். அண்ணாமலையென்னும் பெயரையுடையவரே! இளமையாகிய ரிஷபவாகனத்தை யுடையவரே! அழகுள்ள சடையில் குளிர்ந்த கங்கையையுடையவரே! எங்களை யாட்கொள்ள உடையவரே! நெற்றியிற்பொருந்திய கண்ணையுடையவரே! மயக்கமுடையவ ரும் பாவங்களைக்கடக்காத பாவிகளறியப்படாத கைலாயமலையி லிருக்கின்றவரே! உண்ணாமுலையாகிய பார்வதியினது தலைவரே.

மையாகிய வினையே துணை
பொருமா வினில் வலமாய்ச்
செய்யாதது செய்தே வினு
திரென் னரை செய்தான்
பொய்யா தவன் மொழிகின்றது
கண்டே யருள் பொழிவுற்
றையானன முடையான் மழ
விடையா னிவை யருள்வான்.

இ-ள். தீவினையை யுடையவனாகிய நாம் உம்மை ஒருகுதிரையிலேறி வலமாகவந்து நான் செய்யத்தகாத காரியம் செய்ததனால் பொறுத்தருள வேண்டுமென்று பொய்யில்லாத பாண்டியன் சொல்ல, அதைக்கேட்டு கிருபையுண்டாகி இளமை பொருந்திய ரிஷபவாகனராகிய ஐந்து திருமுகத்தை யுடைய பரமசிவன் அருளிச் செய்தார். எ-று. ௫௬

மன்னுமக பதிநீ யெமை
மதியா தொரு குலிச
மந்நாள் விட லுற்று யத
னாலே நர வடிவா
யின்னுதனை பெற்று யினி
யிமையோ ரதி பதியாய்ப்
பொன்னுடனை யென்றே வரம்
பொழிந்தே யிறை மறைந்தார்:

இ-ள். வச்சிராங்கதபாண்டியனே! நீபூர்வஜன்மத்தில் தேவேந்திரனாயிருந்தாய், அந்நாளில் நம்மை அலட்சியஞ் செய்து வச்சிராயுதத்தை நம்மேல் பிரயோகஞ்செய்தாய், அதனால் பூமியில் மனிதனாகப்பிறந்து வெறுக்கத்தக்கிலவாகிய துன்பமடைந்தாய், அதன் பின்பு (இப்போது நீ) நம்மைப்பிரதக்ஷிணம் வலம்வந்தபடியினால் இனித் தேவர்களுக்கு அதிபதியாகிய தேவலோகத்துக்குப் போவாயென்று வரங்கொடுத்து சுவாமி மறைந்தார். எ-று. ௫௭

அருணைப்பதி வள மிப்படி
யருளும்புரி நினைவோர்
மருணைந்தக ளடையார் சிவன்
வடிவா குவ ரென்றான்

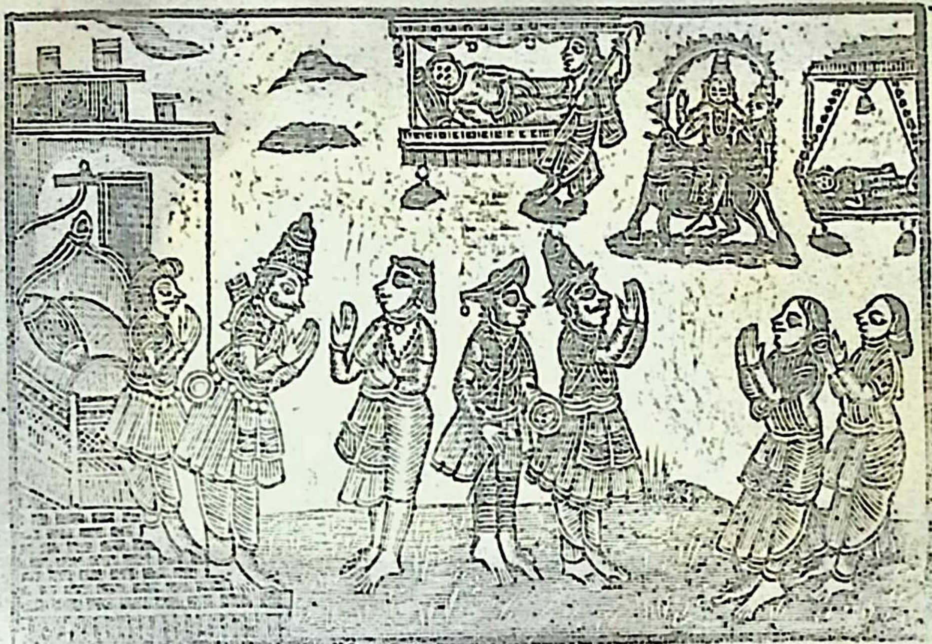
கருணைக் கொரு கடலேயா
கதி பெற்றன னென்றே
சரணத்திடை பணிந்தா னமன்
றனை வாட்டிய தவத்தோன்.

இ-ள். அருணாசலத்தின் வளப்பம், இத்தலத்தை நினைப்பவர்கள் மரணத்துன்பம் பொருந்தாமல் சிவனுடையரூபம் பெறுவார்களென்று நந்திதேவர்சொல்ல, எமன்வாடும்படி செய்த தவமுடைய மார்க்கண்டேயர் கேட்டு கிருபாசமுத்திரமானவரே, உம்மால் பரகதியடைந்தேனென்று அவர்பாதத்திலே வணங்கினார். எ-று. சஅ

இக்காதையின் பொருளானதோ
ரெழுத் தாகிலுந் தெளிந்தோர்
தக்காருடன் படித்தோர் சிவ
சாயுச் சியம் பெறுவார்
முக்காலமு மிது கற்றவர்
வினவிப் பொருண் முடிப்பார்
புக்கார்சிவ கதி யென்பது
புதுமைப் பொரு ளன்றே.

இ-ள். இக்கதையில் ஒரு எழுத்தினது பொருளாயினும் அறிந்தோர்களும், பெரியோர்களோடு படித்தவர்களும் சிவசாயுச்சியமடைவார்கள், திரிகாலத்திலுமிதைத் தோத்திரித்தவர்கள் இதின் அருத்தத்தைக்கேட்டு முடிப்பவர்கள் ஆகிய இவர்களெல்லோரும் சிவகதியிற் சேர்வார்களென்பது ஆச்சரியமாமோ. எ-று சக

ஆறுவது.
வச்சிராங்கத பாண்டியச் சருக்கம்.
முற்றிற்று.
ஆக திருவிருத்தம்-சகூ.

10. திருவண்ணாமலையை அரசாண்ட வல்லாளமகாராஜனுக்குச் சிவபெருமான் புத்திரனாகத்தோன்றி மறைந்து, ரிஷபவாகனருடராய் வந்து அவ்வரசனுக்குக் காக்ஷிதந்த மகாத்மியம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வல்லாளமகாராஜச் சருக்கவசனம்.

சந்திரசடாதராகிய சிவபெருமான் திருக்கோலங்கொண் டெழுந்தருளிய ஸ்ரீ அருணையம் பதியின்கண் அக்கினிகுல திலகனும் பக்த சிரோமணியுமான வல்லாளமகாராஜ னென்பவன் மனுநீதிமுறைவழாது செங்கோனடாத்திவந்தனன் அவ்வரசற்கு இகத்தின்கண் அடைதற்குரிய வின்பங்களை மலியச்செய்யும் அளவிறந்த செல்வமிருந்தும், புத்திரப் பேறின்மையால் மனந்தளர்ந்தவனாய் அப்பேற்றையடையுமாறு மந்திரிகளிடத்திற் பரியாலோசித்து யாவராயினுந் தன்னிடமிருந்து எதையடையக் கருதுகின்றனர்களோ அதை அவர்கள் மனோபீஷ்டப்பிரகாரம் அளிப்பதாக ஞாயத்தையனாவத் துவசம்நாட்டி உலகெங்கணும் முரசறைவித்தான். அவ்வாறே வேண்டுமவர்கள் வேண்டியவனைத்தும் ௩௨-தருமங்களையும் குறைவற நடத்தி வருங்கால் முற்றுமுணர்ந்து அறியார்போல் கைலாயத்தில் வீற்றிருக்கும் நம்பெருமான் நாரதரால் வல்லாளராஜன் உலகின்கண் செய்யும் தருமங்களையும் அதனாலுண்டானபுகழையும் அறிந்து அன்புகூர்ந்து அவ்வரசனது மனோபீஷ்டத்தை நிறைவேற்றத் திருவுளங் கொண்டு கருணாநிதியாகிய கடவுள் தங்கணங்களுடனும் தமது நண்பனாகிய குபேரனும் உபசங்கவர்களாகப் புடைசூழவும் தாம் ஜங்கமக் கூட்டத் தலைவராக வேடங்கொண்டு வல்லாளனால் பாதுகாத்துவரும் அருணையம் பதிக்கு வந்து கணிகையர் வீதியிற்சென்று சிற்றின்பவாதையி லமிழ்ந்தினவர் போலநடித்துத் தங்களுக்குறிய விரகதாபத்தை தீர்த்துக்கொள் வதற்காக தங்களுடன் மனமொத்தலீலைகளைச் செய்துபோக நுகர்வதற்கு ஓர் இரவு முழுதற்குமுரிய பொருளைத் தருவதாகத் தீர்மானித்து அவ்வாறே தங்கூட்டங்களை யெல்லாம் கணிகையர் வீதிகளொன்றேனுந் தவறாமல் விடுத்து அன்றிரவு விடியுமளவும் அவரவர்கள் கைக்கொண்டமாதர் களைவிட்டுப் பிரியாதிருக்கும்படித் தங்கூட்டத்தவர்களுக்குக்குறிப்பாகவுரைத்துத் தாம் வல்லாள மகாராஜனைச் சோதிக்க வெண்ணங்கொண்டு அரண்மனையை நோக்கிவர, அவ்வரசனால் எதிர்

கொண்டுசென்று ஆராதிக்கப் பட்டவராய் விளங்கும் சங்கமர் உருக்கொண்ட மான்மழு சதுர்ப்புஜதாரகண்ட திரியம்பகராகிய எம்பெருமான்றாம் மன்மதன் கணையால் கணைபட்டவர்போல் நடித்து அயனை நவித்திப்பின் தமக்கு ஒருமாதைக் கூட்டும்படிசெய்ய வேண்டுமென்றும் அதனலவ் வரசனது புகழ் இவ்வுலகின்கண் பிரகாசித்த லோடும் வானுலகிலும் பிரகாசிக்குமென்றுங் கூறினர்.

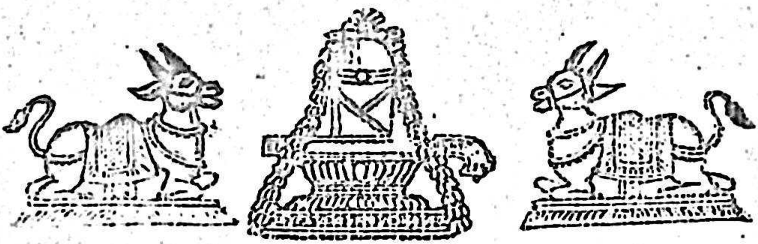
அரசன் அவ்வாறு தருவதாகச் சங்கமருக்கு வாக்களித்து நகர் கணிநோக்கி, கணிகையர் வீதியிற்சென்று மிக்கரூபலாவண்யம் பொருந்திய ஒருமாதை அழைத்துவரும்படி உத்திரவுசெய்ய, அவர்களு மப்படியேபோய் நோக்குங்கால் கணிகையர்க ளெல்லாம் ஒவ்வொரு சங்கமர்களோடும் புணர்ந்திருந்துக்கொண் டிருக்குஞ் சம்பிரமங்களைக் கண்டு இன்று முடியாதென்று அரசனிட முரைத்தனர். அஃதை யரசன்கேட்டுத் தாமேசென்று அழைத்துவருவதாய்ப் போனபொழுது கணிகையர்கள் வீடுதோறுந் தவறாமல் ஒவ்வொரு சிவனடியார் களிருந்துகொண்டும், மாதர்களோடு கலந்து லீலைகளைப்புரிந் தானந்தித்துக்கொண்டுமிருப்பதை நோக்கியும், யாராவது ஒருமாது தன்னெண்ணத்துக் குடன்படுபவர்களுக்குத் தன்னாடுராச்சியபாரம் முதலியசம்பத்துக்களைக் குறைவறக் கொடுப்பதாகத் தெரிவித்தும் என்னத்தை வெளியிட்டும் ஒருவரும் அதற்கிணைக் காதலால் மனக்கிலேசமுற்று இனியாது செய்வதென்று தோன்றாது இன்றோடே தன்புகழுக்கு பங்கம்வந்துவிடுமே என்பதை யுட்கொண்டவனாய் அரண்மனைக்குச்சென்று அயர்வடைந் திருந்தான் பூரணச்சந்திரோதயம் போன்ற அவ்வரசனது முகாரவிந்தம் வேறுபட் டிருத்தலை நோக்கிய தன்பத்தினிமார்களி லினியவளான சல்லமாதேவி தன்னாயகனுக் குற்றுள்ள கவலையையறிந்து அரசனது கீர்த்தியை நிலைநாட்டக்கருதி அச்சங்கமரது மனோபீஷ்டத்தை நிறைவேற்றும்படி ஆக்ஞாபித்தால் உடன்படுந் தனது எண்ணத்தை நாயகனுக்குத் தெரிவித்தனள் அதனைக் கேட்ட வல்லாளன் அதிக சந்தோஷமடைந்து சங்கமருக்குத் தான் அளித்தவாக்கு நிறைவேறும்படி முன்வந்துதவிய தன்மைவாய்ந்த தனதினிய மனைவியினது திறத்தைமெச்சி அவ்வாறேநடக்க ஆக்ஞாபித்து பின்னர் சங்கமர்சந்நிதானத்தில் வந்து "தேவரீர் தமது விருப்

பத்தைநிறைவேற்றிக்கொள்வதற்காக பள்ளியறைக்கு எழுந்தருளி கிருபை பாலிக்கவேண்டும் எனப்பணிந்து அஞ்சலியத்தனாய்நின்ற வாசனைச்சங்கம ருருத்தரித்துவந்த பரம்பொருள் தன்னொளிகூர்ந்து அரசனால் வியயிக்கப்பட்ட நவரத்தின கசிதமான அம்சதூளிகா மஞ்ச முதலியன வமைக்கப்பெற்றுள்ள திருப்பள்ளியறைக்கு எழுந்தருளி அம்மஞ்சத்தின்மீது யோகநித்திரையி லமர்ந்தனர்.

இதனிடையில் தன்னாயகனான வாசனாற் பணிக்கப்பட்டஆக்ஞாயசல்லமாதேவிசிரமேற்கொண்டுசுகந்தபரிமளதைலாதிகளால்நீராட்டப்பெற்று பீதாம்பரமுதலியபட்டாடைகளையணிந்தருளி யமராங்கனைகளையுந் தோற்கச்செய்யும் நவமணிகளிழைத்துள்ள ஆபரணங்களாலும் களபகஸ்தூரி முதலிய வாசனைத் திரவியங்களாலும் நறுமலர்மாலைகளாலும் அலங்காரஞ்செய்துகொண்டு தன்னாயகனைத் தியானித்தும் சங்கமரைக் கூடுந்தொழிலைக் கருதினவளாயும் மயிற்சாயலையுடைய நடையோடும் இவளான்போன்றமிரண்டபார்வையோடும் சங்கமராமர்ந்திருக்குந் திருப்பள்ளியறையை நோக்கிச் சென்றுட்புகுந்து சிவனடியாரைக் குளிர்ந்தபார்வையால் நோக்கி அவர் நித்திரை செய்வதாகவெண்ணி அதிலிருந்தும்விழிக்கச்செய்வான் கருதி தனது காந்தி லமையப்பெற்ற வீணையைமீட்டி கேட்டபேருக்கு ஆனந்தத்தை விளைவிக்கக்கூடிய கீதத்தை மீட்டியும், சுகந்தபரிமளங்கமழக்கூடியதும், புளகாங்கிதஞ் செய்யக்கூடியதுமான களபம் பனிநீர் முதலியவைகளை முறையே அவர் தந்திருமேனியிற் பூசிரோட்சித்தும், துயிலெழாததுகண்டு மாரனது வெவ்விதாதியங்களைச் சோல்தான்புற்றயர்வடைந் திருப்பதென்றகவலையுற்றுசோகவிகாரந்தீர்த்த ஆலிங்கனம் என்னும் மருந்தை ஒருகணமேனுந் தாமதிக்காமல் அருந்த உன்னி, தனது திருகரங்களாலும்அவரை மெய்யுடன் சேர்த்தணைக்கத் தொடங்குங்கால் நம்பெருமானுமிய அறிவுக்கறிவாய் நின்ற அற்புதன் தாமகொண்டசங்கமருருவத்

காந்து, இளங்குழந்தையாகிய மழலைக்குரலைக்கேட்டு இறைவம்பரமன் திருவிளையாடலென் றவ்வரசியானந்திக்க அவள் தன்னிருகரங்களிலு மோர்தப்பெற்றன்ன செவ்வியபாலகனாய்த் தோன்றினார். அதனை அம்மாது சிரோமணியும் வல்லாளமகாராஜனும் தம்அருந்தவத்தை நிலைபெறச்செய்து புகழை நிலைநாட்டும்பேறு இதுவோ எம்பெருமான் நமக்களித்தது என்று அக்குழந்தையின் சிரகாந்தியையும் அருள் நிறைந்த பார்வையையும் செவ்விதமான இதழமைந்த வாயையும் நோக்கி நோக்கி முத்தமிட்டு உச்சிமோந்து மிக்க காதலோடும் பேரானந்தம் கொண்டிருக்கையி லவர்கள் வியப்புற்றுக் கசாகரத்தி லமிழும்படி மாயமாய் எம்பெருமான் மறைந்து திருக்கைலாய கோலத்தோடும் ஆகாயத்திற்றோன்றி தேவதுந்துபிகளார்ப்பரிக்கவும் வானவர்கள் புஷ்பமாரிவருஷிக்கவும், இமையோர்கள் அஞ்சலியத்தராய்ப்போற்றவும், தரிசனந்தந்தார். வல்லாள மகாராசன் அக்காக்ஷியைக்கண்டு ஆவலோடும் பூமியிற்பணிந்தெழுந்து இருகரங்களையுங்கூப்பி "அடியார்களைச்சோதித்தாட்கொள்ளுஞ் சோதியே! சரணம் அடியேனுக்குப்பின் னிவ்விராச்சியபாரந் தாங்குதற்கும், சாஸ்திரவிதிப்படி யெனக்கு நடத்தவேண்டியகிரியைகளை நிறைவேற்றுவதற்குமாக ஒருபுதல்வனைக் கடாக்ஷித்தருளவேண்டுமென்று" தொழுதான் அதற்கப்பரமசிவம், அரசனே! உனக்குநாமே பிள்ளையாய்த் தோன்றினபடியால் உனது வாழ்நாளுக்குப் பின் புத்திரன் செய்யவேண்டிய சகல கிரியைகளையும் நாமே செய்து வருவோமென்று திருவருள்புரிந்து தம்பதி சென்றடைந்தார். பிறகு மிகுந்த ஆவலோடும் வல்லாளமகாராஜன் அருணையம்பதியை செங்கோனாய் ஆண்டுவந்தனன்

வல்லாள மகாராஜச் சருக்க வசனம்
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஏழாவது

வல்லாள மகாராஜன் சருக்கம்.

கலி நிலைத்துறை.

பாச முற்றவச் சிராங்கத பாண்டியன் சிறை
வாச மாய்ந்தவின் றேமினி * வல்லாளனுக்
கீசனேமக வாகவந் தெய்திப் பின்னுறுதி
ஓசையா யருட் செய்தனை யுமக்குரை செய்வாம்.

இ-ள். சந்திரஜடாதர மூர்த்தியாகிய பரமசிவனுடைய பாத பத்மங்களில் மிகவும் அவாவினையுடைய வச்சிராங்கத பாண்டியன் சரிதையை கிரமமாகச் சொன்னோம். இனிவல்லாள மகாராஜனுக்கு

---

* ஆதியில் விஜயநகரத்தை பரிபாலித்த கிருஷ்ணதேவராயர் விஜயத்தாலும் பிரதாப உருவத்தாலும் மேற்படி வல்லாளமகாராஜன் வமிசத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

(அரிபிரமாதி தேவர்களுக்கரியவனுமியும், பார்வதிதேவியாரோடுந் தேவகணங்கள் பணிந்து போற்றும்படியானவனுமியும், ஸ்ரீகைலாய கிரியி லெழுந்தருளியிருக்கும்) பரமசிவமே புரந்திரனுக்குத் தோன் றிமறைந்தபின்னர், அக்கடவுள்விசும்பின்கண் வெள்விடையின்மீ தெழுந்து அவ்வாசனுக்கு அருள்சார்ந்தனையும் மார்க்கண்டேயமு னிவரே! உமக்குச் சொல்லுகிறேமென்று நந்திதேவர் திருவாய் மலர்ந்தருளுகின்றார். எ-று. ௧

மணி கொழித்திடு மாடமா ளிகைதவழ் சோலை
திணிகொ ளம்பரத் திணையுறு சிறப்பினை யார்ந்த
கணிகை யாயவர் கற்பினை யருந்ததி தனக்கே
யிணையெனச்சொல விசைக்குமா வருணையம்பதியாம்.

இ-ள். மாணிக்கம், மரகதம், வயிரம், வயிடூரியம், கோமேத கம், புட்பராகம், இந்திரநீலம், முத்துபவளமென்னும் நவமணிக ளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மேனிலைகளையுடைய மாடமாளிகைகளு ம, ஆகாயத்தையளாவி யுயர்ந்து இஞ்சுவைக்கனிகளை உதிர்க்கு மலர்ச்சோலைகளெங்கும் நிறைந்து பரிமளிக்கவும், அருந்ததிக்கொ ப்பான வடிவமும் கற்பும் வாய்ந்த கணிகையர்கள் வசிக்கும்அருணா சலமென்னுந் தலமாம். எ-று. ௨

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

இத்தகை சிறப்பமை வசித்திடு நகருக்
கிறைவனும்வல் லாளபூபன்
சத்திய மொழியா னற்குண முடையான்
றன்னுயிர் மன்னுயிராகப்

பத்தியாய்நாளும் பாதுகாத் திடுவோன்
பகருஞ் சோளற் குலத்தோன்
அத்தனா ரடியை நித்தமுந் துதித்தே
வவர் திருப் பணிசெய வந்தோன்.

இ-ள். இத்தன்மைபொருந்திய புகழினையுடைய அவ்வருணாசலம், என்றுந் தலத்திற்கு அரசனாகிய வல்லாளமகாராஜ னென்பவன் மிகவும் சத்தியவாக்கியமுடையவன், நல்ல உத்தமகுணமுடையவன் சகலவுயிர்களையுந் தன்னுயிர்போற் பாதுகாப்பவன், அக்கினிவமிசமென்கிறவன் குலக்ஷத்திரியமாயில் உதித்தவன் சகதீசனாகிய பரமசிவனுடைய உபயசரணம்புயங்களைத் தினந்தினந் திரிகாலமுந் துதி செய்பவன், அக்கடவுளினது திருப்பணிசெய்ய வுதித்தவன்.

பிறர்பொரு ளாசை யற்றவன் றனது
பெண்டிரை யன்றிமற் றோரை
முறையுடன் றமக்கை தங்கையரெனவு
மொழிந்திடு நன்னடை யுடையோன்
நெறியுடனாறி லொருபங்கு குடிக
ளிலையுடன் றரப்பெறும் புனிதன்
கறைமிடற் றண்ண லாலயப் பணியைக்
கருத்துடன் றியற்றுநல் லன்பன்.

இ-ள். ஒருவன்பொருளின்மீது இச்சையென்பதை மறந்தவன், தன்மனைவியாரை யன்றி மற்றஸ்திரீகளைத் தமக்கைமார்களைப்போலவும், தங்கைமார்களைப்போலவும் மனத்திற்பரிவுகொண்டுபேசும் நன்மையுடையவன், நீதிதவறாமல் குடிகளிடத்தில் ஆறிலொருபங்கு பகுதி பெறப்பட்டவன் ஆலாலமுண்டஸ்ரீகண்டராகிய

அருணாசலேசுரர்து ஆலயத் திருப்பணியை மனக்களிப்போடும் நடத்தும் மேன்மைபொருந்திய பத்தியையுடையவன். எ-று. ௪

நீதியாப் புலியும் பசுவுமோர் துறையி
னொருங்கியே புனலுண்டு வசிக்கும்
போதனை யருளும் வேதியர் மறையைப்
புகன்றிட யாவருங் கேட்பார்
ஆதியாங் கடவு ளருட்பெற நகரை
யலங்கரித் தற்புதஞ் செய்வார்
வீதியிற் புனலைத் தெளித்துமின் னார்கள்
மேம்படு கோலமு மிடுவார்.

இ-ள். அரசன் ஆணையால் புலியும் பசுவும்ஒருதுறையில்சேர்ந்து தண்ணீர்குடித்துக்களித்துவிளையாடி வாசஞ்செய்துவரும், வேதாகமங்களை யுணர்ந்து உபதேசிக்கும் அந்தணர்கள்செய்யும் வேத பாராயணம் யாவரும் பக்தியோடுக் கேட்பார்கள், ஆதியாகவும் ஒப்பற்றதாயும் விளங்குங்கடவுளாகிய ஸ்ரீஅருணாசலேசருடைய திருவருளைப்பெறும்பொருட்டு அந்நகர்முழுவதும் வீதிகடோறும் வரிசைவரிசையாய் மகரதோரணங்களும், மாவிலைத்தோரணங்களும் விருதுபதாகைகளுங் கட்டி, எங்குஞ்சுகந்தபரிமளவீசும் படிபச்சைகளால் அலங்காரஞ்செய்து, வீதிகளில்மங்கையர்கள்வாசலை மெழுகிச்சலந்தெளித்துவிசித்திரங்களாகியகோலங்களையிடுவார்கள்.

மாதமும் மாரி சொரிந்துவே ளாண்மை
மாறிலாச் செழிப்புற விளையும்
சாதமென் போரை யக்கண மழைத்தே
தழைக்க வூட்டுவை யமுதளிப்பார்

மாதவர்க் சேவல் புரிந்தவர் கேட்கும்
வகையெலாந் தந்தருள் பெறுவார்
நீதனு லாத்தி னெய்யினக் கமைத்து
நிரந்தரம் பூசித்து வருவார்.

இ-ள். அவ்வருணையம்பதி யென்னுந் தலத்தில் மாதமும்மாரி பொழிந்து வேளாண்மை எந்நாளுங் குறையாது செழித்தோங்கி விளைந்துவரும், அல்லாமலும் அந்நகருள் யாவரேனும் பசிப்பிணியால் மெலிந்தவர்து புசிப்புவேண்டுமென்று விரவுபவர்களை அக்கணமே அழைத்து சயித்யோபசாரஞ்செய்து (கைத்தல், புளித்தல் கார்த்தல், உவர்த்தல், துவர்த்தல், தித்தித்தலென்னும் : அறுசுவையோடுங்கூடிய உணவை திருப்தியாகக் கொடுத்து உபசரிப்பார்கள். மேலும் தபோ மகிமையையுடைய குணமுடையவர்கள், சொல்லுங் குற்றேவல்களைப் புரிந்து இச்சித்துக்கேட்ட வஸ்துக்களையெல்லாங் குறைவில்லாமல் ஈந்து, அவர்கள் அருளைப் பெறுவார்கள், அல்லாமலும் நிருகிய ஸ்ரீஅருணாசலேசுர ராலயத்தில் எங்கும் பிரகாசம் பொருந்தத் தக்கதாய் நெய்யினால் திருவிளக்குகள் அமைத்து அக்கடவுளை என்னும் பத்தியுடன் பூசித்துப் பணிந்து வருவார்கள். எ-று. க

கலி விருத்தம்.

இந்த வண்ண மிறைவன் விதிப்படி
அந்த மாநக ரானதி லந்குநாள்
எந்தச் சிறு மிருக்கமன் போர்சொல
சந்ததி யில்லையென்று தளர்ந்தனன்.

இ-ள். இத்தன்மையாய் அரசன் செங்கோல் முறைமையால் யாதுமை குறைவில்லாமல் அந்நகரம் செழித்தோங்கி யிருக்கையில் ஓர்நாள் மன்னனுகிய வல்லாளமகாராஜன் தனக்கு ஆண்டவரு

னால் எல்லாச் சிறப்பும் பொருந்தியிருக்க நாம் எதிர்நினைத்து உச்சிமோந்து முத்தமிடவும் இனியமழலைச் சொற்களாற் சிவஞானந் தமுறவும், பின்னர் நம்பெயரைச் சொல்லவும் பிள்ளையில்லாமற் போயிற்றேயென்று மனம்வெதும்பிமிகவுந்துன்பமுற்றான். எ-று.

ஐயன் பூசை யதிற் குறை யோவிந்த
வைய நீதியின் மாறுள தோவன்றிக்
கொய்யு மலர்களிற் கோதுறச் செய்ததோ
செய்யு வண்ணமென் செப்பு மமைச்சரே.

இ-ள். ஐந்நிசருசியும் உமாமகேசருசியும் எனையாட்கொள்ளும்பொருட்டு எழுந்தருளியிருக்கும் ஐயனுமாகிய ஸ்ரீஅருணாசலேசுரர்க்குப் பேதையனாகிய என்னாற் செய்யப்பட்ட பூசையில் ஏதேனுங் குறையுளதோ? அல்லது இவ்வுலக நீதி நடத்துவதில் மாறுபாடாகிய குற்றங்களுண்டோ? அதுவல்லாமலும் நம்கடவுளை அருச்சித்தல் பணியும்பொருட்டு கொய்தமலர்களில் வேறேதேனுங் குற்றங் குறையுண்டோ என்செய்வேன், அறியேன், இனியான்செய்யும் விதியாது கூறுவீர்கள் மந்திரிகளே என்றான்வல்லாளமகாராஜன்.

அவ்வ வேலை நகைமு யாதரித் தாண்டிடுங்
கண்கள் மூன்றுடை யானற் கருணையால்
நன்று மாதுலர் வார்த்தைசொல் வன்புடன்
றின்ன மாயறஞ் செய்யிற் சுதனுண்டாம்.

இ-ள். பெருமையிற்சிறந்த எங்களிறைவனே! நம்மை அன்புடனாதரித்தாட்கொள்ளும்பொருட் டெழுந்தருளிய சகல புவன கர்த்தாவாகியுஞ் சர்வாந்தர்யாமியாயும் நிர்விகற்பமுடையவராயும் அடியார்களிருதயத்தில் விளங்கும் ஸ்ரீ அருணாசலேசுரரது

மேன்மை பொருந்திய கருணையினால் நம்பதியை நாடிவரும் ஆதுலர் முதலிய அர்த்திகர்களும் இன்னும் மற்றவர்களும் எதைக்கேட்டபோதிலும் அவைகளை இல்லையென்னாது அவர்மனங்களிப்புறும்படி உள்ளன்போடும் நல்குவோமாயின் (பரமசிவனருளால்) புத்திரனுண்டாமென்று சொன்னார்கள் மந்திரிகள். எ-று. ௧

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

சுந்தர வருணை நாதர் துலங்குமிந் நகரி னுள்ளே
வந்தவ ரெது கேட்டாலும் வழங்குது மெனவிப்போது
அந்தர மளாவ நீங்க ளழகிய துவச நாட்டி
எந்தனற் பெயர் விளங்க வெழின்முர சறையச் செய்மின்.

இ-ள். சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய ஸ்ரீஅருணாசலேசுரர்வாழும் இப்பதியின்கண் வந்தவர்கள் எந்தப்பொருளை விரும்பிக்கேட்டாலும் குறைவின்றித்தருகிறோம் இப்போதேவாருங்கள் நற்றவர்களே என்று கரங்களை நீட்டியழைப்பனபோலும் இவ்வெல்லையுட்புக்கியமாந்தர்களைக் கலியென்னும் பிணியணுகாமற்றுரத்த ஆகாயபரியந்த மளாவியுயர்ந்து, படபடாகாரஞ் செய்யும்படியாய் அழகிய ஓர் துவசம்நாட்டி என்பெயர் எங்கணுஞ் சிறக்கும்பொருட்டு எழுகடலொலிகளையுங் கவளீகரித்து இடிமுழக்கம்போற் பேரொலி காட்டும் முரசமார்ப்பச்செய்யுங்களென்றான் வல்லாளராஜன் எ-று.

தாத்திரி முற்று நற்சீர்
தழைக்குமெய்க் கோனே கேண்மோ
சாத்திரம் புகழு மீசர்
தாடொழுந் தொடர மூப்பர்
தோத்திர வீரவ லோர்கள்
தோன்றிய தன்ன மீயப்

பாத்திர ராவரோ மென்று
பகர்ந்தன ரமைச்ச ராவோர்.

இ-ள். நெடியகடல்சூழ்ந்த உலகமெங்கும் மிகுந்த கீர்த்தியை விரியச்செய்த வேந்தனே! (கேளீர்) இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர் வணம் என்னும் நான்குவேதங்களும் ஆறுசாஸ்திரங்களும் புகழத் தக்க உமா மகேசனுகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசருடைய உபயசரணும் புயங்களைப் பணியும் மெய்யன்பர்கள், தபோ மகிமையைப்பெற்ற விருத்தர் தோத்திரஞ்செய்யும் பாவலர் முதலியவர்களின் மனத் திற்றோன்றிய வண்ணம் அளித்து களிப்படையச்செய்விக்கும்படி யாகிய பாத்திரரோ ராம் இறைவனேயென்று மொழிந்தார் மந்திரி மார்கள். எ-று. ௧௧

பூவிலப் பொருளைக் கேட்கப் போகுமோ கேட்டிலவ்வா
றியாவரா யிருந்தா லென்கா ராதலாற் புகன்றவண்ணந்
தீவிர மாகச் செய்வீ ரெனத்துவ சத்தைநாட்டித்
தேவரா டளவு மோங்கச் செபமுர சறைவித்தானால்.

இ-ள். இப்பூவுலகிலில்லாத பொருளைக் கேட்கப்போமோ, அவ் வாறு கேட்டபோதிலும் யாவரேனும் எத்தன்மை வாய்ந்தவராயி னுங்கொடார்கள், ஆகையால் யான் உங்களுக்குரைத்தவிதியின் படி அதிக சீக்கிரத்திற் செய்வீர்களென் றுரைத்த மொழியைக் கேட்டு மந்திரிகள் துவசத்தைநாட்டி வானுலகளவும் பேரொலி முழக்கம் எட்டும்படி ஜெயமுரசறைவித்தார்கள். எ-று. ௧௨

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

காதன்வா ழருணை நகரினில் வேந்த
னாட்டிய துவசத்தை யோர்ந்து
பூதலத் துள்ள விருத்தர்கா வடிகொள்
பூரிய குடன்மிகச் சிறந்த

மாதவர் மறையோர் ஜோகி ஜங்கமர்கள்
வானவர்க ளியாசக ரியாரும்
நீதமாய்த் திரளாய் வெய்தினன்னோர்க
ளிலைபெறப் பரிசினை யடைவார்.

இ-ள். நாதனாகிய ஜகதீசன் ஸ்ரீ அருணாசலேசுரர்வாழும் அருணையம்பதியின்கண் வல்லாளமகாராஜனால் தருமக்கொடி நாட்டியிருப்பதாய் கேள்வியுற்ற நெடியகடல்சூழ்ந்த பூமியிலிருக்கும் விருத்தர் தீர்த்தக்காவடி ஏந்திவரும் பிராமணர், தபோதனர், ஜோகி, ஜங்கமர்கள், பாவணர் யாசகர் முதலியயாவரும் பத்தியோடுக்கூட்டம் கூட்டமாய்க் கூடிவந்து தத்தம் வறுமைநீங்கும்படியாய் அரசனிடம் வேண்டியவைகளைப்பெற்று குறைவின்றி வாழ்வார்கள்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

வதுவை செயப் பொன்வேண்டி வந்தோருக்
காயிரம்பொன் வழங்கிப் பின்னுங்
கொதுவை மனை நிலம்பணிந்து கொற்றவனே
யதைமீட்டுக் கொடுமென் றோர்க்குத்
ததியினீ ராயிரம் பொன் தந்தவரை
மகிழச்செய் ததன்பின் னுங்கு
முருமறையோ ருபநயன முடிக்க வென்று
லவர்க்குநிதி முந்நூ றீவான்.

இ-ள். விவாகஞ் செய்துகொள்ள பொருள் வேண்டுமென்று ஆவலோடும் அரசனைநாடிவந்து கேட்டவர்கள் மனம் திருப்தியடையும்படி ஆயிரமாயிரமாகப் பொன்கொடுத்தும், பின்னர் ஆபரணாதிமுதலிய மனைமனையாவும் கொதுவைவைத்து மீட்டுக்கொள்ளுவதற்கு ஹேதுவில்லாமல் மூழ்கிப்போகின்ற அரசர்க்கரசனாகிய

எங்கள்கோவே? தேவரீர் அவற்றைநீக்கும்பொருட்டுத் திருவருள் காப்பீராயின் மிக்க புண்ணியமாமென்றுபணிந்து வினவியவர்களுக்கிரங்கி, அக்கணமே இரண்டாயிரம் பொன்கொடுத்து அன்னவர் மனமகிழச்செய்வித்தும் அதன்பின்பு வேதாகமங்களையுணர்ந்த பெரியோர்களாகிய அந்தணர்வந்து அரசனை ஆசிர்வதித்துமகாராஜனே! உபநயனம் நடத்தவேண்டியிருக்கிறதென்று அறிவிப்பார்களாயின் அவர்களுக்கு முந்நூறு பொன்கொடுத்து மகிழச்செய்விப்பான்.

ஆலயத்தி லுற்றமணி மண்டபமுஞ்
சூழ்மதிளு மவமாந் தன்னைக்
கோலமுற வமைப் பதற்கிறையவனே
திரவியங்கள் கொடுப்பா யென்னச்
சீலமுட னிருபதினாயிரம் பொன்றுக்
தந்துசீர்செய் யென் றன்பின்
ஞாலமதின் மடந்தருமஞ் செய்பவைம்ப
தாயிரம்பொன் னல்கினனால்.

இ-ள். ஸ்ரீ அருணாசலேசுரர் எழுந்தருளியிருக்கும் கோயிலின் நவமணிகளினாலுஞ் சந்திரகாந்தக் கற்களினாலும்அமைத்துப் பிரகாசம்பொருந்தியிருக்கும் மண்டபங்களும் செஞ்சுடராகியசூரியனுஞ்சாய்ந்து ஒதுக்கிப்போகும்படி ஆகாயத்தையளாவி மேகங்கள் தவழுஞ் சுற்றுமதில்களுஞ் சிதிலப்பட்டிருக்கின்றமையா லவைகளைத்திருத்தஞ் செய்யும்பொருட்டுப் பொருளுதவி செய்யவேண்டும் மகாராஜனேயென்று கேட்குங்கால், அரசன் மிக்கபக்தியோடும் ஈசன்றிருப்பணி நிறைவேறும்பொருட்டு இருபதினாயிரம் பொன்கொடுத்துச் சீர்திருத்தஞ்செய்தும் பின்பு உலகின் சிவசரணர்கள் வசிக்குமடாலயங்களைப் புதுக்கவேண்டுமென்று லவைகளுக்கு ஐம்பதினாயிரம் பொன்றுங் கொடுப்பான். எ-று. க

அந்தகர்க்குஞ் சங்கமர்க்கு முடவ ருக்கும்
சோகிகட்கு மாபத் தென்று
வந்தவர்க்கு மாதுலர்க்கு மாறுத
சஞ்சலமும் வறுமை நோயால்
நொந்தவர்க்குஞ் சொலுமின்ன மற்றவர்க்குந்
தினந்தினமும் றவன்ற வாறு
சந்தமொடு பரிசளித்தல் நாரதரு
மோர்ந்தங்கண் சார்ந்திட் டாரால்.

இ-ள். கண்ணில்லாதவர்களுக்கும், ஜங்கமர்களுக்கும், காசரோகிகளாயிருந்தவர்களுக்கும், ஜோகிகட்கும் வினைவழியால் வெவ்விய ஆபத்து நேர்ந்துவந்தவர்களுக்கும், யாசகர்களுக்கும், கெடாததான் பத்தையடைந்து தரித்திரமென்னும் பிணியால் மெலிந்துமனநொந்தவர்களுக்கும், பின்னும சொல்லும்யாசகர்களுக்கும், சதாகாலமும்அவரவாசைவிரும்பிக்கேட்டுக்கொண்டவண்ணம்மனக்களிப்போடும் உதவிசெய்வதை நாரதமுனிவர் சேவிப்பட்டுவல்லாளமகாராஜனிடத்திற்கு மிகுந்த கருணையோடும் எழுந்தருளிவந்தார். எ-று.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மாதவ முனிவ ராங்கு வந்ததை மன்ன னோர்ந்து
காதல்கொண் டமைச் சர்சூழக் கடிநினி லாசைவிட்டுப்
பூதல வெதிர்சென் றேத்திப் புநிதனை யழைத்து வந்து
ஏதமில் பீடகல்கி யெழுந்தபின் னியம்பு வானால்.

இ-ள். மகாதபோதனராகிய நாரதமுனிவர் அவ்விடம் வந்தவரவைக் காவலாளிகளால் கேள்விப்பட்ட வல்லாளமகாராஜன் மிகவும் அன்போடும் சிங்காதனத்தை விட்டெழுந்து மந்திரி முதலிய

சேர்வைக்காரர்கள் புடைசூழ்ந்து வரும்படி அரசனுனைவன் எதிர்சென்று பணிந்து தமியேங்களை யாட்கொள்ளும் பொருட்டுத் திருவருள்கூர்ந்தெழுந்தருளிவந்த மாதவமே புண்ணியப்பொருளேயென் றதிர்ந்துப் பேரானந்தத்தோடும் அழைத்தவர் ஏற்றமைந்தமணி கணிழைத்தலங்காரஞ் செய்யப்பெற்ற பொற்பீடமளித்து அதிலெழுந்தருளியபின் சொல்லுகின்றான். எ-று. கஎ

அயன்றவத் தினிலு தித்தே
 அழகிய கரத்தில் வீணை
யியமுறக் கொண்டு பாடும்
 மேன்முனி வரனே தாங்க
ளையமுட னுபன் மீது
 காட்டமுற் றெழுந்த செய்தி
தயையுட னருள்க வென்னத்
 தாபத ரிசைப்ப தானார்.

இ-ள். சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய பிரமன் தபோமகிமையால் உதித்து, சரோருகம்போன்ற அழகியகரத்தில் வீணை இலக்கக்கொண்டு கானஞ்செய்யும் மேன்மைபொருந்திய முனிசிரேஷ்டனேதாங்கள் சாயிறுங் கடையேறிய பேதையேன்மேல் கருணைவைத்தெழுந்தருளிவந்த சங்கதியை அருள்செய்யவேண்டுமென்று பணிந்துநின்ற வல்லாளமகாராஜனைப்பார்த்து நாரதமுனிவர் கூறுவார். எ-று. கஅ

தலத்தின்மேன் மகிமை யுற்ற தாபதர் புகரு மாவைம்
புலத்தினை வென்ற மோனர் புகலுமு வகையுள்வன்னி
குலத்தினில் வருமன்ன ருநின் சோதிலாத் தருமங்கேட்டு
நலத்தினை பதியவந்தோம் நவின்றிடா யெனவுரைப்பான்.

இ-ள். புவனத்தின்கண் மகிமைபொருந்திய முநிவர்களும் புகழத்தக்க மகத்தாகியஐம்புலனுகர்ச்சிகளையும்வென்றுமெய்யுணர்ச்சிபெற்ற புண்ணியர்களால் சொல்லப்பட்ட சோமசூரியாக்கினியென்னுமுக்குலத்தின் பெருமையைக் கேள்வியுற்று அதையறியும்பொருட்டு வந்தோம், ஆதலால் உன்கருத்தை வெளியிடுவாயென்று நாரதமுனிவர்கேட்க அரசன் சொல்லுவான். எ-று. ௧௯

மறைமுறை யறிந்த தாபதர் புகழு
மாதவ முநிவரே கேண்மோ
தனியிலென் னாசைத் தாங்கவு மென்பேர்
சாற்றவு மகவில னதனாற்
பனிமலர்க் குழலாள் பாகனார் தொழும்பர்
பரிவுடன் கேட்டவை மண்மேற்
கனிவுட னளிக்கத் துவசம.துயர்த்தேன்
கடவுளின் செயலறிய யேனே.

இ-ள். வேதசாஸ்திர மந்திரங்களையுணர்ந்த முநிவர்கள் புகழத்தக்கமகாதபோபலமுடைய நாரதமுனிவரேஎளியேன்ஒப்பற்றஆசையைத்தாங்கிக் கொள்ளவும் பின்னர்எளியேன் பெயரைச்சொல்லவும்மைந்தனில்லாமையால், மனமெலிந்திருக்கின்ற தேனைச்சொரிகின்ற பூங்குழலையுடைய உமாதேவிபாகனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசுரரடியார்கள் இச்சித்துக்கேட்டவைகளை இல்லையென்னாது கொடுக்கும் நியமங்கொண்டு துவசமுநாட்டி நடத்திவருகிறேன், நம்மையாட்கொள்ளுங் கடவுளின் திருவுளம்யாதோ அறியேனென்றான் வல்லாள மகாராசன். எ-று. ௨௦

திருவுயர் தரும நடத்துவர் மண்மேற்
சேயரைப் பெறுவ ரென்றோதுந்
தருமநூல் களினுஞ் செப்புவ தன்றித்
தக்கவ ரும்புகல் வதனாற்
பெருகுமா நதியுமதியமுஞ் சடையிற்
பெட்புட னுற்றெலாங் காக்குங்
குருபர னருளாற் குழவியு முண்டாங்
கொற்றவா செலவிடை தருவாய்.

இ-ள். அழிவிலுயர்ந்த முப்பத்திரண்டறங் களையும் இரப்பவர்களுக் கில்லையென்னாமல் நடத்துபவர்கள் மண்மேல் புத்திரபாக்கியத்தைப் பெறுவார்களென்று மேன்மைபொருந்திய தருமசாத்திரங் களிற் சொல்லியிருப்பதல்லாமலும், மறைவிதியுணர்ந்தபெரியோர்களுஞ் சொல்லுவார்கள், ஆதலால் எக்குறைவுமில்லாத மகிமையுள்ள கங்கையும் சந்திரனையுஞ்சடையில்விருப்பத்துடன்றரித்து எண்பத்துநான்குநூறாயிரம் ஜீவபேதங்களைப் படைத்தளிக்கும் பரமசிவத்தின்றிருவருளால் மக்கட்பேறு பெறுவாய், எனக்குவிடைதருவாய் அரசனேயென்று நாரதமுனிவர் விடைபெற்றுச் சென்றார். எ-று. உ௬

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவன்ற னிதனைக் கயிலைவாழ்
பரமனுக்கு வழங்க வேண்டித்
தன்னுமுனி காதலுற்றுச் செல்லுகையிற்
சிவகணங்கள் துதித்து நிற்க
முன்னிலங்குஞ் சக்கரனை நாரதனும்
பணிந்து பின்னர் முனிவர்குழாச்
சென்னிமதி யணிந்தபிரான் றிருக்கோலங்
கண்டிறைஞ்சிச் செப்பு வானும்.

இ-ள். வல்லாள மகாராஜனுடைய நன்மார்க்கத்தையும், தரும பரிபாலனத்தையும், கயிலாயகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கும்பார்வதி சமேதராகிய பரமசிவனுக்குத்தெரிவிக்கும்படி யெண்ணங்கொண்டு தவத்திற்சிறந்த(நாரத)முனிவர் ஆசையோடுஞ்சென்று செல்லுகை யில், அங்ஙனம் அநேக சிவகணங்கள் அடிபணிந்து துதித்துநிற்க முன்னம்பிரகாசித்துக் கட்டளைகள் விதித்துக்கொண்டிருக்கும் இரண் டாஞ்சங்கரனாகிய நந்திதேவரைப்பணிந்து, பின்பு மகாதபோதனர் களும் தேவர்களும் முனிவர்களும் புடைசூழும்படி உமையவள் இட ப்பாகத்தில் இலங்கக்கொலுவீற்றிருக்குஞ் சந்திரசடாதரனாகிய சிவ பெருமானுடைய திருக்கோலத்தைக்கண்டு சாஷ்டாங்கமாய்ப் பணி ந்தெழுந்து போற்றிக் கூறுவார் நாரதமுனிவர். எ-று. ௨௨

தேசின்மிகு கயிலையில்வாழ் தேவாதி
  தேவனேநின் றிருத்தாள் போற்றி
மாசின்றி விளங்கருணை யம்பதியின்
  வல்லாள மன்ன னென்போன்
ஓசைபெறச் சுதன்வேண்டிக் கொடிநாட்டி
  யுலகிலுள்ளோ ருவந்து கேட்கும்
பாசமுடன் னெதையெனுந் தருவனென்று
  பறைசாற்றும் பண்பைக் கேண்மோ.

இ-ள். பிரகாசம் பொருந்திய கயிலாயகிரியில் வீற்றிருக்குந்தே வதேவனே! உன் உபயசரணங்களுக்குப் போற்றிசெய்கிறேன் பூ லோகத்தில் குற்றமற்று விளங்கும் அருணையம்பதி யென்னுந்தலத் துக்கிறைவனாகிய வல்லாளமகாராசனென்பவன் தன்பெயரைவிளக் கஞ்செய்ய ஓர் புதல்வனைவேண்டி யாவர் எப்பொருளை விரும்பிக் கேட்டபோதினும் அவர்விருப்பமடையும்படி இஷ்டத்துடன் தரு வேனென்று கொடிபோட்டு, பறைசாற்றி நடத்திவரும்பெருமை யைச்சோரும் என்கதேயே என்று பின்னுங்கூறுவார் நாரதமுனிவர்

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

நீதியை வளர்ப்போ னுண்மையைக் காப்போ
னெறிமுறை தனிற்பிற ழாதோன்
கோதிலாக் கீர்த்தி யறமெலா முருவாய்க்
குவலயத் துதித்தநற் பூபன்
பூதலத் துயிர்க ளியாவுந்தன் னுயிர்போற்
புந்தியுட் கருதியே காப்போன்
ஆதியே நினதுபதமலர் தனையென்
றனுதினந் தொழுதவா றன்பன்.

எழுசீர்க்கழிநெடிய லாசிரியவிருத்தம்.

இ-ள். சன்மார்க்கங்கள் பெருகும்படி வளர்ப்பவன், சத்தியத்தைக் காப்பாற்றத் தக்கவன், செங்கோல்விதி பிசகாதவன், பாவங்களென்றும் இல்லாத்தாசகீர்த்தியெழுந்தமதிபோன்ற தருமமாகியவழி பெற்றுருவங்கொண்டு உலகிற்பிறந்த மேன்மைபொருந்திய அரசன் எல்லாமறும் பூமியில்வாழும் ஜீவசெந்துக்களாகியஎல்லாவுயிர்களையுந்தன் னுயிர்போல மனத்திலெண்ணிக்காப்பவன், அடியவர்க்கெளியவன் ஆதிகடவுளாகிய நின்றன் சரணகமலங்களில் மனம்பொருந்திச் சதா காலமும்பணிந்து துதிசெய்து வாழ்ந்துவரும் மெய்த்தொழும்பன் என நாரதமுனிவர் கூறினர். எ-று. உ௩

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

வந்தமா முனிவன் கூறும் வாய்மையை யிசைநேர்ந்து
அந்தவல் லாளன்றன்மை யாமங்கண் டறிவோ மென்றே
சிந்தைசெய் முநிக்கு மற்றத் தேவர்க்கு மிருடிகட்குந்
தந்தமாச்சிரம மெய்தச் சாற்றினன் றன்னே ரில்லான்.

இ-ள். அக்காலம் வந்த வல்லாள மகாராஜன் பெருமையைச் சொல்லும் நாரதமுனிவன் மொழியைப் பரமசிவன் கேட்டு அவ்வல்

லாளமகாராஜன் தன்மையை நாமுங்கண்டறியவேண்டுமென்று மன த்தில்நினைந்து துதிசெய்து கொண்டு நிற்கும் முனிவரையும்மற்றத் தேவர்கள் இருடிகள் யாவர்களையுந் தத்தம் இருப்பிடப்போய்ச்சே ரும்படி திருவாய்மலர்ந்தருளினார் ஒப்பொருவருமில்லா தஉமாமகே சர். எ-று. உ௫

அக்கணங் கயிலைநாத னளகைகோன் றனைய ழைக்கத்
திக்கெலாமதிக்க வன்னோன் றிரண்டபொற் குவியல் தாங்கி
அக்கர வணிந்த வீசனருட்பதம் வந்துபோற்றச்
செக்கர்மே னியனுமாங்கு சிலமொழி யருளலுற்றான்.

இ-ள். அக்கணமே கயிலாயபதியாகிய பரமசிவன், அளகாபுரி க்கிறைவனாகிய குபேரனைவரும்படி கட்டளையிட்ட மாத்திரத்தில் எண்டிசையிலுள்ளவரெவரும் மதிக்கும்படி அவ்வரசன் அளவிறந்த பொற்குவியல்களோடும் பிரயாணப்பட்டு அக்குமணிகளாகிய உரு த்திராட்ச மாலைகளையும் சர்ப்பங்களையும் ஆபரணமாக வணிந்தசிவ பெருமானிடம் வந்து அடிபணிந்து போற்றிநிற்கச் செவ்வானம் போன்றதேக காந்தியுடைய பரமசிவன் அவ்வனம் சிலவசனங்களை யருளுவார். எ-று. உ௬

அளகையா ளரசேகேளு மருநிலையம் பதிவாழ் வேந்தன்
உளமுறு நிலையைச்சோ திக்கவுன்னிய படியா னீயும்
வளமுறுஞ் சிடனுமி மாநிதி யுடனெம் மோடு
முளகமாய் வருகவென்று புகன்றனன் கயிலைநாதன்.

இ-ள். அளகாபுரிக் கிறைவனாகிய குபேரனேகேள் பூமியில் நாம் அருநிலையம்பதியில்வாழும் வல்லாளமகாராஜன் மனநிலையைச் சோதிக்கும்படி எண்ணங்கொண் டிருக்கின்றமையால், நீயும் சிந்தி த சிடனாகி அளவிறந்தபொருளோடும் நம்முடன்மனமகிழ்ந்து வரு க்கடவை யென்றுகூறினார் கயிலாயபதியாகியும் திரிலோகமுங்கட் டியாகியும் விளங்கும் ஜெகதீசன். எ-று. உ௭

மாலய னிருவர்கண்டு மனத்தினி லென்றுமில்லா
மால்கொள வும்பராரு மலர்மழை சொரிய வேத
நூல்களுந் துதிக்க யாருநவனுதற் கரியமாதோர்
பாலெனளிர் பரமன் யாரும் பாவுஞ்சங் கமோராய் நின்றார்.

இ-ள். விட்டுணுவும் பிரமனுங்கண்டு மனத்தில் ஒருநாளுமில்லாத மகிழ்ச்சிகொண்டு ஒருபால் நின்றுபோற்றவும், தேவர்கள்மலர்மாரிபெய்யவும் வேதாகமங்கள் துதிக்கவும், யாவராலுஞ்சொல்லுதற்கரிய உமாமகேஸ்வரியை ஒருகூறாகக்கொண்ட பரமசிவன்சகலரும்பணியும்படி சங்கமமாய் வேடங்கொண்டு நின்றார். எ-று. ௨அ

தேவுறை கயிலைவாழுந் திருவுயர் சிவகணங்கள்
யாவுமெம் மையநற்சி சருளினு லாண்டியானுர்
பூவுல கினில்வல் லாளன் பொருந்துநற் பதியை நாடிக்
கோமுறைபோர் கொண்டாடக் கூட்டமாய் வருவதானுர்.

இ-ள். தேவதேவனுகிய பரமசிவன்வாழும் கயிலாயகிரியில் வாசஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் அநேகிய சிவகணங்களெல்லாம்எமதையன் கருணாசத்தினுல் ஆண்டிகளுருவங்கொண்டு உலகில் இவ்வளவில்லாக்கீர்த்தியை மெய்ப்பப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் வல்லாளமகாராசன் வாழும் பதியைநோக்கி அரசநீதியோர் கொண்டாடிப்பணியத்தக்கதாகக் கூட்டமாயெழுந்தருளி யிருக்குஞ் சிவபெருமானைச் சூழ்ந்து வந்தார்கள். எ-று. ௨க

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

கற்பினி லுயர்ந்தாங் கணவனை யிறைபோற்
கருதுதா யொருவரு மிலையோ
பொற்புறு மைந்த ரில்லையோ பசித்துப்
போனக மளிப்பவ ரிலையோ

விற்பன முடைய வரசர்க ளில்லையோ
வியப்புட னெங்களைக் கூப்பிக்
கற்பனை யோடு வழுதினைப் படைக்குங்
கன்னிய ரில்லையோ வென்பார்.

இ-ள். கற்பினில் அருந்ததியைப்போல் மிகுந்தும் தந்தம்மண வாளரையே தெய்வமாகப் பாவித்து நடக்குந் தாய்மார்க ளொருவரு மில்லையோ அழகிய பெருமைதங்கிய வாய்மைகள் வாய்ந்த மைந் தர்களில்லையோ அடியார்கள் பசிவேளையறிந்து அன்னங் கொடுப் பாரில்லையோ மனப்பூர்த்தியாய் எங்களைத்தொழுது அழைத்துக் கொண்டுபோய் பத்திரசத்தோடும் அன்னம்பாலிக்கும் கன்னியர் களுமில்லையோ வென்று கூறுவார்கள். எ-று. ௩௦

பொன்னளித் தாலும் வேண்டுவ தில்லைநற்
பூடணத் தரினும்யாம் வேண்டோம்
துன்னுமா மணிக ளளிக்கினும் விரும்போந்
தொங்குமுத் தாரமுங் கருதோம்
மன்னர்கள் செங்கோ லரசினை யெமக்கு
வழங்கினு மனமதி லில்லை
அன்னமீந் தெம்மை யாதரிப் பாரே
லன்புட னுண்ணுவோ மென்பார்.

இ-ள். செம்பொன் அளித்தாலும் விரும்போம் இரத்தினங் களையழுத்தி யிலங்கும் அழகிய பணிகளைத்தரினும் யாம் விரும் போம், பிரகாசம்பொருந்திய ரத்தினங்களை அளித்தாலும் விரும் போம், தாழ்வடமிகத் தொங்குகிற முத்துமாலைகளிலும் மனம்வை

யோம், அவர்கள் செங்கோலின் விநிலையற்றபோதிலும் மனமகிழ்ந்து வேண்டோம், அறுசுவை பதார்த்த வகைகளோடும் அமுதளித்தெங்களைப் பாதுகாத்தளிப்பார்களாலும் மிகவும் அன்பாய் உண்ணுவோமென்று அடியார்கள் கூறுவார்கள். எ-று. ௬௧

நவ்வியங் கரத்தி லிருந்ததை நித்த
நாதர்சங் கரூடமே நற்றே
ரொவ்விய வருணை மாநகர்த் தெருவி
லொலியெழக் குமுதவாய் மலர்ந்து
வெவ்விய பசியான் மெலிந்தவ ரேற்க
வேவுவ போலவுங் கூவிச்
செவ்விய கொவ்வை வாயராங் கணிகைத்
தெருவினைச் சார்ந்தவ ரானார்.

இ-ள். அழகியகரத்தினிற்றுங்கிய மானைத்தரித்தவராகிய சங்கமர் சிறப்போங்கி இலங்கும் அருணையம்பதி வீதியில் ஓசைபொருந்தத் தக்கசாகச் செக்குமுதம்போன்ற திருவாய்மலர்ந்து கொடிதாகிய பசிப்பிணியால் துன்புற்று இரப்போரைப்போல வரற்றிச்சிவந்த கொவ்வைக்கனிபோன்ற அதரங்களையுடைய கணிகைமாதர்கள் வசிக்கும் வீதியில்வந்தார் பரமசிவனுரு சங்கமர். எ-று. ௬௨

கெண்டைபோல் விழியுங்கிளிநிகர் மொழியுங்
கிளர்மதி வதனமு மென்பூச்
செண்டை யார் குழலுங் கந்தம தாலவுந்
தெங்கதிர் குரும்பை நேர் முலையா
ரண்டையி லிருந்து வல்லிடை யளவு
மைக்கணை மாரனாற் புரியுஞ்
சண்டையை யகற்றத் தருபொருளினை மின்காள்
சாற்று மெனவவர் மொழிவார்.

இ-ள். சேற்கெண்டையைப் போன்ற அழகியவிழிகளையும், அஞ்சுகத்தையொத்த இனியவார்த்தைகளையும் ஆகாயத்திலிலங்கும் பூரணச்சந்திரோதயம் போன்ற திருமுக வொளியையும், சிதைத்தெறிந்த கனபயலர்களாற் கட்டப்பட்ட புஷ்பக்கொண்டையணிந் துள்ள நெருங்கியகூந்தல்களையும், சுகந்தங்களைத் திமிர்ந்து தென் னங்குரும்பைகளைப்போற் பிரகாசிக்கும் இரண்டுகுயங்களையுடைய வனிதையர்கள் பக்கலில் இன்றிரவு விடியளவு மிருந்து முல்லை, அசோகு, நீலோற்பலம், மாம்பூ, தாமரை இவ்வைந்து மலர்களை யுங்கணைகளாகவும் கரும்பை வில்லாகவும் வளைத்து போர்புரிய வெழுந்துநிற்கும் மன்மதன்கணைவலியைத் தடுத்தோட்டும் பொரு ட்டு பிரியமாகக்கொடுக்கும் பொன்னைப் பகருவீர்கள் பெண்களே யென்று சங்கமர் வினவியபோது அக்கணிகை மாதர்கள் கூறுவார் கள். எ-று. ௯௯

பையர வணிந்த பரமனைப் போன்ற
பகருள் ஐயகேள் யாங்கள்
பொய்யது மொழியோம் வஞ்சக முனையோம்
புணர்தலுக் கோரிருண் முற்றும்
தையல ரொருத்திக் காயிரங் கனகந்
தருவதவ் வாறளித் திடின்யாம்
மெய்யுடன் மெய்யும் பொருந்திடக் கலவி
விளைத்துமன் மதன்வினை தவிர்ப்போம்.

இ-ள். செவ்விய விடங்களையுடைய சர்ப்பங்களை ஆபரணமாக வணிந்த ஸ்ரீகைலாயபதியாகிய பரமசிவனைப்போல் சொல்லுதற் கரிய சங்கமரே! கேளுங்கள் யாங்கள் பொய்வார்த்தைகளைப் பேசோம் வஞ்சகமாகிய துரோக சிந்தனைகளையுங் கருதோம்; இ ராவு முழுமையுஞ் சுகலீலைகளை யநுபவிப்பதற்கு ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கு ஆயிரம் பொன்கொடுக்கும் நியமமாதலால், அது பொற்றருவீராயின் யாங்கள் எங்கள் மனமும்மெய்யும் ஒன்றுபடத்

தக்கதாக வைப்படவித ஆலிங்கனமுஞ் செய்து அனங்கன்கலையுங் கருத்தும் மாறும்படி புணருவோ மென்றார்கள் கணிகைமாதர்கள். எ-று. ௩௪

அறசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பரத்தையர்க ளுரைத்தவணந் தந்துடனெவ்
வொருத்திக்கோர் பண்டாரத்தைக்
காத்தமைத்துப் பிரியாதிர் என்னவுங்கண்
காட்டி மிகக் கட்டுப் பாடா
யுரைத்தயில்லை மாதர்களின் வீதியெலாஞ்
சங்கமரா யொளிரச் செய்து
வரத்தைமிகத் தருமருணா நகரினிலெண்
காதமட்டு மருவச் செய்தார்.

௫

இ-ள். அக்கணிகை மாதர்கள் சொல்லியவைபோல் அவர் மகிழும்படி கனகம் சொரிந்து ஒவ்வொருத்திக்கோர் ஜங்கமர்களைக் கைவசமாக நியமித்து இருள்விடியவும் விட்டு நீங்காதிர்களென்று கண்சாடையினுற் றெரிவித்து மிகவும் கட்டுப்பாடாக அக்கணிகை மாதர்கள் வாழும் வீதியெல்லாம் சிவனடியார்களாகவே பிரகாசிக்கும்படி செய்து எண்ணிய எண்ணங்களையெல்லா முற்றச்செய்யும் அழகிய அருணையம்பதி எண்காதம்வரையிலுஞ் சாதலில்லை புரியச் செய்தார் சங்கமாகிய பரமசிவன். எ-று. ௩௫

விலைமாதர் தனித்தொருவ ரில்லாம
லிராக்கி வெய்ய காமன்
கலையார்க்கப் படிமருவச் செய்தசங்க
மருந்திங்கிக் கழு மாதன்

விலைமார்க்க மாய்ந்திட்ட சீடனுடன்
மேவவந்த நிலத்தை யாளுஞ்
சிலைமார்க்க மறிந்தமன்னன் கண்டெதிற்சென்
றிறைஞ்சியழைத் திருத்திச் சொல்வான்.

இ-ள். விலைமாதர்கள் தனித்து எங்கும் கிடைக்காது அரிதாகச்செய்து கொடியமன்மதன் சாஸ்திர விதியின்படி அஷ்டவித ஆலிங்கனமும்நகக்குறி தந்தக்குறி தாடனங்கள் அறுபத்துநான்கு விதலீலைகள் இவைகளையுஞ் செய்யச்செய்த சங்கமராகிய சகதிசன் அவனின்றெழுந்து பிரகாசமும் பெருமையும் பொருந்திய நன்மார்க்க நிலையைப்பரிசோதித்த சீடனாகிய அனகேசனோடும் அரசன் அரண்மனையைநோக்கிச் செல்லுகையில், அப்பதியையரசாளுமிறைவனாகியும் தநுர்வேதமார்க்கம் யாவும் பூரணமாயுணர்ந்தமன்னனுமாகியவல்லாளமகாராஜன் சங்கமர்வருதலைக்கண்டு எதிர்சென்று பணிந்து போற்றியழைத்துக்கொண்டுபோய் நவமணிகளாலலங்கரிக்கபட்டுப்பிரகாசம் பொருந்திய அழகிய ஒரு சிங்காதனத்தில் எழுந்தருளச்செய்து அஞ்சலி யத்தனாய் நின்று கூறுவான்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பண்ணிய தவமோ வன்றிப் பாரினி லியானி யற்றும்
நண்ணிய கருமம் யாதோ நயக்கினவ் வாறு நல்லகப்
புண்ணிய வசமோ தேவர் பொன்னடி வருந்தவிங்கு [றுன்
கண்ணிய முறுவேன் றங்கள் கடாக்ஷமும் பெறுவேனென்

இ-ள். தமியேன்செய்த தவப்பலனோ, அல்லது ஸ்ரீ அருணாசலேசுரர்வாழும் இவ்வருணையம்பதியில் எளியேனாற் செய்யப்பட்ட சத்கிரியைகளின் புண்ணியமோ விளைத்துப்பார்க்குமிடத்துபரமசிவத்தைப்போலெழுந்த சங்கமதேவரின் பிரகாசம்பொருந்திய தங்கமயமாகிய உபயசரண கமலங்கள் வருந்தமுறும்படி இங்ஙனம்

அருள்செய்தவிதியாதோ, அவற்றைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினால் அத்தன்மையாயடியேன் கடைத்தேறுவதல்லாமலுந் தேவரீர்கருணாகடாக்ஷத்திலுந்தோய்வேனென்றான் வல்லாளமகாராசன்.

மன்னவகே ளரசுநீதி யாக்கமும் நீடுவாழி
உன்னையாஞ் சேர்ந்துவந்த தோதுவ முருவில்மாரன்
பன்னுமைங் கணையாலின்று படுத்திடுந் துயரை மாற்றக்
கன்னியை நல்கிற்கீர்த்தி கடலேழும் வயங்குமென்றார்.

இ-ள். இப்பூமண்டலத்திற் கீர்த்திபொருந்திய வல்லாளமகாராசனே! மனமகிழ்ச்சியுடன் கேட்பாயாக உன் அரசும், செங்கோன்முறைமையும், நீடூழிகாலம்வாழி. இப்போது உன்னையாம் வேண்டிவந்தகாரணம் யாதெனில், சொல்லுவோம் உருவிலியாகிய மன்மதனெய்யும் முல்லை, அசோகு, நீலோற்பலம், மாம்பூ, தாமரைமலரென்றுசொல்லப்பட்ட ஐந்துகணைகளினாலும் இன்றுயாம்படுந்துன்பத்தைத் தீர்க்கும்பொருட்டு ஒருமாதை எனக்குக்கொடுக்கும்படி செய்வையேயானால், உன்கீர்த்தி ஏழுகடல்சூழ்ந்த இவ்வையகத்திற் பிரகாசிக்குமென்றார் சங்கமராகிய பரமசிவம். எ-று. ௬அ

இதையிட தேவ ரீருக்
கெழின்மனை முடிப்பிப் பேனென்
றதையுணர்ந் தைய ராளே
ரரசேகே ளதுமா தொல்லை
வதைசெயுங் காம நோயை
மாற்றுதல் விலைமா தர்க்கே
புதையல்போற் றெரியு மென்று
புகன்றனர் பெரியோ ராங்கு.

இ-ள். இவ்வாறு பரமாதரை இச்சித்துத் திரிவதைப்பார்க்கிலும் எக்காலமும் தேவரீரைவிட்டகலாமலிருக்கும்படி சிறப்போங்

ரியமனஞ்செய்து வைக்கிறேனென்று மிருபரிதியும் பரிவுங்கொ ண்டிலர்ந்த வல்லாளமகாராசனது அன்புநிலையையறிந்த சங்கமரா கியசிவபெருமான் சொல்லுகின்றார், அரசனே! நான்சொல்வதைக் கேள் இப்போது நீசொல்லியவார்த்தை கொடிய துன்பத்திற்கிட மாயும் சுடர்முன் மெழுகுபோல்மனம் ஒருக்குபடாமல் பலவித கோலங்களை உண்டுபண்ணி அலையச்செய்யும், அதுவல்லாமல் பஞ் சேந்திரியங்களுந்தடுமாறி, காமவெகுளி மயக்கத்தால் நாவறட்சி செய்யும் சுசப்பிணியைப்போக்கும் ஒளடதம் விலைமின்னார்களுக் கே நிச்சயம்போல் கைவலியப்பட்டதேயன்றி இதரமான மாதா றியார்கள், ஆதலான் அவரால் என்பிணியை மாற்றுவிப்பாயென்று பெரியோராகிய சங்கமரர் கூறினார். எ-று. ௩௩

நிட்டைசெய் வோர்க்கும் போத நிகழ்த்துசங் கமரேதங்க
ளிட்டத்தின் படியான் செய்வே னென்றிறை காவலோறை
விட்டனன்விரைவிற்சீரார்வேசையா மொருமின் னூளை
இட்டமா யழைமினென்ன வேகினர் வாய்மின் மிக்கோர்.

இ-ள். இல்வாழ்க்கையைக் கடந்துசதாநிட்டைசெய்யுந்தபோ தனர்களுக்கும் ஞானோபதேசஞ் செய்விக்கும் மகிமைபொருந்திய சங்கமஸ்வரூபரே எமதுகருத்தின்படியே நடத்துகிறேனென்று அங்குள்ள காவற்காரரை அழைத்துநீங்கள் அதிக்கிரமாய் சிறப் போக்கியகணிகைமாதர்கள்வாழும் வீதியிற்சென்று,அதிரூபலாவ ண்யமுள்ள ஓர்மாதை அழைத்துவாருங்களென்று விடைதரக் காற் றிலும் அதிவேகமாய் நடக்குங் காவலாளர்கள்சென்றார்கள். எ-று.

சென்றுவே சையர்கள் வாழுந் தெருமனை தோறும் புக்கு
நின்றங்கு நோக்குங் காலை ரூபமாய் நடனகிதம்
கொன்றைகு டியவெம் மான்றன் குழுமுன ராடல்கண்டு
இன்றுத வாதென்றெண்ணி யிறைக்குவந் துரைப்பதானர்.

இ-ள். அரசன் ஆக்கினையைப் பெற்றுச்சென்ற தூதர்கள்அழகிய விலைமாதர்கள் வாழும்வீதிகளில் மனைகள்தோறும்புகுந்து புருந்துபார்த்துவருகையில், ஒருவீடாகிலும் நீக்காமல் சாலயநாளத் தொடுக்கப்பரதனாட்டியக்கள்வீரனான சங்கிரமுழக்கத்தோடும் பொன்னிறம்போன்ற கொன்றைமாலையைச்சூடியசிவனடியார்கள் வீடுகள்தோறும் தனித்தனியாயிருந்து ஆனந்தித்துக்கொண்டிருக்குஞ் சம்பிரமங்களைக்கண்டு இன்றுமுடியாதென்று கருதியவராய் தமது அரசனிடம்வந்து கூறினார்கள். எ-று. சக

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அம்மொழி யோர்ந்த மன்னவன் வெகுண்டே
யமைச்சரை நோக்கியே புகல்வா
னெம்மொழி பிறழ்வ தான்றிருச் செயலோ
நாம்செய்த பூசையின் குறையோ
செம்மொழி யார்ந்த சங்கமர் கேட்ட
தெருவையர் கிடைப்பது மரிதென்
றிம்மொழி யவர்மு னிசைப்பது முறைபோ
வென்னவு மமைச்சர்க ளிசைப்பார்.

இ-ள். இவ்விதமாய்த் தூதர்கள் உரைத்தமொழியைக்கேட்ட அரசன்கோபித்துத்தன் மந்திரிமார்களைப்பார்த்துச் சொல்லுவான் நாம் பரமசிவத்தின் அடியவராகிய சங்கமருக்குரைத்த மொழிபிறண்டுபோவது ஐசுவரியனாகிய ஸ்ரீஅருணாசலேசுரன் திருவுளச்செயலோ அல்லது நாம் ஆண்டவனுக்குச்செய்த பூசையின் குறையோ என்செய்வேன், செவ்வியதாகிய இனியசொற்களையுடைய சங்கமர் நம்மை நாடிக்கேட்டமாதர் கிடைப்பது அரிதென்று அவர்முன் நாம் புகலுவது தருமமோவென்று துன்பப்படும் வல்லாளமகாராசனைப்பார்த்து மந்திரிமார்கள் சொல்லுகின்றார்கள். எ-று. சஉ

சிந்தையிற் கவலை யுற்றிட வேண்டாஞ்
செல்வனே பேதையாம் சென்று
விந்தைகொள் வேசை மாதினைக் கொணர்வோம்
வியாகுலம் விடுமென வவர்வாழ்
சந்தைகொள் வீதி யடைந்தவர் மனையிற்
றங்கிய கோலமு நோக்கிப்
பந்துநேர் முலைமேற் கந்தமு மணிந்த
பரத்தையர்க் கெடுத்துரைப் பாரால்.

இ-ள். மனத்தில் கவலைகொள்ளவேண்டாம் லட்சுமி கடாக்ஷமுள்ள அரசே, பேதையர்களாகிய யாங்கள் சென்று அடியவர் எண்ணியவண்ணம் அதிரூபலாவண்யமுள்ள கணிகைமாதைக் கொண்டுவருவோம், தாங்கள் துன்பமொழியு மென்றுசொல்லி, அவர் வாழும்பேட்டையாகிய வீதிகளிற்சென்று அவர்கள் மனைகளிற் புகுந்து பார்க்கையில், எங்குஞ் சிவனடியார்களாய் விளங்கியிருப்பதைப் பார்த்தும் பந்துபோன்ற அழகிய தனங்களின்மீது சுகந்த பரிமளங்களை யணிந்திருக்கும் விலைமாதர்களுக்குச் சிலவார்த்தைகளை எடுத்துச் சொல்லுவார்கள். எ-று. ௪௬

மையுலாம் விழிநேர் மாதர்களொருங்கி
வாழுமிவ் வீதியி லொருத்தி
மெய்யுலா மரனை நாடிய பெரியோர்
விரகதைத் தணித்திடு வாரேல்
கையுலாங் கடகப் பணிமணி வடமுங்
கலிந்திடு சதங்கையு மணிந்து
செய்யுலாந் தயிர்பா லுறுசுவை யன்ன
நிரந்தர முண்டுவாழ் குவமே.

இ-ள். நீலோற்பலம்போன்ற பிரகாசம்பொருந்திய கண்களையுடைய பெண்கட்கூட்டமாய் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் இவ்வீதியில் யாராகிலும் ஒருமாது உண்மையில்லாதும் எங்களிறைவனை நாடி நயந்த சங்கமருடைய வெவ்விய காமநோயைத் தணிப்பாரேயானால்; அவர்கள் இருகரங்களுக்கும் கடகமும், நவமணிகளாலடுத் மைந்த ஆபரணங்களும், முத்துமாலைகளும், ஓசையைக் கொடும் பாதச்சதங்கை முதலிய அபரங்களை அணிவதல்லாமலும், நெய் பால், தயிர், அறுசுவை பதார்த்தங்களோடும் அமுதுண்டு சதாகாலமும் யாதும் குறைவின்றி வாழ்வார்கள். எ-று. ௪௪

இன்னவா றமைச்ச ருரைத்தவம் மின்னு
　ரிறைஞ்சியே யாங்க ளெல்லோரும்
முன்னுபு வடியா ரிடம்பொரு ளிரவு
　முழுமையு மிருந்திடப் பெற்றோம்
துன்னுமிவ் விரவு கழிந்தபின் நீவிர்
　சொற்றது போலவா மமைச்சர்
தன்னகஞ் சலித்து மன்னனுக் கதனைச்
　சாற்றவு மரசவன் மொழிவான்.

இ-ள். இவ்வண்ணமாய் மந்திரிகளுரைத்த மொழியைக்கேட்டமின்னலைப் போற்றவளும் இடையினையுடைய அக்கணிகை மாதர்கள், எதிர்வந்து நின்றுபணிந்து பலவாறாகத் துதித்து நாங்கள் யாவரும் இன்று பகற்போதே நம்மையாட்கொண்டருளும் ஸ்ரீ அருணாசலேசருடைய மெய்த்தொழும்பராகிய இவ்வடியார்களிட மின்றிரவு விடியுமளவும் சகலீலைகளுஞ் செய்து நடப்பதாய்ப் பொன்னைப் பெற்றுக்கொண்டோமாதலால் இந்நாள் செல்லுமானால் தேவரீர் சொல்லியபடி நடக்கலாமென்று மொழிந்ததைக் கேட்ட அமைச்சர்கள் தத்தம் மனஞ்சலித்து அவணின்று நீங்கி அரசனிடம் வந்துரைக்க, அப்போதரசனானவன் வல்லாளமகாராஜன். எ-று.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அற்பமிது நமக்கிதா யிருப்ப தென்கோ
 லந்தோவென் றயர்வுற் றுங்கு
பற்பலவாய் சிந்தைதனி லேக்கமுற்றி
 றையருளும் பான்மை தானே
தற்பரனைப் போலெழுந்த சங்கமருக்
 குரைத்த வண்ணந் தருவேனென்று
விற்பொருதும் வேந்தனதி விரைவாகக்
 கணிகையர்பால் மேவி னானல்.

இ-ள். அற்பமாகிய இச்செய்கை நமக்குக்கிடைப்பது அற்பலமாகவிருக்கும் காரணம்யாதெனோ என்று அரசன் துன்பமடைந்து, பின்பு பலவிதமாய் மனத்தில் ஏக்கங்கொண்டு இதுவும் பரமசிவனுடைய திருவிளையாடல் தானோ ஜங்கமரைப்போய் வடிவுகொண்டு எழுந்தருளிவந்த சங்கமருக்குக் கொடுத்த வாக்கின்படி எவ்வகையிலாவது ஒருபெண்ணைத் தேடித்தருவேனென்றெழுந்துவில்வேந்தியொளிரும் வல்லாளமகாராஜன் மிகவும் தீவிரமாய் விலைமாதர்கள் வாழும் வீதிக்குச்சென்றான். எ-று. ௪௧

வேறு.

வந்தவ ரொருகேட்டாலும் வழங்குது மெனப்ப தாகை
அந்தர மளாவ நாட்டி யளித்திடு நாளிலின்று
சுந்தரசங்கமற்குச் சொன்மொழிப் பிறழா தென்னைப்
பந்தயமாய்க் காப்பவட்கிப் பதியினைத்தருவே னென்றான்.

இ-ள். நம்பதியை நாடிவந்தவர்கள் எந்தப்பொருளை என்னைக் கேட்டபோதிலும் கொடுக்கின்றேமென்று ஆகாயபரியந்தம் உயர்ந்து பறக்கும்படியாகத் துவசமுயர்த்தி நடாத்திவரும் நாட்களில், இன்று விரகவேதனையால் மெலிந்து நம்மைநாடிவந்த அழகிய சங்கமருக்

கும் உமதாணையை யகற்றுவோமென்று கூறியவண்ணம்மாறுற ஆசையோடுங் காப்பாற்றியகணிகைக்கு என்அரசுக்குரிய இப்பதியை யளிப்பேனென்று உரைத்தான் வல்லாளமகாராஜன். எ-று. ௪௭

கரிபரி யுடனும் வேண்டுங்
கனகமுந் தருவேன் முத்துச்
சொரிசிய சிவிகை யிவன்
றொல்லுல காள்வ தற்றிச்
சரியசெங் கோலு நல்கி
யவர்க்கியான் பணியுஞ் செய்வேன்
பெரியவர் விரகந் தீர்த்தாற்
பெற்றதா யெனக்கா மென்றான்.

இ-ள். யானை குதிரை முதலியவைகளோடுந் தாங்கள் வேண்டியபொன்னுந்தருவேன், நூதல்லாமலும், முத்துக்களினுல் அலங்காரஞ்செய்த பல்லக்குங்கொடுப்பேன், இப்பூமண்டலமுழுமையும் ஆளக்கூடியபொழுதும் என்செங்கோலைக் கொடுத்தாளும்படிசெய்து அவர்கட்கு யான்பணிவிடையுஞ் செய்வேன், இன்றுவாடியவர்த சங்கமருடைய மோகத்தைத்தணித்தால் என்னைப்பெற்ற அன்னையுமாவார்களென்று அரசர்க்கரசனாகிய வல்லாளமகாராசன் புகன்றான். எ-று.

உலகினில் வருஞ்சுகத்து ளுயர்சுக மிதேயென்று
கலையுணர் முனிவராருங் கழறுவரா தலானந்
நலமதிநுதற்ற செப்பசங்கமர் விரகந் தீர்த்தால்
இலகுமென் னுயிர்கேட்டாலு மீகுவேன் வருவீர்மின்காள்.

இ-ள். கடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகில் வாழும் இன்பங்களெல்லாம் மேலாகியசுகம் மானுர்விழியினையுடைய பெண்களின்கலவித் தொழிலில் இன்பமேயதிகமென்று வேதநூலுணர்ந்த முனிவர்க

றும் கூறியிருக்கின்றார்கள், ஆதலால், கமலாபதியை நாடிவந்த மேன்மை பொருந்திய சங்கமர் வருந்தும் விரதவேடத்தை நின்று மாற்றினவர்களுக்கு பிரகாசம்பொருந்திய என் பிராணனோடு தானமாகக்கேட்டபோதிலும் அளிப்பேனுயர் ஒளிநகை மாதர்களே யென்றுகூறினான் வல்லாளமகாராஜன். எ-று. ௪௧

ஆதர வாகத்தங்க ளாணையின் படியே யாங்கள்
மருமிலடியர் தம்மோ டின்புறப் பொருளும் பெற்றோம்
நாதவென் செய்வோ மென்று நங்கையர் பணிந்துரைக்கப்
பூதல மன்னன் வெட்கிப் புகழ்மனைவந்து சார்ந்தான்.

இ-ள். அரசன்சொன்ன மொழியைக்கேட்ட விலைமாதர்கள் தேவரீர் ஆக்கினையின்படி நடந்துவரும் நாங்கள் இன்று குற்றமற்ற பரமசிவத்தின் அடியார்களிடத்திற் கலவித்தொழில் புரியும்பொருட்டு பொருளும் பெற்றுக்கொண்டோமாதலால் எங்களை ஆட்கொள்ளும் இறைவனே! யாங்களென் செய்வோமென்று அடி பணிந்துரைத்த மொழியைக்கேட்ட இப்பூமியையாளும் வல்லாள மகாராஜன் நாணமுற்றவனாய் கீர்த்திபொருந்திய தன் அரண்மனையைச் சேர்ந்தான். எ-று. ௪௨

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

இல்லமுற்ற மன்னன்மதி வதனமாறி
இருப்பதனை மங்கையர்க ளிசைந்துநோக்கி
மல்லமா தேவியரு மிளையா ளாகும்
வண்மைமிகு சல்லமாதேவி யாரும்
தொல்லுலகைப் புரக்கவல்ல எங்கள்கோவே
துன்பமுற்ற காரணமென் னவற்றைநீயிர்
சொல்லுமென வடிபணிந்து வினவவாங்கு
ஞாயநெறி யோனவருக் கிதுசொல்வானால்.

இ-ள். ஆண்மையை வந்துசேர்ந்த வேந்தனுடைய பூரணச் சந்திரோதயம்போன்ற முகாரவிந்தம் சலனத்தால் வேறுபட்டிருப்பதைக் கண்ட அவன் தேவிமார்களில் மல்லமாதேவியும் மிகுவண்மைபொருந்திய இளையாளாகிய சல்லமாதேவியும் நெருங்கிவந்து தேடிய கடல்சூழ்ந்த உலகங்களையெல்லாம் ஒருகுடை நிழலின்கீழ் பரிபாலனஞ் செய்யும் எங்கள் காதலனே! எக்குறையுமில்லாது இன்றுமனத்திற் றுன்பம் சேர்ந்தவாறென்னை? அவைகளை தேவரீர் அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று பாதகமலங்களிற் பணிந்துகேட்க அக்கணம் பாசத்தமாகிய நிலையினையுடைய வல்லாளமகாராஜன் மங்கையர்களுக்கு நடந்தசெய்தியைக் கூறுவான். எ-று. ௫௧

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

இன்றொரு முநியோர் மாது
ரின்பத்தி விச்சை கொண்டு
வென்றிசேர் நம்மை நாடி
வினவிய படிக்கி சைந்திம்
மன்றதில் விலைமின் னார்கள்
வாய்ப்பது மரிதா னென்றே
னென்றவர் வாய்மை கேட்ட
வெழின்மனை யாருஞ் சொல்வார்.

இ-ள். இன்று ஒரு பெரியவர் சேல்போன்ற விழியினையுடைய மடந்தையர்கள் மைதுனத்தின்மேல் மனம்வைத்து வெற்றிபொருந்திய நம்பதியைச்சேர்ந்து, நம்மைவினவியவண்ணம் தருவதாகச் சொல்லி இப்பெரிய மாநகர்முழுமையும் விலைமாதர்கள்வாழும் வீதியெங்குந்தேடியும் கிடைப்பது அரிதாயிருந்ததால் துன்பமுற்றேன் நான்கொண்டிருந்த வைராக்கியத்தையும் துறந்துவிட்டேன்

என் செய்வேன்! அடியவருக்குரைத்த மொழிதப்பிப்போகின்றதே யென்று கூறித் தாம்பழுற்றிருக்கும் வேந்தன் வாய்மையைக்கேட்ட மங்கையர்கள் சொல்லுவார்கள். எ-று. ௰௨

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

விரகமுற்ற வடியவர்க்கு வரக்களித்த வேந்தேநின்
மனம்யாதோ வறிகிலோம்யாம்
இருவர்களிற் சிறியவளா மென்னை யன்னோற்
கிசைத்திடவுங் கருத்துளதே லிசைவேனென்றாள்
திருவளரு மன்னனக மகிழ்ந்து நோக்கிச்
சேயிழையே யடியவரோடரையிற் சேர்ந்து
உருவியியாற் படுந்துயர மொழிப்பா யென்று
உத்தமனும் பெரியவருக் குரைத்திட் டானால்.

இ-ள். விரகவேதனையால் மெலிந்துவந்த சங்கமருக் கங்கோயைத்தணியச் செய்கிறேனென்று வாக்குத்தத்தஞ்செய்த எங்களரசே! தங்களுடையகருத்து எத்தன்மையதோ சிறியேங்களறியோம், ஆதலால் எங்களிருவர்களிற் சிறியவளாகிய என்னை அவ்வடியவர்க்கிசையச் செய்யும்படியாய் கருத்திருக்குமானால் தேவரீர் எண்ணக்குறைவு படாமலவ்விதமே நடக்கின்றேனென்று கூறியபோது, இலட்சுமி கடாக்ஷம்பொருந்திய வல்லாளமகாராஜன் மனமகிழ்ந்து தன்மனைவியைப்பார்த்து பெண்கள் நாயகமே! என்னெண்ணத்தை நிறைவேற்றிவைத்த என்னிருகண்மணியே! நம்மைநாடிவந்த சங்கமரோடு பள்ளியறையிற் சேர்ந்து அவர் மன்மதனாற்படுக்துன்பத்தைப் போக்குவாயென்று சொல்லி விடைகொடுத்தப்பின்னர் உத்தமகுணத்தை யுடையவனாகிய மன்னன் பெரியவளிடத்துசென்று, தேவரீர் கருத்தின்படியமைத்தேன் அங்கீகரித்துக்கொள்ளுமென்று மிகுபக்தியோடுங் கூறினான். எ-று. ௰௩

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அத்தனை நன்னீ ராடி யறுத்த வறையுட் சேர்ந்து
மித்தகல் வியாழை மீட்டி விநோதமாய்க் கீதம் பாடிப்
பத்தலி நெருக்கி யந்தப் பரமனைப் பார்த்துக் காலி
லத்தனி மெய்ய னுக்கே யரியயோ கத்தி லுற்றான்.

இ-ள். ராஜபத்தினியாகிய சல்லமாதேவி உடனே வாசங்கலந்த சுத்தோதகமாடி ஆடையாபரணமணிந்து சுகந்தபரிமளங் கலையணிந்து பஞ்சகச்சாயவர்க்கத்தைத்தரித்து விலைபெறுந்துப்பள்ளியறையுட் பிரவேசித்து இந்திரநீல மரகதங்களா லமைத்தொளிரு மஞ்சத்தில் அம்சதூளிகா சயனத்தின்மீ தாரோகணித்துக்கொண்டிருக்கும் அடியவர்பக்கலினின்று தனி இன்னோசையைத்தரும் வீணையை மீட்டிக் கீதம்பாடிக்கொண்டு சிலநேரஞ்சென்றபின்பு பெரியவர் சித்திரப் பிரதமைபோ லசைவற்றிருப்பதை நோக்கை யில் உருத்திராட்சமாலிகாபரணமணிந்து விளங்கும் மெய்யினையுடைய பெரியவர் யோகநித்திரையி லிருப்பதைக்கண்டாள் சல்லமாதேவி. எ-று. ௩௪

பின்னுமம் மங்கையந்தப் பெரியவர் மகிழ வெண்ணித்
துன்றுமக் கவர்மீ தூற்ற சுகந்தரி செடுத்துத் தூவி
மன்னயந் துடனே நிற்க நயனமுந் திறவா தன்றேர்
தன்னையும் நோக்கா தாலுந் தயங்கியக் குரைப்ப தானாள்.

இ-ள். பின்னையும் அருந்ததிக்கொப்பாகிய அவ்வரசி அச்சவம் யோகநித்திரையி லிருக்கும் சங்கமர் மனமகிழ்ச்சிக்கதாக நினைந்து பிரகாசம்பொருந்திய மஞ்சத்தின்மே லிருக்கும் அவர் மீது சுகந்தமுறவும் பனிநீரையெடுத்துத் தெளித்தனம் நன்மையடைத்தோடுக்கும் கண்விழியாமலும் தன்னைய நோக்காமலுமிருப்பதையுணர்ந்த தேவி சிந்தைமெலிந்து கூறுவாள். எ-று. ௩௫

வேந்தனு னுரைத்த வாய்மை
விள்படா முறையோ வந்தோ
வந்தலே யென் றிறைஞ்சி
யெழிலுறு மடந்தை யாங்கு
சாந்தமாய் மேல் விழுந்து
தழுவவப் பரம ராணோர்
எந்தையுங் குழந்தை யாகி
யின்புற வழுவ தானார்.

இ-ள். அரசர்க்கரசனாகிய எங்கோமானுரைத்த வாய்மையிற் தவறுவது தருமமோ! ஐயோ, கடவுளேயென்றுதொழுது அழுதலா வும் அவ்விராஜபத்தினி அங்குநித்திரையிலிருக்கும்பெரியவர்மேல் மெதுவாய்ச்சார்ந்து ஆலிங்கனஞ்செய்கையில், ஸ்ரீ கயிலாயபதியா கிய சிவபிரான் எந்தைக் குழந்தைவடிவமாகி யவ்வணங்கு களிப்பும் ஆச்சரியமுங் கொள்ளத்தக்கதாக செங்குமுதம்போன்ற அழகிய வாயைத் திறந்து அழவாரம்பித்தார். எ-று. ௩௪

ஆரணொரு மழவி யாகி
யலறியே யழும்போ தங்கே
பரமனார் செயலிதென் றெண்ணிப்
பார்த்திபன் விரைவில் வந்து
கரமதி லெடுத் தணைத்துக்
களிப்புட னுச்சி மோந்து
வீறுட னிருக்கும் போதவ்
விமலனு மறைந்திட் டானால்.

இ-ள். திருக்கயிலாயபதியாகிய பரமசிவம் ஒருகுழந்தை வடி வாய் அலறியழுகின்ற செயலறிந்த அரசன், இது ஆண்டவனுரிய

அருணாசலேசரின் றிருவிளையாடலென்று நினைத்து மிகத்தீவிரமா யக்குச்சேர்ந்து, தாமரைமலர்போன்ற விருகரங்களா லெடுத்தணைத்து முத்தமிட்டு உச்சிமோந்து மிக்ககாதலோடும் பேரானந்தங் கொண்டிருக்கையில், ஜகதீசனாகிய எம்பெருமான் மாயமாய்மறைந்தார். எ-று. ௬௭

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஐயனே நினது திருவுளச் செயலை
  யறிவமோ வறிவிலோம் யாங்கள்
மெய்யனே கண்கண் மூன்றுடை யானே
  வேதனே வேதநா யகனே
துய்யனே யெம்மைச் சோதனைச் செயவோ
  சுதனெனத் தோன்றியே மறைந்தீர்
செய்யனே யெங்கட் கென்விதி யென்று
  தேவியோ டரசனு மெலிந்தான்.

இ-ள். சந்திரசடாதரமூர்த்தியாகிய ஐயனே தேவரீரது திருவுளச்செயலை மடமையேயோமாகிய யாங்கள் தெரிந்துகொள்வோமோ வேதஸ்வரூபமானவனே வேதங்களுக்குத் தலைவனேபரிசுத்தமானவனே நிர்கேத்ராதனே உண்மைப்பொருளானவனே உமதுபரிசுத்தம்பொருந்திய உபயசரணாரவிந்தங்களுக்குத் தொண்டராகிய எளியோங்களைச் சோதனைசெய்யும் பொருட்டோபுதல்வனாகவுந் தோன்றி மறைந்தீர் மேன்மையுற்றவனே, எங்களுக்கென்ன விதியென்று மங்கையருந் தானும் ஆற்றப்படாத துன்பத்திலழுந்தினார்கள். எ-று. ௬அ

கொற்றவ னிவ்வா றுளமெலிந் தாங்கு
  கோவெனக் கதறுமக் காலை
நற்றவத் தோர்க டுதிசெயு மீச
  னுமை யுடன்விடை யேறிச்

சுற்றிலுங் கணங்கள் சூழ்ந்திட விதிமால்
றொடரவு மருணையம் பதிவாழ்
வெற்றிகொ ளிறைக்குத் தெரிசன முதவ
விரருடன் பணிந்தவன் றுதிப்பான்.

இ-ள். அரசன் இவ்வகையாய் மனம்வெதும்பிக் கோவென்று வாய்விட்டலறி நிற்குங்காலத்தில் மகிமைபொருந்திய தவத்தினையுடையவர்கள் போற்றிப்பணியத்தக்க பரமசிவம் பார்வதிதேவியோடும் வெண்ணிறமுள்ள ருஷபாரூடராய் அநேகசிவகணங்கள் சூழ்த் தக்கதாகவும், பிரமனும் விட்டுணுவும் வாகனங்களிலேறிவரவும அருணையம்பதியை ஆளும் வல்லாளமகாராசனுக்குத் தரிசனந்தந்த மாத்திரத்தில் ஆவலோடும் பூமியில்பணிந்தெழுந்து சிரத்தில் இரு கரங்களையுங்கூப்பித் துதித்தான். எ-று. ௫௬

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

ஆதியே சரண மண்மே லடியரைக் காக்க வல்ல
சோதியே சரணங் கங்கைத் தூயசெஞ்சடையிற் றுண்டப்
பாதிமா மதிய ணிந்தபரமனே தமியேற் குற்ற
நீதியைத் தாங்க வோர்செய் நின்மலா வருளுவாயே.

இ-ள். ஆதிநாயகனாகிய தேவனே சரணம் உலகில் அடியார்களைச் சோதித்தாட்கொள்ள வல்ல ஜோதிவடிவான பூரணனே சரணம் அருட்பெருஞ் சுடரே சரணம், கங்கையையும சந்திரனையும் பரிசுத்தமாய்பொன்போற் பிரகாசிக்குஞ் சடையிற்றரித்த பரம்பரனே, அடியேன் செங்கோல்விதியை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி ஓர் புதல்வனைக் கடாக்ஷித்தருளல் வேண்டுமென்று தொழுதான். எ-று

சுந்தர மன்று கேண்மோ சுதனுமக் கியாமே யானே
மந்தத்தி னுனக்கே யறைவிதி முடிப்போ மென்று
சந்த்ரசே கரனுர் வாழ்த்திச் சார்ந்தனர் கயிலையின்னர்ப்
பந்தமா புலகை வேந்தன் பண்புட னுண்டு வாழ்ந்தான்.

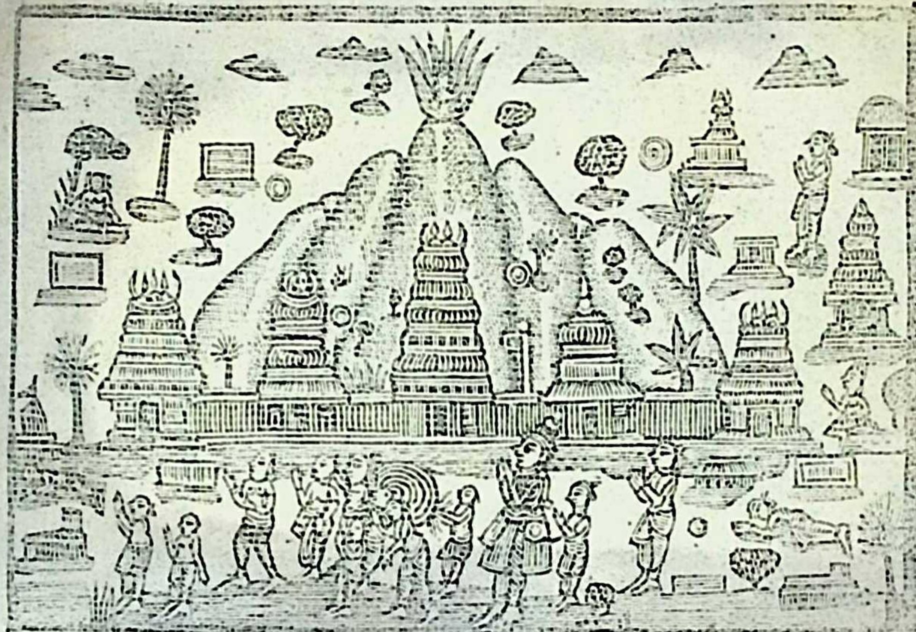
இ-ள். அழகுலாவும் கீர்த்திபொருந்திய அரசனே கேட்பாயாக யாமே உனக்குப்பிள்ளையாய்த் தோன்றினபடியால், உன் அந்திய காலத்தில் வேதவிதிப்படிக் கடன்களைச்செய்து வருவோமென்றும் சந்திரசேகரமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் வாழ்த்தடலைவ என்றுங்கூறித் தேவர்களுடன் கயிலாயகிரியைச் சேர்ந்த பின்பு, இருந்த அவ்வேலாடும் வல்லாளமகாராஜன் அருளையம்பிய வையமுண்டுவாழ்ந்துவந்தான். எ-று. ௯०

எழாவது,

வல்லாள மகாராஜன் சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௫௬௨

திருவண்ணாமலைத்தலத்தி னெட்டுந் திக்குகளிலும் பார்வதிதேவியார் முதல் பலதேவர்களாலும் உண்டாக்கப்பட்ட அநேக தீர்த்தங்களின் மகாத்மியம், இப்போது சில தீர்த்தங்கள்மாத்திரம் காணப்படுகின்றன.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தீர்த்தச் சருக்க வசனம்.

இந்த அக்கினிமலைக்குக் கிழக்குத்திக்கில் இருப்பது இந்திரதடாகம். இதில் தைப்பூசத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தால் பிர்மஹத்திதோஷம்போய்விடும் முன்பு தேவேந்திரன் ஸ்நானஞ்செய்து தன் தீவினைகளைத் தீர்த்துக்கொண்டான்.

தென்கிழக்கிலிருப்பது அக்கினிதீர்த்தம். இதில் பங்குனிமாதம் பௌர்ணமியில் முழுகினால் ஸ்திரீகளால் வந்த பாவந்தீரும் இந்தப்படி முன்பு இதில் ஸ்நானஞ்செய்து நேரிட்ட பாவத்தை அக்கினிதேவன் போக்கிக்கொண்டான்.

தெற்கிலிருப்பது யமதீர்த்தம். இதில் முழுகினால் வியாதிபோய் இந்தப்படி யமனுக்குற்ற வியாதியை இதில் மூழ்கிப் போக்கிக்கொண்டான்.

நிருதிமூலையிலிருப்பது நிருதிதீர்த்தம் இதில்ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுக்குப் பகைகள் தீரும் நிருதியானவன் இதில் முழுகினதினாலே பேயைத் தன்வசமாக்கிக் கொண்டான்.

மேற்குத்திசையிலிருப்பது வருணதீர்த்தம், இதில் முழுகினால் நவக்கிரகங்கள் நன்மையைக் கொடுப்பார்கள்.

வாயுதிக்கிலிருப்பது வாயுதீர்த்தம். இதில் ஸ்நானஞ்செய்தால் எல்லாத் துன்பமும் தீரும்

வடக்கிலிருப்பது குபேரதீர்த்தம். இதில் முழுகினால் தரித்திரம் போய்விடும்.

ஈசான்னிய திக்கிலிருப்பது அசுவினிதீர்த்தம் இதில் முழுகினால் பரமசிவனைச் சேரலாம்.

முன்சொன்ன யமதீர்த்தத்திற்குத் தெற்கி லிருப்பது அகஸ்தியதீர்த்தம். இதில் முழுகினால் கல்வியிற் சிறந்தவர்களாவார்கள்.

முன்சொன்ன குபேரதீர்த்தத்திற்கு அருகிலிருப்பது வசிஷ்ட தீர்த்தம். இதில் ஐப்பசிமாதத்தில் முழுகினால் சாஸ்திரங்களெல்லாம் விளக்குவதுமன்றிப் பாவமும் போய்விடும்.

இப்படி இன்னும் அநேக புண்ணியதீர்த்தங்கள் உண்டு.

அருணாசலத்திற்கு வடபக்கத்தில் திருநதியென்றொருநதி இருக்கின்றது. அதில் முழுகினால் நாம் நினைத்தவரங் கிடைக்கும்.

தென்பக்கத்தில் சோணாநதியிருக்கின்றது அதில் முழுகினால் துன்பங்களெல்லாம் நீங்கும்.

மேற்பக்கத்திலிருக்கின்ற புண்ணியநதியென்கிற நதியில்முழுகினால் நல்ல உருவத்தையும் வேண்டியபேறும் அடையலாம் ஆதியில் ஈழன் என்கிற ஒரு அரசன் இதில் முழுகினபலத்தினாலே தனக்குவந்த பெண்ணுருவம் நீங்கி நல்ல உருவத்தைப் பெற்றான்.

முன்சொன்ன திருநதிக்கு வடக்கிலிருக்கிற சேயாறு என்கிற நதியில் முழுகினால் நினைத்தவரத்தை யடையலாம்.

ஆலயத்துக் குள்ளிருக்கும் சிவகங்கை என்னுந் தீர்த்தத்தில் மாசிமகத்தில் முழுகினால் எல்லாத்தேவர்களைப்பார்க்கிலுமேன்மை பெறலாம்.

அர்த்தச்சிவசத்தைக்குக் கிழக்கிலிருக்கிற சக்கரதீர்த்தத்தில் முழுகினால் சிவபதத்தை யடையலாம்.

கோயிலுக்குப் பக்கத்தில் அக்கினிதிசையி லிருக்கிறது பிரம தீர்த்தம் இதில் முழுகினால் பிறவிநீங்கும்.

இந்தத் தீர்த்தங்களிலும் நதிகளிலும் முழுகி இத்தலத்தில் தானஞ்செய்தால் ஒன்றுகோடியாகப் பலனுண்டாகி நற்கதி அடையலாம்.

தீர்த்தச் சருக்க வசனம்,

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

எட்டாவது

தீர்த்தச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடிலாசிரிய விருத்தம்.

செருமலையுங் களிற்றுமுகப் பிள்ளையிரு
பதம்போற்றித் திரையான் முத்தங்
தருமலையு மொருமலையுந் தொலைத்தமலைக்
கிழவனிரு சரணம் போற்றிப்
பொருமலையு மிரக்கலையு மடியாருக்
கொழிக்கவழற் பொருப்பாய் நின்றென்
கருமலையுஞ் செம்மலையும் பச்சைமலை
மடந்தையையுங் கருத்துட் சேர்ப்பாம்.

இ-ள். யுத்தஞ்செய்யத்தக்க யானைமுகத்தையுடைய மூத்த பிள்ளையாருடைய இரண்டு பாதங்களையும் வணங்கி, அலைகளாலே முத்துக்களை கொழிக்குஞ் சமுத்திரத்தையும் கிரௌஞ்சமென்று மலையையும் அடக்கிய குன்றுதோறாடலுக்குரிய சுப்பிரமணியர்

பாதத்தை வணங்கித் துன்பத்தையும் சோர்வையும் அடியார்களுக்கு ஒழிக்க அக்கினிமலையாக நின்று என்னுடைய பிறவியைக் கெடுக்குஞ் சிவபிரானையும் மரகதநிறம் பொருந்திய பார்வதியாரையும் மனத்திற் சேர்ப்பாம். எ-று. ௧

கலி விருத்தம்.

தேங்கு மன்பிற் சிவபுரா ணந்தனி
லோங்கு ருத்திர சங்கிதை யோதினன்
பாங்கி லிங்க புராணப் பரப்பினு
மிக்க றிந்த படியு மியம்புவேன்.

இ-ள். பெருகிய அன்பினாலே சிவபுராணத்தில் உயர்ந்திருக்கின்ற உருத்திரசங்கிதையை முன்சொன்னேன். பெருமையாகிய இலிங்கபுராணத்துள் விரித்துச் சொல்லப்பட்டதை நானறிந்ததன்மையையுஞ் சொல்வேன். எ-று. ௨

ஆதி வேத னருளச் சனகரும்
வேதம் வல்ல வியாதனுக் கீந்தனன்
சூத னுக்கவன் சொல்லினன் சூதனு
மேத மற்ற விருடியர்க் கீந்தனன்.

இ-ள். ஆதியிலே பிரமன் சனகரிஷிக்குச்சொல்ல, அச்சனகர் வேதங்களில் வல்லவராகிய வியாசருக்குச்சொல்ல அவ்வேதவியாசர் சூதரிஷிக்குச்சொன்னார். அச்சூத மகாமுனிவரும் குற்றமற்ற நைமிசாரணிய முனிவர்க்குக் கூறினர். ௩

வன்னி மாமலைத் தோற்றமும் வான்மலைக்
கன்னி பாகங் கலந்தது முன்னமே
சொன்ன தாதலி னுங்க தொழிந்ததன்
பின்ன ருள்ள கதைசில பேசுவாம்.

இ-ள். அக்கினிமயமான பெரியமலை தோன்றியதும், பெருமையமைந்த பர்வதராஜகுமாரியாகிய பார்வதி, சுவாமியினது இடப்பாகம்பெற்றதும் முன்னமே சொன்னபடியினால் அதைநீக்கி அதற்குப் பின்னுண்டாகிய சரித்திரங்களையுஞ் சொல்லுவோம்.

தீர்த்த மும்மதிற் செய்தரு மங்களும்
வாய்ந்த வெற்பின் வலமுமி லிங்கமும்
மேத்தி டாதவ ரெய்து மிகழ்ச்சியும்
பார்த்த னன்பொருள் கொண்டவர் பாவமும்.

இ-ள். தீர்த்தங்களின் மகிமையும், அதிற் செய்யப்பட்ட தரு மங்களும். அக்கினிமயமாய் தோன்றிய கிரிப்பிரதக்ஷிணத்தின்மகி மையும், இலிங்கமகத்துவமும், சுவாமியை வணங்காதவரடையுமிக ழ்ச்சியும், அவரடைந்த இகழ்ச்சியைப்பார்த்தும் சுவாமியின்பொரு ளை அபகரித்தவர்களுக்கு வருகின்ற பாவமும். எ-று. ௫

பந்த மாயறி யாதுசெய் பாவமுஞ்
சிந்தை யார வறிந்துசெய் திமையு
முந்தை யோர்க ளொழித்த முறைமையு
மெந்தை நான் மகிழ்வுமி யம்புவேன்.

இ-ள். முன்செய்த வினையால் மயங்கியறியாமற்செய்த பாவ மும் மனதார அறிந்துசெய்தபாவமும், முற்காலத்தி லுள்ளவர்கள் அப்படிவந்த பாவத்தைத் தீர்த்துக்கொண்ட முறைமையும், சுவா மியினால் மகிழ்ச்சியடைந்த புழுகுபூனையின் செய்கையுஞ்சொல்லு கின்றேன். எ-று. ௬

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

விருப்பில் கோதமனு ரீசன்
திருமுனே வேள்வி நாட்டத்
திருப்பொலி சடையோன் றன்னுற்
செனித்திடு மறையோ னந்த
வுருப்பொலி கனலோ னென்ன
வுதிர்தன னவனை நோக்கிப்
பொருப்பிறை யவனைப் பூசை
புரியெனப் புகழ்ந்து சொன்னான்.

இ-ள். உலகத்தில் ஆசையில்லாத கௌதமரிஷி, சுவாமிசந்நிதி முன் வேள்வியொன்றுசெய்வதற்கு எத்தனித்து அப்பொழுதவர்க்குத் அருள்பொருந்திய சடையையுடைய அந்தச் சுவாமிதிருவருளால் முன்னமே தோன்றியிருக்கிற தெய்வப்பிராமணன் அந்தயாகத்தில் * அக்கினிசொரூபம்போலப் பிறந்தான், அவனைப்பார்த்துக் கிருபமாகியவர்க்கிய அருணசலேசுவரப் பூசைசெய்யென்று புகழ்ச்சியாக உபகாரஞ்சொன்னார். எ-று. ௭

மற்றுமேழ் தருப்பை நீவி
விடுதலு மலர்மா தென்னக்
கற்றையங் குழலேழ் மின்னா
ருதித்தனர் கணிகை மாராய்
நிற்றலு மிறைவர் முன்னே
நிருத்தமே புரியு மென்று
வெற்றடம் பலவுங் கண்டு
நகரமுஞ் சிறப்புஞ் செய்தார்.

இ-ள். அதன்பின்கௌதமர்எழுதருப்பையையெடுத்துக்குண்டத்தின் அக்கினியிலேபோட்ட அளவில், இலட்சுமிபோலக் கற்றையாயிருக்கின்ற கூந்தலையுடைய மின்னற்கொடிபோன்ற எழுபெண்கள் தேவதாசிகளாகப் பிறந்தார்கள், அவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் சுவாமிசந்நிதியில் நாட்டியஞ்செய்து வாருங்களென்றார், அவர்கள் நன்மையாகிய தடாகங்கள் பலவுண்டாக்கி நகரைச்சிறப்புச்செய்தார்கள். எ-று. அ

மந்திரம் பரவும் வள்ளி மலைதனைக் கடந்த வேற்பா
லிந்திர தடமுண் டந்த விந்திரன் முதலோர் கண்ட

---

* அக்கினி சொரூபம்போல பிறந்தான் என்கிற யோகியை கௌதம புராணத்தில் தெரிந்துகொள்க.

தந்தரத் தமரார் தாமு மூழ்கலாலே
சந்தனக் குழம்பு நாறு மணக்குமைந் தருவின் மாலே.

இ-ள். தேவர்கள் மந்திரங்களாலே தோத்திரஞ் செய்யப்பட்ட அக்கினிமலைக்கு அடுத்த கிழக்குத்திசையில் இந்திரதடாகமென்றொன்றுண்டு, அது இந்திரன் முன்னுண்டாக்கினது, தேவலோகத்திலுள்ள தேவர்கள் அதில் நித்தியமும் முழுகுதலால் சந்தனக் குழம்பின் வாசனையும் கற்பகப்புட்பத்தின் மாலையினுடைய வாசனையும் மணக்கும். எ-று. ௯

பரமமா மதிற்றைப் பூசம் படிந்திடிற் பருகிற் கோடி
பிரமபா தகமபோ மென்று லதினலம் பபசலாமோ
சுரர்பதி மூழ்கி முன்னே தொடர்ந்த தீவினைக ளேர்ந்தா
னிரவி யுள்ளளவும் வாழ விமையவ ருலகம் பெற்றான்.

இ-ள். மேன்மைபொருந்திய அந்த இந்திரதீர்த்தத்தில் தைப்பூசத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஒருகைசலம் ஆசமனஞ்செய்தால், கோடிபிரமஹத்திதோஷம் போமென்றுலதன்பெருமையைப்பேசக்கூடுமோ! இந்திரன் முன் அதில்மூழ்கித் தன்னைப்பற்றியதீவினைகளை நீக்கிக்கொண்டு சூரியனுள்ளளவும் வாழத் தெய்வ லோகத்தையும் பெற்றான். எ-று. ௧0

அங்கதன் பெயரான்தீர்த்த மருணைமால் வரைத்தென் சீழ்ப்
பொங்கிய ததனின் மீனத் திங்கட்பூ ரணையின் மூழ்கிற்[பாற்
சொங்கையற் கருங்கட்செவ்வாய்த் திருந்திழை யவரால்வந்து
தங்கிய வினையுந்திருந் தருமமுந் தவமுஞ்சாரும்.

இ-ள். அருணாசலத்துக்குத் தென்கிழக்கில் அக்கினிதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு, அதில் பங்குனிமாதம் பௌர்ணமியில்முழுகினால் சமமையான . யெல்மன்போன்றகரியகண்களையும் சிவப்பாகிய வ

ணப்போன்றவளையும் நிருத்தமாகச் செய்யப்பட்ட ஆபரணமு முடைய மாதர்களால் வந்த பொருந்திய பாவமுந்தீரும், தருமமும் தவமுஞ்சேரும். எ-று. கக

வன்னிமுன் னொருநா ளெழு
மறைக்குல முனிவர் காதற்
றன்னிய மடந்தை மாரை
விரும்பத் தன் சுவாகை யந்தப்
பன்னியர் வடிவ மாகப்
புணர்ந்துமேற் படர்ந்தபாவம்
தன்னைத்தான் கண்ட வந்தத்
தடத்தினிற் படிந்து சாய்த்தான்.

இ-ள். அக்கினிதேவன் முற்காலத்தில் ஒருநாள் வேதமுணர்ந்த எழுமுனிவர்களுடைய ஆசைக்குரிய பத்தினிமார்களை விரும்ப, அதைத்தன் பெண்சாதியாகிய சுவாகாதேவியறிந்து அந்தமாதர்வடிவத்தை தானெடுத்துப்புணர்ந்து, மேலே விளைந்த பாவத்தைத்தீர்க்கத் தன்னாலே உண்டாக்கப்பட்ட அந்தடாகத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பாவத்தைப் போக்கிக்கொண்டான். எ-று. கஉ

தென்றிசைத் தரும தீர்த்த முளத்திற்
செறிந்து முழ்கிற்
பொன்றிகழ் வடிவ மாகு முடற்பிணி
பொடிபட் டோடும்
வென்றியிற் காலன் முன்னாள்
விதிப்படை தொடா மேனி
குன்றிய சாபந் தீர்ந்தா
னதனிடைக் குளித்து மாதோ.

இ-ள். பின்னும் அக்கமலத்துக்குத் தென்பக்கத்தில் யமதீர்த்த மென்றொன்றுண்டு, அதில் ஸ்நானஞ்செய்தால் உடல் பொன்வடி வாகும், தேகத்திலுள்ள வியாதிகள் பஸ்மீகரப்பட்டொழிந்து

போம்வெற்றிபொருந்திய பிர்ம்மாவினது ஆயுசுக்கொடாக்கு ஆத
னுல் தேககுன்றினதை யமனுனவன் அதில்மூழ்கித் தீர்த்துக்
கொண்டான். எ-று. ௧௫

திங்கரு நிருதி தீர்த்த முளதுமே விருதி கோணத்
தாங்கதின் மூழ்கி னருங் கரும்பகை யனைத்துந் திரு
மோங்குமத் தடத்தின் முன்னே யுருகியே நிருதி மூழ்கி
யீங்கிய கனற்கட் பேழ்வா யலகையின் விசயம் பெற்றான்.

இ-ள். இவ்வருதற்கரிதாகிய நிருதிதீர்த்தமென்று நிருதிமூலையி
லிருக்கின்றது, அதில் மூழ்கினவர்களுக்கு அரியபகை யெல்லாந்
தீரும், உயர்ந்த அத்தத்தீர்த்தத்தில் முன்னேமூழ்கின பலத்தினுல்
நிருதியானவன் மிகுந்த நெருப்புநிறம்போன்ற கண்களையும் பிளவு
பட்ட ஆழமாகிய வாயையுமுடைய ஒருபேயைத் தன்வசமாக்கிக்
கொண்டான். எ-று. ௧௬

வசையறு மலைக்கு மேல்பால் வளம்பெறு வருணதீர்த்த
நசைபெற வதனின் மூழ்கிற் கிரகமொன் பானுநன்று
மிசைபெறக் கிரக மெல்லா முழுகுமவ் விடத்தில் வாயு
திசையினிற் பவன தீர்த்த முழுகிலெத் துயரந் தீரும்.

இ-ள். குற்றமற்ற அருணகிரிக்கு மேற்குத்திக்கில் வளப்பமு
ள்ள வருணதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு, ஆசையுண்டாகவதில் மூழ்
கினுல் ஒன்பதுகிரகங்களும் நன்மையைக் கொடுக்கும், ஏனெனில்
முன் அந்த ஒன்பதுகிரகங்களும் மூழ்கி தங்களிஷ்டசித்தி யடைந்த
னர் அந்தத்தீர்த்தத்திற்கு வாயுதிக்கில் வாயுதீர்த்தமென் றொன்
றுண்டு, அதில் முழுகினுல் எல்லாத்துன்பமுந் தீரும். எ-று. ௧௭

வடதிசை குபேர தீர்த்த முழுகினர் வறுமை போமத்
தடமதிற் றனபாலீசன் மாதுத்துவர் சமைத்த தீர்த்தம்
புடைக்கதிற் றதனின் மூழ்கிற் புலைபரிப் பவைய செறு
மடையுடன் வருணா [illegible] யானைச் சேர்வார்.

இ-ள். வடக்குத் திக்கிலே குபேரதீர்த்தமென் றொன்றுண்டு அதில் முழுகினவர்களுடைய தாரித்திரம் நீங்கிப்போகும்; தீர்த்தத்திற்கு மேற்கே, ஈசானியதிக்கில் அசுவினிதேவர்களாலுண்டாக்கப்பட்டதீர்த்தம் இருக்கின்றது, அதனிடத்திற்சென்று அதில் முழுகினுக் கீனரைப்பார்க்கினும் இழிந்தவராயிருந்தாலும் பெருமையோடு நான்குவருணத்திலு மதிகமாகிப் பரமசிவனைச் சேர்வார்கள். எ-று.

அந்தகத் தடத்திற் றென்பா லகத்தியத் தடமுண் டங்கே
முந்திய கன்னி மாதம் மூழ்கியுட் கொண்ட பேர்கள்
சந்திர வதனங் கண்டார் தமிழ்க் கவிக் கரச ராவார்
செந்திரு மயிலுங் கல்விச் செல்வியுஞ் சேரு மன்றே.

இ-ள். முன்றெற்காகச்சொன்ன யமதீர்த்தத்துக்குத் தெற்காக அகஸ்தியமுனிவரா லேற்படுத்திய அகத்தியதீர்த்த மென்றொன்றுண்டு, அதிற்புரட்டாசிமாதத்தில்முழுகி ஒருவகைஜலம் உட்கொண்ட பேர்களுடைய சந்திரனையொத்த முகத்தைப்பார்த்தவர்கள் தமிழிற்சிறந்தவர்களாவார்கள், இலட்சுமியும் சரஸ்வதியும் அவரிடத்தில் சேர்ந்திருப்பார்கள். எ-று. ௪௭

தனபதி தடத்தைச் சேர வசிட்டனார் தடமுண் டந்த
முனிவரைப் பசியின் மூழ்கி முனிவரிற் றலைமைப் பெற்றா
ரந்நதியின் மூழ்கி னோர்கட் கக்கமுஞ் செங்கை நெல்லிக்
கனியென விளங்கும் பாவக் கடலதுங் கடப்பரன்றே.

இ-ள். முன்சொன்ன குபேரதீர்த்தத்துக்கருகே வசிட்டமுனிவரா லேற்படுத்தப்பட்ட வசிட்டதீர்த்த மென்றொன்றுண்டு அதில் வசிட்டன் ஐப்பசிமாதத்தில்முழுகிமுனிவர்களுக்கெல்லாம்முதன்மையாகுந்தகைப்பெற்றார், அப்படிப்பட்ட தீர்த்தத்தில் முழுகியவர்கட்கு வேதத்திற் கங்கமாயுள்ள சாஸ்திரங்களெல்லா முன்னங்கை நெல்லிக்கனிபோலவிளங்கும், பாவமாகிய கடலையுங்கடப்பார்கள். எ-று.

கங்கைவேற் குமரனானை முகத்தவன்
கதிரோன் வெற்பின்
மங்கையோர் வடுகன் கன்னி
மதியன்மெண் வசுக்கள் வெள்ளைப்
பங்கய மடந்தை தேவர்
குழாந்தடம் பலவுஞ் சூழு
மங்கதோர் தடத்தின் மேன்மை
மறைகளு மறிவ ருவே.

இ-ள். கங்கை வேலாயுதமேந்திய சுப்பிரமணியர் யானைமுகத்தையுடைய விக்கினேசுரர், ஆயிரங்கிரணங்களையுடைய சூரியன், பர்வதகுமாரியான பார்வதி, வயிரவர், சத்தகன்னிகள், சந்திரன், அஷ்டவசுக்கள், வெண்டாமரை மலரில் வசிக்கும் சரசுவதி, மற்றுமுள்ள தேவர்கள் முழுகிய தீர்த்தங்கள் அனேகமுண்டு அவைகளில் ஒவ்வொரு தீர்த்தத்தின் பெருமையை வேதங்களும்சொல்ல அறியா. எ-று. ௬௩

ஒருநதி தானு மொவ்வாத்
திருநதி வடபா லாக
வருநதி முழுகிப் பூமான்
மாயவ னாகத்திற் சேர்ந்தா
ளருமறை பரவுஞ் சோணை
யென்னநதி தென்பாற் றோன்றுந்
தருநதி யருணை பொன்னி
படிந்தருந் துயர் தீர்ந்தார்.

இ-ள். ஒருநதியையும் ஒப்பிட்டுச்சொல்லக்கூடாத திருநதியென்னு நதி, அருணாசலத்தில் வடக்குப்பக்கத்தில் உண்டு, அதில் இலக்குமி முழுகி விட்டுணுவினுடைய மார்பைச்சேர்ந்தாள், நர்மதா நதியிலும் வணங்கப்பட்ட சோணையென்று ஒருநதி, அருணாசலத்துக்

குந்தேன்பரிசுத்தி யிருக்கும், அதில் கங்கை, யமுனை, காவேரி முதலிய நதிகளெல்லாம் வந்துமுழுகித் தங்கள் துன்பத்தைப் போக்கிக்கொண்டார்கள். எ-று. ௨௦

புண்ணிய வாறு தெய்வ மலைக்குமேற்
றிசையிற் போக்கும்
கண்ணிய புண்ணி யாற்று ரென்றுபேர்
நகரந் தானும்
எண்ணிய நதியின் மூழ்கி யீழனென்
றரசன் றிங்காம்
பெண்ணியல் வடிவந் தீர்ந்தான் வடிவமும்
பேறும் பெற்றான்.

இ-ள். தெய்வீகம் பொருந்திய அம்மலையின் மேற்பக்கத்தில் புண்ணியநதியென்றொன்றுண்டு, அதனருகில் புண்ணியாற்றூர் என்ற ஒருநகருமுண்டு, அதிலிருந்த ஈழனென்கிற அரசன் தனக்குத் தீங்காகவந்தடைந்த பெண்ணுருவை அந்நதியில்முழுகித்தீர்த்து நல்லவுருவமும் வேண்டியபேறும் பெற்றான். எ-று. ௨௧

திருந்துசே யாறு முன்சொற் றிருநதி வடபாற் றோன்றும்
பொருந்தவே லெறிந்து செவ்வே ளழுத்தவப் புனித நீரி
லருந்திற லுயிலோன் மூழ்கி யசுரரைத் தொலைக்குஞ் சீரு
மருந்தமி லமரர் சேனை பதிபெறும் வரமும் பெற்றான்.

இ-ள். அழகிய சேயாறு என்னுநதி முன்சொன்ன அழகமைந்த புண்ணியநதிக்கு வடபக்கத்திலிருக்கும், அதிலும் சுப்பிரமணியர் வேலெறிந்தமைத்த பரிசுத்தமான தீர்த்தம், அதில் மிகவும் பிரகாசிக்கின்றவேலையுடைய அச்சுப்பிரமணியரே முழுகி அசுரர்களைக் கொல்லும் வரமும் அமிர்தபானஞ்செய்யுந் தேவர்களுடைய சேனாபதியென்கிற பேறும்பெற்றார். எ-று. ௨௨

திருத்தா லயத்தி னுள்ளே சிவகட முளது தீர்த்தங்
கருத்தினு னினைத்தாற் றெய்வக் கங்கையிற் படிந்ததொக்கு
முருத்திரர் பலரு மாசி மகத்திலே யுகந்து மூழ்கி
பெருத்தினி லிருத்துதேவ ரெவரினு மேற்றம் பெற்றார்.

இ-ள். அனந்தம் திருவிளையாடல்களைச் செய்யும் ஆலயத்திற் சிவகங்கையென்று ஒருதீர்த்தமுண்டு, அதைத்தினந்தோறும் தன் மனத்திலே நினைத்தால் கங்கையில் முழுகிய பலனுண்டாகும், அநேகவுருத்திரர்கள் மாசிமாதத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து இடபவாகனருடராய் எல்லாத்தேவர்களிலும் மேன்மை பெற்றார்கள். எ-று. ௨௩

சக்கர தீர்த்த மந்தத் தடத்தினிற் குணபாற் றோன்று
மைக்கட லனையமேனி வராகமால் படிந்த தாகு
மக்கரை வலமாய் வந்தோர் முழுகினோ ரருந்தி னோர்க
டுக்கசா கரம்விட் டீசன் றுணைப்பதம் பெறுவ ரன்றே.

இ-ள். சக்கரதீர்த்தமென் றொருதீர்த்தம், முன்சொன்ன சிவகங்கையென்னுந் தீர்த்தத்துக்குக் கிழக்கிலிருக்கின்றது. அதுமுன்னமே சமுத்திரத்தினிறம்போன்ற கருநிறமுடைய விட்டுணுவராக அவதாரத்தில் முழுகிப் பேறுபெற்றதாகும், அத்தீர்த்தத்தை வலமாகவந்தவர்களும் அதில் முழுகினவர்களும் அந்நீரை உட்கொண்டவர்களும் துக்கசமுத்திரத்தில் நின்று நீங்கிச் சிவபிரானது இரண்டுபாதங்களையும் இடமாகப் பெறுவார்கள். எ-று. ௨௪

நாயக னமருங்கோயின் மருங்கினி னளிநக் கோயிற்
றாயவன் பெயராந் தீர்த்தந் தீயவன் றிசையிற் றோன்றுங்
காயமத் தடத்திற் றோய்ந்தார் பிறவியாங் கடலிற் றோயா
ராயிரஞ் ஜனனந்தோறு மடைந்த தீவினையுந் தீர்ப்பார்.

இ-ள். அருணசலேசுரர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கோயிலுக்குப் பக்கத்தில் அக்கினி திசையில் ரமணீயமாகிய சிறந்தகுகையினில் விளங்கும் பிரமனுண்டாக்கப்பட்ட பிரமதீர்த்தமென்ற ஒருதீர்த்தம் உண்டு அதில் முழுகினவர்கள் பிரமலோகத்தில் முழுகுவார்கள். இந்தச் சென்றதையாய்ப் பிறப்புகளை இறைவனுஞ் சென்றாதிவினையுந் தீர்ப்பார்கள்.

அத்தட முழுகிச் செம்பொன் னறுவகை யளிப்பாராகிற்
சத்தசா கரஞ்சூழ் கின்றப் புவிமெலாத் தனத்தி னோடு
முத்தனி மணியி னோடு நிறைத்தவ ரூழு மீசன்
பத்தர்பா லளிக்கு மர்றப் பலத்தினு மதிகமாகும்.

இ-ள். அத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து தங்கம் ஒரு அறுவகை கொடுப்பாராகில் சத்த சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இப்பூமி எல்லாம் சொர்ணத்தினாலும், ரத்தினாதிகளாலும் நிறைந்து அவைகளை யெல்லாம் சிவபக்தருடைய பக்கத்திலேக் கொடுக்கும் பலனிலு மதிகமாகும். எ-று. ௨௪

தேனகு தடத்தின் மூழ்கிச் செய்யவா னித்தோர் வெள்ளைத்
தானவா ரணஞ்சூழ் செம்பொற் கயிலையோர் விமானத்தேறி
மேனகை யரம்பை யாய கவரிக ளிரட்ட வீசி
யாளிலோர் மயிர்க்கோர் கற்ப மாம்பதத் திருப்பரன்றே.

இ-ள். தேன்பொருந்திய பட்பத்தினையுடைய அத்தீர்த்தத்தில் முழுகிச் சிவப்பாகிய பசுவைத் தானஞ்செய்தவர்கள் யாதொன்றும் வெள்ளையானைகள் சூழ்ந்த மகாமேருபோலுஞ் சொர்ணமயமான விமானத்திலேறிக்கொண்டு மேனகை அரம்பை என்கிற தேவதாசிகள் இருபுறமும் பக்கத்திலேயிருந்து சாமரைவீசப்பெற்று, அப் பசுவின் மயிர் ஒவ்வொன்றுக்கு ஒரு கற்பகாலம் சிவபதத்தி லிருப்பார்கள்.

காலதே யதனின் மூழ்கிக் கபிலவா னளித்தோர் கோல
நீலமால் வரைபோ னின்ற நெருப்பிய விமானத் தேறிச்

சூலமே பிடித்துப் பூதகணத்தவர் தொடர்ந்து போற்றப்
பாலலோ சனர்வாழ் கின்றபரமபதத் திருப்பான்றே.

இ-ள். அத்தீர்த்தத்தில் சூரியோதயகாலத்தில் விதிப்படி முழுகிக் கறுப்புப்பசுவைத் தானஞ்செய்தவர்கள், அழகுபொருந்திய உத்தமமான நிலமலைபோல் விளங்கும் நீலரத்தினமிழைத்த விமானத்திலேறிச் சூலாயுதம் பிடித்துக்கொண்டு பூதகணங்கள் தொடர்ந்துவந்து வணங்க நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவனதுபரமபதத்திலிருப்பார்கள். எ-று. ௨௮

வெள்ளையா னளித்தோர் வெள்ளை
விடைகளா யிரஞ்சூழ் முத்தின்
கொள்ளையாம் விமானத் தேறி
யிமையவர் குழாங்கொண் டேத்த
வள்ளலார் பதத்திற் சேர்வர்
மழைக்குடை செருப்புத் தந்தோர்
றெள்ளரும் பரிமா வீந்தோ
ரிந்திர பதத்திற் சேர்வார்.

இ-ள். அத்தீர்த்தத்தில்முழுகி வெள்ளைப்பசுவைவிதிப்படிதானஞ்செய்தவர்கள், ஆயிரம் வெள்ளையிடபங்கள்சூழ்ந்த முத்தினாலலங்கரிக்கப்பட்ட தெய்வத்தன்மைபொருந்திய விமானத்திலேறிக்கொண்டு தேவர்கள்கூட்டமாகச்சேர்ந்துவணங்க, ஸ்ரீஅருணாசலேஸ்வரருடைய திருவடிநிழலிற் சேர்வார்கள்,மழைக்குடையும், (வெயிலுக்கு) பாதரட்சையும் கொடுத்தவர்களும் இகழ்தலில்லாத குதிரைகொடுத்தவர்களும் இந்திரபதவிற் சேர்வார்கள். எ-று. ௨௯

கன்னியைத் தான மாயக் கரைதனி லளித்தோர் தேவர்
பொன்னிய லுலகிற் போகபூமியி லனைத்து நாட்டின்
மின்னுசேர் பலரோ டாட்டில் விரும்பின நுகர்ந்து தேவர்
சென்னியால் வணங்கப் போற்றச் சிவபதத் திருப்பன்றே.

இ-ள். அந்தத்தீர்த்தக்கரையில் கன்னிகாதானஞ்செய்தவர்கள் தேவர்கள்வசிக்கும் பொன்மயமானபோகபூமி என்கிறபுவனங்களிற் பல் தானத்திலும், சுவர்க்கலோகத்திலுங் குபேரனுடைய அளகாபுரிப் பட்டணத்திலும், பிரகாசம்பொருந்தியபிரமலோகத்திலும், இவைமுதலா னவைகளிலிருந்து விரும்பினவைகளையெல்லாம் அநுபவித்துத்தேவர்க ளெல்லாம் வணங்க அதன்பின் சிவபதவியிற் சேர்வார்கள். எ-று.

உத்தம தலத்திற் கோடி யருந்தவர்க் குதவு மன்னம்
நித்தமாங் காசியிலோ ரவிழ்ப்பலன் றனக்குநேரா
தத்தலத் தனந்தகோடி யருந்தவர்க் குதவுமன்னஞ்
சத்திய வருணை நாட்டி லவிழ்ப் பலன்றனக் கொவ்வாதே.

இ-ள். உத்தமமாகிய தலங்களிற்கோடி அருமையாகிய சிவ யோகிகளுக்கு படைத்த அன்னத்தின்பலன், நித்தியமாயிருக்கிற காசியில் பெரியோர்களுக்குப் படைத்த அன்னத்தில் ஒரு அன்னப் பலனுக்குமொவ்வாது, அப்படிப்பட்ட காசிக்ஷேத்திரத்தி லநேககோ டி சிவயோகிகளுக்குப் படைத்த அன்னத்தின்பலன், உண்மையா கிய அருணாசலத்தலத்திற் படைத்த அன்னத்தில் ஒரு அன்னப்பல னுக்கு மொப்பாகாது. எ-று. ௬௧

ஆவடி யளவுபூமி யந்தணர்க் களித்தோ ரீசன்
சேவடி நிழலிற் றங்கள் கிளையுடன் செருக்கி வாழ்வார்
மாவிடை யாத்து விட்டோர் மற்றொரு விடையமேறி
மேவிடுஞ் சிவலோ கத்திற் பவனிபோய் வியப்ப ரன்றே

இ-ள். பசுவின் குளப்படியளவுள்ள பூமியை விதிப்படி பிராம ணர்கட்குத் தானஞ்செய்தவர்கள், பரமசிவன் சிறந்த பாதநிழலிலே தங்களுடைய சுற்றத்தோடு களித்துவாழ்வார்கள், சுவாமிக்குப் பெ ருமைபொருந்திய இடபங்களைத்தானஞ்செய்தவர்கள், வேறு ரிஷ பவாகனத்திலேறிக்கொண்டு சிவயோகிகளாலும் மகிமைதங்கிய சி வலோகத்தில் பவனியாகப்போய் சந்தோஷித்திருப்பார்கள். எ-று

சாலைகள் சமை... நந்த வனஞ்சமைப்பித்தோர் கேணி
கூலமார் த... ள கண்டோர் குளிசனூர் பதந்திற்சேர்வா
ராலய மெழுகித் தூர்த்து விளக்கிட்டோ ரலங்கரித்தோர்
வேலையி னடுவிற் பாகதன் மெத்தையிற் றுயில்வ ரன்றே.

இ-ள். அருணாசலத்தில் மரங்களைச்சாலையாக வைத்தவர்களு ம் நந்தவனம் வைத்தவர்களும், கிணறுகள் மணற்குன்றுகள் பொருந்திய குளங்கள் வெட்டினவர்களும் வச்சிராயுதத்தைக் கையிற் றாங்கிய இந்திரபதவியடைவார்கள், ஆலயத்தி னுள்ளபள்ளங்களை நிரவி மெழுகி விளக்கேற்றி வைத்தவர்களும், அலங்காரஞ்செய்த வர்களும் விட்டுணுவாய்த் திருப்பாற்கடல் மத்தியில் சர்ப்பசயனத் தில் யோகநித்திரை செய்வார்கள். எ-று. ௬௩

மகிழ்ப்புன லரிதா நாளின் மருவுநீர்ப் பந்தர்வைத்தோர்
செழிக்குமேற் பதவி தன்னிற் றேவருந் துதிக்க வாழ்வார்
புழைக்கமா வுரிய ரன்பர்க் கனிகலை புனைவித் தோரோ
ரிழைக்கள விறந்தகால மிறைபதத் திருப்ப ரன்றே.

இ-ள். யாவருக்கும் மகிழ்ச்சியை விளைவிப்பதான நீரரிதாகிய கோடைக்காலத்தில் பலர்க்கும் உபயோகமாகும்படி தண்ணீர்ப்பந் தல் வைத்தவர்கள், செழிப்பான மேலாகிய பதவியில் தேவர்களும் புகழும்படி வாழ்வார்கள், துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையினையு டைய யானைத்தோலைப்போர்த்த சிவனுடைய அன்பருக்கு வஸ்தி ரங்கொடுத்தவர்கள் ஓர் இழைக்கு அளவிறந்தகாலம் சிவபதத்திலி ருப்பார்கள். எ-று. ௬௪

மடஞ் சமைத் தவர்களந்த மடத்திலோர் தினகட்கோர் கற்ப
மிடம்பிடித் தழியாவீட்டி லிருப்பவர்வே றிறந்தபேர்க்கும்
விடங்குடித் திறந்த பேர்க்கும் விதியினா லுறுதிவேள்விக்
கடன்கழித்தனரே லந்தக் குலமெலாங் கதியிற் சேரும்.

இ-ள். இந்தலத்தில் ஒருமடங்கட்டினவர்கள், அம்மடத்திலி ருக்கிற ஜனங்களுக்கு ஒரு கற்பகாலம் கெடுதலில்லாத மோக்ஷா னத்தில் சிறப்பெற்றிருப்பார்கள். பின்னும் வேறாவிதமா யிறந்தவ ர்கட்கும் விஷத்தருடித்திறந்தவர்கட்கும் விதியாக உதகதிபெருத் திய பிரீதியாகம் முதலியவற்றை அந்தலத்திற்செய்தால் அவர்கள் குலத்தோரெல்லோருங் கதியிற் சேருவார்கள். எ-று. கரு

காகமுன் பலிபீடத்திற் பலிதனைக் கவரும்போதி
லாகமார் சிறையைக்கீழே புடைத்தலா லயத்தினூடே
யோகையானமது கோயில் விளக்கிய தெனவுட்கொண்டு
பாகசா தனனூர் வாழும் பதியினைப் பரமனீந்தான்.

இ-ள். ஒருகாக்கையானது அந்தலத்துக் கோயிற் கெதிரிரு ன்ன பலிபீடத்தில் வைத்திருக்கிற பலியன்னத்தை வாயினுற்கொத்தி க்கும்போது தன்னுடைய தேகத்திலுள்ள சிறகால் கீழேயடித்தது, அதைச் சுவாமிபார்த்து ஆலயத்தித் திரியத்தினுல் நம்முடையகோ யிலை விளக்கினதென்று நினைந்து இந்திரன் வாழ்கிற தேவலோக த்தை அக்காக்கைக்குக் கொடுத்தருளினார். எ-று. கசு

மூடிக மொன்று கோயின்
முறையினைக் கிளறும் போது
நீடொரு மணிவி யான் றங்கே
நின்றபோர் விளக்கை காட்ட
வாடிய பெருமான் றீப
மளித்தனென் றதற்கு நல்ல
வீடுபேர் செறியுங் காட்டி
விரைந்து சாலோக மீந்தான்.

இ-ள். ஒரு பெருச்சாளி கோயில்வளை யுண்டாக்கும்பொருட்டுக்குளறும் போதெற்கரிய மாணிக்க மணியொன்று அங்கே சிதறிச் சந்நிதியில் திருவிளக்குபோல பிரகாசிக்க உடனேமூர்த்தியாகிய சுவாமி நமக்கு தீபமிட்டதென்று அதற்கு மோட்சசாதனத்துக்குக் கருவியாயுள்ள ஞானமார்க்கத்தைத் தெரிவித்துச் சாலோகபதவியைக் கொடுத்தார். எ-று. ௯௭

சிலந்தியொன் றொருநா ளந்தத்
திருமலை யிடத்து நூலைக்
கலந்துட னிழைக்க வீது
கலைநமக் களித்த தென்று
நலந்திக ழரச னாக்கி
யதற்குநல் லறிவு நல்கி
யுலந்தபின் னெடிய மாய
னுலகினை யுதவி னானே.

இ-ள். அழகுபொருந்திய அம்மலையின்கண் ஒருநாள் ஒருசிலந்தியானது வாய்நூலால் பின்னலிட, இது தோலான்மைப் புனைந்துள்ள நமக்கு வஸ்திரஞ்செய்து கொடுத்ததென்று அச்சிலந்தியை நற்குணமுள்ள அரசனாகப் பிறப்பித்து நல்லஞானத்தைக் கொடுத்துத் தேகவியோகமான பிறகு விஷ்ணுலோகத்தைக் கொடுத்தார்.

வேறு.

ஒருமணலைச் சிவனுருவ மெனநினைத்தவ்
விடத்தில் வைத்தோ ரொருவன் பின்னைப்
பரகதிபுக் கடைந்துசிவ னென்னவேற்
றுமையகன்ற பதவி சேர்ந்தான்

பொருவரிய வருணகிரிப் பதிவளமி
தென வுரைத்துப் புண்டரிகத்
திருமுகமண் டலமலர்ந்தே யிருந்தானன்
மறைபகன்ற செல்வன் றானே.

இ-ள். பின்னும் அத்தலத்தில் ஒருவன் ஒருமயிலைச் சிவனுரு வமென்று நினைந்து வைத்ததனால், அவன் மேலாகிய கதியைச் சேர்ந்து சிவனென்றும் இவளென்றும் பேதமில்லாமல் இருக் கின்ற உமாதேவி திவ்விய சொரூபமான சாரூப்பிய பதவியைப்பெற் றான், ஒப்பில்லாத அருணாசலதலத்தின் வளம் இதுவென்று தாமரை மலர்போன்ற முகமலர்ந்து சொல்லியிருந்தார் வேதங்களையுஞ் சொன்ன பிரமதேவர். எ-று.

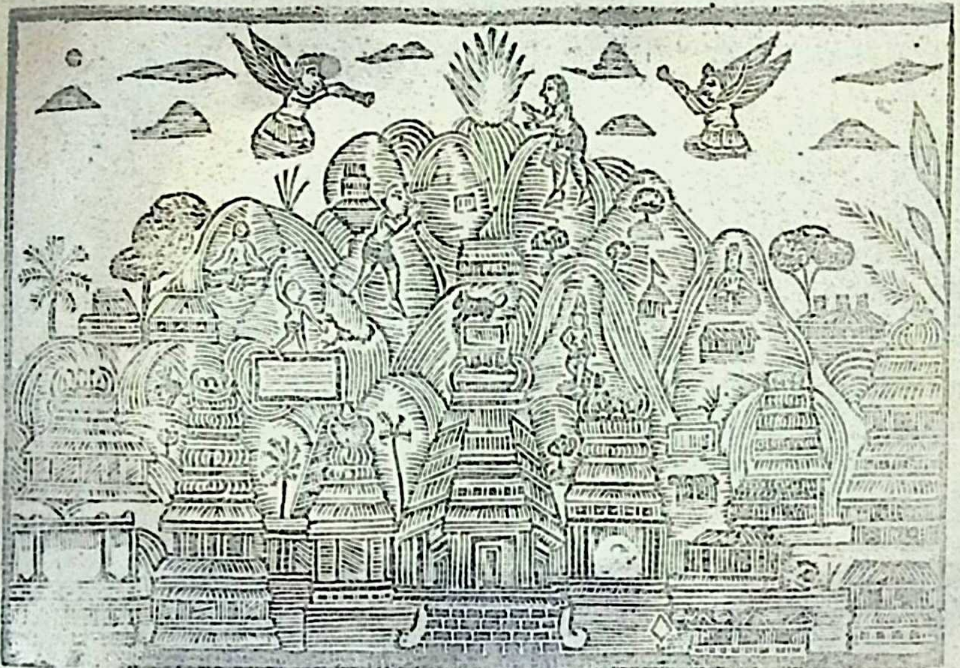
கக

எட்டாவது

தீர்த்தச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௩௩o.

12 திருவண்ணமலையைத் திரிகரணசுத்தியுடன் இத்தலபுராணத்தை மன முருகப்பாடி வலம்வருவோர்கள் தீவினைநீங்கி, நான்காம்பதவி யடையவேண்டி வலம்புரியும் மகாத்மியம்.

உ

சிவமயம்.

திருமலைவலம்பரிச் சருக்க வசனம்.

இப்படிப்பட்ட தெய்வீகம்பொருந்திய அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யும்விதம் எப்படி என்றால், பிரதக்ஷணஞ்செய்கிறதினத்தில் ஸ்நானஞ்செய்கிறது பரிசுத்தமாகிய வஸ்திரம் உடுத்தி விபூதிதரித்து தம்மாற்கூடிய தானங்கொடுத்து நாம் ஒருவரிடத்தில் தானம் வாங்காமலும் மேற்போர்வையில்லாமலும் குடைபிடித்துக் கொள்ளாமலும் தாம்பூலந்தரிக்காமலும் போசனத்தைவெறுத்தும் வாகனச்சவாரிசெல்லாமலும் பாதரட்சையில்லாமல் காலினாலே நடந்தும் சிரசில் கையைவைத்துக் கூப்பிக்கொண்டும் கோபம் முதலானவை காரிக்காமலும் அருணாசலத்தையே தியானித்து மெள்ளநடந்து கிரி பிரதக்ஷணஞ்செய்யவேண்டும் அப்படிச்செய்யும்போது எட்டுத்திக்கையும் அந்தந்த திக்குகளிலிருக்கிற சுவாமிகளையும் வணங்கிச்சித்தர்களையும் தேவர்களையும் மனதினால் வந்தனஞ்செய்து ஆலயத்துக்குப்போய்ப் பரமசிவத்தைத் தரிசித்து நாம் இருக்கும் இடத்திற்கு வந்து பழங்களும், பாலுமாவது, அல்லது பரிசுத்தமாகிய அன்னமாவது புசிக்கவேண்டும் இந்தப்படி அந்த ஸ்தலத்திலிருக்கிறவர் செய்யவேண்டியது. அதிக தூரத்திலிருந்து வந்தவர்கள் தங்கள் வருத்தத்தினால் எவ்விதமாக வலஞ்செய்தாலும் புண்ணியமே. இவ்வாறு பிரதக்ஷணஞ் செய்கிறவர்கள் மோக்ஷ சாம்பிராச்சியத்தை யடைவார்கள்.

மேலும் இம்மலையின் எட்டுத்திக்கிலும் திக்குப்பாலர்கள் தங்கள்பேரால் சிவலிங்கங்களை ஸ்தாபித்துப் பூசித்திருக்கிறார்கள் கிழக்கில் பார்வதியார் பூசித்த லிங்கமும் இருக்கின்றது.

தெற்கில் வச்சிராங்கத பாண்டியன் பூசித்த் புழுகணியிலறைவர் என்னும் சிவலிங்கம் இருக்கின்றது.

மேற்கில் பிரமாவினால் பூசிக்கப்பட்ட அணியண்ணாமலையார் என்கிற சிவலிங்கம் இருக்கின்றது.

சூரியனாற் பூசிக்கப்பட்ட சிவலிங்கமும் இருக்கின்றது.

இப்படியே பரமசிவரூபமான அநேக சிவலிங்கங்களிருக்கின்றன.

திருமலை வலம்பரிச் சருக்கவசனம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஒன்பதாவது

திருமலைவலம்புரிச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

கனகமல கனகமலர்த் தடங்களது
பெருமையினுங் களித்தே னந்த
வனகமலை வலம்புரியுஞ் செயலினையும்
தெரியவுரைத் தருள்வா யென்று
சனகமுனி யெழுந்துபணிந் துரைக்குதலு
மனமகிழ்ந்து கிரணக் கோலிற்
றினகரனார் திறந்தடைத்துத் திருக்கோயிற்
கடவுளினை செப்ப லானான்.

இ-ள். மேலான பிரமனே? சிறந்த பொன்போன்ற நிறத்தை யுடைய தாமரைப் புட்பங்கள் சூழ்ந்த தீர்த்தங்களின் பெருமையைச் சொல்லக்கேட்டுச் சந்தோஷித்தேன், பாபபேதமாகிய சோணகிரி யை வலஞ்செய்யும் பெருமையைத்தெரிய அருளிச்செய்யென்று சன கரிஷி எழுந்து வணங்கிச்சொன்ன அளவில் மனஞ்சந்தோஷித்து சூரியன் தன் கிரணமாகிய திறவுகோலால் திறந்த முகைத் தாமரை மலராகிய கோயிலில் வாசஞ்செய்கின்ற பிரமதேவர் சொல்லத் தொடங்கினர்.

கற்பமெலா மரியதவம் புரிந்தவரு
மதன்பெருமை காணமாட்டார்
அற்பதவம் புரிந்தவருக் கருணகிரி
வலத்தினல மறிய லாமோ
சிற்பரன்றன் புகழ்கேட்கும் விருப்புடையா
யெனவுனக்குச் செப்பாநின்றே
னற்புதமிக் கதையமுதைச் செவிவழியே
புகட்டவின்ப மருந்துகென்றான்.

இ-ள். அநேக கற்பகாலம்வரையில் அரிதாகிய தவஞ்செய்தவர் களும், அதன்பெருமையை யறியமாட்டார்கள், அற்பமான தவத் தைச் செய்தவர்களுக்கு அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யும் பெருமை யை அறியக்கூடுமோ ஞானசொரூபமாகிய பரமசிவனுடைய புக ழைக்கேட்கும் ஆசையுள்ளவனென்று உனக்குச் சொல்லத்தொடங் கினேம், அற்புதமான இக்கதையாகிய அமிர்தத்தை உன்காதாகிய வாய் வழிபுகட்ட இன்பமாக அருந்தென்று சொன்னர் பிரமதே வர். எ-று. உ

சோணகிரி வலம்புரிதல் பிறவியெனும்
பெருங்கடற்குத் தோணியாகு
மேனரகக் குழிபுகுதா தரியமுத்தி
வழிக்கேற வேணி யாகும்

காணரிய தலத்திலக்க மற்றிவைக்கு
மரும்பொருட்குங் காணி யாகும
வாணுதன்மின் னிடத்திருக்குங் கண்ணுதலை
மனமுருக்கு மகிழ்ச்சி யாகும்.

இ-ள். ஸ்ரீ அருணாசலத்தை வலஞ்செய்வது பிறப்பென்னும் பெரிய கடலைத் தாண்டுவதற்கு ஒரு தோணியாகும்; கும்பியாகமுதலிய நரகங்களுக்கும் பரமபத அருமையாகிய முத்தியில் எழுந்தருளுவார்க்கும் தலத்துக்கு தரிசனத்திற்கும், அருமைத்திற்கும் சம்பத்துக்கும், ஒரு காணியாயிருக்கும், ஒளியுள்ள நெற்றியையும் மின்னல்போன்ற காந்தியினையுமுடைய பார்வதியை யிடப்பாகத்தில் வைத்திருக்கின்ற சுவாமியை மனமுருக்கி சந்தோஷமாகும். எ-று. ௩

காசிமுதற் சிறப்புடைய தலங்களிலே
யிருந்திறையைக் கற்ப காலம்
பூசைசெய்யு பொருபலமு நெடுங்கால
மரியதவம் புரிகை தானும்
தேசிகனு ரைத்தபடி சமாதியிலே
யிருந்துபெருஞ் சித்தி தானு
நேசமுட னருணகிரி வலம்வருமென்
றொராப்பதற்கு நிகர தாமோ.

இ-ள். காசிமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட சிறப்பையுடைய திவ்ய ஸ்தலங்களிலிருந்து பரமேஸ்வரனைக் கற்பகாலம் பூசைசெய்தபலமும், அநேககாலம் அருமையாகியதவஞ்செய்தலும், குருசொல்லிய முறைப்படி சமாதியில் இருந்து அடைகின்ற சித்திகளும், பக்தி விசுவாசத்துடன் அருணாசலத்தை வலம்வரவேண்டுமென்று சொல்லிய பதத்துக்கு நிகராகுமோவென்று சொன்னான். எ-று. ௪

அருணகிரி வலம்வருகென் றுரைப்பவரி
　லதிகபிர மகத்தி நீங்கு
நருமதையி னளவுமது வருந்துன்பம்
　வெருண்டுநடு நடுங்கி யோடு
மருவுபெரும் பொருள்கவர்ந்த பழிவினையுங்
　கரங்குவித்து வழிகொண் டேகும்
குருபாதத் தவறிழைத்த கெடுவினையும்
　பயந்துகருக் குலையுந் தானே.

இ-ள். ஸ்ரீ அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யென்று சொல்லுமவ ரிடத்தில் அதிக பிரமஹத்திபாதகம்போய்விடும். நருமதையாற்று நீரளவு மதுவைப் பானம் பண்ணியபாவமும் வருத்தமுற்று நடு நடுங்கி யோடிப்போகும், பிறருடைய மிகுந்த பொருளைக் களவு செய்த பழமையாகிய பாவமுங் கைகுவித்து நமஸ்காரஞ் செய்து கொண்டு ஓடிப்போகும், குருவாகிய சுவாமிக்குத் தவறு செய்த பாவமும் பயந்து கருப்பங்குலைந்து ஓடிப்போகும். எ-று. ௫

அந்தவினை யுடன்படலும் பெருங்காற்றி
　னெரிசுடர்போ லவியா நிற்குந்
தந்தையரைக் கடிந்தவினை கருடனுற்ற
　வரவெனவே தளர்ந்து மாயு
மைந்தரையு மகளிரையுந் தொலைத்தவினைக்
　கடல்சுவறி வறியவாகு
மெந்தைபொருள் கவர்ந்த வினை
　தனக்கிருக்கு மிடமேதென் றிசைக்குந்தானே.

இ-ள். இருதியைக் கொடுக்கும் பாவமும், அருணாசலத்தை வலஞ் செய்யவேணுமென்று நினைத்த அளவில் பெருங்காற்றி னெ திரிலிருக்கும் தீபம்போ லவிந்துபோம், தந்தைமாரைக் கொன்ற

பாவரும் கருடனைக்கண்ட பாம்புபோல் நெக்கமடைந்து ஓடிப் போம் வழிதெரியாமல் மறைந்தொளிக்கின்ற பாவமாகிய கடலும்வற்றிச் சிறிதும் இல்லாமற் கிடக்கும்போம், எம்முடைய சுவாமியினி யம் திருவடியாவரும் தாளிருக்கும்பட மெய்க்கேயென்று தேடிக் கொண்டு நடப்போம். எ-று. ௬

ஓரடிக் கியாகஞ் செய்த பலத்தினை யுதவா நிற்கு
மீரடி யிராச சூய பலத்தரு மினிய மூன்று
நேரடி பரிமே தத்தின் பலத்தினி னிறைக்கு நாலு
பாரடி யிடுவார்க் கியாக பலமெலாம் பலிக்குந் தானே.

இ-ள். ஸ்ரீ அருணாசலத்தை வலஞ்செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்து ஓரடி எடுத்துவைத்தவர்க்கு யாகஞ் செய்தபலன் சித்தியாம், மனத்தூய்மையுடன் மூன்றடி வைத்தவர்க்கு அஸ்வமேதஞ் செய்த பலனுண்டாம் நாலடிவைத்தவர்க்கு எல்லாயாகத்தின் பலனுஞ் சித்தியாம். எ-று. ௭

வலக்கொளோ ரடியே பூமி வலஞ்செயும் பலத்தைநல்கும்
மலக்குமீ ரடியே தீர்த்த மாடிய பலங்க ளியுந்
தலக்கொள் மூன்றடிகளீரெண் டானத்தின்பலத்தை நல்கு
மிலக்குநா லடிக்கு யோகத்தெண்வகைப்பலத்தை நல்கும்.

இ-ள். பிரதக்ஷிணஞ் செய்கையில் அக்கிவைத்த ஓரடியின் பலன் பூமிப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்த பலம் காலெடுத்துவைத்த இரண்டடியின்பலன் சருவதீர்த்தமாடிய பலன்தரும், மூன்றடியின்பலன் ஷோடச தானப்பலன் தரும்; விளங்காநின்ற நாலடியின் பலன் அஷ்டாங்கயோகஞ் செய்த பலன்தரும். எ-று. ௮

வைத்தவோ ரடியே பூசை பலமெலாம் வழங்கு மங்கே
உய்த்தவீ ரடியே லிங்கத் தாபித்த வுறுதி நல்கு

மெத்தவே யடிமூன் றிட்ட பலன்சொலின் விமானங்கோடி-
யெத்தனை தாபிக் கோயில் சமைத்தபேர் றெல்லா நல்கும்.

இ-ள். அருணேச்சரமதும் வலமாகவைத்த ஓரடிக்குச் சிவபூசா பலன்களெல்லாம் பலிக்கும், இரண்டடிக்கு சிவலிங்கப்பிரதிட்டை செய்தபலன் கொடுக்கும், மூன்றடிக்கு எத்தனையோ கோடி விமானம் தாபித்துடைய கோயில் கட்டியபேறுதரும். எ-று. ௧

வேறு.

நீடருணை கிரிவலத்தோ ரடியிட்டோ
ருருத்திரர்வா ணிலைகைக் கொண்டோர்
நாடியிரண் டடியிட்டோர் மகேசுரர்தம்
பதத்தடைந்தார் நதியுஞ் சூடி
ஆடரவம் புனைந்தமலை வலமாக
வெழுந்தொருமூன் றடியிட்டார்க்கே
கோடிதலை முறையவரைச் சிவலோகந்
தனிற்கொடுபோய்க் குடிவைத் தாரே.

இ-ள். நீண்ட அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யவேண்டுமென்று நினைத்து ஓரடியெடுத்து வைத்தவர்கள், உருத்திரபத மடைந்தவராவார்கள் அன்புடனே இரண்டடி வைத்தவர்கள், மகேசுரபத மடைவார்கள் சந்திரனைத் தரித்ததும், படமெடுத்தாடுகின்ற சர்ப்பங்களையணிந்த பரமசிவ னுருவமான அவ்வருணாசலத்தை வலம்வர நினைத்து, மூன்றடி வைத்தவர்கள் கோடிதலை முறையிலுள்ளமனிதரையும் பதவியிற் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கும். எ-று. ௨

நன்றிதரு மருணகிரி வலமாகச்
சிறிதுவழி நடந்த பேர்க்குத்
துன்றுநெடுங் கிரணவெள்ளிக் கயிலைமலை
யெழிகடுத்துத் தொலையா நிற்கு

மன்றியுமம் மலைவலமாய் நடந்தவழிப்
பாதுகாத்து மகிழ்ந்தி யாலே
கன்றியகா லரைக்காணிற் கன்றியகா
லரைப்போலக் காணும் பாவம்.

இ-ள். மன்றிலைக் கொடுக்கும் அருணாசலத்தை வலமாகச் சிறிது தூரம் நடந்தவர்களுக்கு நெருப்பிய விலைத்தை யிரசெய்த வெள்ளிமலையாகிய கைலாயத்திற்குப் போகும்வழி விரையில் தொலையும் அல்லாமலும், அம்மலையை வலமாகப் போய்ப்போது வழியி லவ்வ பருக்கைக்கல்லுகளாலும் அழுந்தியிறுலும் கன்றிப்போன காலையுடையவரைக் கண்டால் எமனென்று படைத்த பாவங்கள் நீங்கிப்போம். எ-று. ௧௧

வன்னிமலை வலம்புரிந்தோர் பதந்தகனொன்
றொருவாயு வசத்தினாலே
புன்னரகமனையவிடம் புகுதிலது
கயிலையெனப் புனித மாகு
மின்னமவர் பதந்தகனோர் மனிதருடற்
செறியிவை நிறப்புமீக்கும்
நன்றாமவர் பிறப்பொழியும் வலம்புரிந்தோர்
பெருமைகளென் சொல்லு வோமே.

இ-ள். அக்கினிமலையாகிய அவ்வருணகிரியை வலம் வந்தவர்கள் பாதத்தில் ஒட்டியதூசொன்று ஒப்பற்ற வாயுவசத்தினால் நரகத்தை யொத்த இடங்களிற் சேர்ந்தால் அதுவுங்கைலாயம்போல பரிசுத்தமாம், இன்னும் வலம் வந்தவர்கள் பாதத்தூளிகள் ஒரு மனிதர் தேகத்திற்பட்டால் இறப்பும் அவர்களை பின்பற்றிவருகிற பிறப்பும் நீங்கும், அப்படியானமையோடு பிரதக்ஷணஞ்செய்தவர்களுக்குண்டாகும் பெருமைகளை என்சொல்லுவோம். எ-று. ௧௨

அந்நமலை வலம்புரிந்தோர் சிவனிருக்குங்
கயிலாயகிரி சேரும் போதிற்
சந்திரன்வெண் குடையெடுக்க விரவிவிளக்
கெடுக்குமங்கை தருமர் தாங்கு
மந்தரமே யிந்திரனார் வழிக்குமலர்ப்
பரப்பிடுவா னளகைக் கோமான்
வந்தனைசெய் தருகுவருங் கந்தமலர்
மழைசொரிவார் வசுக்க டாமே.

இ-ள். அவ்வருணாசலத்தை வலஞ்செய்தவர்கள் பரமசிவன் வாசஞ்செய்கின்ற கைலாயமலையைச் சேரும்போது, சந்திரன் வெண்குடை பிடிப்பான், சூரியன் தன்கையிலேவிளக்கெடுப்பான் தருமதேவதையை தாங்குவதும் வானுலகத்தில்வசிக்கும் இந்திரன் வருகிற வழியில் புட்பங்களைப் பரப்புவான், அளகாபுரிக்கரசனாகிய குபேரன் தண்டஞ்செய்து சமீபத்தில் வருவான், அஷ்டவசுக்கள் புட்பவருஷம் பொழிவார்கள். எ-று. ௧௯

மேனகையு மரம்பையுட னுருப்பசியுந்
திலோர்த்தமையும் வீணை யார்த்துக்
கானநடம் புரிவர்கங்கா நதியுடனே
யமுனாநதி கவரி வீசும்
போனகவின் னமுதமலைத் தநிலமுதி
லெடுத்தெதிரே போகும் போது
நான்முகக்கோன் டலர்மடந்தை நறுகுழல்னே
மறைபுகழ்ந்து நடக்குந் தாமே

இ-ள். மேனகையும் அரம்பையும் ஊர்வசியும், திலோத்தமையும், ஆகியநான்கு தேவதாசிகளும் வீணாவாத்தியத்துடனேசங்கீதம்பாடி நடனஞ்செய்துகொண்டுவருவார்கள், கங்கையும் யமுனை

யமாகிய இரண்டு கதிர்களும் சாமரம் வீசிக்கொண்டு வருவார்கள், சாப்பிடத் தருந்த அமிர்தத்தையும் மலைபோல அடைகளையும் மேக மெடுத்துக்கொண்டு எதிரே வரும், இலக்குமி பூவும் கஸ்தூரியுங் கொண்டு வருவாள், முன்னே நாலுவேதங்களும் புகழ்ந்துகொண்டு வரும். எ-று. ௧௪

வேறு.

சேற்பொறித் துகளுங் கங்கை படிவதுஞ் சிறந்ததானம்
பார்ப்பது மியோகத் தாலே வருதலும் பலமொவ்வாதா
லார்ப்பொலி சடையான்சோணாசலந்தனை வலமாய்ச்சூழல்
காற்பல னென்றென் றோதே முழுப்பலந் தருதுங் காலே.

இ-ள். சேற்கெண்டை குதித்து விளையாடும் கங்கை முதலிய தீர்த்தங்களிலாடிய பலனும், சிறந்த சிவத்தலங்களைத் தரிசனஞ் செய்த பலனும், யோகஞ்செய்தலினால் வந்தபலனும் ஒப்பாகாது, அக்கினிமாலைதரித்த சடையையுடைய சிவசொரூபமாகிய அருணாசலத்தை வலஞ்செய்தால் காற்பலமென் றெண்ணாமல் முழுப்பல மென்றே நினைப்பாயாக. எ-று. ௧௫

நிரந்தர மிமையோர் போற்று
நெடியமால் வரையைச்சூழ்வோர்
பரந்திடும் வழியிற் றோன்றும்
பரலினுற் சிவந்த பாதம்
வரத்தொடு வணங்கும் வானோர்
மகுடகோ டிகளிற் றைத்து
விரிந்தசெம் மணிக ளாக்கி
மீளவுஞ் சிவக்கு மாதோ.

இ-ள். எப்போதும் தேவர்கள் வணங்கும்பெருமையுள்ளநீண் டுயர்ந்த அருணாசலத்தை வலஞ்செய்வோர்களுடையவழியிற்கிடக்

இற பாதங்களிலே யணிந்த சிவந்த பாதம் பின்பு வரத்தைப் பெறவந்து வணங்கும் தேவர்களுடைய மகுடகோடிகளிற்பதித் துப்பிரகாசிக்கும் இரத்தினகோடிகள் தாக்கி மறுபடியுஞ்சிவக்கும்.

காலுடைகொடுக்கப் பெற்றென் கரியகண் டெரியப் பெற்
மானுடப் பிறவி யுற்றென் மலைவலம் புரியாமாந்த [றென்
ரூனுடைப் புழுக்கூ டேறி நரகிடை யூச லாடி
தாமிடர்ப் படுவ தல்லா லுய்ந்திடா சனக வென்றான்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட அருணாசலத்தைவலஞ் செய்யாதவர் கள் கால்களையுண்டாய் நடந்து திரியப் பெற்றென்ன பிரயோச னம்? கறுத்த கண்கள் நன்றாகத் தெரியப் பெற்றென்ன பிரயோச னம்? பெறுதற்கரிய பிறவியாகிய மானிடப் பிறப்பாகப் பிறந்த தென்ன பிரயோசனம்? மாமிசம் திரண்டபுழுக்களையுடையதேகத் திற் சேர்ந்து நரகத்தில் வீழ்ந்து அலைந்து துன்பப்படுவதல்லாமற் பிழைக்க மாட்டார்கள்? சனகனே என்றார் பிரமதேவர். எ-று.

வஞ்சியர் புணர்ச்சி வேண்டின் மன்னர்கை வசமாவேண்டி
லஞ்சிய பகைமை வெல்லா மக்கணத் தகற்றவேண்டிற்
பிஞ்சின மதிபோ னல்ல புதல்வரைப் பெறுதல் வேண்டில்
சஞ்சிதமுதலா மூன்று கருமமுந் தவிர்க்கவேண்டில்.

இ-ள். அஃதல்லாமல் வஞ்சிக் கொடிபோன்ற இடையினை யுடைய நல்ல மாதருடைய போகம் வேண்டினாலும், அரசர்கள் கைவசமாக வேண்டுமானாலும், அஞ்சத்தகுந்த பகையெல்லாம் அக் காலத்திலே நீக்கவேண்டுமானாலும், பாலசந்திரன்போல நல்ல பிள்ளைகளைப்பெறவேண்டுமானாலும், ஆகாமிய சஞ்சிதபிராரத்தவ மாகிய மும்மலங்களையும் நீக்க வேண்டுமானாலும். எ-று. ௧௮

முயலக னலகைபூத கணங்களை முனியவேண்டிற்
மூப்புறு பிணியுமாகச் சோகமுந் தவிர்க்கவேண்டி

இயலிசை யறியவேண்டி னெழுதருங் கோலம் வேண்டின்
மயலறு புகழை வேண்டின் மலைவலம் புரியார் வல்லார்.

இ-ள். முயலகன் போன்ற ரோகங்களையும் பிசாசங்களையும் பூதகட்டங்களையும் வொழித்தொழிக்க வேண்டினாலும், துன்பம் செய்யும் வியாதியையுந் தொத்திலிருக்கும் சோகத்தையும் நீக்கவே வேண்டினாலும், இயலிசை முதலாகிய கல்வியை அறிய வேண்டினாலும் அழகைவேண்டினால், குற்றமற்ற கீர்த்தியை வேண்டினாலும், அம்மலையை வலஞ்செய்வார்கள் பெரியோர்கள். எ-று. ௯௩

வாரந்தரு மருக்க வார புலிவலம் புரிந்தோர்வெய்யோன்
றெரிந்தமண் டலத்தைக் கிறிச் சிவகதி பதியாய்ச்சேர்வார்
நிரந்தருஞ் சோமவாரந் திருமலை வலமாய் வந்தோர்
புரந்தர னெனவேழ் பாரும் புரந்தரன் றன்மை பூண்பார்.

இ-ள். வினைத்தகாரியத்தைச் சித்திக்கச்செய்யும் சிறந்த ஆதி வாரத்தில் அத்திருமலையைவலஞ்செய்தவர்கள்சூரியமண்டலத்தை பிளந்து சிவபதத்திற் கதிபதிகளாகப் போய்ச்சேர்வார்கள் ஸ்திரமாகிய சோமவாரத்தில் அத்திருமலையை வலமாய் வந்தவர்கள் இந்திரன்போல ஏழுலகத்தையுமாண்டு சிவசாரூபியமடைவார்கள். எ-று.

மங்கல தினத்திற் சூழ்வோர் கடனுடன் வறுமைநீங்கிச்
சங்கிலித் தொடரா மேழு பிறப்பையுந் தவிப்பார் புந்திச்
செங்கரு பகலைச் சூழ்வோ ரிருங்கலை மறைகளெலா
றங்கமுந் தெரிந்து முத்திக் கருகரா யமர ராவர்.

இ-ள். மங்களவாரத்திற் கிரியை வலஞ்செய்வோர் தங்களுக் குண்டாகிய கடனையும் தரித்திரத்தையு நீங்கி சங்கிலிவிடாமற் றொடர்ந்து வருகிறதுபோல ஏழு பிறப்பையும் நீக்குவார்கள் புத வாரத்தில் சுவாமியைப்பிரதக்ஷணஞ்செய்வோர் நாலுவேதங்களும்,

அமராத்திரங்களும் அயபத்ர நாருக்கலைகளும் தெரிந்து முத்திக்கு நெருங்கினவராய்த் தேவர்களாவார்கள். எ-று. உ௧

மாவியா முத்திற் செப்ப மணிவரை வலமாய்ச் சூழ்வோர்
மூவரும் புகழுந் தேவர் முனிவர்தங் குரவ ராவார்
தாவிலா வெள்ளி வாரந் தனில்வலம் புரிந்தோர் கஞ்சப்
பூவையைப் புணரும்பூவைப்புணருமால் புரத்திற் சேர்வார்.

இ-ள். பெருமை பொருந்திய குருவாரத்திலே சிவந்த ஞான நயனங்களையுடைய அம்மலையை வலமாக வந்தவர்கள் திரிமூர்த்திக ளும் புகழும்படி தேவர்கள் முனிவர்களுக்கு குருமானவ ராவார்கள், குறைவில்லாத சுக்கிரவாரத்திலே வலஞ்செய்தவர்கள் தாமரைமல ரிலிருக்கின்ற இலக்குமியைச்சேரும் விட்டுணு பதத்தைச் சேரு வார்கள். எ-று. உஉ

உதயமே சனிநாட் சூழ்வோர்க் கொன்பது கிரகமன்றுய்ப்
பதினொரா மிடத்தில் தாய பலன்களைப் பலியாநிற்கு
மதியணி சிவனி ராவும் வருடம் வந் துதிக்கு நாளு
மதிகமா மதிக மாகு மைப்பசி முதலா மூன்றும்.

இ-ள். சனிவார உதயத்தில் பிரதக்ஷிணஞ் செய்வோர்களுக்கு நவக்கிரகங்களும் பதினொன்று மிடத்திலிருந்த பலனைக் கொடுப் பார்கள், சந்திரகலையைத் தரித்த பரமசிவனுக்குரிய சிவராத்திரியி லும் வருஷப் பிறப்பினிலும் ஐப்பசிகார்த்திகை மார்கழி இந்த முன்று மாதமும் வலஞ் செய்தவர்களுக்கு மேற்சொன்ன பலன் களிலும் அதிகபலன் சித்தியாகும். எ-று. உ௩

அயனசங் கிரம மாசி மகத்திலர்த் தோத யத்தில்
வெயிலுறுங் கதிரைப் பாம்பு விழுங்குநாள் விதிபா தத்திற்
பயனுற வலஞ்செய் வோர்க்குப் பலன்களிற் கோடியாகு
மயர்வறத் தினமுஞ் சூழ்வார் பேற்றையா ரறிய வல்லார்.

இ-ள். உத்தராயண புண்ணியகாலத்திலும், தக்ஷிணாயனபுண்ணிய காலத்திலும், மாசிமகத்திலும், அர்த்தோதய காலத்திலும் சூரிய கிரகணகாலத்திலும், வியதிபாதயோகத்திலும், இஷ்டசித்தியை அடைய விரும்பிவலஞ் செய்தவர்களுக்குக் கோடி பங்கதிகமாகப் பலன்கொடுக்கும், தவர்ச்சி யடையாமல் தினந்தோறும் வலஞ் செய்தவர்களுக்குண்டாகும் பலனை யாரறிந்து சொல்லவல்லவர். எ-று. ௨௪

காரிகை யவரை யற்றைக் கனவிலும் புணர்ந்திடாம
வாரியின் முழ்கித் தூய துகிலுடுவெண் ணீறு சாத்தி
யாரிட முறையே தான மளித்துத்தா மவைகொள் ளாமற்
பாரிடை நடந்து சூழ்ந்த தேவரைப்பணிந்து போற்றி.

இ-ள். அப்படி அதிக பலனைத்தரும் அருணாசலத்தை வலஞ் செய்யும் விதமெப்படியெனின், பிரதக்ஷிணஞ் செய்யும் அன்றைக்குப் பெண்களைச் சொப்பனத்திலும் நினையாமலும் அவர்களோடு கலவாமலும் நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து பரிசுத்தமாகிய வஸ்திர முடுத்துக்கொண்டு விபூதிதரித்து அவ்விடத்திலேதானம் கிரமமாகக் கொடுத்து தாம் ஒருவரிடத்திலும் தானம் வாங்காமற் பூமியிலே காலினால் நடந்து கிரியைச்சுற்றியிருக்கின்ற தேவர்களைப்பணிந்து வணங்கி. எ-று. ௨௫

கஞ்சுகம் போர்வை நீத்துக் கவிகையுஞ் செருப்பு நீத்தே
யஞ்சுதல் வெகுளி சோக மனத் தகற்றி வாசி
குஞ்சர முதலா யுள்ள வாகனங் குறுகிடாமல்
விஞ்சிய வடக்கா யுண்டி வழியிடை வெறுப்பதாக்கி.

இ-ள். அங்கத்தில் தரிக்குஞ் சட்டையும் போர்வையும் நீக்கிக் குடைபிடித்துக் கொள்ளாமலும், கால்களிற் செருப்புப்போட்டுக் கொள்ளாமலும், பயமுங்கோபமுஞ் சோகமும் ஆகிய இவற்றை நீக்கிக் குதிரையானை முதலாகிய வாகனங்களிலேறாமலும் வழியில் தாம்பூலந்தரிக்காமற் போசனத்தையும் வெறுத்து. எ-று.

செங்கைவீ சாமற் சோரா துணையாற் சிரத்திற் கூப்பி
யங்கையர் பதிதர் மிலேச ருறுப்பிலா வடிவு நோக்கா
தங்குரு வடியி னோசை செவிப்புகா தரசமாதர்
இங்கணா யிரண்டுஞ் சென்றுகடந்திடுஞ் செயல்போற் சென்று.

இ-ள். கைகளை வீசிக்கொண்டு போகாமல் மனச்சோர்வில்லாமல், சந்தோஷத்தோடு சிரத்தின்மேற் கையைவைத்துக் கூப்பிக்கொண்டு மாதரையும் பாவிகளையும் சண்டாளர்களையும் அவயவ ஈனரையும் பாராமல் நடக்கிறபோது அடியினுடைய சத்தங்காதிற் கேட்காமல்மெள்ள அரசமாதர்கள் பத்துமாதத்துக் கருப்பத்தோடு நடக்கிறதுபோல நடந்து எ-று. ௨௭

இருவினை யகற்று மங்கிமலையை யெண்டிசையும் வீழ்ந்து
பரவியங் கதனைச் சூழ்ந்த கடவுளர்ப் பணிந்துபோற்றி
யருவமாய் வலமாஞ் சித்த ரமரரை மனத்தாற்போற்றி
யுருகியங் கவர்மேற் கைகால் படுமெனவொதுங்கிச் சென்று.

இ-ள். நல்வினை தீவினைகள் இரண்டையும் நீக்கி சிவசாயுச்சியத்தை யளிக்கவல்ல அக்கினிமலையை எட்டுத்திக்கும்வணங்கி அத்திக்கிலிருக்கும் தேவர்களையும் வணங்கி உருவந்தெரியாமல் வலஞ்செய்துகொண்டு வருகிற சித்தர்களையும் தேவர்களையும் மனத்தினால் வந்தனஞ்செய்து, அவர்கள்மேல் தங்கள் கைகால்கள் படுமென்று பயந்து வழியினின்றும் ஒதுங்கிச் சென்று. எ-று. ௨௮

வானமார் மலையைப்பொன்னிற் படிகநன் மணியாவெண்ணி
மோனமாய் நடக்கவல்ல இறைபுகழ் மொழியைக் கேட்க
வானவிச் செயலினாலே வலஞ்செய்தா லயத்தி னண்ணி
யேனமுன் னறியான்றனைப் பணிந்துதன் னிருக்கையெய்தி.

இ-ள். ஆகாயமட்டு மளாவிய அம்மலையைப் பொன்போலவும் ஸ்படிகம்போலவும், இந்திரநீலம்போலவும் நினைந்து மௌனமாய் நடக்கவேண்டியது, அல்லது சமாதி கூடியிருக்கவேண்டியது. இப்படிப்பட்ட தன்மையாக வலம்வந்து கோயிலுட் சென்று விட்டுணுவாகிய பன்றியானது முன்னடியைத் தேடி யறியாத சுவாமியின் பாதங்களை வணங்கித் தாங்களிருக்கு மிடத்து வந்து எ-று. ௨௧

குன்றெனுங் குணத்தார் சூழ
விழிக்குறிக் கனிபால் கொள்க
வன்றியே புலவு நீத்த
வடிவில யன்ற நீதி
நின்றவத் தலத்தோர் செய்பு
நிலைமையி தநிரு ரத்திற்
சென்றவர் வருந்த மாபெவ்
வகைவலஞ் செயினுஞ் சீராம்.

இ-ள். மலைபோலுயர்ந்த குணத்தை யுடையவராகிய சிவபத்தர்கள் சூழ இருந்து மதுரமாகிய பழங்களும் பாலுந்தாப்பிடக் கடவர் அப்படி இல்லாவிட்டால் மாமிச பதார்த்தமில்லாமல் சுத்தமாகிய அன்னத்தைப் புசிக்கக்கடவர், இப்படிப்பட்ட செய்கைகளை நிறைபொருந்திய அத்தலத்தி லிருக்கிறவர்கள் செய்யவேண்டியது, அநேகதூரத்திலிருந்தும் வந்தவர்கள் தங்களுடைய வருத்தத்தினால் எவ்விதமாக வலஞ்செய்தாலும் நன்மையாம். எ-று. ௨௨

தண்டுத லிலாத ஞானச்
சனகவிச் சயிலஞ் சூழ
வெண்டிசை புரப்போர் தம்பே
ரினிற்சிவ வுருவங் கண்டார்.

வண்டிசை பெருகு மோதி
மடந்தைதன் மலையின் கீழ்பாற்
கண்டனள் பவள வெற்பிற்
கயிலைவெற் பிறைவன் காட்சி.

இ-ள். கெடுதலில்லாத ஞானத்தையுடையசனககிருஷியே! இம்மலையினெட்டுத்திக்கிலும் சூழ்ந்துவிளங்கும்படி திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரும் தங்கள்பேரினாலே இலிங்கங்களைத்தாபித்துப் பூசித்திருக்கின்றார்கள், வண்டுகளின் ஒலிபொருந்திய கூந்தலையுடைய பர்வதராஜ புத்திரியாகிய பார்வதியானவள், கிரியின் கிழக்குத் திக்கில் பவள மலைபோல் ஒரு இலிங்கத்தைத் தாபித்துப் பூசித்தாள் எ-று.

மணிவரை பரியிற் சூழ்ந்த
வச்சிராங் கதனப் போது
புணர்பவந் தவிர்க்கத் தென்பாற்
புழுகணி யிறையைக் கண்டான்
தணிவிலா வினைக ணீக்கத்
தமியனேன் மலையின் மேற்பா
லணியண்ணா மலைய னென்று
மருவுரு விறையைக் கண்டேன்.

இ-ள். நவரத்தினங்கள் பிரகாசித்துக்கொண்டு விளங்கும் ஸ்ரீ அருணாசலத்தினிடத்தில் குதிரையிலேறிக்கொண்டுவந்த வச்சிராங்கத பாண்டியன், அக்காலத்தில் தன்னையடைந்த பாவத்தைத்தீர்க்கத்தென்திக்கில் புழுகணியிறைவரென்று ஒருலிங்கத்தைத்தாபித்துப்பூசித்தான், தணியாதபாவங்களை நீக்கிக்கொள்ள நானும் (பிரமன் அம்மலையின் மேற்குத்திக்கில் அணியண்ணாமலையனென்கிற பேரிட்டு ஒரிலிங்கத்தை தாபித்துப் பூசைசெய்தேன். எ-று. ௩௨

வாலறிவன் கதிர்மேற் சோணை
   வரைகடந் தோடாகாட பாய்ந்து
சாறுமத் துயரந் தீரத்
   தனதுபே ரிறையைக் கண்டா
னூடய முழுதுந் தேவ
   ராகநாட் டுறைவோர் சித்தர்
சிவமா முனிவர் கண்ட
   சிவவுருத் தெரிக்கொ ணாதே.

இ-ள். ஒளிபொருந்திய கிரணங்களையுடைய சூரியன் முற்காலத்தில் அருணாசலத்தைத் தாண்டிப்போனதினால் வந்த மிகவும் பெரிதாகிய பாவத்தினாற் தன்பேரிட்டு ஒருலிங்கத்தை தாபித்துப் பூசைசெய்தான், அதேதல்லாமல் அம்மலையிலிருக்கிற கோயில்கள் முழுதும் தேவர்கள், நாகலோகத்தார்கள், சித்தர்கள் முனிவர்கள் இவர்களால் தாபித்துப் பூசைசெய்யப்பட்ட சிவலிங்கங்களை இவ்வளவென்று சொல்லக்கூடாது. எ-று. ௧௧

ஈசனார் வடிவமான விலிங்க
   மவ் வெல்லை சூழ
யோசனை ன்றுமூன்றுஞ் சேர
   நெருக்கும்வா னுடுக்கள் போலப்
பேசவ தெவனோ வந்தத்
   தலத்தினின் பெருமை வேலன்
றேசுறுங் கவுரி யானை
   முகத்தனுந் தெரிக்கொ ணாதே.

இ-ள். பரமசிவரூபமான அனேக இலிங்கங்கள் அவ்வெல்லையைச்சுற்றி மூன்றுகாத வழிமட்டும் ஆகாயத்தில் விளங்குகிற நக்ஷ

த்திரங்கள்போல நெருக்கியிருக்கும், அப்படி யிருக்கிறபோது அத் தலத்தின் பெருமையைச் சுப்பிரமணியர், பார்வதி, விநாயகர், இவர்களாலேயே சொல்லக்கூடாம லிருக்கிறபோது என்னாற் சொல் கூடுமோ. எ-று. கஅ

தாதவிழ் மலரோ னிவ்வா
றுரைத்தலுஞ் சனகன் போற்றி
வேதனே பிறவி தீர்க்கும்
விமலனே விமல ஞான
வாதியைப் பழித்தோர் செம்பொன்
கவர்ந்தபே ரடையுந் தீங்கும்
பாதகந் தவிரு மாறும்
பகரெனப் பதுமன் கூறும்.

இ-ள். தாதுவிரிந்த தாமரை மலரிலிருக்கின்ற பிரமன் இப்படிச் சொன்னமாத்திரத்தில், ஜனகரிவ்வணங்கி வேதமுழுதும் கற்றுணர்ந்தவரே! பிறப்பைநீக்கும் பரிசுத்தரே! மலரகிதரான சிவனைப் பழித்தவர்களுக்கு வந்தபாவமும், அவர்தனத்தை அபகரித்தவர்களடையும் பாவமும், அவைகள் நீங்கும்வகையும் சொல்லுமென்றுகேட்கப் பிரமதேவர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. கக

ஒன்பதாவது,

திருமலை வலம்புரிச் சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-கஎரு.

உ

சிவமயம்.

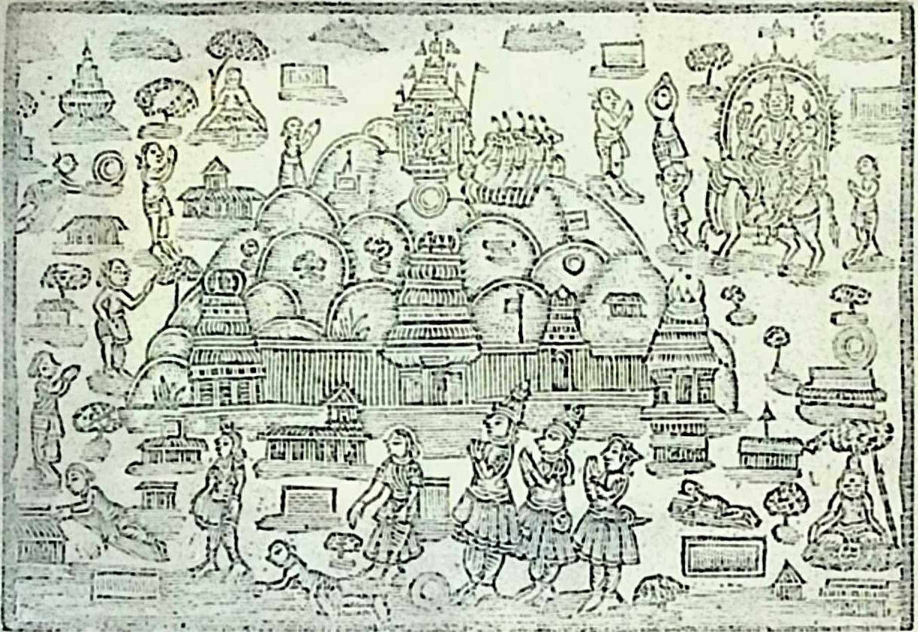
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதித்தச் சருக்க வசனம்.

சிவசொரூபமாகிய இந்தமலையின் உச்சிவழியின் எல்லையாகச் சூரியன்முன்பு தன்தேரை ஓட்டியபோது மலைவெடித்து அதிலிருந்து வெப்பங்கொண்டு புகைவரவே, அதனால் அவனுடைய தேர் எரிந்துபோய் குதிரைகள் ஏழுங் கரிந்துபோய் சூரியன் மதிகெட்டுப்போனான். அப்போது பிரமாவினுடைய அநுக்கிரகத்தினால் அவனுக்குப் புத்திவந்து அருணாசலத்தை வலஞ்செய்துகொண்டு வந்தான் உடனே பரமசிவன் ரிஷபவாகனரூடராய் அவனுக்குத் தரிசனங்கொடுத்துக் கயிலாயத்திற்கு எழுந்தருளினார். அதுமுதல் சூரியன் அந்தமலையின் உச்சியின்வழியாகப்போகாமல் அதைவலஞ் செய்துகொண்டு போகிறான்.

ஆதித்தச் சருக்க வசனம்.

முற்றிற்று.

13. ஆதித்தபகவான் சோதிரூபமுள்ள மலையினுச்சியில் தன் இரதத்தை நடத்த, அச்சோதிதாக்கி இரதமெரிந்தபின்பு ஆதித்தபகவான் மலையைவலம்வர, பரமசிவன் இடபவாகனரூடராய்த் தோன்றி காக்ஷிகொடுத்த மகாத்மியம்,

உ

சிவமயம்.

பத்தாவது

ஆதித்தச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அற்ற மற்ற முனிவர் சூழ மருண பூதரத்துடன்
மற்ற வெற்பு மொக்குமென்றி கழ்ந்துரைத்த மனிதர்வாய்
புற் றெழுந்து புகை யெழுந்து புழுநெ ளிந்துபுலவுநீர்
சுற்றெ ழுந்து பெருகு மண்டு சோரி மாரி சொரியுமே.

இ-ள். குற்றம்நீங்கிய முனிவர்கள்சூழ்ந்து பிரதக்ஷிணம்வரும் அருணாசலமென்னு மலையோடு மற்ற மலைகளையு மொக்குமென்று நிந்தைசொன்ன மனிதர் வாயில் புற்றுண்டாகிப் புகைந்துபுழுக் கள் நெளிந்து புலால்நாற்றம் நாறுகின்ற நீர் தேகமுழுவதுங் கசிந்து மிகவும் இரத்தமாரிசொரியும். எ-று. க

அந்த மைந்தர் தம்மை யெற்றி யந்த கன்ற னேவலால்
வந்த தூதர் செக்கி லிட்டரைத்த ரைத் தெடுப்பர்வாய்
வெந்த வாளி ஞால றுப்ப ரெந்தை சோண வெற்பையோ
நிந்தை செய்வை யென்றடித்து நெய்யில் வேகவைப்பரே.

௯-ம். அருணாசலத்தை நிந்தித்த அம்மனிதர்களைப் பின்பு யமனுடைய ஏவலாய்வந்த தூதர்கள் தொடர்ந்து செக்கில் அரைபடப் போட்டு அரைத்து அரைத்து எடுப்பார்கள், அவர்கள் வாய்களை நெருப்பிற்போட்டுக் காய்ச்சிய கூர்வாளினால் அறுப்பார்கள், எங்களாண்டவன் எழுந்தருளியிருக்கும் மலையையோ நிந்தைசெய்தாயென்று அடித்து நெய்யிலே வேகப்போடுவார்கள். எ-று. ௨

பஞ்செ முந்து வைத்தாரக்கு ருத்தி வாய் பரப்பியே
நஞ்சி னைப்பு கட்டி வெய்ய நாகி லேகி டத்துவார்
அஞ்சி யந்த நரகு தாறு மருவ ருத்த லைத்திடும்
நெஞ்ச கத்தி லெண்ணி னார்த மக்கு மீது நிகழுமே.

௰-ம். பின்னும் அவ்வருணாசலத்தை நிந்தித்தவர்களை யமதூதர்கள் பஞ்சபஞ்சாக அடித்துவைத்து அரக்கையுருக்கி அதிலே வாயிலேவிட்டு எண்ணெய்க் குடிப்பித்துத் திமையாமியைநாதிலேதள்ளுவார்கள், அந்நரகமோவென்றால் பயப்பட்டு இவர்களைத் தாங்குமிறந்தருச் சகிக்காமல் மிகவும் வருந்தும், இப்படிப்பட்ட துன்பம் மனத்தில் இம்மலையைக் குறைவாக வெண்ணினவர்களுக்கு உண்டாம். எ-று. ௩

குருக்க டந்தை தாய ராவி கொன்ற நியர் முதலினோ
ரிருக்கும் வெய்ய நரகின்மீதி லிட்ட போதி லவர்களும்
பெருக்க நொந்து பாவி யென்று பேசு வார்க டம்முடன்
சரிக்கொ ணாது தள்ளு மென்று தங்கள் கண் புதைப்பரே.

௰௧-ம். ஆசிரியர்களையும், தாய்தந்தையரையும், வருத்திப் பிராணனைவாங்கிய தீயபாவிகள் முதலானவர்கள் வாசஞ்செய்யுங் கொடிய நரகத்தில் இவ்வருணாசலத்தை நிந்தித்தவர்களைப் போட்டபோது இவர்களை முன்னிருக்கும் பாவிகள் மிகவும் மனம் வருந்தப்பட்டுச் சுவாமியை நிந்தித்தபடியினால், நம்மிலும் மகாபாவிகளென்றுசொல்லி நம்மோடிவர்கள் சரியாயிருக்கக்கூடாது தள்ளிவிடுமென்று தாங்கள்கண்களைப் பொத்திக்கொள்ளுவார்கள். எ-று.

என்று மேத்து நாளும் வையமேழு முண்ட மாலுமா
யன்று மின்று மளவி டாதவருணா சலத்தையோர்

குன்றமென் றிகழ்ந்துசென்று குன்றிமெய் குறைந்துமுன்
கன்றினு ளொருத்தனென்று கதைவிளம்ப லாயினன்.

இ-ள். பிரமன் இப்படியென்று கனகமகாரிஷிக்குச்சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுவார், நானும் வழுலகத்தையுமுண்ட மகாவிஷ்ணுவுஞ் சேர்ந்து அன்றமுதல் விசாரைவரையிலும் அளவிடப் படாத மகிமையுள்ள அருணாசலத்தை, ஒருவன் சாதாரணமான ஒரு மலையென் றிகழ்ந்துபோய் அதனாற் குன்றுதலடைந்து தேகங் குறைந்து தாக்கப்பட்டான் முற்காலத்தில் என்று அக்கதையை சொல்லத் தொடங்கினார். எ-று. ௫

உலகுநின்ற சோதியாவு முள்ளில் வைத்தில் வுலகிலோர்
மலையதாகி நின்றதெய்வ மலையைமற்ற மலைகள்போல்
அலகுபெற்ற விரவியெண்ணி யாழியொன்று வாசியே
ழிலகுதேரம் மலையினுச்சி யெல்லையாய் நடத்தினன்.

இ-ள். நான்கு திக்கிலுஞ்செய்து வியாபித்துவிளங்கும் பிரகாசங்களையெல்லாம் தனக்குளடக்கி வைத்துக்கொண்டு பூமியில் ஒப்பற்ற மலையுருவங்கொண்ட தெய்வீகமாகிய அருணாசலத்தை மற்ற மலைகள்போல நினைத்து ஒரு சக்கரமும் ஏழு குதிரையும் பூண்ட தேரை அவ்வருணாசலத்தி னுச்சிவழியின் எல்லையாக நடத்தினன் ஆயிரங் கிரணங்களையுடைய சூரியன். எ-று. ௬

முகுந்தர் தேடுமந்த வெற்பின் முடியின்மேவு முன்னமே
மிகுந்த சோதியுள்ளினும் வெடித்தெழுந்து வெம்மையாய்ப்
புகைந்து செல்லவிரத மூவர்புரமெ னப்பொரிந்ததே
யுகைந்த பச்சைவாசி யோவுலர்ந்த வாசி யானதே.

இ-ள். சூரியன் விட்டுனுவினும் தேடப்பட்ட அம்மலையின் உச்சியில் போவதற்கு முன்னமே, மிகுந்த பிரகாசமான மலைவெடித்து அவ்வுள்ளிடத்தில் நின்று எழுந்து வெப்பங்கொண்டு புகைந்துவரத் தேரானது திரிபுரம் பரமசிவன் நகையாகிய நெருப்பிலே பொரிந்ததுபோலப் பொரிந்தும்பாய்விட்டது, நடத்தப்பட்ட குதிரைகளோ சிவனில்லாத குதிரைகளாயின. எ-று. எ

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

குதிரையுங் கரிகளாகிக் கொடியதே ரலகைத்தேராய்க்
கதிரையுந் தனதுபாகன் காலென விழந்தபானு
மதியுழிக் கிருந்தானந்த மலைவலஞ் செய்துஞானக்
கதிபெறச் செல்வென் கன்றி கதிரவற் கிவையுரைத்தேன்.

இ-ள். அம்மலையினிடத்தில் நின்றெழுந்த பரஞ்சோதியின் பிரவைவெப்பத்தினால், குதிரைகள் எழும் கரிகளாகப்போய்க் கொடியை யுடையதேர் கானற்போலத் தோன்றிய உருவில்லாததாய்த் தன்னுடையபாகன் காலை யிழந்ததுபோலக் கிரணங்க ளெல்லாவற் றையும் காணிழந்த சூரியன் மதிமயக்கமிருந்தான், அந்த மலையை வலஞ் செய்துகொண்டு மேலாகியகதியை அடையும்படியாகப் போகின்ற நான்பார்த்து அச்சூரியனுக்கு இவ்வார்த்தைகளைச் சொன்னேன். எ-று. ௮

ஐயனை மலையென் றெண்ணி
யகத்தையா லிகழ்ந்து வீழ்ந்த
கையனே யொருகா லத்துங்
கதியிலை யுனக்கென் றூனுஞ்
செய்யுமோர் தொழிலி னாலே
திர்க்கலாந் தெளிவு ளார்க்கு
மெய்யனை யருணை யானை
வலஞ்செயன் றுரைத்து மீண்டேன்:

இ-ள். அருணாசலேசுரனை ஒரு மலையென்று நினைத்து அகங் காரத்தினால் நிந்தித்து கீழே விழுந்துகிடக்கின்ற ஆயிரங்கிரணங் களையுடைய சூரியனே? உனக்கு எவ்வகையிலும் ஒருகாலத்தும் நற்கதிகிடைக்காது, அப்படியிருந்தாலும் ஒருதொழிலினால் கிடை க்கலாம் அது யாதெனில் தெளிவுள்ளவருக்கு மெய்ம்மையாய் விளங்கும் அருணாசலத்தை வலஞ்செய்துகொண்டுவா வென்று சொல்லித் திரும்பினேனென்றார் பிரமதேவர். எ-று. ௯

போதித்த படியே சென்று
பொன்மலை வலமாய் முன்னஞ்

சாதித்த வருக்கன் சோணு
சலத்தினை வலமாய் வந்தான்
வாதிக்கு மழுவிஞறு
மழவிடை மீதிற் கோடி
யாதித்த னெனவே தோன்றி
யாதித்தற் கருளிப் போனான்.

இ-ள். பிரமன் அனுக்கிரகஞ் செய்தபடியே விரைந்துசென்று மகாமேருகிரியை முன்னேவலமாக வருகின்ற சூரியன்அருணாசலத்தைவலஞ்செய்து கொண்டுவந்தான், அச்சூரியனுக்கெதிரேவாதித்தச்சத்துருக்களைக்கொல்லுகின்ற மழுவையேந்தியபரமசிவன்இளமையாகிய ரிஷபத்தின்மேல் கோடிசூரியர் ஏககாலத்தில் உதயமானாற்போலத்தோன்றி அனுக்கிரகஞ்செய்து கைலாயத்துக்கு எழுந்தருளினார். எ-று. கo

பன்னிரு மாதந் தோறும்
பரிதிமுற் பயத்தினாலே
வன்னியின் வடிவதான
மலையினை வலமாய்ச் செல்வான்
சென்னியி னெல்லை செல்லா
னிடப்புறஞ் செல்வான் றன்றேர்
அந்நிலை வரும்போ தேத்தி
யலர்சொரிந் தகலு மென்றான்.

இ-ள். சித்திரைமுதல் பங்குனியீறாகச்சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டுமாதமும் சூரியன்முன்னே தனக்குண்டான பயத்தினால் அக்கினிவடிவமாகிய மலையைவலஞ்செய்து கொண்டுபோவான், அம்மலையினுச்சியின் மேலும் போகான், இடப்புற மாகவும் போகான், தன்னுடையரதம் அம்மலைக்கு சமீபத்தில்வரும்போது தோத்திரஞ்செய்து புட்பமாரிபொழிந்து செல்வானென்று சொன்னார் பிரமதேவர். எ-று. கக

பத்தாவது, ஆதித்தச்சருக்கம்முற்றிற்று. ஆக திருவிருத்தம்-ருகக.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

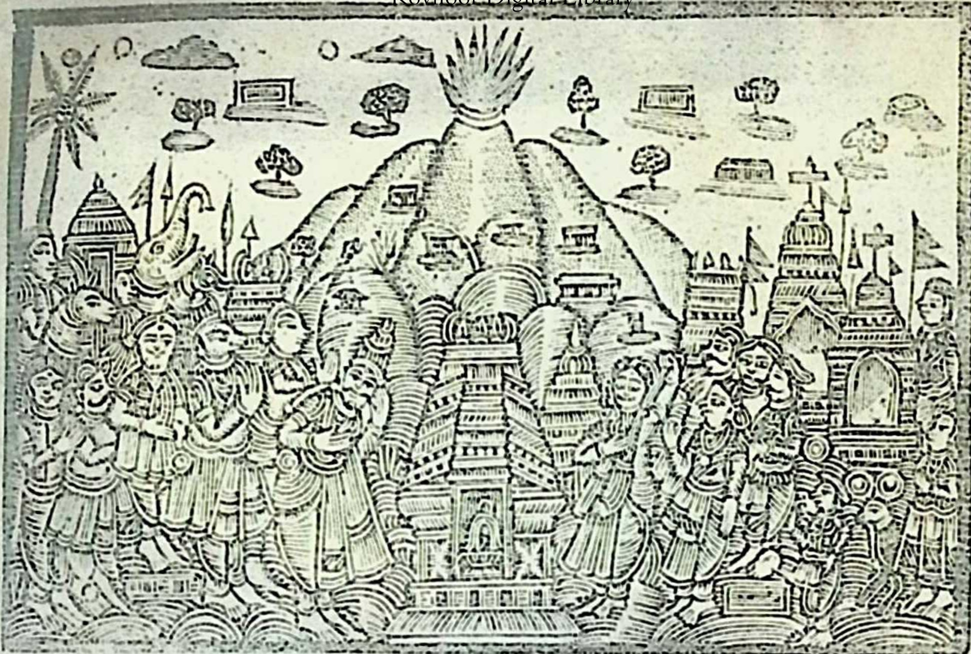
பதினொன்றாவது

பிரதத்தராஜன் சருக்கம்.

முற்காலத்தில் ஒருநாள் காசிதேசத்தரசனாகிய பிரதத்தனென்பவன் தன்னுடைய மந்திரிகளோடும் சேனைகளோடும் யாத்திரையாகப்பிரயாணப்பட்டுச் சோழநாட்டுக்குப் போகும்படி திருவண்ணாமலைக்குவந்து சுவாமியைதரிசிப்பதற்காகக் கோயிலுக்குப்போய்வந்தனஞ்செய்யும்போது அவ்விடத்தில் நாட்டியஞ் செய்திருந்த தாசிப்பெண்களில் ஒருத்தியைப்பார்த்து ஆசைகொண்டு இந்தப் பெண்ணைத் தன்னுடன் கொண்டுபோய்விடுவதற்கு நினைத்தான் அந்த நினைப்பு அவன் கொள்ளுவதற்கு முன்னமேதானே அவன் முகமானது குரங்குமுகமாய் விட்டதைக்கண்டு எல்லாரும் நகைத்தார்கள் பின்பு அவ்வரசன் மிகுந்தவருத்தப்பட்டுத் தன்னுடைய வாகனங்களெல்லாவற்றையும் தன்னோடுவந்த பெண்களையும் ஆலயத்திற்குக் காணிக்கையாகக் கொடுத்துவிட்டு சுவாமிக்கு அருமையான பூசைசெய்தான் அப்பொழுது பரமசிவத்தின் கிருபையால் குரங்குமுகம்போய் இயல்பான முகத்தையடைந்து தன்னாட்டுக்குப் போய்ச்சேர்ந்தான்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அருணைவா ழிறைவன் திரவிய மணுமட்
டாயினுங் காந்தபே ருடனே
மாணமாய் நமனுட் டழலிலே குளிர்ப்பர்
வச்சிர வுலக்கையான் மறிவ
ரிருணிறை நரகமிரு பத்தொன் கோடி
யிடத்திலு மடைவிலே யிருப்பர்
தரணியிற் புழுவாய்ப் பிறப்பர்கள் களவு
தனக்கியைந் தவருமத் தகையர்.

14. காசிநகரையாண்ட பிரதத்தராஜன் இவ்வண்ணாமலை சந்நிதிக்கு வந்து தரிசனஞ்செய்யுங்காலத்தில் ஓர்தாசியை இச்சித்தபாவத்தால் ருசக்குமுகமாகி பிறகு சில காணிக்கைகள் கொடுத்துப் பழையவடிவமடைந்த மகாத்மியம்.

இ-ள். அருணாசலத்தில் வீற்றிருந்தருளும் தலைவனாகியசிவபெருமானுடைய திரவியத்தில் அணுவளவேனுந் திருடினவர்கள் உடனே மரணமடைந்து யமலோகத்திற்குப்போய் அக்கினிக்குழியில் விழுந் தவஸ்தைப்படுவார்கள், யமிரவலக்கையினா லடிக்கப்பட்டு வருந்துவார்கள், இருள்நிறைந்த இருபத்தெட்டுகோடி நகரங்களிலும் அடைவாக விழுந்துகிடப்பார்கள், மறுபடியும் பூமியில்வந்து புழுவாய்ப்பிறப்பார்கள். அத்திருட்டுக் குடன்பட்டிருந்தவர்களும் அப்படிப்பட்ட துன்பத்தை அடைவார்கள். எ-று. ௧

ஓங்கிய தரையு ளிசைத்த பொன் னெதிரே
யுற்றபே ருடலையு மொழுக்குந்
தேங்கிய கருணை யருணைநா யகர்பொற்
செய்கையைப் படியினிற் கரந்து
வாங்கிய பேரைக் கிளையுடன் சிதைக்கு
மலையினுங் கடலினு மொளித்து
நீங்கிய பொழுதுந் தொடர்ந்திடும் விடுமோ
நிழலெனத் தொடருமெந் நிலத்தும்.

இ-ள். திருவடி விசாலமாகிய பூமியினுள் ஒளித்துவைக்கப்பட்டபொன்னானது அவ்விடத்தின்மேல் வந்தவருடைய தேகத்தையுங்கண்டிக்கும், அப்படிசெய்வது மிகுந்தகிருபையுடைய அருணாசலேசுரருடைய திரவியத்தின் செய்தியாம், அப்பூமியில் ஒளித்து வைத்து எடுத்துக்கொண்டவரையோ வென்றால் அவர்களுறவோடு கெடுக்கும் மலையிலுங் கடலிலுமொளித்துக் கொண்டபொழுதுந் தொடர்ந்து வருத்தும், விடமாட்டாது, எவ்விடத்திற் போனாலும் நிழலைப்போலத் தொடரும். எ-று. ௨

கடிக்கலாஞ் சிலையை விழுங்கலா நெருப்பைக்
கடுவிடங் குழைத்திழைத் தெடுத்துக்
குடிக்கலா மிரும்பை யருந்தலாங் கடும்பாற்
கொள்ளலா மருந்தின குணத்தால்

முடிக்கலாம் பகையை யருணை நாயகர்பொன்
விழுக்கினால் மிடற்றிலே பிடிக்கும்
உடற்றுமிளை கனலும் புகையுமவ் வளவோ
உயிரையு முளத்தையு மொருக்கும்.

இ-ள். பின்னும் பிரமன் சொல்வான், கல்லிலே தடிக்கலாம் நெருப்பையெதிர்த்து விழுக்கிவிடலாம், விஷத்தோடு கொல்லும்படியான வஸ்துக்களைச் சேர்த்துக் குழைத்தெடுத்துச் சாப்பிடலாம். இரும்பைப் புசிக்கலாம், கள்ளிப்பால் முதலியவற்றையுங் குடிக்கலாம் இவைகளை உபத்திரவஞ் செய்யவொட்டாமல் அவைகளாலே வரும் கெடுதிகளை நல்லமருந்துகளால் நிவர்த்திபண்ணிக் கொள்ளலாம். அருணாசலேசர் திரவியத்தைச் சாப்பிட்டவுடனே தொண்டையைப் பிடித்துக்கொள்ளும், தேகத்துக்குள்ளே நெருப்பாகச்சுடும், புகையுண்டாக்கும் அவ்வளவுதான் செய்யுமோவென்றால் அவர்களுயிரையுங்கொன்று உள்ளத்தையுங் கெடுக்கும். எ-று. ௯

முக்கணான் பொருளைக் கவர்ந்தபே ரிருக்க
முயன்றபேர் நினைத்தபேர் முதலா
யக்கணத் தழிவ ரவர்களு மிருக்க
வடியவர் பொருட்கவர்ந் தலைக்கத்
தக்கது நினைத்தார் கெடுவரென் றுரைத்துச்
சத்தியம் பலபல சாற்றிச்
செக்கருங் கருக வொளிவிடு மணிப்பூட்
டிசைமுக னொருகதை செப்பும்.

இ-ள். மூன்று கண்களையுடைய அருணாசலேசுரது திரவியத்தைத் திருடினவர்கள் படுகின்ற துன்ப மிப்படிப்பட்டது, அஃதிருக்கட்டும், அப்பொருளைத் திருடுகிறதற்கு முயற்சிசெய்தவர்கள் திருடநினைத்தவர்கள், இவர்களக் கணத்திலேயழிவார்கள், அவர்களுமிருக்கட்டும், தேவபத்தர்களுடையபொருளைத்திருடியவர்களைத்தான்

பப்படுத்த வினைத்தபேர்களும் கெடுவார்களென்று பலபல சத்தி யத்தோடுஞ்சொல்லிச் செவ்வானமுங் கருகும்படி ஒளிவிடுகின்ற இரத்தினாபரணங்களைத்தரித்த பிரமதேவர் ஒருகதை சொல்லத் தொடங்கினார். எ-று. உ

முன்னமே யொருநாள் வடதிசைக் கிறைவன்
　முழுமணிக் கங்கைநீர்த் துறைவன்
இந்நிலத் திழிந்த விந்திர னனையா
　ளுண்டகை முருகவே ளிகர்வான்
மன்னவர் நிரைந்த மகுடகோ டிகளின்
　வயிரநா யகங்களற் றேய்ந்த
பொன்னவிர் கழலான் றருமமுங் கழலான்
　புகழ்ப்பெயர் பிரதத்த னென்பான்.

இ-ள். பிரமன் சொல்லுவான் முற்காலத்தில் ஒருநாள் வடதேசத்துக்கு அரசனாயிருக்கின்றவன் விலையுயர்ந்த முத்துகளுக் கிருப்பிடமாகிய கங்காநதித்துறையை யுடையவன், தெய்வலோகத்தினின்று பூமியிலிறங்கிய தேவேந்திரன் போன்றவன், ஆண்மைக்குணத்தில் சுப்பிரமணியருக்குச் சமானமானவன், அரசர்கள் பணியும்போது அவர்களால் நிரைநிரையாகத் தாழ்த்தப்பட்ட கிரீடகோடிகளில் இழைக்கப்பட்ட உயர்ந்தவயிரங்களாற் றேய்வுற்ற பொன்னாற் செய்யப்பட்ட வீரகண்டையைத் தரித்தவன், தருமமென்பதை இடைவிடாது செய்கிறவன், கீர்த்திபொருந்திய பிரதத்த மகாராஜனென்னும் பெயரை யுடையவன். எ-று. ௩

காலனோர் விழியார் முகமென விளங்கிக்
　களங்குடைத் தொழுக்கிய மதிபோல்
நீலமா மணிநகாம் பிணைத்தவெண் கவிகை
　நெடுநிலப் பரப்பெலா நிகழ்த்தச்

சாலவே பணியா வரசர்க ளிவன்பொற்
சரணமே படித்துயர் பெறுமென்
றேலவே யழைக்குந் தருமதே வதைபோ
லிரண்டுசா மரைகளார்த் திடவே.

இ-ள். என்போலக் கொடுமைசெய்கின்ற களங்கமுடைய பெண்கள் முகம்போல்விளங்கிக் களங்கத்தையுடைத்து ஒழுக விட்ட சந்திரன்போல நிலாத்தின மிழைத்திருக்கின்ற காம்பை யுடைய வெள்ளைக்குடைநின்ற சந்திரிகையைப் பூமியின்பரப்பெ ல்லாம் நிகழ்த்தவும், மிகுந்த மரியாதையோடுபணியாத பகைவர்க ளாகிய அரசர்களைப்பார்த்து இந்த அரசனுடைய அழகிய பாதங் களை வணங்கி உங்களுயிரை இறவாமல் பெற்றுக்கொள்ளுங்க ளென்றபொருந்த அழைக்குந் தருமதேவதையைப்போல இரண்டு சாமரங்கள் வீசவும். எ-று. ௬

வருணமண் டலத்திற் புரவிபோற் கிளர்ந்த
மரகதக் குரகதம் வயங்க
அருணமண் டலத்தை யளவிடுங் கொடித்தே
ரடவிகள் புடவியை யடைப்பக்
கிரணசிந் தூரத் துப்புகர்முக மருபிற்
கிம்புரிக் கரிதிசை கிளரத்
தரணிபர் நடுங்க மந்திரி கணத்தோ
டெழுந்தவன் றன்டையாத் திரையே.

இ-ள். வருணமண்டலத்தில்விளங்கும் குதிரைகள்போல்உயர் வாகிய மரகதநிறத்தையுடைய குதிரைகள் பிரகாசிக்கவும் சூரிய மண்டலத்தையளாவிய கொடிகள் கட்டிய தேர்க்காடுகள் பூமியை யடைக்கவும், கிரணம்பொருந்திய சிந்தூரத்திட்டிய புள்ளிகளை யுடைய முகத்தையும் பூண்கட்டிய தந்தங்களையுடைய யானைகள் திசைகள்தோறும் பிரகாசிக்கவும், பகைமன்னர்பயப்பட மந்திரி கூட்டத்தோடும் சேனைகளோடும் யாத்திரையாகப் பிரயாணப்பட் டான் பிரதத்தமகாராஜன். எ-று. ௭

அங்கர்புற் றேற யவனர்வெற் படைய
வவந்தியர் வில்லினாண் கௌவச்
சங்கிலித் தொடக்காய் மற்றமன் டலிகர்
தம்மிறை தாங்களே சுமக்கச்
சிங்கவே றனவே சோழநா டணைவான்
றிருநதி கடந்துதென் னருணைக்
கங்கைவாழ் சடையான் கோயிலிற் புகுந்தான்
கங்கையும் காசியும் புரப்பான்.

இ-ள். இப்பிரதத்தமகாராசன் பிரயாணப்பட்டபோது, அங்க தேசத்தரசர் பயந்து புற்றிலேறிக்கொள்ளவும், யவனதேசத்து அரசர்கள் மலையிலொளித்துக்கொள்ளவும், அவந்திதேசத்தரசர் வில்லிலிருக்கின்ற நாணியைக் கௌவிக்கொள்ளவும், மற்றதேசத்து அரசர்கள் சங்கிலிபோலத் தொடர்ந்துநின்று தாங்கள்கட்டவேண்டிய கப்பங்களைத் தாங்களே சுமந்துவரவும், ஆண் சிங்கம்போலச் சோழநாட்டுக்குப் போரும்படி புறப்பட்டுத் திருநதியைத்தாண்டி அழகிய அருணாசலத் தலத்துக்குவந்து கங்கையைத்தரித்த சடையையுடைய பரமசிவன் கோயிலிற்புகுந்தான், கங்கைநதியையும் காசிதேசத்தையும் ஆளுகிற பிரதத்தமகாராசன். எ-று. அ

அரும்பவிழ மலர்கொண் டருச்சனை புரிய
வருணைநா யகர்திருக் கோயில்
விரும்பியுட் புகுந்து பணியுமவ் விடத்தில்
விடத்தினுங் கொடியகூர் விழியாள்
இரும்பையு முருக்கு மிசையினு ளொருத்தி
யிலக்கிழை யாருட னிறைபால்
கரும்பெனு மொழியாற் பாடுதல் கேட்டான்
கண்டனன் வளைத்தவேள் கரும்பை.

இ-ள். காமிதேசத்தரசனாகிய பிரதத்தமகாராஜன் அரும்புகள் மலர்ந்த புட்பங்களைக்கொண்டு அருச்சனைப் பண்ணுகிறதற்காக அருணாசலேசர் வீற்றிருக்கும் திருக்கோயிலுக்குப் பத்தியோடுபோய்வந்து அதைச்செய்யும்போது, அவ்விடத்தில் விஷத்திலுங் கொடுமைசெய்கின்ற கூரியகண்களையுடையவளும், இரும்பும் உருகும்படிசெய்யுஞ் சங்கீதவித்தையை யுடையவளுமாகிய ஒருதாசிப்பெண் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களைத்தரித்த தோழிப்பெண்களோடு நின்று சுவையைத்தருகின்ற பாலும் கரும்பினிரசமும்போன்ற மொழியினால் பாடுவதைக்கேட்டான், அக்கணத்தில் தான் மன்மதன்வளைத்த கருப்புவில்லை யுட்கண்டான். காமவிகாரங்கொண்ட பிரதத்தராஜன். எ-று. ௯

அன்னமோ கிளியோ வமிர்தமோ திருவோ
வமிர்தநன் றமரருக் களித்த
வன்னமோ கிளியோ விரதியோ பிரமன்
மனத்தினுல் வருத்தமே னகையோ
என்னமோ வமதாய்த் தனதுநாட் டினிற்கொண்
டேகுவா னினைத்தன னதற்கு
முன்னமே குரங்கு முகமதா யிருந்தான்
முழுவதா யினதவர் முகமும்.

இ-ள். காமிதேசத்துப் பிரதத்தமகாராஜன் அத்தாசிப் பெண்ணைப்பார்த்துச் சொல்லுவான், இவள் அன்னமோ! கிளியோ! தேவாமிர்தமோ! இலட்சுமியோ! அசுரரைக்கொன்று அமிர்தத்தைமுற்காலத்தில் தேவர்களுக்குக்கொடுத்த அழகாகிய மோகினியோ! இரதிதேவியோ! பிரமன்மனத்தினால் சிருட்டித்த மேனகையோ! என்று அமிதமோகத்தோடு தன்னுடைய தேசத்துக்கு அப்பெண்ணைக்கொண்டுபோகிறதற்கு நினைத்தான், அந்நினைப்பு உண்டாகுமுன்னந்தானே குரங்குமுகத்தை யுடையவனுயிருந்தான், அதைக்கண்டு எல்லாருடைய முகத்திலும் நகைப்புண்டாயிற்று. எ-று. ௧௦

மந்திரிக் கிழவ ராசனை வினவி
　மன்னவா நினைத்தவா றதனுல்
வந்தவிர் துயரந் தவிர்ந்திட மலைமேன்
　மருந்தினைப் பணியென வவனுஞ்
சிந்துரக் குவடுங் கவனவாம் பரியுஞ்
　செழுமணிச் சிவிகையுந் தேரும்
சந்தன மணியுந் தனத்தினர் பலருந்
　தமனியக் கோயின்முன் விடுத்தான்.

இ-ள். மந்திரிமார்கள் பிரதத்தமகாராசனைப்பார்த்து இராக்கு மூகம் வந்ததற்குக்காரணம் கேட்டறிந்துகொண்டு, அரசனே? நீ மையாகிய உமது நினைப்பினுல் அடைந்த இத்துன்பம் நீங்கும்படி மலைமேல் மருந்தாகிய அருணுசலேசுரரை வணங்கென்றசொல்ல, அவ்வரசனும் மலையையொத்த யானைகளையும், வேகமாய்த் தாவுகின்ற குதிரைகளையும், நல்ல இரத்தினங்களா லிழைக்கப்பட்டிருக்கும் சிவிகைகளையும், தேர்களையும், சந்தனக்குழம்பைப் பூசுகின்ற ஸ்தனங்களையுடைய பலபெண்களையும், பொற்பிரகாசம் பொருந்திய அக்கோயிலுக்கு முன் காணிக்கையாகக் கொடுத்துவிட்டான்.

பன்னரு மனந்த பூசனை புரிந்தான்
　பரமனு மவற்கருள் புரிந்தான்
கின்னர மொழியாள் விருப்பினு லடைந்த
　கிலேசவா னரமுக மொழிந்தான்
நன்னர முகம்பெற் றிறையுநா டணைந்தா
　னுதலா லான்பொருட் கவர
வுன்னிய பாவம் பதின்மடங் கரும்பொன்
　னுதவினுற் றவிருமென் றுரைத்தான்.

இ-ள். பிரதத்தமகாராஜன் சுவாமிக்கு சொல்லுதற்கரிய அநந்தம் அருமையான பூசைகள்செய்ய, அப்பொழுது சுவாமியும் அவ்வரசனுக்குக் கிருபைசெய்தார், வீணையினிசைபோலும் வார்த்தை

யையுடைய பெண்மேற்கொண்ட ஆசையினு லடைந்ததன்பம் பொருந்திய குரங்குமுகத்தையொழித்தான், நல்லமானிடமுகத்தை யடைந்து அவ்வரசன் தன்னுடைய நாட்டுக்குப்போய்ச் சேர்ந்தான், ஆகையால் அருணாசலேசருடைய பொருளைத்திருட நினைத்ததனு லுண்டாகியபாவம் அப்பொருளுக்கும் பதின்மடங்கு திரவியங்கொடுத்தால் நீருமென்று சொன்னூர் பிரமதேவர். எ-று. ௧௨

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மாதவனே யருணகிரி வளமிதுதா
 னெனத்தி ருவாய் மலர்ந்தா னந்தப்
போதனையக் கடிபணிந்துன் போதனையான்
 மகிழ்ந்தனமிப் புவியின் மீதே
கோதமுட னறிந்துசெய்த பவந்தவிருங்
 கதையினையுங் கூறுகென்றான்
மூதறிவா யினனூலு முகத்தினுமா
 யிரமுகமாய் மொழிய லுற்றான்.

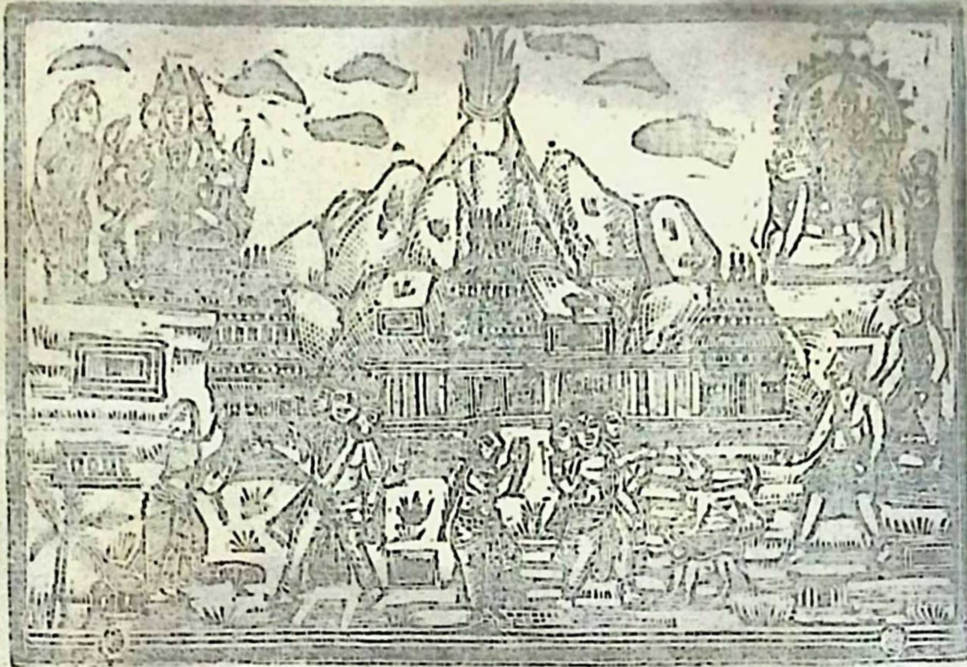
இ-ள் மகத்தாகிய தவத்தையுடைய சனகரிஷியே! அருணாசலத்தினதுவளம் இதுதானென்று சொன்னூர், அப்பிரமனை அவ்விடத்தில் சனகரிஷிவந்தனஞ்செய்து உம்முடைய திவ்யோபதேசத்தினுலே ஆநந்தமடைந்தேன். இவ்வுலகில் குற்றமாக அறிந்துசெய்த பாவம் நீங்கும்படியான கதையையும் அருள்செய்ய வேண்டுமென ப்பேரறிவுகொண்ட பிரமதேவர் தம்முடைய வாய்நான்கும் ஆயிரம் வாயாகச் சொல்லத்தொடங்கினூர். எ-று. ௧௩

பதினொன்றாவது,

பிரதத்தராஜன் சருக்கம்.

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௧௦௧.

15 ஓர்காலத்தினால் பிரமனால் சாபமடைந்த அஷ்டவசுக்களும், பிரமன் தான் சிருஷ்டித்த திலோத்தமைபேரில் கொண்ட மோகத்தினாலடைந்த பாவமுந்தீரத் திருவண்ணா மலையைப் பூசித்து பேறடைந்த மகாத்மியம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாவந்தீர்த்த சருக்க வசனம்.

முன்பு ஒருகாலத்தில் பிர்மாவினால் சபிக்கப்பட்ட அஷ்டவசுக்கள் அந்தச்சாபம் நிவர்த்தியாகும்படி. கங்கைக்கரையில் பரமசிவனை நோக்கித் தவஞ்செய்தபோது பரமசிவன்வந்து திருவண்ணாமலையைச்சூழ்ந்த கிழக்குத்திக்குத்தொடங்கி எட்டுத்திக்குகளிலுமிருந்துதவஞ்செய்தால் உங்களுடைய சாபம் நிவர்த்தியாகும் என்று சொல்லஅப்படியே அவர்கள் திருவண்ணாமலைக்குவந்து மலையைச்சூழ்ந்த எட்டுத்திக்குகளிலுமிருந்து சுவாமியைப் பூசித்துப் பழைய படி தமதுபதவிகளைப் பெற்றுச் சிவகிருபையும் அடைந்தார்கள். அந்தஎட்டு வசுக்களுஞ்செய்த தபோபலத்தினால் பரமசிவன் எட்டு முகமா யிருந்ததைப்பார்த்துத் தேவர்கள் பல்லாண்டு கூறினார்கள்.

முன் ஒருகாலத்தில் தேவேந்திரன் பிர்மாவினிடத்திற்கு வந்துஎல்லாரும் தேவேந்திர பட்டத்திற்காகத் தவஞ்செய்கிறார்கள் அந்தத்தவத்தை எவ்விதமாயாவது அழிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு போய்விட்டான். அதற்காகப்பிர்மா திலோத்தமை என்னும் பெண்ணையுண்டாக்கி அவளுடைய அழகைக்கண்டு அவரே இச்சித்தபோது, தகப்பனென்று அவர் கருத்துக்கு அவன் இசையாமல் பெண்மானாகி ஓடினான், பிர்மா கலைமானாகித் தொடர்ந்தார். அப்போது அவன் மலையுருவமாகிய அருணாசலேசுரரைக் கொஞ்சதூரத்திற்கண்டு நீரே தஞ்சமென்று சொல்லியடைந்தாள் உடனே மலையைக் கீறி அதிலிருந்து பரமசிவன் வேடரூபமாகவும் நாலுவேதங்களும் நாய்களாகவும் தோன்றியதைப் பார்த்த பிர்மா பயந்து தன்னுடைய் ஆசையை நிவர்த்திசெய்து சுவாமியை வணங்

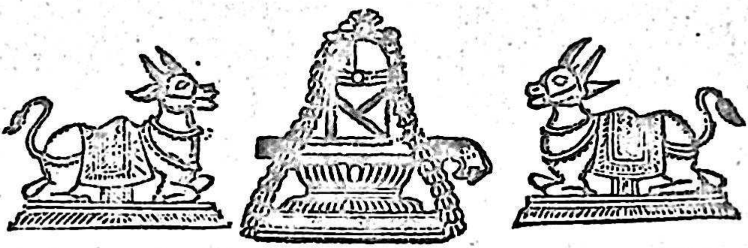
ஜெருன் அப்போது பரமசிவன் பிர்மாவைப்பார்த்து நீவுண்டாக்கின திலோத்தமையை நீயேஇச்சித்ததினுல் நேரிட்ட பாவம் நீராமாட்டாது. ஆகிலும் இந்தமலையைத் தரிசித்ததாகையால் அந்தப்பாவத்தைதீர்த்துவிட்டோம் உன்னிடத்திற்குப் போவென்று சொல்லி மறைந்துவிட்டார்.

முன்னொருகாலத்தில் பரமசிவன் திருவிளையாட்டினுற் கற்பகாலம் முடிவுற்று மகத்தாகிய அந்தகாரம் நீங்கியும் சமுத்திரத்திற்றயிலும் விஷ்ணு உலகம் உண்டாகும்பொருட்டுப் பிரமனைசிருஷ்டிக்காமல் நித்திரைசெய்துத் தாழ்ந்ததனுலே தீவினையைச் சம்பாதித்துக் கொண்டேனென்று'பரமசிவனை நினைக்க அவர் ரிஷபவாகனத்தின்மேற் ரேன்றினுர். விஷ்ணுவானவர் எழுந்து அஞ்சலியத்தராய் எனக்கு நித்திரையினுல் வந்தவினையை நீக்கி அருள்செய்ய வேண்டுமென, அதற்குப் பரமசிவன் அருணுசலத்திற்குப்போய்பூசைசெய்தால் உன்னைவிட்டு வினைபோம் என்று மறைந்தருளினுர் ஸ்ரீவிஷ்ணுவானவர் அப்படியே அவ்வருணுசலத்தைப் பூசைசெய்து வினையை நீக்கிக் கொண்டார்.

சந்திரனுனவன் உரோகிணியின்மேல் அதிகவிருப்பமாகவிருப்பதை மற்ற இருபத்தாறு பெண்களால்தக்கன் கேள்விப்பட்டுஎல்லோரையுமிகளிடத்திலும் விருப்பம் வையாமல் ஒருத்திமேல் மாத்திரம் வைத்தனுல் அவனுடல் குன்றிப்போகக்கடவதென்று சபித்தான் இச்சாபத்தை யடைந்த சந்திரன் அவ்வருணுசலத்தை வலம் வந்து அந்தப் பத்தை நீக்கிக் கொண்டான்.

பாவந்திர்த்த சருக்க வசனம்.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

பன்னிரண்டாவது

பாவந்தீர்த்த சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

வாக்கினால் வடிவினான் மனத்தினால் பவந்
தாக்கினா ரருணைமா சயில நோக்கினா
னீக்கினா ரென்பது நிகழ்த்தி நான்மறை
தேக்கினான் சில கதை செப்ப லாயினான்.

இ-ள். வாக்கினாலும், தேகத்தினாலும், மனத்தினாலும், துர் விஷயங்களைச் சொல்லியும், செய்தும், நினைத்தும், பாவத்தை யடைந்தவர்கள் திருவண்ணாமலையைத் தரிசனஞ் செய்தால் அப்பொழுதேதங்கள் பாவத்தை நீக்குவார்கள் என்றுசொல்லி நான்கு வேதங்களையுந் தன்னிடத்திலுடைய பிரமன் சிலகதையைச் சொல்லத் தொடங்கினான். எ-று.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

எம்பெரிய சபையிடத்தி லிருநான்கு
வசுக்களும் வந்திருந்தார் முன்னே

தம்பெரிய தவத்தினையும் புகழினையும்
விரைந்துவாரத்த தகைமை நோக்கிக்
கும்பமுனி முதலானோ ரிடையிறாமை
வியந்துரைத்த கொடுமை யாலே
அம்புவியி லிழைத்ததவ மனைத்தினையு
மவமாக்கி யகற்று மென்றேன்.

இ-ள். என்னுடைய பெரிய சபையிலிடத்தில் அஷ்டவசுக்களும் முன்னொருகாலத்தில் வந்திருந்தார்கள், அப்பொழுது அவர்கள் தங்களுடைய தவத்தின்பெருமையும் அதனால்வந்த கீர்த்தியையுங்கொண்டாடிச் சந்தோஷித்தார்கள், அதைப்பார்த்து அகத்தியர் முதலான ரிஷிகள்மத்தியில் உங்கள் பெருமையை நீங்களே எடுத்துச் சொல்லிச்செய்த தற்புகழ்ச்சியானது நீங்கள்செய்த தவமெல்லாம் அவமாகச்செய்து விடுமென்று சொன்னேன். எ-று. உ

உற்றபெருந் தவத்தினையுந் தமதறத்தி
னலத்தினையு முரைத்த பேரு
மற்றொருவர் தமையிகழ்ந்த வருந்துயரக்
கடன்மூழ்கி மறிவ ரென்றேன்
சிற்றறிவா கியவசுக்க ளனைவர்களு
நடுங்கியிது தீருங்காலந்
சொற்றருளு கெனவுரைத்தா ரானருளார்
திருமுங்க டுயர்தா னென்றேன்

இ-ள். பெருமைவாய்ந்த தம்முடைய தவத்தையும், தாங்கள் செய்த தருமத்தையும் சொன்னவர்களும் மற்றொருவரையிகழ்ந்து பேசினவர்களும், துக்கசமுத்திரத்தில்மூழ்கி மறிபட்டுக்கிடப்பார்களென்றேன், சிற்றறிவுடைய அஷ்டவசுக்களும் அவ்வார்த்தையைக்கேட்டுநடுங்கி, இச்சாபம் எக்காலத்தில்தீரும் அருள்செய்யவேண்டுமென்று கேட்டார்கள் பரமசிவன் கிருபை உங்களுக்கு என்றைக்குக் கிடைக்குமோ அன்றைக்குத் தீருமென்றேன். எ-று. ௩

சொல்லுதலும் வசுக்களெலா மெனையகன்று
நெடியகங்கைத் துறையி லேகி
எல்லையிலா நெடுங்கால மிறைவனைநினைந்
தரியதவ மியற்றி னார்கள்
வல்லிபங்க னொருநாளின் மழைவிடைமே
லடைந்துவம் வரமே தென்றான்
அல்லி மலரவன்கொடுத்த கொடுஞ்சாபக்
கடலிலெடுத் தருளு கென்றார்.

இ-ள். அப்படி சொன்னவுடன் வசுக்களெல்லாரும் என்சபையைவிட்டு நெடுந்தூரஞ் செல்லுகின்ற கங்காநதியின் ஒரு துறையிற்போய் அளவில்லாத நெடுங்காலம் பரமசிவனை நினைந்து அரிதாகிய தவத்தைச் செய்தார்கள். பார்வதியை வாமபாகத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் எமது பரமசிவன் ஒருநாள் இளமையான ரிஷபவாகனத்தி லெழுந்தருளிவந்து நாம் உங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய வரமென்னவென்று கேட்டு அருள்செய்தார். அவ்வசுக்கள் இதழினையுடைய தாமரை மலரிலிருக்கின்ற பிரமன்கொடுத்த கொடிய சாபமாகிய கடலினின்றும் எங்களை எடுத்தருள வேண்டுமென்றார்கள் எ-று. ௬

கருணைமுகின் முகமலர்ந்து வசுக்களுட
னுமதுபவங் கடக்க வேண்டில்
தரணியிலே யொருநகரந் தலேச்சுரமென்
றிலங்குமந்தத் தலத்தின் மீதே
அருணகிரி பெருமலையா யிருக்குமந்தப்
பதியனுகி யசலஞ் சூழ்ந்த
வருணதிசை தொடங்கிவெட்டுத் திசைகளிலு
மிருந்துதவ மியற்று மென்றார்.

இ-ள். கிருபாவருஷம் பொழிகின்ற மேகமாகிய பரமசிவன் திருமுகமலர்ந்து அந்த எட்டுவசுக்களைப் பார்த்து உங்களுடைய பாவத்தை நீங்கள் கடக்கவேண்டினால் பூமியில் தலேச்சுரமென்று சொல்லப்பட்ட ஒருதிவ்வியத்தலம் விளங்குகின்றது அத்தலத்தில்

அருணாசலமென்ற ஒரு மலையுண்டு, அத்தலத்தையடைந்து அம்மலையைச் சூழ்ந்த கிழக்குத்திக்குத் தொடங்கி எட்டுத்திக்குகளிலுமிருந்து தவம் செய்யுங்களென்றருளிச் செய்தார். எ-று. ௫

அன்னவய லருணையிற்சி றரியதவ
மியற்றிடுமவ் வளவிலே யுங்கள்
முன்னாழற் கிரியுமெட்டு முகமாக
விளங்கியட்ட மூர்த்தி யாகு
மன்னுமுங்க ளரும்பவமுந் தவிருமென
வுரைத்துவெள்ளி மலையிற் சேர்ந்தான்
தன்னையடைந் தவர்களெலாந் தன்னைப்போல
விருக்கவரந் தருகு வானே.

இ-ள். அன்னப்பறவைகள் தங்கிய வயல்சூழ்ந்த அருணாசலத்திற்குப்போய் நீங்கள் மேன்மையாகிய அரியதவத்தைச் செய்யுங்கள், அப்படிச்செய்த அளவிலே அக்கினிச்சொரூபமாய் விளங்கிய ஒப்பற்ற அம்மலையானது எட்டுமுகமுள்ள சொரூபத்தோடு உங்களுக்கு முன்வந்து காட்சிகொடுக்கும். அப்போது நிலைபெற்ற உங்களுடைய பாவமும் நீங்குமென்று திருவாய்மலர்ந்து, கைலாயத்திற்கெழுந்தருளினார், தம்மிடத்தி லடைந்தவர்கள் எல்லாரையும் தம்மைப்போல உருவத்தை யடைந்திருக்க வரமருளிச்செய்யும் பரமசிவன். எ-று. ௬

முந்தவசு ரரையுமவர் புரத்தினையு
மெரித்தபிரான் மொழிந்த வாறே
அந்தவசு ரனைவருஞ்சென் றருணையிலே
யரியதவ மியற்றி னார்க
ளிந்தவசுமதி தழைக்க வழற்கிரியெட்
டுருவாகி யிருந்த தங்கே
தந்தவசு நிலைபுகழ்ந்த கொடுஞ்சாபக்
கிரிகளெலாந் தள்ளி னார்கள்.

இ-ள். முன்பு அசுரர்களையும், அவர்கள்வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்த திரிபுரங்களையும், நகைத்தெரித்த சுவாமி அருளிச்செய்தபிர

காரம் அவ்வெட்டுவசுக்களும்போய் அருணாசலத்தில் அருமையான தவஞ்செய்தார்கள், இப்பூமிதழைக்கும்படி அக்கினிமலை எட்டுமுகமாய் விளங்கியிருந்தன, முன்னே தங்களுடைய தவத்தைப் புகழ்ந்த சொல்லியதனுல் வந்த கொடிய சாபமென்று சொல்லப்பட்ட மலையைத்தாண்டி விட்டார்கள் அவ்விடத்தில். எ-று. எ

பூதரஞ்சூழ் திசைகளெலா மிருந்தட்ட
மூர்த்திதனைப் பூசித்தார்க
ளாதலினுற் பழயபடி தமதுபத
விகளை யடைந் தருள்பெற்றார்க
ளேதமறும் படிக்கரிய மறைப்பயனெட்
டுருவாகி யிருந்த போதுஞ்
சீதாளும் பதங்கிரமத் துடனறியான்.
முடியெனக்குந் தெரிந்த தின்றே.

இ-ள். அந்தமலையைச்சூழ்ந்த எட்டுத்திக்குகளிலுமிருந்து வசுக்கள் அஷ்டமூர்த்தமாகிய அருணாசலேஸ்வரரை பூசித்தபடியினுல் பழயபடியே தமது பதவிகளைப் பெற்றுக்கொண்டு சுவாமியினது கிருபையும் பெற்றார்கள், குற்றம் நீங்கும்படி அருமையான வேதப்பொருளாகிய அச்சுவாமி எட்டுமுகமாயிருந்தபோதும், விட்டுணுவும் திருவடியைக் கிரமத்துடன் அறியாமற்போனார். இன்றளவும் எனக்கும் முடிதெரியவில்லை. எ-று. அ

சண்முகனை யளித்தவைந்து முகத்தவனெண்
வசுக்கள்செயுந் தவத்தினாலே
எண்முகமா யிருந்ததுகண் டொருமுகமா
யிமையவர்வாழ்த் தெடுத்தா றென்று
தன்முகநான் குடையபிரான் சனகமுனிக்
குரைத்தருளச் சயிலத் தூடே
·பன்முகபா மூனையமொழித் திலோத்தமைசேர்
கதையினையும் பகாலுற்றான்.

இ-ள். ஆறுமுகமுள்ள சுப்பிரமணியரைப்பெற்ற ஐந்துமுகங்களையுடைய பரமசிவன் எட்டுவசுக்களுஞ்செய்த தபோபலத்தினுல்

எட்டுமுகமாயிருந்ததைப்பார்த்துதேவர்களெல்லாம் ஒன்றாய்க்கூடி வணங்கிப் பல்லாண்டு கூறினார்களென்று கருவியபொருந்திய நான்குமுகங்களையுடைய பிரமன் சனகரிஷிக்குச்சொல்லி, அருள்புரிகின்ற அத்திருமலையின், யாழின் இசைபோன்ற சொல்லையுடையதிலோத்தமை வந்தடைந்த கதையையும் சொல்லத்தொடங்கினார்.

கலிவிருத்தம்.

தேவர்க்கோன் முன்னமென் னிடத்திற் சேர்ந்துதன்
பாவன மானதன் பதவி வேண்டிய
யாவரு மருந்தவ மியற்றி னாதற்
காவது செய்யென வகன்று போயினான்.

இ-ள். பிரமதேவர் சொல்லுவார், இந்திரன்முன்னே என்னிடத்திவ்வந்து தன்னுடைய பரிசுத்தமான பதவியைச்சிந்தித்து உலகத்திலுள்ள எல்லாரும் அருமையான தவத்தைச்செய்கிறார்கள், அத்தவம் நிறைவேறாதபடி எதாவது ஒருவிக்கினம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டுப் போனான். எ-று. ௧௦

இந்திரன் போனபின் வியக்க மங்கைய
ரந்தர மங்கைய ரவநாட்டவர்
சுந்தரக் கடற்புவித் தோகை மார்வரை
மந்திர முலைச்சிய ரழகு வாரியே.

இ-ள். இந்திரன் இவ்வாறுசொல்லிவிட்டுப் போனபிறகு இயக்கலோகத்துப் பெண்கள், தேவலோகத்துப்பெண்கள், நாகலோகத்துப்பெண்கள், அழகமைந்த கடல்சூழ்ந்த பூலோகத்திலுள்ள பெண்கள், மந்திரகிரிபோன்ற முலைகளையுடையவரையாமகளிர், இவர்களுடைய அழகுகளை எடுத்துக்கொண்டு. எ-று. ௧௧

வகுத்தனன் றிலோத்தமை யென்னும் வஞ்சியை
யுகுத்தனன் வலியைதன் மதியை யோட்டினன்
மிகுத்ததோர் விஞ்சையிற் புலியின் வேட்டுவ
னகத்துட லழித்துட லளிப்ப தென்னவே.

இ-ள். குசவிதன்னிடத்திலுள்ள ஒருசாமர்த்திய விசேடத்தினால் இவ்வுலகத்தில் புலியின் உடலைக்கெடுத்து, அதற்குவேறொரு தேகத்தைக் கொடுப்பதுபோலத் திலோத்தமையென்னும்பெண்

ணையுண்டாக்கினேன், அப்பொழுதே அவள்மேற்கொண்ட ஆசையால் என்னுடைய வல்லமையை யிழந்தேன், ஞானத்திற் செல்லுகின்ற என்னுடைய புத்தியையுந் தூரத்திவிட்டேன். எ-று. கஉ

மன்மதன் கணையினுன் மயங்கி வாடுமென்
றன்மையை யறிந்துநான் றனக்குத் தாதையென்
றென்மனம் பொருந்திலா தெனதுகை யுறுன்
முன்பினி னொளிக்குநான் முகமுந் தேடினேன்.

இ-ள். மன்மதனுடைய பாணத்தினாலே மயக்கமடைந்துவாடுகின்ற என்னுடைய இயல்வையறிந்து, நான் தனக்குத் தந்தையென்று என்கருத்துக்கு ஒவ்வாதவளாகியும், நான்பிடிக்கும்போது என் கைக்கு அகப்படாதவளாகியும், எனக்கு முன்னின்றும் ஓரிடத்தில் நானறியாதபடி ஒளித்துக்கொள்ள; நான்குபக்கங்களிலும் அவளைத் தேடினேன். எ-று. கரு

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கன்னிமா னாகச் சென்றாள்
 கலைமதயைத் தொடர்ந்தேன் பேட்டு
வன்னியாய்ப் பறந்தாள் சேவல்
 வடிவமாய்த் தொடர்ந்தேன் மங்கை
பின்னையோர் கதியுங் காணாள்
 பிறங்கலா மருணை நாதன்
றன்னையே தூரக் கண்டாள்
 சரணமென் றுரைத்துச் சார்ந்தாள்.

இ-ள். அப்படி நான்தேடி அவளைக்கண்டு பிடிக்கும்போதுபிடிப்பதற்கு முன்னே அந்தக்கன்னியாகிய திலோத்தமை பெண்மானாகி ஓடினாள். நான் கலைமானாகித்தொடர்ந்தேன், அதன்பின்பு அவள் பெண்கிளியாய்ப் பறந்தாள், நான் ஆண்கிளியாய்ப்பறந்து தொடர்ந்தேன், அத்திலோத்தமை பிறகு என்வசையி லகப்படாமலிருக்கிறதற்கு வேறொரு கதியுங்காணமல் வருந்தும்போது, மலையுருவாகிய

அருணாசலேசுரரைக் கிரிதர நாதத்திற்கண்டு சேரேறுஞ்சமென்று சொல்லி அடைந்தான். எ-று. ௪௪

மாயமால் விடையின் பாகர் வடிவிலா விடையின் பாகர்
காயழலான மெய்யர் கானகத் தாடு மையர்
ஆயுமா ரணாந்தின சோதி யடைக்கல மென்றாளையன்
சேயின மழலைபோலத் திருச்செவி சாற்றினானே.

இ-ள். மாயஞ்செய்கின்ற விட்டுணுவாகிய ரிஷபத்தின்மேல் வருகின்றவரே! தோற்றாத இடையினையுடைய பார்வதியைப் பாகத்தில் வைத்துக்கொண்டிருப்பவரே! தகிக்கும் அக்கினிமயமான வடிவத்தையுடையவரே! திருவாலங்காட்டினிடத்தில் நடனஞ்செய்கின்ற சுவாமியே! ஆராய்ந்து தேடுகிற வேதத்தையுடைய சோதியே! அடைக்கலமென்று சகலரையும் ஆளுகின்ற பரமசிவன் திருச்செவியிற் செல்லும்படி குழந்தையின் இளமையாகிய குதலைச்சொல்லைப்போலச் சொன்னான். எ-று. ௪௫

முருகலர்க் குழலி னுடன்
முறையிடு முறைக்கென் னையன்
திருவுரு வனைத்துந் தூய
செவிகளா யிருந்த போது
விரைவின்மால் வரையைக் கீறி
வெட்டுவ னாகி மாது
சுருதியு ஞமலி யாகத்
தோன்றினன் றோகைப் பாகன்.

இ-ள். வாசனையமைந்த புட்பமாலையையணிந்த கூந்தலையுடைய திலோத்தமை முறையிடுதலுக்கு, என்சுவாமி அழகிய உருவமெல்லாம் செவிகளாயிருந்தன, அதனால், சீக்கிரத்தில் மலையைக்கீறி அக்கினிமயம் தாம் வேடவடிவமாகவும், பார்வதிவேட்சி உருவமாகவும், நாலுவேதங்களும் நாய்களாகவும் தோன்றினர் பார்வதியை இடபாகத்தில் வைத்துக்கொண்ட பரமசிவன். எ-று. ௪௬

ரூடகச் செங்கை பாகன்
சிலையொடு தோன்றும் போதில்
வாடிய மருங்கு லாண்மேன்
மயக்கமும் வருத்தந் தீர்ந்தே
ஞுடிய பெருமா னம்மை
முனியுமென் றஞ்சித் தாழ்ந்தேன்
வேடனைப் பறவை கண்டால்
வெருவுமோ வெருவு ருதோ.

இ-ள். வளையலையணிந்த செந்தாமரை மலர்போன்ற கையையுடைய பார்வதியை ஒருபக்கத்திலே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறபரமசிவன் வேடனுகி வில்லைக்கையிலேந்திக்கொண்டு தோன்றியபோது முன்னே நடனஞ்செய்த சுவாமி என்னைக்கோபித்துக்கொள்வாரென்றுபயந்து வளைகின்ற இடுப்பினையுடைய திலோத்தமைமேலுண்டாகியமையலையும், அதிலுண்டாகிற வருத்தத்தையுந் தீர்ந்து அச்சுவாமியை வணங்கினேன், வேடனைப் பறவைகண்டால் பயப்படுமோ பயப்படாதோ. எ-று. கஎ.

பெற்பெனு முலையா டன்னை
விதித்தநீ விரும்புந் தீமை
கற்பகோ டியினுந் தீரா
தாயினுங் கருணை யாமித்
தற்பர மலைகண் டாயே
யாதலாற் றவிர்த்தோம் பேர்வென்
றற்புதன் மொழிந்து மீளப்
புகுந்தன னருளின் வெற்பில்.

இ-ள். மலைக்குநிகராகிய தனத்தையுடைய திலோத்தமையைப்படைத்து நீயேவிரும்பினதினு லுண்டாகிய பாவம் கற்பகோடிகாலத்திலுந் தீரமாட்டாது, ஆனுலும் அருளுருவமாகியும் தானேபரமாகியும் உள்ள இம்மலையைதரிசித்தாயாதலால், அப்படிப்பட்ட

பாவம் நீர்த்துவிட்டோம், உன்னிடத்திற்குப் போவென்று திரு வாய்மலர்ந்த அம்மலைக்குன் ஞானரூபியாகிய பரமேஸ்வரன் மறை ந்துவிட்டார். எ-று. ௧௮

கலிவிருத்தம்.

தன்னையறி யாமல்வினை சாருமுட னாலுந்
தென்னருணை சேரிலது தீருவது திண்ணம்
பின்னல்வினை யற்றதனி லெண்ணியது பெற்றார்
முன்னமுள ரென்றயன் முனிக்குமொழி கின்றான்.

இ-ள். ஒருவனுக்கு அபுத்தி பூருவமாகவந்தபாவம் அவன்அழ குபொருந்திய அருணாசலத்தை யடைந்தால்தீரும் அதுநிச்சயமே முற்காலத்திலும் அநேகர் தங்களுடைய வினையைநீக்கி அத்தலத்தி ல் தாங்கள் நினைத்தவரம் பெற்றுக்கொண்டார்களென்று பிரமதே வர் சனகர்க்கு ஒருகதை சொல்லுகிறார். எ-று. ௧௯

கற்பமுடி வாயிருள் பெயர்ந்தபுலர் காலத்
தற்பவிரு ளின்றதுமுன் ஞானிறையி னாலே
சொற்பரனை மாயனுண ராதுயில் கொள்ளச்
சிற்பரம யோகியர்கள் செம்மலை நினைந்தார்.

இ-ள். முற்காலத்தில் பரமசிவனுடைய திருவிளையாட்டினால் கற்பகாலம் முடிவுற்ற மகத்தாகிய அந்தகாரம்நீங்கி வெளிச்சமுண் டாகிற காலத்தில், அவ்வந்தகாரத்திற் கொஞ்சம்நின்ற அக்காலத் தில் இதனையறியாமல் விட்டுணுசமுத்திரத்தில் நித்திரைசெய்து கொண்டிருக்க மேன்மையான சின்மயமாகிய யோகியர்கள் பரமசி வனை நினைத்தார்கள். எ-று. ௨௦

அத்தனடி யார்கடம தாணவ மறுக்குஞ்
சுத்தனமு லானதொரு சோதிவடி வானோ
னெத்தலமு மெத்திசையு மெங்கும்வெளி யானோ
னைத்தபொறி தம்மிலுள வாயுபுல மெல்லாம்.

இ-ள். எல்லாச் சேவராசிகளுக்கும் பிதாவாகியும், தமதடியார்களுடைய ஆணவமலத்தை யறவேகெடுக்கின்ற சுத்தராகியும் இருக்கும் பரமசிவன் நெருப்புமயமாகிய ஒருசோதிரூபத்தையடைந்தார், எத்தலங்களிலும் எத்திக்குகளிலும் மற்ற எவ்விடங்களிலும் ஆகாயமே தமக்குருவாகிய அச்சுவாமியானவர் அப்போது சிந்தியபொறிகளாலே உலகமெல்லாம் உண்டாயின. எ-று. உக

ஊழிமுடி வாயிருள் புலர்ந்துமுணரா தே
யாழிமிசை யிற்றுயிலு மச்சுதனை யெய்தி
வாழியென யோகிய செழுப்புகலு மாயன்
பாழியினு நின்றறி பயத்துட னெழுந்தான்.

இ-ள். ஊழிக்காலமுடிந்து மகத்தாகிய அந்தகாரம் நீங்கியும் அறியாமல் சமுத்திரார்ணவத்தில் நித்திரைசெய்யும் விட்டுணுவினிடத்தில்வந்து வாழியென்று சொல்லி யோகியர்கள் எழுப்புதலும் அவ்விட்டுணு சர்ப்பசயனத்தினின்றும் அதிகபயத்துடனெழுந்திருந்தார். எ-று. உஉ

வையக மளிக்கமல சோனையுத வாதே
பையரவின் மிக்கதுயில் கொண்டபரி சாலே
வெய்யபுன் வினைத்தொழில் விளைத்தன னெனத்தன்
றையுணர்வு மஞ்சியென தையனை நினைந்தான்.

இ-ள். உலகமுண்டாக்கும்பொருட்டு பிரமனைச்சிருட்டிக்காமல் படத்தையுடைய பாம்பின்மேல் நித்திரைசெய்த தன்மையினால் வெம்மையாகிய தீவினைச்சம்பாதித்துக் கொண்டேனென்று ஐம்பொறிகளுங்கலங்கி மிகவும்பயந்தவராய் யென்னுடைய ஆண்டவனாகிய அருணாசலேஸ்வரரை நினைத்தார். எ-று. உங

அன்பர்கரு திற்கடுமை யாகியெதிர் வந்தே
துன்பமகல் விக்குமது தூயதொழி லாகுன்

வன்படிக வெற்புமிசை மன்னுசுடர் போலே
மின்படரு மேனியுடன் வெள்விடையில் வந்தான்.

இ-ள். அடியார்கள் நினைத்தால் சீக்கிரத்திற்றானே அவர்களுக் கெதிராகத்தோன்றி அவர்களுடைய துன்பங்களை நீக்குவதே தமக்குப் பரிசுத்தமாகிய தொழிலாகக்கொண்ட பரமசிவன், வன்மையாகிய படிகமலையின்மேல் விளங்கும் சோதிபோல வெண்மையாகிய படிகமலையின்மேல் விளங்கும் சோதிபோல வெண்மையாகிய ரிஷபத்தின்மேல் மின்போன்ற நிறத்தோடும் எழுந்தருளி வந்தார். எ-று. ௨௪

பொருக்கென வெழுந்தடி பணிந்தருள் புகழ்ந்தே
யருக்கிய முதற்புரி யருச்சனையி னாலே
யுருக்கியவன் வினைத்தொட ரொழித்தருள்தி யென்று
னெருக்கணி குவாவினை யெடுத்துமொழி கின்றான்.

இ-ள். அப்படி பரமசிவன் ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்தவுடனே, விட்டுணு சீக்கிரத்தில் எழுந்து திருவடிக்கமலங்களுக்கு வந்தனஞ் செய்து, அவருடைய திவ்விய கிருபையைப் புகழ்ந்து, அவருக்கு அர்க்கியமுதலிய சோடசோபசாரங்களோடுகூடிய பூசைகளினாலே சுவாமியினுடைய திருவுள்ளத்தை இளகச்செய்து, எனக்கு நித்திரையினால் வந்த வினைநீக்கி அருள்செய்ய வேண்டுமென்று எருக்கம்பூமாலையைத் தரிக்குஞ் சுவாமி இவைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. ௨௫

அர்க்கியம் முதலாயின என்பன அர்க்கியம், பாத்தியம் ஆசமன முதலிய பதினாறுமாம்.

வாசிமக மேமுதன் மகம்பல செய்தாலும்
பாசமக லாதவினை பற்றறுத லெண்ணித்
தேசமிகு தென்றிசை செறிந்தருளை தன்னிற்
பூசைபுரி விட்டுவினை போகுமுனை யென்றான்.

இ-ள். ஒருவன் தனக்குண்டான பாசவினையை நீக்கும்படி நினைத்து அஸ்வமேதமுதலிய பலயாகங்களைச் செய்தாலும் அது போகாது, ஆகையினால் அதுநீக்கவேண்டுமானால் சோதிமயமாகிய

தெற்குத்திசையில் விளங்கும் அருணாசலத்திற்குப்போய் பூசை செய்தால் உன்னைவிட்டு நீங்கும் என்றார் பரமசிவனார். எ-று. உசு

நாறுபொழி லந்தரு ணாமும்வடி வொன்றே
வேறல வதன்பெருமை வேதமுண ராதால்
நீறுபுனை யோகியர்க ணீவிர்பலர் தொண்ணூற்
றாறுபிர மாவதி லருச்சனை புரிந்தீர்.

இ-ள். வாசனையுடைய சோலைகள்சூழ்ந்த அவ்வருணாசலத்திற்கும் எனக்கும் வடிவம் ஒன்றுதான் பேதமன்று அவ்வருணாசலத்தின் மகிமையை (நான்கு) வேதங்களுங்கூட அறியமாட்டார், விபூதியை முக்கியமாகத்தரிக்கும் யோகியர்களும் விட்டுணுக்களாகிய நீங்கள் பலரும் தொண்ணூற்றாறு பிரமர்களும் அத்தலத்தில் பூசைசெய்தீர்கள். எ-று. உஎ

முற்றிழை யுரோகிணி முலைக்கிடையின் மூழ்கா
மற்றவிரு பத்தறுவர் வாழ்வையு மறந்தான்
கற்றைமதி தக்கனுடல் கன்றறச் சபித்தான்
அற்றமதி யப்பதியி லத்துயரொ ழிந்தான்.

இ-ள். சந்திரன் நன்றாக வேலைதீர்ந்த ஆபரணங்களை யுடைய உரோகிணி தனங்களின் போகத்தைவிரும்பி அதில் முழுகினவனாய்மற்றை இருபத்தாறு நாயகிகளுடைய போகவாழ்வுகளையு மறந்துவிட அதைமுன்சொன்ன இருபத்தேழு பெண்களுக்குந் தந்தையாகிய தக்கன்கேள்விப்பட்டு எல்லாநாயகிகளிடத்தும் விருப்பம் வையாமல் ஒருத்திமேல் மாத்திரம் வைத்ததனால் அவனுடல் குன்றிப் போகக்கடவதென்று சபித்தான், அச்சாபத்தையடைந்த சந்திரன் அவ்வருணாசலத்தில் வந்து அத்துன்பத்தை நீக்கிக்கொண்டான். எ-று. உஅ

நினைப்பளவின் முத்திதரு நீணகர திற்போய்
மனக்குறை தவிர்த்திடுதி யென்றிறை மறைந்தா
னனற்கிரியை நாடியரி யத்திசையி னண்ணிச்
சுனைக்கமல வாசமிகு சோணகிரி கண்டான்.

இ-ள். நினைத்தமாத்திரத்தில் முத்தியைக்கொடுக்கும் அருணாசலமென்னும் அத்தலத்திற்குப்போய் மனக்குறையை நீக்கிக்கொள்கின்ற சுவாமிமறைந்தார், விட்டுணு அக்கினிவடிவாகிய மலையைத்தியானஞ்செய்து அதுவிளங்குந் தென்றிசையை யடைந்து அங்கேயிருக்கிற தாமரைப்பூவின் வாசனையிருந்த அச்சோணாசலத்தைக்கண்டார். எ-று. ௨௯

ஈசர்வடி வானமலை கண்டினி திறைஞ்சித்
தேசமிகு நன்னகர் செறிந்து மகிழ்வாகி
வாசவ தடத்திடை படிந்துவல மாகிப்
பூசனை புரிந்துவினை போயமல னானன்.

இ-ள். மலைவடிவமாகிய சுவாமியைத்தரிசித்து அன்போடு பணிந்து ஒளியமைந்த அத்தலத்திற்குப்போய்ச் சந்தோஷமடைந்து இந்திரதீர்த்தத்தில் முழுகிக் கிரிப்பிரதக்ஷிணம்வந்து அநேககாலம் பூசைசெய்துகொண்டுவரப் பிறகு தம்முடைய வினையை நீக்கி விஷ்ணுமூர்த்தி பரிசுத்தரானார். எ-று. ௩0

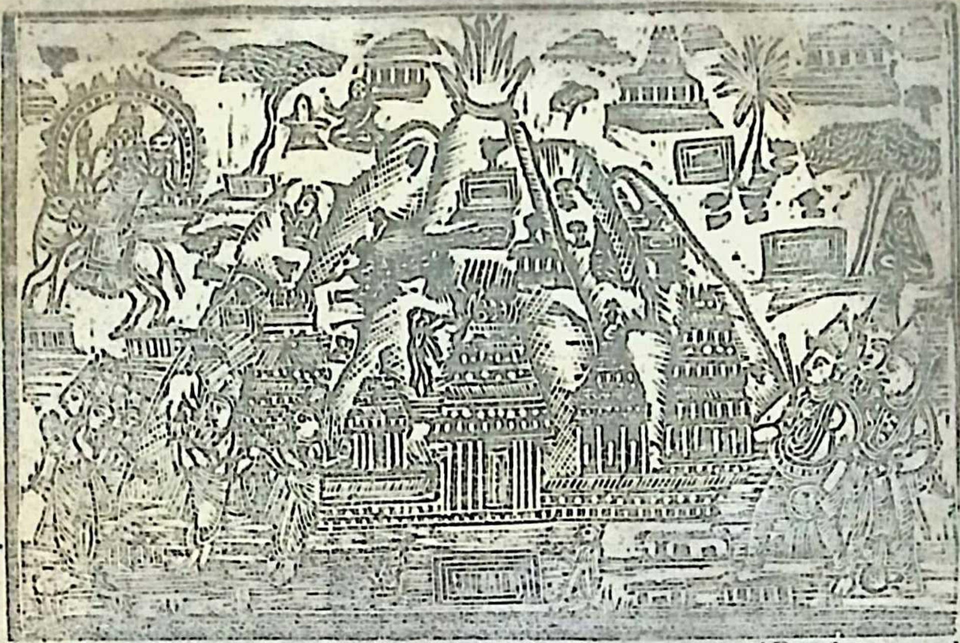
மேவியரு ணைப்பதியின் மிக்கபுகழ் மாயன்
பாவமகல் வித்திடு பலத்தினை யுரைத்துத்
தாவிலுமை பாகமுறை சோணகிரி நாத
னாவியின் மகிழ்ச்சியையு நான்முக னுரைப்பான்.

இ-ள். மிகுந்த புகழையுடைய விட்டுணு அருணாசலத்திற்குப் போய்த் தம்முடைய பாவத்தைநீக்கி அவர் அடைந்தபலனைப் பிரமதேவர் சனகரிஷிக்குச்சொல்லிப் பார்வதி ஒருபுறத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற அருணாசலேசுரர் பழுதுபூனாயிருந்தே அடைந்த சந்தோஷத்தையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. ௩௧

பன்னிரண்டாவது,

பாவந்தீர்த்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௧௪0.

16. ஓர்காலத்தில் புளகனென்னும் அசுரன் புழுகுபூனை வடிவங்கொண்டு உலகத்தை யழித்துத் திருமலையில் புழுகைச்சிதறி ஜீவிக்குங்காலத்தில், தேவர்கள் தோத்திரத்திற் கிரங்கிய பரமசிவன் புளகனுக்கனுக்கிரகஞ்செய்த மகாத்மியம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புளகாதிபச் சருக்க வசனம்.

நினைத்தபடி வெவ்வேறான உருவங்களை எடுக்கத்தக்கதாகவல்லமையுள்ள புளகாதிபன் என்னும் ஒரு அசுரன், ஒருநாள் புழுகுபூனை உருவத்தையடைந்து அருணகிரியின்மேல்உலாவிக்கொண்டு புழுகைச் சிதறிபடியால் சுவாமியினாலே அதிகபலத்தைப் பெற்றுத் தேவர் முதலானவர்களுக்கும் மிகுந்த துஷ்கிர்த்தியஞ்செய்ய ஆரம்பித்தபோது அவர்கள் சுவாமியினிடத்தில் முறையிட்டுக்கொண்டார்கள். பின்பு சுவாமி மிகுந்த கிருபையோடும் அந்த அசுரனையழைத்து உன்பிராணனை விட்டுவிடென்று சொல்லியபோது அவன் சுவாமியைப்பார்த்து ஐயனே! புழுகுபூனைகளினது புழுகை உம்முடைய திருமேனியில் ஏற்றுக்கொண்டு அதனால் புழுகணியிறைவர். என்கிற திருநாமத்தை நீர் தரித்துக்கொள்ளும்படியான கிருபை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அவன் உயிரைவிட்டான். உடனே அவன் நற்கதிசேரும்படி சுவாமி அநுக்கிரகஞ் செய்தபடியால் முனிவர்களும் தேவர்களும் மனிதர்களும் சுவாமியினது சிரசில் புழுகுகாப்புச் சாத்தலாயினார்கள்.

இந்தப் புண்ணிய சரித்திரத்தைப் படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் எழுதினவர்களும் அருணாசலேசுருடைய கிருபா கடாக்ஷத்தினால் இகபரசௌக்கியங்களை யடைவார்கள்.

புளகாதிபச் சருக்க வசனம்.
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

பதின்மூன்றாவது

புளகாதிபச் சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

உருவுபல வேறுபுனை புளகனெனு மோரசுர
னொருபொழுது நாவி வடிவா
யருணகிரி மீதுலவி யரியபுழு கேசிதறி
யதிகபலமா யவனியோர்
வெருவவிமை யோர்முனிவ ரொருவரொழி யாதழிய
வினைபுரிகை யாலவ ரெலாங்
கருணைமலை போலிமய மலையமலை பாகருறை
கயிலைமலை மேவி மொழிவார்.

இ-ள். நினைத்தபடி வெவ்வேறே உருவங்களை யெடுத்துக்கொள்ளும் வல்லமையுள்ள புளகனென்றும் ஓரசுரன் ஒருநாட் புழுகுபூனை உருவமடைந்து செவ்விய நிறத்தையுடைய அம்மலையின்மேல் உலாவிக்கொண்டு புழுகைச்சிதறியபடியால், சுவாமியினால் அதிகபலம்பெற்றுப் பூமியிலுள்ளவர்கள் பயப்படவும், தேவர்

கள், முனிவர்களெல்லாரும் துன்பப்படவும், துர்க்கிருத்தியம் செய்வதனாலே அவர்களெல்லாம் இமயபருவத ராசனுடைய புத்திரியாகிய பார்வதியை ஒரு பாகத்தில் வைத்தருளிய கருணைமலை போன்ற [illegible] எழுந்தருளி யிருக்கின்ற கைலாயகிரிக்குப் போய்ச் சொல்லுவார்கள். எ-று. ௧

புளகனெனு மோரசுரன் மிருகவடி வாகிவதை
புரியவுல கேழு முறைபோய்
விளிதுயர மாயினர்க ளெனவுரைசெய் தாரவர்கள்
விமலனவ ரோடு புகல்வா
னளவின்மண மானபுழு கருணைகிரி மீதுதவி
யதிகபல மாய் மருவினு
னொளிதிலழி யானவனு மினியகதி யேறவுமை
யிடரகலயி லேற விடுவோம்.

இ-ள். புளகனென்னும் ஓர் அசுரன் புழுகுபூனை வடிவங்கொண்டு எழுலகங்களிலும் முறையேபுகுந்து சீவராசிகளையும் வதைசெய்ய, அதனால் எல்லாரும் துன்பமடைந்தார்களென்று வந்தவர்கள் சொல்லிக்கொள்ள பரமசிவன் அவர்களோடு திருவாய்மலர்ந்தருளுவார், மணம்வீசும் அளவில்லாதபுழுகைகமழுருவுமாகிய அருணாசலத்திற்சிறந்தியதனால் அதிகபலம் அடைந்திருக்கின்றான். அப்படிப்பட்டவன் எளிதில் அழியமாட்டான் ஆனபடியினாலே அவனைமோட்சத்திலடைவித்து உமையைத் தக்கசமுத்திரத் தினிலறங் [illegible] யேற்றுவோம். எ-று. ௨

மேவுமென வோதியரு ளோடுபுள காதிபனை
வேதமுதல் கூவிய வனு
நாவிவடி வாகியவு னவிவிடு வாயெனது
நாயிவடி வான்மொ ழிகுவான்
பாவையொரு பாக கருணாலய புராதன
பராபர விநோத வருளா
வேவலெனி யேன்மொழியு மாறுதவெ னுவிறைவ
னீரடியின் மீது தொழுதே.

இ-ள். நீங்கள் உங்களிடத்திற்குப்போய்ச் சேருங்க ளென்று விடைகொடுத்தருளி மிக்க கிருபையோடு புகவென்றும் அவ்வசுரனை வேதமுதலாகிய பரமசிவன் அழைத்து அசுரனே! புழுகுபூனை வடிவங்கொண்ட உன்பிராமணனை விடக்கடவாய் என்று சொல்லிய அளவில், அவ்வசுரன் சொல்லுவான், பார்வதியையொருபாகத்திற் கொண்டருளியவரே! கிருபைக்கு இடமாயிருக்கின்றவரே! பழமையானவரே! பராபரமாகியவரே! நெற்றிக்கண்ணை யுடையவரே! உமக்கு ஏவல் செய்தற்குரிய எளியேன் கேட்டுக்கொள்ளு மிறவரங் கொடுத்தருளு மென்று சுவாமி இரண்டு திருவடிகளுக்கும் வந்தனஞ்செய்து சொல்வான். எ-று. ௩

எனநுதவிநா யாமிருக முனதுதிரு மேனிபுக
விளையபுழு காவு மொருபேர்
புனைகவென வேபரவி யுயிர்விடலு நாவிகதி
புகுதவிறை யோனரு ளினான்
மனமுருகி யேமுனிவ ரிமையவர் கண்மானிடர்கள்
மதிமுடியின் மே லணியவே
யனவரத மான்மதமு மிமசலமு மாலயம்
கருவியென வேபெருகுமே.

இ-ள். நானெடுத்த உருவமாகிய புழுகுப்பூனையின்மரபினூல் உண்டாகின்ற புழுகு உம்முடைய திருமேனி யேற்றுக்கொள்ளவும், அதனாற் புழுகணிவிறைவனென்று ஒருநாமத்தை நீர்தரித்துக்கொள்ளவும், அருள்செய்யவேண்டுமென்று வணங்கி நாவிவடிவமாயிருந்த அவ்வசுரனுயிர் விட்டவுடனே, அவ்வசுரன்கதிசேரும்படிசுவாமி அநுக்கிரகஞ்செய்தார். அப்படி அவனை இரட்சித்தது கண்டு முனிவர்களும், தேவர்களும் மனிதர்களும் மனவுருக்கமடைந்து சந்திரனைத்தரித்த சுவாமி சிரத்திற் புழுகுகாப்புச்சாத்த, எப்போதும் அப்புழுகணைந்த பனிநீரோடு சுவாமி ரூபம் அருவியை யுடையதாகப் பெருகியோடும். எ-று. ௪

புழுகுபனி நீர்களப மறுவளவ தேனுமிறை
புனையும்வகை யாலுதவினூர்

விழிகுளிர ஞாடியா னிணையடிக ளேபரவி
  வினவினர்கள் வீடுபெறுவா
ருறைமருவு பாணியினர் சரிதமிது வாகுமென
  வுவகையுடனேயுரை செய்தான்
மொழியுமல ராலயனை முனிவருடனேசனக
  முனிபுகழ்வி னோடு தொழுதான்.

இ-ள். புழுகும் பனிநீரும், கூட்டுவர்க்கச் சந்தனமுமாகிய இவ்வகளில் அறுவகைவேணும் சுவாமி ஒப்புக்கொள்ளும்படி செய்தவர்களும், கண்கள் களிப்படையும் படியாகத் தரிசித்துச் சுவாமி திருவடிகளை வணங்கி அவர் சரித்திரத்தைக் கேட்டவர்களும் மோட்சமடைவார்கள், மானைக்கரத்தில் வைத்தருளிய பரமசிவனுடைய திவ்வியசரித்திர மிதுவாமென்று சந்தோஷமாய் அப்பிரமதேவர் சொல்ல அப்படிச் சொல்லிய பிரமதேவனைச் சனகரிஷி முனிவர்களோடு தோத்திரஞ்செய்து வணங்கினர். எ-று. ௯

கலிவிருத்தம்.

அஞ்செழுத்தும் வாழிவாழி யருணைவாழி யருணையான்
கஞ்சமுற்ற சரணம்வாழி கருணைவாழி கருணைபோன்
மஞ்சுபெற்ற வானம்வாழி வையம்வாழி வையமேற்
றஞ்சமுற்ற நீறும்வாழி சைவம்வாழி வாழியே.

இ-ள். பாவங்களைப்போக்கக் காரணமான பஞ்சாக்ஷரம் வாழ்க வாழ்க, அருணாசலத்தலம்வாழ்க, அருணாசலேசருடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகள்வாழ்க, அச்சுவாமி கிருபைவாழ்க, அக்கருணைபோன்ற அழகாகிய மேகவருடம்வாழ்க, பூலோகம்வாழ்க, பூமியில் உயிர்களுக்குப் பற்றுக்கோடாகிய திருநீறுவாழ்க, சைவசமயம் வாழ்கவாழ்க. எ-று. ௬

ஞானம்வாழி நன்மைவாழி நாடுராச நீதிசேர்
தானம்வாழி தருமம்வாழி சாதகீவ நாசுமங்
கானம்வாழி கல்விவாழி கற்றறிந்த கேள்வியன்
பானபேர்கள் வாழியீச னடியர்வாழி வாழியே.

இ-ள். ஞானம்வாழ்க, நன்மைவாழ்க, நாடும் இராஜனும், அவனுக்குரியசேநியும், கீர்த்தியும், ஞானமும்வாழ்க, தருமம்வாழ்க; உன்னையடைந்தபேர்களும் ஆகமங்களும் வாழ்க, சங்கீதம்வாழ்க, மற்றவித்தைகளும் வாழ்க, அவைகளை கற்றறிந்தும், கேள்விப்பட்டும் யாவரிடத்தும் அன்பு உண்டானவர்கள் வாழ்க, பரமசிவன் அடியார்கள் வாழ்க வாழ்க. எ-று. ௭

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

இக்கதை படித்தோர் கேட்டோ
ரெழுதினோ ரெழுதி வைத்தோர்
மைக்கடல் சூழ்ந்த வித்த
வையக முழுதுங் காத்துத்
தக்கசந் தான போக
சவுக்கியந் தழைய வாழ்ந்து
திக்கரு ணேச ரன்பாற்
சிவபதம் பெறுவர் தாமே.

இ-ள். இவ்வருணாசலத்தின் மான்மியத்தைப் படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும், எழுதினவர்களும், எழுதிவைத்துக் கொண்டவர்களும், கரியகடல்சூழ்ந்த பூமிமுழுதும் காத்துத் தகுந்தபுத்திரசம்பத்தும் போகசௌக்கியமும் தழையும்படியாக வாழ்ந்து யாவருக்கும் ஆதாரமாகிய அருணாசலேசர் கிருபையினால் சிவபதமடைவார்கள்.

பதின்மூன்றாவது,

புளகாதிபன்சருக்கம் முற்றிற்று.

அருணாசலபுராணம் மூலமும்-உரையும்.

முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட சருக்கம் பதினான்குக்கும்.

ஆக திருவிருத்தம்-௬௪௧.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவ-எல்லப்பநாவலரவர்கள்.

இயற்றிய

திருவருணையந்தாதி.

காப்பு.

செந்தாதிமஞ்செறிசோணாசலத்தரைச்செந்தமிழி
னந்தாதியமனைச்செற்றோர்க்குக்கோசலநாடுவிட்டுத்
தந்தாதிபால்வனம்புக்காரும்வேதச்சதுமுகரு
மந்தாதிகண்டிலர்யானேவந்தாதியறைகுவனே. 1

காறவாகுவான்செம்மையொப்பான்பொருதநிருதாஞ்சு
மறவாகுவான்மகவான்பணிவான்பணிவைத்திருந்த
திறவாகுவான்பொற்கவான்பணிவைத்திருந்த
யுறவாகுவானம்மருணையந்தாதியுரைப்பதற்கே. 2

நூல்.

பூமன்றலைமையரிசூழருணையிற்புங்கவனார்
மாயன்றலைமையடுந்தலையாகவரங்கொடுத்தார்
காமன்றலைமையறவழலாக்கியகண்ணார்விண்ணோர்
தாமன்றலைமையக்கந்திரசஞ்சரித்தனரே. 1

நஞ்சமைக்கச்சணிந்தவண்ணாமலைநம்பனெழுந்
தஞ்சமையக்கற்றடிபணியாதவரந்திபக
நஞ்சமையகத்துளேமிகத்தத்தித்தலைவெடித்து
மெஞ்சமையக்கத்துடன் போய்விழுவர்நெறியக்கழலே. 2

அயற்கண்ணிறைக்குஞ்செழுமாவனங்களரும்பவிழ்த்துப்
புயற்கண்ணிறைக்கும்பொழிலருணைசர்புனலிறைக்குங்
கயற்கண்ணிறைக்குமப்பாலன்னோசொருங்கருத்தருக்கு
மயற்கண்ணிறைக்குமகராலயமன்னவல்லியர்க்கே. 3

காவலர்கடிகுதல்.

வல்லியமன்றமுதல்போற்றமாசுணம்வாழ்த்தமனை
சொல்லியமன்றுணடமாடுமற்புதன்சோணைவெற்பிற்
கொல்லியமன்றடிபோகர்க்காவலர்கொட்டுபறை
பல்லியமன்றபகைத்துடியாகுரம்பார்த்திடர்க்கே. 4
பாரக்கழலுந்திவஞ்சியராடல்பயிலருணை
பாரக்கழலுத்திபாரணிவார்பதவம்புயமும்
வீரக்கழலுங்கண்டேன்குஞ்சிதாளும்வெளுத்துத்தத்தஞ்
சேரக்கழலும்பொழுதுமுண்டேகமன்றீதுகளே. 5
தீதகக்காணியளவுமில்லாதென்றிருக்குறத்தோன்
போதகங்காணிகொண்டேன்றெழுமீசன் பொருந்தருணைச்
சாதகக்காணிரைவண்டினங்களுயிர்தான்வருந்தும்
பாதகக்காணிலன்றேபிரிந்தார்க்குண்டுபற்றுதலே. 6
பற்றவளக்கரும்பாரிடமோகின்படையிமவான்
பெற்றவளக்கருப்பாரிடத்தாய்மறைபேசருணைக்
கொற்றவளக்கரும்பாரிடநாயையுங்கூட்டியழ
குற்றவளக்கரும்பாரிடந்தேரெனவூர்ந்தவனே. 7

பாங்கி தலைமகற்குக் குறியிடங்கூறல்.

கருவாம்பையன்றெய்ப்பப்போதித்துறைவிடமைத்
தாருவாமனையாகும்பொன்றொட்டியவர்தக்குகான்
காருவாம்பையிற்காரின்னாபாகியகண்டர்வில்லா
பேருவாம்பையிடத்தாருணையிற்வெற்பினனே. 8

வாயில்மறுக்கக்கேட்ட பாணன்கூறல்.

வெற்புடையாரின்றவேலோனைத்தந்தவன்வேழவுரிப்
பொற்புடையானியல்சோணாசலத்திற்புரவலனே
யிற்புடையாழெடுத்தொன்மடமான்கல்லெறிந்தாள்
கற்புடையாளென்றசொல்லேகொடுத்தது கைபலமே. 9

பாகனொடுகழறல்.

பலவாகனங்களுஞ்சேவிக்குமால்விடைப்பாகனுமை
குலவாகனம்பனருணையிலேமுத்தின்கோவையெலாம்
நிலவாகனங்கடிக்குந்தேர்நாடிநிற்பவர்நெஞ்சுருக
வலவாகனமுந்தினுநிற்குமோகையில்வண்டினமே. 10

வண்டுகளிக்குமரிப்புன்னைதோறுமதுவுண்டென்றுங்
கண்டுகளிக்குமலர்ச்சோலைத்தேனைக்கயலினங்க
ளுண்டுகளிக்குளருணாசலத்துவந்துறைவார்
வெண்டுகளிக்குமதனாகப்பூசியமெய்யினரே. 11

இடையூறுகிளத்தல்.

மெச்சம்பரவைவிரும்பொடியாகவிழித்தவன்றா
தச்சம்பரவையுறமேவுமத்தனருணையன்னீர்
மச்சம்பரவையிருங்காவியென்றுமகிழ்ந்திருந்தேன்
நச்சம்பரவையிலானுற்புதையுநயனத்தையே. 12

கையுறைபுகழ்தல்.

நதியமலைக்குஞ்சடைமுடியாரருணாசலனார்
பதியமலைக்குமுயிருக்குமானபரமர்வெற்பி
னிதியமலைக்குளமுநமொப்பிற்றென்றனின்றுலவும்
பொதியமலைக்குங்கிடையாதுநாறுவிப்பூந்தழையே. 13

கெடுதி வினாதல்.

தழைக்குஞ்சரவணச்செல்வனைத்தந்தவர்சங்கிரிகை
குழைக்குஞ்சரபருணையிலேயிருகோலவிழி
யுழைக்குஞ்சரத்தாக்குமொப்பிடையீரொழுங்குருகி
மழைக்குஞ்சரமிக்குவந்ததுண்டோமும்மதஞ்சொரிந்தே. 14

நற்றாய் பாங்கியர் தம்மொடு புலம்பல்.

சொரியுங்கடமையுவாவுரிபோர்த்தவன்சோணைவெற்பி
லரியுங்கடமையுமைவாயழுவையுமந்திபகற்
றிரியுங்கடமையுங்கண்டொருவன்பின்சென்றதென்றும்
பரியுங்கடமையுமெய்ம்மையுநீத்தின்றுபாவையரே. 15

பாவலருந்தவருங்காணத்தாதுசெல்பாகர்கனி
வாவலருந்தவருங்காவருணையின்மத்தரென்னார்
ஏவலருந்தமருங்காமன்கொண்டெய்யவேந்திழையார்
நாவலருந்தவருங்காதல்பூண்டிவ்வணைகின்றதே. 16

ஐவளையாழிகைச்சொல்பெண்காருணைசலனார்
மைவளையாழியினஞ்சுகந்தார்நெடுமாலவர்க்கே
கைவளையாழியளித்தாரெனக்கண்டுகைதொழுதேன்
பெய்வளையாழிகளெல்லாமிழந்தனன்பேதையரே. 17

பேய்த்தேரைநீரென்றுழல்வீர்களுழன்பிடித்தபணி
வாய்த்தேரைநீர்மைகண்டரித்தவாழ்க்கையம்மாயமெல்லாஞ்
சாய்த்தேரைநீர்பெறுபேறுசொல்கேன்கற்பதாருநிக
ராய்த்தேரைநீள்கொடிகுழருணைசாடிதொழுமே. 18

தொழுவாருமாரிடர்காணாரகேளுமுயுக்தூர்க்கும்வண்ணம்
முழுவாருங்கோயில்வலஞ்செயவாருமுதன்மடக்கே
யுழவாருமங்கவர்மன்னைநல்லாருபோதாக்கிழுத்தை
யேழவாருஞ்செச்செல்வவருணைசமையேற்றமையே. 19

எற்றுக்கரைக்குளிர்சோணாசலத்தானையேத்தலின்றிச்
சோற்றுக்கரைக்கடைக்கடைக்கென்றேமனந்தான்புறவீ
ராற்றுக்கரைக்குண்மரம்போலுடல்விழவாருயிரைக்
கூற்றுக்கரைக்கும்பொழுதுமக்கார்கைகொடுப்பவரே. 20

கொடுங்கையிலாயிழையார்தனபாரத்திற்கூடியவர்
நடுங்கையிலாயகலன்றுற்றளர்வீரவர்கண்மையெலாம்
விடுங்கயிலாயனயன்போற்றருணைமலைவாழ்ந்
திடுங்கயிலாயமலைமேலிருப்பதெளிதுமக்கே. 21

உன்பாவனையுநினைவுமுண்டாகியொழிவதில்லா
வென்பாவனையும்படியரிதேயிரங்காதவர்க்கு
வன்பாவனையும்பிறப்புமில்லாயன்புவைத்தவருக்
கன்பாவனையுமதிலருணாசலத்தாதிபனே. 22

ஆதித்தனையனங்காரகன்போற்றியவண்ணல்கழைச்
சோதித்தனையனங்காவருணாசலன்றேயுமட்டும்
வாதித்தனையனங்காவினிப்போதன்வதமழியப்
போதித்தனையனங்கான்றிங்களாகப்புறப்பட்டதே. 23

புறங்காட்டிநாலும்புயம்வீசருணையிற்புங்கவனார்
அறங்காட்டிநான்முனிவோரையாண்டவரம்பொன்பெற்பிற்
கறங்காட்டிநாலுதிகமோவெனச்சுழல்காற்றெய்வமே
புறங்காட்டிநாளுளதோவிவளாசைக்கொருமருந்தே. 24

துணிவு.

ஒருபாவிடங்கையிலேயொருமான்றறித்தொன்னலைப்
பொருமானிடமிசைவருவான்முப்புரமெரித்த
பெருமானிடங்கொண்டசோணாசலத்தினிற்பேதையின்பங்
கருமானிடமங்கையென்பதுகாட்டியதாமரையே. 25

குருகோடிரங்கல்.

தாவிக்கவருமலகாற்கயலின் றலைபிடித்தான்
றாவிக்கவருமினைக்குருகிரொருநாளடியார்
மேவிர்கவருக்கதிதந்தடாதார்திருவருணை
பாவிக்கவரும்பகையாகிறுமென்பகருமதே. 26

பாங்கிக் குலகின்மேல் வைத்துரைத்தல்.

கருக்குவளைக்குளிர்பூவணைமீதிற்களித்தமுகந்
கருங்குவளைக்குலஞ்சூழருணைசர்தாடிக்கிளையா
மருக்குவளைக்குந்தனமயிலேயுன்மடலல்லவோ
பெருக்குவளைச்சுமையுயார்தந்தகாதலிசிக்குமதே. 27

நீக்காவிடைக்கொடியாரருணாபுரிதீத்தர்வெற்பி
னொக்காவிடைக்கொடியார்தந்தபால்கொண்டுலாவவவே,
பூக்காவிடைக்கொடி போலேயிருந்தந்தபொற்குடத்தைத்
தாக்காவிடைக்கொடியார்வகைசெய்யத்தக்கவரே. 28

கலவிக்குப்பிரிவு தலைமகனுணர்த்தத்தோழி
தலைவிக்குணர்த்தல்.

தக்கமிருக்குமணிகேள்வர்போற்றிபசங்கரனூர்
மிக்கவிருக்குமறைபாரருணையில்வெற்பனென்றோ
டொக்கவிருக்குமலர்ச்சோலையிலெப்பிரியானென்றுதலை
மிக்கவிருக்குமனமாமெல்லூர்கல்வியெய்தமென்றே. 29

வர்க்கிலக்கிக்கும்பகீர்க்குமேற்றுமேயினமுக்கு
மெய்ரிலக்கிக்குமருணைக்கைசகாரிலவம்பிளா
பொய்க்கிலக்கிக்குஞ்சடையானையேத்திலர் ரன்னிடையார்
பொய்க்கிலக்கிற்பூரிப்புக்கொலைப்பார்புந்தியையே. 30

புந்தினொடுக்கந்தவிர்த்தெந்தன்னையாண்டநற்போதன்சென்னி
யைந்தினொடுக்கந்தடிந்தோனருணையமலனிதழ்த்
கொத்தினொடுக்கந்தருங்கொன்றைவேண்டியென்கோதைவளை
சித்தினொடுக்கந்தனிலேயிழந்தனள்சித்தமுமே. 31

சித்தமிழ்க்குறத்திமையுறார்பெருஞ்செல்வமுறார்
முத்தமிழ்க்குமுதன்மையுமாகுவார்முன்னாடகப்பூங்
கொத்தமிழ்க்குவரைக்கனியூறல்குளிர்நதியாய்
நத்தமிழ்க்கும்மயலருணேசனைநந்தினரே. 32

கிழவோன் பிரிந்தழிக்
கிழத்திமாலையம்போதுகண்டிரங்கல்.

நந்திக்கொடியமலரானயபார்த்திசைநான்கிறுஞ்செவ்
வந்திக்கொடியமலர்வீசருணைவில்வாசமலர்
சிந்திக்கொடியமன்போல்வாலுலாவருந்தென்றலையு
மந்திக்கொடியமதியையுங்காண்கிலரன்பினரே. 33

வின்பரியங்கவடியானுஞ்செய்யபிதாமகனுந்
தான்பரியங்கவடிகாக்கநிற்பவன்சந்தனத்தாள்
முன்பரியங்கவடிசிலுண்டான்முருகனருணை
யன்பரியங்கவடிவேல்விழிச்சிக்கலர்பெரிதே. 34

பெரும்படவாவியடர்த்தழவாவைப்பெயர்த்தவயற்
கரும்படைவாவிபடுகுநருணைப்புரிக்கண்ணுதலார்
அரும்படைவாவியளாய்விரியாவியனகத்திலே [டைபே
சுரும்படைவாவிபவியான்கொடான்கொன்றைச்சூழ்தொ

மெய்தொட்டுப் பயிறல்.

தொடுத்தவண்டாமரைப்போடவாடியதோன்றல்வய
லடுத்தவண்டாமரைகுருகுப்புரியன்னையன்றோ

நடத்துவண்டானப்பரிதேர்மருங்குலினாரிதனை
விடுத்துவண்டானமர்காள்மதனாறிக்குள்விற்றிருமே. 36

திரும்புணரிக்கணஞ்சேற்றுண்டாதலிசைச்சுரும்பின்
பெரும்புணரிக்கணன்மெய்யழித்தோனெம்பிரானருணை
விரும்புணரிக்கணமேமனமேபிணிமெய்யொழித்தாற்
சுரும்புணரிக்கணஞாளியின்கூட்டங்கழித்திடுமே. 37

கழிப்பாலையேகம்பந்தில்லையின்மேவியகண்ணுதலான்
செழிப்பாலையேதிகழ்தென்னருணாசன்சிலம்பிலிரு
விழிப்பாலையேவளவண்டர்மின்னேதயிர்விற்கவந்த
மொழிப்பாலையெச்சிந்தவிர்முனிவோர்கொள்மோகத்தையே. 38

மோகமருப்புக்கமலவிற்காமன்முடிக்குதவிக்
கோகவருப்புக்கமலமொப்பாயெழுகொங்கைநல்லார்
தாகமறுப்புக்கமலப்பொற்றளிற்றனித்தருளாய்
நாகமருப்புக்கமலமுன்சூழருணாசலனே. 39

அருணாசலம்பதிபாயுறைவாயரவாபரணா
கருணாசலதிதிபேமுதலீறுங்கலையுமில்லாத்
தருணாசலஞ்சலமும்மபிராவதத்தந்தமும்போன்
மருணாசலக்கொடுதாரநக்காதருண்மாதருக்கே. 40

தலைவியைத் தலைவனெதிர்ப்படல்.

மாதவிழாவுடையாரருணேசர்வரையில்வண்டு
சோதவிழாமற்கதிரோனடைந்தசெங்கோகனகத்
தாதவிழாதநிறக்கோயிலுக்கொருநாளுமுண்டோ
போதவிழாநிற்குமன்பாலென்பாரிருட்போந்தவரே. 41

போதாம்பரத்தைபகலாமற்காஞ்சிபுரத்துறைவான்
பீதாம்பரத்தைபரன்முகன்தேடும்பிரானருணை

மாதாம்பரத்தைபுரத்தையொப்பாநெஞ்சவஞ்சகரே
யேதாம்பரத்தையர்கண்டாலென்பால்வந்ததேழமையே. 42

ஏழுமுழக்குஞ்சரத்தோலருணையிறையெனுமால்
கிழுமுழக்குஞ்சரத்தாள்கொடாவுவமைகேள்வனெனும்
வீழுமுழக்குஞ்சரமாரியெய்தனன்வில்லியென்றுஞ்
சூழுமுழக்குஞ்சலதியென்றேறுமென்றூநகையே. 43

நாரியங்காமன்கடலாகத்தோன்றினன்சூரியனூர்
தேரியங்காமன்முகிலியங்காமற்றிசைகளெல்லாம்
வேரியங்காமன்றிருவருணாபுரிவித்தகனே
நாரியங்காமன்பதைபுரப்பான்றெழுநாயகனே. 44

நாயகனுவிக்குலைஞ்சூழருணையினப்பனழற்
சாயகனுவிக்குரியனென்றேத்திலர்தண்டமிழார்
நாயகனுவிக்குமாரவென்றற்பரைச்சொல்வர்நெடி
தாயகனுவிக்குரம்பையில்வாழ்க்கையுமாவியுமே. 45

ஆவணங்காரணமாய்வெண்ணெய்மேவியவந்தணனூர்
பூவணங்காயம்பலஞ்சேர்பவர்வரும்பூமகன்மால்
பாவணங்காரணன்போற்றருணேசர்பவவரிவந்த
மாவணங்காரணங்காரணங்காகிமறிவினரே. 46

மருமகாந்தநுகரளிநாரிவரிக்கொடிவே
யொருமகாந்தனுவிக்கானவேளையருவிழித்தார்
அருமகாந்தனர்பாற்றருணேசரடியவற்குத்
தருமகாந்தனையோவும்பர்நாடென்பதங்குதற்கே. 47

பாங்கி கையுறையேற்றல்.

நங்குறைந்தடையாவயில்போல்விழித்தையனுன்றன்
வெங்குறைவந்தனையாலுரைத்தேனினிவேட்டருள்வாய்

மட்குறைவற்றவருணேசர்மணிச்சிலம்பர்
சொற்குறைவற்றவிணைசோலையின்மாற்றழைச்சொற்றினையே.

ஆற்றிடமுற்கோர் பகைவரை வினவுதல்.

சொற்றடியானடியேனென்கூறிக்குலிசத்தினன்
மற்றடியானவன்போற்றருணேசர்மணிவரைமேற்
றற்றடியானடையன்னமொப்பாளைவென்றையனல்லாள்
முற்றடியானடப்பிர்வந்ததாவின்மொழிந்திடுமே. 49

கனவினவியுரைத்தல்.

மொழித்தேனையோர்த்தூமவாரசஞ்சேர்த்தழுமங்கையிலே
விழித்தேனையோராள்விதிப்பயதொற்றினன்னவரை
பொழித்தேனையோர்க்குத்தருவாரருணையிலோனடையிற்றுன்
கழித்தேனையோதிமனத்தாலழைக்குன்கருங்குயிலே. 50

கறுத்தகண்டத்தையர்சோணசைலத்தர்வெண்காட்டுறங்கை
மறுத்தகண்டத்தமைவாயழைத்தவராற்றிலர்திப்
பொறுத்தகண்டத்தைவிழுக்கிலாவெழும்போதயிலை
வெறுத்தகண்டத்தைபயினையசொல்வார்தம்விருப்பிசையே.

பாங்கியிறைவனை நகுத்தல்.

விருப்பச்சிலைமர்த்தாரருணசலர்மேருவெற்பின்
மருப்பச்சிலைபெறும்வெழுமெய்வாருக்குவாக்குயில்லம்
பருப்புச்சிலையின்றனக்கிசெயன்றங்கொறாகைவென்ற
பருப்புச்சிமைதன்கூர்வாகிபாரச்சித்தடிபலரே. 52

வடிபாவத்தையுரியாதாரிக்கட்கியுமைத்த
முடிபாவத்தையன்பர்க்குணானமுடிக்கஞ்செய்யுந்
தடியாவத்தையர்சோணசைலத்தைதொழாதமன
மிடியாவத்தையடைந்தேதீரசத்தாம்வெம்புயமே. 53

வெப்புக்குழைக்கும்பனிமென்றலங்கம்வெதும்புமத
னப்புக்குழைக்குமருணாசலத்தரையையசெறுங்
கொப்புக்குழைக்குமப்பாலுங்கண்யாரிருநிங்கவிழுஞ்
செப்புக்குழைக்குமிகராமுலைவிழித்திங்கனியே. 54

நற்றாய் தலைவிசொல் சுரந் தணித்தல்.

திருகுசிக்கும்பரல்சூழ்ந்தசெப்பாலையின்றிமையற்றுப்
பாருகிக்கும்பைங்கரும்பாலையாகப்பழனமன்றி
யாருகிக்கும்பர்மகிழருணாபுரியத்தர்வெற்ப
ரேருகிக்குந்தையல்சென்றிடமுமிருநிலத்தே. 55

சிந்தா.

நிலவிரதந்தரைச்சோணாசலத்தரைநெஞ்சில்வைத்த
நலவிரதத்தவசித்தரியாகவர்தமுடன்
பலவிரதத்தரும்போனமுங்கூட்டிப்படைப்பயனை
கலவிரதத்தரிதாரம்பொன்றெனத்தக்காலமுமே. 56

காலைக்கரும்புகொண்டாற்போதலர்த்தமெய்க்காதலினு
வாலைக்கரும்புநிகர்த்தமின்றனுக்கருள்புரிபாய்
வேலைக்கரும்புரைக்கரைவாளிவிடுத்தனராய்
மாலைக்கரும்புயனேடருணாசலமன்னவனே. 57

மன்றமரத்தையல்காவாகின்றடியமன்னபுன்னை
யின்றமரத்தைநிழற்றுங்காசவெள்ளமெல்லியா
டொன்றமரத்தையவர்பூட்டிறைந்துமதனொன்றிடையன்
கொன்றமரத்தைத்தொடாக்காளிழந்தாள்கைக்குருகினமே. 58

முருகாடிவேலெப்பவர்சயிலாயக்குவட்டில்கொட
அருகாடிவேலர்கொண்டுமுப்பாரவரைகயிலாத்திலேல
மிருகாடிவெள்ளிநிபோக்கிவென்னென்வளிக்கிசையவுங்கள்
திருகாடிவேய்ந்திடுமினைவன்றுழுந்தவன்சோணமே. 59

சேகரமாகவலையாருடன்வைத்தசெல்வகரு
ணாகரமாகவலையாற்றருணையினம்பவிழிச்
சாகரமாகவலையாற்றுறக்கிருந்தையலர்க்குச்
சுகரமாகவலையாவருமென்றுதோற்றுவதே. 60

தோற்றருந்திக்குசிகரானநந்தித்தஞ்சோறுதுற்றுப்
போற்றருந்திக்குளெழுகாரிற்போய்விடும்பூதலத்தீர்
மேற்றருந்திக்குமருந்தாக்குமீசனைவேரிவயல்
காற்றருந்திக்குதிகருமேவசனைசம்புமினே. 61

மின்றனைத்தங்கதிறமேபுனைந்தநாம்வில்லிகணை
பொன்றனைத்தங்கணையானநாம்பார்க்கிலுற்பலத்தே
சென்றனைத்தங்கமலர்விழருணைச்சிவன்கனக
மன்றனைத்தங்கமலர்க்கரிதாகியவானவனே. 62

வானரகத்தியனேமுதலாமவர்வாழ்த்தும்வெள்ளை
யானரகத்திடர்தீர்க்குமத்தாருணை
ரினரகத்தில்வழிகுழியாய்ச்சென்றிரப்பர்பின்னைத்
தினரகத்திரைதாருகவிழ்வாச்சேதகத்தே. 63

சேதாவையோதிமந்தாற்புரந்தோன்பங்கர்தென்னருணைப்
போதாவையோதிமந்தன்னையென்னேவருபூங்கணையாற்
கோதாவையோதிசருகாமையென்றமைக்கூட்டில்வைத்த
வேதாவையோதினம்விழ்வானரகத்தின்மெத்தவுமே. 64

எயிற்றியொடு புலம்பல்.

மெத்தவெயிற்றிகழ்கானகத்தேமலர்மென்கொடியே
யொத்தவெயிற்றிகண்டாயிலையோவம்பனாளவாய்
வைத்தவெயிற்றிகழ்தென்னருணேசர்மணிவரைமேன்
முத்தவெயிற்றியுமுத்தாரமார்பனுமுன்வரவே. 65

வரும்பெண்ணையிலணைஞ்சூழ்ந்தே நாடாற்குமால்வரையோன்
றரும்பெண்ணையிலமைந்தாசருணேசர்க்கென்றுறையல்மயல்
கரும்பெண்ணையிலையிலெல்லாமெழுதிக்கடிதுவட்ட
கரும்பெண்ணையில்லைவகைவகையாகியதூதிறுக்கே 66

இறையோ னிறைவிதன்மை யியம்பல்.

நாதுவளைக்குவனக்கனிவாயொப்புச்சூதமன்ன
னாதுவளைக்குநிகர்கழித்தாந்தெய்வரூர்முனிந்த
போதுவளைக்குஞ்சிலையருணேசர்பொருப்பனையார்
காதுவளைக்குவமேயம்பின்றேயென்றன்கண்மணிக்கே. 67

நெறி விலக்குதல்.

கன்னைககவரிக்கரிமேற்றொடாக்கரிகளஞ்சி
யென்னைக்கவரிவனத்தேயிரவிக்கிளங்கமுகு
தன்னைக்கவரியிடுமருணேசர்சயிலத்தின்ப
முன்னைக்கவரிருள்வாராதாரையென்றனுன்மெலிவே. 68

உன்றுமலையத்தகுங்கோபமோகமுலோபமுற்றாய்
தன்றுமலையைத்தமிழ்ப்பாடல்புல்லர்தமக்குரைப்பாய்
அன்றுமலையத்தனைப்புகழாயறுவத்தனையு
மென்றுமலையத்தனைமனமேநமக்கென்கதியே. 69

பாங்கி புலம்பல்.

கதிரங்கழ்லிடாமத்திலாடிவெங்காலனங்கத்
அதிரங்கழலவுதைத்தருள்வானிசையோங்கருணை
பதிரங்கழலனையாமனஞ்சமழிந்தவஞ்சி
பெதிரங்கழலிறைக்குஞ்செக்கர்வானத்திளம்பிறையே. 70

பிறைக்கண்டருந்திசைகாறுதழலுமென்பேதைநல்லா
ளுறைக்கண்டருந்திரையோதமொப்பாகியதேநாதமென்ன

முறைகண்டருந்திமலரோன்புருகமுழுங்கருணை
கறைக்கண்டரும்பிற்கொடுத்தாரிலைச்செழுங்கைச்சங்கமே.
சங்கமலங்களைச்செல்லாதடர்ந்திடுந்தன்பழனச்
செங்கமலங்களையாருமொழுகவத்தேனலைக்கே
துங்கமலங்களோதென்னருணாபுரிச்சோதிதந்தான்
பங்கமலங்களைப்பண்ணுமன்ஞானப்பளிக்கறையே. 72

தலைமகன் செல் வின்றோட்குணர்த்தி விடுத்தல்.

பளிக்கறைதோறுஞ்சுதைபோட்டச்சொல்லு முற்பாடமெல்
கிளிக்கரையச்சொல்லுமங்கையரேகினர்காளவிடத் [லாங்
துளிக்கறைமண்டத்திருந்துஞ்செம்மேனியர் சோணைவெற்பி
லளிக்கறைபோன்றசெவிவிக்கும்பாங்கிக்குமன்னைக்குமே. 73

அன்னைக்களிக்குமதுவுண்டவாறெக்குமன்னமன்று
ளென்னைக்களிக்குமதுவுமந்தேவரையிந்த்ரதருப்
பின்னைக்களிக்குமதுருதனன்றெழும்பிஞ்ஞகனார்
புன்னைக்களிக்குமுதல்குழருணைப்பொருப்பவனே. 74

அவமானமன்றமரான்செய்தவேளையழுக்தவனத்
தவவானமன்றமரடலன்சோணசயிலமிம்பாற்
குவமானமன்றமாவதிகேரன்றுரைமனமே
சிவமானமன்றமராலதியாதுகஞ்சிற்றுயிரே. 75

சிறுமைபிராவணனுமுன்றாட்செய்தசேவடியாய்
பெறுமைபிராவணனருணாபுரிப்பிஞ்ஞகனே
யுறுமைபிராவணனுகியகாலன்பட்டோலையிலே
மறுமைபிராவணனுமற்றொண்டுமாற்றுகவே. 76

பாங்கி தலைமகளவயவத் தருமைசாற்றல்.

மாற்கண்டனையந்தகன்வருத்தாமல்வாங்கொடுத்த
சிற்கண்டனையன்திருவருணாபுரிசேரிறைபார்

பாற்கண்டனையாளஞ்சேர்மொழியைப்பயின்றகொலை
வேற்கண்டனையனத்தோனுமன்பவித்திக்கரிதே. 77

அரிபுரந்தாழ்வுறச்சிம்புன தானவமலரங்கி
திரிபுரந்தாவநகைத்தாசருணையிச்செம்மலிரு
பரிபுரந்தாளுற்றபொற்றொடொழுதுவர்பாரளகா
புரிபரந்தார்பின்புரந்தரனாடும்புரந்தனரே. 78

புரந்தரவானவன்போற்றருணாபுரிப்புங்கவனே
யிரந்தரவானமணிபுனைவாய்பிறப்பேழிரந்
தரந்தரவானமன்றாதர்செல்லாவரந்தாபிறவா
வரந்தரவானம்பினேனெனக்கோர்கதிமற்றில்லையே. 79

பாங்கன் தலைவனை வியத்தல்.

இலங்காரவாரணிந்தேகாயந்துண்ணின்றிடையொடிக்கு
மலங்காரவாரணக்கோட்டின்முன்னேநின்றவன்பரெங்கு
மலங்காரவாரநிறையருணேசர்மணிவரைமேற்
கலங்காரவாரணனாட்டுமெட்டாய்கரிகளுக்கே. 80

மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலை பிழையாது
பலவேறு கவர்பொருள் சொல்லிடலிற்
சுனைவியந் துரைத்தல்.

கரும்புகையுந்துஞ்சிலையாமதனுடல்கட்டழலும்
பெரும்புகையுஞ்செரித்தாரருணாபுரிப்பெண்ணமுதே
சுரும்புகையுந்தொடையுஞ்சுந்த்ரரேகையைச்சூழவெயர்
வரும்புகையுங்கருமோசுனையாவர்சென்றாடினுமே. 81

ஆடரவக்குழைபாரணிவாரிசையாளர்நின்று
பாடரவக்குழைபாரருணேசர்கண்பார்த்தருளார்

கோடாவக்குழைபாரளிகாய்மதன்கோத்தமலர்த்
தோடாவக்குழைபாரணங்காருயிர்த்துன்பத்தையே. 82

துன்னியமாமுனிவாழுரித்தானச்சுவைநெடுப
மன்னியமாமுனிபோற்றருணேசன்வாகைகொடுத்தா
னன்னியமாமுனிகாத்துநரோடிலுங்கழுகிவா
றென்னியவாமுனிவரதேயெமைக்கடந்தேறநில்லே. 83

ஏற்றவளத்தவசந்தாரருணையிலேர்த்திரளுயிர்
தோற்றவளத்துளமுறநாட்டிநான்மலர்சூட்டியன்பா
னேற்றவளர்த்துதித்தமின்றேவன்னிலத்திலிடை
நாற்றவளத்தவளகடந்தாள்பதநேரவாவே. 84

வரக்களக்கற்றவர்க்கொன்றுங்கொடாதொழிவாரவர்மா
யிரக்களக்கற்றவர்க்கீவாரருணையிறைவனொன்று
புரக்களக்கற்றவர்கொண்டெரித்தாரம்பல்பூறுபட்டு
சரக்களக்கற்றவர்மேல்விடுவோன்வரத்தாமதமே. 85

தாமதியாதவரன்பர்முன்னேவரத்தக்குவித்தி
நேமதியாதவராமருணேசர்தந்தேரின்முன்னே
போமதியாதவர்தார்கேட்பதென்னைபுலருநெஞ்சே
நீமதியாதவர்பால்பலகாற்செல்லனீதியன்றே. 86

நீடத்துவசபரம்பொன்மலையானநிருத்தர்பிறப்
பேடத்துவாலறுத்தாரருணாபுரியோங்குமணி
மாடத்துவசமதிசேர்முகம்வேர்க்கவெம்மார்பமெனுங்
கூடத்துவார்முலைப்பந்தாடுகின்றகோதையரே. 87

கோதாயனங்களம்பான்மெலிவேனுயிர்கொள்ளைகொள்ள
வாதாயனத்தனிற்றென்றலையாவர்வரவழைத்தார்
பேதாயனக்கிவாமருணேசர்பிரிந்தவர்க்குத்
தீதாயனக்கழைபோகைசெயென்றுருடன்செப்புமதே. 88

தலைமகன் மென்மைத் தன்மைக் கிரங்கல்.

செப்புளிக்குந்திகையாமுரம்பூறிமென்சேவடிகள்
கொப்புளிக்கும்பொழுதென்படுமோவனசகொங்கையிட்ட
மைப்புளிக்குங்குமத்தோளருணேசன்மணிவரைமேல்
லப்புளிக்குஞ்சுரமேபோயும்வெம்பாலையருநெறிக்கே. 89

நெற்றிவிடும்பகிராதபுன்மாக்களைநீர்க்கடலும்
வற்றவிடும்பரிமாசுலாவெனுமானிடர்காள்
உற்றவிடும்பையறவருணேசரையொண்கரத்தைச்
சுற்றவிடும்பையரவாரைவாழ்த்துஞ்சுருதிகொண்டே. 90

சுரும்பாயிரங்கலைமான்குயிலாயிரந்தாதுவிட்டேன்
இரும்பாயிரங்கலைநெஞ்சமென்றேவினியாயினுந்தான்
திரும்பாயிரங்கலைசூழருணாசலசெப்பியமால்
பெரும்பாயிரங்கலைநான்போனதோதிற்பெருகிடுமே. 91

பெருகாசினியமுதாரங்களாகப்பிறக்குமொழிந்
தொருகாசினியன்புசெய்யுமென்றுழுமுதவுவரோ
முருகாசினியடர்சோணாசலத்தின்முதல்வரின்பந்
தருகாசினியம்பரம்புகழ்வார்க்குத்தருகுவரே. 92

நந்தவிலங்கலைநேரானசேனைத்தலைவர்களும்
பந்தவிலங்கலைபாதத்தரானநம்பார்த்துநெஞ்சே
முந்தவிலங்கலைதிநெறிகாணின்மொழிந்துதொழாய்
அந்தவிலங்கலைவில்லாக்கருணைமலையென்றே. 93

அச்சத்தன்மைக் கச்சமுற்றிரங்கல்.

அக்காந்தளையடைக்காடரவாவென்றரும்பவிழ்ந்த
செங்காந்தளையஞ்சிநின்றழும்பேதைதிருநதியின்
கொங்காந்தளையடர்தென்னருணேசர்பொருப்பின்மலர்
கொங்காந்தளையவிழ்தாரோயின்செல்லக்குறித்தனளே. 94

குறித்திட்டபோதக்கரக்காட்டுநெல்லைக்குவித்திரண்டாய்ப்
பிரித்திட்டமீதொன்றுதீண்டனக்கேபிரமன்சிரத்தைத்
தரித்திட்டசோணகிரிநாதர்சேர்வருள்சட்டுவத்தேன்
மரித்திட்டவன்றுகேளாய்கெவுரிவலஞ்செய்ததே. 95

வலந்தினஞ்செய்துபலரித்தேத்துமன்பர்வடிவுசெவ்வ
னலந்தினஞ்செய்துமிடற்றினசெற்கருணாதர்தந்த
கலந்தினஞ்செய்துறைத்தாரத்தைநீறுங்கவினருணை
சிலந்தினஞ்செய்துணைத்தாடைசழக்கண்டருள்சிறப்பனே.

சிற்பரவத்தனதியனிவேணியன்றிண்புயத்த
பொற்பரவத்தனற்சாக்கியனருட்பொருந்திவிட்ட
கற்பரவத்தனகமழ்நத்தனருணையின்க
ணிற்பரவத்தனடுவன்புலிமெய்த்துவர்மீனிலத்தே. 97

நிலமத்தவப்பதியோர்கனிதழுமடைக்
கலமத்தரப்புயகொன்றையவென்றுகழல்பணிபு
நலமத்தரக்கந்தன்கண்டோளுமத்தனளினத்தளிக்
குலமத்தரப்பண்டருபருணைவயற்கொற்றவனே. 98

கொற்றவரக்கரம்வானவரிந்திரன்கோகனத்தன்
நற்றவரக்கரமெட்டுடையான்புவிராகத்தரும்
பற்றவரக்கரன்றுலாருணையப்பதியருள்ளான்
பற்றவரக்கரவிந்தம்பதத்தன்புதவுவரே. 99

உதவக்கரத்தவங்கண்ணத்தின்னருகம்புன்
விதவக்கரந்தரகோரிபருணைநிலத்தினரே
ஞதவக்கரத்தரமாக்கழலரியம்பனையற்
புதவக்கரத்தரவர்க்குயர்பாகன்வெண்பூமன்னனே. 100

திருவருணையந்தாதி, முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவ எல்லப்பநாவலரவர்கள்

அருளிச்செய்த

திருவருணைக் கலம்பகம்.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

அன்னவயல் சூழருணை யண்ணா மலையார்மேன்
மன்னுங் கலம்பகப்பா மாலைக்குத்—துன்னியசீர்
மெய்க்கோட்டு மேருவெனும் வெள்ளேட்டின் மீதெழுதும்
கைக்கோட்டு வாரணமே காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சைவத்தின் மேற்சம யம்வே றிலையதிற் சார்சிவமாந்
தெய்வத்தின் மேற்றெய்வமில்லெனு நான்மறைச்செம்பொருள்வாய்
மைவைத்த சீர்த்திருத் தேவார முந்திரு வாசகமும் [யே,
உய்வைத்தரச்செய்த நால்வர்பொற் றாளெம்முயிர்த்துணை

மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

இது எட்டடித்தரவு-க.

மணிகொண்ட நெடுங்கடலில் விழிவளரு மாதவனும்
அணிகொண்ட புண்டரிக மகலாத சதுமுகனும்
ஞானக்கண் ணதுகொண்டு நாடுமா றுணராதே
ஏனத்தின் வடிவாகி யன்னத்தின் வடிவாகி
அடிதேடி யறிவலென லவனியெலா முழுதிடந்தும்
முடிதேடி வருவலென மூதண்ட மிசைப்பறந்தும்
காணரிய வொருபொருளாய்க் களங்கமற விளங்கபெரும்
சோணகிரியெனநிறைந்த சுடரொளியாய்நின்றருள்வோய்;

இவை ஈரடித்தாழிசை-எ.

மலைமிசையி லிருப்பதற்கோ மலைக்கையா லெடுப்பதற்கோ
மலையரையன் மகிழ்வதற்கோ மலையுருவ மெடுத்ததுவே. 1

இந்தலத்தி லெத்தொழிலு மிருவிறப்போ மறுதொழிலுந்
தந்தவமுந் திருமேனி தரித்ததுவே யியலாவே. 2

இருக்காதி சதுர்வேத மிசைப்பதுநின் பலபேத
மொருக்காலு மொன்றுரைத்த தொன்றுரைக்கவறியாதே

கருமுடியைத் தருகால கற்பமெலாங் கடக்கவறியாதே.
இருமுடியிற் பிறைசிறிதுந் தேயாது வளராதே. 4

தானவரைக் கடிந்துமலர்ச் சதுமுகனை யொழிந்துமற்றை
வானவரை யழித்ததின்கை மழுப்படைவாய் மழுங்காதே.

அண்டருக்கு முனிவருக்கு மழலான கொடுவிடத்தைக்
கண்டயட்டு நுகர்ந்திடவுங் கண்டமட்டிற் கடவாதே. 6

மூவாமை தனக்குநின்றன் முதனடுவீ றிலாதமைக்குஞ்
சாவாமை பிறவாமை தமக்குமிவை சான்றன்றே. 7

இவை நாற்சீரோரடி யிரண்டு கொண்ட அம்போதரங்கம்-உ

குடவரை யுடையெழு தரயென வருமொரு
கடகரி யுரிவிரி கலையென வுருவினை. 1

படமுடை யரவொடு பனைபடு முடிபதி
தடையற வுடலுறை சடைநெடு முடியினை. 2

இவை முச்சீரோரடி அம்போதரங்கம்.

கலையென மலையை வளைத்தனை (க) கலைமறை விழுமி படைத்தனை.
திரிபுர மெரிய நகைத்தனை. (உ) திசைவெளி புடைத்தனை (௩)

இவை இருசீரோரடி அம்போதரங்கம்.

விதி சிரத்தினை (க) விடை நடத்தினை. (௩)
அமிழ் வரத்தினை (உ) பொது நடத்தினை. (௪)

நதி தரித்தினை. (௫) நாள்களாயினை. (௭)
மதி பரித்தினை. (௬) கோள்க ளாயினை. (௮)

இவைபெயர்த்தும் ஈரடித்தாழிசை-௩.

பண்ணும் சுவையும் பரிதியும் பனிக்கதிரும்
பெண்ணும் யாணும் பேதமு மபேதமும். 1

செங்காலிற் கருங்காலன் சிரமுருள வுதைத்தனையே
சங்காழி முகுந்தனுக்குச் சங்காழி கொடுத்தனையே. 2

ஆராலு மளவிடுதற் கரியவனை யொருகாற்று
நீராலு மலராலு நெஞ்சுருகப் பணலாமே. 3

இதுதனிச்சொல் எனவாங்கு.

இது பத்தடி நேரிசை ஆசிரியச் சுரிதகம்.

வேற்று மருந்தால் விடாதவெம் பிறவியை
மாற்று மருந்தா மலைமேன் மருந்தா
அழகிய நாயகி யருளுடை நாயகி
புழுகணி நாயகி பொருந்திய புனிதா
காசியி லிறந்தும் கமலையிற் பிறந்தும்
தேசமர் தில்லையுட் டிருநடங் கண்டும்
அரிதினிற் பெறும்பே றனைத்தையு மொருகால்
கருதினர்க் களிக்குங் கருணையை விரும்பி
அடைக்கலம் புகுந்தன னடியேன்
இடர்க்கடல் புகுதா தெடுத்தரு ளெனவே. 1

நேரிசை வெண்பா.

வேதநவில் சோணகிரி வித்தகர்க்கார் வேறுவார்
சோதிய மானனிவர் சோமனிவர்—ஆதவனும்
மண்ணுங்கா லும்புனலும் மாலுமழ லுமிவர்
எண்ணுங்கா லெல்லா மிவர். 2

கட்டளைக்கலித்துறை.

எல்லா வுயிர்க்கு முயிரரு ணேச ரிவாசையின்
அல்லா தணுவு மசையாத தென்ப தறிந்தனமே
வில்லாடன் மாரனிருக்கவும் யோகம்விளைத்து வந்தான்
புல்லாதிருந்தன வெல்லா வுயிருந்தம் போகத்தையே. 3

கலித்துறை.

போகம் விடுத்தே தாக மெடுத்தே புவிமீதே
யோகம் விளைத்தே யாக மிளைத்தே யுழல்வீர்காள்
ஆகம வித்தார் மோக மவித்தா ரருணேசர்
சோக னகத்தா ராக நினைத்தே குழைவீரே. 4

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

குழைபடுத்த விழியிடத்தர் மழுவலத்த ரருணையத்தர்
குளிர்வெற் பூடே
மழைபடுத்த துளிநனைக்க மடிசுருக்கி மயிர்பொடித்து
வருத்துஞ் சேதா
தழைபடுத்த விடையற்பற்று குழலிசைக்கு மனமுருகித்
தளரு மாலே
பிழையெடுத்த மொழியுரைத்த தலைவருக்கு மிகவிரக்கம்
பிறப்பியாதே.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பாதவர் குலத்துநெடு மாதவன் மருப்புடைய
வேனமிகு கத்துருவ மாய்
வேதமொழி பெற்றவய னேநிம மெனப்பறவை
வேடமு மெடுத்த தில்லையோ
ஓதருணை வித்தகரை மூவரி லொருத்தரென
வோதியிடு மற்ப மதியீர்

சிதமதி வைத்தமுடி பாதம லரைச்சிறிது
தேடுதனி னைத்த பரமே. 6

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பரவை யாடினு நதிகளாடினும்
படியெ லாநடந் தடிக டேயினும்
குரவ ராயிரங் கலைபயி னுநுதன்
கொதிபொ றுக்கினுங் கதி கிடைக்குமோ
அரவ மாடுசெஞ் சடில சங்கரு
ணமுதர் தாளினைத் தடியர் தம்பொடு
விரவி நீறணிந் தருணை சேர்வரேல்
வெற்ற ராயினு முத்த ராவரே. 7

பதின்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

முத்தமிழ் முறைமுறை யன்பொடு
பப்பர்க வணியர்சொல் சுந்தரர்
முப்பொழு துமெதிர்ப்பு கழ்ந்திடு முந்நூலார்
அத்தர ருணையினி னடுந்திசை
தத்துதி ருநதியின் மென்படை
பச்சம டமுன னைந்துறை மடநாராய்
ஒத்தம னமொடுபு ணர்ந்தவர்
சற்றும கல்வதிலை யென்றவ
ருற்றது ணையெனவி ருந்தவ் ருளம்வேறாய்
எந்தனை கபடதி னைந்தவர்
கைப்பொருள் கருதிநடந்தன
ரெப்படி யிறைவரை நம்புவ தினாமே. 8

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தம்.

இனமகலு மருகர்மட மிசையிலிடு கனன்மதுரை
யிறைதவுடல் புகமொழிவரே.

கனகமத படகவள கடதட விகடமத
கரியின்மத மறலினைவரே
வனமருவு மருமதலை யொருமுதலை தரவினிய
மதுரகவி மொழிமுதல்வரே
அனகரபி னயபாதல சமலசேம தருணைகிரி
யடிகடம தடியவர்களே. 9

தலைவன் இரவுதல்.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அடியவர் சிந்தையி லிவர்தரு சங்கர
னருணைவ ளம்பதி யன்றோ
படியினை மிஞ்சிரி யனையம தங்கொடு
பதறிட லுற்றிடு மின்றோ
கடிபு யருங்கனை வுளார்கிளிர் சின்றிளி
பொருவச னஞ்சொல வொன்றோ
வடிபச ரங்கவி னிமைஒரு டன்பல
கலகவி தம்பயில் கன்றோரே. 10

அம்மானை-மடக்குந்தாழிசை.

காரா யனைனறியா னாதாரு ணைசருக்கு
வாரார் சிலைகலைமெய் மாதங்க மம்மானை
வாரார் சுலைகலைமெய் மாதங்க மாமாயின்
ஆராயுத் காலெடுப்ப தையபன்றோ வம்மானை.
அன்னமுநி யாரெடுப்ப தையமோவம்மானை. 11

பாங்கி தலைவிக்குரைத்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மாலென்பார் கலையென் பார்சுகம்
மயிலென்பார் வழியே தென்பார்

எனென்பா ரிலையென் பார்யா
னேந்தமார் தழைநன் றென்பார்
ஊனென்பார் நிறையுந் தாரா
ருறையுந்தென் னருணை மானே
கானென்பார் குழலை வேந்தர்
கருத்தென்றே கருதாங் காலே. 12

புயவகுப்பு-ஆசிரியவண்ண விருத்தம்.

கருணைமுக மண்டலத் தொளிர்மகர குண்டலக்
கலன்பரவிக வின்குழைக் குறைவாயிசைந்தன
களபமகில் குங்குமத் தளறுகுடி கொண்டுநட்
டியபுழுக ணைந்துமெய்ப் பனிநீர்த் திளைந்தன
கலைமதிம முங்கிரத் தினமிருள டைந்துழத்
தொளிகுலுக வெண்சுதைத் திருநீறணிந்தன
கனலினைய ரிந்துகட்பரிதியை முனிந்துதக்
கனைமுடித டிந்தலைத் தலையேவழங்கின. 12½
இரணியனுங் கிழித் தளவரும தங்கொழித்
தெழுநரமடங்கலைத் தடமார்பிடந்தன
இமயமட மங்கைபொற் புளகவிரு கொங்கையிற்
சுவடுபட வின்பமுற் றதிலேகுழைந்தன
இரவிகிர ணங்கொழித் தநிசமுடன்கிளைத்
தெழுபவள வண்பொருப் பெனவேவளர்ந்தன
இதழியர விந்தமுற் பலமகிழ்செ ருந்திகட்
குரவலரி சண்பகத் தொடையானிறைந்தன. 12½
தரியலர்பு ரங்கெடச் சுரர்நார்ப டங்கெடத்
தமனியநெடுஞ்சிலைச் சிலைநாணெறிந்தன
தனுவலத நஞ்செயற் கமர்பொருசரந்தரச்
சரதமென வந்துமற் பொருபோர்புரிந்தன

சலசமலர் மண்டபச் சதுமுக வயன்றிருத்
தவிபுடனி லக்குமுத் தலைவேறுவந்தன
தடவிகட கும்பமத் தகதவல தந்தனற்
றறுகண்மத குஞ்சரத் துரிபோர்வைகொண்டன. 12

அருணகிர வாங்கணிற் பலவுறுகெ ருக்கிநச்
சரவமிளிர் கங்கணப் பணியான்மலிந்தன
அனவரத மம்பலத் தினிடை மிடுக்கொழிற்
சமிரவிருக்கவிபெற் றமருகோடிருந்தன
அருமறைதெ ரிந்தசொற் புகலியிறை செந்தமிழ்க்
காவிரெடு கந்தரப் பெருமாள்புகழ்ந்தன
அரிபிரமர் தங்களுக் கரியபத பங்கயத்
தருணைபதி ருக்ரமுற் பெருமான்புயங்களே. 13

நல்வினைவேண்டல்.

மடக்கு-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

புயந்தழுவுங் கன்னியுஞ்செவ் விதழியேமால்
பூண்டகயற் கண்ணியுஞ்செல் விதழியேமால்
வியந்தசொலி யன்னதும்பொன் னிறமேயெங்கண்
மின்னிறமும் பொன்னிறமே புயம்பெறுமல்
அயர்ந்திவள் வாடத்தகுமோ வருட்கண்பாரீ
ரருணகிரிப் பெரியீரே யமல ரேநல்
வயந்தவிழா வழகரே நினைக்குமுத்தி
வரந்தருவா ரேமலைமேன் மருந்த னாரே. 14

இரங்கல்-எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மலைமேன் மருந்த ருணேசரன்று வலைவிசி நின்றவலையே
அலைமே னிறைந்துவரு மீனருந்திபருகே யிடங்கொள்குருகே

முலைமேன்முயங்குதலை னாளிலன்பர்மொழிகுண் மறந்தபிழையோ
தலைமேல்வரைந்தபடியோவிருந்துதமியேன்வருந்துதகவே.

தலைவியைப் புகழ்தல்.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தகனமுறுவலின்மதனை முனிபவசடையிலனிபலதலையினர்
அகனலடியமொடுறையு மிறையவரருணைவளகசரிவையார்
நிகரி றனதட வமுத ரிறைகுட நிலவு முகபடம் விலகினல்
ககனவமரரு நரரு மிகல்கொடு கலக மிடுவ ரிவ்வுலகிலே. 16

இதுவுமது.

மடக்கு-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

உலககண் டகனும் வருசலந் தரனு
ருடறடிந் திடுவார் கடல்விடங் கொளுவார்
குலவுசங் கரனு சருணையங் கிரிசூழ்
குளிர்புனந் தனிலே கிளிகடிந் திடுவார்
மலர்முகஞ் சசியே வடிவமுஞ் சசியே
மகரமென் குழையே வருணமென் குழையே
முலையுமந் தரமே யிடையு மந்தரமே
மொழியுமா சுகமே விழியுமா சுகமே. 17

இரங்கல்.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

சுகமே சுகமே யிரும்வர் துபுனஞ்
சூழ்கின் றவுமைத் தினமித் தினையுட்
புகமே யவிடா துகடிந் திடுமெம்
பொல்லா மையுமின் றுபொறுத் திடுமின்
மகமே ருநெடுஞ் சிலையா ளரனு
மலையா சருணு புரிமால் வரைமேல்

அகமே செறாமா றுதவனிக் கிரன்விட்
டகறுன் பழமன்பர்வாரிற் சொறாமே. 18

இதுவுமது-அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

சொல்லா ரணத்திற்சரிவரியாய்ச் சோறு சலத்திற் சுமப்படலைமக்
கல்லா லெறிந்த பசைக்குலழி கட்டா தொழிதல் கண்டாயே
கொல்லா லம்புஞ் சமர்க்களத்திற் குனியாவில்லுக் கொண்டுநிற்கும்
புல்லா டவனே யெமக்குறுதி புகன்று செப்பேயாங்குரே. 19

பிரிவுவிலக்கல்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அரும்பி ரும்பிய கல்விமே லாசை யுமக்குள தாயிடின்
பாருற வென்பொரு பாவைபாய் பாடியபாவலர் போலவே
நிரும ருந்தமிழ் செப்பிநீர்மைய றிந்திவ ணேகுவீர்
மேருவெ டுஞ்சிலை யத்தரூர் வீறரு ணாபுரி வெற்பரே. 20

காலம் மடக்கு.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வெற்றிமதன் போர்க்காயம் பிறைக்குங் காலம்
வெங்கனலே போற்காயம் பிறைக்குங் காலம்
சற்றுமிரு கரமென்னே சக்கனியாக் காலம்
தலைவர்துறை மறந்தென்னை சங்கனியாக் காலம்
கற்றைநெடுஞ் சடைமுடியா ரடியார்மேன் முழுதாம்
கருணைநாட் டம்புரியு மருணைநாட் டுறையும்
பெற்றவிளந் தென்றன்மறு கிடத்தியங்குங் காலம்
பேதையேன் சித்தைமறு கிடத்தியங்குங் காலம். 21

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

காலிற் றலைந்த நத்தாலுங் கையிற் பொலிநூற் நத்தாலும்
சிலைத் தாக்க லாக்கொண்டீர் திசைமா முகனைச் சிரங்கொண்டீர்

மேலைப்புரத்தைநகைத்தெரித்திர்வில்வேள்புரத்தைப்பகைத்தெறித்
குலப்படையன் மழுப்படையேன் குமர்திருவருணையமர்ந்தீரே.[திர்

மாலையிரத்தல்மடக்கு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அமர்தரு சோலைப்பதி வாழ்வீரே யன்பர்க ளன்பினில் வாழ்வீரே
சுமர்ந்தொளிர் குலமெடுப்பீரே தோளணி மாலைகொடுப்பீரேல்
இமர்தரு வெண்மதி காயாதே யிருகணை டும்புனல் பாயாதே
கமழ்தரு பூங்கொடி வாடாதே கன்றுலு மிப்படி நீடாதே. 23

ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

நீடாழி ஞாலம் வாகொடு தீகாலு லாநமி யாவையு
நீறுங் காலமாய் விடுநாள்
கோடாழி மால்வி தாமக னாருன கோடிவீழ்தலை
கோவைர பாரமீ துறவே
சூடாத மாலை சூடுவர் தோளோடு தோளை வீசுவர்
சோணாச லேசர் சோபனமா
ஆடாத வாட லாடுவர் பாடாத பாடல்பாடுவ
ராராத வோகை கூறுவரே. 24

புன்னாகம்கண்டிரங்கல் கலித்துறை

கூந்தாடுமருவோசர்வரையனபொருளன்புகொண்டுனையும்
நீந்தார்கொனிபூலாருமிலையாகிநின்றுய்நெடுங்காலமே
பார்த்தாலுமயமேலகிளைத்தாய்சலித்தாய்பசுந்தென்றலால்
பூத்தாய்பொன்னிறமாகவென்னாகமேயன்னபுன்னாகமே. 25

இரங்கல்-மடக்கு

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

நாமெ டுத்தவ ரம்பானூர் வாலும மறைக்குவ ரம்பானூர்
சோலையி டத்தவர் சேருராய் சோணகிரி ப்பதி வாருராய்
மாமெ டுத்தவி வாய்காலை மன்னவ ரென்னம்வி லக்காவே
கோகனகதிமிருத்தேனை கொன்கரைவிட்டு மிருந்தேனே. 26

ஊசல்-மடக்கு.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இருகாலணைச் சிலம்பாட வாடீ ரூசல்
இளமுலைப்பொற் சிலம்பாட வாடீ ரூசல்
மருவுகலை மருங்கசைய வாடீ ரூசல்
வரிவளைக்கை மருங்கசைய வாடீ ரூசல்
அருமறைக ளளவிடுதற் கரிதாயைய
ருணகிரி பரமர்புக ழடைவே பாடிப்
பொருமிருகட் கயலுலவ வாடீ ரூசல்
புயமதனன் கயலுலவ வாடீ ரூசல். 27

பாங்கி சொல்லுதல்.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஊசலு கைத்திடுவார் குன்றெதிர் கூவிடுவ
ரொண்டர ளக்கொளுவார் தண்டலை கொய்திடுவார்
ஆசில்பு னற்குடைவா ரம்மனை பந்துகழங்
காடிம கிழ்ந்திடுவார் கோடிம டந்தையரே.
ஈசர்வி டைக்கொடியாற் பூசைசெ யற்கெளியா
ரோரு ணைப்பதிசூழ் மேருவி லிற்கவனே
விசுதி லைப்புனமே யாவரெனத் தெளியேம்
வேலர்ம னத்திடையே மாலைவி ளைத்தவரே. 28

மடக்கு-கலிவிருத்தம்.

மாலைபெண்பாற் கலத்தாரு மறைநாலுங் கலத்தாரும்
கோலமன்ன கலத்தாருங் குறைவில்பரி கலத்தாரும்
மாலைவில்வேள் சலத்தாரு மதத்தமதா சலத்தாரும்
மேலகலாச் சலத்தாரும் விளங்கருணா சலத்தாரே. 29

தலைவியைப்புகழ்தல்.

அருணநெறி தனிலுமொளி ருமலைமருந்தாய
வமலர்திருக்கழலினர்
மருவலர் விருந்தாகி பெருகருணை யம்பதியின்
மருவிபம டந்தைபிடையாம்
ஒருகொடியி லொன்றுகமு கொருபவள மொன்றுகுமி
ழொருமதிய மொன்றபிறைதான்
இருசிலையி ரண்டுகணை யிருபணையி ரண்டுகுழை
யிருமுலையி ரண்டுமலையே. 30

எழுதரிதென்றல்.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மலையாச னத்தர்மலை மயிலாச னத்தரொழு
மலையா நிலத்து வருவார்
அலையாச னத்தரொடு மறார்தாச னத்தர்தொழு
மருணாச லத்தர் வரையிர்
முலையானை கட்டியிடை வெளிதேர்ந்தி றுத்திமதி
முகமாய மைத்தரு குலாம்
இஃவேல்ப ரப்பிபினி தொழுதோளமைப்பினினி
யெழுதேனி ருப்பு மனமே. 31

இரக்கல்-சிலேடை-கட்டளைக் கலித்துறை.

மேலாடை தோற்றணி சங்காழி கைவிட்டு மென்சிலம்பின்
காலால் வருந்தி நிலங்கீறும் கோலத்தைக்கண்டிருந்தும்
ஆலால முண்டவ ரண்ணா மலையர்த மன்பர்க்கன்றி
மாலான வர்க்கிரங் காரிங்ஙனேயொரு வன்கண்ணரே. 32

நேரிசை வெண்பா.

கன்னாருக்கும் போதருக்குங் காண்பரிதாய்க் கண்பறித்த
தின்னாருக்கு நன்றாய்த் தெரிந்ததே—மின்னாருக்காப்
போதாயவா ரன்றோர் புரமெரித்தா ரென்பிறவி
மாதாயவா ரன்றோ மலை. 33

இரங்கல்-கலிவிருத்தம்.

அன்றோ மலையத் தாடற் கிரிமேல்
என்றோ மலையத் தவரைத் திலரால்
கன்றோ மலையத் தன்னீர் கலுழும்
மின்றோ மலையத் தரும்வெண் மதியே. 34

பாங்கன் துணிவு.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மதுவாவி நைந்தகுழன் மலர்வாய்நெ ருங்கருணை
மலைமென்ம ருந்தா வதையில்
முதுநீரில் வந்தவவ ரடையாள மென்றிறைவர்
முதலோலமொ ழிந்த படியே
இதுநாக மன்றுவழலை யிதுபூக மன்றுகள
மிதுமேக மன்றளகமே
அதுவேல மன்றுயவிழி யதுசாப மன்றுநுத
லதுகோப மன்றதரமே. 35

நாரைவிடுதூது.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அருவினைவெந்தினையவளிருக்கவுரிபிறைக்கவுராகவென்
திருவிடத்திருரு கருணைமணத்தவர் திருக்கருத்தையறேடியே
கருதுசெட்டிடலைசவறத்தாயில் படர்ந்திரைகாரைகாள்
இருகணித்திரையிலையெனச்சொலயினவர்பக்கலிலேகுமே.

பாங்கிதலைவிக்குரைத்தல்-கட்டளைக்கலித்துறை.

ஏகார் புனத்துத் தலைமையாற் கரிபட்ட தென்பரென்றும்
போகாத வூர்க்கு வழிதேடு வார்புலிக் கான்முனியும்
நாகா திபருந் தொழுமரு ணாசல நாட்டிளைந்
தோகா யணங்கனை யாயவர்க் கேது சொல்லத்தக்கதே.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

சொர்க்கமென்று மொருபதவி யிருக்க மாலைத்
துளவணியு மரிபதவி யிருக்க மேலை
நற்கயிலை மலையிருக்க நினைத்தோர்க் கெல்லா
நயந்தமுத்தி நகரமொன்றே நல்கா நிற்பீர்
பொற்கையிற் றுமைவணங்கிப் பரிந்து பூசை
புரிந்துதவத் தெரிந்துதினம் புகழ்வோர்க் கெல்லாம்
எற்குலவு புகழருணை யீசனே
யினித்தளிக்கும் பதவிதனக் கென்செய் வீரே. 38

சித்து-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வீரத்தை யணிமழுவா ருமைபங் காளர்
விளங்கருணைச் சித்தர்யாம் விளம்பக் கேளா
காரத்தை யெமக்கிடுகஞ் சத்தை யேகோ
கனகமெனக் காட்டிடுவோங் கரியோருக்குத்
தாரத்தைப் பொன்னாக வமைந்தோந் தம்பி
தாய்பாரும் பொன்னாகச் சமைத்தோ மிந்தப்
பாரத்தை யாரறிவா ரயனு கத்தைப்
பசும்பொனிற மாகவுமே பாலித்தோமே. 39

இதுவுமது.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பாதமெமக் களித்தவரு ணேச னூர்க்கின்
பச்சிலைபொன் செய்திமையோர் பசிநோய்தீர

பிணிகடை மருந்தளித்த பித்த ரேம்பா
　　லொருபிடிசோ றல்லதுகூ ழுண்டோ வப்பா
மாதவர்தந் திருவாணை கரிக ளெல்லா
　　மாதங்க மாக்குதிற்போ மருந்தில் லாதே
ஏதமற நாகமொளித் தாராவாச் செய்யோ
　　மிரும்பையும்பொன் னாகவுரைத் திசைவிப் போமே.

தலைவியைப் புகழ்தல்.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இதழி யந்தொடைய ரருணைக் கிரியி லிரத முந்திவிடு வலவனே
பதியடைந்து மதகளிறுவ சந்தனதி படையெழுந்ததுபகருவேன்
புதியகொம்புசிலை வளையிரண்டருகு பொழியும்வெம்பகழிபோரறு
உதய தந்தமத களிற டன்சலி யுபய தண்டுவரு கின்றதே. 41

ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வரைக்கனக சாப சோண கிரிப்புனித கால கால
　　மதித்தநெடு மாயர் போலவே
தரைக்குவளி யாரி யாவ ரவர்க்கு முனிவாம வீடு
　　தழற்சிகரி யாக வீதியோ
விரைக்கமல வோடையாவர் புரத்தைமுனி பாண மாவர்
　　விரித்தகொடி யாவ ரிதலால்
இரக்குமன்ன தோறு மேறி நடத்துமொரு தாவர்மேவி
　　யிடத்திலுறை தேவி யாவரே. 42

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆனிட பக்கொடி சோறு சலனென்று மன்பர்மலர்
தானிட முத்தி தருமபெரு மானென்றுஞ் சம்புவென்றும்
கானிட வேடன்முன் னூனிட வுண்டருகண்டுமொரு
மானிட மானவனைத்தேவர் செய்வதென் வந்தனையே. 43

களி-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தனையிருக்கு மறைநாடிக்கு மருணைநாதன்
சரணமலர் புகழ்களியேஞ் சக்ர பூசை
வினியிருக்கு மவர்க்கெளிதோ வரிதா னையோ
விதிவசத்தால் விவரமற்ற விதஞ்சொல் வேனே
பனையிடிக்க நெடியகஞ்சா விருக்கவினை
பச்சையாய் விலைநாயின்றான் பனையன் றேளி
யனையிருக்கப் பணிதுயின்றான் மதுவாந் தெய்வ
வாழிவிட்டுப் பாற்கடன்மீ தழுந்தினானே. 44

களி-நேரிசை வெண்பா.

ஆனூர் கொடியா ரருணாபுரிக் களியேம்
வானாட ரேனோ மதியற்றார்—மேனாளில்
சும்மாகஞ் சாவிலையே நூளிடித்துத் தின்றாலும்
தம்மாகஞ் சாவிலையே தான். 45

பிச்சியார்-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தாமணிவர் திரிசூல மெதிர்கண் டார்மேற்
சக்கரத்தை விடுவர்சிவ சமயத் தாவர்
காமுகரை யாண்டுகொளார் சிவநூல் கேட்பர்
கருத்தின்மா றெரிசனமே காட்டாநிற்பர்
ஆமையர வணிதொடையார் விடையார் வாழு
மருணகிரி வளநாட்டி லகங்க டோறும்
சேமநிதி யெனவுலவும் பிச்சியார்தந்
திருப்பெயரை வெளியாக்கித் திரிகின்றாரே. 46

இதுவுமது-மடக்குக் கட்டளைக்கலிப்பா.

இல்லைமன்று ணடம்புரிபாதனார்
தேவாரயர் திருவருணைக்குளே

முல்லைமல்லிகை சண்பகம்பிச்சியார்
மொய்த்தவர்க்குழன் மோகனப்பிச்சியார்
நல்லமேனியும் பொற்றிருவேடமே
நாடியிட்டதும் பொற்றிருவேடமே
இல்லையாயினு மிவ்விடையையமே.
பேற்கவந்தது மிவ்விடையையமே. 47

கார்கண்டு பாகனோடு சொல்லல்.
கட்டளைக்கலித்துறை.

அயங்காட் டியமறை யார்விடை யாள ரருணை வெற்பில்
புயங்காட்டியமணித் தேர்வல வாமுன்புபோனகொண்டல்
சயங்காட்டிக்கோபமுஞ்சா பமுங்காட்டித்தடித்தடித்துப்
பயங்காட்டி னலஞ்சு மேதனி யேநின்ற பைங்கொடியே.

நேரிசை வெண்பா.

பைங்கட் பசிக்குப் பரிபவத்தைக் காட்டிநர
சிங்கத் திளையடர்த்துச் சீறியே-வெங்கைப்
புழைக்குஞ் சரமுரித்துப் போர்த்த தருணைக்கே
தழைக்குஞ் சரபமொன்று தான். 49

குறம். பதினான்குசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஒன்று மூன்று நாமுரைக்க வந்து கேளு மரிவைமீ
றுதய மானகாலுநெல்லு மொற்றை பட்டதாதலால்
கன்று மாறு மழவுமாக வொருவர் வந்து தோன்றினர்
கண்ட மட்டி லேசறப்பர் கைக்கபால ரவரையும்
சென்று நாடி லருணைமீது காண லாகு நாம மூந்
தேவ ராயாரவ ராது தெய்வம் வேறு கண்டிலேம்
நின்று வாடு மிவடனைய யிடர்த்த விர்ப்ப ராதலா
னீறு கொண்டு முன்றி ரேகைநெற்றி மீதிலெழுதுமே.

இரங்கல்-இறுவுமது.

நெற்றி மீது கண்ப டைத்த வும்மை மார னெய்வனோ
நீர ணிந்த வாயி ருக்க நெடிய தென்றன் முடுகுமோ
வெற்றி யான தாளி ருக்க மதிய மும்மை நலியுமோ
விரவு கங்குலுமது கண்கள்வெயிலின் முன்புநிற்குமோ
கற்றை யான குழலி யெந்த வுதவிகொண்டு பகைவெலும்
கருணைகூர்தெ னருணை மேவு கலிபுகந்து மெய்யரே
செற்ற லார்கள் புரமெ ரித்த புழுக ணிப்ர தாபரே.
தேவ ராய ரேசு கந்த தினவ சந்த ராயரே. 51

கார்காலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

நினைப்போது தானே நினைத்தாலு மேலோர்
சிறப்பான பேறிகுவோர்
வனத்தாடு சோலை சலத்தாடு நீரா
மயிற்பேடை காளோடைகாள்
வினைப்பாவி யானேன் விழிப்பாயு நீரான்
மிருததேறு கார்காலமே
தனித்தாவி சோர்வார் தமக்கால மேநீள்
சாற்கால மேகாலமே. 52

இளவேனில்-நேரிசை அகவற்பா.

காலையு மாலையுங் கைம்மலர் குவித்து
மாலு மயனும் வணங்குதற் கரியோன்
இமைக்குமுன் னுலக மியாவையும் படைத்தோன்
தனக்கொரு தாயுந் தந்தையு மில்லோன்

பழவினைக் கயிற்றிற் பல்லுயிர்ப் பாவை
அழகுற நடிக்கத் திருநடம் புரிவோன்
வினைவலை யறுக்கு மெய்த்தவ வேடன்
மனவலைப் பிணிக்கு மான்மத நாதன்
பேறு மறுபத் தாறு யிரம்பொன்
மாறுந் தியாக வசந்தவி நோதன்
அன்று மலைய னதிருக் கழலன்
கன்றோ ரழுதன் கைலைப் பொருப்பின்
மறலித் திசையின் மலயா சலமென
இருத்திய தருத்திகொண் டிளங்கால் பரப்பிக்
காவுலைப் பல்லவக் கனலு வசைப்பக்
குறைவறு குயில்வாய்க் குறட்டினி லடக்கிப்
பொறிதிக ழரிக்கரி யதனிடைச் சொரிந்துள்
இசைத்திடு மஞ்சரிப் பசைக்கோ லசைத்து
மதவி சறுக்கு வசந்தக் கருமான்
பனிமலர்ச் சாயகம் பண்ணி நீட்டினன்
இன்னமும் வந்திலர் கேள்வர்
புன்னையக் கருங்குழ லன்னமென் னடையே. 53

மடக்கு-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அன்னியமா சடையாரும் பின்னியமா சடையாரு
மடிமாற நடித்தாரு முடிமாற னடித்தாரும்
உன்னுமற மொழிந்தாரும் பின்னுமற மொழிந்தாரு
முனைத்திடுமா னேற்றாரு மினைத்திடுமா னேற்றாரும்
என்னகத்தா ருரியாருங் கொன்னகத்தா ருரியாரு
மெருக்கிதழி மணத்தாரு முருக்கிதழி மணத்தாரும்
வன்னிவடி வனத்தாருஞ் சென்னிவடி வனத்தாரும்
வருகருணைப் பதியாரும் பெருகருணைப் பதியாரே.

சம்பிரதம்.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பாவைபொ ருக்கெழவுங் ககனம்வ டுப்படவும்
பரிதிவ டக்கெழவு நிருதிகு ணக்குறவும்
இரவுப கற்படவும் பகலிர வொத்திடவு
மெளிதினி யற்றிடுவோ மினைசில வித்தைகளோ
அரவமணிப் பணியா னலகி ரிப்பெருமா
னருணகிரிக்கிணையா வவனித லத்திடையே
கருதிம னத்தினிலே சிறிதுநினைத் தளவே
கதியைய ளித்திடுமோர் பதியுமு ளார்த்துவமே. 55

கருணைச்சிறப்பு நேரிசைவெண்பா.

உள்ளத்தின் ஞான முயர்ந்தவிடத் தன்றியிருட்
பள்ளத்தி லென்றும் படாதே—வள்ளல்
அருணா சலப்பெருமா னம்பிகையோர் பாகன்
கருணா சலமாங் கடல். 56

பண்-அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கங்கை வார்சடைப் பரமர்தென் னருணையிற்
கடைதொறு நீபாட
அங்கை யாலிரு செவிபுதைத் தேகுவோ
மருச்சுனன் றிருநாமம்
எங்கை மார்செவி பொறுக்குநின் னிசையென
மிடிக்குரன மகிழ்வாரார்
மங்கை மார்செய லறிந்துகொள் பாணனே
மயிலெனப் புகழ்வாயே. 57

தலைவியைப் புகழ்தல்.

புடைசெறிந் தளிபாடு மிதழியந் தொடைமார்பர்
புவிபுகழ் சவி நாடுவார்

மடையிலாங் கயறுவ் மருணையங் கிரிமீது
மலரணங் கெனமேவுவார்
நடையுமிந் திரவேழ மிருகையின் றிரதாரு
நயனமிந் திரநீலமே
இடையுமிந் திரசால முதலுமிந் திரசாப
மிதழுமிந் திரகோபமே. 58

உருவெளி கலிவிருத்தம்.

இந்திர கோபமா மிதழி பாகனார்
செந்தமி ழருணைநந் தெருஞ் செல்லுமே
சந்திர ரேகையுஞ் சமர வாளியும்
மந்தர மேருவும் வளைந்து கொண்டவே. 59

தலைவியைவியத்தல்.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கொண்டலணி கண்டர்நிறை கங்கையணி செஞ்சடையர்
கொம்பரொரு பங்கி னிறைவார்
அண்டபகி ரண்டமள வக்கியென நின்றவதி
ருக்கமலர் தக்கருணையிர்
கண்டிரளு கொண்டன்மிசை திங்களெழு கின்றதிரு
கண்டதிலை யுங்கண் முகமா
மண்டலமெ ழும்புதிய திங்கண்மிசை கொந்தளக
மஞ்சுகுடி கொண்ட வடைவே. 60

நேரிசை வெண்பா.

அடுத்தமதிச் சென்னியின்மே லம்பிருக்கு மற்றோர்
இடத்திலே நாரி யிருக்கும்—தடக்கையிலே
எத்தசிலை விட்டிருக்கு மெம்மருணை நாதனார்
போந்து புரமெரித்த போது. 61

கார்காலம்-கலித்துறை.

போதற்கு மரிதான வருணாச லத்திசர் பொன்மேருவாய்
ஏதப்ப டும்பாவி மனமேவி ரிந்தா ரிதென்னார்கொலோ
ஓதத்தி னீரோடு கனலுண்டு புயன்மீள வுமிழ்தன்மைபோல்
காதற்குண் மடவார்மெய் பொன்பூசு மின்வீசுகார்காலமே.

தலைவியைவேண்டல்-கொச்சகக்கலிப்பா.

கார்வந்தா லன்னகறைக் கண்டனார் செங்கதிரோன்
தேர்வந்தா லும்பொழில்சூழ் தென்னருணை நன்னாட்டில்
ஆர்வந்தா லுந்தனியா தன்னமன்னீ ரானாலும்
நீர்வந்தா லாசை நெருப்பவியுங் காணுமே. 63

பனிக்காலம்-கலித்துறை.

காணம்ப ரந்தோலி னுடையாளருணேசர் கைலாசமேல்
தூணங்க ளிகர்தோள ருறைகின்ற நகரூடுசொரியாதரோ
பூணங்கை வளைசிந்தமடவார்ம னத்தேறுபுகைபோலவேள்
பாணங்களுதிர்கின்றதுகள்போலவுறைகால்பனிக்காலமே.

நேரிசை வெண்பா.

பண்ணிறந்த வாசவரிற் பல்கோடி மாண்டாலும்
எண்ணிறந்த வேத ரிறந்தாலுங் - கண்ணாற்
கமைத்தவெலா மாண்டாலு மண்ணா மலையார்க்
கிமைய பளவுங் காலமிலை. 65.

தலைவனைவேண்டல்.

ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இலகொளி பரந்து மாரன் விடுகணை துரந்து நாடி
யிடுமிரு நெடுங்கண் மாதரார்
இலகிரிய கொங்கைமீது பழுநழுவி வந்து பாலின்
விழுவதென வந்து சேர்கிலீர்

மலகரி குறிஞ்சி தேசி வைரவி சுரும்பு பாடும்
வயலருணை மங்கை பாகரே
பலமலர் கதம்பதூளி மிருகமத சுகந்தம் வீசும்
பரிமள வசந்த ராசரே. 66

மதங்கு

ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வசிகரம் வயங்கு சீறு மபிநய புசங்க ராச
வலயமு மணிந்த தோளினார்
அசலகுல மங்கை பாகர் பரிமள வசந்த ராச
ரருணையின் வளங்கள் பாடியே
இசைபெற வரங்கி னூடு பரிவுகொண் மதங்கியார்த
மிலகிவளர் கொங்கையானையே
திசைபெற விருந்த யானை யிறகிட முனிந்து போர்செய்
திறம்பெற மணந்த மானவே. 67

இதுவுமது-மடக்குக் கட்டளைக்கலிப்பா.

நதியைச்சூட திருக்கழுநாதனார்
நம்பனாரு ளுபுரியதிமேல்
சதியிற்பாடி நடிக்குமதங்கியார்
தந்தவாசை தரிக்குமதங்கியார்
வதனத்தாற்சசி மண்டலமாறுமே
வந்திருந்தவிம் மண்டலமாறுமே
சதியிற்கொண்டது மந்தக்காரணமே
கண்டபேர்க்கிலை யந்தக்காரணமே. 68

குறம்-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அருணமணி முடிக்கிரிமேற் செங்கை வைத்தா
யானையா லருணகிரி யன்பன் மூதூர்

வருணமுலை கண்ணாரப் பார்த்தா யுன்றன்
மகிழ்நனுங் கண்ணா ரமுதன் வந்து கேளாய்
தரணியிலுன் றனைச்சேர்வன் முருகன்போலத்
தநயரையும் பெறுவைவயிலை தப்பு மாயின்
திருநிறைவண் டார்குழலாய் குறமும் பாடேன்
சிறந்தகுறக் கூடையும்யான் றின்டிலேனே. 69

மறம்-எழுசீர்க்கழி நெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தீண்டரிய மடற்பனையின் சருகை வாரிச்
சிற்றிரும்பாற் சுற்றிவாச் செருக்கிக் கூட்டி
நீண்டதுவுஞ் சுருண்டதுமா வரைந்து சுற்றி
நிருபமெனக் கொடுத்தெதிரே நிற்குந் தூதா
தாண்டவமா டும்பரனு ருணை காட்டிற்
றருமறப்பெண் டனைவேண்டிச் சமரிற் போந்து
மாண்டவரே றியகோணல் வனைக ளுங்கள்
வருங்கல்வழி வாயினடு மரங்கடாமே. 70

மடக்கு-கலிவிருத்தம்.

மறைக்கவனப் பரியாரும் வரைக்கவனப் பரியாரும்
எறித்தவிரும் பிறையாரு மெவரும்விரும் பிறையாரும்
பொறுத்தசின விடையாரும் பொருந்துசின விடையாறும்
அறத்தவளம் பதியாரு லருணைவளம் பதியாரே. 71

கலித்துறை.

ஆரணி துங்க னாரணி பங்க னருணேசன்
தாரணி யஞ்சுங் காரண நஞ்சந் தரியானேல்
வாரண செங்கே சாரண செங்கே மலர்மேவும்
பூரண செங்கே நாரண செங்கே போவாரே. 72

தழை-கட்டளைக்கலிப்பா.

போந்தபோதக நல்லுரியாடையார்
போர்வையாளர் புகழருணைக்குளே

ஈர்ந்தருத கருந்தழையையனே
யெங்கண்மாத ரெடுத்துமகிழ்ச்சியாய்
மோந்தபோது துவண்டது மெய்யிலே
மொய்த்தபோது புலர்ந்தது கண்ணினீர்
பாய்ந்தபோது கனைந்தது மீளவும்
பார்த்தபோது பசந்துமலர்ந்ததே. 73

இரங்கல் மடக்கு.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மலரித ழித்தொடையான் மதியணி வித்தகனார்
மலைமக ளற்புதனார் வயலரு ணைப்பதிசூழ்
குலவுமி டக்கழியே பலவுமி டக்கழியே
குறைவயி னக்கயலே யுறவுமெ னக்கயலே
சலமிது முற்பலமே தளர்வது முற்பலமே
சருவும னத்திடரே தழுவு மனத்திடரே
இலைசெறி சற்பனையே யிவருரை சற்பனையே
யினியப வித்திரையே யினியிலை நித்திரையே. 74

சுவடுகண்டிரங்கல்.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

நித்த னம்பனரு ணாசலத் திருவை
நின்று தேடியுழ னெஞ்சமே
இத்தடஞ்சுரம டங்க வேயித
னில்லை வேறுமர மிதனிடை
அத்தி நின்றவிட மவ்வி டஞ்சிலைகொ
ளரசுநின்றவிட முவ்விடம்
எய்த்து ளஞ்சியின வஞ்சி நின்றவிட
மிவ்வி டஞ்சுவடு மேவுமே. 75

மடல்விலக்கு கலிவிருத்தம்.

ஏறுடைய யண்ணலா ரேழை பாகனார்
ஆரணி சென்னியா ரருணை வெற்பரே
கூறொரு பெண்ணையே கூடவேண்டுவார்
வேறொரு பெண்ணையே வெட்டு வார்கொலோ. 76

தவம்-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வாய்ந்தநல மருந்தருந்தி யரிய யோக
வகைபுரிந்து வாயுவுள்ளே யடக்கினாலும்
காய்ந்தவிருப் பூமியிலே தவஞ்செய் தாலுங்
காயம்வருந் திடுவதல்லாற் கதிவே றுண்டோ
ஆய்ந்ததிரு நீறணிந்தைந் தெழுத்தை யோதி
யகமகிழ்ந்து சிவாகமத்தி னடைவை யோர்ந்தே
ஏய்ந்தருணா சலத்தைவலங் கொண்டா ரன்றோ
விமைக்குமுன்னே கைலைமலை யிடங்கொண்டாரே.

மாலையிரத்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இலங்கியதிங்களெழுந்தா லெங்கண்மின் வெங்கதிரென்பாள்
கலங்கின ளாயினு மன்னாள் கட்கம லங்குவி யாலோ
துலங்கிய வெங்கதிர் தானே சோணகி ரிப்பெரு மானே
அலங்கலை யென்றுகொ டுப்பாயன்றது வெண்மதியாமே. 78

நேரிசைவெண்பா.

ஆற்றுங்காற் கஞ்சத் தவர்தா மரைக்கண்ணர்
சாற்றுங்காற் கண்ணரவர் தந்தையார்—கீற்றுமதி
சூடும் பெருமானைச் சோணகிரி வித்தகனைத்
தேடுவதிற் கெப்படியோ சேர்ந்து. 79

கட்டளைக்கலித்துறை.

சேணூர் திருவுடைச் செல்வரைக் காணிற் சிறப்புச்செய்து
பேறு தவருமுண் டோபுவி மீதிற் பெருத்தெழுந்து
சோணாசலவடி வாய்வெளி யாய்நின்ற சோதிதனைக் [றே.
காணாதகண்ணனைச்சொல்வர்செந் தாமரைக்கண்ணனென்

தலம்-நேரிசைவெண்பா.

என்றுமதிக் கண்ணா ரிறைவரரு ணாபுரியில்
நின்றுதவம் புரியாய் நெஞ்சமே—பொன்றிரளான்
மாதரையா ளுயிரழுகும் மாதரையா னீறுவண்டு
மாதரையா ளுமைபென் சொல்வாய். 81

இடைச்சியார்

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

சொல்லடி யுமக்கிரண்டு பசுவேயுண்டு
சுமந்திடுபாற் கலசமுமத் துணையா மீதும்
அல்லாம லிடையின்மிக விளைத்துப் போனீ
ராயிருந்து மிடைமதியோ வகந்தை தானே
புல்லாரென் பணிதொடையா ரருணை நாட்டிற்
பொதுவர்குல மங்கையரே புவிமேற் கண்டோம்
எல்லாருந் தனித்தனியே யெடுத்தக் காலு
மிரண்டுமுறை யாமலகன் றேகுவீரே. 82

இதுவும்து·கட்டளைக்கலித்துறை.

வீரனை நல்லு மகமுறு செய்த விடைக்கொடியார்
காரணிகண்ட ரருணாசலத்திற் கலசங்கொண்டு
மோராறு கூறுமிடையின மாறுக்கு முண்டகம்போல்
ஈடிரமெல்லினம் வல்லினம் மாகு மிருதனமே. 83

தலைவி யிளமை யுணர்த்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தடனாக மணிவெயிலும் பிறையுமிழு நிலவுமெதிர் சடிலநாதன்
அடனாக நெடுஞ்சிலையா னசார்புர மெரித்தபிரா னருணை நாட்டில்
இடனாக மலையவரே தனஞ்சிறிதுங் காணாத சிறியார் தம்மைக்
கடனாக நீர்விளைவிப் பிளைவேட்டடி முறிதளையேன் கைக்கொண்டீரே.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கையடர்ந்த மழுமானுஞ் செழுமானு முழைமானுங் கயலுமானும்
மையடர்ந்த விழிமானு முடனாக வருணேசர் வருகுவாரே [டே
மெய்யடைந்தசிறக்கருகிவிழிகளும் பஞ்சடைந்தவாமிடற்றினா
ஐயடைந்துபடர்ந்தவாயமனடர்ந்துதொடர்ந்துவருமன்றுதானே.

தலைவன்சொல்லல்-நேரிசைவெண்பா.

அண்ணா மலையா னருணையனை யிரும்மைக்
கண்ணாலஞ் செய்தான் கமலத்தோ—னெண்ணா
இணைக்கோலஞ் செய்தமுலை யேந்திழையீ ரென்னை
மணக்கோலஞ் செய்தான் மதன். 86

கொற்றியார்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மழலைமொழி யிசையாலுங் கொடும்பார்வை யதனாலு மயக்கமாகிச்
சுழலும்விட வாயமெலாம படமெடுத்து முன்னாடத் தோன்றினீரே
அழலுருவ மணிகாந்த மருணகிரி வளநாட்டி லளிவந்தாலும்
குழலொருசற் றுண்டாயி னெப்படியோ வாட்டிடுவீர் கொற்றியாரே.

இதுவுமது-கொச்சகக்கலிப்பா.

ஆரிதழி னாடு மருணேசர் நன்னாட்டில்
வாரிருகு கொங்கை மலைசுமக்குங் கொற்றீரே
பேரிருள்போய் நாமப் பிறைநிலகு கண்டொளிக்கக்
கூரியகண் ணில்லார் குழல்குறைந்தா ரென்பாரே. 88

வஞ்சித்துறை.

பாணார் மொழிநிறை, சோணா சலாடி
பேணா தவனுறு, மாணா நரகமே. 89

வஞ்சி விருத்தம்.

நரகவாதையில் வன்பிணார், தரணி மீதொரு கோன்பெணார்
சுரருலோகமு மின்புணார், அருணை நாயகரன்பனார். 90

வேற்றொலி வெண்டுறை.

அருணையந்திருக் கழலாறணிசெஞ் சடையாளரிவைபாகர்
கருணைநெடுங் கடலான்பெருமானார்கா டெழுதார்கதியை
மரணமிலா விமையவர்தம் வானுலக மன்றே [நாடின்
பொரிவிரைபுநான்மறையோர் புகலுமத்தாட்பூவே. 91

இரங்கல்-கலித்துறை.

பூவுண்ட விடையாள ரருணாச லத்தீசர் பொருமேருவாய்
பாவுண்ட புகழாளர் பிரியேனெனச்சொன்னபருவத்திலே
காவுண்டுகுயிலுண்டு மயிலுண்டு கிளியுண்டு கனிதாவுதே
மாவுண்டு குருகுண்டு திருகுண்ட மனமுண்டு மறவாமலே.

வெறிவிலக்கு-கலிவிருத்தம்.

வாங்குவில் வேணுதல் வயங்கு மாதரீர்
ஈங்கிவ ளொருவர்கை யேட்கட வாங்கினால்
ஆங்கடு வணிந்தவ ரருணை நாட்டிலே
தீங்கன்மை யழிப்பது நீதி யல்லவே. 93

தலைவியைப்புகழ்தல்-கட்டளைக்கலித்துறை.

அள்ளற் கடல்விட நீங்காதகண்ட ரருணைவெற்பிற்
பிள்ளைப் பிறையுஞ் சிலையுமொப்பாநுதற் பேதைநல்லாள்
வள்ளற்குழை பொருகண்ணுக்குத் தோற்றம்பும் வாரிதியுங்
கள்ளக்கயலு மிராசியின் பின்னுங் கடைப்பட்டதே. 94

வலைச்சியார்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தேவியிட மகலாத வருணகிரி வளநாட்டிற்
    றெருக்க டோறும்
மாவிரத முனிவரெலா மயல்கூறக் கயல்கூறும்
    வலைச்சியாரே
காவிரியிற் வாவியிலே மீன்பிடித்து வருவோரைக்
    கண்டோங் கண்டோர்
ஆவியெலாம் பிடித்திழுக்குமுமைப்போல வொருவரைக்கண்
    டறிந்தி லோமே. 95

வலைச்சியார்-நேரிசை வெண்பா.

மேலா நதிசடையார் வீறருணை வீதியிலே
மாலாக வந்த வலைச்சியரே—காலா
லிருவாரு ங்காட்டும் யான்பிடிக்கக் காதல்
ஒருவரா லுந்திரு மோ. 96

செவிலிநற்றாயைத்தேற்றல்.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஒருவ னாறுமுக நாத னாளிலே
    வுயிரி னானவொரு கேள்வ னாசையால்
மருவி னாறுமென தாரு நாளையே
    வழிக டோறுமினி நாடி மீளவே
கருணை நிதிமலை பேறு மாறுடன்
    கடல்க ளேழுமலை யேழு மேழுமா
வருணர் குழுமுல கேழு மேழுமா
    வருணை நாதர்சர பாவ தாரமே. 97

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தாரிலங்கு மறைமுடிவி னடித்தருளு மருணேசர்
    தமது நாட்டில்

நாரியர்மேன் மனமகிழு மளியினங்கா ளொருவார்த்தை
 நவிலக் கேளீர்
வரிருந்தும் கைதையபொளுஞ் சோதிருக்க நீரிருக்க
 மடங்க லேடாடும்
வேரிமலர்த் தேனிருக்க விவர்கூழை விரும்பிவந்தேன்
 விபூதின் றதே. ௯௮

தலைவி பயபவ வருமை சொல்லல்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மையகொன்ஞ் சிலைவளைத்த பெருமானு மருணகிரி
 யிகாரவர் நாட்டிற்
றுமரைமண்டபத் துறைபுமடைக்கையிடையெழுதவென்றுந்
 தலைவ ருரரே
மாமுயர்கொம் பினிலேறி விசும்பலரைப் பறித்துழுனம்
 வடிவி லாதோன்
ஆண்மையர்க் கயிறு கொடு தொடுத்தணிக்க பருமையிறு
 மருமையர்மே. 99

தலைவி கையுறை யேற்றமை சொல்லல்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

ஆர்வலர்க்கழி யாவசகன்றுவா
 சுத்தனாரு ணபுரிவெற்பரே
பார்விப்பற நிர் தருமாமணி
 பட்டபாடு பகர்ந்திடலாகுமோ
கார்முழந்து முடிமணியாயிரு
 கண்கன்பிறுறு கண்மணியாய்முலை
சேர்ந்தரத்த பொழுதிரு குன்றிலுந்
 செலுமலரைநு திலமணியானதே. 100

திருவருணைக்கலம்பகம் முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

திருக்கைலாசபரம்பரைப் பொம்மையபாளையம்
சிவஞானபாலையதேசிகராதீனத்து
நல்லாற்றூர் அல்லது

துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

சோணசைலமாலை.

காப்பு.

சுராரெழிற் சோண சயிலத் திருப்பவன்
மராமொழி யன்பர் மனமாக்—குதிரைநிறை
கொண்டவனென் றேத்துங் குதைகழற்கால் யானைநிறை
கொண்டவனை யென்னுளத்தே கொண்டு.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அன்னான்மா புகழ்மூ வரும்புனை யரும்பா வன்றியென் கவிபுநின் றனக்காம், பன்னுலா மிருவ ரிசைகொளின் செவியிற் பாலிமா ணொலியுமேற் றிலையோ, வின்னுலா முடியின் மேருவின் வடபால் வெயிலொரு புடையுற வொருபாற், றன்னிலா வெறிப்ப வளர்ந்தெழுந் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 1

துவக்கற வறிந்து பிறக்குமா ருருந் துயர்ந்திடா தடைந்து காண் மன்று, முவப்புட னினைத்து மரிக்குமோர் பதியுமொக் குமோ நினைக்குநின் னகரைப், பவக்கடல் கடந்து முத்தியங் கரையிற் படர்பவர் திசைப்பற நோக்கித், தவக்கல நடத்த வுயர்ந்தெழுந் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 2

¶ சோணசைலன்-சிவந்த அக்கினிமலைவடிவினன். சோணம்-சிவப்பு, அது அக்கினியை யுணர்த்திற்று.

சிற்றறுத் தயர்செய் வினைமுதன் மூன்று மீட்டுபிணி வாவை
தாக் கிடையன், வாக்கினின் றனிவிட் டொருவன் விரும்பி
வந்தவை யின்றுரிப் புரிசெய, வுக்குறை மசிதேய நாக்கியன்
றுனைய மறுகுறை யறமைறு மதியுத், தாங்கிய முடிமேபா டோ
ங்கிய சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௩

கனிபடுலை நாவாய்க் கோதையர்க் குருதுக் கண்மணிக் கொ
டியமுக் கொன்னி, தனிமயிலை பிறவி தவிர்த்தவா வெனவிற்
சுனிபல ரில்லையெனக் கிரங்காய், பனிமதி கதிர்வக் குறைபா
டி பயின்றபி டிகைபெண வருமுத், தனிகல யிருப்ப வளர்ந்
தெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௪

கடியின் கெடுவேற் கருக்கனோர்க் குருதிக் குயர்த்தின்
றனமரு மனத்தின், வடகயில் சரண மங்கல நிலைத்தி மயக்கு
மைக் தருகுநா முனமேதா, மடலவிழ் மலரமாட் டெலிமென
வருகு மதியுறக் கார்த்திகை விளக்கத், தடமுடி யிலங்க
வளர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௫

அருக்கவி வாத னூரனே முதலோ ரன்பிலே னென்றது
வேண்டி, யிரக்குதல் பொய்ம்மை யன்பிலேனெனபானியம்
பலை மெய்யெனக் கருள்வாய், கருக்கட முமிழு மிர்க்கவுட்
பணைக்கைக் கரியுரிக் கஞ்சுகந் தொப்பத், தாக்கமுன் னெழு
கார் முகில்பயில் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௬

புரத்தரு மவுணக் குழாமுயல் வன் டிசைசுர் பூக்கவா மத
னுமுன் பெறுகின், சிரித்தவென் னகைபு நுதல்விழி நோக்
குஞ் சிறியனே னிருண்மலம் பெறுமோ, கருத்திருங்கருத
வரிமருண் டியமென் கடனற வுலகெலாங் காண்பான், றரி
த்தகி கால வடிவுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

ஆர்த்தெழு திரைகள் கருண்டெழி கடனஞ் சமுதுசெய்
பெரும்புகழ்த் தனிமை, தீர்த்திட வுளங்கொண் டவலனே

ன்றனைநின் றிருவடிக்கன்பருக்கிலையே, கார்த்திகை விளக்கு
மலைமுடி யமர்ந்த கண்டவ ரகத்திரு ளவிந்துஞ், சாய்ந்தநி
ன்றெழுந்து விளங்குறுஞ் சோணசைலனே கைலைநாயகனே

தொடையுடைத் திரடோ ளமன்புறத் துடலந் தொலைக்
குழுமை வாசந்தட னெருக்குறத், தடையறத் திகழ்பே ரறிவு
ருவாகத் தமியனேற் காகுநா ளுளதோ, புடையினிற் கரிக்
கோடிளம்பிறை புரையப் பொங்குசோ ரியங்கொடி விரி
த்த. சடையெனப் படர்ந்து கிடந்தொளிர் சோணசைலனே
கைலைநா யகனே. 9

கள்புனை யலரிப்ப வழற்படு மிழுதிற் கரைந்துகு நெஞ்சி
னின்றனையே, வெண்பசி யுருவ மொடுங்கினர் தெனதுபெண்
மப லகற்றுநா ளுளதோ, வன்புனல் வேந்த ரூர்கலிக் குட
த்து மணிமுகிற் கலயத்தின் முகத்து, தண்புன லாட்டவாடு
முந் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 10

வேலையந் துயில்கூர் மலர்தலை யுலகின் மெய்ப்பினைப் பொ
ய்யெனு மவர்க்கே, மேலவர் தருள்வ தன்றிமெய்யினைமெய்
யெனு மெனக் கருள்புரிந் திடாயோ, காலான் குமரர்த்துசின
கரம் புகுந்து காலம்பரி தெனதுல கனைத்துஞ், சாலமின்னுதி
யே கண்டிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 11

மயலினு மாயந்தும் பிறவியா மவற்றை வளர்தரு நின்வெ
ரும் கருணை, வெயிலினு நாணத்தி யெனதுளக் காலம் விரிக்
குமொ ரண் பரிதி யல்லையோ, பலிறுமா லயமோர் சைலமோர்
சைலம் பலைப்புல முருக்குறார் முகமோர், சைலமா துலறு
மெனக்கொரு மூந் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 12

புலம்புரி ருபாத் தழன்று நின் கழற்கால் புந்திபஞ் சினக
ரத் திருத்தி, நலம்புரி புதிதர் பேராவை தமியே னறுதுவா
னருளுநா ளுளதோ, வலம்புரி மணிதர் கடலென வொலித்து

விளைவுறக் கொள்கையர் தாம்போற், றலம்பரி தவத்தி னின்றொ
ளிர் சோண சைலனே கைலை நாயகனே. 13

கிரிவலஞ் செயுமொக் குதிரையுறி யுடம்பு கிலியெனக் கிலக்கு
மானத்த, வாரிதி படிய வறிந்திடா தழுது மடமையேயாய்ப்பு
கன்றுள்ளோர், வேரியல் பதுமன் றேடுமக் கேழ லின்றுகாடிய
கிளைத் திடல்போற், சாரலி னேனை மருப்புமுஞ் சோண சைல
னே கைலை நாயகனே. 14

கருத்திடைக்கி லாத கருமையா மேனி கன்றெழுத் தைதந்த
காவியம்பச், சிரத்தினி லமைத்த காந்தொடி கிள்ளையாள் றி
ணம் வலம்புரியுமா றருளாய், வரத்திரு முடியின் மதிதிருமு
டியின் விளர்த்துறத் தரத்தினி லிருள்கள், தரத்தினி லிருத்தி
விளக்குறுஞ் சோண சைலனே கைலை நாயகனே. 15

பாரொலா மிசழு மிகழ்ச்சியும் புகழ்ச்சிப் பயனென வுணர்
க்குண ரொடாயமா, றாறு சுவையி னிகழ்ந்தசொற் றுதியிறு
வக்குநின் பதத்தொழுவருளாய், வேறுவா மண்டச் சுவர்மதின்
மிசைப்பா விலக்குறு மாண்டனா ளகையாச், சாருமாலய
த்தி லிலிக்குமாஞ் சோண சைலனே கைலை நாயகனே. 16

இந்தியக் காண் முடலம்வே றுக்கிருண்மலப் படலமுங்
கிழிக்,கக்குமு மலரு மெனச்சொ யெங்ஙனிற் கண்பறக் காறு
கா ருளரோ, வந்தொரு களிறு முழுமையுங் கொன்றமலப
கை தவிர்ப்பவென் னிகந்த, தந்தியும் புலியும் வளர்த்திடுஞ்
சோண சைலனே கைலை நாயகனே. 17

முழங்குவன் பிணக்கள் விருத்தறு மலங்கள் மொய்த்துழ
ன் மகளிர்தம் மயலாற், புழுக்குமென் றனாதென் றிருவடிநிழ
லிற் புகவிடுத் தளிக்குந ருளரோ, வழங்குவென் பிறையா
றவிர்சடைக்காப்ப மணிமுடி கின்றிழிந் திடல்போற், றழங்கு
வெள்ளருவியிழிந்தொளிர்சோணசைலனே கைலைநாயகனே.

குன்றுதோ றாடுங் குமரனே யெனவுங் கொடுந்தியே மத
னவே ளெனவும், புன்மொழின் மனிதர்ப் புகழ்ந்து பாழ்க்
கிறைக்கும் புலமைதீர்த் தெனக்கருள் புரியா, யொன்றொரு
நினைந்தோர்க் குட்குழைந் 'தனமென் றுருகுமா டொருமக
மேரு, குன்றலை தாழ்ப்ப வளர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனே
கைலநா யகனே. 19

வெண்டிரு நீறு புனையுமா தவர்க்கு விருந்துசெய் தாளும்
பெருமிடியுங், கொண்டகல் விரதந் திளைக்கும்பாக் கையுமிக்
கொடியனேற் கருளுநா ளுளதோ, வண்டுழுங் குவளை மலர்
தடஞ் சுனையின் மற்றையா னவர்க்குரித் தன்றிச், சண்டி
யுண்மகிழ்ந்து கொள்மலர் சோணசைலனே கைலநாயகனே

வந்துமா மறலி யெனதுயி ருண்பான் மயிலையுண் சிரவி
விற் கின்றான், முந்திநி யெனையா னந்தவா ரிதியின் மூழ்குற
விடுத்தருள் புரியாய், நந்துமா மலையே யென்றுசா திப்ப
நனைமலர் வேங்கையு மசோகுஞ் சந்தமேன் முளைப்பச் செ
ய்துகொள் சோண சைலனே கைலநா யகனே. 21

பூமழை யமரர் பொழியமா தவர்கட் புனன்மடு விடைப்
பொடி யடக்கத், தூமொழி மனைநீ தாதுபோம் பயனில்
சொற்பகர் யுடைத்திளைக் கின்றேன், யாமுணர் மிகுபேருரு
வமாய் வரிறு மிருவரு முணர்த்திடி னன்றித், தாமுணர்கில
ரென் றெழுந்தபர் சோண சைலனே கைலநா யகனே. 22

கழைமொழிக் கொடியோர்க் கேவல்செய் துடலங் கமரு
கு மமிழ்தின்மங் குறுமல், விழைவறத் துறந்துன் றிருவடிக்
கமலம் விழைகுநர்க் கேவல்செய்திலனே, மழைமதக் களிறல்
யானைமத் தகம்பாய் வள்ளுகிர் ரோடுசெல்லரிமா, தழைசிறை
ச்சிம்புள் கொன்றெழுஞ் சோணசைலனே கைலநாயகனே

கார்தரு சுருண்மென் குழற்சிறு நுதற்பூங் கனைபுரைமத
ரிக் கருங்கட், டார்தரு குவவுக் கொங்கைதன் மருங்குற்

ஞாயலார் மையலென் றொழிவேன், சிந்தை பனியி னனிக்
தழ லெனக்கட் செவியுமோன் கேழலின் மருப்பநுஞ், சார்
தருமுலக விளக்கெனுஞ் சோண சைலனே கைலைநாயகனே.

சந்தனத் தவத்தர ரரணைத் தயர்ந்து கவமனிக் காசிநிரு
க்க, மைக்கறக் குறித்து மாட்டியங் கான்பான் மதித்திட
வில் மெபதிர்க் கிசுரே, மைந்தனைத் தனிக்கோட் டொருபெ
ருங் கனியு மறமுறம் படைத்தகே சரியுந், தந்தைப் புர
க்குங் கருவிமேகசர் சோண சைலனே கைலைநாயகனே. 25

விரைபரும் புகலிச் சிறைமனைப் பந்தர் விருந்திடக் குறவி
லேன் முந்நிற், றனியிரங் கிடுவான் வந்தனன்பதி யுதவி
யென் னயமொழித் தருளா, யினியபைந் தமிழின் பொதிய
மால் வரைபோ லிசைந்தரு காதிம மலையின், றனையயின்
நின்செறக் குருகுலஞ் சோண சைலனே கைலைநாயகனே.

பெண்ணருங் கலையமுதமே யெனப்பெண் பேதையர்ப்
புகழ்ந்தவத் திரிவேன், பன்றுறாத் தொடர்பிற் பிந்த வன்
கிருதி பலன்றாவதிர்த் தறிந் புகழ்வேன், கண்றுறான்ரவின்க
ரவபலக்கரத்துக் கதிர்கநூறு யிரக்கோடித், தண்ணிறங் கா
லா துயர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநாயகனே. 27

உபத்துரா விடைப்புக் கோதைய கர்ந்து லொளிமணிப்பா
ம்புரின் றொலான், மயக்குமென் றனக்குன் பதமருந் தாதவி
மயக்கமென் றொழித்தருள்புரிவாய், முயக்குமார் புகழ்ப்புறம்
புரவிக் தணர்ந்து முத்தவேன் பத்தரிற் றகல்வான், றயங்
கு மீன் முத்தபத்தர்வாழ் சோண சைலனே கைலைநாயகனே

பெய்ந்தவ ரடிக்குத் தேவரின் திறத்தும் விளங்குமா கமெ
உணர்ச்சியிலும், பத்தவர் கொடுஞ்சிற் பசவுறு சையிலும் பொ
ருந்துபோக் கெனக்கருள் புரிவாய், முந்தமு மாவ மணிசனு

மெறிந்து முகிற்றிரைப் புனற்றெயின் மடவார், கற்றைகள்
கடியுஞ் சாரலஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 29
பாயும்வெண் டிரைப்பேராழிசூ ழுலகிற் பழமொழி யொ
ழியமெய் யடியா, ராயுமென் மலரோர் மலையன வரியவைம
ர்ந்தநின் கோலம்யான் மறவேன், றாயவென் மதியிற் களங்
கமென் றுரைப்பச் சூழ்பசிக் கொடிபசி யருவச், சாயை
சென்றுறநின்றிலங்குறுஞ் சோணசைலனே கைலைநாயகனே
டமிடு பசும்பொற் புரிசைமேற் கொன்றை நளினமென் மல
ர்க்காந் தெறிபூம், படையொடு தாங்கு வந்துமென் விடயப்
பனைப்புழி நிலையெறிந் திலையே, யடிகடு நிழல்சென் றெழு
கட லடைய வகல்பெரும் புறத்தவா ரிதியிற், றடமுடி நிழ
ல்சென் றுறவளர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 31
யாவுமா முமையுன் னுமுழை முலைப்பா லிந்துபா டச்செ
யா வெளிது, மேவுமா தபர்செல் சூலமோவெ ளிதும் விடு
த்துதிற் பாடுமா றருளா. யோவுமா னலது தொல்லுருக்கொ
ளின்மே லெழுந்தெறிந் திடுமென நினைந்து, தாவுமானினமெ
ன் னிகந்துசூழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 32
விருப்பொடு வெறுப்பு மகன்றபே ரின்ப வெள்ளத்துள
ழுந்துநின் னடியார், இருப்பத மிறைஞ்சி யவர்க்குவே ளா
ண்மை செய்பெருஞ்செல்வமே யருளாய், பொருப்புக டொ
றும்கீழ் பொங்குமெவ் வருவி போன்றுதி லிலக்கிடையறு
மத், தரிப்பருங் கருமை பொழிதருஞ் சோண சைலனே
கைலைநா யகனே. 33
பொங்குறு கலிறுவர் கற்புவ்வாய்க் கிலங்கு புன்னைய மட
க்கையும் பொருதரு, மிஞ்சுசன் சூடலி யங்குவான் கழியினி
ருந்தமிற் புலவிரன் புகழார், தாங்கவெம்புறவர் புனத்தெ
பான்கா அணித்துகட் டாரம் மிசைபா. தங்கவென் மருப்
புப் பரப்புறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 34

போற்றிடில் வறிக்கவ் மகளிரை யனைத்துப் புணர்ந்தி
மிரம்படிக் கொடுக்கிச், சூழ்ந்திடுமவர் செருக்கு சக்தியிற்
றெண்டனேன் வரவருள் புரியாய். வாழ்த்திடுமவர்க்கவர் டிரு
குதாய் முலைப்பால் வழிந்தொழு குதலிலை வடியார், தாழ்த்
தெழுவருதி பொழுதுவந் சோணசைலனே கைலைநாயகனே

சேர்த்திடு மொருசெல் கோல்கொடு கொடுங்கோ லியிர்த்
திட லிலக்கைசெய் நடைக்கோன், கூர்த்தவன் பொடுமின்
றிறைஞ்சப வழுக்குள் குளாகழ லிரக்கவந் சுவல்பான்,
சேர்த்திடு மடியான் பெருமுலை புவனம் சிறுமலை சளைக்குத
வாமற், சார்த்திட விருப்பி வளர்த்தெழுஞ் சோண சைலனே
கைலைநா யகனே . 36

தெருமரும் பிறவி தனையகன் றிடாத தேவரைத் தேவ
சென் றெய்ணி, யருமருந் தினைய நின்னையடை யாத வறிவி
லாரவப்பிணி யறுமோ, சரிமருந் தனைந்த தொழுமைவா
யிற் கார்வர விரைந்தெழுந் துறன்சே. சரிமறைத் திருத்
தாறுதந் சோண சைலனே கைலைநா யகனே 37

அண்டுங்கம் பலசென் றிடவிருந் திடினுமன் றியோ ரிமைப்
பினி லுடல், மாண்டிடு மெனினு மன்றுநின் கமல மலரடிக்
கன்பரா யிருப்பிற், பூண்டபன் கயில்வேற் குதலையத் திருத்
தொற் புகல்வன்மே லிவர்செய லெனமாரத். தண்டவர் வந்
தியர வினைக்குறந் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 38

விராவிடையிவரு நின்னைப்பிற வாமை வேண்டுநர்வேண்டுக
மநாம். பெருந்துற தமிழ்ச்சொன் மலர்தினைக் கனியும் பிற
வியே வேண்டுவன் றமியே. விருசுடர் கருமேல் பிழ்வரை
பொருந்த விடையுதன் மணிக்குடக் காவைத், தனாயிடை
யிருத்தி நிற்பனே சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 39

பூண்மணிப் பசும்பொற் பூணின முலையார்க் குளத்திட
மெலாமனித் தடியார், கன்பணிக்கமையா விருந்துசெய் தரு

ளிகளைமிருப் பதற்கிடம் புரிகியன், வெய்யமணிக் கழைமுன்
கரியகெற் றிதழ்வெங்கைபொன் சொரியமாசுணங்க, டன்ம
ணிப்படைக ளவிழ்த்திடுஞ் சோண சைலனே கைலாயகனே

அருங்கலம் புனைய மகளிரோ ரிருவ ரணிமணம் புணர்த்
திவா ரணமுந், தாங்கமும் புலவர்க் குதவுதின் றனையே தாதி
த்திடா தழன்றனன் வறிதே, மருங்குநின் றழகா லத்திதா
ங்குவபோன் மரைமலர்ப் பெருஞ்சுனை யொடுபூந் தாங்கநின்
றிலங்க விளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலாயகனே.

எனிறு மமார் கடைகட லளித்த விருளொரு மணிமிடற்
றடியே, நுனைவ லிருளுங் கலந்திடிற் கருமை யழகுமிக் கில
ன்றுறுங் கண்டாய், மாவொழில் வராக முழும்புழை யணங்
தன், மணியொளிப் பிழம்பெழல் சிறுதித், தாறுவின்முருக
வெழுதனோர் சோண சைலனே கைலாயகனே. 42

மின்னவிர் சடிலக் கற்றையு மருள்கூர் விழிகளுந் திருமு
கத் தழகுங், கன்னவி றிடரோ ரான்குமி ரடியுங் கண்டு
கண் களிக்குநா ளுளதோ, விண்ணிசையொலிகேட்டுருகுதல்
கடுப்ப விழிதர வருவிகும் புருடர், தன்னிக ரிசைகூர் சார
லஞ் சோண சைலனே கைலாயகனே. 43

அன்னிமெவண் டிருநீ றுடன் முழுதணியு மடியவர்ப் பெதி
னெழுந் திளங்கன், றுள்ளிதின் றுருகு மன்னையின் மனநெக்
குருகுபு சென்றிழைஞ் சிலனே, வெள்ளிவெம் புலியென்கரி
திரு மேனி யெழுத றகாதென வைகுண்டு, தன்ளியங் தருவி
யிழிதனோர் சோண சைலனே கைலாயகனே: 44

இழைமெபனத் தளர்விற் றிடையுறு முலையா ளொனக்கு
வன் புகலிவெள் தயின்ற, கழுமணிப் பசும்பொற் குலவுபாற்
கின்னைக் கழுவுநிர் வார்ப்பதற் குரையாய், முறையிடைக்
கதிர்மா மணிவிளக்கேற்றி முசுக்கலை பிறைவொடுமசோகந்,

தலை
முடியிடைத் தருமி யுறக்குமஞ் சோண சைலனே கைலை
நா யகனே. 45

வினைவழி யுடலிற் கழைந்துறு முனைவே வெகுண்டினர் பிணி
சொரி புணரா, நினைமலர் புனைநின் திருவடி யடைவாருடோ
டும் வேவுகுல குலகர், கினையிருள் காந்த விடமறிந்துணைப்
போக் காட்சியிற் புனக்கிளிந் தொகுதி, தினைவெறிமலிகள்
முளைபுகுந் சோண சைலனே கைலை நாயகனே. 46

மாங்குயின் மிறந்துகாவலர்ப் புலவன் மறப்பது முடி
மிசை யிருத்தும், பூங்கழ லடியேன் றலைமிசையிருத்தப் புக
லிது மெங்கொலோ யிரங்கா, யோங்குறு மண்ட கோளகை
யளவு முயர்ந்தமேர் மழலிடை முகலிற், றுங்குபு கடக்க
விருக்கிடுஞ் சோண சைலனே கைலை நாயகனே. 47

ஈரமு மருளு மொழுக்கமுஞ் சால்பு மின்றொறு மிக்கிய
பகைவெல், வீரமு மருளி யெனதுவெம் பிறவி விலக்கிபாட்
கொள்ளுநா ளுளதோ, வாரமு மகிலுந் தடிந்து செம்மணிக
ளரித்தெறிந் தெழும்வலிக் குறவர், சாரலி னிறைக்கு மிறைக்
கிறுகு சோண சைலனே கைலை நாயகனே. 48

தொகையிரு மமரர் முனிவரர் பரவித் தொழுதகை பெரு
வினை சமழ்ப்பும், புகையிரு மலமன் படத்திடை நெருஞ்
சப் பழுதி யனாதல்கள் றெவக்கேன், குகையிரு வாயிற்
சோதிமா மருந்தைச் குளிர்மதி யிமுங்கவாய் வைத்த, தகை
மிகு மூரத் திரைசேர் சோண சைலனே கைலை நாயகனே.

சினப்படு முனக்கொன் றவரனை வெயிலுஞ் சேர்ப்பது
கருடனைக் கிடசவன், டினப்படு மணி வைகிய நெடுபுல்வி
நடுமோன் றுதலை குடைத்தே, மனப்படு மடமையுளன்
சில பெரிக்கு மைந்துறைத் தமையவர் களப்பு, தனப்பு
வடிவந் துறைந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலை நாயகனே,

வாய்பரி கரிதேர் சிவிகைபோற் குவியன் மணிப்பணி
பெரும்புவி யாட்சி, யாப்பரி சலவென் றன்பத மருவி னன்
றியென் கவிகளின் கவிகள், காம்பரி மூன்றும் மதகரி
வரிந்த கைவிட போதலாற் கதிர்த்தேர்த், தாம்பரி துறுக்
கென் றார்ந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 51

நன்றறு தாயாப் பிறவிவெங்கொடுநோய் தொலைப்பிறுந்
தொய்ந்திடா துறிறு, நின்னடிமலரை யன்றியான் மறந்து
நினைப்பதெறு விறக்கும்வா னவனா, மன்னளி பருக வுடையி
ருன் மதுவும் வாரண மதமும்வெள் ளருவி, தன்னொடுமிகலி
யொழுகுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 52

மீறு வழலால் வருந்தொடும் பிணியானிருதரா லலகை
யால் விலங்காற், சோரரால் வருந்து மவரலர் நினது ஞாயநா
மம்புகன் றிடுவார், சிருவா பணியா ளிபர வுதலாற்றிசையுற
மின்னகையா லெழின்மை, சார்தலா லுமையாள் விழிநிகர்சோ
ண சைலனே கைலைநா யகனே. 53

முகவிளக்கென்ன மணிக்குழை மிளிர முலைமுகட் டணி
பெற யலையாள், பகல்விளக் கென்ன வொளிசெட வரும்பொ
ற் பாவையர்க் கிரங்கிடா தருளா, யகவிளக் கென்ன வகநிரி
செய்தி யார்க்குவே ரின்றியே யெழுந்த, சகவிளக் கென்ன
விளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 54

சீவியோ டுலைநா டொறுமருச் சிந்து நின்றெழில் புரிந்தி
டவுடற்றுந், கூவியோ தனமென் றளிப்பவர்க் கன்றிக் கூற்றி
னோக் கடக்குமா றறிந்தோ, மாவியோ சனையின் வணங்குறு
ங்கைலை மலையிவே திக்திடக் குவித்த, சாவியோ தனமென்றி
டத்திகழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 55

தோற்றிடும் பிறவி பெறுங்கடல் வீழ்ந்து துயர்ப்பிணி
யெறுமலை யலைப்பக், கூற்றெறுமுதலை விழுங்குமுன் னினது

ருரைகழற் சரைபுக விடுப்பா, ரேந்திழம் விளக்கிசர் வேலை பட் டகத்தி விருளெலாந் தன்பெய ரொருகாற். சாற்றிய மொழிக்கும் விளக்கெனுஞ் சோணசைலனே கைலைநாயகனே

சுந்தர மிருந்த மடமுதி ரயின்றுங் காளைத் தலைத்திருப தமும், மந்தர கிரிக்கு மின்னிலை யறியா மருங்குல மொழிப் பேசு முமையா, ளிந்திரன் வனத்து மல்லிகை மலரி னின்றமட லாத்தியத னிறைத்த, சந்திரன் முடிமேல் வைத்தவந் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 57

கும்பமு லாமுலை மலர்த்திடு முகமுங் கொண்டுநின் றிருவலம் புரிவோர், மெய்ப்படு சரண மலர்ப்பொடி மேனி மேற்படப் பலம்பொடி படுமே, பூம்பொழிற் புகலிக் கிறைவரு ளிவற்றுச் சேர் புன்னியத் தலங்களி னடைந்து, தாம்புகழ் பதிகத் தொடர்புகழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 58

காணமே மருவும் விலங்கினுங் கடையேன் கற்பனைகத்தி லேன் விடய, ஞானமே யுடையே னறிஞரைக் காணி ஞாலி லேவப்புக ழானதோ, வானமே யாவு மெடுக்கிரி மலய வாதமோ அறிபவர் கட்குத், தானமே யுதவ வார்த்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 59

விழைவொழி மறத்செய் தாய்கவென் றுரைத்தும் விதியி னாக் கவலுமென் றெனவுங், கழைநிகரி னெடுநுகல் யாக்கையின் முனிந்து கடக்குமேன் பவமொழித் திடுமோ, மழைமுகில் வர்த்த கயந்த்துவின் படரு மயிதரு புகையென வெழுந்து, தழைதரு வுண்மை விளக்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 60

வாத்திய முழங்கச் சிவிகையுங் கரிபு மாதியூர்த் தலைவரா ழ்ந்தவரு, மேத்திய மொழியோ டிசைக்கையா ரின்குற் றேவலே வாழ்வென வறிந்தேன், பாத்திய மணிகள் கொண்டு-

ழைத் திலங்கும் பாரவா சிகைமணி மேகஞ், சாந்திய தெனவில் வளர்ந்துயருஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 61

குலத்தினிற் பிறந்து மலகிறால் கற்றுங் குணத்தினிற் சிறந்துநல் விரத, பலத்தினிற் கவர்ந்து நின்னடி யவர்க்குப் பரிவிலார் கதியிலா தவரே, கலத்தினிற் பொலிந்த விமயமின் றெடுந்த கன்னிநன் னிடைமிசைக் களபா, சலத்தினிற் குறுதி கொடுத்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

மூடக விருளோ டுன்னையின் றுண்ணுமுலையா சாலகத்துழ் வமிலன், குடரு மொழியா லடைந்தனன் றமியேன் குள்வமூவா தூசீ யருளாய், வீடுறுங் கவரிபிழ்விழ வுறல்கார் மிசையணம் பன்றிதா மாறித், தாடலை தருவ வடைதனர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே 63

ஐபநான் மருங்குன் மாதர்மேல் வைத்த வாதாவுன் பதாம்புயத்து, மெய்புறு நறுமென் கலவையின் விருப்பு வெண்டிரு நீற்றினும் வருமோ, செய்யுறு திணைவீழ்க் கிடுபசுங் கிள்ளைக் குழுக்கடோ ரணமென வெழுந்து, தையலர் கடியப் பறந்துயருஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 64

கவலிறா டமைத்த விழுதென வுருகக் கற்றநின் றுள்ளமென் கரங்கள், புனலுமாய் மலரு கொடுநினைப் பூசை புரிந்திலவென்செய்கோ வுரையாய், சினவுநோய் மருந்து வேறுகொண் டிருக்குஞ் சிலம்புக ளுனைவுட் கொள்வோர், சனனநோய் மருந்தா யெழுந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 65

வல்ழுறு மணிப்பொற் கோயில்போய் வரவ லுறக்கொடுத்தாங்குநீற் புணர்த்தாப், பாழுறு மனம்பே ரவாக்குடி யிருப்பப் பண்ணுமென் கண்ணுறகண் ணுவையோ, வீழுறு மெயினர் கிழங்ககழ் குழியும் வேழம்வீழ் குழிகளு நிரம்பத், தாழுறு மருவி பொன்சொரி சோணசைலனேகைலைநாயகனே

மைம்மலிப் பழிப்பி லுள்ளறி யாமற் பலிகொளுங் கலிப்புனை
யடைவார், மெய்ம்மிசைக் கருந்தோல் கஞ்சுகத்துடனும் மின்னு
மிளைப்புனைவா ருளரோ, செம்மலர்ப் பதம்பா டலங்கொ டங்
கிடவாங் கிருமுடி கடப்பினுமுயர், தம்முயர் செப்பி னடங்
குமந் சோண சைலனே கைலநாயகனே. 67

செந்நுய இலத்தின் வருந்தபு பிறக்குஞ் செல்வரு நாடி
யின் பிளிப்பு, நெக்குற வழிவு கலங்குநாக் காடுகின்றோறு
முளமயலுதக் கின்றேன், பொய்க்குறு முகில்கள் டரிகரி
யென்று முழக்குமு யாகவென் றுக் தக்கவர் முழுக்கு மெதி
ரெழுந் சோண சைலனே கைலநாயகனே. 68

யாவருமுய்ந்திறவித் தாபருகிக் குறநால் வாய்ச்சிலம் பிக்கரு
ப்பரிந்த, வருளிபெயன் றன்னவத் தடைத்தன ளிலிகின்கருத்
திலாயினமைதன் றறியேன், முரணிபம் பருகைக்கை தலை
மிசையெடுப்பமுழைகரும் பாம்பென மனிதர்த்,தாணி
யுள் வெருவி யகன்றிடுஞ் சோணசைலனே கைலநாயகனே

அக்கையின் வைத்தகூர்ங்கனன் மழுவா லருவினைக் கா
டறுத் திறுத்தூறா னுளனோ, போக்குரு செக்கர் கருவிசும்
புறவென் புரத்தெரி கதுவிட நோக்கிநின், தங்குதலொப்ப நி
ன்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலநாயகனே. 70

கருக்குழையும் புலனும் விரிக்குமூ தமிழர் தன்றுநல் வினை
முடித் தலன்றே, யிருந்துஞ்செவ் வழவ ரிளமுமென் றநரி
பெல்லாரின் னடிமைசெப் தருள்வாய், முருக்குமங் கதமா
மணியும்நற் தகன்ற முழைதழுத் தெனவுநாம் வெருவித்,
தருக்குமெயன் புலிசென் றுறமருள் சோண சைலனே கை
லைநாயகனே. 71

அக்கரி குமரி யந்தரி கௌரி யம்பிகை யமிருள்மணி ம
தப்பி, சுந்தரி யுமையுள் ளொருபுலை பெண்ணின் அன்னமியைவா

ழ்த்தருமா றருளாய், வந்தரி சுருதி மருங்கினிற் பாடவயக்கு
றும் புருடோத் தமனும், தந்திரி யிசையாழ் பாடுமுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே. 72

நீக்குறு மயறு நிலைத்தபே ரறிவு நின்றிரு வடிமலர்க்
கன்பு, காக்குறு மனமு முடைய மெய்த் தொண்டர் கணத்
திறு ளென்னைவிடுத் தருளாய், தேக்குறு மிருவிற் கன்னல்
காட்டுவபோற் றென்றல்வந் தசைதொறுமெல்லத், தாக்குறு
காந்த டுடுப்பலர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 73

பவமிலே மினியா மென்றிரு மாந்து பயமற விருந்திடப்
பத்தி, நவமிலே மடியே மென்செய்வா னிருந்து நாளினை
வறிதொழிக் கின்றே, மவமிலே மிமையா விழியினாற் காண்
கையால்வலங் கொளவடி நிலந்தோய், தவமிலே மெனவான்
சார்தொழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 74

கண்களிற் பரிந்து கண்டுவப் பனவே கைகளிற் றொழு
பவே செவிகள், பண்களிற் புகழும் புகழ்ச்சிகேட் பனவே
பதமினை வலம்புரி வனவே, யெண்குபுற் றிடப்ப வெழுமணி
காவா விருந்துசென் றிருள்கவர் வனபோற், றண்கதிர்க் கற்
றை கான்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 75

நிணைந்திகழ் வடிவேற் காளையே யென்று நேரிழை யவர்
விழைந் திடுவார், குணந்திரி தளிரின் மடியவே கண்டுகொ
டியனென் வாழ்வுவந் திருந்தேன், மணந்திமிர் மகளிர் சிலம்
பொடு மைந்தர் வார்கழ றுவக்கிட வலம்போய்த், தணந்திடு
மமபந் தவிர்ந்துநான் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

மாந்தளிர் கவற்று மணிச்சிலம் புடிகள் வடுவகிர் பொருவு
ம்வா னெடுங்கண், காந்தளி னிமைக்கு மங்கையென் றவலக்
கன்னியர்ப் புகழ்வினை யறுமோ, பூந்திரை சுருட்டுங் கடல்

காடகுமரோன் பொறியா வின்றிமா தவர்க்குச், சாந்துய
ரகற்று மருந்தருள் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 77

சித்தமே கலங்கி யிணைவிழி யிருண்டு செவிகளுஞ் செவிடு
பட்டைம்மே, லுந்திட வுயிர்போம் பொழுதுநின் வடிவ
முளங்கொளும் பரிசெனக் கருளாய், மந்தர சைலந் தருவி
டக் காத்து வைத்திடத் திவிமைய சைலந், தந்திடு மமுதை
வைத்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 78

நயங்கொளு மலரா னின்றிரு வடியை நாடொரு முயிரு
னுங் கூற்றம், பயங்கொள வகலா தருச்சனை புரிந்து பாகதி
யடையுநர ளுளதோ, வயங்கொளும் விடயப் பெரும்பகை
கடந்து வானநா டாண்டிட மதிப்போர், சயங்கொள வடை
தற் காரணமாஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 79

பிரம்பொரு கரங்கொண் டடிப்பகந் நிசர் பெருங்கல்வீழ்
பாசியி னிமையோர், சிரம்பொர வொதுங்கி நெருங்குநின்
னவையிற் றிபனே னணையுநா ளுளதோ, வரம்பொரவகன்ற
விலங்கிலே நெடுவே லமர்ந்தகட் கிரிமக ளிணைக்குஞ், சாம்
பொர விருந்து விளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா
யகனே. 80

காமரை முனிந்த முனிவரர் புகுமெய்க் கதியிடைப் புக
விடுத் திடினும், பாமர னிவனென் றிருளிறுய்ப் பிறுநின்பத
மல ரன்றிவே றுளதோ, வாமரை பொருந்து முலகுள குவ
ட்டு மங்கைமகள்போ லாதுறு முலையாந், தாமரைபொருந்து
மாதுள்வாழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 81

தொடுக்குமா கமங்க ளெலாஞ் சொலைந்தெழுத்துந் துணி
ந்தவெஞ் சிறுக்கையாற் பகையைப், படைக்கைதா னிருந்து
மஞ்சுறு மவர்போற் பகட்டுமா மறலியை வெருவேன், மடக்

ருவர் கலாப மயிறுயி லெழுந்து மருவலர் வேங்கை மீதக
வந் நடக்கைவா ரணங்கள் பிளிறிடுஞ் சோண சைலனே
கைலைநா யகனே. 82

நிந்தியா துடல முழுதநீ றணிய நேசியா தமலனைத் தெ
ழுந்துஞ், சிந்தியா தழலு மெனைக்கொடுங் கூற்றென் செய்
யுமோ வறிந் திலேன் றமியேன், வந்தியா வரவ மன்றிடைக்
கண்ட மலர்சிலம் படியைமன் றுணிபோய்ச், சந்தியா தய
ரவொளித் திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 83

மங்கையர் பாரக் கொங்கையங் குவட்டு மதர்விழிக் கட
லினுளாகக், கங்குலி னூடுஞ்சென் றவென் மனத்தைக் கதி
யிடை நடத்துமா றெளிதோ, செங்கதிர் காலை மாலையுந் தங்
கச் சிலம்புள வெனக்கடும் பகலிற், றங்குறநீடி நின்றிடுஞ்
சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 84

கண்டிகைக் கலனே கலனென விழைந்து காயமே லணிந்
துவெண் ணீற்றுப், புரண்டாக் குறிசேர் நுதலொடு நினை
யான் பூசனை புரியுமா றருளாய், முண்டகச் செழும்பூ வென
விளக்கெரியு முடிமிசை முத்துமேற் கட்டித், தண்டிரைக் கங்
கை யாறுசேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 85

நாவினைந் தெழுத்து மந்திர மலாத நவிற்றுவோர் தமை
யுநீ யிருப்பப், பாவினங் கொடுபுன் மனிதரைப் புகழும் பா
மரர் தமையுமென் றொழிவேன், கோவினம் புரப்பக் குன்ற
மன் றெடுத்த குன்றமம் பாடகக் குன்றந், தாவினஞ் சிலையெ
ன் றெடுத் திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 86

திங்களுங் கதிரு மிலங்கியமானுந் திகழ்பெரும் பூதமோ
ரைந்துங், கங்குலும் பகலுங் கடந்தநின் வடிவங் கண்டுகண்
களிக்குநா ளுளதோ, பொங்குகுங் குழியக் கலயவா ரமுலிற்

புகையெனச் சரோருக வல்லி, தம்முடன் றெழும்பொ
ய்கைசூழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 87

போதியெனப் புலன்களெனக்கர ணங்கள் பூதங்க ளெ
னவிலா தடங்க, வறிவெனத் தமியேற் கொருபொழு துக
வியருவினைக் குறும்பற வெறியாய், செறிமுலைக் கரியுஞ் சிற்
றிடை யரியுஞ் சோமனா மைத்தினைக்கட்டுங், குறிவெனக் கனி
ன்பெற் றிலங்குறுஞ் சோணசைலனே கைலைநாயகனே. 88

பொன்னிடத் தடைந்த மணியென வடைந்து புண்ணி
யர்க்கருளுநின் பதங்க, ளென்னிடத் திருப்பி னடைந்த
செம் மணிபோ லெய்திய தம்மவோ வியப்பே, மன்னிடக்
கடலு ளடங்கும்வெற் பன்றி மலைதரு மருட்பெருங் கடலை
த், தன்னிடத் தடக்கு மலைபெறுஞ் சோண சைலனே கை
லைநா யகனே. 89

நீக்கிய நேயத் தவர்க்கறி வரிய நெடியவ னெஞ்சகன்
றிடாத, தேங்கிய சோதி மன்றளா டுவவென் சிந்தையு
ளடப்பநின் பதங்க, ளோங்கிய மூங்கிற் றலைமிசை மலர்வீ
ழ்ந்தழுமணி புரியிருள் மருவித், தாங்கிய வால வட்டநேர்
சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 90

எழுபசும் புல்லும் புனலுமெய் விடத்து மிருந்திடப் பின்
த்தவவ் விடத்தே, விழைவொடு வந்து தோன்றலி யிருப்ப
வினின்மா னுடர்பிறந் துழல்வார், மொழிதரு கருணை யல்ல
வெனும் பெயரன் மொழியொரீஇ வேற்றுமையுந் தொகை
யைத், தழுவுற நின்று வளர்த்திடுஞ் சோண சைலனே கை
லைநா யகனே. 91

வேணவா வகன்று நின்றிரு வடிவின் மெய்ம்மையன்
டைந்துபோய்ப் பிறவி, நாலுவா ரினங்கள் றிம்படி-

தூய ஞானநாட் டம்பெற வருளாய், சேறுலா மதிபக் தவ
ழ்பெருங் குடுமிச் சிலம்புகள் சிறுதூரும் பாகத், தாறுலா
பொழுந்து வளர்ந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

நின்னையே நோக்கி விடாதகட் புலநு நின்னையேநினைக்கு
நெஞ்சகமு, நின்னையே துதிக்கு நாவுமென் றருளி நின்றிரு
வடியின்வைத் தருள்வாய், தன்னையே தினைக்குஞ் சகமெ
லாங் காட்டுந் தானியோ டிகலிமே வினர்க்குத், தன்னையே
காட்டு மலையெனுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 93

மின்வளங் கவருஞ் செஞ்சடா டவியும் விளங்கொளி மா
ர்பும்வா னுதை, மன்வளங் குறுநின் பதாம்புய மலரு மணங்
குடி யிருக்குநா ளுளதோ, பொன்வணம் புரியுங் காகமொ
ன் றினைப்பொற் பொருப்பென வடைபொரு ளனைத்துந்,
தன்வணம் புரியும் பொருப்பெனுஞ் சோண சைலனே கை
லைநா யகனே. 94

குருமணி மகுடம் புனைந்தல காளுங்கொற்றவ னாதலினெ
ன்சட், கருமணி யெனுநின் றொண்டர்குற் றேவல் கருதியா
ட் பட்டிட லினிதே, பெருமணி விசும்பி னுச்சியினெழுந்த
பின்னையங் கதிரென வரவங், கருமணி யொளிவெண் மதியு
முஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 95

சிம்புளாய் மடங்க லுறழ்வலி கவர்ந்த திறலுமெப் புரஞ்
சுடு திறலு, மம்புயா தனத்தன் முடிகளைக் கிட்ட வடலு
மேத் தினர்க்கிட ருளதோ, வம்பர்மா மதியி லங்கையிலிரு
க்க வுழைகுதித் திருப்பவா சழல்வான், றம்பமா யெழுந்து
நின்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. 96

அஞ்சலென் றவலக் கெர்லியனேன் றனைநின் னடியரிற்
கூட்டுக வுலகி, னஞ்சமுண் டிருண்ட கண்டமென் றுனது

நற்கள மீகற்பவ ருளரோ, வஞ்சனைக் கள்வனோ டிளவ
லோ டிகலி வலங்கொள்வா நின்றும்வர் குறிறுக், தஞ்சமெ
ன் றிடாது நின்றிடுஞ் சோண சைலனே சைலநா யகனே.

அணிந்திடு கலனுஞ் சாந்துமொண் டுகிலு மரிவையர் போ
கமும் பெறுவான், றுணிந்திடு மனமென் றுனைப்பொரு ளா
கத் துணியுமோ வறிந்திலேன் றமியேன், பணிந்திடு மயன்
மால் பெருமைக ளனைத்தும் பறவைகொண் டெழுதலாய்
முடிந்து, தணிந்திட நிமிர்ந்து நின்றிடுஞ் சோண சைலனே
சைலநா யகனே. 98

பூவுறு தடமு மதியுறு விசும்பும் பூணுறு முறுப்புநின் னுல
காள், கோவுறு நகரு மென்னசிவன் மனநின் குறைகழன் ம
ருவுநா ளுளதோ, வேவுறு மனைசெய் பவர்கொளமசக்தாங்
கோக்கல்க ளுனவுன் விளர்க்குத், தாவுறு முயர்வி டளித்
தருள் சோண சைலனே சைலநா யகனே. 99

சீரணி புகழுங் கல்வியுஞ் சிறந்த செல்வமு மில்லில்வாழ்
பவர்க்குப், பேரணி கலமென் புதல்வருங் கதியும் பெறத் து
றப் பவர்க்கருள் பவனீ, நேரணி கதியை மறந்தவர் கண்டு
நினைந்துற மிக்கபே ரருளாற், றூரணி முழுதுந் தோன்றிடுஞ்
சோண சைலனே சைலநா யகனே. 100

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஏறூருஞ் சோண சயிலனுக்கென் றான்றாம்
பூறா மாலை புனைந்தளித்தான்—மாறாப்
பவப்புணரி நீந்திடப் பாசுரநூல் செய்த
சிவப்பிரகா சத்தரவன் தேர்ந்து.

சோணசைலமாலை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நமசிவாயசுவாமிகள் அருணாசலேசுரர்பேரில்
அருளிச்செய்த

சாரப்பிரபந்தம்.

காப்பு.

எக்கணக்கிற் கெட்டாத வின்பக் கடலளிக்கு
முக்கணக்க னின்றெடுத்த முன்னவன்ற—னிக்கணத்திற்
சந்தமிகுஞ் சாரப் பிரபந்தந் தான்சொல்லக்
கந்தமலர்ப் பாதமே காப்பு.

ஆசிரியவிருத்தம்.

அரகரா திருவணா மலைதேவ னேசர ணார்பிளாய் வந்தித்தவன், அடிகளரு ளுருவாஞ் 'சிவானந்த தேசிகற் கடிமையா நமசிவாயன், மருவியே நமதிடம் பரிவுடன் விரவினீ வந்த காரிய மேதுகாண், மாதேவனேயுமதுபேரிலன் பாய்த்தமிழ் மாலைபா டிக்கொணர்ந்தேன், பெருமையா, யெதுவேண்டி நம்மீதி லதனைநீர் பேசியே கொண்டுவந்தீர், பிஞ்ஞகா சம்சார சாகரத் தினில்வைத்த பிரபஞ்ச வாழ்க்கைதனிலே, மாபென்று மகவென்று மனைவியென்றும் பெரியவாதனையினால் விசனமாய், வறுமையறுதீரவும் வதுவையது செய்யவும் வந்தன னுமைநாடியே. 1

எனைநாடி வந்ததா லியாமென்ன செய்குவோ மெமக்கொருவர்செய்வதன்றி, எங்கையிலொயாதுள துனக்கொன்று சொல்கிறோ மெமக்கடிமை யானபடியால், உனைநாடு மன்பர்களுந்தமர்க ணல்லவர்க ளுதவிசெய்கின்ற பேர்கள், உலகத்திதிலே நல்லதர்மிஷ்டி யனைவோர்க ளுண்டுகா ணீயுமவர்மேல்

தீராயினிய கவிசெய்து செல்வவையா றுன்றனைக் குறவிகப் பாது செய்வார், தற்பரா கல்லது நீர்சொன்ன வாக்கெனது சாவ்வயிறு தனைவளர்க்க, வினைநாடு முலகத்தினரமரை வந் தனைசெய்து வேண்டவே கைகாட்டினீர், வினையல்லவோ வெனது வெண்ணமது நிறைவேற வேண்டியது செயல் வே ண்டுமே. 2

அலட்டவேண்டாம் புலவரே யெம்மை யுள்ளபடி யாய்த் தரிய வியலவகேளுநீ, அன்னையுந் தந்தையு மில்லாத தனிய ரெ னம்மைவிடு மருவினிமைய, மலைக்காவலன்மகள் பெண் டொனக்கவள் தந்த மைந்தரிருவர் களின்மூத்த, மைந்தனுக் கிவ்வமோ கலியாண மிலைபெரு வயிற்றில் விளவனுக்கு, நலக்காமமித்திரன் கன்னிகாதானமாய் நயப்புடன் செய்து வித்தான், நாணறக்குறமா தினைத்திருடி பலபேர் நகைக்கவே கூடவைத்தான், தலைக்கோ முழுக்கென்னை யில்லாமல் மயி ரெலாஞ் சடைபிடித் ததுபொருமல், தன்னிரு மதியமு மெ க்கொமுஞ்சமை தான்வைத்தனம் புலவரே. 3

உடுக்கின்ற வஸ்திரக் கானகத்தினின்மேவு முழுவையின் றோலதாகும், உடற்குளிர் பொருமலே புகர்முகத்தானை யுரித்து மேல்போர்த்தினேன்காண், தொடுக்கின்ற பூவணஞ் சர்ப்பங்களாலவன்றி தொங்கலோ தலைகள்சரமாஞ், சொந்த மொரு காசுக்கு மவகாச மில்லைகாண் தொலைப்பா யுனக்கு ரைத்தோம், நடக்கின்றசெய்திதா னென்னென்று சொல்கு வோ நால்வரோ டொப்பில்லைகாண், நானவே காளியுட னுடி யொரு காலுமோ நான்றவாதக் காலதால், எடுக்கின்ற மா டொன்று மாடென்று கையினிதன்றி வேறில்லையாகும், இலகுமபூவேந்திரே நால்வரிதை யறிவார்களின்றுமோ கே ள் புலவரே.

கொட்டுடன் கூடையுந் கொண்டுதான் பிட்டிடுங் கூலிக்கு மண்சுமந்தோர், கூசாமலே தலையில் விறகெடுத்தோ மன்றி கோலை வேட னெச்சிலுண்டோர், தட்டுதலையோடு கொண் டில்லங்கடோறுமே தனியாயிரந் துண்டனம், சாண்வயிறு தனைவளர்க் கப்பாடுபட்டதால் சலிப்புடன் விடத்தை யுண் டோர், கட்டழகியுமையவள் கழுத்திற்றடுத்தனள் காயமுறா திலைபெற்றனர், கருதுமென் னிர்வாக மிப்படியிருக்க நீர் காளிக்கு வாதாடுநீர், சிட்டர்தொழு மீசனின் பெருமை யறி யாமலுன் திருச்சமுக முன்வருவனோ, திகழுநின் பெருமை யை நீயறிந்ததுமென்ன செப்புவேன் கேளீசனே. ௫

மேலான வம்பொன் மக மேருகிரியுந் தவள வெள்ளிமலை யுன்றன்வீடு, விரும்புமுன் சம்பந்த மிமயகிரியும் பொன்னூர் மின்னுடைமையா யணிந்த,வாலானவரவின்சிரோமணிக்கிந்த நல் வையகம் விலையொக்குமோ, மருவுமுன் மனைவிதான் முப் பத்திரண்டறம் வளர்த்திடு மூலோகசனனி, குலாகியவள்பெ ற்ற மூத்தவன் பேர்சொன்னாற் றுன்பங்கள் விட்டோடுமே, ஞாயமின்வல்லபை மணாளனு மிளையவன் சூர்குடிக ளில்லை கொள்ளவே, மாலான வசுரரை வதைத்ததாலிந்திரன் மகளை வதுவைப்புரிந்தான், வள்ளியைச் சிறையெடுத்தானவன் மகி மையை வாயினாற் பேசவெளிதோ, ௬

பிரமனைத் தலையறுத் தங்காத்தேந்தியே பிர்மத்தி வந்த தென்றே, பேரிட்டிரந்துநீர் வேடமது காட்டினீர் பேருலக மதுவென்னவே, பாவையிற் கடுவிடமுண்ட ரமரருய்யப்ப கிர்ந்தமிர்தமே யளித்திர், பலவெலும்புஞ் சிரமு மாலையாயுற் றதம் பார்க்கிலுன் வெற்றியலவோ, வரிபுலியி னுடையுஞ் செஞ்சடாதாரமும் யோகபாவனை யல்லவோ. வோங்கிவரு காளியுடன் வாதாடினீரவளுறுவலி யடங்கவேதான், இரு

மைபெறு சதுர்வேத மந்திரூபமாகவே யிடபமாயேறினீர்கா, ளிசனே யேவிர்த வேழ்மையாய்ப் பேசுறீ ரேனென்றனக் காகவே. 7

பாதவிக்கின்ற கரை யிட்டுவாணிச்சிதன் பத்திக்கு மன் சமர்திர், பாணனுக்காகவே விறகெடுத்திர்தலையில் பரிவுடன் கன்னப்பனார், அருமையாய் ருசிபார்த் தூகந்திட்ட மாமிச மகமகிழ்ந் தொத்துகொண்டீர், ஒருவருக் கொப்பில்லை நாமெ ன்ப தேவர்களு முன்றனுக்கொப்பாவரோ, திருவிளையாட்ட தா யாடுறீருவெலாந் தேவரீரிதமகிதமாய்ச், சிறுமையும் பெருமையு முளதோ சொல்வாயெங்கள் திவ்வியசிவசாம்ப மூர்த்தி,அருமையா வென்னுலறிந்ததையுரைத்தனனப்பனே யிப்பவுன்ற, னருளின லென்றனக்கு வகையா யினிமேனு மனுகூலமது செய்வீரே. 8

அகிலகாரணனுந் வெள்ளுக்கு ளெண்ணெய்ப்போ லனேக வுயிருக்குணர்வுந், யகமுந் புறமுந் யாதி நடுவீறுந் யகண்ட பரிபூரணனுந், யிகமுந் பரமுந் வருசராசரமுந் யின்பமுறு சாயுச்சியந் எதுந் சதுர்வேத முடிவுந் வடிவுந்யிமையகிரியுத வுதான, நகைவதனிபாகந் யமாருக்கரிதாகி நம்பினவருக் கெளியந், நன்குசிற்சபைதனில் கலகலென நடனமிடு நடுநா யகச்சொரூபந், திகழுமென் சித்திந் முத்திதரவல்லந் திவ்ய ஞானக் கடவுளி, திருவுள மகிழ்ந்து நல்லடியவர்க்கருள் செ யுந் திருவருணையலைத்தேவனே. 9

வந்திடுப்புலவரே யிருமிரும்முன்றனது மனபாவகம் பார் த்தனம், மருவுனம் பெருமையை யெடுத்துரைத்திரந்த வாய் மையான் மிகமகிழ்ந்தோம், உந்தன்வாசற்சல்லியமு மார்க்க மும் பெருமையு முண்மைதருபுலமையெல்லாம், உலகத்தில் முடாதி வார்களோ வென்றுதா னுன்னியெம் பால்வந்த

னை, அந்தவறுமைக்குநாஞ் செய்யவே வேண்டுமீ ராய்ந்தறியு
மாகமத்தி, லவனவன்பத்திக்கு முண்மைக்கு முயர்கதி யளி
ப்பமென்றுரை செய்வதால், சொந்தயா யுன்றனுக் கெந்த
விதமாகினுந் தொண்டுபடுமன்பர்முன்பாய்த், தூயநற்பொரு
டனைத் தருவிக்கிறேமிகச் சுதந்தர மகிழ்ந்துகொள்ளே. 10

ஆரென்றுகேட்பையா லாயிரவர் தங்களி லச்சரப் பாக்க
வைசிய, ரவர்நமக்கன்புளோ ரறுநூறு தலைகட்டி லனைவருங்
கூடுவார்கள், சீர்கொண்ட கும்பலிற் கண்டுநீர் நமது பேர்
செப்பியே வினவல்செய்தால், செம்மையாய் மனதுசந்தோ
ஷமாயுன்றற்கு செல்லுமென்றது தருவார்காண், பாரென்ன
புலவரே யல்லாது தேவரீர் பயில்வதுக்கென் சொல்லுவேன்
பலர்களும் மொரு சித்தமாகி சந்தோஷமாய்ப் பார்ப்பரோ
வென், சொல்வரோ, சார்கின்றவேற்கென்ன திருமுகந்தருகி
றேஞ் சதிருடன் கொண்டுபோய்நீ, சமுகத்தில் வைப்பை
யேல் பார்த்தவுடனே தருவர் சந்தேகமில்லை யிதுவே. 11

பதினாறு காதவழி சென்று சிலரைப்பற்றி பரிவோடு மும
திடத்தே, பாக்கியம்பெறுதற்கு வந்தனனென்றுரை பகர்வ
தை யறிந்தேனாகில், இதினாலுமென்றனக் கனுமானமாகியே
யிதயந் திடங்கொளாமல், எண்ணுதே யென்செய்வே னெந்
தையாயீசனே யிதற்குநீர் சொல்லுமையா, வித்தியாகநீ கலை
கள் கற்றறிந்தாலுமுன் விவேகத்தை யென்சொல்லுவேன்,
விளங்குநந் திருமுகத்தினினோடு முன்னையும் விழியினாற் கண்
டபோதே, மதியாதமூடரும் பொருளாசை யொத்தரும் மதி
யதும் விளங்கிநல்ல, மார்க்கரா யொருமித்துனக் குதவிசெய்
வார்கள் மனமகிழ்ந்தினிது கொள்ளே. 12

ஸ்ரீமதுதேவதேவன் கைலைநாயகன் ஜீவாத்ம பரிபூரணன்,
நிகழுற்ற வுலகினிற் கொருகர்த்தனாகிய திருவண்ணாமலை யீச
னார், சாமவேதங்கண் முதல் பாராயணஞ் செயுஞ் சட்டநா

தையர்வடிவாய், தாலிதனில்வந்துதா மடிமையையது கொண்ட மிருதயவுள்ள வடியார்களும், காமமிடுவென்றாம் மைந்தனுற் சடிமையாய் நாடோறும் வாழ்கின்ற நன்மை யடியார்களும் யாவருக்காணவே நயந்துகாவன்மையதாவாய், பாமிருப்பெத் தகு எண்டுள்ளத்தமிரன் றகைகிழவு சொன்டுங்களுந், என்ப டன் மடலிற் சங்கராரைய செழுதிப வருட்டிருமுகங்காண்மி தே. 13

சிரற்சிவி பூவைசிய நாட்டாமை செய்புஞ் சிரோமணி சபாபதிக்கும், தேர்ந்த சிவகணபதிக்கும் புகல்நயாளுந் சர்த்திரும ரப்பனுக்கும், தருஞ்சொ லருணாசலச் செல்வனுக் கும்புகழ்ச் சரவணபவன்றனக்கும், தகைமைசிவசங்கர நமச் சிவாயன் முருகனுக்கு முயர்தனவைசியருள், வருஞ்செயனு ணர்ந்த சக்கிரவர்த்திசெட்டி சொக்கப்ப செட்டிக்கும் வணிக, மன்றுசின்னுசெட்டி யுக்கருப்பாசெட்டி மாரிசெட்டிக் கும் வாளவைப், பெருகும்புகழ் படைத்த கோவைசிபாருணி ராமசாமிப்பிள்ளை பெரிய கிருஷ்ணபிள்ளை, முதலாயினோர்க் கும் பாக்கியசம்பத்து மேன்மேலு மீளிபெருகவே. 14

இப்போது வெந்தமக் கடிமையாகிய புலவனேழி னமசி வாயனென்போ, னனதடி வணங்கிநற் றமிழ்மாலை பாடிவந் தேதியாகக் கேட்டதா, லப்போது வுங்களுக் காசிர்வதித்து நாயன்புதிருமுக மெழுதினோ, மாதலாலங்கவன் மகிழவே நிக்கடா மாடையாபரண நிதிக, ளெப்போதும் வாழ்த்தவே மிந்திடுங் கீர்த்திபெற் றென்னிலகா லங்களடியார்க், கினி தாகவந்தனை வழிபாடுசெய்வதா லெமதுபத மடைகுவீரால், தப்பாது விகபர சவுக்கிய மனைத்தையு மடைந்து சாயுச்சி யத்திற், றருக்கியின்பச்சா காத்தினி லமுர்ந்தியே சார்வதாய் வாழ்குவீரே. 15

சாரப்பிரபந்தம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

மாம்பாக்கம் உபாத்தியாயரென்னும்

இயற்பெயருள்ள

திருச்சிற்றம்பலநாவலரவர்கள்

அருளிச்செய்த

அண்ணாமலைசதகம்.

விநாயகர் காப்பு.

அண்டமனைத் தும்பரவு மண்ணா மலைச்சதக
மொண்டமிழாற் பேதையே னோதவே—தொண்டர்பணிந்
தெண்ணை வரந்தருநல் யானைதிறைக் கொண்டருண்முக்
கண்ண வரந்தந்தான் காப்பு.

நூற்பெயர்.

மன்னு திரு வண்ணா மலைச்சதக மென்றும்பேர்
பின்னுமொரு நாமம் பேசுவாம்—இச்சிலத்திற்
றங்கு புகழ்வசந்த ராயச் சதகமென்று
மெங்குந் துதிப்பதாமே.

கடவுள் வாழ்த்து.

கார்கொண்ட திருமேனி செந்தாமரைக்கண்ணன் கமலாலயத்தேவனான், காணரியபேரொளிச் சுடராகியண்டச் சுடாகமூடுருவிநின்ற, வேர்கொண்ட திருவுருவ மருவுருவமாகியுல கெங்கும் வியாபியாகி, யெல்லாவுருக்கொடா முயிராகியவ்வுயிர்க் கின்பவானந்தமாகிப், பார்கொண்ட நூலகுக் குமமாகியழியாத பரசத்தியிடமுமாகிப், பஞ்சகிருத்தியமும் புரிந்தருள்சுரந்தெழும் பரசிவமகாலிங்கமே, யார்கொண்டமலைவளச் சிங்கபுரியாசுசெய் தருள்பெறுவசந்தராயர், அன்றுவினிற்றசசெ யண்ணாமலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே.

திருக்கோவலூர் ஸ்தலப்பெருமை.

கருணாகரக்குரு முனிக்காகவேமுனைப் கைலாயகிரியிற்றுருகன் றைவேல்விடுக்கவர் றன்றலாலேதிருக் கையில்வேலுராகும்மெய்ப், பொருளாயஞானவதரித்ததலமெனவையார் புகலுவெண்பாவிலுக்கா ப்பொருந்துபாவெய்வந்த பெண்ணைநதிசூழ்தலம் பொன்மாரிபொழி யுந்தலம், வருமாவருட்பெரிய நாயகியும்வீரட்டமா தேவர்வாழுந்த லம், மாதவக்கிருகமுனி மகந்தனிற்றெய்வீக மன்னனவதாரத்தலம், அருணாசலத்திருத்தல தாண்டவசந்தவாளுதவைவசந்தராயர், அ ன்றுவிளிற்றுநிசெ யுன்றுமலைக்குரிய வன்றுமலைத்தேவனே

அபிஷேகவிதிகூறியது.

சந்தனவபிஷேக நல்லெண்ணெயரிசிமாத் தூண்மஞ்சணெல் விமுன்னி, தபஞ்சகௌவிய மோடாவினெய்பாற்றயிர் சுவையான பஞ்சாமிர்தம், உத்தபலமாக்கதலி மாவுதூளையுமெலுமிச்சை யோ க்குதமாத்தைநார்த்தை, யொண்கனிச்சுளைகுலஞ் செந்தேன்றிரட்டு பா லுயர்க்குப்பஞ்சாறுடன், மெத்துமினகீரன்னம் வில்வநீர்தபன நீர் மினிர்பொன்னிரத்தோதகம், மென்பசுங்கற்பூர நன்புனுகுசந்த னம் விளக்குதாராபிடேகம், அத்தநித்தித்தசைய வபிஷேகமேபுரிந் தருள்பெறவசந்தராயர், அன்றுவிளிற்றுநிசெ யுன்றுமலைக்கு ரிய வன்றுமலைத்தேவனே. ௬

அருள்பெறுமாறெங்ஙனெனவிரங்கல்.

தருமலரெடுத்தினைப் பூஜைபுரிவோமெனிற் றண்மலர்த்தே னருந்தச், சமையர்தெறித்துமுகை யவிழ்கின்றபோதுவிழ் தனிவ ண்டிறு வெச்சிலாம், விரிபுஜலெடுத்தனைக் காட்டுவோ மென்னி லோ மேயுமண்டுகமாமை, மீனத்தைநெண்டிருர் துலவலாவந்த நீர் மிகுதியுந்தானெச்சிலாம், தெரிமறையிருக்காதி மூவர்தேவார ங்க டிருவாசகத்துதிகளைச், செய்வமெனிலோதுதிகன் செய்காக்கு

லெச்சிலென் செய்தனக்கானவனே, அருள்பரதேசிகக் குகைநம
சிவாயர்திரு வருள்பெறுவசந்தராயர், அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்
ணாமுலைக்கிரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௨

திருவண்ணாமலைத் தீர்த்தத்தொகைவகை கூறியது.

இந்திரன்றீர்த்தமா டக்கினித்தீர்த்தமா மெமதீர்த்த நிருதிதீர்
த்த, மியல்வருணதீர்த்தமுயர் வாயுதீர்த்தம்வடக் கெழிலாக்கும்பே
ரதீர்த்தம், நந்நலமாமீசானி யன்றீர்த்தமிறைவியுண் ணாமுலைத்தீர்
த்தமரிய, நரசிங்கதீர்த்தமா ணிக்கவாசகத்தீர்த்த நாடரும்பிரமதீர்
த்த, முந்துசிவதீர்த்தமரி மைந்துசக்கரதீர்த்த மெய்ப்பெருங்கட்க
தீர்த்த, முந்நூற்றின்மேலுமறுபதுதீர்த்தமேவுதலமொழியினின்ன
ருணாசலம் ஐந்துபூதத்தலத் தொருதலமிதென்பர்கா வருள்பெறு
வசந்தராயர், அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணா
மலைத்தேவனே. ௩

மூவர்பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலமிருக்குமிடங்கூறியது.

காவிரியின்வடகரையி லறுபத்துமூன்றுபதி காண்டறந்தென்
கரையினிற், கருதுமொருநூற்றிருபத்தேழெனும்பதிக்கணிக்கிலீழ
த்திரண்டு, கோவியற்பாண்டிபதி நான்குமலைநாடொன்று கொங்கி
லேழ்நடுநாட்டினிற், கூறுமிருபத்திரண் டாந்தொண்டை நாட்டிற்
குறிக்கிலொண் மூன்குதலமாம், பூவிரவுதுளுவத்திலொன்றுவடதி
சையைந்து புகலிருநூறுமெழுபான், புணருமோநாலுதல மூவர்பாடி
யதலம் புண்ணியத்தலமென்பர்காண், ஆவிதொழுமின்றன வளித்
திடும்பரமனே யருள்பெறு வசந்தராயர், அண்ணாவினிற்ற திசெ
யுண்ணா முலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௪

மாசந்தோறு மபிடேக வகைகூறியது.

வருடாதிசித்திரைத் திங்கள்பூரணைநாண் மருக்கொழுந்தபிடே
கமாம், வைகாசிசந்தனம் தாணியில்பலாப்பழமு மாங்கனியுங்கதலி
க்கனி கருதாடிசர்க்கரை லாவணியிலதிரசங்காணும்புரட்டாசியிற்

காய்ச்சிய நிரட்டுபாலைப் பசிக்கன்னமாய் கார்த்திகைத்திபார்ச்சனை, திருமார்கழிக்குநேய் நைத்தேன்குடங்கிருதஞ் சேர்த்தகம்பள மீனமத்த், தித்தயிர்ப்பா மருக்காட்டல் விதிபூசையைத்திதி தோறுமாசபூசை யரிதாயறிந்தனைக் கபிஷேகமதுபுரிந் தருள்பெறு வசந்தராயர், அன்றுவினின்றதிசை யுன்றுமூலைக்குரிய வன்றுமலைத்தேவனே. ௭

விபூதிதரிக்கும் விதி.

பித்தரும்வைதிகராதிமறையோர்கட்கு நீர்கொடுகுழைத்தநீற்றை, நெற்றியிற்பன்னிரண் டங்குலத்தவவதா னோய்த்தரித்தனெறிபாதும், சித்திரமியிழைத்தசித் தாதனத்தாசபுரி செங்கையேலாசருக்குந், திருத்தொன்பதஞ்குவங்கை மாறுதற்சேர்த்தணிதலேவிதியதாகும், சுத்தவைசியருக்கு நாலிரண்டங்குலஞ்சூத்திரர்க்கேழங்குலத் தோகையாதமக்குமா லத்துனர்தயவெனச் சென்னதேமகுடாகமம், அந்தநேவர்க்குலர் திரிகுலவடிவணித லருள்பெறுவசந்தராயர், அன்றுவினின்றதிசை யுன்றுமூலைக்குரிய வன்றுமலைத்தேவனே.

பிராமணர்கள் கருமாதி விதி கூறியது.

வேதமறைதாமோதன் மற்றொருவருக்கோதிவித்தரான்யாகஞ்செயல், விதியோடுமற்றொருவ ருக்குநல்யாகஞ்செய் வித்தலோடீதலேற்றல், ஒதுமிவ்வைசட்கரும மாகவஞ்சியப்பிமான் முறைத்தகாருகபத்தியம், ஒன்றாசடாக்கினித்ரேதாக்கினிபொன்றதிவைமூன்றுமுறமுந்திரேதாக்கினி, தேகமநுதமபல்பிரம சாரிச்சிரகத்தன் யவர்த்தவானபிரத்தன், சேடில்சந்நியாசியிவை யாச்சிரமாவைதான் கீதவேதக்கருங்காம், ஆதிவருணர்க்கென வியாசமுனிசெப்பவிதி யருள்பெறுவசந்தராயர், அன்றுவினின்றதிசை யுன்றுமூலைக்குரிய வன்றுமலைத்தேவனே. ௮

அர்க்கியங்கொடுக்குங் காலபலன் கூறியது.

இரவியோரையர்த கடிகைபதுஷக்காலமேத்தவாங்மினிலைந்த, மெனக்குவிபந்துமக் காலமல நாசிப மீதிதல்தூபான

பலன், மருவுமிருபானேழு கன்னவருஞேதபம்வாளிலகுதாரகை யெலா, மருஞ்சியுமழுங்கா திருக்கவர்க்கியமீதன் மதிபப்பனஞ்ஞாம், உரைசெயிருபானெட்டி லின்னுதயமுடனொளி யொழிந்தருக்கியமதமம், முதயமேலர்க்கியம் வந்திமைதானபல னுலகுமறையோர்க்கன்பர்காண், அருணகிரிநாதர்புக ழவிலவன்முதயே யருள்பெறுவசந்தராயர், அன்ஞுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. ௧0

அஷ்டவிவாகங்களில் பிராமணர்க் கிவையென்பதும்

பிராமணர் நித்திய கருமவிதியுங் கூறியது.

கருதுபிரமந்தேவதம் பிரசாபத்தியஞ்சான மசிழாருடமாங், கந்திருவமசுரமும் ராக்கதம்பைசாச கவியாணமோரெட்டினிற், பரவுமுதலான்கும் பொருந்துமரனினிகருப் பாதானமாதியான,பதினுறுமாச்சிரம னட்சுசட்கருமமும் பழகுமுத்தழலும்வேள்வி, யிரவியுந்மாமுன்னுலகக்காலநீராடி யேன்றதிரிசந்திகால, மிருசையாலர்க்கியம் பூசைய்யளபாசன மியம்புகாயத்ரிசபம், அரியநால்வேதாத்தி யயனமறையோர்செய்கை யருள்பெறுவசந்தராயர், அன்ஞுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. ௧௧

இருபத்தொரு யாகத்தின்பெயர் கூறியது.

ஓதரியலக்கினிஷ்ட் டோமமத்யாக்கினிட் டோமமக்கிரகாயணியுஞ்நியஞ்சோடசீ வாசபேயம்மாக்கினி யோத்திரஞ் சதுர்மாசியர், திநிலாவத்தோரி யாமமதிராத்திரஞ் செப்புமக்கினியதேயக், தெர்சபூரணமாசனிருடவசுபந்தஞ் சிராவணிசவுத்ராவணி,மேத்ரக யசத்தாகிராரத்தமோடட்டகை விளங்குமாக்ராயணமுடன், மேவுவார்வனமாசு வயசுமிருபத்தொன்றும் வேதகவில்யாகங்களாம், ஏற்றிவேள்வியில்வத்த வழிசாரசிங்கமே வருள்பெறுவசந்தராயர்,அன்ஞுவினிற்றுதிசெயுண்ணுமுலைக்குரியவண்ணுமலைத்தேவனே.

அரசாளவேண்டுந் தன்மை கூறியது.

மலையாங்காடான் மதிலாணுநீரான் மருவுமிக்கான்கரணமும், மந்திரிகடளகர்த்தர் குடிபடையுமுடையராய் வலியசதுரங்க

சேனை, திலையுடையாரையெளிய ரெனிநினிர்க்கண்டுகொள சோரிடுக்
கருணையுளராய், நிலமுழுக்குமடிகள்பா லாறிலொருகடைமையின்
வரிந்துகொண்டுதனதாட்டினிற், கலகமிடுவோர்களைக் கொலைகள
விர்ந்தவர்களைக் கனதுட்டமிருகங்களைக், கண்டித்தமறுவறா லழித்தி
செங்கோலின்முறை காததிடுதலரசாட்சிகாண், அலைபுகழ்ப்பாண்டி
நாடாண்டசொக்கேசனே யருள்பெறவசந்தராயர், அன்றுவினிற்
றந்தெ யுன்றுமலைக்குரிய வன்றுமலைத்தேவனே. ௧௩

அரசர்கட்குறுதி சுற்றங் கூறல்.

மந்திரியர்களுமாதி காரர்கடைகாப்போர் கண்மருவுசேர்மாக்
கள்கற்ற, மலைபடைத்தலைவரோ டிவுளியேறிடுமறவர் மதயானை
விரரென்மர், சந்ததமுமரசருக் குறுதியாவராமியல்புநவறுநவந்த
ளானோர், சார்ந்துமுகட்பான ரொடுமடைத்தொழிலர்யோய் தனை
யறிந்தவித்தமியும், புத்திமின்மருத்துவர் கலைஞருமிதிநிகப் புலவ
ரிஞ்ஞானவர்களுமெய், போதமரசர்க்குறுதி யாமின்றசுற்றமிது புக
லுமதுந்திகண்டாய், அந்திசந்தியுமுச்சி வந்தனம்பூசைபுரி யருள்
பெறுவசந்தராயர், அன்றுவினிற்றந்தெ யுன்றுமுலைக்குரிய
வன்றுமலைத்தேவனே. ௧௪

திருமுனைப்பாடி நாட்டுப்பிராமணங் கூறியது.

மன்னியல்பசும்புரவி யேறியொருகளமதில்வலம்வரும்புவி
யையர்யே, மாமுடிகவிதாங்க வென்றமுவேசர்கரும் வாய்மலர்ந்த
ருளவாங்கே, யின்றுறுகுணைக்குக் கடற்களைகளைக்குமிழு மவும
லர்சோலைசேர்ந், விளக்குதிருவாத்துறை வதிட்டகுடிவென்னாறு
மெறநீலைசக் கொல்லிமலையாச், தென்னியல்வடக்குப் புனற்றறுக்
கடியாறு செப்புநிச்சான்மைகல்லையுட், டிருமுனைப்பாடிநா டதனை
தாமுடிபெற்ற தெய்வீகமன்னுண்ட, அந்தியலயில்சிங்கபுரி நன்னி
லத்தாசபுரியருள்பெறு வசந்தராயர், அன்றுவினிற்றந்தெ யுன்
றுமுலைக்குரிய வன்றுமலைத்தேவனே. ௧௫

தெய்விகராஜன் மங்களங் கூறியது.

பணிவெள்ளிசெம்பொ னபரஞ்சிமணிமரகதப் பச்சைசிகழ்
வைடூரியம், பவளமாணிக்கமோ மேதகக்கோமளம் பணிமுத்து

புஷ்பராகம், மணிமுத்துமாபாரமாலையும்பன்னிரு வகைத்தெய்வ மலர்மாலையும், மார்பகத்தணிந்துமா முடிகுடியிலகுபசு வான்புரவி யூர்ந்துபவனிவரு நனியுயர்பெருந்தவர் துயர்திருமுனைப்பாடி நாடாந்திருக்கோவலூர் நல்லசிங்காசனத் தெய்வீகராசனு நரசிங்கமுனையர்வாழ்க, அணிவெள்ளிகோத்திரகுல தீபமெனவாதவிதிபருள்பெறு வசந்தராயர், அன்றூவிளிற்றுதிசெயுன்றூமலைக்குரிய வன்றூமலைத்தேவனே. கசு

தெய்வீகராசன் சதுர்முடி சிறப்புக் கூறியது.

பன்னிரண்டலர்மாலை புனைமின்றதிண்புய பராக்ரமத்தெய்வீகப், படையெடுத்தமர்புரிய வேண்டாமெனச்சொலிப் பாராளும் வேந்தர்கோன, மன்னரோர்மூவரும் மல்லுயுத்தம்மேற்று மல்லாடல்கெலித்தா, மற்போர்புரிந்திடற் கிவனொருவனரசிங்க மாவீரனெனம்பந்து, தென்னனுஞ்சோழனுஞ் சேரனுந்தந்தமுடி செல்வமுடிபெற்றுச்சூட்டத், திருமுடியுடன்றேன்று மொருமுடிச்சதுர்முடித் தெய்வீகனுமத்தரித்த, அன்னவெனமதிவனரு நிபுணவெம்பிரானரு பருள்பெறுவசந்தராயர், அன்றூவிளிற்றுதிசெயுன்றூமுலைக்குரிய வன்றூமலைத்தேவனே. கஎ

தெய்வீகராசன் பன்னிரண்டுமாலைவகை கூறியது.

கொம்பலர்பசும்பொனேர் கொன்றைபுனைமாதளைகூவிளங்குமிழ்சண்பகம், குலவுபரிமளவகுள மலர்தனவுகமலமலர் கோங்கு செங்குவளைவாகை, தும்பைபயார்வேம்புபன் னிருமாலைகொண்டபுய சுந்தரவிலாசமார்பன், தூயசதுர்முடிமகுட சேகரன்மும்மன்னர் செங்கோற்சம்பந்தமுடையோன், கம்பமதமுத்தலைக் காரண்டனைச்சயத் கண்டவேலைகொண்டதிறலோன், காசினியைஎழுநூறுவயதாண்டதெய்வீகக் காவலன்மகிமைகண்டாய், அப்புயமலர்த்தமுக செம்பிரானசர்புகழருள்பெறவசந்தராயர், அன்றூவிளிற்றுதிசெயுன்றூமுலைக்குரிய வன்றூமலைத்தேவனே. கஅ

மல்லயராயன் தெய்வீகனுடவதரித்தமை கூறியது.

வரையில்புகழ்கைலையிற் சிவனுமுமையுமருவுமக் காலைமலையனையநேர்நாட், கடவுளுக்கறிவிப் தேபுகப்பாரயணக்காதன் மாதுலனே

கொக்கிச், தகைமிகுமாளிடருக் களிப்பையியல்பாகாவேயத் தாழ்த்தலைச்சோர்த்தறிர்குத், தருமைதாறுமையெயும் துர்மாம றையிற விசார்க்கெமறுவென்றினைத்து, புகழ்மெய்க்காபக் தயிாக்க வெண்டுவெதா விட்டுலகத்திலமையித்தி, ஓதியாயக்கேள்விய றிந்தவனியாக்கேன் மொழிடக்குகூனிமகத், தனையனொ டுந்தெய் விகருலோகநாதக்கை யருள்பெறுவசாதாயர், அன் றுவினிற்றுதிசெயுமன்றூலக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே.

தெய்விகராசன் மனைவிகள்பெயர் கூறியது.

சோன்பயந்தபது மாவதியெனும்பெயர்த் தெரிவையும்பாண் டியன்மகட், மனமாக்போருந்தாஞ் சவமாலையென்றுமொரு தேவியுஞ்சொழுள்ளன், போன்புகொண்டசண் பகமாலையென்னி லறபேதபுமணம்புரிந்த, பெண்மையாறுநக்காக் கோவமறய் விகருக்பெருமானுக்குக்கா, ஓரான்றுதந்தருச் தொண்டத மதாயகத்தன் றமாபதியுருக்கவர்க்கே, யுற்றவஅபத்துமு வரிமொ முயாாவற மெய்க்காரிக்குமையா, ஆவைம்பிசகுமது போனி கர்செல்வதுலா யருள்பெறுவசாதாயா, அன்றுயிலிற்றுதிசெ யுன்றூலக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௨0

சத்தபுரி ராஜகுமாரிதனைத் தெய்விகராசன் மணஞ்செய்தமை கூறியது.

காசிராசன்மகளெனப்பிரபைதன்னையுங்காஞ்சிபேரிகை வின் று, கமலாவதிப்பெயரை யயோத்தியிற்சொருமக் கன்னியர்க்கணை யினையும், மாசறுமவர்த்தியா புரிவிசாலக்கண்மகிழ்ச் தருக்கலாவதி யிணை, மன்றாக்குவாரகைச் சந்திரவருமன்றரு மடந்தைபுற்பல மாலையும், தேசவடமதுரையம் போசவிலாசயாவலுமா. செல்விமம லக்கண்ணியைச், செல்வபுரிமாயைமா சேனன்பயந்தமதி சேர்ந்த கற்பகவல்லியை, ஆசையொடுவேட்டதெய் விகுமோதாதக்கரு வா யருள்பெறுவசாதாயர், அன்றுயிலிற்றுதிசெ யுமன்று லக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௨க

அங்கவைசங்கவை கலியாணங் கூறியது.

செங்கலொன்றுந்தேய முழுநாளுமன்னன் சிறந்தபேர்பாரிசாலன், செய்தவப்பயனாற் பிறந்தநற்குணமானசிறவியங்கவைசங்கவை, மங்கையர்களிருவரை வளர்த்தெடுத்தெளவையார்மாமுகக்கணபதி யையான், மணவோலையெழுதி மும்மன்னரைக்கேவலூர்வரவழைத்தருளிடற்குத், தங்கியபனைத்துண்ட மாமாகியேபழந் தரவிப்பெண்ணைசெய்பா, நூன்வரப்பாடியப்பெண்களைத்தெய்விகத் தலைவன் மணம்புரியவே, அந்நுதவுமைவைதொழு மைந்தரன்றந்தையே யருள்பெறவசந்தராயர், அன்றுவிளிற்றதிசெ யுன்றுமுலைக்குரிய வன்றுமலைத்தேவனே. ௨௨

மெய்ப்பொருணயனார் சரிதைகூறியது.

செப்பருந்தெய்வீக மன்னவன்றென்னவன் செல்விகாஞ்சன மாலையைத், திருமணஞ்செய்தவனை மருவிப்பயந்ததொரு சிறுவர் மெய்ப்பொருணயனார்க், கொம்பறபசும்புரவி யூர்ந்துமுன்வட்டம் வந்துற்றநெடுநாயுதன்னி, லொத்தவிந்திரதிசையி னத்தங்களெல்லா முவந்தரசபுரிகுவாயென், றிப்பெருங்கோவலின்மணிமுடிதரித்தி டவிருந்தமெய்ப்பொருணயனார், சுன்றசங்கதியெலா நத்தமன்னவ னென் றிருந்திடுவருட்கண்டாய். அப்பெரியமெய்ப்பொருணி னற்குலம்விளங்கவந் தருள்பெறவசந்தராயர், அன்றுவிளிற்றதிசெ யுன்றுமுலைக்குரிய வன்றுமலைத்தேவனே. ௨௩

நரசிங்கமுனையர் சரிதைகூறியது.

வந்தவலிவிற்புகழ்கொண்ட தெய்வீகமன்னனெழிலின் மலைய மான்றந்தபதுமை, வதிமாதினைப்புணர்ந் தரிதாய்ப்பயந்ததொரு மைந்தனரசிங்கமுனையர், திருநாடுடைநாட்டுத் திருமுனைப்பாடிநாட் டெல்லைக்குமலையமன்னரு, யிருவென்றுமுடிசூட்டி வைத்தபடி யாலதற்கேயந்நரசிங்கமுனையர், சந்ததியில்வந்தவர்கள் மலையமன் னென்று பெயர் சாற்றநெடுமேற்றிசையெலாந்,தங்கியபெருங்குடிக

வாய்நிறைந்தமுதபயிர் தாளிடுஞ் செல்வர்கண்டாய், அந்தணர்மிக்க
முனிவரையர்போன்புரெறி யருள்பெறவசத்தாராயர், அன்றுவி
ளிற்றதிசை யுன்றுமலைக்குரிய வன்றுமலைத்தேவனே. ௨௪

குலசேகரநாயனர் சரிதை கூறியது.

சோழன்பயந்தசன் பசமாலையுதவையிற் றேய்ந்துதெய்வீக
வின்ற, தோன்றல்குலசேகரன் சுருதியையுணர்ந்தன்ன நாயமுனை
ப்பாடினாட்டில், வாழுமூந்திளிலோக்கு தனபங்கிலாமிர்த வட
ாடுபோய்வர்தூதன், மனைவிலைவிடுத்தே குடக்கரையின்குடபான்
மணிச்சோழன்மாளிகைக்கண், ஞாழிநெருதியாற்றுரித ழுப்பிழைபச்
சேர்ந்தநிறுமிர்ந்தவர்கள் ஞப்பருசெங், கலிசெலாஞ்சொல்லவுந்
சுருதிமங்கெனத்தபெய ருண்டாயிருப்பர்கண்டாய், ஆழ்கருமே
ருற்றவிளைகள் குழ்தருந்திம்பபுரி யருள்பெறவசத்தாராயர், அன்று
விளிற்றதிசை யுன்றுமலைக்குரிய வன்றுமலைத்தேவனே. ௨௫

மிருகண்டமுனிவனுற் காண்டனவ தரித்ததமை கூறியது.

கற்கோடையிறைசைசகர் நர்தவனத்திற் கனத்த மிருகண்டு
முனிவன், கடவிளப்புசிக்க மலர்கொய்துவாமெனக் கடிதிற்றிரு
பிரமசார, விற்கோட்டுமலர்கொய்ச் செல்காலைவந்சனை விபாவரி
யாகமெனாதர், விளையாடலைக்கண்டு தாழ்ந்தவரவம்முனிவெகுண்
டசாஞரையெனச், சொற்கேட்டவ்வசுரருப்ப பிறைதூர்மலைச்சார
லெய்தக்கொண்டலைமூனர், மன்னுகுந்தவாகைவேல்கொண்புயத்தெ
ய்வீகத் தோன்றல்புகழ்சொல்லவெளிதோ, அர்கூட்டமணிகண்ட
னாதாவிநிருநியை யருள்பெறவசத்தாராயர், அன்றுவிளிற்றதிசை
யுன்றுமலைக்குரிய வன்றுமலைத்தேவனே. ௨௬

வேளாளர் பெருமைகூறியது.

தேவாலயத்தேரர்: திருவிழாப்பூசையுஞ் செப்பரியபிரமால
யத்தெய்வமறையோர்செய்யு நித்தநைமித்தமுஞ்சிரிசத்தியாகத்தரு

ம், பூவாருமன்னர்சதுரங்கபலமுதலான பொக்கசமிருஞ் செல்வமும், பொன்வெள்ளிதனதானியம்பலசரக்கினுற் பொருளாக்கும் வணிகர்தொழிலுங், கோவாதிசோடச மகாதானதருமமுங்குபலயத்தினைவர்க்கமும், கோளாறுகொண்டுழும் வேளாளருழுபடைக் கோலதன் பெருமையன்றோ, ஆவாற்கறந்தபா லபிடேகனேயனே யருள்பெருவசந்தராயர், அன்றாவினிற்றுதிசெ யுன்றாமலைக்குரிய வன்றாமலைத்தேவனே. ௨௭

வைசியர் பெருமை கூறியது.

செம்பொனைக்கல்லினி லுரைத்தாணியைத்துத்தெளிந்துதன் மாற்றுரைப்பர், இரளுடைமையடகுவைத் தாலுமிலைகண்டுமேற் செட்டாகநிறிகொடுப்பர், பம்புநவரத்நப் பரீட்சைசாதிவண்கடாற் பார்த்துவிலையைப்பணிப்பர், படியுத்தராசுமுன் னெடுநிலைநிதானம் படைத்தநா ணிலைமையுடையார், நம்பவருவர்த்தக முகாந்திரங் கோடிபொன்னம்புவார் வரவுசெலவு, நாடோறுமிடுவார் நாணயமிலார்க்குறவு நல்கார்கள்வைசியர்கள்கண்டாய், யம்புவியில்வணிகர் பாற் செம்பொன்வளர்த்திடு மருள்பெறுவசந்தராயர், அன்றாவினிற்றுதிசெ யுன்றாமலைக்குரிய வன்றாமலைத்தேவனே. ௨௮

நான்கு வருணர்க் கறுதொழில் கூறியது.

வேதம்படித்தலொரு வர்க்கோதுவித்திடுதல் வேள்விசெயல் செய்வித்திடல், வேண்டுலநிரத்தலொரு வர்க்கீதலாறுதொழில் வேதியர்க்கானயிவாம், ஓதருள் வேள்விசெயவீதலிவ் வுலகெலா மோம்பல் படைபயிறல்பொருத, லோராறுமரசர்தொழி லோதுவியாகஞ்செய்ய லோக்குபொருளீட்டலீதல், கோதனைக்காத்தலேருழுதல்வைசியராறுதொழில் குயிலுவத்தொழிலேருழல், கோகாத்தல்காருக வினைதொழிற்பொருளீட்டல் குணமாகவீதலென்னும், ஆறிருதிசர் தொழிற் பகரிலீதாறுகா ணருள்பெறுவசந்தராயர், அன்றாவினிற்றுதிசெ யுன்றாமலைக்குரியவன்றாமலைத்தேவனே

உருத்திரமுஞ்சாத்திரமு மவ்வாறெனக்கூறியது.

செம்புமாமபன்றம்ப உருத்திரமிலைச்சிடுந் தியாயியானவுருத்திரம் திரமானசத்தியா னாடவுருத்திரமவறதெரிந்திட்டபோதாயம்புப் பிரயக்காத்தியா யனமாசிலாபெனவிதோராரவுருத்திரங்க, னோத வுவியாகரண சத்தசாத்திரமொன் றுயர்ந்தசோதிடசாத்திரந், தப்ப லம்பாதசாத் திரமொன்றனைப்பருந் தர்க்கசாத்திரமதொன்று, சாற்றும்வேதாந்தசாத் திரமந்த்ரசாத்திரந் தருசாத்திரங்களாறும், அப்புவிந்தத்துருவ மாகின்றவண்ணலே யருள்பெறுவசந்தராயர், அன்றுவினிற்றதிசெ யுன்றுமூலைக்குரியவன்றுமலைதேவனே.

நிலைபுள்ள புகழாளரைக் கூறியது.

பாலைநற்செய்தனோ ராலயமமைத்தனோ பகர்கோபுரங்கட் டினோர், பத்திமணிமண்டபர் தேர்விமானம்பொன் பதித்தவாகன மமைத்தோர், சாலையன்னசத்திரம் விக்கிரகரூபஞ் சமைத்தனோரன் னதானந், தடமேரியக்ரார நிலமாணியங்கோட்டை தன்சாலையுண் டாக்கினோர், வேலியாமோயா தனித்தவர்கள்பொய்சொலா விரதி யர்நற்கவிவாணரான், மேலாக்கவித்தொங்கல் பெற்றனோரிவர்க ளே வியாதபுகழ்படைத்தோர், ஆலிலைத்துயிலுமா லறியாதபரம னே யருள்பெறுவசந்தராயர், அன்றுவினிற்றதிசெ யுன்றுமு லைக்குரிய வன்றுமலைத்தேவனே. ௫௧

சைவமுறை கூறியது.

கர்தமலரோனுமா லறியாதபரமசிவர் தானேயறியாகுர், சகலரும்பணிசிவா லயமேயறியாஞ் சைவமடமாகுமறுதாங், என் னசிவலிங்கவுரு வைத்திலங்கியர்ச்சித் திறைஞ்சிவாழ்மறையோர் கடம், நில்லமெய்யாதி சைவமடமாமென் றிசைக்குமுயராகமங் கள், சிர்ஸையன்பாகியே மறவாதுசந்ததஞ் சிவசம்ஸ்காராதிகள், செப்பமறைவேதியர்க ளில்லமேகோளனைத் திசன்மகாசைவமட மாம், ஐந்தத்தியார்தவச் சந்தாச்சைவமே யருள்பெறுவசந்தராயர், அன்றுவினிற்றதிசெ யுன்றுமூலைக்குரிய வன்றுமலைத்தே வனே. ௫௨

பதினாறுபேற்றின்வகை கூறியது.

நதிவளர்ந்தருபூமி விளைகின்றநெல்லாதி நவதானியப்பெருமை
யு, நற்குணத்தொடுசொன்ன சொற்படிநடக்குவரு நன்மனையுநன்
மக்களும், மதிவளர்த்தருகின்ற குறைவிலாக்கல்வியுடன் மனமகிழ்
ஞானவறிவும், வளர்கின்றவிளமையொடு மறவிலாவழகும் மகிழ்ச்சி
தருநோயின்மையும், விதிவளர்ந்தருகின்ற வாணாளுமெய்த்திட
மும்மெய்த்துணிவும்புகழும், வெற்றியுடனல்லூழு மறுசுவைநுக
ர்ச்சியும் மேலாய்நிறைந்தனமும், அதிவளந்தருமிதைப் பேறுபதி
னாறென்ப ரருள்பெறுமவசந்தராயர், அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண
ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௧௧

பெண்கொள்ளுமுறை கூறியது.

தன்னுடைய கோத்திர மலாதமற் கோத்திரத் தகையளாய்ப்
பொய்மையிலளாய்த், தவறிலாதாண்பெண் சகோதரத் தவளாய்த
ருங்குலத்திழிவில்லளா, யிங்கிழுக்கெழுந்தபழி யுடையமரபில்லளா
யேத்துவிலங்கின்பறவையா, றெழில்வரைப் பார்த்தன்பெயரில்வ
ளாய்ப் புருடனுக் கிளையளாய்மென்மொழியளாய்ப், பிணி னுறவனி
வில்லளாய் கன்னயருணைத்தளாய்ப் பெருமிதப்பிணியில்லளாய்ப்,
பெருமதிமுகத்தளாய்ப் பேசுமிப்பெற்றியுள பேதையைமணந்துசெ
ய்திடில், அன்னையிலுமிக்கவே பன்புடையளாமென்ப ரருள்பெறு
வசந்தராயர், அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணா
மலைத்தேவனே. ௧௨

பெண்ணிலக்கணங் கூறியது.

பம்பைச்சுருட்டைமயி ரில்லாமனுணிமயிர் பகுவாய்ப்பிளப்பி
லாமற், பற்றுசடை யில்லாது கட்டைமயிரோடு செம்பட்டமயில்லா
மலும், கொம்புபோற்பிறமயிர் குற்றிவரவில்லாது கொத்தாகமயிரி
லாது, கோணலாய்மேன்மயிர் புடைகொண்டிலாதுவரி கொடுவெ
ன்னமயிரிலாவது, செம்பிறையினொற்றிமேற் பாம்பின்படச்சுழி
கள் சோமலக்நெற்றியுஞ், செவியுமிருகண்களுங் குறுகாமன்மூக்

சொன்ன நிகழ்ச்சியில்லாமலும், கட்பழுதிலாவிதீ பெண்ணிலக்
கணமென்பாரும்பெறுவசத்தராயர், அருணவிரிந்திடுசெய் புன்
முனைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௬௫

புருஷலக்ஷணங் கூறியது.

நெற்றிவட்டயோரைத் சிற்றுப்பயடிப்புருவி னிறைமின்றவா
யுண்டாம், சிறையாரோதுவரை தோன்றிமெலங்பதுவபர் தில
யான வாழ்வுமுண்டாம், மற்றொருக்கின்றி யிருக்கிலவபாக்வருட
மட்டிலுமகிழ்ச்சியுண்டாம், மருவுமிருவரைதோன்றி லாயுளம்பா
னோலவரைதோன்றிலாயுண் மூப்பான், ஒற்றையற்சுழிவலப் புரி
யாயிருக்கிலயிலொருமையுடனேயிருக்கா, வுலகமுழுதாளுவா
னெற்றியில்வலம்புரிச் சுழியொன்றிருக்கிலிறையாம், அற்புதப்பெ
ருமிதமுடையராசனா யரும்பெறுவசத்தராயர், அண்ணாவி
னிற்சிறந்திடுசெய் புன்முனைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௬௬

இ - து

விழிநோக்கருப்புமுக் கிருநுகர்காவிருந்து மிகநீண்டிருக்கவே
ண்டும், விரன்மயிர்நகந்தோ லொருங்குபல்லிவையைத்து மெதுவா
யிருக்கவேண்டும், முழியாதகீர்விளங்கு நெற்றியிருநோன்மார்புமொ
ன்பானைகள், வயிறமோதகுந் வாசங்கிலைமாதிட முயர்ந்தேயிரு
க்கவேண்டும், செழியமுன்கைக்கதி முழந்திமுன்னங்காற் சிறந்து
ட்ளநூறுக் குறைந்து, ச்சுருக்கடைக்குறுகிர் கூந்திடவேமுந்தி வந்
தேயிருக்கவேண்டும், அழிவிலாநால்சொலும் புருடலட்சணமென்
பாருமபெறுவசத்தராயர், அருணவிரிந்திடுசெய் புன்முனைக்
குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௬௭

வ - து

இடைமார்புநெற்றியும் முகந்தம்விசாலமா யியல்பாயிருக்கவே
ண்டும், மிகுநுழுக்காற்கிமு மாண்குறிசெவியம் விடமிக்குறுகவேண்
டும், தலையினாறாசியுந் சக்குறாண்வாய்மிகத் தாழ்ந்தேயிருக்கவே
ண்டும், தந்தைநாண்மென்மையா யக்கைக்ஙவன்மையாய்த்தானமிரு

க்கவேண்டுங், கொடைதருஞ்செங்கையிற் சங்குசக்கரரேகைகோத ண்டயசரேகை, குலிசமாவிலைகரேகை கவிகைசாமரரேகைகளோ டிருக்கவேண்டும், அடையுமிப்புருட லக்ஷணமுடையராசரா மருள் பெறவசந்தராயர், அண்ணாவினிற்றந்திசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௫௮

விபூதியிடுங்காலங் கூறியது

காலையிலெழும்போது மலசலம்விடுத்துமிகு கால்சுத்திசெய் துபோதுங், காரிகையொடுங்கூடி நீராடினுந்தரணி காவலரிடம் போயினும், மாலையம்போதினுஞ் சண்டாளர்நிழல்படினு மதுகூடு செய்வாரினும், மாதருதகமேவு மங்கையர்கணிழல்படினு மாபெரியரிடமேயினும், பால்பழம்போசனங் கொண்டயினுமருமலர் பறித்திடினுமா பாதகர், பார்த்திடினுமெவ்வழி பயப்படினுநன்னூற் படித்திடினு மமிழ்தமுண்ணினும், ஆலயம்புகினும் விபூதியுடன்முறை யென்ப மருள்பெறவசந்தராயர், அண்ணாவினிற்றந்திசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௫௯

அறம்-௩௨-கூறியது.

ஓதுவார்க்குணவீத லாறுசமையத்தவோர்க்கோதனமளித்த லாவுரிஞ்சிடத்தறிநாட்ட லேறிடலறம்பசுவினுக் குவந்துவாயு றைகொடுத்தல், காதோலையீத்திடுதல் கண்ணாடிகாட்டலிரு கண்மருந்திடன்மடங்கள், கட்டிடுதல்பூஞ்சோலை நட்டிடுதல்பொருளீந் து கன்னிகாதானஞ்செயல், மாதுபோகப்புரிய வைத்திடறலைக் கெண்ணெய் வார்த்திடுதல்சுண்ணமீதல், வருவிலங்கிற்குணவளித் தறுவிதறுதல் வண்ணானைநாவிதனைவைத்தல், ஆதுலரிருந்திட வறச்சாலைசெய்வித்த லருள்பெறவசந்தராயர், அண்ணாவினிற்றந்திசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௬௰

இ - ம்.

செம்பொனைவிற்றிடு விலைகொடுத்துயிர்காத்தல் சேருஞ் சிறைச்சோறிடற், றின்பண்டநல்கலற வைச்சோறளித்திட லறிக் தோருமையமிடுதல், வெம்புநோய்க்கவிழ்தங் கொடுத்தலேறிடபம் விடுத்தன்மகவினைவளர்த்தன், மென்மகப்பால்வார்த் தனன்மகப்

பெறாவித்தன் மேவிறர்துயர்காத்திட, வைப்புமறைவைப்பினை மடக்
கலறவைக்காட நக்குதல்குணக்கல்லுற, வல்லதன்னீர்ப்பத்தல்
வைத்திடுதல் சொற்றிட்ட நாவெட்டறங்கண்முன்னாம், அம்பிகை
வளர்த்ததென்றருமறைகண்முறையிடு லருள்பெறவசத்தராயர்,
அண்ணாவினிற்றிசெ யுண்ணாமலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தே
வனே. ௪௧

தந்தாட்டவிதி கூறியது.

இலைநிகமுமாவன்னி யரிசாயுருவியே ரிசழிகருவேலழிஞ்சி,
வீத்தாரவிலிவாகை யார்த்தபூலாநெல்லி யெழிஞைவல்வேம்புநாரத்
தை, மலர்தருந்தொய்யா நறுந்துமணிருப்பை தவர்வாய்த்ததாய்ப்
பாலுன்னதாய், மருவுநைப்புன்னதாய்த் தருமறித்தங்குலம் மறைய
வர்க்கீராறதாம், கலைதெரிபுமன்னவர்க் கேகாதசாங்குலங் கனவை
சியர்க்கோர்சதங், கருதருத்திரர்தக் கொன்பதாமங்குலங் கழியின்
மேற்றேழுன்னதாய், அவர்தருந்தத்தா வவவிதியதாமென்பருள்
பெறவசத்தராயர், அண்ணாவினிற்றிசெ யுண்ணாமலைக்குரிய
வண்ணாமலைத்தேவனே. ௪௨

விபூதிகுழைத்திடு முறைமை கூறியது.

குழைத்திடுவிபூதிமுன் றங்குலத்தளவதாக் கொண்டுதலைமே
லிடலவ், கூடநெற்றியினிலுரு நான்கங்குலத்தளவுகோணுதலெல்
லெல்லைவை, தழைத்தவைவிடைவிட்டுத் திரிகுலவடிவாய்த்தரி
த்திடுதறிபுண்டரத், தனிமார்பிலும்புயத் தாறங்குலந்தொப்புடன்
னிலோரங்குலமிடல், தழுவிநாமூக்கையின் மணிக்கட்டிலேசிற
கணமிலாதேதொட்டிடல், கழுத்தடுப்பினிலுமுன் றங்குலக்குறியி
டல் கணித்தமருடாகலிநி, அழைத்தன்னமுதவுபார்க் கவிகாத்தி
ரத்தில்வரு மருள்பெறவசத்தராயர், அண்ணாவினிற்றிசெ யுண்
ணாமலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௪௩

பூசைக்காகாதபூக்களைக் கூறியது.

இச்சிரலசேபூ சுனையெருக்காமணைக் கிலையினிலெடுத்திட்ட பூ, வஞ்சோலைபன்னையோலை பின்னலிகூடையி லெடுத்தபூவிடது கையிற், பச்சிலையிலாவெறுங் கையினிலெடுத்தபூ பாண்டத்தெடுத்திட்டபூ, பால்போனிறத்ததுமி லதனிலுமெய்த்தபூ பரிசுத்தமில்லாவிடத்துச், சிதமதென்றேயெடுத்தபூ கீழ்வீழ்ந்துதிர்ந்தபூ மோந்திட்டபூ வுண்மையாய்ப், பூசனைக்காகாது குற்றமெனவோதுஞ் சிவாகமங்கள் அச்சுதன்கண்மலர் பதித்திடவுவந்தவா வருள்பெறு வசந்தராயர், அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௭௭

பூஜைக்காகும் புஷ்பவகை கூறியது.

வில்வமலர்கொன்றைமாந் தளிர்புன்னைமல்லிகை விரிந்தசதகுப்பைதண்ணீர், மிட்டான்பருத்திபொன் மத்தைவெண்மந்தாரை வெண்பட்டிவெள்வழுதிணைச், செல்வநிறைதாமரை நரும்பச்சை வெண்காசை தேமுறழ்மருக்கொழுந்து, செய்யமந்தாரைபன் னீர்முல்லைமாதுளஞ் செழுமலர்க்கொன்றையாத்தி, புல்லருகழிஞ்சில் பொன்னாவாரைசெவ்வந்தி பூத்திகழ்தும்பைவெட்சி, பூளைமலர் நாரத்தை செவ்வரளிக்குழலிவை பூசனைக்காகுமலராம், அம்மலர்கொண்டு சிவபூசைபுரிநேசனா ரருள்பெறு வசந்தராயர், அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே.

இ - து

தேவிசெங்கழுநீர் பசுந்தும்பைசேங்குசிற செண்பகம்வெண்பட்டிகை, சிறுநாகமல்லிகை வலம்புரியடுக்கலரந் நியாவர்த்தநீலோற்பலம், நாவல்பூம்பாதிரி புரோசைபொன்மத்தையெழி னுயுருவிகுமரிவேங்கை, நாணல்வெண் காக்கணங் கோட்டைகடம்பமலர் சுருந்தாளிவெள்ளெருக்குப், பூவுறசுருந்துழாய் வன்னிவெண் கருமையாம் போதுமால்காந்திபிச்சி, பூவின்று சிவரிலா மிச்சமிவை சிவபூசைபுரியுமலரென்பர்கண்டாய, ஆவலன்போடுதமிழ் நாவலர்க்

குதவுருமிலகும்பெறவசத்தாயர், அன்றுவிளித்தருநிசெ யுன் றுமுலைக்குரிய வன்றுமிலத்தேவனே. ௧௬

இ - ஸ.

கரியமிசம்பைப்பூ பகந்துருச்செழுந்துசேவ கல்போது செம் பாதிரி, கல்மொருமுகுவெள்ளலரி வெள்ளைத்திலோத்தல் மைழித்தி ருத்திவைகூர்மை, விரிதரும்வெட்பால மாமணிப்பட்டிகை யிருவ் கொடிப்புலிதடைக்கி, மென்குராக்குன்றுத்தி சண்பகம்பூகம் வி ளாதிருவை வெள்ளைகொச்சின், மருவுகருவெண்ணெய்த்தல் கொட் டைக்காக்கைதபினா மண்டுகண்டக்கத்தரி, மாதளைசெருந்திவாய வன்னமிருவாட்சிருவை மாபூசைபண்ணுமலராம், அரியகன்னைப் பர்சன் மலர்கொண்டவிமலனை யருள்பெறவசத்தாராயர், அன்று விளித்தருநிசெ யுன்றுமுலைக்குரிய வன்றுமிலத்தேவனே. ௧எ

இ - ஸ.

நிலமருவுதமரத்தை வெண்கோக்கசேருதன் னிராம்பலான் குரத்தி, னிலவுவெள்ளைத்தருவு மாவிலிங்கத்தளிர்நிறைந்திருபெ ருகாந்தை, குவளியகருக்காய செவ்வேக்கைவெண்ணிறக் கொக் கிறதுவெள்ளநிக்குச், சுடுமத்தாதத் கதிர்ப்பச்சையார்ந்த குந்துபல வரிகருமைமவெண்மை, நல்விளாசெவ்வந்தி யோரிதழ்த்தாமரைசவி ன்ற தூர்த்தெட்டுவகையின், நன்மலர்ச்சிவார்ச்சனைக் காமென்ப புட்பவிதி நவிலாகமத்தின்முறையே, அலர்கொண்டுராடொரு மலருன்மணிப் பூசைபுரி யருட்பெறு வசத்தாயர், அன்றுவினி த்தருநிசெ யுன்றுமுலைக்குரிய வன்றுமிலத்தேவனே. ௧அ

சிவலிங்கவகைப்பலன் கூறியது.

ஆத்துமவனாலெ யிலிங்கமெவாணித் தருச்சனைபுரிந்தபெரு க், காயுறுண்டாம்பசுஞ் சாணலிங்கப்பூசை யாற்றவோர்க்கச்ந்த முண்டா, சித்திலிங்கார்ச்சனம் முத்தியுண்டாகித்தவியதியாயாற் றோமன், ணயலிங்கஞ்செய்து பூசித்தபேர்க்கின்பநிதிமைந்தர்

பேறமுண்டா, மாற்றருஞ்சர்க்கரைச் சாந்தாலிலிங்கம் வகுத்தவழி
பாடுசெய்யும், மாவிடாமலக்குக் குபேரபாக்கியமவனி மலைமாட
மீதுகளுண்டாம், ஆற்றமுடையவர்பூசை யாசாட்சிசெல்வமா மரு
வ்பெறுவசந்தாராயர், அண்ணாவினிற்றதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய
வண்ணாமலைத்தேவனே. ௯௯

அர்ச்சனைமுதலிய தருமமொன்றுக்கொன்று விசேஷங் கூறியது.

ஓராயிரம்பூவி லருச்சித்தனிகமொருவில்வமர்ச்சித்தலா,
மோராயிரம்பிலாறு வெட்டிவைத்தனிகருமொருதடாகப்பிரதிஷ்டை
சீராயிரம்மனைகள் கட்டிவைத்திடுபலன் சேருமொருமடமமைத்த
ல், செப்பருஞ்சிரகத்த ராயிரம்பேர்க்குநிகர் திதியொருசந்நியாசி
யாம், பேராயிரஞ் சொல்லுமந்திரிகர்க்கு மொருபெறு முத்திபஞ்
சாக்கரம், பெரிது மெண்ணூறநிகர்க்குமொருஞானியைப்பிட்
சைசெய்வித்தலாகும் ஆராமதித்தைபுரி வாழ்தருத்தருமதுரையருள்
பெறவசந்தாராயர், அண்ணாவினிற்றதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய
வண்ணாமலைத்தேவனே. ௱

பலன்களைக்குறித்துப் பூசைசெய்ய வாரங்கட்குப் புஷ்பவகை கூறியது.

ஆதிவாரத்திலே வில்வமர்ச்சிக்கிலோ தஷ்டமாசித்தியுண்டா
ம், அமலனைச்சோமவாரந் துளபமர்ச்சிக்கி லவிலாச்செல்வமுண்
டாம், தீதசெவ்வாயினில் விலாயருச்சிக்கினன் னேயமுவமைந்த
ருண்டா, நிச்சுபுந்திவாரமா தளையருச்சிக்கினன் னெறியுமெய்ஞ்
ஞானமுண்டாம், வேறியன்வாரமதில வங்கமலர்கல்வியாம்வெள்ளி
காலத்மொழுந்தா மேதினிக்காசருஞ் சனிவாரமால்காந்தி மெய்யி
னோய்வாராதகாரு, ஆதியினிவலிலாராயற்கு நேயனே யருள்
பெறவசந்தாராயர், அண்ணாவினிற்றதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய
வண்ணாமலைத்தேவனே. ௱௧

ஆலயத்தீப மொன்றுக்கொன்று விசேடங்கூறியது.

ஓதரியதேவால யங்களுக்குள்ளே யுவந்ததேச்சாயெண்ணெ
யாலொருகோடிதீபமிட்டதை யொக்குநல்லெண்ணெ யொருவிளக்.

செற்றியவர்த்த, நீதநூர்செனிவான நல்லெண்ணெயொருகோடி நிபங்களிட்டதோர்குன்று, சேருமுக்குளெரம்புள்ள வெண்பசுவினெய் யினாற் றீபமொன்றேற்றிவைத்த, லிதிபுள்ளபசுவினெய் யாயிரம் விளக்கெரிக்கு நிறைமூலக்காயிருப்பை, வெட்பிரசெல்வற்றிடலில் வாய்ந்தசுடரொக்கு நிறைகற்பூரதீபம், ஆதியிற்பாவமனைத்தும வெருமண்ணிலே பருப்பேறவசத்தாராயர், அண்ணாவினிற்பதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௯௨

உட்சமயமாறின்பெயருந் தேவதையுங் கூறியது.

சத்தனைக்கணபதிபூசை பண்ணுவது பாசுபத சமயமாக்கதிர்வே லவன்றனைப், பூசைபண்ணன்மா வீரசமயஞ்சிவன் றன்பூசைசைவ சமயஞ்;சத்தரனைவீரபத் திரபூசைப ண்ணுவது காளாமுகசமயமாங் கருதவைரவதேவ னைப்பூசைபுரியுமதுதானும் வயிரவசமயமாம், பத்தனபயோதர பாசத்தலையப்பூசை பண்ணுவதுவாமசமயம், பக ருமச்சமயங்களாறுமுட்சமயமாய்ப் பன்னுஞ்சிவாகமங்கள்,அந்தரற் கரிதான மெய்ஞ்ஞானபூசைபுரி யருள்பெறவசத்தராயர், அண்ணா வினிற்பதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௯௩

விபூதிவாங்கித்தரிக்கும்விதி கூறியது,

ஒருகரத்தனைநீட்டி மூன்றுவிரலால்வாங்கி யொருவிரலினாற், பூமிமேற்றெறிந்தபடிக்குச் சிந்துவோரகோரரொரு கோடிசர்ப்பமாழ் வார் இருகரத்தொடுமொராழ்ந்து வளதனத்தையிலேற்றிறைவனைநிர் குணவிசிதறிடோ, பெரியவெனுதிர்வழிந்தேவி லாகுமேவழி யிடாம லேற்கவாய்நூம், பெருவிரல்கண்ணிலே விழாமலன்னூந்துபேசு பஞ்சாக்கரத்தைப், போன்பிகுறக்கி வெண்ணிறவிபூதியைப் பெட்புடன் பூசவோர்கள், அருணிதியுமபர்கதிய மாயுநும்பெரு குவாசாருங்பெறவசத்தராயர். அண்ணாவினிற்பதிசெ யுண்ணாமு லைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௯௪

உருத்திராக்கந்தரிக்கும்விதி கூறியது.

உச்சிமிடையோர்மணி தலைதற்சிருபாதிலு முபர்ந்தமாமணி யாபிரண்டு மேற்றமாக்கசெவிக்கு தெரண்டு முக்கழுமுப்பத்தி

ரண்டாஞ், செச்சைமணி மார்புறாற் றெட்டுருமுழங்கையிற் செப்புமிருபத்தாறதாஞ் சேர்த்திருமணிக்கட்டி லிருபத்திரண்டு மணிசேர்த்தருத்திராக்கமணியை, நிச்சயப்பயபத்தி நியமநெறியுள்ளன்புசேய நிறையார்வமுடனே, நித்தலும்பூசை புரிகாலத்திலாயினு நீங்காதணிந்தபேர்கள், அச்சிவ சொருபமவ ராமென்னுமாமறைக வருள்பெறு வசந்தராயர், அன்றுவினிற்றுதிசெ யுன்றுமலைக் குரிய வன்றுமலைத் தேவனே. ௫௫

செபமாலைக்குவிதியும்பலனுங்கூறியது.

செய்யவிருபத்தைந்து ருத்திரமணிக்கோவை சேர்த்து செபமன்பொடுசெயிற், செப்பரியமுத்திதரு மூவொன்பதக்கமணிசெல்வமேன் மேலாயிடும், பையவெண்ணான்குமணி கல்விநலமுந்தரும் பதினைந்துமாபிசாரப், பாலதாம்பதின்மூன்று மேவுமுச்சாடனபலந்தருஞ் செபமாலிகை, கையினிற் சிறுவிரலின்மேற்றன்வன்ஞானமதுகாட்டும் பவித்திரவிரல், கனகமுறு நடுவிரற் பகைதருக்தற்சனிகடிய நோய்விளிவுமுண்டாம், ஐயமிலையங்குட்டமருவே தழைத்திடும்மருள் பெறுவசந்தராயர், அன்றுவினிற்றுதிசெ யுன்றுமலைக்குரிய வன்றுமலைத் தேவனே. ௫௬

செபஞ்செய்யுந்திக்கின்பலன்கூறியது.

நல்லகிழ்முகமாயிருந்து செபமேசெய்யி னுடொறும் வசியமுண்டா, நாடுமக்கினிமூலை ரோயில்லை தென்றிசையை நாடிச்செபம்புரிகிலோ, வெல்லருந்தீமைதருந்திருதிறல் குரவேவிளைந்திடுவ குடதிசையதோ, வேண்டிமுன்றேடிய பொருட்செலவு வாயுதிசை வீறுமுச்சாடனமிகுஞ், சொல்லரும்வடக்குமுகமாய்ச்செபஞ்செய்திடிற் சொன்னமுங்கல்விநலமுந், தோன்றுமீசானதிசை முத்திவிடாமென்று சொல்லுஞ்சிவாகமங்கள், அல்லலறவெத்திசையுமாகுமெதிகட்குநல்லருள் பெறுவசந்தராயர், அன்றுவினிற்றுதிசெ யுன்றுமலைக்குரிய வன்றுமலைத் தேவனே. ௫௭

பிரதோஷதரிசனவிதிகூறியது.

ஒன்றுதிரையோதசித் திதியதேபிரதோட காலென்றுபெயராகுமந், நாளிலிருபத்தாறு நாழிகையதற்குமேனாலுநாழிகையுநல,

ன்னையராத்திரியிற்றுன் றமையாமுனைத் தொணையொக்கும் பிர
தோடகாலம், மதமாமலே சிவாலயந்தி மிருகொம்பு மதியினி
லூட்டமைந்து, பெண்ணாத்திகேசரன் விருதுதுறை கிலியான்
மேழ்யி னிச்சிரதீதி, விமலசிவலிங்கத்தை யாகாமெலாச்செ
ய்து பூசித்ரேத்திப்பட்டவர், அங்காலநுனாற்செல்வ மாயுளும்
பேறும் நல்லருள் பெறுவசத்தாயர், அன்றுவினிற்குதிசெ
யுன்றுமலைக்குரிய வன்றுமலைத் தேவனே. ௯௮

அருமிதபதார்த்தங்களைக்கூறியது.

பரையினருமெல்லைச் சிறுக்குறுங் கோடுபனம் பழமிவைபருத்
தவாசா, படர்தருசெழுப்பசலை செம்பசலைசிறுபசலை பரியதுன்
னைடக் கரைக்காய், சிலையுலவுமாவன்னி மிருக்ஙி யெனருள்ளசெங்
கிரை செங்குருக்கை, தென்னமெல்லத்தி லெருமிச்சமெல்லா
காத்திரத்து பாகைபத்தி புன்றுக், கினியதேன் னையார் பிலைசக்க
தமு மோட்டை பேச் பெருமை செம்மறியசப்பா, லிசாறாட்பத்
திக் கந்தபாற் குசைத்தில்லிற் கறந்திட்டபால், அருமிதம்பாகசா
முமையோருக்கிடமாருள் பெறவசத்தாயர். அன்றுவினிற்றுதி
செ யுன்றுமலைக்குரிய வன்றுமலைத்தேவனே. ௯௯

காடொடதுஞ்செய்பாகைபால்வருமைவகைப்பாவமு மதற்குநிவர்த்தியுங்கூறியது.

நிலைச்சோரமம்பலபண்ட மக்கியலைரப்பதாற் செறிவிறகடுப்
பிலிட்டதால், செந்தியெரிப்பதாற்றண்ணீர் குடத்திலுட் சேர்த்திட
முகத்து நமனுன், முன்னைதுச்சாத்ணிசொடு பெருக்கிநற் சாணி
படுமுறைபாய் மெழுக்கிடுவதான், சூரியனரன்பணியிலே கறி
குறைப்பதால் வருமைப்பாவங்கள், தீர்த்துமறையோதிட நருப்
பலையவிபுதிட மருப்பினிலடையோமஞ்செய, வியமமொடுபலி
யிதை நல்பாறுவர்துவர் யெதிம்பஞமதியோகட், கனம்பசர்த
விழவ நினஞ்செய்ம கமைதன்பர்கா வருள்பெறுவசத்தாயர், அன்
றுவினிற்றதிசெ யுன்றுமலைக்குரிய வன்றுமலைத்தேவனே.

நைவேத்தியஞ்செய்யும்பஞ்சயாகங்கூறியது.

பரிவொடுகொண்டகடன்கழித்தருமறை பகர்ந்திடுதல்பிரமயாகம், பலமலர்முடிபிதிர் மாதிரைடருப்பணம்பண்ணுமது பிதிர்யாகமாம், தெரிதருங்கவிதிருமியிற் றீவளர்த்தோமவினை செய்குவதுதேவயாகஞ், செப்புஞ்சிவாகமப் படியன்னபலியிடுதல் நேர்ந்திடும்பூதயாகம், வருமதியவதிதியர்க் குவமகிழ்ச்சன்னம் வழங்கல் மானிடயாகமாய், மாற்றுமகமைந்துந் நினைந்துசெயிற்பாவமறு மாறுதே வர்க்குமினிதே அருளும்பெருஞ்சைவ மறையவர் புரிந்திடுவ தருள்பெறுவசந்தராயர், அன்றுவினிற்றுதிசெ யுன்றுமூலக்குரிய வன்றுமலைத்தேவனே. ௪௧

போஜனத்திற்குற்றங்கூறியது.

பந்திவிடையோதன மிருப்புக்காண்டியாற் பரிமாறவுண்ணலொருடம், பாலவயரிடுக்கிறைய மீண்டுகொடுவாவெனப் பன்னியிடவுண்ணலொருடஞ், சந்தியாகாலத்தமர்ந் தராத்திரியிருத்தயிரடியுண்ணலொருடஞ், சாலவயல்லாருண்ட நற்கலத்தன்னிலே தானுண்ணலதிகதோடம், வெங்கெடுத்திடுமட்கலத்திலுந் தகாத்தமிகவுடைத்திடுகலத்து, மேவுமுன்னக்கையிறு மிட்டுண்ணலின் றுண்ணல் மேலானதோடமாகும், அந்தயிகுபொன்வெள்ளி பாத்திரத்திலயுசித மறான்பெறுவசந்தராயர், அன்றுவினிற்றுதிசெ யுன்றுமூலக்குரிய வன்றுமலைத்தேவனே. ௪௨

போஜனகாலத்தன்னபலியிடும்விதிகூறியது.

போஜனஞ்செய்யுமிடந்திரு மெழுக்கிட்டுப் பொருந்தியபிழக்குமுகமாய்ப், பொருந்பாயிருந்திட்டவழகின் மேலுலகம் புரோட்சித்துடன் வலப்பால், வாசநெய்யன்ன மைந்துபிடி பலிவைத்த மந்திரவிகன்றான்னீர், வலமாகவாபோச னங்கொண்டமிகுநீர் மருவுசிறுவிரலின்வழிவிட்டே சிலப்பலிகொடிக்கிட்ட சனனமங்காவெழிற் பிராணகுதிபுரிந், தின்னடிசிலுண்டுத்த ராபோசனங் கொண்டெழிற்சேட நீர்ப்பெருவிரல், அசில்வழிவிட்டேமுதலா சாரசைவ நெறியருள்பெறு வசந்தராயர், அன்றுவினிற்றுதிசெ யுன்றுமூலக்குரிய வன்றுமலைத்தேவனே. ௪௩

போஜனஞ்செய்தபின்னனுட்டானவிதிகூறியது.

போஜனஞ்செய்தபின் பாசமனமுஞ்செய்து பொற்புடன்வட திர்க்கம், போருக்காசனமேவி வில்வலன்வாதாவி பொன்றிடவயிற் றைவருடிச், தேசொடுஞ் சிரமஞ் செய்தகும்போது மகசிவமுனி யை யுன்னியோர்த்து, நிலமனவுதிருநீ றருத்திப்புணர்த்துனத் தேர் த்தல் சன்னியாசமுடனே, வாசியுமெழும் பிராணுயாமமாற்றினா மௌனமாய் மூசிவமூரு, மந்திரமதோரத்தை யுச்சரிப்பித்து மேல் மகிழ்வொடு மிருப்பார்களும், ஆசையுறகிரகத்த வாக்கிரம நெறியென்ப ரருள்பெறவசந்தராயர், அன்றுவிளித்துதிசெயுன் றுமலைக்குரிய வன்றுமலைத்தேவனே. ௧௪

தாம்பூலந்தரிக்கும்விதிகூறியது.

மெல்லிலைக்காம்பும் பழுப்போடுகாம்பதன்மேற் றெருநரம்புங் களைந்து, மிகவுமுகலமுகனுமங்கவசக விக்கவெட்டாகும் வெற்றிலைக் குற்றநீக்கி, நல்லபாக்கைச்சின் முக்காலுமிழ்ந்தாரயச்சாறிய வெள் ளிலை மிழிந்து, நன்றுதற்சுணைனக்கி ராம்போலதக்கோல நன் மணருவாண்மலருகோர், சொல்லருஞ்சுக்கு மனமேவு சாதிக்காய் தொடாந்திடுஞ்சாபத்திரி; சுகவர்சபூரமிவை தாம்பூலசமிதமாய்த் துய்த்திடுவர் செல்வர்கண்டாய், அல்லியவர்வாவிசூழணியலுமலை யினை யருள்பெற வசந்தராயர், அன்றுவிளித்துதிசெ யுன்று மலைக்குரிய வன்றுமலைத்தேவனே. ௧௫

தோடம்வருவதைக்கூறியது.

மலைருக்கந்தாலை பேசனைச செய்தல்பிடி யுண்டையாயுள் ளைக்கீர்தல், ஒருவிரலை நீக்கியுணன் மயிரென்புச்சிபுழு வுகிர்பட் டபோதுண்டிடல், காணுக்சமயிரிலைப் பல்லாற்கடித்தலொருகாலி லுந் காதேய்த்தீர், கழுவிடுதலுண்சவத்தெச்சிலை யுமுந்திடுதல் கைவிருனைசூரித்தாற், பபண்யாற்றலைசொரிதல் விரலிருத்துதா திரம்பாழ் மயிலையிலையுறக்கல், பட்டகஞ்சாக்கட்குடித்தல் பெரி யோரைப்பழித் தனித்திரையெழுப்பல், இவைதன்றதலிவைமா காதோடமென்பர் காணருள்பெறவசந்தராயர், அன்றுவிளித்து திசெ யுன்றுமலைக்குரிய வன்றுமலைத்தேவனே. ௧௬

ஆசமனஞ்செய்யுங்காலங்கூறியது.

வாசமலர்கொய்யினும் வீதியடைபோய்வரினு மலசலம்விட்டு வரினும் மாதரொடுசம்போகமேவிடினு நீர்கிழன்மருவியுடன்மீது படினுந், தூசணையுடுக்கினும் பலகாரமுண்ணினுஞ் சோறுண்ணினு நீருண்ணினுந், தூயநற்கருமங்க டருமங்கள்புரியினுந் தொழுதீர்த்தங்கள்செயினுந், தேசுதருதானங்கள்செய்யினுங் கனிகாய்கடின்னினுந் துஞ்சியெழினுந், தீயகொலைசெய்குவோர் பாவிழவோரையினுந் தீண்டொணாதவை தீண்டினும், ஆசமனமக்கணஞ் செய்யல் விதியென்பர் காணருண்பெறுவசந்தராயர், அண்ணாவினிற்றுதிசெயுண்ணாமுலைக்குரிய அண்ணாமலைத்தேவனே. ௧௭

மூதேவிவாசமுந்தோடமுள்ளவையுங்கூறியது.

நாட்டரசுநீழலும் விளாமரத்தடிநீழலு நன்மனைவிளக்குநீழலு, நடமாடுமனிதர்நீழ லிரவினுடனே மேற்படியினலமிலாச்சேட்டை மருவும், பூட்டுநன்மறையவர்கடங்நீழன்மிதித்திடற்புனிதமாயொருவனுண்ட, புனற்சேடமொருவனுண லாடைதோய்த்திட்டநீர் பொருந்த வுட்கொள்ளலாகா, வீட்டிடை பெருக்கியவிளக்குமாற் றுப் புழுதிமென் மயிருகுத்தபுழுதி, வீரிடுங்கழுதைநாயாய்ப் புழுதிவெந்திடு சாம்பல் வேதாக்கரிப்புழுதியும், ஆட்டிடைப்புழுதிபடலாகாது மேலென்பாருண்பெறு வசந்தராயர், அண்ணாவினிற்றுதிசெயுண்ணாமுலைக்குரிய அண்ணாமலைத்தேவனே. ௧௮

இவ்வகையமைமயிற்சிறப்பெனக்கூறியது.

விளையுநன்னிலமுமாய்த் தண்ணீருமருகதாய் விரைமெயலா மனையிடமுமாய், வெள்ளிமலைபோலெருது கருமலையெனக்கடா விடுசோறுமாயேருமாய், களவிலாநெஞ்சுடைய படியாளுமாயுழுங் காலத்திலேயுழவுமாய்க், கனமான விடையெருத்தமையுமாய் நாற்றுவிரைகாலுமாய் மேடுமாய், வளமான பாடுமாய்க் களைபறிவுமாய் வேலிவிளைவுமாய் நற்காவலான், வைப்புமாய்நாடோறும் வந்துபார்க்குஞ்சிறப்புமா யிருந்தாற்பலிக்கும், அளையுமாங் கொழுமுளைச்செல்வமே செல்வமாமருண்பெறுவசந்தராயர், அண்ணாவினிற்றுதிசெயுண்ணாமுலைக்குரிய அண்ணாமலைத்தேவனே. ௧௯

[illegible]

[illegible] தம்பிரப்பான திருக்குலா[illegible], மக்களையர்கள் [illegible] [illegible] மணவாள[illegible] [illegible] புத்திர[illegible]போலுமமரு [illegible] அக்கமலை[illegible] [illegible] வைத்தாய், அன்று[illegible] [illegible]. ௯௦

சீராமுண்டாகுமுறைமைகூறியது.

[illegible] [illegible] முட்பாய்ந்[illegible] [illegible] [illegible] பதியா[illegible] [illegible] வைத்தாயர், அன்று[illegible] [illegible]. ௯௧

சீரம்வளரும்வகைகூறியது.

[illegible] [illegible] வைத்தாயர், அன்று[illegible] [illegible]. ௯௨

இ - து.

விஞ்சமேழாந்திங்கள் மயிர்நாம்பென்பும் விளைந்திடுந்தட மோடுநடன், மேவிடுஞ்சலமலர்தங்கு தாதுக்கருமிடைந்து மூக் கண்டாகுமே யெட்டிவெட்டாந்திங்க டாயுண்டசாரங்க ளிபாவு முளையாளைவழிர்போ லேயர்தருவிபாய்ச்சே கபாலத்தின்வழியாக விழியவர்குழவிவளருங், கொஞ்சவுருவோவொன் பதாந்திங்களறிவு மேற்கொ(ண்)டு பிறப்பித்தோன்றனைக், குறித்திருகரங்கூப்பி யருடா வெனாத்தவங்கொண்டே யிருத்தபுரியும், அஞ்சலப்பையொரி ருவெ ம்பிறவி நோக்குமேபருள்பெறு வசந்தராயர், அன்றுவினிற்றுறி செ யுங்குருமலைக்குரிய வன்றுமலைத்தேவனே. எக

பிறவித்துன்பத்தினியல்புகூறியது.

கொடியபற்றாத்திக்கச்சற்குருப்பார்வையே கொண்டிடுங்குழ விதன்னைக், கோதறுமபானவளி கீழ்நோக்குவிக்குமக் குழவிமிகுமு ன்பமுற்றுப், படியிற்பிறந்தபின்பகாரிபமாயாபடப்போர்வையால் மறைந்து, பண்டையிலிருந்தபேரறிவழிந்திருவினைப்பாசவலையி ற் படிந்து, றுடியளவுநேரந் காக்கவல்லநோயிலேநோயு மிக்கிதனை நோக்கிற், சுரைக்கொடிபடர்ந்ததை நிகர்க்குமிச்சனனமாக்கேதாதக மொழிப்பரதிபோர், அடியனுமலையனே தொடியராவணியனே யருள்பெறுவசந்தராயர், அன்றுவினிற்றுறிசெ யுன்குருமலைக்கு ரிய வன்றுமலைத்தேவனே. எ௨

அட்டலட்சுமிகள்பெயர்கூறியது.

மட்டிலாச்செல்வங்கள் மருவுதனலட்சுமிவளர்ந்ததானியலட் சுமி மணிமாடமனையாதி செந்நெல்வயலோட்டங்கள் வளமிகும்பூ லட்சுமி யிஷ்டபாக்கியகுணச் சந்தானலட்சுமியெழுந்தோடு நிறை ந்தசெல்வியியல்பானபுத்திவளர் வித்தியாலட்சுமியிசைந்த வீரிய லட்சுமி, திட்டமாயெம்முனுஞ் சென்றபோதிலும் வெற்றிசேரும் விஜயாலட்சுமி, நிமைவர்தாலுங்கலங்காதிருக்கின்றதிரவைரியலட் சுமி,யட்டலட்சுமிவாச ரேசதுரைராசர்புகழுஞ்பெறுவசந்தராயர், அன்றுவினிற்றுறிசெயுன்குருமலைக்குரியவன்றுமலைத்தேவனே

ஆடியைந்தாந்தேதிவரும்வாரத்தின்பலன்கூறியது.

ஆடிமாதம் பிறந்தவைந்தாந்தினத்திலே யரியபுதவாரம்வந்தா,

வளருருடமொருபோக மாடெலாமிகவிளைய மவனிமேலிட்ட பயிர்
கள், பாடுனவியாழம் வரிவிருபோகமேவிளைவுபாரெலாஞ் சுகசீவ
னம், பன்னுசுக்கிரனெனில் கதிர்ச்சாலிசனியனே பயிரொன்றும்
விளையாதுகாண், நீடுஞாயிறுபயிர்கள் பாழ்திங்களொருபோகநெல்
விளையுமெ செல்வமாம் சேர்ந்தவங்காரகன் பனிச்சோமமே விளை
வமேற்பயிந்து குறியென்பர்காண், ஆடல்புரியண்ணலே மாடமாளி
கை செல்வமருள்பெறு வசந்தராயர், அண்ணாவினிற்றிகழு முண்
ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௭௪

பெண்கள்ருதுவாகும்நக்ஷத்திரபலன்கூறியது.

மன்றும்மச்சவினிவிற் புட்பவதியாயிடின்மகுணனுக்கேதோ
டமாம், மான்பரணிநானல்ல மைந்தருண்டாங்கவை மருவுகார்த்தி
கை மகடியா, முன்றுரோகணிநிர்க்க மந்திலியமுடையளா முலவு
மாவிற்றலைதலைவறு, குபர்சமெனிப்படிருவாதிரை வெறுப்புமனை
முனையளாம்புனர்பூசநாள், பொய்வெழில் சுகர்தரும்பூசன் சிற
ப்புடையள் பொலியுமாவிலிபவாநந்தர், பூத்தொழியுமக முரியபுரு
டன்மேலதிகாமீ பூரமைந்தர்களாளியாம், அன்னமடையார் நடன
சாலைவளர் செம்மபுரியருள் பெறுவசந்தராயர், அண்ணாவினிற்றதி
சே யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௭௫

ஷி - து.

உத்திரம்பரிவிரதை யத்தமென்மேற் செல்வமுண்டாயிடுஞ்
சித்திரை யோக்கியரலத்தரும்பாக்குமசுவாதிசுக முற்றுமேர்தனிவி
சாகம் மந்திபர்தலைவறுக் கல்லம்புன்ஞெய்கேட்டை மறுபுருட
னிச்சைசமூலம், வாழ்வுபால்பாக்கியம் பூராடமடிமைகெடுமா முத்தி
ராடஞானம், பத்திபுகமோனைற் பொருளாயவிட்டம் பசும்பொ
னுன் சதையமிரிபோம், பசுரும்புரட்டைமலடுத்திரட்டாதிமிகு பழு
மிரேவதி நடலையாம், அத்தர்துதிர்ச்செறி மடந்தையர்கள் பூத்த
பலனுமுன் பெறுவசந்தராயர் அண்ணாவினிற்றதிசே யுண்ணாமு
லைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௭௬

அருசமுருதவிடங்களைக்கூறியது.

தேவாலயமகிழ் சந்தானக்கரிற்றிருவிழாவிற்சிறந்த, தேர்
கடத்திடுபொழுதிலருமறைபகர்ந்தவழிசெய்யுர்தழுற்சாலையிற்பாவா

ணர்கல்விப்ரசங்கம்புராணம்படிக்கின்ற வித்வசபையிற், பார்வைக்கலங்கார சோபனமுகூர்த்தங்கள் பண்ணும்விவாகசபையிற் கோவானசிங்காதனத்திருந்தரசசெங்கோல் கொண்டாரசர்சபையிற் கூறுமிவ்விடமெலாமாகுசமிலையென்றுகூப்பிட்டுரைக்குமறைகள், ஆவாகனத்தமேன மாவார்வனத்தனேயருள் பெறவசந்தராயர், அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௭௯

அசுவவிலக்கணங்கூறியது.

நீலமாகதமுத்துமாணிக்கமம் பொன்னிறைந்தவெண்பளிசத்திரன், நெடியதாமரைமலர்க் காசைமலர்கருமுகிலெருப்பு மணிவண்டுநிம்பாற், கோலமுறுகின்ற செம்பஞ்சுக்குழம்புகுயில் கூருமிரெட்டுநிறமாங், குதிரையுத்தம மிவையிலொரு நிறமுடைத்தாய்க் குறித்தமுகமார்புச்சிவாற், காலுவிவ்வெட்டிடம் வெளுப்பாயிருக்கிலதுநதியட்டமங்கலமதாங், கவிறுமுகாற்பதமைந்தும் வெளுப்புநிற்கனமஞ்ச கல்யாணியாம், ஆலவாயிற்பரிபிலக் கணமுரைத்தவா வருள்பெற வசந்தராயர், அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௮௦

இ - ரு.

கட்டுவாம்பரிநாபி தொட்டுமுன்புறமெலாங் கதிர்போற்சிவந்துமதிபோற், கவினுறும்பின்முழுது நலமாவெளுக்கிலக்கற்கிபகல்விஜயமென்பார், வட்டமதிபோலவே முப்புறம்வெளுப்பாய் வயக்கியேயிற்புறமெலாம், வடிவுசெங்கதிர்போற் சிவந்திடுங்கின்ளையதுமருவுகதிர்விஜயமென்பார், இட்டநூறங்குலமுயர்ந்த பரியுத்தமமென்பதூறு நாலங்குல, மியுனியதுமத்தியமதாபத் தொரங்குலமியம்புமதமக்கோடையாம், அட்டமங்கலதாககிர்தலுடாத்தருணையருள்பெறவசந்தராயர், அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௮௧

இ - ரு.

வாசியின்வயது முப்பத்திரண்டேவருட மருவிடும்பத்தவத்தைமாற்றிலொருமூன்று வர்சமுமிருமாதமுமன்று நாட்பன்னிரண்டாம், பேசுபரியெய்வண்ண பேதமிருக்கிறும் மெருவென்னாதான்கலந்தாற், பெட்புமிகுமப்புவி தலைவன்றனக்குப் பெருஞ்

செல்வநாக்கல்வியார், தேசகடப்புப் பரிக்குவயிறேறுந்திகழ்ந்த
செம்மைாம்பமேறுந், செஞ்சிவப்பேதிறும்பொன்ன திறமிமையுறுந்
செயலானுலைத்தரமோய், ஆசைநாக்கிரவித்தாகயிருப்புகழுகுன்
பெறவசந்தராயர் அன்றுவினிற்குதிசெ யுன்றுமலைக்குரிய
அன்றுமலைத்தேவனே. இ-ர ௮௨

எமபரிமாக்கமுந்திசைபிராட்டைச்சுழிபிருக்கிப்பிடி மின்ன
லான்டாம், இதாவிலெபிராட்டைச்சுழிபிருக்கி லஞ்சிவனியாளிக
னபாமமாம், கூறுஞ்சொமயனிலா யாமிருப்புவண்டான் குதக்குமிரு
நடுதாலாறும், முலைமுந்தாவடியிறும் சபோலத்திறும் கோயமுமு
யுக்காணிறும், விழசுழிதாரெறுப்பின் மாயேபுதலான்னவெய்வி
னாமிருக்தொரைக்கு, மேவுங்குளிப்பத்தி யூநிறப்பண்டயமெலிந்தா
சத்தரவெய்திடும், குரைவுசெம்பவள வேனிமதிமுடியனே யருள்
பெற வசந்தராயர், அன்றுவினிற்குதிசெ யுன்றுமலைக்குரிய
அன்றுமலைத்தேவனே. ௮௩

இ - று.

தெரியருசமுத்திரினிவட வொழுசுழிமிருந்திடிந் தெய்வமணி
யென்றபெயராம, திருமகள்விலாசமுண் டாமுசந்தலைசாளி திகழு
மார்பினைாவிடம், மருவியவர்ணசெழி யுண்டாயின்வெற்றிதரு
மாநிலாச்சனிமத்தகம், மணிபாயிருக்கிலவ் வாசிமேலேறுமோர்வா
ழ்வுமேயைவெய்துவார், விரவுசெற்றியனடுவி லொருசுழியிருக்கி
னறுவிசத்திமதியுமுண்டாம், மேவிவிடக்களிற் சுழியிலாவிவு
ரின்மேவேறனன்றன்றகாய், அதிபபற்வைவிடற்ளிய போழக
னொயநும்பெற வசந்தராயர், அன்றுவினிற்குதிசெ யுன்றும
லைக்குரிய அன்றுமலைத்தேவனே. ௮௪

இ - று.

கெக்வக ஈரசெக்கமுயன் மயின்மங்வரம்புயத வேழந்துரசகு
போல, வெசமுனாயடையதாய்ச் சங்குவெண்ணனலின்விலாழிகால்
வாய்நவையுமாய்த், தாங்குவிற்செருமிசக்குபோசமந்தவமேய தன்
டிவாயடைக்குமெருசியாய்ச், சாற்றுகுறமசம்போற்கவிழ்ந்துமுகமாக
நாசிநலையுமாக்தன்ரின்றமாத், தெரிசமத்தமைர்த்த கருசெய்தல்
பொருந்திரசந் சேர்ந்தவிழியாய்ப்பற்டாந், செப்பமாயொப்ப

மாய் வாவிக்கு காறுப்பிறக்கும்குளம்புபரமா, யாந்தூிரைலது வைமுனை,சவிரியென்பர்கள னருள்பெற வசந்தராயர், அன்றுவி னிற்றறிசை யுமன்றுமலைக்குரிய வன்றுமலைத்தேவனே. அ௫

- ரா.

பாயும்பெரும்பரி முகத்திடைவெளுத்திடிற் பராசனைக்கெ யிறும், பன்றுன்கழுத்தாவால் முகத்திடைவெளுத்திடிற் பாக்கிய மொனாமொறக்கம், வைபுகிறபிடர்வெள்ளை யாவிருக்காற்புதல்வ ரின்பமென் மெழுமுண்டா, மெழின்மார்பில் வெண்மையுதிக்கவிலை நோயின்றிமெ, வெப்போது மனமகிழ்கருத், தோயுமிகவுடறபால வெ..லாகிறவிடிற் றாயகந்தனைமுண்டாக், தோன்றிய வலப்பு றம் வெண்மையிருந்தெல்வமாக் தயமுகம்பிற்பாககம், ஐயுக்பப ரக தகவி மேயம் பொருந்துதனை யருள்பெற வசந்தராயர், அன்று விரைிற்றறிசை யுன்றுமுலைக்குரிய வன்றுமலைத்தேவனே. அ௬

இ - ரா.

மார்புங்கழுத்துமர வப்படம்போலதாய் வாழைமடலொத்த செவியாய், வதனமுக்கோணமாய் உதலுயர்ந்தகலமாய் வைக்குமடி பக்தொத்தாய், எர்புனையுனாலுகா லுக்கடைத்தேயதை யெடுத்தாட்டியதுபோலா, யிருதாவடிரிரட்டியாய்ச் சுழல்வின்றமோதுதி யொற்றைடக்கோலென்னலாய், போர்புரிமுகத்திலே வெட்டினுமெதிர்ப்பதாயய பரவியோன்மனமறிவதாய், பொங்கழிகோட்டை யுந் தவ்விய கருக்கமும் புலியெனப்பாய்கின்றதாய், ஆர்பரியெருத் கிக்கு தகுதயப்புரவலா னருளபெறுவசந்தராயர், அன்றுவிளிற றறிசை யுன்றுமுலைக்குரிய வன்றுமலைத்தேவனே. அஎ

இ - ரா

செய்யுளைப்பரவியது திரிசின்மலையென்னவுங் கூத்தாடமதமென்னவுங்,கலவிதெம்வாசலை யின்மான்மதம்பாவிதங்குருமமிதிக்காப்புரம், வெய்யகட்பொறியாரா வட்டதெருவிதிநடையிடுசமுற் பர்தென்னவும், மேமேறு தேவகன்காற்குள்ளடங்கியெவைக்கதில் லவென்னவுந், செய்யுத்தாரிகை பரிவெட்டுமுன்னதாய்த் தகுத்தயிருமனையுவயது, சென்றபரிமேல்வைக்க விரியன்முமறை

யாஞ்செழும்பரிவிலேறிவர்சேம், நுயர்பாண்டியறற் றெரிவித்தமெ ன்பர்களைமுன்பெறவசர்தாரயர், அன்றுவினிற்றுதிசெ புன்று மூலைக்குரிய வன்றுமலைத்தேவனே. ௮௮

இவர்முன்னி யின்னது பெறவேண்டுமெனல்.

சமமாயெயபிறவி சாகரநமெய்ஞ்ஞான சாதனம் பெறவேண் டினேர், சரியைகிரியாயோக முன்றுங்கடந்தமெய்ச்சற்குருவை யடையவேண்டும், சமமார்தருசிவா லயவிவ்தரிசன காடியருள்பெ றவேண்டினேர், நச்சன்வலக்கைதலை மேற்கொண்டவதிகார கற்பி வையுமன்காணவேண்டும், பூமியாளரசனாக் கன்றுகாரியசெயம் பூர்த்தியாய்ப் பெறவேண்டினேர், புரவலர்கருத்தக் இசைத்தமந் திரிசன்பாற்போய் முன்புகாணவேண்டும், ஆமிகையனைக்கச்சிம் மாபு ரிவினைக்கரு மருள்பெறவசர்தாரயர், அன்றுவினிற்றுதிசெயுன் றுமூலைக்குரிய வன்றுமலைத்தேவனே. ௮௯

கலவியிற் கொக்கோக வகை கூறியது.

காமுடைவிதையுமா விச்சைமதோசைக்து கன்றுமிழ்தபான கல்லசவையதிமென்று மமிர்தநிலைபதினைந்து நருக்குறிகளே முக்கூறதக்குறிக ளெட்டுமுயர்பறவைபோற் குரலோசையெட் டெனுமை, குவிதாடனக்கனிகுரான்குமுறைகளைக்கூறுகாற்பத் தெட்டுமே, யூடுகலவிப்போக மெய்ம்மயக்கிரெட்டு முறமுநூற்றி ருபதுடனே, போராறுமொழிமென்ற கொக்கோகவிதமறிந் தூட லோடினிதாகவே, யாடவருமங்கையருமறவித்திடவின்ப மருள் பெறவசர்தாரயர், அன்றுவினிற்றுதிசெ புன்றுமூலைத்துரிய வன்றுமலைத்தேவனே. ௯௦

பெரும்பாலு நோய்கள் வாராவகைகூறியது.

எட்டுநாளைக்கொரு முழுக்காடுவோர்பட்ச மிருகல் கலிக்கமிடு வோர், எத்தகைமந்தொறும்பித்தரெல்லாமெடுத்திடமருந்துகொ ள்வோர், திட்டமாவென்றுந்து நாளுக்கொருதாற் றிருத்திவழு புணர்ச்சிசெய்வோர், செப்புமொருமுன்றமாதத்தி லதுசியமது சிருடன்மேசய்துமொள்வோர், வட்டமாமுவிரு மாக்கொருவிரேசச னம் வாய்க்கமிலவாக்குவோர், வழிதபரிகல் மென்றுவோர்களுக் கொருநோயும் வாராதுய்க்குமியாக, அட்டமாசித்திமுன்னிட்டமது

ரேசனேயருட்பெறுவசந்தராயர், அன்றாவினிற்றுதிசெ யுன்று
முலைக்குரிய வண்ணமலைத்தேவனே. ௯௧

தீயோர்தேடும்பொருள் போம்வழி கூறியது.

வையகந்தன்னிலே தீயோர்களீட்டுபொருள் வம்பருக்காய்பி
ணிக்காம், வாயோட்டமாகவே பேயோட்டுபூசாவி மார்கடஞ்செல
வி[illegible]க்காம், வையகங்கொண்ட கொலை பாதகர்க்காம்படைக் கன்ன
மிடுங்கள்ளருக்காம், கஞ்சாமயக்கபினி சாராயமாசனங் கடியகட்கு
டியருக்காம் மெய்யகஞ்சிறிதிலாப் பொய்வழக்குறுபேசும் வீணருக்
காந்தழற்காம் வேசையர்க்காம்பூத மூசுமண்ணுக்காகும்வேந்தர்
தண்டத்திலுக்காம் ஐய்யனேயைய்யனே செய்யவெழின்மெய்ய
னே யருள்பெறுவசந்தராயர், அன்றாவினிற்றுதிசெ யுன்றாமு
லைக்குரிய வண்ணமலைத்தேவனே. ௯௨

நல்லோர் பொருட்பயன்படுமாறு கூறியது.

சேற்கடற்றரணியி னல்லோர்களீட்டுபொரு டேவாலயத்தரு
க்காந், தேவாபிடேகமா ராதனைக்காமையர் திகழ்சமாராதனைக்கா
நூற்கடற்கரைகண்ட புலவர்கட்காமௌன தவனுமெய்ஞ்ஞானி
யர்க்காம், நோற்குமாதவமுடைய பேர்க்காம்பசிக்கனலு கர்ச்சிக்கு
முதவவாகும், நாற்றிசையும் வேதநெறி வேள்விகட்காஞ்சுகுண நன்
னூதானங்களுக்கா, நற்றொண்டர்பாகவதர்தங்களுக்காம்பரியநாலெ
ட்டறங்களுக்காம், ஆற்கலுறல்வர்க்குமுன் னருள்பாஞ்சோதியே
யருள்பெறுவசந்தராயர், அன்றாவினிற்றுதிசெ யுன்றாமுலைக்கு
ரிய வண்ணமலைத்தேவனே. ௯௩

பிரயாணத்துக்கு ராசிபலன் கூறியது.

மேடலக்கின மதனிலூர்ப்பயணமாகாது விரிடபலமுன்னதா
ம், மிதுனத்திலேசெலுங் காரியமேதுப்பநு வென்கடகமாசர்சே
வை, நாடருஞ்சிங்கத்தி லாதாயமாங்கன்னி னிர்சுரங்காறுந்துலா
ம், நற்பொருள்கிடைக்கும் விருச்சிகம்பிணியிறு னலியுடனடுக்க
முண்டாங்கோடுறுந்தனுசுகத் தருஜயம்மகரமதா கொடியபயமாங்
கும்பமோ, சொடியர்தண்டனையெய்து மீனமழையாற்பயங்கொண்
டயாத்திரைசெய்காலத், தாடுவேயுறதோஷி பக்கவிஃதுன்மையா

மருள்பெறுவசர்தாயர், அன்றுவினிற்பதிசெ யுன்றுமலைக்குரி யவன்றுமலைத்தேவனே. ௯௪

முக்குணத்தியல்பு கூறியது.

ஞானமுருடையமெய்ம்மை வாய்மை பொறைமோனமொடு காமவெ செயைம்பொறியடக்கல், தந்தருமவியல்புநெறி சாத்துவிக் கல்வியினை நல்லசாத்விககுணமாம், சமமதைதானமை ஆசைகலைக்குரு மெழிற் கல்விசெல்வீருணம், முவசவீரமெனுமிய மையலாசல்லவ பெய்தாசைதருணைத்தினியம்பாத், தாறுகவெறுத் தயிலினமுக்குற னிதியமூதாழ்வந்தமாமதிகோபத், தாவுகொலைபேறுண்மை செம்பு பொய்காமமல்லை தாமதகுணத்தன்மையாம், ஆசைமுடமைத்தாமெனே த்வணத்தசெ யருள்பெறுவசர்தாயர், அன்றுவினிற்பதிசெ யுன்றுமலைக்குரிய வன்றுமலைத்தேவனே. ௯௫

நவக்கிரகதானங்கூறியது.

பாறுவக்கிதிதிக் காலமதாய்ந்தின்ற பசுவாகு மதிக்கவைக்குப், பானிறத்சந்தமிசப் வாய்க்கதச்செவப்பெருக பைம்புதற்குச் செம் பொருளும், வானிபல்லியாழுச் தனக்குமென்பட்டாடை மாசைத்தொற் குமெள்ளி, மருவிபசனிக்குலவை கரியதிறமாயிலகு மயிடமாமெ ருமைக்கடா, தானியல்ராகுவக் கச்சைக்குறப்புடைத் தானவெள்ளா ட்டுக்கடா, தக்கசெங்கேதுவுக் கோதரியமதயானை காற்றமலற போர்க்களித்தல் ஆயதாயக்ரக தானவிதியிதென்ப ருள்பெறு வசர்தாயர், அன்றுவினிற்பதிசெ யுன்றுமலைக்குரிய வன்று மலைத்தேவனே. ௯௬

நவக்கிரகவுருவுந் திசையுங்கூறியது.

சூவெட்டமாதிரவி யருவிருக்கின்ற திங்களாடுமக்கினி முக்கோண, முச்சதிரமத்புருக் காத்திசைத்திரிகோண நாணிலமான்வடிவமாம், வக்கிலிசன்றிசைப் பாணவடிவம்புதன் வடதிசைத்திர்க்கசதுரம், மருவுபொன்கீழ்த்திசைப் பஞ்சகோணத்தரு வயக்கதிர்தருசக்கி ரன், மிடையுமேற்றிசைசறுப் போலுருச்சனிமேற்கு மேவுசுர்ப்பா காரமாய், மேவனிராகுவட மேற்றிசைத்துவசமென வெதங்கது நக்குமிடமாம், அடையுமொன்பதுகிரகவடிவமுந் திசையுமீதருண

பெறு வசந்தராயர், அண்ணாவினிற்றதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௯௭

நவதானியமுஞ் சமித்துங்கூறியது.

சூரியன்றிங்கள் [illegible]செஞ்சாலிசோமனுக் காவரைசெவ்வாய்க் கானதாந், சொல்லரியபுந்திக்கு நற்பசும்பயறதாங் குருவியாழந்தனக்கு, வெரியக்கடலையாம் வெள்ளிக்குமொச்சையாம் மேவியசனிக்கெள்ளதாம், வெற்றிகொளிராகுவுக் காணமாடங்கேது விற்கா ணாநவதானிய, மெருக்கெருக்குப் பலாசங்கருங்காலி நாயுருவியச்சுவத்தம், நல்லத்திவன்னிகூர்ப் புல்லறுகுதாப்பையிவை நவசமித்தாகுமென்றே, யாரியமுனோர்க்குமே லவரிதுவிதியெய்ப மருள்பெறு வசந்தராயர், அண்ணாவினிற்றதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. மூவர்கள் தேவாரத்தொகை கூறியது ௯௮

பன்னருந்திருஞான சம்பந்தர்செந்தமிழ்ப் பதிகமொன்றுபிரம், பலபாவலர்க்குத விசைத்ததேவாரமுப்பத்தி மேலாமாயிரம், நன்றுதத்திலவைந் யாரொடுந்தோன்று திருநாவுக்கரசர்சொன்ன, நற்றமிழ்ப்பதிகநாற்பத்தொன்பதாயிரமிம் மூவர்மொழியுட், பின்னரெண்ணூற்றுமு பத்துநாற்பதிகமிப் பெருவகுதனில்விளங்கும், பேசரிதநாற்றெழுபத்தைந்து சிவதலப் பெருமைசேர்பதிகமாகும், அன்னதிருமுறையோதி நின்னடிப்பூசைசெய் தருள்பெறு வசந்தராயர், அண்ணாவினிற்றதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௯௯

சிற்றின்பபேரின்பவட்டாங்கயோகங் கூறியது.

வரிவுதபஞ்சகோயாறு சுவைபோசனங்கந்த மருவுசித்திரவஸ்திரம், மாதைமங்கையணிந் தயிலதாம்பூலமெய்வகையதேற் றின்பமாந், [illegible] ராக்கபஞ்சாக்கரத் தீர்த்தம்பிரசாதமாசனம், [illegible]மேட்டுமன்பருட் டெளிதரும் பேரின்பமாந், தவியமநியமமா தனபிராணாயாமம் தற்பிரத்தியாகாரமாம் தாரணைதியானஞ்சமாதியிவ்வெட்டுமே சாற்றுமட்டாங்கயோகம், இவை[illegible] யருள்பெறுவசந்தராயர், அண்ணாவினிற்றதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத் தேவனே. ௧00

நாலுயுகத்திலும் பூசைசெய்தவர்களைக் கூறியது.

நிதிவாழயர்கிரேதாயுகந்தன்னிலே செங்கனற்சோதிமலையாந் திருமாலயன்முதல் விமையோர்கள் மறையினாற் செய்தருமமேபுரிந் தார், நிதிமாமணித்திரேதாயுகந்தாகமெரித்தபோதவர்பூசனை, நிர் துவாபரந்தில் வச்சிராங்கதனின்ற திருபதும்விரசம்பு, காதலேகலி யில்வல்லாளமிபுடதேவ ராமர்தருமஞ்சசாப்த, மேலாயிரத்தேழு நூற்றெழுபத்தேழாம ணுடமிலவங்கவருட மாதம்பாய்நின்றதல தரும கர்த்தாவான வருள்பெறவசந்தராயர், அன்றுவினிற்றதிசெயுண் ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௬௦௧

அவையடக்கங்கூறியது.

பரிமளத்தேர்விதழி மாலையொடுமணாவிலாப் பச்சிளம்புல்லரு கினைப், பழுதென்றுதள்ளாம லீசனுளமகிழ்வொடும் படர்சடையி லேற்றபடியால, விரவமாகாசயினு துவாரதயிச்சாதமது மிக்கபுன் சொல்லாயினும், மேதினியெலாம் புகழ்லக்கணமிலக்கியமிகத்தெ ளிந்தநாவலர், பரவுதிஞ்புகழ்தலப் பெருமையின்றுதியிருப்பதனு லெழ்ந்திடாமர், பழயுளக்கருத்தன்பு கொடுபெரிதவர்தருட்பாலி த்து மேற்கொள்ளுவார், அரியயனெடிற்றிரன்பூசித்தவீசனேயருள் பெறவசந்தராயர், அன்றுவினிற்றதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௬௦௨

வாழி கூறியது.

சத்ததருமோதுநான் மறைவாழி யாகத்தளிர்க்கும்பசுக்கள்வாழி
தரணிகாவலர்வாழி மனுநீதிவாழிமுத் தமிழ்வாழிவேள்விதனிலோ
வர்த்தேழிந்தெய்விமேன்னைவன்வாழியவன்மத அமெய்ப்பொருளுய
வைத்தாவழிவந்தவர்கள்வழிகுருமுனிவாழிமாதவர்நிறைந்துவாழி|ரு
சுத்தாம்ருத்தவுண்ணாமுலைத்தாய்வாழிசோதிப்பிரகாசமாகத்தோன்று
மண்ணாமலைப்பரமனார்வாழிமெய்த்தவன பூதேசர்விலாசம்வாழி
யத்தனார்கள்வாழ்மெழில்சிக்கபுரிவாழிமெய்யருள்பெறவசந்தராய
அன்றுவினிற்றதிசெயுண்ணாமுலைக்குரியவண்ணாமலைத்தேவனே.

அண்ணாமலைச்சதகம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

புராணிகர் சோணாசலமுதலியார்

இயற்றிய

திருவண்ணாமலைக்

கார்த்திகைத்தீப வெண்பா.

காப்பு-வெண்பா.

சீர்த்திபெறுஞ் சோண கிரிமுடியின் மீதொளிருங்
கார்த்திகைத் தீபவெண்பா கட்டுரைக்கப்—பூர்த்தியுற
கம்பந்த வாரணத்தி னூதனரு ளோங்குகாசச்
சம்பந்த வாரணத்தின் றாள்.

நூல்.

கங்கை யணிதீபங் கற்பூர தீபமலை
மங்கையொரு பங்கில் வளர்தீபம்—பங்கயன்மால்
விண்பாரு நேடும்வண மேவியவண் ணாமலையிற்
பண்பாருங் கார்த்திகைத்தீ பம். 1

அன்ன மளிக்குந்தீப மண்டினரை யாதரித்துப்
பொன்னா மளிக்குந்தீபம் பொற்றீப—மன்னு
மாராவணிநேர் காட்டுமெங்க ளண்ணா மலைமேற்
புராவருங் கார்த்திகைத்தீ பம். 2

மோகாந்த கார முடிந்தோடச் செய்தீப
மேகாந்த மாவந் திடுந்தீப—மாகாந்த
ளாங்கார்தந் தென்றுரைக்க வண்ணா மலைமுடிமேற்
பாங்கார்ந்த கார்த்திகைத்தீ பம். 3

பந்தமுலைப் பாவையர்க்காம் பாங்காருங்கூடலிலே
வந்து வளையல்விற்ற மாதீபந்—கொந்து

பலர்மலியுஞ் சோணா மலைத்தீபம்போற்றிப்
பலர்மலியுங் கார்த்திகைத்தீபம். 4
இட்டவிதி சாப மிரிந்தோடப் போற்றிசைக்கு
மட்ட வசுக்கட் கருமபதந்—இட்டர்
பதிதருசீர்ச் சோணா மலைத்தீப மெம்முட்
பதிதருசீர்க் கார்த்திகைத்தீபம் 5
அதுலரா னீரென்றே யன்றொருசேய்க் காவழக்கு
மாதுலரா வந்துரைத்த வண்மைபக்—காதுலரா
நந்தனஞ்செய் குழுஞ்சோ ணாசலத்தி லன்பான்பிற்
பந்தனறுசெய் கார்த்திகைத்தீபம். 6
நீடுமாற்பி ரானுடன்வாழ் நீலகண்டர் தம்மிடம்வந்
தோடுகவர்க தாண்ட வொருதீப—மாடுமயிற்
சொக்க லிசைவண்டி னம்பாடோங் கருணைவெற்பின்மிசைப்
பந்தமிருக் கார்த்திகைத்தீபம். 7
செங்கமல வேதா திலோர்த்தமையைப் பின்றுரத்த
வங்கருத் தாவேட னந்திபப—திங்கடவழ்
சோணமலைத் தீபமிகத் தோத்திரஞ்செய் தென்றுமுயர்
சாணர்மகிழ் கார்த்திகைத்தீபம். 8
மண்ணிடந்தான் காணு மலரடியின் மாயவனார்
கண்ணிடந்து சாத்திக் களிதீப—மெண்ணிறந்த
கீர்த்திபெறுஞ் சோண கிரித்தீபந் தென்மதுரைப்
பார்த்திபனுங் கார்த்திகைத்தீபம். 9
எல்லா வுலகு மிசைய வருச்சுனன்கை
வில்லா லடியுண்ட மெய்த்தீப—பொல்லாக்
கலிதீர்க்குந் தீபங் கனவருணைத் தீபம்
பலிபெறுங் கார்த்திகைத்தீபம். 10
சீரார் சிறுத்தொண்டர் செல்வன் கறியுண்ணப்
பேராசை வைத்த பெருந்தீபங்—காரா

ருணகிரித் தீபமனத் தல்லும்பகலும்
பருணிதர்பேற் கார்த்திகைத்தீ பம். 11

உள்ளதெனு நல்லோர்கட் குள்ளதா வில்லதெனுங்
கள்ளமனத் தோர்க்கின்பதாக் காண்டீபம்—வெள்ளமதி
மேவுசடைத் தீபம் வியன்கொளரு ணாசலத்திற்
பாவுபுகழ்க் கார்த்திகைத்தீ பம். 12

தொண்டர்க்குத் தோன்றுந் துணையான தீபநல்ல
வண்டர்க்கு மெட்டா வருட்டீபம்—வண்டமருந்
தோடுடைய பூம்பொழில்சூழ் சோணமலைத் தீபநன்மேம்
பாடுடைய கார்த்திகைத்தீ பம். 13

வென்றுளே வன்புலனை வீட்டியுணர் கும்பமுனிக்
கன்றுமனக் கோலமரு டீபஞ்—சென்றுவியன்
விண்ணளக்குஞ் சோணகிரி மேற்றீப மன்பருக்குப்
பண்ணளிக்குங் கார்த்திகைத்தீ பம். 14

போற்றுமடி யார்க்கருளும் புண்ணியதீ பம்வினையை
மாற்றுமருந் தாகு மணித்தீபஞ்—சாற்றுமறை
யுன்னரிய சோணமலை யோங்கிவள ருந்தீபம்
பன்னரிய கார்த்திகைத்தீ பம். 15

சிற்றம் பலத்திற் றிருநடனஞ்செய் தீபமன்பர்
குற்றம் பலகுணமாக் கொள்தீப—மற்றந்
துடைத்தருளுஞ் சோணமலைத் தோன்றியதீ பஞ்சீர்
படைத்தருளுங் கார்த்திகைத்தீ பம். 16

கஞ்சமலர்க் கண்ணனயன் காண்பரிய தீபமெனுள்
வஞ்சமல மகற்றும் வான்றீப—நஞ்ச
மயிலுமுயர் தீபமெழி றன்னு மலைமேற்
பயிலுமொரு கார்த்திகைத்தீ பம். 17

அன்பருளத் தேயகலா வானந்த தீபம்பே
ரின்பருளத் தோன்று மெழிற்றீபம்—வன்பருளத்
தூற்றரியா தீபம்வள மோங்குமரு ளாசலத்திற்
பற்றகலக் கார்த்திகைத்தீ பம். 18

ஆலால சுந்தரரை யன்றுமணந் தடுத்து
மேலா வுவந்தாண்ட மெய்த்தீபம்—பாலாழி
யோர்புதல்வ னுக்கருளி யோங்குமரு ணைத்தீபம்
பார்புகழுங் கார்த்திகைத்தீ பம். 19

வாதவூ ரன்பர் மகிழ்ப் பெருந்துறையிற்
போத மளித்த புகழ்த்தீப—மேத
மகலவருந் தீபமுய ரண்ணா மலையிற்
பகலவனேர் கார்த்திகைத்தீ பம். 20

முத்திக்கு வித்தா முளைத்தெழுந்த தீபமெழிற்
சத்திக் கொருபால் தருதீப—மெத்திக்கு
மார்த்தவிக்கு மன்புடனே யண்ணா மலைமீது
பார்த்தவர்க்குக் கார்த்திகைத்தீ பம். 21

போதாந்தப் புண்ணியர்கள் போற்றிசைக்குந் தீபவிந்து
நாதாந்த முங்கடந்த நற்றீபம்—வேதாந்தச்
சித்திதருந் தீபந் திருவருணைத் தீபநல்ல
பத்திதரும் கார்த்திகைத்தீ பம். 22

பாணனுக்கோர் சத்துருவாம் பாடகனைக் கூடலிலே
நாணமுற்றோ டப்பாடு நற்றீபம்—பேணி
யயனுமரி யுக்காணா வண்ணா மலையிற்
பயந்தருவாங் கார்த்திகைத்தீ பம். 23

முத்திநெறி காணவென்று மூன்றுமன்ப னுக்குமுன்னம்
பத்திநெறி காட்டிப் படர்தீபச்—சத்திநெறி

யோடுதவஞ் செய்யருணை யோங்கியதீ பம்பெரியோர்
பாடுமெழிற் கார்த்திகைத்தீ பம். 24

சத்தான தீபமுயர் சன்மார்க்க ருள்ளத்தில்
வித்தா முளைத்து மிளிர்தீப—முத்தான
யோங்குங் கரிக ளுலவுமரு ணாசலத்திற்
பாங்குபெறுங் கார்த்திகைத்தீ பம். 25

இன்பந் தருதீப மேத்திப் பணிந்தோர்க
டுன்பவிரு ளோட்டுஞ் சுடர்த்தீப—மன்ப
ரவமறுக்குந் தீப மருணைவளர் தீபம்
பவமறுக்குங் கார்த்திகைத்தீ பம். 26

அஞ்ஞானம் போக்கி யருடீப மானந்த
மெய்ஞ்ஞானங் காட்டி மிளிர்தீப—மெய்ஞ்ஞான்றுஞ்
சித்தர்மகிழ் சோணகிரித் தீபம் பணிந்தேத்தும்
பத்தர்மகிழ் கார்த்திகைத்தீ பம். 27

நட்டம் புரிதீப நல்லடியார் தங்கள்கொடுங்
கட்டங் களையே களைதீப—மட்ட
திசைமேவு மெங்க டிருவருணைத்தீ பம்
பசைமேவுங் கார்த்திகைத்தீ பம். 28

நாடியடி யார்பரவு ஞானதீ பம்மறைக்கு
நேடி யரியா நெறித்தீப—நீடுந்
திருவருணைத் தீபந் தினமமரர் போற்றிப்
பருவரல்தீர் கார்த்திகைத்தீ பம். 29

நாலா ரணமு நவிலரிய ஞானமெனு
மேலான போகம் விளைதீப—மாலால்
முண்டமார் தங்களிட ரோட்டருணைத் தீபமன்பாய்
பண்டமருங் கார்த்திகைத்தீ பம். 30

சென்மப் பிணிதீர்க்குந் தீபமடி யார்செய்கொடுங்
கன்மவினை போக்குங் கனதீப—மன்மதனை
யங்கமிலா தாக்கியரு ளண்ணா மலைத்தீபம்
பங்கமிலாக் கார்த்திகைத்தீ பம். 31

மாமறைக்கு மெட்டா மணித்தீப மேழைகட்குச்
சேமமளித் தக்காக்குஞ் சீர்த்தீபந்—தாமரைபு
நந்றுபேரொளிர் வஞ்சனைச் சோணாசல தீபந்திசைகள்
பத்துமொளிர் கார்த்திகைத்தீ பம். 32

கற்றைச் சடைமுனிவர் காண்டப மாருதிற்
புற்றையிடங் கொண்டுறையும் பொற்றீப—பொற்றைத்
தவளவரைத் தந்தனைமுன் றந்த வருணைப்
பவளவரைக் கார்த்திகைத்தீ பம். 33

மன்னு மிளசைநகர் மாறன் முனிவாரி
யன்னமிடைச் சேவை யருடீபம்—வன்னச்
சிகரநெடுங் கோபுரஞ்சேர் தென்னருணைத் தீபம்
பகரமிருங் கார்த்திகைத்தீ பம். 34

நாவுக்கு வேந்து நமச்சிவா யப்பதிகப்
பாவுக்குக் கன்மிதக்கப் பண்டீபம்—வாயிக்
கயன்மேய்க் கழுகுடைக்குங் காமாரு னோக்கோன்
பயன்மேவுங் கார்த்திகைத்தீ பம். 35

சிந்தைக் கலக்கந் தெளிவிக்குந் தீபந்தாய்
தந்தைக் கிணையாகச் சார்தீபம்—விந்தை
மதிநிலவுக் காறு வளரு மருணைப்
பதிநிலவுங் கார்த்திகைத்தீ பம். 36

மன்னுயிர்கட் கோருயிரா வந்தருளுந் தீபமறை
யுன்னுதற்கு மெட்டாத வோர்தீபம்—பொன்னுலகைக்

கீழாக்குஞ் சோணகிரித் தீபம் வெவ்வினையைப்
பாழாக்குங் கார்த்திகைத்தீ பம். 37

மூவருக்கு மாதி முதலான தேமூவர்
தேவருக்குங் காண்பரிய சீர்த்தீப—மேவருவி
யாலிக்குஞ் சோணமலை யார்ந்தசெழுந் தீபமின்பம்
பாலிக்குங் கார்த்திகைத்தீ பம். 38

கந்தனையு ஞானமதக் காரானை மாமுகத்தோர்
தந்தனையுஞ் சேயாத் தருதீப—மெந்தமைக்க
ணேக்கியருள் சோணமலை நோன்றீப மன்பருக்குப்
பாக்கியமாங் கார்த்திகைத்தீ பம். 39

வேலனைநேர் மார்க்கண்டேயர் மேவுசிவ பூசைக்காக்
காலனையு தைத்த கனதீபம்—கோல
விதுமகிழுஞ் சோணகிரி வேணுவின் மேற் சூடும்
பதுமநிகர் கார்த்திகைத்தீ பம். 40

தக்கனுக்கு மேடத் தலையளித்த தீபமென்று
நக்கனெனப் பேர்படைத்த நற்றீப—மிக்க
விருப்பமுனுற் சார்ந்தார் வினைதீர்க்குஞ் சோணப்
பருப்பதஞ்சேர் கார்த்திகைத்தீ பம். 41

கற்றலுடன் கேட்டுணர்ந்து காதலுடன் சிந்தித்தோர்க்
குற்றதுணையா வுறுதீபஞ்—சொற்றமதிக்
கேணிநிகர் சோணகிரி யார்முடிமே லஞ்சலெனும்
பாணிநிகர் கார்த்திகைத்தீ பம். 42

பண்ணுடனே தேவாரம் பாடுமு வர்க்கிமவான்
பெண்ணுடனே தோன்றும் பெருந்தீபம்—விண்ணுடனே
சேரமலை வான்புவிக்காச் செல்வதுபோ லோங்கருணைப்
பாரமலைக் கார்த்திகைத்தீ பம். 43

தந்தைதிருத் தாடிந்த சண்டே சுரருக்குச்
சிந்தைமகிழ் தீபஞ் செழுந்தீப—முந்தை
யொருமுடியில் லாமலுய வருணை வெற்பின்
பருமுடியிற் கார்த்திகைத் தீபம். 44

பஞ்சாக் கரத்தைமிகு பத்தியுட னுன்றுவார்க்கு
விஞ்சாக்க மாக மிளிர்தீப—மஞ்சார்க்கச்
சிங்கமுறைமு விட்டகலாத் தென்னருணை வெற்புறுமோர்
பங்கதழ்வாக் கார்த்திகைத்தீ பம். 45

பந்தவினைப் பாசத்திற் பட்டுழலும் பாதகனென்
மந்தமதி நீக்கும் வண்டீபஞ்—சந்தமுஞ்
கொஞ்சுமிசை நற்குயில்கள் கூவருணைத் தீபமுயர்
பஞ்சவர்கான் கார்த்திகைத் தீபம். 46

ஏதம் பெரிதுடையே னேத்துந்தீ பஞ்சாம்
வேதம் பெரிதும் விழைதீபங்—கேதம்
புகிக்குட்கோ லிக்குமிலாப் பொன்னருணை வெற்பிற்
பலிக்குஞ்சீர்க் கார்த்திகைத்தீ பம். 47

வெள்ளிமதி சென்னிமிசை வைத்தருளுந் தீபமறை
பன்னி மதிக்கப் படாத்தீபங்—கன்னிமதிற்
குரியுந்து மேறுபருஞ் சோணமலை மீதுவளர்
பாரியசற் கார்த்திகைத்தீ பம். 48

ஆர்த்தவர்த்தி டுக்கொடுக்க யாசரனை யன்றொருநா
ளர்த்தரித்துப் போர்த்த வெழிற்றீபம்—பார்த்துரைக்க
வொண்ணாத சோணகிரி யோங்கியதீ பங்கோபம்
பண்ணாத கார்த்திகைத் தீபம். 49

பொய்வசமாம் வஞ்சமனம் போமதியா மூவர்களாற்
சைவசமயத் தருதீபந்—தெய்வ

முனிவர்நிந்த முன்மகிழ்ந்து மெய்யருளை சார்ந்தார்
பணியகற்றுங் கார்த்திகைத்தீ பம். 50

பாரருந்தி னோன்றுகித்தல் பண்டபம் வாவிகளை
சிரிருந்தி யேறக் கிளர்தீப—சீருந்திச்
சீவனஞ்செய் மாதவர்வாழ் தென்னருணைத் தீபமெம்மைப்
பாவனஞ்செய் கார்த்திகைத்தீ பம். 51

தாருவன மாதவர்க டாம்விடுத்த வேங்கைதனை
கூருகிரினா லுரித்துக் கொள்தீப—மேருமுக
லோங்குமலை யெட்டினுமிக் கோங்குமரு ணாசலத்திற்
பாங்குமலி கார்த்திகைத்தீ பம். 52

நன்றுபுரி பொன்னனையா னன்றுதிருப் பூவணத்திற்
சென்றுரச வாதமது செய்தீபங்—கன்றுகளுக்
கம்பிடிகை யாலருத்தி யாடுசுனைச் சோணமலைப்
பம்பிவளர் கார்த்திகைத்தீ பம். 53

மாயப் பசுவமணர் மாமதுரைக் கேவவதை
வீயச் சமர்செய் விடைத்தீப—நேயமா
னீராட் டுவனோர்க்கார் நீள்சோண வெற்பிலன்பர்
பாராட்டுங் கார்த்திகைத்தீ பம். 54

போதனந்த ரத்தவரும் போற்றுந் தீபங்கொடியேன்
கோதனந்த மும்பொறுத்துக் கொள்தீப—நாதனண்டர்
தாங்கனிகர் பண்டுபலாத் தாங்கிவளர் சோணமலைப்
பாங்கமருங் கார்த்திகைத்தீ பம். 55

பொன்புரையுஞ் செம்மேனிப் புண்ணியதீ பஞ்சிறிய
வென்புரைமுற் றுந்தீர்த் திடுந்தீப மன்புரைகொண்
டேத்தியபாத் தொண்டர்களுக் கென்றுமரு ணாசலத்திற்
பாத்தியபாங் கார்த்திகைத்தீ பம். 56

பாவிகளும் வந்தேத்திடப் பார்த்துப் பணிவாரேன்
மேவிவினை தீர்த்தருளு மெய்த்தீபம்—தேவிமுலை
நிட்டுதொப்ப னோர்மயில்சேர் தென்னருணைவெற்பிலன்பர்
பாட்டுவக்குங் கார்த்திகைத்தீபம். 57

சோமனைக் காருண்ணியமாச் சூடிற்றீ பங்கொடிய
வேமனைக்கால் கொண்டோச் செற்றதீபங்—காமனைக
ணொற்றிவளர் கண்போல நீருமரு ளாசலத்திற்
பற்றிவளர் கார்த்திகைத்தீபம். 58

கோளுங் கொலையுங் குடிகெடுப்பு மானவமு
நீளுமவர்க் கெட்டாத தீபம்—நாளுந்
திடமிக்குஞ் சோணமலைச் சென்னிவளர் நாகப்
மடமொக்குங் கார்த்திகைத்தீபம். 59

தில்லையம்ப லத்திற் றிருநடனஞ் செய்தீப
மொல்லையினி லின்பமுற வுந்தீபம்—மெல்லை
யிலாண்டுதவஞ் செய்தவரா லோருணை வெற்பிற்
பல்லாண்டுபெறுங் கார்த்திகைத்தீபம். 60

அணிப்பொன் மேருவில்லா வம்பரியாச் சேடனையே
நாணியெனக் கொண்டோர் நகைத்தீபம்—வேணி
விழுதிலா சத்தவர்கண் மேவருணை வெற்பிற்
பழுதிலாக் கார்த்திகைத்தீபம். 61

மின்னார் மணியரவும் வெண்மதியு நேசிக்கப்
பொன்னார் சடைமேற் புனைதீபம்—நன்றாரி
பூரிக்குங் கும்பமுலை போலோங்குஞ் சோணமலைப்
பாரிக்குங் கார்த்திகைத்தீபம். 62

பன்னருஞ்சம் பந்தருக்குப் பத்தருநற் பல்லக்குஞ்
சின்னமுமுத் தாவளித்த சீர்த்தீபஞ் செந்நெற்

கழனிபுடை சூழருணைக் காமர்மலை மீது
பழநிமலைக் கார்த்திகைத்தீ பம். 63

பாகத் துமையும் படர்சடைமேற் கானவியும்
மோகர் துடன்வாழ் முதிர்—தீபமேகத்
துழனிமிக்கார் சோணமலைத் தூய்முடிமேன் ஞானப்
பழநிகர்க்குங் கார்த்திகைத்தீ பம். 64

பொல்லா மலவிருட்டைப் போக்குந்தீ பம்புவன
மெல்லார்க்கு மாகு மெழிற்றீபம்—வல்லாளன்
மைந்தனென வந்த மகிமையரு ணாசலத்திற்
பந்தமிகுங் கார்த்திகைத்தீ பம். 65

எங்கெங்கே யன்பரிருந் தெவ்வா று வேண்டுகினு
மங்கங்கே யவ்வா றருடபஞ்—சிங்கக்கேட்
டஞ்சமுகட் டார்ந்துமுகி லார்க்குமரு ணாசலத்திற்
பஞ்சமுகக் கார்த்திகைத்தீ பம். 66

எட்டுமிரண் டுந்தெரியா வேழையே மென்பாருட்
கட்டுப்பட் டோங்குங் கனதீப—மட்டிலா
மேன்மைதரு சோணகிரி மேவும்பிறைக் கொழுந்தின்
பான்மைதரு கார்த்திகைத்தீ பம். 67

கங்கைதனை யேவியெழிற் கம்பா நதியினுமை
கொங்கை வலைத்தழும்பு கொள்தீபம்—சங்கையிலாப்
புங்கவர்சேர் சோணகிரிப் பொற்சடையாற் றீற்பூகப்
பங்கயநேர் கார்த்திகைத்தீ பம். 68

செம்மையடி பார்பூசை செய்துவந்த காசைக்கா
லம்மைக்கா லங்காட் டருடபம்—வெம்மை
யரிகரிக்கு மில்லா வருளையடைந் தார்நோய்
பரிகரிக்குங் கார்த்திகைத்தீ பம். 69

காணரிய மெய்ஞ்ஞானக் காட்சிபரு டைமன்பர்
வேணவரந் தந்தருளு மெய்த்தீபஞ்—சோண
கிரிமுடிக்கண் மேவியொளி கேழ்புவன முற்றும்
பரிமளிக்குங் கார்த்திகைத்தீ பம். 70

பாண்டுமகன் வில்லாற் பரிந்தடிக்கப் பாசுபத
மாண்டுமையோ டெய்தி யருடீப—நீண்டு
விளம்புருவு சோணகிரி வெந்தழலி னிட்ட
பசும்பொனிகர் கார்த்திகைத்தீ பம். 71

பன்னற் கரியசெழும் பச்சைப் பவளமென
வன்ன மிரண்டா வளர்தீபந்—தென்னருணை
வெற்பமேறும் வெந்தழலின் வெந்திட்ட வெண்கட்டிப்
பற்பநிகர் கார்த்திகைத்தீ பம். 72

மான்மேற் புலிபோல் வருமிடரெல் லாம்போக்கி
பானமே விலக்கித்தீனவந் தாமப—மேன்மை
யணிகொ ளருணாசலமா மம்புயமே லுற்ற
பனிலகிர் கார்த்திகைத்தீ பம். 73

தேடரிய தீபஞ் சிதம்பரத்தி லாலெடுத்து
நாடரியப் பேர்படைத்த நற்றீப—நீடக்
கவிபார்க் குவாக்காக் கனவருணை சார்ந்தார்
பவிநீர்க்குங் கார்த்திகைத்தீ பம். 74

காதையுடன் சாத்திரமுஞ் சாற்றரிய பல்கலையு
மாகமபு ராணமுத லாந்தீபந்-தீதகப்
பிணிபகல வந்தவரும் பேசிமகிழ்ந் தேத்திப்
பணியருணை கார்த்திகைத்தீ பம். 75

முப்பற்ற வென்னையுமோர் தொண்டாகக் கொள்தீபந்
தப்பற்ற சேவை தருதீப-மொப்பற்ற

வட்டாங்க யோகிகள்வாழ் வார்ந்தவரு ணாசலத்திற்
பட்டாங்காங் கார்த்திகைத்தீ பம். 76

நார்த்தவடி வாய்வந்து தோரா வியற்பகையார்
சேர்த்தவில் லாலைக்கொண்டு செல்தீபம்—நீர்த்த
நலனுறுஞ் சோணமலை நாடினர்க்குக் கிட்டும்
பலனுறுங் கார்த்திகைத்தீ பம். 77

கொக்கிறகும் வெள்ளெருக்குங் கோனாக லாமதியு
மக்கு மணியு மணிதீப—மிக்க
வரிசைநிற்ற சோணகிரி வாழ்ந்தார்க்கு வேண்டும்
பரிசளிக்குங் கார்த்திகைத்தீ பம். 78

இக்கடன்ஞா லத்தி லிறப்புப் பிறப்பென்னுந்
துக்கமுறு வோர்க்கருளுந் தூய்தீப—மிக்க
திருமணிசேர் சோணமலைச் செம்மலரின் முத்தின்
பருமணிநேர் கார்த்திகைத்தீ பம். 79

மான்மீ னிகர்த்தவிழி மாதரார் மையலுற்ற
நான்மீளக் காண்பார்க்கு நற்றீபம்—வான்மீ
னுதிர்ந்ததென வேய்முத் தொளிர்சோண வெற்பிற்
பதிந்ததிருக் கார்த்திகைத்தீ பம். 80

தீங்கினில்வீ ழாதடியார் சீராரு முத்தியெனும்
பாங்கினிலே செல்லப் பகர்தீப—வோங்கின் மதி
சத்திரமேல் ஆங்கமேம்பாத் தானேறுஞ் சோணவெற்பிற்
பத்திரமாங் கார்த்திகைத்தீ பம். 81

பந்தத் தொடக்கைப் பரிகரிக்குந் தீபநிதம்
வந்தடியே னுள்ளம் வதிதீப—மிந்தத்
தரணிபணி சோணு சலமுடியினல்ல
பரணிவருங் கார்த்திகைத்தீ பம். 82

காண்டவே டன்றனலிற் காய்ச்சியெடுத் தன்மைந்த
ன்னைக மகிழ்ந்திரிதென் றன்மைப—மான
சராசரமும் போற்றுந் தனியருளை யெற்பிற்
பராபரமாங் கார்த்திகைத்தீ பம். 83

காசிமன்னன் றன்னைக் கவிபாக்கிப் பின்பவன்சீர்
மாசிறுரு வந்தந்த வண்மைபம்—காசிவிமீ
ளுற்றுதவம் போலாங் கருணைவள ரன்பர்வினை
பாற்றுமெழிற் கார்த்திகைத்தீ பம். 84

கல்லா லடியிற் காக்காட்டி நால்வருக்குஞ்
சொல்லா துணர்த்துஞ் சுபதீபம்—கொல்லா
விரதமொடு தென்னருளை பேணினருள் ளத்திற்
பாதமிருக் கார்த்திகைத்தீ பம். 85

மேச்சிநக ராசமகன் வேண்டுநல்ல கம்பனெனக்
கச்சிநகர் வாழுங் காரதீபம்—கொச்சையெயிவ்
மாமகளிர் வண்டன் மகிழ்ருணை தன்னிலன்பர்
பாமருவுங் கார்த்திகைத்தீ பம் 86

ஆனஞ் சாடுந்தீப மன்பர் பிறப்பிறப்பா
மூனஞ் சாடுந்தீப மொண்மைபம்—வானஞ்
செவித்திர வெல்லாம்போற்றிச் சேருணை வெற்பிற்
பவித்திரமாங் கார்த்திகைத் தீபம். 87

கேட்டவர மெல்லாங் கேடுபடா மற்கொடுத்தே
நாட்டமுட னுண்டருளு நற்றீபம்—வாட்டமிலாப்
புள்ளிசேர் மான்கள் பொலியருணை கண்டுகடற்
பள்ளிதாழ் கார்த்திகைத்தீ பம். 88

மாறுப கன்னியுடன் மால்விடைமேல் வேய்ங்குழல்கேட்
டாறுபர் முன்வர் தருமைபம்—வானோர்

தருவனிரி னுஞ்சிறந்த தாருவளர் சோணப்
பருவதம்வாழ் கார்த்திகைத்தீ பம். 89

ஏறி வருந்தீப மேத்துமவர் வல்வினையை
நூறி வருந்தீப நோன்றிபுஞ்—சீறிவரு
மஞ்சிபமா வுற்றறிகாண் மாவருணை வேற்பினிவில்
பஞ்சிறந்த கார்த்திகைத்தீ பம். 90

பாம்பணியுந் தீபம் பத்திகொ ழிசோதியார்
தாம்பிணியுந் தீபந் தனித்தீப—மாம்பல்
விகசிக்கும் வாவி மிளிரருணை வாழ்கற்
பகமொக்குங் கார்த்திகைத்தீ பம். 91

நண்களிக்குந் தீப நவிலருமுன் ஞமுலையா
ளிண்களிக்குந் தீபம் விழைதீபம்—வன்களிறு
தண்ணருவி பெட்டையுடன் றுணுடுஞ் சோணவெற்பிற்
பண்ணவர்தேர் கார்த்திகைத்தீ பம். 92

மங்களஞ்சேர் தீபமொரு மாசடையா மாசடையிற்
றிங்களஞ்சேர் தீபந் திருத்தீபம்—வேங்களுஞ்சேர்
மாலுமிரு வர்க்கரிதா மன்னருணை வெற்பிடைவின்
பாலுயருங் கார்த்திகைத்தீ பம். 93

பாதார விந்தம் பரவுந் தொழும்பருக்கோ
ராதார மாகி யருடீபம்—போதாருங்
கொங்கிலங்குஞ் சோலை குலவருணை வெற்பினுமென்
பங்கினும்வாழ் கார்த்திகைத்தீ பம். 94

சங்கரிக்கோர் பங்குந் தகையுடனே மற்றையொரு
பங்கரிக்கு மாகப் பகிர்தீபம்—வெங்கரித்தோல்
போர்த்தபெருமான் மங்குல் பொலிபருணை வெற்பிலன்பர்
பார்த்தருள்சேர் கார்த்திகைத்தீ பம். 95

ஆணிப்பொன் னம்பலத்தி லாடுந்தீபம் பொல்லா
மாணிக்க தீபமணி மைத்தீபம்—வேணிக்க
ணீராருந் தீபமெழி னீடுமரு ணாசலத்திற்
பாராருங் கார்த்திகைத்தீ பம். 96
அந்தச்சி ராங்கதனை யச்சுவந்தின் மீழ்வருந்தீப்
பிந்தரவ னேத்தவருள் பெய்தீபம்—வந்தார்க்
குதவிசெய்வோ மென்றருளை யுற்றடியார் வேண்டும்
பதவிதருங் கார்த்திகைத்தீ பம் 97
பண்டுபுள காசுரனைப் பாவந் தவிர்த்தாண்டு
கொண்டுவகை கூர்ந்த குணதீபந்—தொண்டு
காவிலா மற்செய்வார் சாணருளை வெற்பிற்
பாவிவாழ் கார்த்திகைத்தீ பம். 98
சிந்தா மணிகாமதேனு பதுமநிதி
யுந்தாழ்ந் தவர்க்கருள்செ யுந்தீப—நந்தா
வியப்புள்ள சோணமலை மேற்றிய நல்ல
பயப்புள்ள கார்த்திகைத்தீ பம். 99
புத்திதருந் தீபநல்ல புத்திரசம் பத்துமுதல்
சித்திதருந் தீபஞ்சிவதீபஞ்—சத்திக்
குபிராருஞ் சோணமலை யோங்கிவளர் ஞானப்
பயிராருங் கார்த்திகைத்தீ பம். 100

வாழி.

வான்வாழி மன்வாழி மன்னவரும் வாழியுய
ரான்வாழி மெய்ம்மையடி யார்வாழி—மேன்மேலுஞ்
சோபனவண் ணாமலையுந் தூயதிருக் கார்த்திகைநற்
றீபமும் வாழி சிறந்து.

கார்த்திகைத்தீபவெண்பா முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

புராணிகர் சோணாசலமுதலியார்.

இயற்றிய

சோணாசலவெண்பா.

காப்பு.

வாணாளை வீணாளா வையகத்திற் போக்காமற்
சோணாசலவெண்பாச் சொல்லுதற்கு—நாணாளு
மிங்கழுநீ ரானைநினை யேக்கமறக் காக்குமுக்கட்
செங்கழுநீ ரானைநினை தேர்ந்து.

நூல்.

ஓங்காரபீடத் துறையும் பிரா நின்னைப்
பாங்காக் காணப் பணித்திடா—யாங்கார
வெம்பிரமா நற்றிருமான் மெய்யதுமா றித்தொடர்மா
சம்பிரமா சோணா சலா. 1

கங்கைச் சடையுங் கருணைத் திருமுகமு
மங்கை மழுமானு மலரைக்கசைத்த—பொங்கரவுஞ்
செந்தாளு மென்றாளுஞ் சேவிக்க மேன்மேலுந்
தந்தாளுஞ் சோணா சலா. 2

எற்றைநாளு மாதுமையோ டென்முன் வருவாயோ
வற்றைநா ளல்லநா ளானநாள்—மற்றைநாள்
கன்மநாள் வீணாள் கரிநா ளிருட்டுநாள்
சன்மநாள் சோணா சலா. 3

தீவாய்ப் படநாகந் தீண்டினுந் துயர்கூர்ந்
தாவாவென் றேங்கி யழுங்காம—னைவால்
விடாதரா வென்பார்க்கு வெய்யவிட முண்டேர்
சடாதரா சோணா சலா. 4

கோயில்வலஞ் செய்யேன் கும்பிடே னின்றுருகேன்
வாயிலெழுத் தஞ்சும் வழுத்துகிலே—னாயிற்
சடையாளாப் பேய்போற் கவல்கின்றேன் கங்கைச்
சடையாளா சோணா சலா. 5

மாதேவா சங்கரா மைக்கண்டா முக்கண்ணா
கோதேது மில்லாக் குணாகரா—பூதேசா
வோம்பவா வோம்பவா வுள்ளவா வுள்ளவா
சாம்பவா சோணா சலா. 6

மெய்ந்நூலை விட்டுவிட்டு வேறுவே றுள்ளபல
பொய்ந்நூலைக் கற்றுப் புலம்புகின்று—ரென்னோர்க்கும்
பொல்லாவா தைக்குளிர்க்குப் போர்வையுயர் கம்பளமா
சல்லாவா சோணா சலா. 7

பிறையிட்ட பொற்சடையெம் பெம்மானே நின்று
ணிறையிட்ட வன்பா வினைத்து—முறையிட்டுங்
கேளாது போயிருந்தாற் கெட்டேனி னிக்கணமுந்
தாளாது சோணா சலா. 8

வேதாகமந் தெரிந்த மேலோ ருடன்கலந்து
யாதாகமன் புனற்கான் மான்மிறாப்—போதாகச்
சற்றுமவ னந்த சகசநிட்டை தந்தருளாய்
தத்துவா சோணா சலா. 9

மன்னோரு பல்வகையா மம்பதைக ளத்தனையுஞ்
சன்னேறு செய்யக் களிப்பதற்கோ—புன்னேறு
சிந்தனையே யென்னையுமோர் சிவனென விவ்வுலகிற்
றந்தனையே சோணா சலா. 10

தண்டா மரையின்மேற் றன்னிரா வென்றுள
மண்டாத் துயரா லங்கின்ற—கண்டாய்

சில்லெழுத்தா வோர்மொழியுஞ் செப்பகிலா யிஃதென்
கல்லெழுந்தா சோணா சலா. 11

பேயுடனே நட்டம் பிரியமுடன் செய்பவனிச்
சேயுடனே சோதென் செப்புவா—பாயுவக
மாமகண்டா வேதண்டா வண்டாண்டா வாலமுண்ட
சாமகண்டா சோணா சலா. 12

மாயாம லம்புணர்ந்து மாதவமாஞ் சைவநெறித்
தோயாம லம்புவியிற் சோர்கின்றேன்—றாயாகி
வேண்டா வின்படியே மெய்ஞ்ஞானப் பால்கொடுப்பாய்
தாண்டவா சோணா சலா. 13

துன்பக் கடல்வீழ்ந்த தொண்டனேன் றன்னைநீ
யின்பக் கடலாட்ட வெண்ணினா—லன்பர்
கடுப்பாரோ வைவாரோ கம்மியிவ னென்று
தடுப்பாரோ சோணா சலா. 14

தெய்வமுண் டென்றோர்வேளைதெய்வமின் றென்றோர்வேளை
மைவளருந் துட்டமன மிருந்தா—லுய்வதெவன்
ஈசனாவென் றோரார்க் கிண்டவா வாண்டானீ
தாசனான சோணா சலா. 15

எத்தனைதான் கற்றென்ன வெத்தனைதான் கேட்டென்ன
வத்தனையு மற்றோர்க் கறைந்தென்ன—சித்தந்
தூசறார்க் கல்லாலுண் முளுண்டோ மேருச்
சராசனா சோணா சலா. 16

அன்புவளர் தொண்டருள மாலயமா வெப்பொழுதுந்
தென்புவளர் தேவியுடன் சேர்ந்துவளர்—நின்புகழைப்
பாடுவேன் பந்தவினைப் பாசத்தை வேரறவே
சாடுவேன் சோணா சலா. 17

கருநிறத்த காகங் கனகமலை சார்ந்தாற்
திருநிறத்த வாகுஞ் செயல்போ—லொருநிறத்த
வாகாரா னாசைச்சார்ந் தன்பனேன் கருணா
சாகரா சோணா சலா. 18

வன்பா தகஞ்செய்யும் வஞ்சர்தமைச் சேராம
லின்பா தகஞ்ச நிலாந்துயவா—முன்பா
நிதானந்தா மந்தாகினிக் குவந்தா யெந்தாய்
சுதானந்தா சோணா சலா. 19

மான்செய்த கண்ணாரொடும் வாலவடி வேலனொடும்
வான்செய்த காட்சி வழங்கென்றால்—யான்செய்த
கன்மமா வந்துமுகங் காட்டகிலா யிதனக்குத்
தன்மமா சோணா சலா. 20

வெய்யபிறப் பிறுமுயர் வித்தாகு மாசையென
வய்யாலிலோர் சொற்றநெறி போராமன்—மையலிலே
யாழ்கின்றே னின்சிரு ளெள்ளளவு மின்றித்
தாழ்கின்றேன் சோணா சலா. 21

முற்று விளஞ்செய்க்கு மூண்டநோய்க் காமருந்து
பெற்று வருந்துகின்ற பெற்றிபோற்—சிற்றம
பலத்துவந்த யன்பனைக் காப்பாய நடஞ்செய்திற்
தலத்துவந்த சோணா சலா. 22

ஆட்டுகின்று யாடுகின்று யாடலையுங் காண்கின்றாய்
கூட்டுகின்றாய் கூடுகின்றாய் கொள்கைபல—நாட்டுகின்றாய்
ஞாலமெலா மிவ்வகையே நானறியே னின்னுடைய
சாலமெலாஞ் சோணா சலா. 23

என்னைப்போ லேழையிலை யெவ்வெவ் வுலகத்து
நின்னைப்போல் வள்ளலில்லை நிச்சயமே—பின்னையே

யென்றொழியிலே யாசித்த லில்லையெனு றிவதுநின்
றன்றொழியிலே சோண சலா. 24

நறும்பூ வுடன்சேர்ந்த நாருமண மெய்து
மிறும்பூ தன்றைய வெளியேன்—பெறும்பே
றதுவே தானாக வடியருடன் சேர்வேன்
கதுவேதா சோண சலா. 25

பத்தருக்குஞ் சித்தருக்கும் பண்ணவர்க்கும் விண்ணவர்க்கு
முத்தருக்கு மற்றவர்க்கு மூவரெனுங்—கத்தருக்கு
நற்றுணையாய் வாழ்கின்றாய் நாயேற்கு நாயகனார்
சற்றுணையாய் சோண சலா. 26

வணங்காத் தலையும் வழுத்தாத நாவு
மிணங்கா மனமு மெனக்கே—யணங்கா
மிகுதியா வன்னம் விளம்புவதே னந்தோ
தகுதியா சோண சலா. 27

என்னேநீ ராடப்போ மென்னமறந் தொருவன்
பின்னேசே றுடுகின்ற பெற்றிபோற்—கொன்னேவெங்
கன்மத்தைச் செய்து கழிக்கின்றே னல்லநர
சன்மத்தை சோண சலா. 28

அன்னை மலையென்று மன்றமெலாம் பெற்றெடுத்த
வன்னை முலையென்று முள்ளத்தே—யென்னாத
நாளில்லை நாயேற்கு னற்றுணை லாதடையுந்
தாளில்லை சோண சலா. 29

இலவுதனைக் காத்தே யிருக்குங் கிளிபோற்
குலவுகுடும் பத்தையே—கோரி—யலகிலேன்
மாதுரியா னந்தசுகம் வாய்க்குமோ வேழைக்குச்
சாதுரியா சோண சலா. 30

நாட்டைவிட்டுக் காட்டையுற்று நற்கனிதே ரோர்சிறுவன்
வேட்டையிற்றப்புங்கொடிய வேங்கைகண்டு—கோட்டை
யாண்புகுந்தே யுய்ந்ததென யானுய்ய நின்றூஞ்
சான்புகுந்தேன் சோணா சலா. 31

வானோ முதலட்ட யாமூர்த்தி யாவிளங்குங்
கோனே நினதுபதங் கூடாமல்—யானே
தவித்தேனோ விக்குந் தளாவிதற் கென்றே
ரவித்தேனோ சோணா சலா. 32

தேவாரந் தன்னைச் சிரத்தையா னாயடியே
னுவாரப் பாடி நயந்துவிழிக்—கோவாரக்
கண்ணீரு முள்ளங் களித்துருகும் வாழ்வருளாய்
தன்னிருஞ் சோணா சலா. 33

ஞாயிறுதிங்க ளயனஞ் செவ்வா யுமைமெய்
மேயபுத னின்மெய் வியாழமுறை—வாய
தனியாமோர் வெற்பு தழைவெள்ளி யேற்குச்
சனியாமோ சோணா சலா. 34

பெண்ணாசை யாதியாப் பேசுகின்ற மூவாசை
யெண்ணாசை வையகத்தி லேற்காதோ—அண்ணா
மலையானே கொண்டவர்யார் மற்றாசை தம்மிற்
றலையானே சோணா சலா. 35

ஊர்தனிரு நான்முகல மோவுறவே நாற்கரணஞ்
சேர்தாவஞ் சக்கரமுஞ் சிந்தித்தா—ரீர்பொழுது
மேழுவே தத்திசையி னேத்தருளெட் டங்கமுறத்
தாழுவேன் சோணா சலா. 36

காலத்தே சென்றுசிவ கங்கையிலே நீராடிப்
பாலத்தே நீற்றைப் பரிந்தணிந்து—மூலமா

மந்திரமே யோதினி மன்னிவலஞ் செய்வதாய்ப்புந்
தந்திரமே சோணா சலா. 37

நின்னைச் சதமா நினைக்குஞ் சிறியேற்கும்
பின்னை வறுமைப் பிணியுண்டோ—பொன்னைச்
சதாசிவ வென்றழைக்குந் தோகை புணர்சாம்ப
சதாசிவா சோணா சலா. 38

உடல்பொரு ளோடாவி யுனக்கே யளித்தேன்
கடலுல கங்காண் வென்னைக்காவா—தடலுடனே
யிங்கடத்தை நீபுரிந்தா லெவர்பாற் கூறுவனென்
சங்கடத்தைச் சோணா சலா. 39

தன்னிகரில் சோண சயிலனே யென்றன்பாச்
சொன்னிகழ் பாமாலையன்று சூட்டினருக்—கிந்நிலத்தின்
முன்மானன் றெட்டறிய முண்டகத்தா ளன்றியுண்டோ
சன்மானஞ் சோணா சலா. 40

வாக்கின் வருகவென்றால் வாய்நோமே தாழ்ந்தோனைத்
தூக்கின் மலர்க்கை துவளுமோ—நோக்கின்
வலிக்குமோ நின்கடைக்கண் வள்ளலுக்கு முள்ளாஞ்
சலிக்குமோ சோணா சலா. 41

நன்னெஞ் சுடனுன்ற னுண்மலர்த் தாள்பூசியே
னென்னெஞ் சுகல்லா யிருப்பதா—வின்னெஞ்சுங்
கல்லாபார் மேலென்னைக் காவாதென் காரணமோ
சல்லாபா சோணா சலா. 42

தஞ்சமென நின்கமலத் தாளடைந்து நானிருக்க
வஞ்சநம னென்பால் வருவானோ—நஞ்சமிக்க
பொங்கரா வேணிப் புனிதமார்க் கண்டனையாள்
சங்கரா சோணா சலா. 43

கரக்குவித்து மெய்சிலிர்த்துக் கண்ணீ ருகுத்துச்
சிரக்குவித்துத் தெண்டனிட்டுத் தேம்பி—யிரங்குவார்க்கு
வந்திடுவாய் கேட்டவரந் தருவாய் நாயேற்கென்
தந்திடுவாய் சோணா சலா. 44

ஒருவ னொருத்தியுட னோகைபெறக் கூடும்
பருவம் பனித்துளிபோற் பாய்ந்து—வொருவுற்
அருவஞ்சார்ந் தற்பவித் திக்கோடி யுழலாதாள்
சருவஞ்ச சோணா சலா. 45

வன்பிறவி நோய்க்கு மருந்தா யிருந்தடியார்
தன்பிறவி நீக்குநினைச் சூழ்ந்தவருக்—கென்பிறசிர்
சிற்பரா வம்பலத்திற் றெய்வநடஞ் செய்தருளுந்
தற்பரா சோணா சலா. 46

ஒருபொரன் றில்லாம லோடெடுத்துப் பிச்சைக்கா
ளூராச் சுற்றியுழல் கின்றாய்—பேரூரி
லேற்றுவா யென்றுன்னை யெப்படியா னம்புவது
சாற்றுவாய் சோணா சலா. 47

அன்பார வுன்ற னடிக்கமலம் பூசித்த
வென்பார மென்னை யிரட்சித்த—வன்பாரக்
காரண நிராதார கருணாகர மழுமான்
தாரண சோணா சலா. 48

பந்தக்கா லென்னைப் பருந்தவுடல் சுமப்பே
னந்தக்கா லன்வெகுண்டெ னாவிகொள—வந்தக்கா
லஞ்சலிப்பே னிவற் றருளாயே லென்செய்வேன்
சஞ்சலிப்பேன் சோணா சலா. 49

ஒருமணத்தை நீக்கி யுயர்நாவ லூரர்க்
கிருமணத்தைச் செய்தாண்ட தென்னீ—வருமனத்தோ

மாட்சியோ வென்பாரேல் மங்கையுமை கங்கையிவர்
சாட்சியோ சோண சலா. 50

ஞானகுரு மெய்ஞ்ஞான நவிலரிய நேயமென
வோதுறுமம் முப்பொருளி னுண்மைதனைப்-பேதுறுவேன்
றேர்வேனோ தேர்ந்தன் றிருவாளர் தஞ்சபையிற்
சார்வேனோ சோண சலா. 51

ஞாலமிட லோடருந்து நாரணனே யாதியரிக்
காலமிடர் தீர்த்தெம்மைக் காத்தியென—வோலமிட
நஞ்சமுண்டா யுன்னைவிட நாயேற் குலகிலொரு
தஞ்சமுண்டா சோண சலா. 52

அபய காமு மருள்சேர் முகமு
முபய பதமு முமையா—ளிபமுகன்சேய்
நன்னவா மால்விடைமே னுயேன் சாறுனக்கே
தன்னவா சோண சலா. 53

அன்பே நிரியா வருளே நெய்யாகமிக
நன்போக ங்கலா நானுளு—முன்பேமெய்ஞ்
ஞானமாந் தீபமிட்டு நன்பொடுவாழ் வாழ்வருள்சேர்
தானமாஞ் சோண சலா. 54

மணமென்று கூறியதோர் வாயாலே மற்றும்
பிணமென்று கூறுகின்றார் பின்புங்—குணமென்ற
வெம்மதி யேனுனது மெய்யினைமெய் யென்றறியுஞ்
சம்மதியேன் சோண சலா. 55

மாசகன்ற வாதவூர் வள்ளல் வழங்குமணி
வாசகமே மாமறைக்கு மான்மென்றே—பேசுவே
னங்கையா னியெழுது மன்பே பெருஞ்சான்றுஞ்
சங்கையா சோண சலா. 56

இரந்தும் பரிந்தே யிடுவென்று நீதி
காந்தவிடா திருக்கக் கற்றோர்ப்—பொருந்தி
யுணவா தரித்துநம்பி யுன்னை வளித்தாய்சீர்
தணவாத சோணாசலா. 57

பாலையரித் தாய்காழிப் பாலனா ரின்புறவே
குலையளித் தாயப்பர் தன்புறவே—யேலவிவை
நன்மையோ வாயுன்முறை காமத்தினால் விளைந்த
தன்மையோ சோணாசலா. 58

கற்பனையெ லாங்கடந்த காரணா நீதசுக
தற்பரனே நின்றாள் சரண்புகுந்தே—னற்பனெனக்
கொள்ளாதே குற்றங் குறியாதே யன்னியமாத்
தள்ளாதே சோணாசலா. 59

பூசேன் விபூதிதனைப் பூணேன் சிவமணியைப்
பேசேன் பஞ்சாக்கரத்தைப் பேதமையை—வீசேன்
வல்வினை போற்றிரிவேன் வாழ்வெனோ வேணிச்
சலயனே சோணாசலா. 60

அளவை கடந்த வருளொளியே நின்பே
ருளவை யறவு முணரேன்—களவகன்றோர்
தந்நிதியே மெஞ்ஞான தாண்டவா வானந்த
சந்நிதியே சோணாசலா. 61

தொண்டர்களு மாதவருந் தூயசிவ காமிபுகல்
லண்டர்களுங் காணமன்று ளாடுகின்றாய்—பண்டிருவர்
காணோமே யென்று கருதாக் கமலப்பூந்
தாணோமே சோணாசலா. 62

அணிலே பெண்ணிலே யல்லா வுயிர்களிலே
வ்ணிலே பெண்போல் விழைபவர்யார்—வேணி

வியாளனே பொல்லா வினையேனைக் காப்பாய்
தயாளனே சோணா சலா. 63

தொல்லை வறுமையினாற் சோர்ந்தாலு மென்மேனி
யில்லையெனும் லோபிகளை யாசியேன்—தில்லையிலே
வெம்பசிவா தைக்கழுஞ்சேய் வேண்டும்பா லாழிதந்த
சாம்பசிவா சோணா சலா. 64

கருணைபுரிந் தென்னைநீ காத்தியே லென்னே
யருளை யடைந்ததுண்டோ வன்பாத்—தருணமல
ரிண்டையுண்டோ தொண்டுண்டோவெண் ணுண்டென்றன்
பர்செய்யுஞ், சண்டை யுண்டோ சோணா சலா. 65

திட்டுண்டு வெண்ணெய்த் திருடியுண்டு மாதராற்
கட்டுண் டடியுண்டான் கண்ணனே—பிட்டுண்டு
வாழ்வெவர்க்கு நல்கவே மாறனடி யுண்டாய்நீ
தாழ்வெவர்க்குச் சோணா சலா. 66

தாயுமிலை தந்தையிலை தான்றனிய னானநீ
சேயுமிலை சேய்களுக்குத் தேர்ந்திதனை—யாயுங்கால்
வர்க்கமிலை முன்பின் மாபிலைநீ வந்துவென்னைத்
தர்க்கமிலை சோணா சலா. 67

நண்ணியவெற் போவெள்ளி நற்சிலையும் பொற்சிலையாம்
புண்ணியமா தேவியன்ன பூரணியே—யுண்மையிவை
நம்புமே னன்றுபத்தூர் நாடியிரந் துண்டகதை
சம்புவே சோணா சலா. 68

விளைவான் மலிந்திடு நெல்வேலி யுனக்குண்டவ்
விளையான் குடிமாற னின்பா—முளையதனை
வாரிவருங் காலை மழுக்காயோ மாய்விடைமேற்
சாரிவருஞ் சோணா சலா. 69

அன்று மலையாறு யப்பபி தாயுமையு
முன்று மலையானு நன்மைசொல—வொன்றுதா
னிக்கதோ நல்லோர் வியந்துதுதி செய்யத்
திக்கதோ சோணசலா. 70

சூதாடப் பொய்பேசத் தூயோரை நிந்திக்க
வாதாட வஞ்சிக்க வல்லவன்யான்—வேதாவின்
றேதகமோ நின்றூடு திக்கறியே னென்றுடைய
சாதகமோ சோணசலா. 71

குகைநமசி வாயர் குருநமசி வாயர்
தகையுறு வெண்பா மாலைசாத்திப்—புகழடைந்தா
ரேத்துகின்றே னுள்ளபடி யில்லையவர் போலச்
சாத்துகின்றேன் சோணசலா. 72

நந்தவ னம்புக்கு நறுமா மலரெடுத்துச்
சிந்தாப்பன் மாலைதொடுத் தணிந்தே—யெந்தை
யருணேசா வென்பாரை யாபத்திற் காக்குந்
தருணேசா சோணசலா. 73

முயலகன்மேல் வைக்கா முளரித் தாளிந்த
முயலகன்மேல் வைத்து மகிழ்வா—யியல்சேர்
பாதமே செய்க பலனுனக்கு முண்டு
காதமே சோணசலா. 74

பூவடிவம் வெற்பரையன் புத்திரிக்குத் தீண்டரிய
தீவடிவ நின்றனக்கேற் சீர்க்கச்சி—மாவடிக்கீழ்த்
தந்தேகம் வாடாமற் றன்வழாத்தா ளியிலாத்தாய்
சந்தேகஞ் சோணசலா. 75

நன்மார்க்க நன்மார்க்க நன்றூஞ் சரியையுறு
முன்மார்க்க மேறு முயலாத—வென்மார்க்கங்

துன்மார்க்க மாதலினாற் றாழ்வதெங்கே மேலான
சன்மார்க்கஞ் சோணா சலா. 76

பல்லாயிரந் தரமாப் பாலன் குறையெல்லாஞ்
சொல்லா திருக்கவில்லை சொல்லியுமென்—பொல்லாத
புத்தியின் றோடந்தாற் பொருத்தமின்றோ வாண்டருளச்
சத்தியின்றோ சோணா சலா. 77

ஆடாங்கா வன்பர்மன மானந்தக் கூத்துகந்தாய்
கோடாங்கா வென்றன் கொடியமன—டீடாங்க
மண்டிப்பாய் வேக மடங்க வெங்கு மோடுவதைத்
தண்டிப்பாய் சோணா சலா. 78

மழைகுளிர் வெங்காற் றருமுவல் லிடிதீவெய்யில்
குழைபசிநோய் கள்ளர் கொடுசோல்—விழைகூற்றாற்
றீங்குவா ராதுலவஞ் செய்வாரை நீயிருந்து
தாங்குவாய் சோணா சலா. 79

பூமாலை கையும் புனன்மாலை நேத்திரமும்
பாமாலை நாவும் பரிந்தணியுந்—தாமே
நெடுமாலைத் தேடவைத்த நீயென்னைச் சேர்பார்கூய்த்
தடுமாலைச் சோணா சலா. 80

முற்காசி மன்னன் முகத்தைக் குரங்காக்கிப்
பிற்காசி தந்தவருள் பெய்தனையே—யெற்காசி
யப்படியேன் றண்டித் தருள்புரியா யந்தோயான்
றப்படியேன் சோணா சலா. 81

தென்பாகத் தேவியுடன் சேர்ந்துசிறுத் தொண்டரிட்ட
வன்பாங் கறியை யருந்தற்கே—யின்பாப்போய்ச்
சீராளா வென்றழையுஞ் சேயையெனத் தந்தளித்த
தாராளா சோணா சலா. 82

அக்குவாய் காப்பாய் யழிப்பாய் மறைப்பாய்பின்
னொக்குவா யாவு கொடிப்போதே—தாக்கு
மிமியேற்று நோக்கா னொத்தனையோ கற்பத்
தமியேற்குச் சோணா சலா. 83

தாயிலாச் சேய்போற் றவிக்கின்றே னென்றுரைத்தா
லாயிலா னென்னன் றறைவையென—வாயிலா
தூமனை யொத்தியா னென்றுமுரை யேனிதழித்
தாமனே சோணா சலா. 84

அனக்கானோ வந்தண்டா னம்மை வினையாற்
புனையுடம்பும் பாதியாய்ப் போனான்—வினைமுந்தா
னெமாந்த பாவிடனென் றெள்ளாம லேத்துவனே
குமாந்தர் சோணா சலா. 85

சங்கரியத் தங்கொளலாற் சக்கரமான் மன்னுதலால்
வெங்கரி பபந்தவனன் மேவலா—லெங்கரிது
ந்தக்குருவே யென்றுருவ நீமுழுதுங் கொண்டுறைவாய்
சற்குருவே சோணா சலா. 86

யோன முடிவே மொழிபவரு மான்ந்த
ஞானவடிவே நின்னல முழுதுந்—தின
வியம்புமே னெவ்வா றினியவருள் செய்பாய்
சயம்புவே சோணா சலா. 87

முத்தே மணியே முழுவயிரப் பொற்றானே
சித்தே யமுதே தெய்வமே—சத்தகுண
மேருவே நற்கருணை மேகமே வந்தடைந்தேன்
குருவே சோணா சலா. 88

சோதிக் கலாபா தொழுப்பனேன் றன்னைமிக்க
வாதிக் கலாமா மணிபாவப்—பாதிக்

காலமதிகஞ் சோர்வைத்த காரணநின் றுட்குச்
சாலமதிகஞ் சோணா சலா. 89

அண்டாண்ட கோடி யருளா லளித்தடிமை
கொண்டாண்ட சோதிக் குருமணியே—கண்டாய்
சமுகனே யாகவெனைத் தொண்டுகொள் வாயன்பர்
சமுகனே சோணா சலா. 90

திருவல கிட்டுத் திருமெழுக்கு மிட்டு
மருவுதிருக் கோலமிட்டு வாழ்த்திப்—பெருகுதளி
கம்பத்தே கத்துடனே கைகூப்பிச் சூழ்வதுநற்
சம்பத்தே சோணா சலா. 91

உருவா யருவா யுருவருவாய் நின்ற
வொருவா யுபதேச மோதக்—குருவாய்
வரவேண்டு முன்றன் மலர்ச்சரணத் தன்பு
தரவேண்டுஞ் சோணா சலா. 92

ஆரூரு மம்பலமு மானந்த கானமெனும்
பேரூருங் கட்டமெவப் பேறுகிலேன்—சிரூச
நித்தியமே நின்னூர் நினைக்கின்றேன் முத்திபெறச்
சத்தியமே சோணா சலா. 93

பாரறிய விண்ணறியா பாதாளந் தானறியா
யாரருன்றறிவா ரருணசீர்த்தி—யோசனையும்
யானறியாத் தன்மையதே யெம்பெருமா னின்னமுமே
தானறியாய் சோணா சலா. 94

கார்த்திகைக்குக்கார்த்திகைநாட் காட்சிபெற காட்டுகின்ற
சீர்த்திவளர் மெய்ஞ்ஞான தீபத்தை—யேத்தி
மதுரநேயத் தமிழால் வாழ்த்த வரந்தாராய்
சதுரனே சோணா சலா. 95

வானே முதலட்ட மாமூர்த்தியா யமர்ந்தா
யேனை யுலகுய்ய வெண்ணியோ—வானே
றதிபதியே ஞான வருணிதியே சிலச்
சதிபதியே சோணா சலா. 96

சம்புவே யென்றுனது தாளினைக்க வொட்டாம
லைம்புலத்தார் கூடி யலைக்கின்ற—வெம்பிறவி
வெந்தோட நீக்கு விபவமருள் வாய்மிகவுஞ்
சந்தோடஞ் சோணா சலா. 97

சோதனை செய்யாதே சுயவடிவா வந்தென்னை
யாதரிப்பாய் காட்டி லருச்சுனனின்—பாதமலர்
நாடினான் வேடுவனா நண்ணினாய் வில்லாலே
சாடினான் சோணா சலா. 98

வெள்ளையா வின்றும் விளம்புதென் மென்கனிதேர்
கிள்ளைமொழி போலிதனை கேட்டருள்க—பிள்ளைநான்
யாதாரி தொண்டனான் வன்பதிரி யேழைநான்
தாதாரி சோணா சலா. 99

அருணாசலா வென்றே யன்புடனே போற்றி
யிருணாச மெய்த்திப மிட்டோ—பெறுவாழ்வைச்
சிந்தையே செய்தளவு தீர்த்துரைக்க வொண்ணாதென்
றந்தையே சோணா சலா. 100

சோணாசலவெண்பா-முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புராணிகர் சோணாசலமுதலியார்

இயற்றிய

சோணாசலசதகம்.

சோணிதக ராகச் சொரியும் மதச்சிந்துக
ஞானமுகன் றந்தைசோ ணாசலத்தன்—றேனைச்
சகம்பொதிந்த பார்வதிக்குத் தக்கிணையை யென்புல்
லகம்பொதிந்து பெற்றே னருள். 1

சோதிவடி வாயிருவர் தேடத் தலங்குமுக்க
ணாதிவடி வார்சடையி னார்கங்கை—பாதிச்
சசியணிந்தார் சோணா சலமதனைச் சற்று
லசியமின்றிச் சேர்வா மிது. 2

சோராத நெஞ்சினிடைச் சோணாசலத் தார்க
ணாராத காத லமைவானேன்—பாழாழி
சந்திரனுஞ் சூரியனுந் தங்கிலினின் டாழுமுழ
லந்தகனான் முன்சே ரானல். 3

சோகந் துடைத்தருள்வாய் சூர்ப்பனகச் சிறு
ணாகந் தனையுரித்த நம்பனே—மேகமொடு
சந்திரன் றாழ்சோணா சலவாம பாகத்தை
லந்திவன்னத் தையா வருள். 4

சோமன் றலைக் கணிந்த சோணாசல வுனது
ணாமந்தனை யென்வாய் நல்குவாய்—காமன்
சாமுன்மேற் பூப்போலச் சார்ந்திடினு நம்மே
லாமெனச் சாராமை யருள். 5

சோறுண்டிட லுடுத்தல் தூங்க லிவைகளின்க
ணூறுந்தான் போதஞ்சோ ணாசலா—வீறு
சயமாக மேவி தவிமெனது நெஞ்சா
லயமாக வென்று மிரு. 6

சோலைநெறி யாருமோ சோணமலை யோவிசையென்
றோலைமிசைப் பார்வரையோ நம்பாட்டோ—மாலைச்
சயமழித்த காசியோ சார்தில்லை யோவா
லயமென் றுரிசா ரிடம். 7

சோதித்தென் னின்ன றடைகா ரெனவியங்க
ணோதித்துஞ் சோணமலை நாதனே—வாதித்த
சமகந்தார் நெஞ்சின்மடந் தாணொழித்தாய் வேதன்மா
லக்கந்தா யந்தி வனத்தா. 8

சோகித் திருப்போருந் தய்யசிவன் மூட்கிருக
ணோகித் துபா மகற்றுமன்—யோகத்தார்
சங்கத்துச் சோணா சலமதனி லேகாம
லக்கித்துச் சென்றுமேனா ராய். 9

சோபித்து ஞானவுருச் சோணா சலத்தார்தா
ளோபித் கமலற்கு நாடரிதே—பாவிச்
சனங்கட்குக் காணுமோ சத்தியிளக் காற்பா
லனங்கொண்டு காணுங்க ணன்பு. 10

சோணாசலசதகம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புராணிகர் சோணாசலமுதலியார்
இயற்றிய

திருவருணைக்கலிவெண்பா.

கார்பூத்த மாலுங் கருமாவாய்க் காணரிய
பார்பூத்த சீரடியும் பங்கயத்தோ-னேர்பூத்த 1
அன்னவடி வாயுமறியா முடியுமன்பர்
நன்மனங்கொள் சோண நகத்தனே-சின்மயமாம் 2
உண்ணாமுலையம்மை யோர்பாகங் கொண்டுதிரு
வண்ணா மலைவிளங்கு மைம்முகனே-விண்ணவர்கள் 3
தந்தியக்க நீங்கமத தந்தி யுரிவைபோர்த்
தந்திவண்ண மேத்தருளைத் தந்திட்ட-சுந்தரனே. 4
நஞ்சைதனி யாதீர நஞ்சைவலை சோணமலை
நஞ்சையணி கண்டத்து நம்பனே-யைஞ்சபையாஞ் 5
செம்பம் பலநெல்லை சித்ரசபை குற்றாலம்
பம்புமணி யம்பலமா லங்காடு-உம்பர்தில்லை 6
பொன்னம் பலங்கூடல் புக்கவெள்ளி யம்பலங்க
ளின்னடஞ்சே சோணமலை யீசனே-வன்னமலி 7
தேவன் றுரைச்சந் திரசேக ராலயந்தெற்
காவன் கயிலை யறவடக்காந் தேவர்புகழ் 8
சோமநா தம்மேற்குச் சொல்பீமே சங்கிழக்கே
யாமத்தி னின்ற வருணையாய்-காமர் 9

வடக்குத் திசையுறையை வாலிற் புறத்தென்
கடற்பொன்னிலங்கை தெற்காக்கொல்லோர்-நடுத்தபுகழ்
பொன்னிலங்கண் மூன்றுமிற் போல விளங்காநு
தன்னிலங்கொள் சோருணை நாதனே-தொன்மை 11
அவந்தி துவாரகைமேற் காக்காஞ்சி பிழான்
சிவன்சேர் மாயாமதுரை தெற்காய்ப்-புவந்திரும் 12
காசி யயோத்திவடக் காசாடு நின்றமரர்
பூசிக்குஞ் சோணைப் பொருப்பனே-ஆசற்ற 13
கங்கை யமுனை சரநதியே நன்மதைசிர்
மங்காச் சரசு வதிவடக்காய் ஐக்காத்தோன் 14
கோட்டிபகா வேரி குமரிதெற்காய்ப் பாய்நடு
வட்டிகழு சோணகிரி யோங்கொளியே-சிட்டர்புகழ் 15
மண்ணிலிங்கக் காஞ்சி மழையிலிங்க மானைக்கா
விண்ணிலிங்கந் தில்லை வியன்முதார் திண்ணார்சார் 16
வாயுலிங்கக் காளத்தி மற்றிவைக்கு மத்தியாந்
தேயுலிங்க சோணகிரிச் சிற்பரனே-காய 17
பிறக்கமுத்தி நல்கு மெழிற்காசி வந்து
பிறக்கமுத்தி நல்குதிரு வாரூர்-அறந்தார் 18
நினைப்பார்க்கு முத்தி தருதில்லை யினைவக்கு
வினைக்குமுத்தி நல்கருணை நின்றுய் அண்ணத்தாறுப் 19
நற்பால்கள் பஞ்சாய்க் கனமழையோ பூவலராய்
வெற்புநிறா யி விளங்கினயே-பொற்பொலியும் 20
அந்திவண்ணத் தாதி னமல மலர்ப்பாதம்
புந்தியிசைக் கொண்ட பொழுதத்தே-கந்தமலி 1

வள்ளவா யாரல்லி வாயவனை யாரவொளி
வெள்ள விளையுள்வயல வேலிவனை யுள்ளு 22
ரழல்வரையா ராழிவா யாலயில்வா யுள்ளா
ருழியுலவா வொல்லை யருள்வாய்-விழிநிறைந்த 23
கஞ்சக் கழலிணைகள் கையாற் றுதித்தனறு
தஞ்சத் தடைந்தேன் றனைத்தருவாய்-விஞ்சொளிய 24
சந்திரனுஞ் சூரியனுந் தாமிருவிற் கால்போல
அந்தமில்லம் பாய்மலைமே லார்தீபம்-இந்துகதிர் 25
மத்திநிற் சுத்திபாகி மாயையனுஞ் ணியாகு
மித்திருநாள் கண்டார்க் கிடருண்டோ-வித்தகமார் 26
கல்வி மறந்தழியுங் காயநிலையாது
செல்வ நிலையாது தேருங்காற்-றொல்லை 27
வினையோ வனுபவித்தாற் றிருமென் வீடா
துலையேத்திப் பெற்றவரு ளுண்மை-கனைசிலம்பா 28
யாரணங்க ளோலிட்ட டறியா தகிலசக
காரண கத்தாநின் கழலிணைக்கே-சாரன்பாற்
பாடநாப் பெற்றேன்கண் பார்க்கப்பெற் றேனின்னை
நாடமனம் பெற்றே னடுக்கமில்லைத்-தேடரிய 30
பாதார விந்தம் பணியப்பெற் றேன்றமியேற்
காதார மீயே யருள். 31

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருணைக்கலிவெண்பா

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பிரகாசவள்ளலார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருவண்ணாமலை திருவருட்பதிகம்.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வளர்ந்திவர்ச் சடையும் விளங்கியவிழி மானையுமாலையன் மழுத்தாங்
குளர்ந்திவர் நதுவுங் களங்கினர்மணிப் புலவதின்புயமம்புயத்தின்
றளர்ந்திவர்பதமு மிளங்கதிர்வடிவுந் தழைக்கவிருந்தல் கண்டுவந்த
துளங்கியாமுழ்கே நனக்குசெஞ்சவளே றுற்றருளையிற்பெறவருளே

அன்பர்தம்மனத்தே யின்பமுற்றமர்ந்த வண்ணலேயவர்களித்திடப்
புரியும், பொன்பொலி மேனிக் கருணையங்கடலே பொய்யனேன்
பொய்ம்மைகண்டின்றூர், தன்பமுற்றலையச் செய்திடேலருளைத்
தோன்றுகரிடத்தன செழில்கண், டென்புவமுருகத் தித்திடல்
வேண்டு மிட்வரமெனக்கிய வாருளே. ௨

பூத்திடுமலருங் காத்திடுபவனும் புன்விளங் குருக்கொடுதேடி
யெய்த்திடுமுடியுங் கூத்திடுமடியு மின்னமுங் காண்டில ரென்றாங்
கோத்திடுமடியர் மாலையினவயிற் குலவின பெண்ணு நல்லோர்கள்
காத்திடுமதகேட் டுவந்தனனிது சந்நிதியுறவெனக்கருளே. ௩

இருள்பழுத்தோங்கு மானந்தத்தருவே யற்புதவமலன்றியமே
தெருள் பழுத்தோங்குஞ்சித்தர் தம்முரிமைச்செல்வமே யருளையந்
தேவே,விருள்பழுத்தோங்குநெஞ்சினே னெனினுமென்பிழைபொ
றுத்தினின்கோயிற்,பொருள்பழுத்தோங்குஞ் சந்நிதிமுன்னர்ப்போ
ந்துனைப்போற்றுமா றருளே. ௪

மறையுமவ்வுறையின் வாய்மையுமாகி மன்னியவள்ளலேமல
ர்மே, லிறையுமாறவுறு மிறையுமின்னவனென்றெய்திடா விறைவ
னேயடியேன், பொறையொன்றிலைநய மறிவுநற்செறிவும் பொருந்தி
டாப்பொய்யனே னெனினு, மறையுநர்ப்புகழ்ச்சே ருருளையவிழை
ந்தே னக்கேயிவ்வடைந்துந்தருளே. ௫

தேடுவார் தேடுஞ் செல்வமே சிவமே திருவருளுபுரிந்தேயே,
யேடுவாரிதழிக் கண்ணியங்கோவே யெந்தையேயெம்பெருமானே
பாடுவார்க்களிக்கும் பரம்பரப்பொருளே பாவியேன் பொய்யெலா
ம்பொறுத்து, நாடுவார்புகழுநின்றிருக்கோயி லென்றுமாயெனக்கி
வணருளே. ௬

உலகுயிர்தொறுநின்றாட்டுவிட்டாட்டு மொருவனேயுத்தம
னேநின், னிலகுமுக்கண்ணுங் காமசண்டமு மெய்யிலங்கு வெண்
ணீற்றணியெழிலும், நிலவொண்ணுதலுங் குழலு முடையாள்
சேரிடப்பாலுநன் னடியேன், கலகவைம்புலன்செய்து யாருமற்
றைக்கலக்கமு நீக்குமாவருளே. ௭

அருட்பெருங்கடலே யானந்தநறவே யடியவர்தமுங் கடந்த,
தெருட்பெறுமலையிற் றிருவண்ணாமலையிற் றிகழ்நயஞ்சோதியேசி
வனே, மருட்பெருங்கடலின் மயங்குகின்றேனென் மயக்கெலா
மொழிந்தவன்பிறவி, யிருட்பெருங்கடல்விட் டேறநின்கோயிற்
கெளியனேன் வரவரமருளே. ௮

கருணையங்கடலே கண்கண்மூன்றுடைய கடவுளேகமலன்மா
லறியா, வருணையெங்கோவே பரசிவானந்த வமுதமே யற்புதநிலை
யே, யிருநிலம்புகுதா தெனையெடுத்தாண்ட வின்பமே யன்பர்தம்
மன்பே, பொருணலம் பெறநின் சந்நிதிக் கெளியேன் போந்து
னைப்போற்றுமாறருளே. ௯

எது செய்திடினும் பொறுத்தருள் புரியு மென்றுயிர்க் கொரு
பெருந்துணையே, நிதுசெய்மனத்தார் தம்முடன் சேராச் செயலெ
னக்களித்த வென்றேவே, வாதுசெய் புலனால்வருந்தல் செய்கின்
றேன் வருந்தாவண்ண மெற்கருளித், தாதுசெய்பவனேத்திரு
வணயங்கோயிற் சந்நிதிப்பியான்வரவருளே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பதிகம்.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணாசலீசர்பதிகம்.

காப்பு-வெண்பா.

அல்லல்போம் வல்வினைபோம் அன்னைவயிற்றிற் பிறந்த
தொல்லைபோம் போகாத் துயரம்போம்—நல்ல
குணமதிக மாம்பதிகங் கூறுதற்குத் தொந்திக்
கணபதியைக் கைதொழுதக் கால்.

நிலவாகிமூல நிலையாபிரேச நிசரூபமான வடிவே
மலமாய்கைமுடியநிவேகலங்கி மனமும்மயங்கிவெருவாய்
யினையோடிருந்தவ்வதிக்குலைந்து வெமதூதரோடிவருமுன்
மலைவேகமாக வருணாசலேசர் வரவேணுமென்றனருகே. 1

சபிவாயபேரு அதிலாறவீடு கரைகண்டதில்லை யொருவர்
செழ்வானசோதி விளையாடும்வீடு வெளிமாய்கை யேதுமறியேன்
பயிலானகொம்பிற்பசுங்காயுமாகிபழமாயுதிர்ந்துவிழுமுன்
மலைவேகமாக அருணாசலீசர் வரவேமென்றனருகே. 2

நதியோடுதும்பை முடிமீதணிந்து நலமானவெள்ளைவிடைமேல்
பரிவாயிருந்து உமைபாதிகொண்ட பரனேயுன் னாமமறவேன்
விதிநூதலை வெமதூதர்வந்து வெகுவாதைசெய்து விடுமுன்
மதியையணிந்த வருணாசலீசர் வரவேணுமென்ற னருகே. 3

உற்றாருமில்லை யுறவில்லையாரு முறைசொல்லி யிப்பரவவே
பெற்றாருமில்லை மறைதேடுகின்ற பிரானேயுன் னாமமறவேன்
கற்றோருமேற்ற வடியாரிருந்து கனியாயமர்ந்த கனியே
மற்றாருமில்லை யருணாசலீசர் வரவேணுமென்ற னருகே. 4

கொங்கைக்குரும்பைமுன் மாதராசை கொடிநாளமோகமதனாற்
சங்கற்பமொன்று மறியாமல்வினை தடுமாறி யாவிவிடுமுன்
திங்கட்கொழுந்து முடிமீதணிந்த சிவனே யுன்னைமறவேன்
மங்கைக்கிரங்கு மருணாசலீசர் வரவேணுமென்ற னருகே. ௫

உருவானகாய மதிலாறுவிடு வுதிரங்கலந்த தேகம்
கருவாகிநின்று புவிமீதில்வந்து கபடேதுமொன்றுமறியேன்
குருவாகிநின்ற சிவஞானசோதி குருவேநின் னைமறவேன்
மருவீசுசோலை யருணாசலீசர் வரவேணுமென்ற னருகே. 6

பணிபாதகோபி லணியாதநீறு பசியாதசோறு தருவாய்
துணியானவாசி சிவஞான மோனசுகமே யெனக்கருளுவாய்
தனிபாதகோப முடலோடிருந்து சலிபாதமாய்கைவெளியே
மணியாடு நாதமருணாசலீசர் வரவேணு மென்ற னருகே. 7

சூதாகிநின்ற சிவரூத்திரங்கள் சுளுவாயமர்ந்த சுழியே
பாதாதிகேச முடலோடிருந்து படுகானிலாடு நடனம்
வேதாவுமாட மதியாடமூவர் விளையாடிநின்ற வெளியே
வாதாடிநின்று வருணாசலீசர் வரவேணுமென்ற னருகே. 8

அடிமூலவட்ட மதிலாறுகிட்ட வதின்மே லிருந்தபரனே
நாடியானசத்தி சிவரூபவல்லி சுகமான வேத வடிவே
அடியார்களுள்ளந் தெளிவாய்விளங்கு மரனேநின் னைமறவேன்
வடிவானசோதி அருணாசலீசர் வரவேணுமென்ற னருகே.

உரைதங்கிநின்ற வுயிரொன்றுமாகி யுலகெங்கு மேவவடிவாய்
கரைகண்டதில்லை யெவருமோடகாலஞ்சலி காலமாய்கையதனால் |ன்
இரைதேடி யாசைபசியான் மெலிந்தாவிர் கண்டிபங்கிவிழுமு
வரைதங்கிநின்ற வருணாசலீசர் வரவேணுமென்ற னருகே.

அருணாசலீசர்பதிகம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவண்ணாமலை

அருணாசலேஸ்வரர் பதிகம்.

காப்பு-வெண்பா.

அரியயன்மா லடிமுடியைக் காண்பரிய
சோதிவரை யாகிநின்ற தூயனே—பாதிமதி
சந்தைச் சடைக்கணிந்த கண்ணுதலைப் போற்றவெங்க
ளொற்றைக்கொம் பன்றுணைத்தா ளுண்டு.

ஆசிரிய விருத்தம்.

திருமலை யாலய விபூதிமலை கைலைய முறைந்தமலை மந்திரமலை-உத்தமமெய்ஞ் ஞானியர் தபோதனர்கள் சூழுமலை யோங்குமலை யழியாமலை, சோதிமலை யிருகண் களிக்குமலை மெய்யடியர் தொழுதருகு சோணமலையே - துங்கபத்திரி யமுனை கங்கைவாணி தீர்த்தமலி சுனையருவி யொளிர்மாமலை, வேதமலை சித்திர விநோதமலை யென்னென்னையர் வேண்டுமலை காண்டமலையே - வினைதீர்க்க வந்தமலை கனகாபிஷேக மலை வீரமலை பேருமலையே, ஆதிமலை மீதுறை யநாதியே யென்னையா ளருணாசலக்கடவுளே-அரகர மகேசனே பரமகுருவீச னே யணியருணமலை வாசனே. 1

காளத்தி நாதராய்க் கழுகாசலத்தராய்க் காசிதனில் விசுவேசராய்-கச்சியே கம்பராய் வேளூர் வயித்தியராய்க் கமலமலர் தன்னிலுறைபுத் தேளுக்கு மாலுக்கு மெட்டாத சோதியாய்த் திருவொற்றியூர்த் தியாகராய்த் - தென்மதுரையிற் சொக்கராய்க் காழிதன்னிற் றிருத் தோணியப்பர்

நாமாய், நாளச் சரோருகத் தடமேவு நென்றில்லை நடராஜ
ராய் விரிஞ்சை-நகர்வழித் துணை லிங்காய்த் திருச்சொற்கூ
ட்டு நம்பராயடியார்களை, ஆளக்கடைக்கணருள்செய விளங்
கிய வெங்க ளருணாசலக் கடவுளே-அரகர மகேசனே பரம
குரு வீசனே யணியணு மலைவாசனே. ௫

பாவரிச் செழுஞ்சடைப் பரமனே யுலகிறைவா பத்தர்
கோடிகளேற்றிடும் பாதபங் கேருகா சங்கர சதாசிவா பால
நேத்ரா சாம்பவா, பூணிற் பொலிந்தமா தேவிபங்கா சர்ப்ப
பூஷணா நீலகண்டா - பூதநாதா தற்ப ராசிற்ப ரா சிற்பரா
சர்வபூரணா சதாசாரணா, சோணிற்பொலிந்த பன்னவர்க
ளொடு மாலயன் சிந்தனைசெய் தேவதேவா - திகழ்சிகர மேரு
கோதண்டா வகண்டா சிதம்பரா கருணாகரா, ஆணிப்பொ
னேநாயினேன் றன்னை யாளுவா யருணாசலக் கடவுளே-
அரகரமகேசனே பரமகுரு வீசனே யணியணுமலைவாசனே.

சூலமொடு மான்மழு கபாலமும் கைக்கொண்ட துங்
கமிகு சிவசங்கரா - சுற்றிவந் துன்கோயில் பக்தியுடனே
தொழுது சொல்லுமென் றொல்லையைக் கேள், வாலிபந்தன்
னிலே யொருநலமு மெய்திடா வறுமைவந் தென்னை வருத்த
வண்புவியி லொருசாண் வயிற்றினை வளர்க்கவுளம் வாடினே
ன்றேடிவந்தேன், சாலபஞ்சின்னப் பென்னைக் கைவிடுறு நாயி
னேன் சாமியுனை விடுவதில்லை தள்ளாம லுன்பாத பதுமநிழ
தந்திடத் தயைசெய்வ துன்பாரமே, ஆலமிட மருவுமணி நீல
கண்டத்தனே யருணாசலக் கடவுளே - அரகர மகேசனே
பரமகுரு வீசனே யணியணுமலை வாசனே. ௭

தேவர்துதி தேவாய் வாழ்விக்கு மீசாய் செகதலக்க
த்தவ்யமாய்த் - தெய்வீக மாமுசித வைபோக ராயனே சி
தைநொந் தினிதுவாடி மாவுலகில் கொலை களவு கட்காமம

நிய வருத்தமவம் பாதகர்க்கள் மனத்தச்சமில்லா நெபற்றினை
னே வுன்னை வந்தித்திடாத குறையோ, வடுவன்று சுத்தமுன்
செவிகொண்டு கேளாத கொடுமைதா னென்னையனே குழ
விபழு குரல்கேட்ட தாய்போல வந்தெனது துறைதவிர்த்
தாளையனே, அயிக்குநிறுனை யலாதவே நில்லையென் னரு
ணாசலக் கடவுளே - அரகர மகேசனே பரமகுரு வீசனே
யணியருணமலை வாசனே. 5

மாணிக்கவாசகர்சுந் தரர்புநித சம்பந்தர் மாதவத்தோர்
தமக்கும் - வரமே யளித்த சிவபோக வுன்றனுடைய வல்லிதை
யிடப் பாகனே, காணிக்கை கொண்டட்ட திசைபுளோர்க
ளிசையோடு கனிந்து பூசனைபுரிந்து - கவிநூற்ற விருகரஞ்சிர
மிசை குவித்தேத்து கர்த்தனே கைலையாசனே, வீணுக்குழி
த்துவாழ் நாள்கழித்துப் புவியில் மெலிவிசாரக்கடலினில்வீழ்
ந்தலைந் திடுமென தரும்பவ மகற்றுக விதமென்னமோவைய
னே, ஆணித்தரத்து வெண்முத்தமேயத்தனே யருணாசலக்
கடவுளே - அரகர மகேசனே பரமகுரு வீசனே யணியரு
ணமலை வாசனே. 6

நீயேனது தெய்வமென் றுன்கோயில் வலம்வந்து நேய
மொடு கொண்டாடினன் - நினைவோடு பணிபவர்க் கழிவிலா
ப்பதவியும் நிறை செல்வமுங் கனதையும், தேயுசும் மிக்கவு
ண்டாயுளும் ஆறுண்டு தென்புண்டு வன்பு முண்டு - இயா
ரிக்க நின்னருளுண் டிகையுண்டுயர்கல்வி தெளிவுண்டு ஞான
முண்டு, வாயுண்டு கவிசொலக் கேட்கவுஞ் செவியுண்டுவாழ்
வுண்டு தாழ்விலையே - வல்லாண்மை யுண்டு மிகு நல்லோ
ரிணக்கமது மாறாது தாழ்வுறாது, ஆயிராரோக்யமும் பெருக
வருள் வாயிரு முருணாசலக் கடவுளே-அரகர மகேசனே பர
மகுரு வீசனே பணியரு ணமலைவாசனே. 7

காலுடன் கைகளு நடுக்குற் றிடாமுனங் கழறுநாக் குளறுமுன்னங்-கண்கள்பஞ் சடையுமுன் றுன்பம்வந் தெய்துமுன் காலன்வர் தறுகாமுனம் தோளுஞ் சுருக்கித் திரைத்துநரை யொடுமூப்புதோன் றுமுன் விருமன் முதலாம்-தொல்வினை வராமுனம் பல்வரிசை வீழுமுன் ஜெரனிபிட்டி மனைவிமக்கள், மாறாற் றழாமுனம் பாலன் றனக்குமுன் வந்தெனைக் காப்ப தரிதோ - மரணந் தயர்ந்திடுந் தருணத்திலுன் றன் மலர்ப்பத முவந்தருளுவாய், ஆலத்தை யமுதுசெயு மமலனே யாதியே யருணாசலக்கடவுளே-அரகரமகேசனே பரமகுருவீசனே யணியணாமலை வாசனே. 8

வீணாயிவ்வவனியி லுதித்தவர்தமனோர் விசாரத்தினு லெனதுளம் வெந்துமிக வொந்துன்னை வந்தடுத் தேனென்ன விதமான பாதகங்கள், நானாதுசெய்த கொடி யேனெனது மென்பிழையை நம்பனே நீபொறுத்து நலமெலாந் தந்துன்னடிக்கமல மலர்தன்னை நாடவெனை யடிமைகொள்வாய், சேனாடர்போற்று மறைவா சங்கரா மகாதேவா த்ரிலோகநாத-சித்தர்கின் னாருரக ராகர வெனச்சொலிச் சேவித்த மறைநாயகா, ஆணாய்ப்பெண்ணா யலியுமான வென்னையனே யருணாசலக்கடவுளே-அரகர மகேசனே பரமகுரு வீசனே யணியணாமலை வாசனே. 9

இந்திரன் றீர்த்தமுட னக்கினித்தீர்த்தமும் யமதருமதீர்த்தமுதலாய்-இயனிருதிதீர்த்தமும் வருணதீர்த்த தமு மக்கியமென்றும் வாயுவு தீர்த்தமும். விங்கைக் குபேர தீர்த்தமும் மலமேவுமீசானதீர்த்தமு முவந்த-மினிர்முலைப் பால்தீர்த்த நனிதமிழ் பயந்தமுனி வேண்டுமயர் தீர்த்தமிகவே, சந்தரச்சரச்சுவதி தீர்த்தமு மிலக்குமித் தாய் தீர்த்தமுங் கௌதமர்-தன்றீர்த்தமுஞ் சக்கரத் தீர்த்தமுநந்தி தாகை தீர்த்த

மும் பிரமமாம், அந்தமலி தீர்த்தங்கள் விளங்குபுடை சூழு ழல அருணாசலக்கடவுளே-அரகர மகேசனே பரமகுரு விச னே யண்ணாமலை வாசனே. 10

கூட்டமிகு மடியார்கள் கூட்டுறவிலா மடைமைகொண்ட முழுமூடன் வீம்பா குருசிடனாய்க் கல்வி கல்லாத மூடனுன் கூறுசரிதந் தன்னையே, கேட்டதறி யயனுனது நாட்டமறி யே நன்மை தெளியாத நான்குமறியேன்-செந்தாட்சதைக்கூ விளங்கொண்டு பூசனைசெய் கிரியையறி யாதமூடன் பாட்டு மறியேன் வினைக ளோட்டவறியேன் கவிப்பத்துமிவை யர்த் தமூடனே-பகரவறியே னுனைப் பாடவறியேன் செய்த பாவ மேதோ வறிகிலேன், அட்டிவைத்தே மன்னகை காட்டிக்கொ டா தருள்செய் யருணாசலக்கடவுளே. அரகரமகேசனே பர மகுரு வீசனே யண்ணாமலை வாசனே. 11

அருணாசலேஸ்வரர்பதிகம்.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

உண்ணாமுலையம்மன் பதிகம்.

காப்பு வெண்பா.

அண்ணா மலைநாத ரார்ந்திருபக்கத் தமர்ந்த
உண்ணா முலைப்பதிக மேவுரைக்க—வெண்ணான
அத்திநிறத் தானைந்து வண்ணமெலறு மைந்துகரத்
தந்திமுகன் றுணே சரண்.

சந்தவிருத்தம்.

திருவாருங் கூடுதனி லாழவீடு தினமே யிருந்துமுடிவிற், பெ
ருவீடுதன்னில் மணல்வீடுகட்டிப் பேயேன் பிழைக்க வசமோ, எரி
கா டெனச்சொல் சுடுகாடு போமுன் னெளியேன்முன் வந்தருளு
வாய், மருமார்ந்தவுண்ணாமுலைநாமதேவி வரவேணுமென் றனருகே.

விலைமாதர் தங்கள் நிலையே மெய்யென்று விரிவான வுலகந்த
னில், அலைவாய்த் துரும்புபோலே யுழன்றவடியேனை யாராளுவார்
கலைதேடிக் காணுதொளிரு மப்ரசித்திக் கனத்தோர்கள் புகழுமண்
ணா, மலைமேவு முண்ணாமுலை நாமதேவி வரவேணு மென்றனருகே.

சீர்கொண்ட வகிலத் தனில்வாழு மாந்தர் செய்கோடி தப்பிதத்தை
வர்கொண்ட வுன்றன் வானாலறிந்து மாட்சிக்கு முலகம்மைநீ
ஆர்கண்டு நின்சீருரை செப்பவல்ல வணுதாட்சயி நீயலோ
வார்கொண்ட வுண்ணாமுலை நாமதேவி வரவேணு மென்றனருகே

பிறைபோன்ற நெற்றிப் பவளமயம் பணைத்திப் பரிபாலனத்தி
புகழ்சேர், நிறையோடுநின்ற திருமேனியின்சீரை நிலையோடு செப்ப
வுமரார், குறைவாழ்வை நீக்கி பரமீந்து ரட்சி கொடிபோலிடைப்
பெணமுதே, மறைதேடு முண்ணாமுலைநாமதேவி வரவேணுமென்ற
னருகே. ச

செவ்வரிக் குளிக்கரைப் புனலைத் தரித்த சியன்வாம பாகமத ளிக், மின்னே செனச்சொன் னதவேயிருக்கு மெல்லியற்கருமை யே, என்னைப்போ லேவழு யதிலத்தி லில்லை யீடேறவைத் தாரு வாய், மன்னிக்குமுன் றாமுலைகாமதேவிவரவேணுமென்றனருகே.

பந்தார் குழைக்கி பணிசேர் முகத்தி பதுமாசனத்திமாயி
சந்தார் முத்தி நாராயணத்த ரனைப்பதத்தின்னிசேர்
சிந்தா குலந்தை வந்தா தரித்து சீர்பெற்றிடச் சிறுவன்முன்
வந்தாங்க வுண்ணா முலைகாமதேவி வரவேண்டு மென்றனருகே. ௬

கொடிபோன் றிடைச்சி குறமாதமாயி குணமான பூஷணத்தோன்
றடியேழு போன்ற விழியால் மெலிந்த யேழைக் கிரங்குசக்தி
நடையா னத்தை மெலியச் செய்விக்கு நாராயணன் சகோதரி
வடிவார்ந்த வுண்ணா முலைகாமதேவி வரவேணு மென்ற னருகே. ௭

சற்றுமிருந்த றுனமேயிரக்க மினிதாமசக்க வேணே
சித்தார்த்தரூபி திவ்யப்பிரதாபி திருவார்ந்த தில்லையதனில்
எத்தாலுமார்ந்த கதைபோலிருக்கு தென்னன் மழையிப்பூமியில்
வத்ருதவுண்ணா முலைகாமதேவி வரவேண்டு மென்றனருகே. ௮

விரிவானபூமி தனில்வாழுமாந்தர் வெகுதப்பிதங்கள் செயினும்
அரிதான ஞான மதுகொண்டபேரை வறுமைப்புரந் தாளுவாய்
பெருவாழ்வளித்து பிரியத்தொடென்னை பிரியாதிருக்க விப்போ
வருசெல்வியுண்ணா முலைகாமதேவி வரவேணு மென்றனருகே. ௯

தவிர்த்தவேலை மதியேயிலாத சுமைபோல ரட்சிப்பதற்
கெதியாருமில்லை புவியந்திவேறு கௌமாரி விரியிந்தப்
பதித்தனைசென்றனசரணத்திலொன்றைபரிவத்தவைகுமெனையாள்
மதிசத்தியுண்ணா முலைகாமதேவி வரவேண்டு மென்றனருகே. ௧௦

உண்ணாமுலையம்மன் பதிகம் முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

மகாவித்துவான்

சின்னகவுண்டரவர்கள் இயற்றிய

உண்ணாமுலையம்மன் சதகம்.

காப்பு நேரிசைவெண்பா.

உண்ணாமுலைமாய னுக்குத்தங்கைச் சங்கரிமே
லொன்று முரைச்சதக மோதுதற்குக்—கண்மூன்று
வேழமுகத்தானை வேழமுகத்தானை
வேழமுகத்தானை வேண்டு.

அவையடக்கம்.

பார்மிசையி லுவலர்முன் னுமொரு புன்சொல்லைப் பகர்வ தென் சமர்த்தையெனிலோ, பாதலந்தனிலாதி சேடனுமாண் டம்பணமுடிதனிற்சுமந்த, சீர்நிகரியாளுமண் டஞ்சுமப்பே னெனச் சிற்றெறும்புகளுமுட்டை, சிதைந்த வொட்டைச்சு மந்தது போலவென் கவித்திறமையாமிது வலாமல், கூர்மை யொடு தான்பெற்ற பிள்ளைசிறு வயதினிற் குளறுகிற மழலை மொழியைக் குற்றமென்றேகற்ற பெரியோர்க ளிகழ்வரோ குலவுவாலாம்பிகைபெயர், சார்வாகவிதனுள் ளிருக்கையாலி யாவருஞ் சரியென்று கைக்கொள்ளுவார், தக்கபெரியோர்க ளும் மிக்கசிறுபிழையையும் தான்பொறுத் தருள்செய்வரே.

நூல்.

உலகமேமிசைவிய சராசரத்தெழுவகையிலுண்டான பேத மதனி, லுள்ளுயிராய்நின்று கிரியாடியுங்கருணை யோங்கு பிரணவவருவமா, யிலகுதிரியட்சரசடாட்சரபீசாட்சரத்திவி யபஞ்சாட்சரத்தோ, டெற்குமைம்பதினுடனோரட்சரந் தன் னிலுமியல்பஞ்சகிர்த்தியமுதலாய், பலபலவிதங்களாய்நின்ற

பொருளியென்று பழமறைகண்முறையிடுதலால், பகரவிலி வேறொரு தெய்வமுண்டோ சொலும் பரப்பிரம ஞானவ டிவே, தன்னியரு ளோங்கார ஸ்ரீங்காரவல்லி சிவசத்தியே முத்தி முதலே, தருமேவு மருணைகிரி யீசர்பா லுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 1

பிராமணரியல்பு.

கதிரோனுதிக்குமு னெழுந்து ஸ்நானஞ்செய்து காயத் திரிசெபதபமெலாங்,கருதிவழுவாமலேமுடித்தபின் றிரி சந்தி காலருக்கியங்கொடுத்து, அதிகபுகழ்சேர்சுருதிநூல்கற்கவும் வேள்வி யாகங்கள் செய்விக்கவும், அறிவுடன் பலசாத்திரம் பிரசங்கிக்கவு மவனிமிசை யெவர்களுக்கும், விதிவழியறிந்து சாதகமெடுத்தோதவும் மிக்கதவமேன்மையதனால், வேதியர் தமைத்தெய்வ மென்றுகலியுகமதில் விளம்புவர்கள் யாவருந் தான், சதுர்மறைவி லெட்டாத திருநயனவல்லியே சாம்பவி கன்னியாசி, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பா லுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 2

அரசரியல்பு.

அருணகையிலுலகிற் பிறக்குஞ்சமாசார மன்றுடகம்விசாரித், ததற்குமேலெத்தனஞ் சொல்லுமந்தி யுக்தியா யமைச்சரொருவனையுநேமித், தேளிதப்பயலொன்னலார் முடி தாணித் தவனியெங்குமொருகுடையுளாக்கி, யிதமுறுஞ்சேவகர்க்கவரவர்தராதரத் தேற்றசம்பளமு மீய்ந்தே, நாளினுக்குக்குடிகளுழுதபூமிக்குந்தி ஞாயமுடனே தெண்டியும் நாலெட்டறத்தையுஞ் சீலமுடனேசெய்து நல்லசற்குண மிசைந்து, தானினிற்பணிபவர்க் காறுதலை சொல்வதுந் தரணிபான் மன்னர் முறைமை, தருமேவுமருணைகிரியீசர் பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 3

மேழிச்சிறப்பு.

செகதலந்தனிலரசர் மனுநீதி முறைமையும் செய்யவே தியர்தர்மமும், சித்தவொரு மைத்தவமு முத்திநிலையும்புகழ் சிறந்ததேவதைமகிமையும், சுகவனிதை மேலின்பமயல்கொள்வதும்பொருட் சுருதியொடு பலகாவியம், சொல்கல்வியுங் கருணையில்லறமுந் திவ்வியசுந்தர விலாசவெழிலும், அகமகிழ்ந்திடுசெல்வமும் பரிவுதாரமு மதிககுலமேன்மைவளமும் அடையலரை வெல்வதுங் கீர்த்திப்பிரதாபமு மஞ்செழுத்துவார்வு நிலையும், சகலமும்புவிமிசையில் வேளாளர்மேழியின் றனதுடையபெருமையலவோ, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 4

நல்வழிப்போதனை.

அதிகாலமேமகா கணபதிதனைப்பணிந் தகல்வதை மறக்கவேண்டா, மதிகமயல்கொண்டு நற்கற்புடையவனிதைமேலாசையதுவைக்கவேண்டாம், துதிபெறுந்தாய்தந்தைகுருவுடன் பெரியோர்கள் சொல்லதனை யிகழவேண்டாம், சோர்வுற்ற கொலைகளவு பொய்யுடன் கந்தையுஞ் சொப்பனத்திலுவேண்டாம், நிதிமவாதையாலே பரதேசியர்க் கன்னமதுநோவிருக்கவேண்டாம், நீணிலந்தனையாளு மரசரை வணங்காம ணோருடன் பகைக்கவேண்டாம், சதியதுவாமலிப்படிமனிதருக்கியல்பு சாற்றினேந்தருமநெறிதான் தருமேவு மருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 5

மனிதரிற்றெய்வமென்பவர்.

அந்தணர்க்கனதான மீய்வதும் வேள்வியாகங்களைமுடிப்பிப்பதும், அரும்பொருலளித்தீச ராயலஞ்செய்வித்து மதிவாந்தனம்படைத்தும், செந்தமிழ்க்கவிஞர் பாடுந் தமிழ்க்கேட்டுமிச்செகமெலாங் கீர்த்திபெற்றும், சிவனைமறவாதஞ்செழு

த்திருதயத்தினிற் றியானித்துவரு முறைமையும், பர்த்தாஜன மொடுபுவியி லியார்க்குமொரு தீங்குகுறைபண்ணு திருக்கை யாலும்,பரிவுடன்புவிமிசையி லெவர்க்குநல்லவ னெனும் பதி விரதத்தலைமையாலும், சந்ததமுமிப்படிப் புகழ்பெற்ற மனித ரைத் தான்தெய்வமென்றுசொலலாம், தருமேவு மருணகிரி யிசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 6

பைசிவேளையிலில்லாதவ.

மதுரகவாசமொழுகு கல்வியும் விச்சித்ரவசனமுங் கன பெருமையும், மங்கையர்கண்மேலதிகவிரகசல்லாபமும் வன் மையுந்தன்மையமும், சதிருடன்பணியணிந் திடுநாகரீகமும் தலைவர்மேல் வருப்ரியமும், தங்குபுகழ்மானமுமிங்கிதமுயற் சியும் தட்டான்மையோங்கு தவமும், நிதிமிசையவர்க்களவி லாசையும்புகழுற்ற நேமமும் சூல்வளமையும், நிசகாகவித்துய மொரு வழிபடுதனுர்த்திறமைநேர்ந்தபுயபலசமர்த்தும், சதிரு டன்பசிவந்தபோதிவ்வகையெலாம் சற்று நில்லாது கண் டாய், தருமேவுமருணகிரியிசர் பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலை யம்மையே. 7

பயனற்றவை.

குருவுரைக்காதவுபதேசமும்பரிமளங் கொண்டிருக்காத மலரும், கூறரியகணவனில்லாததொரு விதைவையுங் குஞ்ச மிலாததளமும், தருவெடுத்தூற்பன முறைக்காதமந்திரியும் தனயரில்லாச்செல்வமும், சமயகாலங்களுக் குதவாத பந்து வும் தனமிலாதவிளமையும், நெறிமுறைமை யில்லாத வேந் தனுங்கபடத்தை நேமிப்பர் விசுவாசமும், நேருடன் பயிர்வி ளைவுதாராத பூமியும் நின்புகழ்சொலாதபேரும் சரிவரப்புவி மிசையிருந்தென்னகாரியஞ்சாரிசமதேதுமுளதோ, தருமேவு மருணகிரி யிசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 8

இல்லையென்பவை.

ஆனபல நூலெலாங் கற்றவரித்தலைபி லயமொழுந்த றிவதில்லை, அந்திபகலுந்தனைப் பணிவோர்க்கு வினையில்லை யாசைக்கு ரோசமில்லை, மானமது போனபின் வருவதில்லைக் கவிசொல் வாணருக்குப்பகையிலை, மாதர்மனதளத்றிவதிலை யுயிருடன்கவரி மானகப்படுவதில்லை, யினமுடனேபொருளி லாசைவைப்பவர்களுக்கினியபுகழ்வருவதில்லை, யெண்ணருங் கனதனம்பெற்றாலுமறையவர்களேற்காதிருப்பதில்லை, தான மதமுப்பத்திரண்டறம்வளர்த்திட்டசாம்பவியருள்சத்தியே, தருமேவு மருணகிரி யீசர்பா லுறையுலகு தாயுணாமுலையம் மையே. 9

இன்னார்க்கிதுமுன்னிற்கும்.

சுத்தரணவீரருக்குக்கோபமுந்திடும் சோரற்குப்பொய் முந்திடும், தோதகக்கள்ளிக்குவிழியினீர்முந்திடுஞ் சொற்புர ட்டோருமடையலுத்தருக்கடவிகடங்களது முந்திடு மியோ கிகட் கறிவுமுந்தும், ஓங்குகவி வாணருக்குக் கல்வி முந்திடு முன்பதத்தினை யெனுளும், சித்தமதில்வைப்பார்க்கு மெய்ஞ் ஞானமுந்திடுந் தியாகிக்குக் கைமுந்திடும், தினமுமாயத்து றையி லனியாயமுந்திடுஞ் சேய்க்கழுகையேமுந்திடும், சத்தி கவுரிமாரிசிவ சாம்பவி மனோன்மணி சர்வ சீவாத்ம வுருவே, தருமேவு மருணகிரி யீசர்பா லுறையுலகு தாயுணாமுலையம் மையே. 10

ஒன்றிலொன்றடக்கம்.

துடிமிக முழங்குபல வாத்தியமெலா நாக சுரமதிற்குள் ளடக்கம் சுகமிகுங் காமுகர்கண் மயல்கொண்ட வேசையிற் றேசையர்க்குள்ளடக்கம், படியினைவளைத்திட்ட சப்தசாகர மெலாம் பண்புதமிழ்முனியடக்கம், ;பாரிடந்தனிலுற்றவுடுவ

னைத்துஞ்செய்ப பருதிமதியாலடக்கம், அடையலர்கண்முடி
யிடறுவீராயிலுமாசராக்கினைக்குள்ளடக்கம், ஆடியபடியாரு
மறி பாதத்திரிலோசனனு மன்பரிதயத் தடக்கம்,தடமுகுங்க
ருணைவிழியம்பிகாமலையுதவுதற்பரி இயடியர்பாகா, தருமேவு
மருணைகிரியிசர்பாலுறையுலகு தாயுணாமுலையம்மையே. 11

தாசிகளியல்பு.

காரொத்த குழலினைச் சீவிப்பகுத்ததிற் கமழ்மலரினை
ப்புனைந்து,கலைநுதலிலிற் கனகதிலதமிட்டுக் கயற்கண்ணிலஞ்
சனவரைந்து, வாருற்றுகுங்குமக்கொங்கையிற் பரிமளவசந்த
பாளிதஞ்சவ்வாது, வாடைகடிமிர்ந்துபட் டாடைசிற்றிடை
யிறுவதைபுடன் கொய்துடுத்துச், சிறொடுசரிந்தமுக்காடொ
ருபுறந்தனந் தெரிவதொயிலாய் மறைத்துச் சிலம்பொலி புல
ம்பிட நடந்திகழ் திறந்தினிய சிறுநகைசெய்திளைஞர்வாழும்
சாரிவீதிற்சென்றுவிழிவலைவீசிமயல்தருவர் தாசிகண்டத்தை
யிதுவாம், தருமேவுமருணைகிரி யிசர்பாலுறையுலகு தாயுணா
முலையம்மையே. 12

இதுவுமது.

பொதுமடந்தையர் வீடு சதுர்ப்பரவுகச்சேரி புல்குமயின
வங்காடியாம், புந்தியதுவஞ்சகத் தொம்பையவ ளங்கம்பொ
ருந்துவாடாகைமட்டமாம், கிகிதருங்கொங்கைவிளையாடுபந்
தாமல்குனேர்ந்தவர்ந வைக்கு முரலாம், நிதமுமவ ளிதழ்த
ளிர்ப்பந்தலினில் வந்தவர்க ளிர்பருகு கலசவாயாம் விதமு
டன்றழுவுகைக் கிளைதேரின் வடமாகு மிக்கநகைவேம்புரச
மாம், வேதைதருவார்களவ ராசையது பாஷாண மேதினியி
லிப்படியெலாஞ், சதிகண்டிருந்து மவண்மயல்வலையி லலைவ
தேன்சற்றறிவிலாதபேர்கள், தருமேவுமருணைகிரி யிசர்பாலு
றையுலகு தாயுணாமுலையம்மையே. 13

இருக்கு இருநலமென்பவை.

கற்றறிவிலாதபாமரர்களிடத்திருப்பதினிற் கருதுமிரசவாசம திரமுங்கல்வியறிகின்றபெரியோர்களிடத்தையமேற்காண்கு பமைகிலநல்லதாம், உற்றசொற்களோதிடும்பசொல்லுளாகிய ருடன்கூடிவாழ்வதினினும், ஓங்குசடைமேலோடுகொண்டலைந் ஷங்கெடுபிச்சைப்பக்ஷமிகநல்லதாம், பற்றலரிடத்திலடி பேர்ற்றியசீவனம்பண்ணிப்பிழைப்பதினினும், பக்கமுற சடலத்தொழித்துயர்விடுப்பதும்பார்மிசையிலேநன்மையாம் சற்றுநின் கிருபையுண் டானவர்கள் னியமித்த சங்கதியெலா நன்மையாம், தருமேவுமருணைகிரி யிசர்பாலுறையுலகு தாயு ணுமுலையம்மையே. 14

மனிதரிற்சுணங்கர்.

காசொன்றுமீயாத லுத்தனும் புகழுற்ற கல்வியறியாம டையனும், கருதுமனையாளையொருவர்க் கீய்ந்துதான்றினஞ் சாலட்சியஞ் செய்பவனும், நேசமுடனன்பிலா மங்கையரை வனுமையொடு நித்திரையிற்போகிப்பனும், நிலையிலாப்பொய் சொலுங்கசடனேடசனுமிந்தையுற்றிடுசோரனும், தூசழுக்கு டனணிவதொடுமேனி சற்றுஞ்சுசீகரமிலாக் காளையும், தாற் சணம்பலவிதவிளைப்பனும்புவியினிற் சொற்கெளித்தாய்ந்திரி வனும்,தாசசிவயோகியையிகழ்ந்தவனுமிவரெலாந்தரணியிற் சுணங்கனெனலாம், தருமேவுமருணைகிரியிசர்பாலுறையுலகு தாயுணுமுலையம்மையே. 15

கொடுமையென்பவைகள்.

தேவரீரல்லாது வேறுகதியிலையெனத் தெண்டனிடுவா ர்கண்மீது, சிந்தையிற் கபடம்வைத் தனுதின மவர்க்கிடறு செய்வதுகொடுங்கொடுமையாம், பாவலரிடத்தினிற் செந்தமிழ்க் கேட்டுநற் பசுவுநல்காமலேயின், பாகட்டுமென்றுவிருப்ட.

ப்பித்தும்பவமுறு கொடுந்திமையாம், காவலரிடத்தருகிருந்த முதருத்தியுட்கவடுளவறிந்தபின்பு, கருதமெதிராளியைச்சேர்ந்தசமர்புரிவதாங் கடியதோர்கொடுமையதாம், தாவுபரிமளகந்த குங்குமபயோதரத்தரிவையே வித்தமுதலே,தருமேவு மருணகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 16

பெருமை யென்பவை.

மக்களொடு பதினாறுமறிவிலர் பிறந்தென்ன வரிசையொடு பெருமையல்லபன்னூல்கல்வித்தொழில்விவேகசற்குணனுமொருமகவுபெறுவது பெருமையாம் மிக்கதனதான்யசம்பத்துகளநேகமு மிருப்பதது பெருமையல்ல, மேதினியிலேற்பவர்க்கீய்ந்துபுகழெங்கும்விளக்குவதுவெகுபெருமையாம், பக்குவமுறுஞ்சமரி னின்றுவீண் பாஷையது பகருவது பெருமையல்ல, பற்றலர்கண்மகுடமுடி யற்றிடப்பொருதுவது பராக்கிரமம்வெகுபெருமையாம், தக்கபுகழ் மெய்ஞ்ஞானவல்லியே யருமறைத்தலைவியேயோங்காரியே, தருமேவுமருணகிரியீசர் பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 17

கபடசன்னியாசிகள்.

நெற்றியிற் றாளித விபூதி ருத்திராக்கமும் நேசமுறுசடைமுடியுடன், நிசமான காவிகாம்பரமும் மணிந்தேமிகநேமமும்பலவிரதமும் கற்றுணர்ந்தவரனைய சாஸ்திரப் பிரசங்கமுங்கையினிற்செபமணிதனை, கண்மூடியெண்ணுவது மெய்ப்பொழுதுமரனையேகருதுவதுபோன்மொழிவதும், நற்றவம்புரிகின்ற யோகிசர்வாதைமுறை நான்கோடிசெய்வமென்பார், நாலாறுமாசைக்கொண்டவ்வேகராத்திரியிலே நன்றுமொளிந்துவிடுவார், சற்பனைசெய்திந்த வாசகவேடம் புனைந்த கடுதான்வார்ப்பார்கள்வெகுபேர் தருமேவு மருணகிரியீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 18

நன்மையிற்றிமை.

தேடரிய தருமத்தை நாடினு மவர்க்குமொரு தீமைகள் வாராதிரா, சிறந்தவின்பத்தளவு துன்பமுங்கூடவே சேர்ந்தே வாராதிராது. கூடுதிடியெனிஞற்றி லொன்றினிற் கழிவுடன் குத்துகளிராதிராது, கோகநகமேவிய தடாகத்தி திலுங்கொட்டி கூடிநில்லாதிராது, நாடிரவி மதியுமொருகணமாயினும் மாவினுன் மறைபடாதிராது, நற்கருப்புக் கட்டியாயினுங் கண்மன்றூ காடாமலேயிராது, தாடகை சம்மாரமால் துணைவியே கருணைவிழித் தையலே செய்யபுகழார், தருமேவு மருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணாமுலையம்மையே. 19

சிறுமையிற்சிறுமை.

ஆசைதரு வேசியொடு நேசமதுவாயினு மதுவுமொரு சிறுமையல்ல, வன்புடன் காசுதாராமலே ஜாடையாயகலுவது வெகு சிறுமையாம் பாசமுறு வறுமையா ஞெந்துடன் மெலிந்து மலைபவது மொரு சிறுமையல்ல, பாக்கியமிருந்துமில்லை யென்றுபாசாங்குமொழி பகருவது வெகுசிறுமையாம், நீசர் துரையாயினு லவரிடங் கைகட்டி நிற்பதுஞ் சிறுமையல்ல, நிதமுமனையாடமக் கேவலுன்புரிகுவது நிந்தை யுற்றிடு சிறுமையாம், சாசுவதமாய்ச் சிரஞ்சிவி மார்க்கண்டனைத் தாபரித்தெமனை வென்ற, தருமேவு மருணைகிரி யீசர்பாலுறை யுலகு தாயுணாமுலையம்மையே. 20

இன்றியமையாமை.

பாவலர்க் குனதுசெய லல்லாதசற்றுமவர் பைந்தமிழ் முடிப்பதில்லை, பகாறியவிந்திரன் செய்கையில்லாமலிப்பாரின் மழைபொழிவதில்லை, யேவல்புரி கண்ணாளர்தொழிலையல்லாமலே யெத்தொழிலுமாவதில்லை, யோம்பர்தனை முந்திநினையாத கருமங்களேதொன்று மாவதில்லை, மாவிருதர் பஞ்

சவர் முதுந்தனருளல்லாமல் வன்சமரில் வெல்றுதில்லை, வரலட்சுமிகிருபை யில்லாம லியாவர்க்கு மிகுந் செல்வம் வருவதில்லை, தாவுமல்லிகைமுல்லை யிருவாட்சி சண்பகத் தன்சோதி படர்ந்தபந்த, தருமேவு மருணைகிரி யீசர்பா லுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. ௨௧

கன்மத்தால்வருபவை.

கற்பித்த வித்தையை மறந்த சடனுவதும் கயமுன் செய்தகர்மம் கல்வி யறியாதவர்க் குப்பாரியாவதுங் கருத்து பெண்செய்த கர்மம், சிற்புத்தி யாலேபோய் பொய்ச்சாட்சி சொல்வதுந் தெளிந்து செய்திட்டகர்மம், சிவபால் பதபேதமொடுதாச னிப்பதுந் திராத கர்மமாகும், கற்புற்ற மனைவி விபசாரியா வதுமந்த நாயகன்செய்தகர்மம், ஏகசக்கிரவர்த்தியடி கைத்தொழில் புரிந்ததும் கலியொவொன்றாத கர்மம், சற்பூரணிபாரபரிகாரக பாலியே சாம்பவி சிவகாமியே, தருமேவு மருணைகிரி யீசர்பா லுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. ௨௨

தனத்தாற் றுக்கமென்பவை.

தனமதை வருந்தமாய்த் தேடவும் வியாகுலஞ்சார்ந்திடு மந்திநிலைபொருவர், தான்கடன்கேட்கக் கொடுக்கவும் வியாகுலந்தந்தபின் சொன்னகெடுவில், தினநடந்ததை மெல்லவாங்கவும் வியாகுலந் தெண்டியே கைக்கொண்டினிச் சிறல்லவாசிராம்மலாகு மென்றெண்ணியேசெப்பமாய்ச்சொப்பிமிட்டு, மண்ணதனிற்கல்லிப் புதைக்கவும்வியாகுலம் வைத்தபொருளுக்கு மோசம், வராதிராப் பகல்காக்கவும் வியாகுலம் வலுவாசர் சோரர்பூமி, தனமிலாவனவினையி லொருமோசம் வந்திடிற் சாகும்வரை வியாகுலந்தான், தருமேவு மருணைகிரி யீசர்பா லுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. ௨௩

இன்னார்க்கின்னதிட்டமென்பவை.

படிமிசைமிலாசுபுரி மன்னருக் கதிகபொன் பாலிப்பர் மீதிலிஷ்டம், பரமசிவனுக்குரிய தவமுயனுமெய்ஞ்ஞான பத்தர்களிடத்திலிஷ்டம், வடிதமிழுணர்ந்தகவிஞோர்களுக்கிராக புரிமாந்தர்க ளிடத்திலிஷ்டம், மயலதிகமுற்றவிப சாரிக்கு வாலிபவசீகார்தம் மீதிலிஷ்டம் அடிமை வானரவெள்ளமெ ழுபத்திரண்டில் ராமையனுக்கனுமானிஷ்டம், அந்நிபகனுக் கன்னக்கருஇத்துதிந்தலேயடியனுக் கிஷ்டமம்மா சடைதிகழ் விநோதபரி பூரணிதயாநிவ்வியசாம்பவி யேழைபாகா, தரு மேவுமருணகிரி யிசர்பா லுறையுலகு தாயுண் முலையம் மையே. 24

உலகம்பலவிதம்.

காசினியின் மானிடர்க் கவன்விதிப்படியாலே கன்மவி னைவந்தபோது, கணிகாரர்தமதிட முறைக்கவுமுறைப்பாடு கண்டுதீர்த்திடுவனென்பார், வீசுபுகழ்சோசியரிடத் துரைத் தாலவனுமிக நவக்கிரகாதிகள், விரோதித் திருக்கின்ற துப சாந்தி செய்திடவு வேண்டுமென்றே யுரைப்பார், நேசமுறு தெய்வ மாடுவர்களைக் கேட்கிலுன்னீதியுயர் வீட்டிலுள்ள, பேரானதெய்வமது சீறுதென்பார்கணி சவைத்தியர்கை களைப்பார், தாசைவைத்தினுதொர்ந்தரோகமென்பார்விதியின் சங்கதியை யாருமுறையார், தருமேவுமருணகிரி யிசர்பாலு றையுலகு தாயுணாமுலையம்மையே. 25

இதற்கிதுநலமென்பவை.

அட்டதிக்கொன்னலரை வெட்டிச்செயங் கொண்டவ் வரசாட்சிசெய்வதிலும், ஆனடியாராயஞ் செழுந்தென்னணி மெய்ஞ்ஞானமறிவது மிகச்சிலாக்கியம், வட்டமிட்டுக் கிரம யிற்குமுகன் யடகிரிவையவலமாகவந்ததினிலும், மதகரிமுகக்

கடவுள் சிவனைவலம்வந்து கனிவாங்கினது வெகுசிலாக்கியம்,
நட்டவுனை தொல்லைப்புவலகத்தி னாதலமெலாஞ் சுற்றியே
தொழுவதினினிதாம் சுந்தரமுய வருணைகிரியிற் றிருக்கார்த்தி
கைச் சோதிகாண்பது சிலாக்கியம், சட்டமுட னெவ்வுயிர்க்
குமிரானபார்வதி சமயநூதலான பொருளே, தருமேவு மரு
ணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 26

இன்னாருக்கின்னார் விரோதமென்பவை.

சொற்புத்திகேளாத மைந்தர்தன்றந்தைக்குச் சொல்ல
ரிய சத்துராதி, தொலையாத கடன்வைத் திறந்தபின் றந்தை
யுஞ் சுதனுக்குச்சத்துராதி, உற்பித்தசிசுவேற தாமனவுமா
தாவி னுயிருக்குச் சத்துராதி, யுட்புகுந்தாசர்பாற் கோட்
சொல்லுவோர் தமக்கூரெலாஞ் சத்துராதி, சர்ப்பத்தினுக்கு
மண் மீதினிற்கையினிற் றடிகொள்வர் சத்துராதி, தன்மனை
விகொடுமைசொலி லென்றுமவள் சல்லியந்தணியாத சத்து
ராதி சற்றுமிவைபிசகிலைப் புவிமிசையி லிவர்களைச் சத்துரு
வெனச் சொல்லலாம், தருமேவு மருணைகிரி யீசர்பாலுறை
யுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 27

பலனற்றவை.

கோத்திரமுயர்ந்தென்ன சாத்திரமிலாதவன் குலவீன
னுமலவோ, சொடிய வாபத்திலுத வாததெய்வம் மம்மிக்
குளவியின் சமதையலவோ, மாத்திரையிருந்தென்ன தாது
நிலைபுரியாத வைத்தியனுமுடனலவோ, மாடமாளிகையலங்
காரித்துமாதரில் மனையிடம்பாழதலவோ, ஆத்தினிடைசெ
ன்றதிர் நீர்த்தமாடாவிடி லரும்பாவிதானுமலவோ, அரிய
பஞ்சாட்சரத் துபதேசமில்லாத வசடனும் பிரேதமலவோ
தாத்திமியதாவெனத் திருநடனவம்பலத் தானவர்கள் புகழ
நின்ற, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பா லுறையுலகு தாயுண்ணா
முலையம்மையே. 28

அற்பர்களியல்பு.

புல்லறிவுளோர்தமக் கதிகாரம் வந்திடிற் புகழுறத்தினை விரும்பார், புன்மவழி விரவைதமென் மயல்கொள்ளுவார்க ளிப் புடனுதாசனம் விள்ளுவார், அல்லுபகலுங் கொடிய கோளரினைத் தெவர்களைப் மகடவிகடஞ் செய்குவார், அன் புடன் பெரியோர்களுக்கிடறு புரிகுவாரதிக கருவங்களுட னே, நல்லுருவினிற்சாய்ந் தெனக்கு நிகரில்லையென்று நட்ட னைகள் பேசிமெல்ல, நகைசெய்து மீசைமேற்கைபோடுவார் தன் னடத்தையைப் பார்த்தபின்பு, சல்லியப்படுவர்க்கு நின் கிருபைதந்துமோ தங்காது சற்றுமவர்பால், தருமேவுமருணை கிரி யிசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 29

உலுத்தர் உதவார்.

காட்டின்மாமாயினும் நிழலுதவுமறிவிலாக் கழுதையும் பொதிசுமக்கும், கதரிச்சுணங்களும் கள்ளனையகற்றிடுங் கைத் துரும்புதவியதிகம், வீட்டுறும்வாறுகோல் சுத்தமதுசெய் திடும் வேலிபயிரைக் காத்திடும், மிதியடியுமுள்வெய்ய லுக் குதவிசெய்திடும் வீழ்பழுபசுவருமறைவாம், நாட்டுவதின்மல சலா திகண்மருந்தாக்காகும் நட்பிலாவுத்தமியார்க்கும், நல்கு முபகாரமில்லை யாவையாலே முன்னவின் றதற்கிணையாவரோ, தாட்டுணையலாதிபால் வேறுகதியறிகிலேன் றருமஞானக் கொழுந்தே, தருமேவுமருணைகிரி யிசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 30

நல்லோரியல்பு.

நல்லசற்குணர்தமக் கதிகாரம்வந்திடினுமாவினிற்பொய் யுரைக்கார், நம்பினோர் தமையாதரிப்பர்சொல்லோருக்கும் நல் வசனமே பகருவார், சொல்லரிய தருமத்தையே செய்குவா ரொருவர் செகத்தினுங் காசைவையார், தூயபிறர் மனைவி

யைத் தாயெனச் சிந்தையிற் சொற்பனத்திலு மெண்ணு வார், அல்லலொழியவன்வசிய னுசேனுமவர் வழக்கியாயமது வுரைக்கார், அரன்றிருப்பமலரை யெப்பொழுது மிருதயத் தகலாமல்வைத்து நினையுந், தல்லிபார்ப்பதியெனத் துதிசெய் வாராமையால் சாயுச்சியமீய்வதரிதோ, தருமேவு மருணைகிரி யிசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 31

சின்ன மனிதர்.

அன்புடன்வாங்கின கடன்கொடாமனிதனு மசத்திய மூணமனிதனும், அன்னையொடுதந்தை சொல்லிகழ்கின்றமனி தனு மபயமென்றஞ்சிமிகவே, நன்மைபெற வந்தோர்க்கு வின்சொல்லு மனிதனும் நயகுணமிலா மனிதனும்,நாடோ றும் வேட்டகத் தனிதுண்ணு மனிதனும் நல்லோரை யிகழ் மனிதனும், இன்பமனையாளை வேசிக்கடிமைசெய்யவிட்டிதய மகிழ்வுறுமனிதனும், ஈனர்களிடத்திலுற வானவின் மனித னு மிவர்களெல்லோருமெளிதாய்த், தன்பெருமையில்லாத சின்னமானிடரெனச்சாற்றுமேயுலகுமுழுதும் தருமேவுமரு ணைகிரி யிசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 32

இணைசொலிற் பயனிலாதவை.

அருங்காவின் மிருகத்தைமானென்று மென்னபெண் ணுமானிணையாகுமோ, ஆமணக்கன்விரையை முத்தென் றுமென்னதிகழானிமுத் திணையாகுமோ, வருங்காமனைப்பு லவர் வேளென்று மென்சுப்ர மண்யவேட்கிணையாகுமோ, வள்ளலிருபத்தொருவனென் றென்னவடசைல வள்ளலுக்கி ணையாகுமோ, திறமிலாலோபரைக் கர்னனென் றென்னவு வர் தியாகமப்படியிவரோ, தெய்வமெத்தனைபணிந்தாலுநின் பதசேர்வைசெய்வதற் கிணையாகுமோ, தரைமிசையிவர்க ளுக்கிணைசொலிற்பயனில்லை தற்பரானந்தவொளியே, தரு மேவுமருணைகிரியிசர்பாலுறையுலகுதாயுண்ணாமுலையம்மையே.

பழவினைப்பயன்.

பொன்னுலகையாளிந்திர னகலியா லாயிரம் பொருந்து விழியுருவதானன், புகழரிச்சந்திரன் விசுவாமித்திரமுனியி னாற் புலையனுக்கடிமையானான், முன்னநளனைச் சனியனுன வர்தொடுத்தவர் முயன்றென்ன பாடுபட்டார் முகுந்தர்ஜான கியுடன் பதினான்குவருடமும் மொய்வனந்தனிலுறைந்தார், பன்னரியசேடனும் குன்மவலியாலுடன் பரைதத்தகமெலிந் துழன்றான், பகருமுன் பெரியோர்கள் விதியாலலைந் திட்ட பண்டுகதை கேட்டிருந்தும், தன்னைமுன்வினைவிடா தென்றி ராமல் மனிதர்தான்விசனமடைவதேதோ, தருமேவுமருணை கிரி யிசர்பாலுறையுலகு தாயுணாமுலையம்மையே. 64

தியாகிகள்.

சீருலவு கர்னனும் புகழ்பெற்ற குமணனும் திருசீதா நந்தியும்செயவெண்ணை நல்லூரினிற்சடைய னும்பரிவுசேர் ந்தசீதக்காதியும், காரானையகாதலச் சேந்திகாத்தானெழிற்கதி க்குநல்காமனும் பின்கனிசமுறு கச்சியப்பனுமதிக பெரியனு ங்கதிருண்டங்காளத்தியும், வருலவுசோமனுமிவ ரெலாம்புவி மிசையி லினியதமிழுக்கிரங்கி, யிரவலர்க்கோயாம லீந்தே தியாகியென் றென்னாருங் கீர்த்திபெற்றார், சார்புகுணமில் லாத லுத்தருக் கவர்களைச் சரியெனப்பாடலாமோ, தருமே வு மருணை கிரி யிசர்பாலுறையுலகு தாயுணாமுலையம்மையே,

பாவவழி.

அந்தணர்களுடைமையைத் தெண்டம் பிடித்திவதறு புண்யமலபாவமாம், அன்னசத் திரமதின் முகநோக்கியன் னமிடுவதுபுண்ய மலபாவமாம், மூர்க்கசம ரிற்றனில் வீழ்வ சமாகவே மொழிவதது வெகுபாவமாம், ரேவியைப் பரிவினை முக்கொல்வதனைச் சௌரியா மலபாவமாம், முன்னவன் சந்

தநிக ளுடனுண்ண வேயபச்ச முடிவலதந்தான்சுத்த மலபாவமாம், தனதான்ய வர்க்கமுநி லாப்பிள்ளையிற் பறிஞ்சம்பாத்திய மலபாவமாம், சந்ததமு மிவ்வகை நடத்தையிற் பாவங்கடா னாகுகல் கலிமகிமையே, தருமேவுமருணைகிரி யிசர்பா லுறை யுலகு தாயுண்ணா முலையம்மையே.

புண்ணியத்தாலாமென்பவை.

குலவீனர் சிவனடிய ராகிலவ ரைப்பணிதல் கொஞ்ச மலவே புண்யமாம், கொடியபகை யாளருக் காபத்திலுதவுவ து கோழைமுதிபலபுண்யமாம், தலையைத்தணிக்கவேவிடுமம் புதப்புவது தாட்டிக மலபுண்யம், சகலசௌபாக்கிய முடனேவாழ்த்திருப்பதுந் தன்றிறமையல புண்யமாம், நிலையாய் பெருங்காற்றில் விழ்ந்தவன் றப்புவது நீந்துவலிய புண்யம், நெடியவாருதியெய்தி மீள்வதாம் மீகாமனிலைமையல் வெகு புண்ணியம், சலதரமடந்தைபூங் குழலியேபுவியினிற் றங்கு புண்யங்களிதுவாம், தருமேவுமருணைகிரி யிசர்பாலுறையுல குதாயுண்ணா முலையம்மையே. 37

பயனற்றவர்.

கண்ணிருந்துங்கண்ணி லாதவர்களாமெனிற்கல்வி கல் லாதபேராம், காலிருந்துமுடவ ராமெனிற்சிவதலங் கருது மிறிபாதபேராம், மண்ணுடன் பொன்னிருந்தன்ன மீயாதவ ர்கள் வாபுள்ள பெரியநாயாம்; வாயிருந்தும் முனது திருநா மமொருதினம் வழுத்தவறி யாருமையாம், பண்ணிருந்தும் பாடவல்லமையிருந்து முனைப்பாடாத வன்புலையனும், பரி வாகவிருகை யிருந்துங்கு வித்துனைப் பணியாதவரு மூடரா ம், தண்மையுளவிம்மனிதர் புவியிற்பிறப்பதினாற்ற னென்ன பலனேசொலும், தருமேவுமருணைகிரி யிசர்பாலுறை யுலகு தாயுண்ணாமுலை யம்மையே. 38

வைசியரியல்பு.

சிலாமடையபோ டிணங்கிலார்வியாபாரஞ்சிந்தைப்பாய் வந்தபேர்க்குச், சிந்தமொப்பிப்பதர்மேழுதிப்பசும்பொனைச் செயலாகவே யுதவுவார், ஆர்வமுடனே கணக்காசாரமுதனி லேயரையிசமுந்திரிவெலாம், ஆராய்ந்துபார்த்தெழுதி நிலு வைதன்டிப்பொன்னை யருமையாய்ச் சேர்ப்பர்பின்னும், கூர் மையொடுவேளையா வேளையுமதிற் காங்கொண்ட மட்டும் பொருளினைக், கொள்ளுபதி னுயிரமிலக்க மாயினுமனங் கோணுதுசெலவழிப்பார், தாரணிதனிற்பிரப லஞ்சிறந்திடு வைசியர் தங்களியற் கையிதுவாம், தருமேவுமருணைகிரி யிசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணமுலையம்மையே. 39

உலகவழக்கம்.

வரிசைப்பிடாரிக்குப் பொங்கல்வையாமலே மழைபெ ய்யவில்லையென்பார், வந்தகொடுநோயறிந்தவுழ்த மீயாமலி ம்மனிதனுமிறந்ததென்பார், சரிவரச் செய்தொழின்முயற்சி யில்லாமலேதான்குடியினைத்ததென்பார், தன்றிறமையாலே முன்சொன்னபடிதப்பாது சபதமுடித்தனென்பார், ஒரு வனவனெதிராளி போனபின்பதி கனகயோகம்வந் துற்ற தென்பார், உபாத்தியாயர் திறமில்லை யாகையாலே மகற்கு யர்கல்வி யில்லையென்பார், சரியிவையெலாமீசர் செய்கை யென்றறியாமற் றரணியின்மயங்குவார்கள், தருமேவுமருணை கிரி யிசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணமுலையம்மையே. 40

ஒன்றுமொன்றுவரும்.

தனமென்றுகூசாம லாசர்மனைசெல்வோர் தனக்கிழிவு வந்துசேரும், தன்கணவனற்றபெண் ணுருமில்லாவிடிற்றுய் விடுவந்தாசேரும், நினைவுபேதித்துப் பிதற்றுவர்தனைப்பித்த னிவனென்றுசொல்வ ரியாரும், இணைமொத்த விசுவாசமும் பொருள்வழங்குவதினெடியபகைவந்துசேரும், பனகமொப்பெ

லாறு மேபழுதிலொருதினம் படிவிடந்தருகவீறும், படியினைச
யிலருவினையை நினைத்த பேர்க்குமே பஞ்சபாதக மொழிந்து
திரும், தனிபுனது பாதமல ரல்லாது துணையில்லை தமியன்
மேற் கிருபைபாரும் தருமேவு மருணகிரி யீசர்பாலுறையு
லகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 41

பொது.

மாணிக்கமியற்றதெரு மரவத்தையுலகத்து மனிதர்நம்
புவதுமுண்டோ, மாகனதனம்படைத் தாலுங் கொடாதவ
ரவையகம் புகழ்வதுண்டோ, பூணிக்கையான நற்றமிழ்
வாணர்நாவினிற் பொய்தட்டவட்ட முண்டோ, புலிபசித்தா
லுமது தசையருக்காமலே புல்லினைத்தின்பதுண்டோ, நாணி
யெதிராளிமுன் வார்த்தைசொல் வார்களது ஞாங்கரும்வெல்
வதுண்டோ, நாசன்கைபடவுயிர் மீண்டுவந்திப்பெரிய ஞால
த்து முய்வதுண்டோ, சாணிக்கு மேன்மைச் சவ்வாதுக்கு
மோவி ஈ சரியென்றுசொல்வ துண்டோ, தருமேவுமருணை
கிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 42

ஒன்றாலொன்று பயன்படாது.

வேதாந்தமெய்ஞ்ஞான நூலுணர்ந்தென்ன கேடுவெ
குளிமனதுள்ளிருக்க, மிகநய வொழுக்க, முடன்வார்த்தை
சொலி யென்னவவன் வெகுலோபியாயிருக்க, வாதாடியெதிர்
செய்தாரின் றென்னகூறியவழக்கினைத்தே யிருக்கவரிசையா
பரணங்கள் பூண்டென்ன மெய்ம்முக வசீகரமிலா, திருக்க
ஷேத்ரமொடு தீர்த்தயாத்திரைகள் சென்றென்ன கெட்டிணி
னைவுள்ளிருக்கக், கெம்பீரமாய்க்கையி லாயுதமெடுத் தென்
னபேடியாயிருக்கத், தாதாவேயுலகுக்கு மாதாவேயெ
ழுவகைச் சராசரத்திலுமுறைந்த, தருமேவுமருணை கிரியீசர்
பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 43

மூடர்கள்.

சகலகலைகற்றுணர்ந்தா லுஞ்சினத்தைத்தவிர்க்காதவன் மூடனும், தந்தைதாய் சொற்புத்தி சிந்தையிலு மென்றுந தள்ளிவிடுவோன் மூடனும், அகமகிழ்ந்தரிசிவன் பூசையினி னிலைவுவேறுவ னொருபர மூடனும், அன்பிலார் வீட்டிலே வலியவேசென்று தா னன்னம்புசிப்போன்மூடனும் சகமதிற் பொன்வார்த்தைகேட் டொருவர்மேற்சண்டைதான்செய்குவோன்மூடனும், நீயாளுவே யென்றவர்க் கீவரைவிலக்கிடுந் தயையிலாதவன்மூடனும், தகவிலாதானையே வேறுபங்காக்குவோன் சண்டாளமூடனாகும், தருமேவுமருணைகிரி யீசர் பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலை யம்மையே. 44

பயன்படாதவை.

உரியவேளாளையுஞ் சகுனமதுசெய்ததா லுயிர்ப்பீடை யறுதலையுமோ, வொருவர்வாழ்வது பொருந்தாமலே காய்ந்ததாலுயர்பலிசவர்க்குவருமோ, யரிபூரணானந்த ஞாயமறியா விடிற் பாமபதமுங்கிட்டுமோ, பண்டுநோய்க்குத் தெய்வம் வேண்டியே பொங்கலொடு பலிகொடுத்தாற் போகுமோ, அரியவாருதிரி னைத்தாக மானபே ரள்ளியுமருந்தலாமோ, அடையலர்கள் முன்கையிலாயுதமெடுத்தபின் னஞ்சியுந்நிற்கலாமோ, சரியெனக்கொருவர் நிகரில்லையென்றியாவருந் தன்னையோபுகழலாமோ, தருமேவுமருணைகிரியீசர் பாலுறையுலகுதாயுண்ணாமுலை யம்மையே. 45

இதனையிவரறிவரென்பது.

வித்துவானருமைதனை வித்துவானறியாமல் வீண்மூடர் தாமறிவரோ, வியாபாரிவிலைவரத் தனைவைசியரறியாமல் வேறொருவர்தாமறிவரோ, பத்தினிதவமகிமைபிசகுறாதறியாமல் பலதேவர் தாமறிவரோ, பருவாதி மதனுருவை யறிவதல்லாமலிப் பாரிலொருமாதறிவரோ, எத்திசையின் விடயு

நாரதமுனிவர் வியாசமுனிசையரும் புகழுரிவரோ, வெகுதிக்கமல முனை மதுவை வண்டிணைமருத்தாம லேதமுளதவனொடு மோ சத்தியெந்நிலைமை யாரறியவல்லார்கள் சண்முகனையின்ற வனையே, தருமேவுமருணகிரி யிசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணா முலையம்மையே. 47

ஒன்றிலொன்றுபயன்.

பண்புற்றசுருதிகூட்டி யிசையுடன் படியாத பைந்தமிழி னிப்பிறந்த, பருவகாலத்தில் விளைந்தெளியாத பயிரும் பலித் தேயினுந்திடாது, நன்றுபொருளில்லாதவர் சொல்வசனமா சர்சபை நடுவிடினும் மேடியேறாது, நடுவழி மறித்தடித் துப் பொருள் பறிப்போர்க்கு நல்லொழுக்கந்தயவிரா, தெண்பத் துநான்குநா ருயிரஞ்சென்றுநீ யில்லாமலுயிரிராதே, சருன் திருமங்கலச்சனியைபல்லாமலேநஞ்சையுண்பதேது, தன்புத் தியில்லாதவர்க்குஞானங்களைச் சாற்றினு மறிவிராது, தரு மேவுமருணகிரி யிசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணா முலையம்மை யே.

இதற்கிதுவேண்டுமென்பது.

வச்ரமகுடர்தரித் தாசுபுரிமன்னர்க்குவாக்கின் மறாநீதி வேண்டும், மன்றுகல்வித்தொழிலு மெளிதல்ல விரயபகன் மனதிற் கருத்துவேண்டும், உச்சிதமுடன்சபையி லுட்கார் ந்தபொதினு முதாரங்கள் சொல்லவேண்டும், ஒருநாளதாகி லும் திருத்தார்த நினைக்குவந் தாந்தனைப் பணியவேண்டும், எச்சரிக்கையுடன் வித்தைசெய்யினு மிருளையேந்திய யிரக்கவேண்டும், எதுபொரு கருமங்கள் கோரிக்கைசெயுமி டத் தெள்ளியே யிரக்கவேண்டும், சச்சிதானந்த பரிபூரணி யவேயது தக்ககாரணி சாம்பவி, தருமேவுமருணகிரி யிசர்பா லுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 48

அதிகபுகழ் பெற்றிடுஞ் செல்வநிலைதீர்ந்துபோய் வாங்கா ரமனைதிலென்ன, வவரவர்கள் முன்செய்த கர்மநோய்த் தீவினைக் கயமானைகொண்டுமென்ன, மதியாமலெவரையும் வசை சொல்லுவோர் கட்கு மானமரியாதை யென்ன, வந்த வுடனே மகிழ்ந்துபசரிக்காதவன் வாசலிற்செல்வதென்ன, பசி தொடருமிராந்துண்பவர்க் கினியசுடுசோறு பழஞ்சோறு பஞ்சமென்ன, பக்தி யிதயத்திலில்லாதவன் சிவபூசை பண்ணுவதிற் பலனுமென்ன, சதுர்மறை புகழ்ந்திடுங் கருணை நிறைவாரியே சைலகோனுதவுமயிலே, தருமேவு மருணைகிரி யிசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணா முலையம்மையே. 49

நன்னகரம்.

சித்ரமணி மேடையுஞ் சத்ரநிறை சாலையுஞ் சிறந்தாத வீதியழகும், தெங்கையில் பலா வெறுமிச்சை கதலிக்கமுகு சேர்ந்திலகு சோலைவளமும், பத்திரமதானகற் கோட்டையுஞ்சிகரப்ர பலபலமதிற்கோவிலும், பங்கேருகத்தடமு மெங்கெங்கு நிதி சிறப்பான கடையியாபாரமும் உத்யோகபுருடர் ரதகஜபரிபதாதியு முறைந்திருக்கின்ற வலிவும், உற்ற சங்கீத சாகித்ய முளபாடலு மோங்குதாசிகண்டனமாஞ்சத்தமும் முரசுபலவாத்தியமுட னிவையெலாம் தங்குவதாகன்னகரமாம், தருமேவு மருணைகிரி யிசர்பாலுறை யுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 50

உலகவியல்பு.

சிறந்தநிதி யுள்ளபே ரந்நியர்க ளென்னினுந் தெருவீதி வரவுகாணிற் சிந்தையின் மகிழ்ச்சியொடு கைதொழுது கார்த்திகைத் திங்களின் பிறையென்னவே, விறல்பெறவு நீங்கள் வந்தது நல்லவேளையென் வீட்டில்வர வேணுமென்று, மெத்தவுமகிழ்ச்சியோ டுபசரித்தே மணைவிரித்ததி விருந்திவைத்து, திறம்பெற்றபட்சணங் காய்கறி படைத்துணவு செய்தபி

னைப்பர் பூர்வத், தினிருக்கடாவெங்கள் இல்லையினிற் பெண்ணொன்று சேதி பெரியோர்கள் மொழியர், சாசமுடனிங் கள்வர் அறவாட விலையென்று சங்கைக்கொண்டாடு வார்கள், தருமேவு மருணகிரி யிசர்பாதுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 51

இதுவுமது.

நாணமிலாதவனதிக பசிசாளி தன்பந்துஜனமென்றுவீடு வந்தால், தயவுடன் வந்தவரை வாவென்றழைத்திடார்சற்று நேரத்திலேப்பால், மனமகிழ்ச்சியுற்று நீயாரென்று கேட்கவுன் மைத்துனனரியாமனென்னவே, வாராது கேட்டபின்னுருத்தனைக் கண்டியரான் வாடிக்கையில்லையென்பார், இனமிரண்டாயிடிற் பெண்டுகளுமெள்ளச் சினத்து தட்டப்பிதுக்கிச், செப்புவர்கள் சாடையாய்க் கெதிகெட்டு வீட்டிச்சோறுதின்னவந்தவனென்பார்கள், சனமல்லவெனவவரை வலிபவேதட்டிவிடல் தானிமானிடர் முறைமையாம், தருமேவுமருணகிரி யிசர்பாதுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 52

மானிடசென்மபல்லார்.

மகிமையுள சிவயோகியென்று தலைநின்று வயறதை வளர்த்திடலென்னி, வம்புசெய்தே காசளாக்குவதுவமியோகி பலவெனவாலெனுஞ் சென்மமாம், அருமையில்லாட்டலே யான்பெருவைத்தியனென் றசாத்ய கொடுரோகந்தீருக், கொடைதந்திசெய்தவுடனே கூலிவாங்குமோனவன் வேசி சென்மமாம், பல்புழுதியென்றங்கை யென்னாளல்லா வென்றே பரிதிரிவில்வரிதனைக்குப், பாரியென்றே முறையுயக்கிப் புணர்ந்திடும் பாவியொருவனய்ச் சென்மமாம், தருமிலாக்கண்ணக் காலனிவரன்ன தான்டிக்க டான்செய்யவோ வறியேன், தருமேவுமருணகிரி யிசர்பாதுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே.

பொது.

எம்பிரானருளலது மூவுலகிலே முயலுமெத்தொழிலு மாவதல்ல, விரியாசவாதமுறை புவிமீது மானிடர்க்க ளெல்லோரு மறிவதல்ல, தம்பிதமயற்குமுன் பங்குபதியில்லையென் றுதள்ளுவது நியாயமல்ல, தருமங்கொடுப்பவரை யியவொ ண்ணாதவகை தடுப்பதுவு நியாயமல்ல, கெம்பீர கயமீதிலேறு பவனைச் சுண்ணமது கேட்பதும் புத்தியல்ல, கொடியாசத்தன தென்று படியிலுளபேரைக் கொடுப்பதூஉம், தருமமல்ல, சம்பு வைப்பரிசெய்த பரமசிவனடிமுடிகள் சகலருங்காண்பதல்ல, தருமேவு மருணகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணா முலையம் மையே. 54

சகாயத்தாலாமென்பவை.

சுந்தரமுயர்சிபபங் கிகளது விளங்கிடத் தூண்டுகோ லொன்று வேண்டும், சூழ்ந்தசதுரங்கதளபடை சேனையுமி டச் சொல்லாளி யொருவன்வேண்டும், மந்திரஞ்சித்திக்கவே ண்டுமெனின் மனமது மகிழ்ந்து குருவாக்குவேண்டும், மன்று யவரை யெதிர்கொண்ட போதுமிகவழிபாடுவந்தனைகள் செ ய்யவேண்டும், கந்தர மிசைந்திராகத்தொடு படிக்கிலுங் கல் வியைக் கற்கவேண்டும், கடியநடையான தூரகமெனிலுமி ராவுத்தர் கையிற் சவுக்குவேண்டும், சந்ததமு மிடியாலலைந் திடுவறுமையழியாத தருமசிந்தனை முன்வேண்டும், தருமேவு மரு ணகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணா முலையம்மையே. 55

தகாதமனைவி.

ஆரடி வீட்டிலே பரதேசி யொருவனுங் கன்னமிடுவெ ன்றகனாவ, னுரையொரு பார்வைபார்த் தென் பாவமேன் கொள்கிறு யுனக்கறிவில்லையோ, சிறுத்தமக்களுக்கே யன்ன மில்லையென்று சீறுவாளேது பதர்தான், சீர்கெட்டதென வெ

ன்னி மனதில்வைத்தவ்வாறு செப்பொணாதையர்மெத்தத் தாரத்திருநாவுக்கரச ன்னமிடு வெனச்சொல்லவுன் பின்னை தாரின், அக்கத்தாச்செத்தனோர ளெழுவெனென்று வகைசொல்லவும் வெகுண்டடித்தால், தாரைபோல் விழிபினர் சோர வழுதாரொரு சவிகைசொணாயகிள னமனும், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாகுறை யுலகு தாயுணா முலையம்மையே. 56

சிறப்பிலாதவை.

சித்தமகிழ்வடைகின்ற புத்திர பவிசில்லாதசெல்வஞ்சிறப்பிராது, திருமஞ்சியங்கழுந் தில்லாத யாதரிட தேகமுஞ் சிறப்பிருக்கா, தொரந்நிலாப்புகழ்பெற்ற காவேரி யறுகாதவூருஞ் சிறப்பிருக்கா, தின்பிருபை தங்காது பூதலந்தன்னிலே யொன்றுஞ் சிறப்பிராது, சத்தசுர மறிவிலா ரஸ்தமதில் வீணாசத் திறஞ் சிறப்பிராது, தலயலங்கார மதுவையாதவேத ழுது சற்றுஞ்சிறப்பிராது, சத்திசிவ சாம்பவி காதலி மனோன்மணி சடாதரி வேதமுதல்வீ, தருமேவு மருணகிரி யீசர் பாகுறையுலகு தாயுணா முலையம்மையே. 57

விதிப்பயன்.

குன்றாத சகலசெளபாக்கியமொடு வாழ்வதும் கொடுங் கலி யடைந்துழல்வதும், கூர்மையொடு கல்விகற்று ப்ரஸங்கித்தலுங் குறைமிடையறாமாவதும், ஒன்றுநாறாய் வம்மிசம் பிரபலிப்பதும் ஒழிந்திலாதே விடுவதும், ஊமை கூன்குருடு முடமுடலாயெடுப்பது முறுமழுனி லழகாவதும், மன்னர்வயிபாசொரியாவதும் மெரியராம் மன்னராவது மேலாமுன், வாலறபமெழுந் தெள்ளளவுந்தப்பாது மற்றெருவரா லாகுமோ, தன்னையேசார்ந்து குங்குமபணி பயோதரச் சச்சிதானந்த பராபரையே, தருமேவு மருணகிரி யீசர்பாகுறை யுலகு தாயுணா முலையம்மையே. 58

இன்றார்க்கிதநதி.

பாங்குயருவடவரைக் குதவியாமஷ்டகுல பருவதங்களுஞ்சிறக்க, பளபளெனவளர்தாமரைக்குதவி மிக்கசித்திரபானுவுக்குதவிவாய்வாம், ஓங்குபுகழ் விண்ணவர்க் குதவிகுகனோர்கையிலுக்கிர வடிவேலாயுதம், உற்றனந்த செந்தமிழ்நாகமோதவேதார்க் குதவிதம்பூர்புவியினில், தேங்குபயிருக்குதவி மேகவருஷித்தல்சிறு சேய்க்குதவியாகுமன்னை, இக்காசருக்குதவி மதிமந்திரிசுந்தரண சேவகர்க்குதவி கைவாள் தாங்குநின் கருணையருளல்லாதுவேறுதவி தமியேனுக்கேதுமுளவோ, தருமேவுமருணகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 59

சிறந்தவை.

வரிசையுளநவரத் தினத்திற்பிரகாசமுள மாணிக்கமதிசிரேஷ்டம், மங்கையர்க்குள்ளதிககற்பு நிலையுற்றருணமாதருந்ததிசிரேஷ்டம் அரியமந்திரமதிற் பிரணவந்தேவர்க்குமரிதாகு மதுசிரேஷ்டம், அம்புவியிலேகோசலந்தரிச்சந்திரனே யாசரில்வெகுசிரேஷ்டம், பரிவுகக்கிடுசத்த சாகரமதிற்றிருப் பாற்கடல் மிகச்சிரேஷ்டம், பண்ணுபழமொழிதமிழிலிந்திலற்செய் வையமேபகர்திருக்குறள் சிரேஷ்டம், தருவுபர்ந்திடுசிவஸ் தலமதிற்சிரேஷ்டநீ தங்குபுகழருணா நகராம், தருமேவுமருணகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 60

மாதரால் கெட்டவர்கள்.

புவிமிசையிராவண னிறந்ததுங்கீசகன் பொன்றினதுமின்றுலகில்வாழ், புரந்தரர்க்காயிரங் கண்ணானதுந்தவப் புனிதசாதனன் மாண்டதும், தவநிலைகலைக் கோட்டுமாமுனி குலைந்ததுஞ் சாரங்கனூனமான, சக்கிடியுமிங்கிதமுயர்ந்த

ஆற்றொருவர்கள் சமர்க்களத்தே தபட்டநாள், கவியினைத்தூற்ற
பல வாசியுயிர்போனதுங் கனவலிசேகோவலனேமுன், மருத
நியமதுரையில் விருதராசர்கொன்றதுங் கபடமுடன்போன
தால், தவறிதாமறத்தொல்லை யாதலால்வந்திட்ட தாழ்வு
குறையென்பர் பெரியோர், தருமேவுமருணகிரி யீசர்பாலு
றையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 61

மேலோருக்கு எப்பொழுதும்மேன்மை.

மேதினியின் மேன்மக்கள் கெட்டாலு மவருக்குமேன்
மைமரியாதையுண்டு, வெய்யவனொத்தாலுமது நிகழ்கின்ற சிவி
கையின்மேற் கொண்டிருப்பதுண்டு, தீராசவாதமுறைகெட்
டாலுவைத்தியம் நேர்த்தேபலிப்பதுண்டு, நிகழ்சரியிறந்திடி
லும வினல்லவந்திதனை நிதிதந்துகொள்வருமுண்டு, சூகிலா
யோகிகட் கிகமதிற்சுகமில்லை சொர்க்கத்தின் முத்தியுண்டு,
சகமதனைநம்பியென்றுமிராதிமாட்டுஞ் சுருபமொடுதோற்ற
முண்டு, தாதகியில்வாசமில் லாயிடினுமானுடைய தலைமீதி
ருப்பதுண்டு, தருமேவுமருணகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயு
ண்ணாமுலையம்மையே. 62

ஒப்பில்லாதவை.

முருக்குப் பெருத்திடித் தாலுந்தமோபட்சி முட்டை
யண்டமாகுமோ,மூடர் நீதிதேடிலுஞ்சற்சனர்களாவரோ
முலைகளுமாமலைபாகுமோ, விருப்பமில்லாத பேய்ச்சுரைகனிக்
காகுமோ வென்றமெநன் சக்கிரனுமோ, மின்மினிகற்பகத்த
ருவாகுமோ தண்டோ வெற்றிபெருந்தலையாமோ, இருக்கினும்
பெருப்பின்றி தன்பின்னையாகுமோ வெபூதுயடன்மாதாகு
மோ, வினவெள்ளாட்டிதன் பெண்டாவளோ சீசீநயல்
முடுவதாமோ, தருவடருதலமெலாம் புகழ்ந்தகு மருணைத்
தலத்திலக் கொப்பாகுமோ, தருமேவுமருணகிரி யீசர்பாலு
றையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 63

இன்னார்க்கிது நாசம்.

தெரிவையர்கண் மேலிக விரகமுற்றிடுவரிடநேசமும் பொருளுநாசம், தெய்வசந்நிதியினின்றபசத்தியங்களைச்செய்வர்குல முழுதுநாசம், தருமசிந்தனையிலாத் துன்மார்க்கவேந்தனைச் சார்ந்திடுங்குடிகளுநாசம், சவ்வாதெத்தனையிலொரு பணமளவுசுண்ணமறுநான்கலக்கிடவுநாசம், உருகநலிவெப்பிநண்டிவைகள்கெற்பமுண் டாயிலுமிருக்குநாசம் உள்ளங்கலக்கிடலெத்தகருமங்க ளியாதொன்று மில்லாமநாசம் சருவபாவங்களோய்மிடியலா நினதுடையதாள் பணியநாசமாகும், தருமேவுமருணகிரி யிசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. ௬௪

உலகத்தார்மயக்கம்.

ஐயமிட்டுண்கவென வெளவையாருரைத்தநூலறிவகத் தெண்ணாமலே, யநேகமாய்நீதிநெறிமுறைமையை வியாசமுனியருளினுமென்றுவல்ல, செய்யகும்பமுனியுடன் பதினெண்மரும்பலவுஞ் செப்பினு மென்றுவீணாய்த், திரிவதானலமேதாருந் முழ்கியேதலஞ்சேவிப்பதேதுபயனோ,வையமதின் மெய்ச்சித்தியாமெனக் கற்பமுமுண்டிநு ரதனையெண்ணி, மாவிடர்கணிசமெனக் கருதுவா ரதுநினைது மகிமையல்லா மல்வேறோ, தையலேபரிமள மடக்கை பங்கேருகத்தற்பரானந்தவல்லி, தருமேவுமருணகிரி யிசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. ௬௫

பொது.

சிறுபிள்ளையாயினும் புத்திமிலைசாத்திரவழி தெரிந்தொழுகுவன்பெரியவன், சிந்தைகோணமலொரு தாம்பூலமாயினுந் தெரிந்துதவு வதுதர்மமாம், பரிவுள்ளப்பேருகத்திரளநேகம் படர்ந்திருப்பது கடாகம், பவமுறுஞ்சிற்றமுப்பாசமுமொழித்திருப்பவனு மெஞ்ஞானயோகி, புருடன்னத்தெய்வ

மென்றெண்ணிமேயறிந்த பூவையேகற்புடையவள், புதியவ
ருகையவிருந்தி யாகவேசேர்த்துப் புசித்திடுவதேபோசனம்,
சருவபூடணமெனும் பரிவுள்ளவஸ்திரந்தரிப்பகலக்காரமாம்,
தருமேவுமருணகிரி யிசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்
மையே. 66

இன்னார்க்கிதம்பிரியம்.

குற்றந்திரவியாலுலர்ந்திட்ட பயிருக்குமழைசொரிவதா
லேகெற்சிதம், சோமற்சமாவாசை யிரவினிற்பிறர்மனைசொங்க
மிடவேகெற்சிதம், தாழ்ந்தவிபசாரிக்கு வருசோரநாயகர்த
னைக் காணவுங் கெற்சிதம், சமரிலொன்னார் படைமுறந்தோ
டில் வெற்றிபெறு தலமனைத்துங்கெற்சிதம், வாழுமனைக்
குகன் வேற்றணிந்திடுபோதில் வானவர்க்குக்கெற்சிதம்,
மந்திரயிரசம்பெறுறுகனி சிறந்திடுதோப்பில்வருக மிகவே
கெற்சிதம், நார்குழலிமெய்ங்கு நிற்பதாலிரேழுதலமனைத்
துங்கெற்சிதம், தருமேவுமருணகிரியிசர்பாலுறையுலகுதாயு
ண்ணாமுலையம்மையே. 67

இல்லை.

அறிவிலாமூடர்முன் கல்விப்பிரலங்கமதி லழகில்லையின்
பமில்லை யையமிட்டுண்ணாதவர்க்கு மெய்ப்புகழ்கீர்த்திபற
மில்லைவாழுமில்லை, அரிபதரியாதிதமறியார்க்கு மெஞ்ஞான
முட்சமில்லைமோட்சமில்லை, சுந்தரணவீரருக் கெக்காளுமன
தினித் தயாரிப்பமுமில்லை, யிருதயக்கபடமிகு சுங்கமனி
யத்திறுக் கிதமிலைப்பயமுமில்லை, வெவ்வுயிர்க்குபிரான விச
ணர்க்கெப்போது மிறப்போடு பிறப்புமில்லை, சருவலோகாம்
பிகாவென்றுனைப் பணியர்க்குத் தாழ்வெனுங்குறையுமில்லை,
தருமேவுமருணகிரி யிசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்
மையே. 68

இன்னார்க்கிதுண்டு.

அதிகபலசாத்திரங் கற்றுணர்ந்தவர்களுக் கறிவுடன் மேன்மையுண்டு, அபயமென வந்தவரை யஞ்சாதே யென்பவர்க்கறமுண்டு திறமையுண்டு, பதிவிரதைமாதர்மேலாசைவைத்திடிலதிக பாவமொடுபகையுமுண்டு, பாலடிசிலுண்ணாகமதற்கிரண்டகஞ்செயிற் பழியுண்டு, வழுவுமுண்டு, சுசிதானமறிவிலாற் பாடுசங்கீதமதில் சுகமில்லை குற்றமுண்டு, துன்மார்க்கரோடிணங்கி யுறவாடினோற்குத்தண்டுவாதமுண்டு, சதுர்மறையிலெட்டாத திருநயனவல்லியே சத்தியவேதமுதலே, தருமேவு மருணைகிரி யிசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 69

துன்பமென்பவை.

துலையாத்தரித்தநோ யடைவதுந்துன்பவினை சூழ்ந்திடினுமதிகதுன்பம், சொல்லிகழுமனைவியொடு வாழ்வதுந்துன்பமெய் சுசிகாமிலாதுதுன்பம் பலகாலமுந்தாயிலுவதுதுன்பமாவயிறு பசியாதிருந்ததுன்பம், பாங்குயர்ந்திடுறு முட்கவிளாத்தைபெண்ணோதபரியேறுவது துன்பமா, மிலகுமனுநீதியில்லாவரசரிவி லிருப்பதுமனேகதுன்பம், எதிராளியைத்தினம்வணங்குவது துன்பமகவில்லாத தநிகதுன்பம், சலத்திற்காரவெற்ற மாலின்சகோதரி சாம்பவிமதுசையாசி, தருமேவுமருணைகிரியிசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே.

இன்பமென்பவை.

சிந்தையின்மகிழ்ச்சியுறு செல்வமின்பம் பரமசிவனடியராவதின்பம், செகதலப் பிரக்யாதி யாதியவன்பத்தருமசிந்தைனமிகுந்தவின்பம், தந்திமுகனைக்காலமே தொழுவதின்பஞ்சனர்கள் சேர்வையின்பம், சற்புத்திரனைப்பெற்றெடுப்பதின்பங்கல்வி தானறிந்திடுவதின்பம், கொந்தலர்ந்திடு புட்பமணி

வதின்பம் சேமகுருவிருபதேசமின்பம் குணமிக்கமனைவியு டனில்வாழ்தன்னிலே கூடிவாழ்ந்திடுவதின்பம், சந்ததமுநின் பதம் பணிதற்கின்பமே சாயுச்சியமெற்கருளுவாய், தருமே வுமருணகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே.

நரகமெய்தவழி.

கற்புவனிதைக்குமொரு தப்பிதஞ்சொல்வதுங் கள்ளு ண்டடஞ்செய்வதுங், கனிக்கொருவர்தேடரும் பொருளப கரிப்பதுங் கடுக்கொலைத் தொழில்புரிவதும், செப்புகுருவை த்தூடணிப்பதுஞ் சிவனடியர் சிந்தைகலியச்செய்வதும், தி யாகமேற்பவர்தமக் கீய்வதைவிலக்கிடுதீமையும் வாய்வலுமை யில், ஒப்பினவருக் கழிவுசெய்தகைக்கூலியாங் குடன்கொ ள்வதும்பிறரிடத், துய்யவேசையோகமதுசெய்திவைமெயலா முழுவாசில் வீழ்வதற்குத், தப்பிலாமற் செலும்தடமென்றறி ந்துமிந்தாணியின்மயக்குவார்கள், தருமேவுமருணகிரியீசர் பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 72

நாவலர்வறுமை.

ஒருகாசமீயாத லுத்தப்பிசாசர்களை யோக்குபுகழ் கன் னனென்று, முரியசெந்தமிழ் சற்றுமறியாதமூடர்களையுயர்ந் தகுருமுனிவனென்றும், விருதாவினியிட மிருந்தாறுபோய் கூறுவரைமிக் கரிச்சந்திரனென்றும,மெய்ம்முகவசீகாமிலாத வரைரஞ்சிதமிகுந்தமன்மதனென்றும்வெஞ்செருமுனையிலா யுதமெடுக்காத பேடியைச்சயவீமசேனனென்றும், செந்தமி ழிறைாய்புகழ்ந்த புவிமனிதரைத்தினந்தினம், பாடுவதினாற் றளாமிகசெயிறு லவர்க்கவியாதவறுமையைத் தானடைந்தா ர்களம்மா, தருமேவுமருணகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண் ணாமுலையம்மையே. 73

இதிலிதுமேன்மை.

பாவில்வெண்பாக்கலித்துறை யதிகமலரினிற் பங்கேரு
கக்கமலமாம், பட்சியிற் கருடனே யதிகமாங் கீர்த்தியிற் பா
ண்டிவேளாளராகும், கோவிலினி லதிகந்தின்சந்நிதி பிலத்தி
னிற் கொடுவிடச்சேடனதிகம், குலவுபழமொழியினிற்குறள
திகமலையினிற் குன்றுஹிரண்யவரையாம், காவினிற் கற்பகத்
தருவதிக மாதினிற் கற்புடைய வனிதையதிகம், கரியிலதிகம்
வெண்மையயிராவதம் நதிக்கரையினிற் கங்கையதிகம், தரவு
ருண்மேவுதிரிகோணத்தலைவர்க்குச்சிவசங்கரியருள்வாரியே த
ருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மை
[யே.

இன்னார்க்கிவர்விரோதம்.

அருளுற நிறைந்திடும் வைகுந்தமாலுக்குமவுணருக்கும்
விரோதம், ஐயமிலுணர்ந் தோர்க்குமூடர்க்கு மெந்நாளுமா
காது வெகுவிரோதம், பருதியொடு மாமதிக்கும்ராகுகேதெ
னும் பாம்பினுக் கும்விரோதம், பரிமள சவ்வாதினிற் சுண்
ணமதுசோறு பழுதண்டு வெகுவிரோதம், அருமறையர்
கணிகைக்கு நைத்தியர்களுக்குடவரினத் தார்விரோதம்
அம்புவிலைபயாள்கின்ற கெம்பிரத்தாரைகளுக்கடையலர்கண்
மேல்விரோதம தாவனிதனி லிவர்களொருவர்க்கொருவர்பகை
யென்று சாற்றினை முலகாறிய, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்
பாலுறையுலகு தாயுண்ணா முலையம்மையே. 75

பயனற்றசெலவு.

அடங்காத மோக விகாரத்தினுன் மகிழ்ந்தரிவையர்க்கு
தவுபொருளும், அறிவகற்றிச் சிறுமைவெறிதரும் கள்ளினு
க்கன்புடனளித்தபொருளும், உடன்படாமற் கோளுரைக்கி
ன்ற பாதகரையுறவுசெய்திருந்த பொருளும், ஒருவர்க்கொரு
வர் சூதாடு சங்கதினு லொப்பியே தோற்றபொருளும், திட
ங்கொண்ட வாதமுறை தெரியாமல் வீணிலே தீயினிற்சுட்ட

பொருளும், செப்பு மிப்பொருளெலாம்புண்ணியத்தினிற்
சேர்ப்பித்த பொருளல்லவாம், தடங்கொண்ட கிரித்தலைத்த
நுளியாமென்று சாற்றினன்பலருமறிவுறத், தருமேவுமருணை
கிரி யிசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணா முலையம்மையே.

தருமகாரியம்.

பூமியின் மகத்தான சாலீர்ப்பந்தரும் புகழுடனமை
த்ததருமம், புட்பஞ்சிறந்த திருநந்தவனப்பயிர் பொருந்த
வேசெய்த தருமம், கோவிலணிசிகரகோபுரமண்டபஞ்செயு
ங்கொள்கைய மனேகதருமம், படகூபந்தடாகங் குளம் வாவி
செய்வித்தல் கூறவரிதான தருமம், யாவருமிலாதவர்க் குரிய
மணமேசெய்வ ததி மகிமையுற்ற தர்மம், அன்னசத்திரமு
டன் நன்னயமடங்களுண்டாக்குவ துயர்ந்ததர்மம், தாவுபுக
ழேசிறந் தோங்கு பரிபூரண தயாபரி முத்தி முதலே, தரு
மேவுமருணைகிரியீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே.

அஞ்ஞானிகள்.

சகலமு நமக்குளேயல்லாது கோவிலிற்றுமொன்று மில்
லையென்பார், சமுசாரமாய்வையத்து வீணான தொல்லையாஞ்
சத்தியாசம் நல்லதென்பார், பகாரிய வேதாகமம் புராணங்
களைப்பழுதுமுன் சொன்னதென்பார், பரியாகவீரேழு புவ
னத்திலும புண்யபாவமே தில்லையென்பார் மகிமையுள பனி
ரண்டு சமையமுஞ் சமையத்துள்மந்திரமு மில்லையென்பார்,
வாயிலிப்படி யுரைப்பார்கள் சிலர்பர் தங்களது மனதின் மெ
ய்ஞ்ஞானமறியார், தகைமையுட னுலகைப்பழுத்திகழுமறிவி
லாச் சண்டாளர் மெத்தவுமே, தருமேவு மருணைகிரி யீசர்
பாலுறையுலகு தாயுண்ணா முலையம்மையே. 78

பகைக்கவொணார்.

எருதிஆலறியுமத் தனையரையுங் கல்விமுறை தகளநக்க
த்தறவரையும, தொல்புவிய பார்ருமன்னவரையும் மன்னரி

டதோளமைப்பமைச்சர்தமையும்,விருதனிர்நிடுசுத்த வீரர்க ருளர்களையுமிக வயித்தியர்கள்தமையும், விபரிதமகாமந்திர வாதியருடன்றினம் வேண்டுகுரு தேசிகனையும், அறிவுயர்ந் திடுதபோ தனரையுந்தன்னபிப் பிராயந்தெரிந்த வரையும், அரிதானபஞ்சத்தி லாதரித்தோர்களுட னுருமிப்பதிமொரு வரை, தாரணிமிசையெவர்களும் பகைசெய்யலாகாது தனதா யிருக்கவேண்டும், தருமேவுமருணகிரி யீசர்பாதுறையுலந் தாயுணாமுலையம்மையே. 79

உமையுதவி.

மன்னுபுகழிச்சுரர் வெந்நஞ்சுண்ட மகிமையும் மழுமா ன்றிருக்கரத்தில், வைத்தமகிமையும் வேதனைச்சிரமறுத்திட் டமகிமையுட னருவலாமல், நன்னயமதக்கரியுரித்து முப்புர மதை நகைத்தெரித்திடு மகிமையும், நல்லகற்பினிகளது கற் பகற்றிய வடிவு நவிலவொண்ணு மகிமையும், மின்னுமுயல கனையு மிதித்தகொடுநமனையு விழவுதைத்திடு மகிமையும்,மிகு தக்கன்வேள்வியை யழித்தமகிமையினொடுவெற்றிபெறு மகி மைகளெலாம், தன்னிகரிலாதநின் மங்கல்யமகிமையின் சகி கையல்லாமல்வேறே, தருமேவுமருணகிரி யீசர்பாதுறைய லநு தாயுணாமுலையம்மையே. 80

திருமாதிருப்பு.

வில்வத்திலுங்கயந்த மலரிலும்மும்மத மிசைந்தவேழத் தின்மிசையும், வெம்பரிமுகத்திலு மிரணகளந்தன்னிலே வீர மாய்ச் செல்வர்பாலும், நல்லபசுதன்னிலும் பாலிலுந்தேரி லும் நாகரிகவனிதைபாலும், நவிலரியபங் கேருகத்திலுங்கட லிலும் நற்பாற்குடங்கொடியிலும் இன்னிலிரஞ்சித மிகும மனையிலுந் தெளிந்திடுமிலாசர்வதனத், திலுமுதாரவேளாள தொழிலிலுந்தூய்யவன்பாலு மியல்வல்லவர் மொழியிலுஞ், சல்லாபமாயவன் மார்பினுந்திருமாது சலியாது வாழ்ந்திருப்

பா. தருமேவுமருணகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலை யம்மையே. 81

திரவியவகை.

நாடுபடுதிரவியம் பயறுசெந்நெற்கதலி நற்கனிபசுக்கு ரகதம், நயகரும்பொடுபின்பு நகர்படுந்திரவியம் நவில்வது சருக்கராக்கு, நீடுகண்ணாடிபித் தளமரசர்காட்டானைநெடிய காடுறு திரவியம், நிருதமயிலிறகியுமிருலாக்கொடுதேனுமீழ்கட ற்றிரவியவகை.கூடுமுத்துச்சங்குபவளமுப்புக்கோர்வை குல வுமலைபடுதிரவியம் கோஷ்டமொடு குறுமிளகு குங்குமந்தக் கோலக் குளிர்சந்தமைந்துமாகும், சாடியமகாகுரு பற்பல வகைத்திட்ட சரவணனை யின்றவளையே, தருமேவு மருணகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 82

உமைமயம்.

புவனமென்றும்பெருங் ககனமென்றுங்கரும் புனல்பர வுழுவரியென்றும், போதமென்றுங்கருணை வேதமென்றுந் திவ்விய புண்ணியமெய்த்தலமுமென்றும், மவுனமென்றும் ஞா னமந்திரமென்றும் மெழுவகையிலுறுதோற்றமென்றும் வாச மென்றுந் தலைவிசேடமென்றும்பகிமை வாய்ந்திடுந்தெய்வ மென்றுங், கவனமென்றும்நல்லவுவணமென்றும்மறிவிற்கட் டழித்திடும்பலமுமுலவும், கடாட்சமென்றும் மதிகமோட்சமெ ன்றிப்படிக் கருணையொடு சகலவடிவாய்த், தவராமலெங்கு நின்றபொருளென்று சாற்றுகிறதாரணமெலாம், தருமே வுமருணகிரி யீசர்பாலுறை யுலகுதாயுண்ணாமுலை யம்மையே.

சரியை.

பரிவுகொண்டிடுதேவ ராலயந்தொழுதலும் பகாரிய கங்கை முதலாய் பாரிலுள புண்ணியதீர்த் தங்கண்மூழ்கலு மிதயபக்தி யோடுமலர் சாத்தலும் பொருள் வழங்கியுமே திருப்பணி

முடிந்ததும் பொருந்தீபம் வைத்தலும் புகழுடன் திருவலகு செய்தலும் மெழுகலும்போதமெய்ஞ்ஞானியர்களை,பறிவினற்கண்டுள மகிழ்ச்சியொடு பணிதலுமன்புடனே யுண்டியிடலும், அம்முலவுவிசூபங்கள் செய்வித்தலும் ஆகுமிவ்வவரிமிசையில், சரியையாமிதன்படி நடப்பவருமுன்பதஞ் சார்ந்திடிவர் சாலோகமே, தருமேவுமருணகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணமுலையம்மையே. 84

கிரியை.

கந்தவர்க்கமுமதிக கினர்மணப்புகையுடன் கவின்கொடீபமுமன்புடன், கமழ்சிறந்தோங்குதிரு மஞ்சனபிடேகங்கனிந்நாற் புனல்சொரிந்தும், கொந்தலர்ந்திடு புட்பமுங்கொண்டுமாய்கையின் குணமனைத்துங்களைந்து கூறவரிதானபரமானந்தவடிவையுங் கொண்டிதய பத்திபுடனே, யைந்தஞ்சுத்திகள்செய்த கப்புறமிறைஞ்சியு மங்கியின் கடன்முடித்தும், அறிவுடன்சிந்தையொரு வழியிலே கொண்டுமைந்தட்சரத்தாலு மானை, சந்ததமுமிப்படிப் பூசிப்பர் கிரியையோர் தானடைவர் சாமீபமே, தருமேவுமருணகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணமுலையம்மையே. 85

யோகம்.

முக்குணம் புலமைந்துடனடக்கியே மூலமாய் வினையைத்து, முற்றுமிகவே யதைப்பக்குவத் தொடுவழி முடித்தொருவழிப்படுத்தி, சிக்கெனும் படியாகவே பிடித்தருணையொளிசேர்ந்திடும் பிர்ம்மமதுபோல், திகழ்கின்றதாண்டவச்சிலம்பொலியுடன் சிறந்திட்டவருளென மிகுந்தமிக்க புகழுஞ்செழுத் தோரெழுத்தாருவதாய், விளங்கிடுந்தன்மைகண்டேமேவு பெருவழியினுக்கே புக்கியோகிமெய்யுருபெற்றுவாழ்வார், தக்கதொருவேட்டுவினை மன்புழுவெனச்சொலத்

தகு மிரியாக சாரூபமே, தருமேவுமருணைகிரி யிசர்பாறுறை யுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 86

ஞானம்.

அரிதான கருதிறா லாறுசால்திர்சமைய மாயிரன்டிரு பத்தியென், ஞாயம்பதினென் புராணபலகலைமெலா மறிந்தாரெர்ச்திடுதல் பின்னும், உரியதாயாகமப் பொருளினறி செய்நியைய யுவமைபல வெனவதிற்றே யுள்ளந்தெளிந்தறிவிடைசர் தழலுமாய்கையிருளெலு முதலாகநீத்து, பரிவாக வேண்டவரி தாகுநற்சிவபோத பலாபலைந்துந் தெரிந்து, பாச மென்னலறுவளவு நெஞ்சிவிரிற்கொள்ளாது பகுத்தறிவினாலறிவது, சரியுள்ள ஞானத்தியற் கைகாரலாம் பதந்தருமென்பர் வேதமுடியோர் தருமேவு மருணைகிரி யிசர்பா லுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 87

தத்துவம்.

பூதமைந் தரிதான புலனைந்து வாக்குமுதற் புகலுகருமேந்திரியமைந்தா, போதமிகு ஞானேந்திரிய மைந்தரியதாய்ப்புகழ்கின்ற கரணம் நான்காம், ஓதரிய நாடிபத்தாதாரமாறுயிரி யுறுமூன்றுகோசமைந்து, ஊனுற்ற வாயில்களொன்பதெனவே மொழிவரோங்கிய வாயுக்கள்பத்தாம், ஆதியுள மலமூன்று குணமூன்று மண்டலமூன் றரிதான தாதுவேழு அற்புத மிருக்கவி காமமிரு நான்குட னவத்தையோ ரைந்துமாகும். தானையே தொண்ணூறேடாறு தத்துவமெனச்சாற்றினர் ஞானமுறையோர், தருமேவு மருணைகிரி யிசர்பா லுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 88

பதரொன்பவர்.

பலபேர்கள் வாய்நலைப் பார்த்துமே தன்றொழிற் மாராத வன்றெருபதர், பாரிசற்குணமோ டிருக்கவைப் பாவையையப் பயிலாத வன்றொருபதர், இலகு சம்பத்துக விருந்து

மே யிரவலர்க் கீயாதவன் வீண்பதர், எதிராளி வந்துறவுசெ ய்தபொழுதுள்ளதை யியம்புவோன்மதியிற்பதர், உலகினிக ரில்லையென்று தன்னையே தான்புகழ்ந் துரைப்ப தறிவிலாப்ப தர், உள்ளமட்டும் வேட்டகந்தனி லுண்பவனு மூதாரியான பதராம், தகைவிபக வதிபுராதனி மகேசன்மனி நிர்த்தாண் டவீ யருமைமணியே, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையு லகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 89

திறமுடையவர்கள்.

மிக்கசெரு முனைதனிற் பின்கொடாமற்சென்று வெட் டுவோனதிக திறவான், மிடிதன்ப வினைகோடி வரினுந்தன் றைரியம் விடாதவனு மதிகதிறவான், சிக்கெனவிடுத்த கரும ங்களை முடிக்கின்ற சிந்தையனு மதிகதிறவான், திண்புவியிலி யார்க்குநல் லவனெனப் பேர்கொண்ட செயலுடைய னதிக திறவான், மைக்கடலினிற்செல்லு வங்கமீதுற்றபல மாறுமிபு மதிகதிறவான், வரிசையுள கல்வியிற் கண்டதைக் கற்கின்ற வல்லபனுமதிகதிறவான், தக்கபுகழானந்த ஞானவாருதிபரா சத்தியே கைலையரசே, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையு லகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 90

பொது.

பொய்வசன மெத்தனை யுரைக்கினொரு மெய்ம்முன் பொருந்தியது நில்கொளாது, புல்லருக் கதிகவுப காரமேசெ யினுமவர் புத்தியிற் றயவிராது, தையலர்கண்மே லதிகமயல் கொள்ளு வோர்மனஞ் சற்றும் வெட்கப்படாது, சந்ததிகள் பெற்றநிதி போதுமெனவே பெற்ற தாய்க்குஞ்சலிப்பிராதே, யையமிட் டுண்டவர்க் குரியபுகழ் மேன்மையாமன்றி யொரு குறைகள்வாரா, தனுபோகவினைதனை பலமிலாப் பெரியோர் களாலும், விலக்கொணாது, சைபமாதவராம் பூசி பாதமேமி

யே சந்திரசேகரனாயியே, தருமேவுமருணகிரி யிசர்பாலு
றையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 91

அரிதென்பது.

அடங்காத சண்டமாருதமதைச் சிமிழினி லடைக்கிலாம் கடலிற்சென், றாழியிவ்வளவெனவுரைக்கிலும் மேகாதவட்டகுல பருவதத்தைத், திடக்கொண்டு கையினிற் சென்டடிக்கிலு மாதிசேடனொடு மல்லயுத்தம், செய்துவெல்கிலு மறிவிலாதா தவர்கருத்தைத் திருத்திடுங் கஜமெட்டையும், அடக்காமல் வாலைப்பிடித்துச் சுழற்றினும் மாதரித யத்தினளவை, யணுமிசையிலெவரா லு மறிவதரிதென்றே வழுத்தினர் தமிழ்வலோர்கள், தடங்கொண் டுலாவுபூம் பொழில்களெங்கெங்குமேசார்ந்திலகு வேதமுதலே, தருமேவு மருணகிரி யிசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 92

இது இதனைத்தருமமென்பது.

கல்விகற் றிடினிலா தென்னதரு மென்னிலே கருத்தினல்லறிவு தருமம், கருத்திலிடை நல்லறிவ தென்னதருமென்னிலோக விந்தரன் றனைவிரும்பும், தொல்புவியி லிசனருளென்ன தருமென்னிலே சோர்வுற்ற புண்யமுதவும், சொல்லரிய புண்யமவை யென்னதரு மென்னிலே தோற்றமெய்ஞ்ஞானமுதவும், நல்லுற்ற மெய்ஞ்ஞான மென்னதருமென்னிலான் வளினபத சேர்வைதருமந், நளினபொற்பதசேர்வையென்னதரு மென்னிலோ நாடுசாயுச்சிய மீயும், வல்லியே நின்றிருவைபயுண்டாக்கி யிவையாயலாந்தாருகவந்து சேரும தருமேவு மருணகிரி யிசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே.

சமயங்கள்.

சைவமுயர்சைவமொடு பாசுபதவைரவம் நிருமலக்காளாமுகம், சோத்திரம் வாமமா மாவிரதமிவையாறகச்சமயமாவுட்

சமயமாம், பூமிசையி னுலகாயி தம்பௌத்தஞ்சமணம்புகலு காட் டாசாரியம், பொருந்துமீ மாஞ்சையொடு பாஞ்சராத் திரமெனும் புறச்சமயமிவைகளோறு, ருமறைப்பனிரண்டு சமயத்தி லுலவுமுப சைம்பதினேடோரட்சரீ, யத்கோண சத்கோண முக்கோணவீட்டில் வளையாடுமருளானந்தமே தாமிசமிலாம வெளி யேனையாட் கொளவருக சமயமீதரு மையுமையே தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயு ணாமுலையம்மையே. 94

அரிதானவர்கள்.

குலமுழுது மோட்சமடை யத்தவஞ் செய்த ரவிகுல பகீரதன் போலவும், கூறுபதி னலாண்டி லனலில் விழுவே னெனக் கூறுபரதன் போலவும், இலகுமகனைப் பிரிந்துயிர் வைத் திரேனென்றிறந்த தசரதன் போலவும், இசைந்திடுந் கணவர்மொழி தப்பாமலேவல் செய்திடு தபதியைப் போல வும், நிலமிசையின்மருவுஞ்சகோதரர் பிதாவுடன் கேயமுறு மனையாட்டியும், நெடியரா யரியதவ மேசெயினு மவர்போல நேர்ந்திடுவ தரிதுகண்டாய் தலைவிகங் காளி மகிடா சூரசம் மாரி தற்பரீசத்திபவரையே, தருமேவு மருணைகிரி யீசர்பா லுறையுலகு தாயுணா முலையம்மையே. 95

ஸ்திரீயுடன் புணரொணாக்காலம்.

வருட சங்கராந்தியிற் றிங்கள் முன்பின்னிலும் வளர் பிறைப் பிரதமையினும், மதிவிளங்கும் பூரணத்தினும் பிதுர் தலைக்கு வாய்ந்திடுஞ் சிரார்த்தத்திலும், இருணிறைந் திடும்மா வாசையொடு ஜென்மநா ளியல்பொடு பிறந்த நாளும்,இனிய மங்கையர் பூமலர்ந்த நாண் மூன்றுதவமேற்கின்ற விரதநா ளும், அரிவையுடனே கூடலாகாது கூடினலதிகபாவங்களே ரும், ஐசுவரிய மில்லாது திருவகறுமதுவலா லாயுளுங் குறை யுமென்றே, தரைமிசையின் முன்னே ருரைத்தனர்க ளாகை

யாத் சாத்ரினேறுலகமெறியத் தருமேவுமருணகிரியிசர்பா
லுறை யுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 96

பிராயணத்துதவி.

கைவிளிற்றண்டொன்று தப்பட்டுமோர் பனங்காலில்
குடிதானருமடும், கட்டுசாதந் தாகநீர்கொளப்பாத்திரங் கனை
வில் செய்பவயமும், தொய்யல்தருவெள்ளிலை யடைக்காயு
டன் சுண்ணந்தாயவொரு நாழியரிசி, சொன்னதிவையாவை
யுந் தைரியத்தொடுகொண்டு சோர்விலா நல்வேளையில், தாய்
மகிழ்கனடி பணிந்துபின் வழிசெலத்துணையாகு மிவை
நன்மையாம், சூழிவனையுலகிலுள மானிடவருக்கறிவுதோன்
றவே சொன்னதிவையாம், தையலே யிராது சமயமுதலாய்
நின்ற தற்பரீ பச்சைமணியே, தருமேவு மருணகிரியீசர்பா
லுறையுலகு தாயுண்ணா முலையம்மையே. 97

புகழ்பெற்றோர்.

மெய்வாசகத்தனி லரிச்சந்திரனை கொடையில் மிக்க
புகழுறு கன்னனே, விரதநிலை காப்பதிலு ருக்குமாங்கதனை
தரும வேந்தனே யவனிமிசையில், செய்யுமுபகாரமதில் விக்
ரமாதித்தனை செருவலர்க் கஞ்சியபயம், செப்பின சடைக்க
லக்காத்திடுதல் விசயனே திவ்யரவிகுலம்விளங்க, மெய்த்த
வஞ்செய்தவன் பகீரத னொருத்தனே மேவுமிப்படிமிசையி
லே, வேந்தர்களி லிவ்வகைக் கீர்த்தி யிவர்கட்கலால் வேறொ
ருவருக்கு வருமோ, தையலே முப்பத்திரண்டறம் வளர்த்
திட்ட சாம்பவி பொன்வல்லியே, தருமேவுமருணகிரியிசர்
பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. 98

புராணங்கள்.

விரிந்தபொருள் மச்சமார்க் கண்டேயம் வாமனம் விள
ங்கு வைணவலிங்கம், விண்ணவர் புகழ்சைவ நாரதிய
மபதுமம் மேன்மை தரு மாக்கினேயம். தெரிதரும் பௌடி

கம் பிர்மகைவர்த்தமிகு சிருலவு பாகவதமும், திகழ்கின்ற ஸ்காந்த மெழில் கூர்மமொடு வாராகமும் திருந்திகரு பிர்மாண்டமும், வரந்தரும் பிர்மமுயர் காருட மென்பதினெண் வாய்ந்தவெம் புராண மிவையாம், மாநிலந் தனிலரச ருக்காசியாய்வந்து மாறனுக் கருள்செய்தனே, தருந்திறிய வக்கினிய பேரின்ப மூதவுளாய் தருணமிது கைவிலயரசே தருமேவு மருணகிரி யீசர்பா லுறையுலகு தாயுண் ணாமுலையம் மையே. 99

பொது.

உலகவாழ் வைப்பொய்யென் றேமனதி னுக்கறி வுறுத்தியு மனத்தினை, யொழியாது மானிடவருக் கரிய காரிருளுள்ளத்தி லறிவுமின்னும், நலமிகுந்திடு நினது பாததாமரை மலரை நம்புமடியற் கருளுவாய், நாயகி சராசரக் காரணி பூரணி நாரி யபிராமணி தேவி, மலைராசகன்னி பவானி முக்கண்ணிபரை மாதவி மலையந்தரி, மனோன்மனி பராபரி சத்திசங் கரியையை மாசிலா மேதவுருவே, தலைவி மரகத வல்லி பகவதி யுருத்திரை சாம்பவி பிராட்டி பஞ்ச, தருமேவுமருணகிரி யீசர்பா லுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே.

வாழி.

சங்கரன் றாயன்வாழி சண்முகன் முருகன்வாழி
யைங்கரன் வாழிதேவ ரனைவரும் வாழிவாழி
இவ்வித சதகந்தன்னை யெழுதினோர் படித்தோர் கேட்டோர்
பங்கமில் லாமலச்சிற் பதித்தவர் வாழிவாழி.

உண்ணாமுலையம்மன் சதகம்.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

மகாவித்வான்.

புரசை அஷ்டாவதானம்.

சபாபதிமுதலியாரவர்கள் இயற்றிய

ஸ்ரீ அருணாசலேசுவரர் பதிகம்.

காப்பு வெண்பா.

சீர்வளருஞ்செய்ய திருவருணைநாதர்மேல்
தார்வளருஞ்செந்தமிழ்க்குத் தக்குதவும்-நீர்வளக்கூர்
தேனைத்திறைவண்டுண்டு தென்பாடுந்தென்னருணை.
யானைதிறை கொண்டானருள்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

மணிகொண்டகங்கைமதிதிகழ்சடாமகுடமும்
வளையும்வெண்ணீற்றுநுதலும்
வளர்கருணைவிழிகளும்பணமணிக்குண்டலம்
வயங்குசெவியும்பொருணிறை
திணிகொண்டவேதநவில்செவ்வாயுமுலகஞ்
செழிக்கவொளிர்மணிகண்டமுஞ்
செறிபாவநூல்புரளுமார்புமராதபயந்
திரிசூலமான்கொள்கரமுங்
கனிகொண்டவேம்புலிமதிக்குநால்வேதங்
கலிக்குநூபுரபாதமுங்
கன்னிருப்பிரலாக்காக்குமுன்றுமுலை
களிப்புறுமிடப்பாகமும்
மணிகொண்டவிடைமீதுகண்டுதரிசிக்கவிவ்
வடியனேற்கருள்புரிகுவாய்
அருணிடுலாசமூர்த்திவரர்நாடுநேசதிரு
வருணாசலேசமுதலே.

உள்ளமுதலியவிகற்பத்தின்வருமிருவினைக்
    கொப்பானபிறவிகாட்டி
யோதநீர்ப்புவியினுநெடுஞ்சுவர்க்கத்தினு
    மூலப்பருங்கீழுலகினுக்குத்
தள்ளவருமுசலெனவேயாட்டியவ்வுயிர்த்
    தம்பருவநோக்கிவினையின்
சார்வானபயனூட்டியவையாடவசைவலத்
    தனிநின்றுல்லவுபாம
வள்ளலேநின்னையறிவாரெவர்புராணநான்
    மாமறையனைத்துமோதி
வாய்சலித்தளவருதுளைப்புறுவவென்னிலொரு
வாய்மையுமறிந்திடாதேன்
அள்ளிலெநெடுஞ்சத்திபண்ணலையளித்தவா
    வறிவதென்னவதாமோ
அருணீடுலாசமுநிவார்நாடுநேசதிரு
    வருணாசலேசமுதலே. 2
பாமநின்னசைவினல்யாவுமசைவாய்த்தமது
    பண்பினைவிளக்கினது
பான்மையுந்தெரிவிக்குமிப்பரிசநினையிராப்
    பகலாகயிடைவிடாமல்
வாமுறவுணர்ந்துகொண்டாநந்தமாமழை
    வயங்குமெய்ப்புறமுமினிது
மழைமுகிலெனப்பொழியமதியமிர்தமுள்ளுண்டு
    வாழ்வுறும்பெரியரொருசார்
தாமுறவுணர்ந்திடுவரொன்றுமறியேனுமத்
    தகைமையெவ்வயமுணர்குவேன்
சந்திரசடாதரசகோதயசதாநந்த
    சர்வபரிபூர்ணவருண

வாகாமகாதேவசம்புசிவசங்கர
வகண்டதேஜோராசியே
அருணிடுவாசமுநிவர்நாடுகேசதிரு
வருணாசலேசமுதலே. 3
நின்னைப்பணிந்திடுவனின்னை யென்னாளுமே
நேசிக்கவாசைகொள்வேன்
நினதுபுகழ்சொல்லுவோர் கேட்போர்தமைத்தினமு
நெஞ்சினிற்றுதிசெய்குவேன்
பொன்மையணிமார்பத்திருந்துநெடுமாலெலாம்
பொலிவுறவளிக்குமலர்மேற்
புங்கவனுருத்திராதிபதேவரியெனப்
போற்றியுள்ளங்களிப்பேன்
மின்னிகர்சடாதிபாவுதிசெய்ததிரு
விளையாடலென்றுணர்வுறும்
வித்தகர்திருக்கூட்டமெனதுசனிடமெனா
வியந்துவாழ்வுறுமெளியனேற்
கன்னியொடுதந்தைகுருவானவேதாந்தனே
யருள்வைத்தளித்தல்கடனே
அருணிடுவாசமுநிவர்நாடுகேசதிரு
வருணாசலேசமுதலே. 4
இந்திரனழற்கடவுளியமனிருதிப்பெயர்கொ
ளிறைவருணன்வாயுவளகைக்
கினியகாவலனீசானனுதிபதேவ
ரென்னிலார்தமதுபெயரால்
முத்துபலதீர்த்தங்கள்கண்டுநின்னருட்குறி
முதிர்ந்தபெருணர்வுநீடி
முன்னிட்டந்தயறையாற்பூசைசெய்துநின்
முழுமலர்த்தாடொழுதனர்

மந்திரத்தலைமையெனுமைந்தெழுத்தினையோதி
மன்னுயிரெலாமுய்ப்பவவ்
வான்தடத்திரில்மூழ்கிநின்னைப்பணிந்துபல
வளமெலாம்பெறுகின்றனர்.
ஐந்துமுககருணாசமுத்திரமேயானதிந்
தளவிடற்பெரிதாகுமோ
அருணகிரிவாசமூர்த்திவர்நாடுநேசதிரு
யருணாசலேசமுதலே. 5
வேதநூல்களிருதியாவுநின்மொழியளவில்
வீடுமெலாண்டகோடி
விராவுறுசராசரமனைத்துநின்றிருவுருவ
மிக்கவைம்பொறியடக்கி
யோகநாத்சனமும்பணிகேட்பமாசற்ற
வுள்ளப்பெருங்கோயிலி
லுன்னைவைத்துநாடோறும்பொய்யாவிளக்கேற்றி
யேத்துபூசிக்குமுநியோர்
போதபெருந்தமர்நினக்கென்னினியலற்
புகலிடமதுண்டோசொலாய்
பொய்யைமெய்யசகமனதுண்டோசொலாய்
போக்கிடவாருலகுவாய்
ஆதித்தனிக்கடவுள்நித்தயனாதிக்க
காதியாம்பழைபொருளே
அருணகிரிவாசமூர்த்திவர்நாடுநேசதிரு
வருணாசலேசமுதலே. 9
சதுமறைப்பொருளெல்லாகணிகற்றபிரமனுந்
தன்குலகங்காத்திடுந்
தந்தையுந்தம்பியிலொருமாறுகொண்டநாட்
சமர்க்களர்த்தேற்றிகல்செய்

மதுமலர்த்தாருநீழலிலாகபுரிதேவர்
மன்னன்முதலோர்முறையிட
வந்தெவர்க்குந்தெரியவரிதானவக்கினி
மலைப்பிழம்பாய்வளர்ந்து
பதுமமலர்நாபனுஞ்சேயுந்தேடிக்கவருள்
பார்த்திடாவெளிலவ்விருவர்
பற்றும்வெம்போர்த்தொழில்விலக்கவல்லவர்யாவர்
பகவநின்கருணைவாழி
அதுலசாமளகந்தராதிபரோபர
வசந்தபராமாதமவிபுத
அருணிடுலாசமுநிவரர்நாடுநேசதிரு
வருணாசலேசமுதலே. 7.

சராசரமெலாம்வாடிவிடாதருளே
தழைத்தபல்கொடியுருவெனச்
சார்ந்தமுப்பத்திரண்டறமெனும்பயிர்வளர்
தரத்தந்தாகாத்தளிக்கும்
பராபரைக்கொருவாமபாகங்களித்துப்
பரிந்திட்டுவச்சிராங்கத
பாண்டியன்பரியுநாவிப்பூணையுங்கொண்ட
பாதகமழித்தவ்வரசன்
புராதனத்தேற்றபிழையுந்தவிர்த்தவன்முனம்
போற்றுந்திருப்பணியுடன்
பூசையுந்திருவுளங்கொண்டநின்சரிதமே
புகலுயிர்த்துணையெனக்காம்
அராவணிவணிந்தவருதாருகாவனமுனிவ
ரன்றுதொழவருணிமலனே
அருணிடுலாசமுநிவரர்நாடுநேசதிரு
வருணாசலேசமுதலே. ௮

எனதுதலைநினையேயிறைஞ்சநின்சரிதமே
யென்றுசெவிகேட்கநின்பேர்
எழிலுருவநோக்குநாதனைக்காணவென்கண்க
ளினியநின்புகழ்வாய்சொலத்
தனதுறக்கண்டுகும்பிடவெனதுகரதலந்
தழையுநின்றிருவுருவமாம்
சைலராஜனையெனதுகால்கள்வலம்வரவைத்து
சலனப்பொறிக்குட்பட
மனதுநினையேநன்குணர்ந்திடவெனத்தினமும்
வாஞ்சித்துநினையடைந்தேன்
மகதேவநீபுறம்போக்காமலிற்சிறிய
மைந்தனையெடுத்தாளுவாய்
அனவரதநடனபாதாம்புஜஇருபாகர
வநந்தமங்களசொரூபனே
அருணீடுலாசமுநிவரர்நாடுநேசதிரு
வருணாசலேசமுதலே. ௯

யோகமாதவரிதயசினகரிவாசவுந்துங்கமகமேருதநுசா
யுதகரதலாய்புஜபிரபோதகஜமுககுமாரவுத்தண்டகன்லாப
வாகனாருடஷண்முகஸ்ரீதாகந்தவச்சிரதாதோத்ரவநக
வனசரோருகநயனவபிநவபீதகுஜவல்லிமணவாளவிபவ
போகசாகரநிவாரணசுகாரம்பபாமுக்தபரிபாகபந்த
மோசனவிசித்ரமயாதீதபரிபூரணமூலகாரணநிகிலவே
தாகமாநித்தபஞ்சாட்சரசொரூபநின்னடிகட்கனந்தசரண
மருணீடுலாசமுநிவரர்நாடுநேசதிருவருணாசலேசமுதலே.

ஸ்ரீ அருணாசலேஸ்வரர் பதிகம்-முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருவண்ணாமலை,

ஸ்ரீ அருணாசலேசர் நவகாரிகைமாலை.

காப்பு நேரிசைவெண்பா.

சொற்பவள மேனியனைத் தும்பிமுகத் தைங்கரனைப்
பற்றிநின்று வேண்ட வமையுமா—லற்ப
நவகாரிகை மாலைத் தாமி யருணேசர்
நவகாரிகை மாலை நன்கு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பாரார் தருமம் மருணாசலேசர் பதாம்புயத்தை
யூரார் நினைந்து கடைத்தேறுந் தன்மைய யோர்பொழுது
மாராய்ந்தறிந்தவ் வழியினிலாத வசடனொரு
தேராய்ச் சமைந்திலனே யருணாபுரித் தேவருக்கே. 1

தனமாதர் தங்களுக் கேயிதஞ்சொல்லிச் சலித்திடுமென்
மனமாசுதிர்க்கும் வகையருள்வாயடி வாழ்த்துமன்பர்க்
கினமானவர்புடை சூழ்தரவேறி யிவர்தரும்வா
கனமாய்ச் சமைந்திலனே யருணாபுரிக் கர்த்தருக்கே. 2

கோளானவைபல கற்றேவயிற்றின் கொடுமையினால்
வாளாவலைந்துளத் தேனவரேறிடும் வாகனத்தைத்
தோளாற் சுமந்தவனுகந்திடுந் தேரினைத் தொட்டிழுக்கு
மாளாய்ப் பிறந்திலனே யருணாபுரி யத்தருக்கே. 3

தமானதிசெதன் றதியாக்குருடரின் தன்மையைப்போல்
மடமாதர்மோக வலையினிற்பட்டு மயங்குகின்றேன்
இடமாகப்பூசுரர் நாடோறுமாட்டுந் திருமஞ்சனக்
குடமாய்ச் சமைந்திலனே யருணாபுரிக்கோயிலுக்கே. 4

வடியாரும்வேற்கண் யுண்ணா முலைக்கு மணாளனென்றே
யடியாரைக்கண்டு நற்றோத்திரஞ்சொல்லி யவரடியை
முடியாரவைக்கு முறையறியாப்பெரு மூடனொரு
படியாய்ச் சமைந்திலனே யருணாபுரிப் பாதையிலே. 5

கோடானுகோடி பவமேபுரிந்திட்ட கொள்கையினால்
நாடார்நகைக்க வுடம்பெடுத்தேனிந்த நானிலத்தில்
கூடாதபாவி யினியேயவல் செய்குவன் கோயிற்பசு
மாடாய்ப் பிறந்திலனே யருணாபுரி மந்தையிலே. 6

நில்லாது காயம் நிலையாது வாழ்வினை நிச்சயமே
பொல்லாத புத்தியை யேன்படைத்தாய் புரமூன்றெரித்த
வல்லாய்நின் கோயிற்பசு மாடுகள்வயி றாரவுண்ணப்
புல்லாய்ச் சமைந்திலனே யருணாபுரிப் பூமியிலே. 7

சனியானபாவி யிளமையிலே யெனைத் தான்பிடித்தே
யனியாயங்கண்டதை யார்க்குரைப்பே னயன்மால் வணங்கு
பனிமாமலைமகள் பாகனுக்கன்பர் பரிந்தருந்துங் [ம்
கனியாய்ச் சமைந்திலனே யருணாபுரிக் காவகத்தே. 8

ஈயாப்பெரும்புல்லர்க் கேயிதஞ்சொல்லி யிரந்துழல்வேன்
மாயாப்பிறவி யறுக்குஞ் சிவபெருமான் பதமென்
றோயாமற் பூசைசெய் தன்னன்பர் சேடத்தை யுண்ணுமொரு
நாயாய்ப் பிறந்திலனே யருணாபுரி நாட்டிதனிலே. 9

ஸ்ரீ அருணாசலேசர் நவகாரிகைமாலை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருவண்ணாமலை

உண்ணாமுலையம்மை

வ ரு கை ப் ப தி க ம்.

காப்பு வெண்பா.

ஓங்குபெரும் பாருதவு முண்ணாமுலை யன்னைமேற்
பாங்குபெறுஞ் செந்தமிழிற் பாவுரைக்க—நீங்கரிய
வெந்துயரெ லாம்போக்கும் வேழமுகன் செய்யதிருக்
கந்தமலர்ச் செஞ்சரணங் காப்பு.

ஆசிரியவிருத்தம்.

ஏர்கொண்டவாழி மிசைபள்ளிகொண்ட திருமாலுண் டகமிடை, யூர்கொண்ட நானமுகனும் பரத்தை வுடைகொண்ட சிந்தையொடுதே, டேர்கொண்ட வன்னிமலை நாதர் வாம மிழைகொண்ட மின்னலிடையாய், வார்கொண்ட உண்ணாமுலைநாமதேவி வரவேண்டு மென்றனருகே. 1

நறவாடரும்பு வனசப்பிறக்குநனிவாசிருழ மிளவெண் பிறைசூடு செஞ்சாடவி கண்டனுறை பொருப்புசிறந்தவெழி, லார், நிறைபோடுகின்ற கிரியும் விளங்க நிலைவாமவால நெடு நான், மறைதேடு முண்ணாமுலை நாமதேவி வரவேண்டுமென் றனருகே. 2

கலைபாய்மிலைந்த விரிசிருடுத்த கயினார் புலிப்பெணவ னோனர், டலைபாய் விளக்கி பணவாதிசேட சயனஞ்சிரங்க ளொளிருந், சிலைபாய்ந்தவத்த தனிஞானநிப சிகை கொண்ட

பாவு நெடிய, வலைமேவு முன்ணாமுலைநாமதேவி வரவேண்டு மென்றனருகே. 3

பொன்னிற்பறந்த புவியிற் பொருந்து புளகுற்ற மாதர் மயலிற், சென்னிக்கண்வைத்து மருள்வேனை பொய்யில் திரி வேனை சற்றுமிளாகாக, கொன்னைச்சொளேனை கொடுமைக்கு ளேனை குறைதீரவுங்கணருளாசன், மன்னிக்கு முன்ணாமுலை நாமதேவி வரவேண்டுமென்றனருகே. 4

எந்தாய்வினின்க ணிமையோர்பரவு மிமயந்தரும்மெ ஹுமையென், சிந்தாகுலங்க ளடியேடகழ்ந்து சித்றும்படிச் செய்திருவின், பந்தானரும்பி யடியே னுளத்தைப் பருகும் பசுங்கிளி யென்முன், வந்தாள்க வுண்ணாமுலை நாமதேவிவர வேண்டு மென்றனருகே. 5

சற்றுநிலும் முஞடையாவுனுத்தர் சமுகத்திலேகி கவி பாடித் தாழ்வுறும வினையம்புயங்களெனு நின்சரண் கனெளி யேன், வித்தாரமான தமிழ்பாடி ஞான விறன்மேவ வைத் திடுதிபால், வற்றாத வுண்ணாமுலை நாமதேவி வரவேண்டு மெ ன்றனருகே. 6

அயனுவினுங்க ணரிமார்பினுஞ்சே வரனுர்மருங்குமிட லி, நயனுரவிந்த மொரு வாயிரங்க ளாகுமிந்திரன்றனுழியும், உயமன் மிலங்கொளுயிர்தோறு நின்றனுருதேசனன்றி யுள வோ, மயமாது, வுண்ணாமுலை நாமதேவி வரவேண்டு மென்ற னருகே. 7

கறுவீடுதேசமதி லாறுவீடுகடை வீடுவுச்சிநடுவிற், பெறு வீடுகாட்சி மணல்வீடுகட்டு பிசியேனெடுக்க வசமோ, எரிவீ டெனச்சொல்இடுகாடுபோமுனெளியேன்மு னேகிவருவாய்

மருவீடு வுன்றாமூலை நாமதேவி வரவேண்டுமென்றனருகே.

அபரான் டஞ்சமந்திர வென்பு மருமத்தை யாகிவா வும், பெருஞ்சீரியவாலை யெதிரேறமாறன் பிணியான வெப்பச லவும், திருபார்த்த ஞானவமுதங்கறந்த சீர்காழியற் குதவ வே, வந்திசெல்வி யுன்றாமூலைநாமதேவி வரவேண்டுமென்ற னருகே. 9

சுழிபூடெழுந்த வல்லசோதிநீடு சுவைகண்டு வுன்று மதிவைவ, யிழைவாடுகின்ற வெனையா ரெனச்சொ லிடுவே னைவைக்க முறவாம், ஒழிவாடுமோன தனிஞானி யானவு மையேநினிலமிடறேன், வழிபாடு முன்றாமூலை நாமதேவி வரவேண்டு மென்றனருகே. 10

அநிகந் துயர்க்குள் பதைபேற்றும அசனத்தையன் றியிபிலைப், பதிகந்தைத நிற்சான பங்கயத்தில் பரிவுற் றளிக்கு மெனையாள், நதியெந்ததிச் சொல்கதியைத் தரும் முத்தமிழே பரைப்பெறுமையே, மதிசத்தியுன்றா மூலை நாமதேவி வரவேண்டுமென்ற னருகே. 11

கட்டளைக் கலித்துறை.

நாயகியே பொற்சுனைக்குடற் பைத்தலை நச்செயிற்று
வாயகி மேற்றுயில் வோனருந் சோதரி யேயலர்க்கண்
மயகமாதுத லாம்பிறையாய்நின் றன்சேவடியிச்
சேயகத்தேவைத் திடுதியுன்றாமூலை சிற்பரியே.

உன்றாமூலையம்மன் வருகைப்பதிகம்.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மகாவித்வான் காஞ்சீபுரம்

சபாபதிமுதலியாரவர்களியற்றிய

அருணாசலசதகம்.

பொன்பாவுகொன் றையிலோடுவான் புனலாறுவெண் மதிசூடுநீ
என்பாரமு மிவிதாவணிந் திடுதன்மையா லெளியேன்சொலும்
புன்பாடலிங் கிதுதன்னையும் போற்றிக்கொள்வா யெனவுள்ளெழும்
அன்பாலுரைத் தேன்கொண்டரு ளருணாசலா வருணாசலா. 1

கடியார்துள வத்தொங்கலான் கமலப்புது மலர்மேவினன்
படியூடிடந் தடிதேடவும் பறந்தன்னமாய் முடிதேடவும்
கொடியேன்மன மேகோயிலாக் குடிமேவினை யெனிலையநின்
அடியாரெலா மென்சொல்விடா ரருணாசலா வருணாசலா. 2

கற்பம்மனு கற்பம்முப கற்பம்மெனு முறையால்வரு
பொற்பின்மிகு திருநீறணி புனிதர்க்கலா னில்குருமெனு
நற்பங்கய நறுமாமலர் நறுகும்மரு டானெய்துமோ
அற்பின்னடியார்போற்றிடு மருணாசலா வருணாசலா. 3

வில்லார்மலர்க் கணையேவிய வேளைப்பொடி யாச்செய்தனை
கல்லாலெறிந் தவன்மூர்த்தியே காலைப்பரிந் தனையாதலாற்
பொல்லாமனத் தனெனென்றெனைப் புறமேவிடுத் திடலையனே
அல்லார்களத் தெம்மன்னவே யருணாசலா வருணாசலா. 4

முடிபட்டமென் முலைக்கேமலர் முகிற்போற்குழைச் சிடக்கண்டிடும்
வடிபட்டபோர்க் குடையான்புவி வானோடளித் திடுவான்மனம்
பொடிபட்டநின் திருமேனியிற் பொருபூழியன் கையிற்பிரம்
படிபட்டபோ தென்பட்டதோ வருணாசலா வருணாசலா. 5

வாறுவினை வலியாகினை மால்வேதனோ டமரர்க்கெலாங்
கோறுவினை யடியார்மனக் குடிகொண்டவ குணவூதிடர்
தேறுவினை யமுதாகினைத் தேறூர்ந்திடர் செறுபோரினில்
ஆறுமிமால் வாகூர்ந்திடு மருணாசலா வருணாசலா. 6

புல்லாகியே பூடாகியே புழுவாகியே மரமாகியே
கல்லாகியே றுக்கின்னகர்க் கண்மேவியே னினியையனே
பொல்லாப்பிறப் பொழிந்துய்குவேன் புலைநாயினே னிமயத்தரும்
அல்லார்குழற் கொருபாகனே யருணாசலா வருணாசலா. 7

படைக்குந்தொழி லயர்க்கீந்தனை பரிக்குந்தொழி லரிக்கீந்தனை
துடைக்குந்தொழிலரற்கீந்தனை துதிக்குந்தொழிலடியார்க்கெலாம்
கிடைக்கும்படிக் கினிநீந்தனை கிளரும்வலவக தனையன்றநீ
அடைக்குந்தொழி லாவானதென் னருணாசலா வருணாசலா. 8

வரிந்திட்டற மென்றான்குமுன் பயில்வாளிருக் கவுதின்னருள்
சார்ந்திட்டவன் றெண்டர்க்கெனச் சோறன்றுநீ கச்சூரினில்
இரந்திட்டதென் றேசொல்லுவா யெமினத்தவன் றலையொன்றினை
அரிந்திட்டநிற் பலிதேர்ந்திடு மருணாசலா வருணாசலா. 9

மையார்விழி மலைமாதொடு மருவுந்திருக் கோலத்தையோர்
கையார்புனன் மலராளிதக் காணப்பரி யாதென்னையோர்
மெய்யானது வேருகவே வேதாவரி யுழல்வுற்றனர்
ஐயாவவர் மதியென்கொலோ வருணாசலா வருணாசலா. 10

மாதாசனை மன்வியமலை மாலார்கலை மறைபேபரி
போதாசனை வேசாரதி புவியோரத மாக்கொண்டுபின்
காதாயர நைத்திட்டது னவீரும்மவ ரசமக்கவோ
ஆதாரமா நினிமேவுது மருணாசலா வருணாசலா. 11

முன்னொளிதழ் நரமாலைய முரிதோறுமே புனையத்தரும்
பொன்றுளிந ழியிற்றோபெம் புலியானைமர் றிவைதம்மொடு

மன்னுப்பயி றறவெஞ்ஞானியோ வொர்மர்மலை யுருவாயினை
அன்றுமென்று மன்பர்க்கரு ளருணாசலா வருணாசலா. 12

மேனுமொரு விழியுன்பத மேல்சாத்திய மாயோன்பெரு
மீனான வினிமங்கவன் விழிகொண்டது குசிலபங்கயதிங்
கானார்களும் பகைவேறொடு கனிகின்றது போலானதால்
ஆனாயனார் தொழுமையனே யருணாசலா வருணாசலா. 13

பாரின்கணே யைந்தாகினை பசுந்நீரிடை நான்காகினை
சேருந்தழற் கண்மூன்றெனச் செறிந்தாய்வளிக் கிரண்டாகினை
நேரும்வினை யொன்றாகினை நிமிரும்முயிர்க் குயிராகினை
ஆருன்னிலை யறிவார்சொலா யருணாசலா வருணாசலா. 14

மாறுவரந் தருவோமென வைகுந்தனும் மலர்த்தேவனும்
நூறுயிர முறைவந்தெதிர் நவல்கிற்கினு நின்னன்பர்கள்
பேறுயவை நினைவார்கொலோ பிறவிக்கட லதனீந்தவே
ஆறுமீந் தவர்வாழ்ந்தறு மருணாசலா வருணாசலா. 15

ஊனந்தரு மிவ்வாழ்வினி லுலையேற்றமா மையினன்னனியே
ஈனந்தொடர் துயர்மேவினே னென்செய்குவே னெளியேனருள்
மோனந்தரு நிலைசேர்தர மொழிவாயெனி லினியுய்குவேன்
ஆனந்தமே யருவாகிய வருணாசலா வருணாசலா. 16

இடியுங்கரை மாமாமென வென்னாமலிவ் வுடறன்னையோர்
மிடியுங்குறை யாதொன்றிநான் பெரிதேவனர்த் துணதன்பினில்
படியுங்குண மிலனாயினும் பரிவாருனை யலதியாவரே
அடியும்முடி யுங்காணொணா வருணாசலா வருணாசலா. 17

மட்டார்மலர் கொடுநின்னடி மலர்பூசனை செய்கின்றிலார்
மொட்டார்முலை யார்தம்மையே முயங்கித்திகைப் பாரையையோ
கெட்டாரவர் தமக்குன்னருள் கிடையாதுமுப் புரத்தொழ
அட்டாரணன் றொழுநின்றரு ளருணாசலா வருணாசலா. 18

பாம்பின்விட வாயிற்குளே படுதேரைபோ லெளியேனுனக்
கேம்பிப்புல னிற்சிக்குறுந் திகைப்புற்றுநல் லுணர்வின்றியே
சாம்பிக்கிடக் கின்றேனரு டருவாயெனி லினியுய்குவேன்
ஆம்பற்கிறை வாய்பக்கனே யருணாசலா வருணாசலா. 19

வீட்டுக்கொரு வித்தாகிய மெய்ஞ்ஞானநன் னெறிதேர்கிலார்
பாட்டுக்கருள் செய்வாயெனும் பண்பேறுநன் குணர்கிற்கிலார்
கேட்டுக்கிட மாய்மாடொடுங் கிளிசெய்துவா றுய்வார்களோ
ஆட்டுக்குவல் லவனாகிய வருணாசலா வருணாசலா. 20

செம்பிற்களிம் பகற்க்கவே செம்பொன்னெனத் திகழ்தன்மைபோல்
பம்புற்றிடும் மலநீக்கவே பரமாவதீ யெனவோதினை
வம்புற்றநா யேனேற்றிலேன் மயிலைக்குறுங் கயிலைக்குறும்
† அம்பர்க்குறு மகிழ்பூத்திடு மருணாசலா வருணாசலா. 21

பாராளுமன் னவர்செல்வமும் பகருந்தீசம் பிறைசெல்வமும்
சீராகவே நன்செல்வமுந் திருமான்மகிழ் தருசெல்வமுங்
காராமயின் னெனவெண்ணி யுன்கழல்போற் றுவார்தஞ்செல்வமிங்
காராயுமோர் வொணாததா மருணாசலா வருணாசலா. 22

உனக்குண்மறைத் திருவாயா லுரைத்தபோலென் றருணாவினி
யெனக்குண்மறைத் திருவைந்தனே யென்றாய்குரு வாய்வந்தநீ
தினைக்குற்றொரு வினைக்குற்றொரு நீயன்றியொன் றுங்கண்டிலன்
அனைக்குண்டமோர் பூதக்கரு மருணாசலா வருணாசலா. 22

காவிக்குநேர் விழிமாதரார் காமக்கட லினின்மூழ்கிய
பாவிக்குமுன் னிருதாட்புணை பாலித்திடா யெனிலுய்வனோ
காவிக்கறுன் செயுமையனே ஞானத்தவர் புகழ்துய்யனே
குவிக்குமே தவமெய்யனே யருணாசலா வருணாசலா. 24

---

† அன்பர் எதுகைநோக்கி அம்பர் என்றிரித்தது.

ஒன்றாகினை பலவாகினை யுளதாகினை யிலதாகினை
யென்றாரண மறைகூறவ தென்னானதாம் பரமென்றிடுங்
கன்றால்வினை வெறிமாயவன் கமலத்தயன் வெருவுற்றிட
அன்றாழல் வரையாகினை யருணாசலா வருணாசலா. 25

வளர்கார்த்திகை மாதந்தொறும் வருகார்த்திகை நாட்கணிலே
பளகானதில் லாவன்பர்கள் பரிவாகவே யேத்தித்தொழக்
கிளர்மாமலை தனிலேயொளி கெழுசோதிகாட் டாநின்றனின்
அளவார்தெரி பவரையனே யருணாசலா வருணாசலா. 26

ஒருபான்மல ரயனாகவு மொருபாரிரு மாலாகவும்
பொருவாவருட் டிருமேனியாய்ப் பொலிவாயிதன் றியுமாமலை
வருபாவையோர் பாலாகவும் வருவாயிதன் றியுமையனே
பருவாவையுன் னருளென்னையோ வருணாசலா வருணாசலா. 27

ஒப்பானதி லொருமூர்த்தியா யொருபாதமார் திருமூர்த்தியாம்
அப்பான்மைபோன் மலையாகியு மருளின்பெரு மையினையனே
இப்பாறவோர் கண்டேதொழ விருந்தாய்நதி மதியாடர
வப்பார்சடை முடியண்ணலே யருணாசலா வருணாசலா. 28

இருப்பானது வெளிமாமலை யிடத்தோர்மர கதமாமலை
மருபார்மக மலைபெற்றது வளைவில்லொரு பொன்மாமலை
விருப்பாமித ஞலோவொளி மேவும்மலை வடிவாயினை
யருப்பாரொருக் கணிமாலையா யருணாசலா வருணாசலா. 29

பொறியின்வழி மனம்போக்கிடார் பொன்னடித்திரு வடிசேர்வதுஞ்
செறியும்மிரு வினையாளர்க டிகழும்பிற வியிலாழ்வதும்
வெறிகொள்மறை பரிதிக்கெதிர் விகசித்திவா தெல்போலுமென்
றறியுந்தலை யெய்ந்தேர்தரு வருணாசலா வருணாசலா. 30

படியாவுமோர் குடைநீழலிற் பரிக்கும்மவர் மகிழ்செல்வமுங்
கடியார்தரு நிழல்வைகுறுங் கண்ணாபிரான் மகிழ்செல்வமும்

நெடியோன்மகிழ் தருசெல்வமு மின்னன்பர்தாள்பணிக்கேந்திடும்
அடியாரடிப் பொடிநேருமோ வருணாசலா வருணாசலா. 31

காட்டுக்குளே தவஞ்செய்குவார் கனலின்னடுத் தவஞ்செய்குவார்
தேட்டுற்றநந் நதிகாணவென் செபலிங்கிதன் கோயிற்குளே
வேட்டுற்றல இட்டேடிகு மெழுதிட்டிலார் கதிகாண்பரோ
ஆட்டுக்குமன் றினினின்றிடு மருணாசலா வருணாசலா. 32

பிறவாநெறி தருவானுநீ பிறக்கும்படி செய்வானுநீ
யிறவாவரந் தருவானுநீ யிறக்கும்படி செய்வானுநீ
மறவாதுனை வாழ்த்தும்படி வந்தாளவும் வேண்டுமையா
அறவாணர்வாழ் தொலிமேவிய வருணாசலா வருணாசலா. 33

உன்றன்மலர் முடியாகவே யுறுமன்பர்கூற் றவர்பெற்றபே
றென்றேனுமா லயன் வானுமோ ருகமின்றில ரெனிலாங்கவர்
கன்றார்களோ விதுகன்றுகொல் கருணாகரா மதிசேகரா
அன்றாலமுண் டருள்செய்திடு மருணாசலா வருணாசலா. 34

மானேந்தினை மழுவேந்தினை மதியேந்தினை நதியேந்தினை
காலேந்திலா வெருக்கேந்தினை கமலன்முடி கரத்தேந்தினை
வானேந்திரு மெலும்பேந்தினை யறியேன்மொழி யையுமேந்திநல்
ஆனேந்தவே வந்தாளுவா யருணாசலா வருணாசலா. 35

திருமாலொரு கண்வாங்கியுன் செஞ்சேவடி மிசைசாத்தினன்
கருமாவடர் கண்ணப்பருன் கண்ணூர்கொரு கண்சாத்தினர்
பெருமானிவர் களில்யாவரோ பெரியோரெனச் சிலரென்னுவார்
அருமாதவர் மெய்யோர்குவா யருணாசலா வருணாசலா. 36

குமாரத்திலேன் முதலோர்தமைப் போன்றச்செய்வையெ னவோர்ந்
தாமாந்தக னவாவெனும் கருத்தேபெரி தாக்கொண்டுவீ [தமே
னெமோந்தர்கள் பகழ்வாரிரு வெறியோமிகு மந்ராணமோ
குமாம்பினை கிரிசாரங்கு மருணாசலா வருணாசலா. 37

கல்லானைமுன் னைநிட்டியே கரும்புண்ணுமா றருள்செய்தநீ
பொல்லாதவென் மனமுன்னருட் போதந்தனை யுன்னச்செய
வல்லாயிலை போனிற்பதென் மாயஞ்சொலாய் மகிழ்தொண்டர்கள்
அல்லாதவர்க் கரிதாகிய வருணாசலா வருணாசலா. 38

வாட்டேறுகண்ணிணைஞானியர்மைந்தன்றனையாட்கொண்டநீ
பாட்டேயருச் சனையாமெனப் பகர்ந்தாயஃ தாணர்ந்தம்பிறர்
மாட்டேசலிசொலவென்றுமென்மருணீக்குவாயிருவோர்கள்போ
ராட்டேசெய வவர்முன்வரு மருணாசலா வருணாசலா. 39

ஈனர்த்தரு பிறவிக்கடை விடையேழையேன் பலகால்விழ
ஊனார்தரும் வினையாம்வளி யுறுபித்தலா லுனதின்னருள்
மோனந்தரு குகைசேரவே முன்னிக்கொடு வந்தேனையா
ஆனந்தமா டியவையனே யருணாசலா வருணாசலா. 40

நாய்தன்னிலுங் கடையாகிநின் னல்லன்பர்தம் பாலண்ணிலேன்
வாய்தன்னினின் றனை வாழ்த்திலேன் வணங்கிப்பணி செய்தும்பிலன்
பேய்தன்னொடா டியவாறுபோற் பித்தேறுமென் னகநண்ணினை
ஆய்தன்னினு மருள்செய்திடு மருணாசலா வருணாசலா. 41

சந்திந்தமா லயன்வாறுசெய் தலினுங்கவர்க் கரிதாகினை
வந்தித்தலா லொருபாலன்முன் வந்தாய்விற லேந்திக்கொடு
சிந்தித்திடி லவரித்திறந் தெளிவெய்தின் னருள்சேர்குவார்
அந்திப்பிறை முடியானனே யருணாசலா வருணாசலா. 42

உமையாளரு ளினையாகவு மொருதந்தைநீ தானாகவுந்
தமருன்னடி யாராகவுஞ் சார்பற்றவர் தமைநோக்குறி
னமனார்களு மதேதோடுக ளுயேனுணர்ந் துணையண்டினேன்
அமரீசியார் தொழுமையனே யருணாசலா வருணாசலா. 43

கார்மேவிய கனம்கண்டனன் கூடன்மேவுமால் விழிகண்டனன்
போர்மேவுதூ லங்கண்டனன் போதன்றலைக் காங்கண்டனன்

சீர்மேவமா நிடக்கண்டனன் சிறியேனிட னினிக்காண்பதெது
ஆர்மேவுதா ரணிதோரணே யருணாசலா வருணாசலா. 44

திருமாலய னுணராண்முடி தெரிவாயவ மர்தார்முனம்
ஒருமாதவக் கிலிங்வாய்தலி லுருமாறி லொரிதெனல்
அருமாறிய திறமென்னிலே யொ ருமைபாகனே யருளாகனே
அருமாதவர் பவமோத்திடு மருணாசலா வருணாசலா. 45

வன்னாளமன் னைவன்வரழுவோர் மகவாயகந் தருளித்திடும்
வில்லார்மதி முடியன்னலே வினையேன்பிறக் கிடவைப்பையேல்
கல்லாய்மா மாயேறுங் கனிவோடமர் தருபிப்பதி
யல்லாவிடத் தனில்வைத்திடே லருணாசலா வருணாசலா. 46

வரமாமல ரவனித்திட வானோர்களுக் கிடரேசெய
சரகாசுரன் றனைவெல்லமுன் றாரயணன் றவஞ்செய்தலின்
ஒருபாதியாங் கவனுக்களித் தொருபாதிதே விக்கீதலால்
அருவாய்மரு வினையோசொலா யருணாசலா வருணாசலா. 47

என்றுக்குமென் னைப்போலவு மெறிமாமணி யொளிபோலவுங்
கன்றுற்றபூ மணம்போலவுங் கனகத்தறு மொளிபோலவும்
வின்றுற்றிடா துயிர்தோறுநீ மேவுற்றதோர்த் தவப்பெற்றவேன்
அன்றுற்றநீ றணிமெய்யனே யருணாசலா வருணாசலா. 48

உமையாளுன விழிமூடினா ளொளிகுன்றிடி மதிபானிலை
சமைவாய்த்ருக் கவர்ந்திரு டாணிக்குன்று டியதன்வைபாற்
கமையாதுகீர் விழிகாணக் கதிர்மாமதி யெனவோர்த்தனன்
அமையாமனத் தவர்போற்றிய வருணாசலா வருணாசலா. 59

பெருமைக்கட லிறைவன்னனும் பிரமன்முத லியபேர்வரும்
ஒருமிக்கமாய் தருமுறிதே ரொருகாலுமாய் தனிப்பவே
தருமக்கடவுளென்விடை தாருப்பவ ருமர்க்தார்த்திடும்
அருமைத்திரு வருணாகனே யருணாசலா வருணாசலா. 50

கலையார்மதி கதிராகுமின் கண்ணோரிரண் டையுமுடையான்
மலையான்மகள் கழுவாய்செயும் வகைசொல்லியே விலையின்னரு
ளிலையீதெனி னெவருய்ந்திடார் மிளிர்செஞ்சடை மிசையேமதி
அலையார்நதி யொடுசூடிய வருணாசலா வருணாசலா. 51

தக்கன்முனிந் தேகூறிய சாபந்தொடர்ந் தெய்தாதுனைப்
புக்கன்முகக் கிரகேர்கலை பொலிவெய்தவுன் முடிமீதிலே
வைக்கும்படி யச்சந்திரன் மனநைந்துசெய் தவமென்னையோ
அக்கன்புடை யணிமெய்யனே யருணாசலா வருணாசலா. 52

உன்னையன்னி லேவினவும்பொழு தாமைதன் னையே யியந்தாவென
மன்னும்யமு னையிற்சங்கமாய் மருவிச்சிறு விதியாமக
லென்னப்பொலி தென்றேவிய தேவர்க்கும்மரு டாவல்லவோ
அன்னத்தவன் பணியையனே யருணாசலா வருணாசலா. 53

விண்ணோருயிர்த் திரளைக்கினி விறலந்தக னிருதர்க்கிறை
தண்ணூர்வரு ணன்வாயுவெ தனதன்னுட னீசானனும்
உண்ணாடிமுழ் கியதீர்த்தமி னொன்றேயெம திடர்தீர்த்திட
அண்ணாமலை யெனநீடிய வருணாசலா வருணாசலா. 54

பூசிக்கநன் மலருண்டெதிம் புனலுண்டுநன் னெறிதேர்குவான்
வாசிக்கவா கமமுண்டுநின் மலர்நோக்கமு முண்டாகுமே
யோசித்தெளி யேனுய்குவே னீறோடுகண் மணிபூண்டுனைத்
தாசற்றவர் தொழுமையனே யருணாசலா வருணாசலா. 55

திருவாசக மொன்றன்றுநற் றேவாரமு முண்டாங்கவை
கருவாய்வழி வாராநெறி காட்டும்மெய்ச் சான்றோர்சொலத்
தெருவார்துயி லேனையையவோ பெருநாயினுங் கடையாயினேன்
அருமாதவர் துதியோய்விலா வருணாசலா வருணாசலா. 56

பல்லார்விடப் பணியாமுனை பரிந்தேதொழ வருளிந்ததும்
பொல்லாவிட முண்டண்டரைப் புரந்தாள்வது மோர்ந்தும்முனைக்

கல்லார்மனைச் சோறு நெறி யுடையோர்க்கருள் செபவேண்டிமால்
அல்லார்சடை லெவிபாடிய வருணாசலா வருணாசலா. 57

தேவாதிதே வாவென்கிலேன் சிவலோகநா தாவென்கிலேன்
காவாயடியே யென்கிலேன் காபாலியத்தா வென்கிலேன்
சேவாரூர்தி வாவென்கிலேன் சிறியேனுத ருலோவையா
ஆவாவென வருள்செய்கில யருணாசலா வருணாசலா. 58

கன்றுருவே ராவிந்திரா காமாமுக சோமாபலி
மன்றுமிவண வெபெரய்யனை வாழ்த்தித்தவி சொல்லாமனம்
முன்றாருன் பெருமன்பர்தா ளனம்வைத்துவாழ்த் துறால்குவாய்
அந்தாவரு ராளிக்கரு வருணாசலா வருணாசலா. 59

பச்செங்ஙிற மொருபாலுரப் பைம்பொன்னிற மொருபாலுற
வெச்சென்றதீ நிறமேவிமேல் வெண்ணீறுபூத் திடநின்றநீ
கச்சண்டிருண் டிடுகண்டமு நணைலுற்றவைம் பூதங்களுக்
கச்சென்னநிற் பதுகாட்டவோ வருணாசலா வருணாசலா. 60

பன்றாய்மினு தயின்மாசனே பரிவோடுகாத் தருள்செய்குவ
னென்றுச்சில ரெடுத்தோதுவ ரீதன்மையே லிமையோர்வரை
நன்றூர்க்கடைத் திடவந்தாஞ் சங்கண்டல ரஞ்சித்தொழும்
அந்தாப்புரா வாவண்ணமென் னருணாசலா வருணாசலா. 61

காமத்தொடு கோபத்துடபொய் சுவைத்திடர் தந்தென்மனம்
பூமத்தமென் பணிநின்றநீ பொருத்தற்கிடந் தாராமையால்
சமத்தெதி நரகமெனைக் கிடமாகுமென் றெண்ணியினரு
ளாமெய்த்துயே யெம்பினே வருணாசலா வருணாசலா. 62

உனக்குள்ளடி யென்மேவிய முனியோர்கிலா மையினிவ்வுடல்
எனக்கென்னவீர் தினைமுன்னிரு மென்றேசேர்த்தேனோ வென
நினைக்குப்புறம் பாய்நிற்கவே நிற்றதா லென்செய்குவேன்
அனைக்கன்னிமோர் தருமாதர்கு மருணாசலா வருணாசலா. 63

பாசத்திடம் பசுவென்னவும் பசுவுக்கிடம் பதியென்னவு
மாசற்றமா மறைபேசுமம் மாயைப்பசு வாமென்றுனே
தேசிற்பொலி பதியாகுநீ திகழ்கின்றதற் புதமல்லவோ
ஆசைக்குமே னிமிர்சோதியே யருணாசலா வருணாசலா. 64

யான்செய்தனர் பிறர்செய்தன ரெனநியானெனு மஞ்ஞானமே
யூன்செய்பிற வினைகல்குமென் றுணர்ந்தேனின தருளாலினி
வான்செய்புத விகன்யாவினு மயங்காநெறி தந்தாளுவாய்
ஆன்செய்நெடுங் கொடியாளனே யருணாசலா வருணாசலா. 65

வெய்யோனுத யஞ்செய்திடில் விரவும்மிரு ளொழிவாதல்போற்
பொய்யானநில் குருவந்திடப் பொய்ப்போதநீங் கிடுமென்னவே
மெய்யானநூ லுரைசெய்யவும் வீணேதிரிந் துழல்வார்சிலர்
ஐயாவவ ருய்வார்கொலோ வருணாசலா வருணாசலா. 66

பரையுன்னிரு விழிமூடுகைப் பதுமத்தனி விகற்பத்திலும்
வருநங்கையைத் தினின்மூன்றயன் மாலிந்திர னுக்கீந்துமற்
றொருநான்குமூன் றையும்வேணியி லொளித்துப் புவனங்காத்தநின்
அருமைச்செய லறிவாரெவ ரருணாசலா வருணாசலா. 67

வடவார்மய ரூனோர்புறம் வரிகின்றபல் பிணியோர்புறந்
திடமாம்வறு மையுமோர்புறந் தீராநதிப் பசியோர்புறங்
கடனுங்கும்வன் பேயோர்புறங் கழிவானமாங் குரங்கோர்புறம்
அடலான்மெலிந் தனையண்டினே னருணாசலா வருணாசலா. 68

தாய்மார்களுஞ் சலித்தார்வரு சமனுருமோ சலித்தார்மலம்
வாய்வேதனுஞ் சலித்தானழுங் மலிகும்பிரிஞ் சலித்திட்டதாற்
சேய்காணினிச் செயும்வண்ணமென் செப்பாய்பல கலைவேதமும்
ஆய்மேலவர் தொழுமையனே யருணாசலா வருணாசலா. 69

மனையாண்மனம் வெறுப்பாகவு மாதாமனம் வெறுப்பாகவுங்
கனிவானபெண் மகள்பிள்ளைகள் சுசந்தேமனம் வெறுப்பாகவுஞ்

சனியாயிரு மலபிணியுஞ் சார்ந்தேழையே னலியாவகை
அனியாமென வந்தாளுவா யருணாசலா வருணாசலா. 70

காட்டுக்குளே தவஞ்செய்குவார் கனலுக்குளே தவஞ்செய்குவார்
நாட்டுக்குளே யறஞ்செய்குவார் நதியாயினும் போய்மூழ்குவார்
பாட்டுக்குநால் வர்களெய்திய பரிசிற்பய னடைவார்களோ
ஆட்டிற்பொலி நிக்கண்ணனே யருணாசலா வருணாசலா. 71

பறவைக்கா சாணைந்தவெம் பணிவந்தபோற் றப்பூண்டநீ
மறமுற்றமா தவரேவிட வருபாம்பணிந்திடவில்லையோ [வினைமுன்
இறமுற்றவன்பிலனென்றெனச் செயிர்த்தான்கொளாவகையென்
அறவர்க்கரு டருமையனே யருணாசலா வருணாசலா. 72

எரிமின்றநிப போற்சிறியே னியமன்வரு மேற்பேதையேன்
பரிமின்றமார்க் கண்டேயர்போற் பணிந்தன்பதம் போற்றுந்திறந்
தெரிமின்றிலே னதனாலினி சிறியேனையாண் டருள்வெம்பலி
யரிமின்றசெஞ் ஞியிவேற்றிடு மருணாசலா வருணாசலா. 73

தம்மாலறி வரியாவையுந் தாமல்லவென் பதுணர்ந்தனே
சும்மாவிருந் திடுமாறெனச் சொல்லித்தெரி விப்பான்மலர்க்
கைம்மான்முத லியபாவையுங் காத்தோர்குரு வாய்வந்தனை
அம்மாவுனை தருவென்னையோ வருணாசலா வருணாசலா. 74

காலாழ்கவர் படுமாயின்வெங் கரிதன்னையு நரிகொல்வது
போலாசையாம் படுசேற்றினிற் புலையேன்விழுந் தழல்கின்றதாற்
பாலாங்கு வினைவெல்லுநின் பதமெய்யனத் தொழுவேனையா
ஆலாலமுண் டருணாதனே யருணாசலா வருணாசலா. 75

பொருளிட்டவு மதனானவப் பொத்தற்சடந் தனையோம்பவு
மருளிட்டமா தர்களாசையின் மயங்கித்திரி தரவுக்கொலோ
தெருளிட்டுமத் தனுவிந்தனை தேவாதிதே வாவென்னையே
அருளிட்டுமன் பர்கட்போற்றிய வருணாசலா வருணாசலா. 76

பொய்யானதே குடிகொண்டது புழுவானதோ நெளிகின்றது
சையோகமே விழைகின்றது சவமாகிமேல் விழுகின்றது
மெய்யானநின் னைநாடிலேன் வினைசமந் தழுங்கின்றிலேன்
ஐயாவுன தருள்வேண்டினே னருணாசலா வருணாசலா. 77

இந்நாள்வரை யிருமுண்டசோ றெல்லாமன விடவெண்ணிலோ
பொன்னுமலை தானேருமோ புலையோனின முணவேலெட்டி
தென்றுவுழல் வேனுநலா லிரமன்வர வேயுன்றுவான்
அந்நாளின்மு னியத்தரு ளருணாசலா வருணாசலா. 78

பறக்குஞ்சிறை மறையன்னமும் படிகீண்டகோட் டொருபன்றியுங்
கறக்கின்றவான் பாலாட்டியே கனிவாயருச் சித்தின்றவன்
இறக்கும்படி செயுமன்பாதா மெய்தும்பய னுணரார்கொலோ
அறக்குஞ்சியஞ் சடையானனே யருணாசலா வருணாசலா. 79

தாய்தந்தைநீ குருதெய்வநீ தமியேனுயி ரதநீயெனு
வாய்தந்தன மொழிவேனலான் மனமாண்டநின் னடியாரொடுந்
தோய்தந்தவல் வினைநீங்கவுந் தலையொத்தநன் னிலைகூடவும்
ஆய்தந்திலே னுய்வேன்கொலோ வருணாசலா வருணாசலா. 80

மார்த்தாண்டனின் மலையுச்சிமேன் மதியாதுநா டொறுமேகுதல்
பார்த்தாங்கவன் வெருவும்படி பணித்தோர்புறஞ் செலவைத்தநீ
வேர்த்தாவென வுனைமேவுமென் வினையோர்புறஞ்செலவைத்திலை
ஆர்த்தார்முடிக் கணியண்ணலே வருணாசலா யருணாசலா. 81

தெள்ளித்தெளி தருமன்பர்பாற் சேர்ந்தேயரு ளிவாய்படர்
முள்ளிக்குவே விகள்போடுதன் முறையல்லவென் பதுபோலெனை
யெள்ளித்திரு வருளீந்திலையெனிலேனழையே னென்செய்குவேன்
அள்ளிப்புனன் முடிமேற்கொளு மருணாசலா வருணாசலா. 82

தேன்பட்டசொல் லியாளைசயிற் றிகழாலவாய்க் கரும்பென்னவே
கான்பட்டுகொர் தனங்மேலுமோ நமனூர்வரி லென்செய்குவேன்

கான்பட்டபூங் குழல்பாகநின் கழல்சூடியாட் கொளவேண்டுமால்
ஆன்பட்டநின் கொடியண்ணலே யருணாசலா வருணாசலா. 83

பதியாகுநின் பதமாமலர் பணியாதபே யருமின்புகழ்
துதியாதமூ டருமாலயஞ் சூழ்வர்நிடாப் புலையாளரும்
கதியாதகா ளுபவரையயோ காலன்கலை யடிபட்டுழைத்
தநியாகுல மடைவாரலா லருணாசலா வருணாசலா. 84

மயோனையுந் தொழுமின்றிலான் மலரோனையுந் தொழுமின்றில
னுயேவலினை யேபோற்றவே வல்லாயரு ளெனிலாங்கவர்
ஏயேயென வசைசெய்வரோ யெனநாணிநா னெலிமின்றனன்
ஆயேயென வடியார்க்கழு மருணாசலா வருணாசலா. 85

பொருப்புச்சிலை யாயுன்னருட் போதந்தலைப் படுமன்பர்க
ளொருப்புக்கும்வா யுவிருக்குநீ யிருக்குமஞ் சார்மேலுமோ
மருப்புக்கடா மறலிக்குமே மனமாய்வுறு ரெனவோர்ந்துநின்
அருட்புத்துபான் விழைமின்றன வருணாசலா வருணாசலா. 86

வாசிப்பதுன் னடியார்புகழ் வந்திப்பதுன் னடியார்பதம்
நேசிப்பதுன் னடியார்பத நினைமிற்பதுன் னடியார்பதம்
பூசிப்பதுன் னடியார்பதம் புனைமிற்பதுன் னடியார்பதம்
ஆசிப்பதுன் னடியார்பத மருணாசலா வருணாசலா. 87

பொன்றாக்குமோ வொளிபெய்ன்னவும் பூவுக்குமோ மணமென்னவும்
என்றாக்குமோ நிமெவுவ தெளியேறுவார் தருமாறுசெய்
நன்றாக்குமோ யான்மேலவு மொருதீபருள் செயவேண்டுமால்
அன்னக்கொடி யோன்போற்றிடு மருணாசலா வருணாசலா. 88

வேலிக்குமுன் விடவென்னியார் வெறிகொள்ளடபேயர்களாகியோ
காலுக்குமுன் விடல்போலுமனைக் கடையேன்மறந் திதுகாறுமே [ர்
மாலுற்றுமெய் யதபோற்றியுன் மலர்த்தாடொழு மாறோர்ந்திலன்
ஆலிக்குமுன் வந்தோர்க்கரு ளருணாசலா வருணாசலா. 89

கட்டுத்தொழா தவனென்றரு ளல்காரஃ தோர்வாரெனிற்
றொட்டுக்கலா லெறிந்தோர்க்குமுன் றொலையாதவின் பந்தந்த
கட்டுக்கதை யென்றேசிலர் கழறிக்கொள்வா ரேயம்மொழி
யட்டிச்சுடு மென்காறினை யருணாசலா வருணாசலா. 90

கையாற்பெறு பயனின்மலர்க் கழலர்ச்சனை யறசெய்தலே
மெய்யாற்பெறு பயன்மெய்யநீ மேவாலய மதுசூழ்தலே
பொய்யானதில் வாயாற்பயன் போற்றித்துதி செயலிங்கிவை
ஐயாவெளி யேற்செய்துமோ வருணாசலா வருணாசலா. 91

மலமூன்றுடை யாருக்கருள் வடிவங்கொடு வந்தாங்கவர்
சலமூன்றிரு வினையொப்பிலே தற்போதவா தனைநீங்கியே
நலமூன்றுற வருள்செய்யுநீ நாயேற்கருள் செய்வாய்கொலோ
அலமூன்றதோ வவனேடிய வருணாசலா வருணாசலா. 92

பாசாடவிக் குன்னிளம்புலப் பகைவேடருக் குறவாதலாற்
காசாகையான் கொண்டற்பசதங் கடைவாயிறோ றுங்காத்திது
பூசாபல ஞேவென்றனே புலம்பித்திரிந் துழல்கின்றிலேன
ஆசாரமா றுதார்க்கு வருணாசலா வருணாசலா. 93

புலையானவோர் தொழில்செய்யினும்பொய்யானதோர்மொழிபேசி
கொலையாகியசெயல்செய்யினுங்கொடிதாங்களவதுசெய்யினு [ளுங்
மலையாதுநின் னருள்சேர்வரேல் வறியேனவ ரடிசேர்வனால்
அலையாறுசூடிய வண்ணலே யருணாசலா வருணாசலா. 94

படைப்பானுநீ யுலகியாவையும் பரிவாயளித் திடுவானுநீ
துடைப்பானுநீ பொய்பொய்யெனத் தோற்றுவகைமறைப்பானுநீ
கடைப்பாலனுக் கிரசஞ்செயுங் கண்ணாளனு நீயாயயன்
அடைப்பாற்றயில் வோனுயதென் னருணாசலா வருணாசலா. 95

பாடார்கவி பரியாருனைப் பணிமாமலர்க் கொடுபூசியார்
தேடாரடி யார்தம்மையுந் தினமுண்டதே யுன்னுடையையோ

மாடாமெனத் திரிவாரவர் மனம்வெந்துகும் பியில்விழ்வரே
ஆடாதபே யுடனாடிய வருணாசலா வருணாசலா. 96

போகாதவா யுலையுள்ளுளே பூரித்தரோ ரிற்பாக்கியே
சாகாமனத் தவராயினின் சார்புற்றிடவேயென்னுதல்
சேகார்தரு பலவேணிகச் செறித்தாங்கதன் மேலேறியே
ஆகாயமெட் டிடல்போலுமா லருணாசலா வருணாசலா. 97

மாலாலொரு கற்பத்தனின் மழைமேகமாய் வரவாங்கதன்
மேலாயினை பின்னும்மொரு விடையாய்வர வேயூர்ந்தனை
பாலாமொழி மாதாய்வரப் பரிவாலிடப் பாலீய்ந்தனை
ஆலாலமுன் னும்பித்தனீ யருணாசலா வருணாசலா. 98

பாய்வானதி னீர்பாய்ச்சினும் படரெட்டடியின் கனிகைப்பரு
நாய்வாலினை யிரதாற்பல நாட்கொண்டிருக் கிக்கட்டினு
மாய்வாரிவன் மனநேருற வகையாங்கவை போலாதலோர்ந்
தாய்வார்க்கரு ளினையன்றியே வருணாசலா வருணாசலா. 99

கொம்பாரிடை வண்டார்விழிக் கொப்பார்முலைச் சிங்காரிக
டம்பான்மனஞ் சென்றேயழி சண்டாளனை யென்றுன்னையோ
செம்புங்கினோர் மொழிபக்கவே சிந்தித்தவர்க் குயர்வீடருள்
அம்பார்சடை நம்பாவொளி யருணாசலா வருணாசலா. 100

படியாளுமன் னர்வாழ்வும் பசுவோடுமன் னுயிர்வாழ்வும்
முடியாமறை நான்வாழ்வும் முதலானசை வம்வாழ்வுங்
கடியாநெறித் தமிழ்வாழ்வுங் கவியாளர்யா வரும்வாழ்வும்
அடியார்கள்வா ழவன்கரு ளருணாசலா வருணாசலா. 101

அருணாசலசதகம்.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணாசல அக்ஷரமாலை.

விநாயக வணக்கம்.

வெண்பா.

முன்றறிவுந்தோன்றறிவாமுப்பொருட்கு முற்பொருளாஞ்
சான்றறிவாம் பூரண சதாசிவத்திற்—றோன்றும்
அருணாசலவக் கரமாலை யோதக்
கருணா சரசமுகன் காப்பு.

நூல்.

இணைக்குறட்டாழிசை.

நிட்களாங்கம்.

லாலிசந்தம்.

அக்கரமனைத்தியக்கும் ஆதிக்க
மிக்கவகாத்திணுதி
சொக்கசிவசோதியறிவா யெங்குநிறை
செக்கரொளியருணாசலா. 1

ஆரணநல்லாகமகலை மீதினமர்
பூரணமெய்ஞ்ஞானவொளியே
பாரணவுடன்பருளமாம் பதமவனை
சீரணவுமருணாசலா. 2

இச்சையெழின்மேவியாகி யெவ்வெவரி
னிச்சையபறவெய்துசோதி
பச்சையொருபாதிமேய பாதிமலர்
சைச்சையொளிசருணாசலா. 3

ஈறாடுவாதியில்லா வீடில்சுகப்
பேறுதவுபேர்வில்சோதி
கூறிலொருகூறதாகுங் கூற்றமதி
நீறுபுனையருணாசலா. 4

உண்மையறிவானந்தமா மோவிலருள்
பெண்மையகலாதமேனி
அண்மியெவனுள்ளுமேலு மாடல்புரி
திண்மையெறியருணாசலா. 5

ஊழியுலவாதசோதி போர்மூன்று
பாழுனிலவாதசோதி
ஆழியருளானசோதி யற்புதநல்
வாழிமிருமருணாசலா. 6

எட்டுகுணமெட்டுவடிவா யெட்டெட்டு
வொட்டுகலையெட்டுமுடிவாய்
பட்டுமவையெட்டவரிதாய்ப் பாசமறு
சிட்டர்புகழருணாசலா. 7

ஏகவொளியாகிநின்றே யெண்ணிலக
னேகவெளியாவெதிர்ந்தும்
ஏகவொளியென்றுகண்டா லாங்குசிவ
யோகவெளியருணாசலா. 8

ஐந்துகலையைந்துபரையா யைந்துபொரு
ளைந்தாறைந்துதொழிலா
யைந்துபொறியைம்புலனுமா யாங்கரிய
விந்தைபெறுமருணாசலா. 9

ஒன்றேமுடிவாண்டதென்று தோங்குமொளி
யன்பருடதாமதென்று

நின்றோர்களுள்ளமலர்மே லிந்தநட
நின்றாடுமருணாசலா. 10
ஓசையொளியூடகந்த மாதிசுவை
யாசையகலாதகன்ற
பூசைபுரிவார்கடம்மைத் தன்னுளூற
வாசைபுரியருணாசலா. 11
ஔவியமவித்தவருளோ டார்வமிகு
செவ்வியமெய்ஞ் ஞானவொளியே
எவ்விருளுமென்றுமணுகா வேகாவி
திவ்வியநல்லருணாசலா. 12
அஃகேனமிருமைமருவித் தன்னில்லை
அஃகாதுகாட்டுமரபே
எஃகார்மெய்யறிவையொன்றி யெந்நாளும்
அஃகாதெழருணாசலா. 13

சகளாங்கம்.

கட்டுமறையாகமாதி யாவுமள
விட்டுமுணராதசோதி
மட்டுமலர்பொய்கைகாழி பிள்ளைவிரல்
சுட்டினளவருணாசலா. 14
ஙப்போ லிருந்தினமெலாங் காசற்ற
மெய்ப்போதமருவுகொண்டைச்
செப்பாதுசெய்துகாட்டுந் திருவாமூர்
வைப்போதுமருணாசலா. 15
சத்தாதிதத்துவங்கோர் முத்தர்களும்
பித்தாகிநிற்பவஞ்சீர்க்
கொத்தாருநாவலூரன்கூர்ந்து
பித்தாவெனருணாசலா. 16

ஞமலியெனத்தனையிகழ்ந்து நின்னைநினை
கமலவயல்வாதவூரன்
முமலமறமொய்க்குருந்தின் நீழலமர்
விமலகுருவருணாசலா. 17

டம்பமுதலாவருபா நியநெறி
வம்பிலமிழாததூயார்
உம்பரகலாதமைத்தா யும்பர்வளர்
செம்பொனொளியருணாசலா. 18

இணங்கிளவனத்தனக்கோங்.கேந்திய
றணங்கிடையனைக்கலர்ந்து
மணங்கமழ்தவின்றிருந்தாற் கண்டுனை
வணங்கவெலவனருணாசலா. 19

தங்கோத்ராமதித்து வாங்கிருவர்
பொங்கமர்புரிந்தவந்நா
ளங்கமெரியங்கிபாகி யனைபரக
மங்கவெழுமருணாசலா. 20

நன்றுதமதிகொன்றை தும்பைநாறியக
ரன்றைதவனிநாககல்லா
ரந்தமில்நூரண்டவாறு மாவலொட
னரிந்தமுடியருணாசலா. 21

பந்திவிரிமலரைச்சங்கனை பைங்கமுழி
வெற்றிவிடேமணிமாரனை
வெற்றிபெறவெகுளாதெழும் வீரவெரி
நெற்றிவிழியருணாசலா. 22

மன்றுபுவிமுன்றிமூழும் வஞ்சவினை
பொன்றுமுதன்முன்றபுரிசை

நன்னையொருவாதொருக்கே சாம்பர்புரி
புன்னகையினருணாசலா. 23

யட்சபதியெந்தைநின்பா னீங்காத
பட்சமதிதோழனன்றோ
பிட்சைபதியென்னசெவிழி லக்குமணி
கட்செவியினருணாசலா. 24

அரவணையணுகிதேவ ராவியதா
காவணையவெய்துமாலம்
வரவணையவாங்கியுண்ட கண்டவெழி
விரவணையுமருணாசலா. 25

இலவங்கனிகாத்திரங் கேழைசுக
முலவுஞ்சுகம்மதென்றும்
பலவங்கனிசுகமிதென்றும்மருளை
நிலவங்கையருணாசலா. 26

வஞ்சகமிஞ்சிடாது கஞ்சன்முத
லெஞ்சமராஞ்சநாளும்
துஞ்சுமவாங்கமாலை மார்பினணி
விஞ்சுமொளியருணாசலா. 27

அழகுதிகழிருடிமாதர் கற்புவலை
கழலவரைதுகில்கள்கண்டப்
பொழுதறவாழலதோம்பி யேவுசின
வழுவையுரியருணாசலா. 28

இளமைகழியாதசெல்வ மெய்தவொரு
வளமைமுனிபாலனார்தம்
வளமையுறவந்தகாலனுயிர்தங்கு
முளரிபதவருணாசலா. 29

அறவடிவமானவிடைமே லன்பரருள்
பெறவடிவமாகிவருந்
மறவடிவமானமுயன்மே னடனமிடு
திறவடிவெனருணாசலா. 30

அனகமணிகனகவெளியே யன்பின்மிகு
பனகமுனியொடுபாற்கடல்
தனகமிகமகிழவுண்டான் றனைதொழு
கனகவடியருணாசலா. 31

சகள நிட்களாங்கம்.

கற்றருமறியாநலங் கல்லாது
பெற்றரு மதிவள்ளலுக்
குற்றுபுரிந்துநீகோலக் காவிலொளிர்
பொற்றளமருணாசலா. 32

கான்றுதனீற்றினரையே கஞ்சமுகி
டோன்றுதடமோடுதென்றற்
போன்றகுளிர்செய்பவப்ப மூர்த்தியினை
யேன்றுகொளுமருணாசலா. 33

பின்னமுலைவன்னவொயிலாள் கீதமதி
பன்னமுனிதன்னின்மொழியாள்
பெண்ணினமுன்னிவென்று மாரூர
னன்னவருளருணாசலா. 34

கொடவுருவோடாடிக் கிதமரு
போடுகுழமிக்குநேரே
தோமறவாத வூரற் காடல்பல
கூடல்விளையருணாசலா. 35

குருவிற்கசங்கமக்கட் கன்புறுவர்
திருவக்கம்விக்கமென்றால்

சருவங்கடந்ததற்கே திருவொன்று
வுருவெங்கேயருணாசலா. 36

குருஸ்வரூபம்.

கூடனெடுமாறனுரை மூடுமம
ணீடுமிருள்காடுவாட
நீடுமருணீறதாகி நேசதற
ஆடுமொளியருணாசலா. 37
கெடிலநதியதிகைபதியாற் கன்புரி
துடிகொளிடைதிலதவதியார்
வடிவையடைந்துரைநல்லரசை யாண்டவருள்
பொடிவடிவமருணாசலா. 38
கேட்டவுடனப்பர்நாம மெய்ப்பொருளுந்
தீட்டுமதியப்பூதியார்
வாட்டமறவாகீசரை வந்தொன்றி
யாட்டகுரு வருணாசலா. 39
கைம்மாறுகருதாச்சிவ ஞானமழை
பெய்ம்மாதுதன்னையேவி
பொய்ம்மாறப்புகலியரசை யாண்டகுரு
மெய்ம்மார்க்கவருணாசலா. 40
கொங்கைமுகிழ்பால்சுரப்ப கூர்ஞான
செங்கதிருதித்தவன்றே
மங்கையர்க்கரசி பாண்டிமாதேவிக்
கங்கைகொளிருமருணாசலா. 41
கோளருகவினவிருளைக் கொள்ளைகொள
மூளுமருள்ஞானவொளியே
நாளுமதிஞானசற்கு லச்சிறையை
யாளுமதியருணாசலா. 42

கௌவினிமையாழ்முரியம் பதிகமறை
செவ்வி தினருந்துசெவியான்
திவ்யநெறிபாணனுரை யாண்டவிசை
தெய்வகுருவருணாசலா. 43

சந்தநிறைந்த வொளியெ சுந்தரர்சு
தந்திரமிலாதவெளியே
வந்தநெறிக்கணிற்பா ரேலைபணி
தந்திரனருணாசலா. 44

சாத்திரமாதாந்தவுண்மை சம்பந்தர்
சாத்திரமடைந்துணர்த்தி
சித்திகணாதர்தம்மையாண்டபர
மார்த்தகுருவருணாசலா. 45

சின்மயானந்தமூலஞ் சிரநந்தி
தன்மயானந்துணர்த்தி
தன்மயானந்தமூலன் றனையாண்ட
வின்மயானருணாசலா. 46

சிவராப்புனையும்வெளி சோமாசி
மாறனார்க்கருளமேவி
நிற்றச்சுந்தரனுவாய் நீடருட்
பெற்றவருணாசலா. 47

சுழலைப்பெருச்சுரும்பர் சோலைபெரு
மிழலைக்குறும்பனுரை
மழலைச்சொற்பாவைகேள்வன் வாய்ந்தபத
நிழலைச்சேவருணாசலா. 48

சிவலிங்கஸ்வரூபம்.

திக்கழுதார் தில்லைவாழ மந்தணர்கள்
பூக்கண்முதல்கொண்டோரும்

ஊக்கமுளபூசைகொண்டாம் காடல்புரி
ருக்கவடி வருணாசலா. 49

செப்போதிளங்கொங்கையே யோர்பாலி
ருப்பாயமேனிதன்னை
முப்போதுநீண்டாருந் தீண்டுமழல்
வெற்பாகுமருணாசலா. 50

சேமவருளுள்ளசீலக் கண்ணப்பர்
நேமமறிவானினைந்தே
சோமவிசோதிவிட்டியே சோரிசொரி
காமர்வடி வருணாசலா. 51

சைவமுணர்சண்டேசனார் தாதையடி
கொய்துமதுபாதகமென
தெய்வதருளிசனடியார்க் கேயிறைமை
செய்தவருளருணாசலா. 52

சொக்கவெளிநீறுபூசஞ் சோதிசிவ
அக்கமணிமாலைபூணும்
மிக்கசிவநேசநெஞ்சார் திருநீல
நக்கர்பணிவருணாசலா. 53

சோராச்சிவானுபூதி தோன்றியுளம்
நேராத்தெரிந்தோர்புத்தர்
சேராநெறிந்தகல்லே லூமலரி
னேராக்கொளருணாசலா. 54

கோயில்.

சௌனகாநகமுனிவருஞ் சாற்றரிய
மௌனவானில்லவாயிலார்
கௌனவானில்பூசலார் புரிகோயி
லிவனவாவருணாசலா. 55

தந்தைமொழிபற்றவதிபா ளின்றவனை
ரத்தவிழியுற்றவளவன்
பத்திவழிஙாவலடியிற் பூசைபுரி
சுத்தமுதலருணாசலா. 56

தாவில்பொருள்கோவையோதித் தமிழ்மன்னர்
மூவர் தருபொருள்கொடன்பின்
ஆவலொடுகாரியடிகள் செய்கோயில்
தேவிவளருணாசலா. 57

குளம்.

நின்டிநற்றண்டியடிகள் செய்பொய்கை
கண்டழுக்காறுகொண்ட
மிண்டுநெஞ்சமணர்வெருவுதண்டிக்குக்
கண்டருளருணாசலா. 58

அ பி டே க ம்.

தியபுரிகொள்வலிக்ற சேனைடிது
காயபசியான்மெலிந்த
தூயசிர்புகழ்த்துணைசெய் அபிடேக
நேயசீரருணாசலா. 59

அரியவெளிபோவனும் பென்றவொரு
பெரியகுலனக்குறை
யெரியிலைவறுநிலத்தன் கேன்றபெருங்
கரியவெளியருணாசலா. 60

புட்பம்.

தாம்பணிகையென்னவன்டேன் றளிதுள்ளித்
தேம்பணிசெய்மாலைசெய்த
பாம்பணிகள்பாதவணிபா முருகவடி
தாம்பணிசெயருணாசலா. 61

தூபம்.

தெங்குதிரள்சோலைகடவூர் திகழ்மறையர்
மங்கிலியமாறிக்கொணர்
குங்கிலியதூபமூரல்பு திருமேனி
யங்கனிமிரருணாசலா. 62

தீபம்

தேசுருவமானநிற்கே திருவொற்றி
வாசர்தனவணிகருதிரம்
பேசுதிருவகலிலூற்றித் தீபமிட
வீசுமொளியருணாசலா. 63

தையலோர்பாகநின்னை வாதபுரி
ஐயர்நீறுறுதிபெறும்
மெய்பவாசகம்விளக்கு நமிநந்தி
ஐயர்தொண்டருணாசலா. 64

தொண்டைவாய்க்கெண்டைவிழியா ளோர்பாதி
பிண்டவான்மதியினானே
தொண்டவாமண்டலானே புற்றிபம்
கொண்டைவானருணாசலா. 65

நெய்வேத்தியம்.

தோடமதாதற்கொலையெனு மறையாதி
பாடவறுசெய்ததாயர்க்
கிடவனிலாதிலங்கு மின்பவொரு
வீடருளுமருணாசலா. 66

தௌவைமகவாதிசுற்றஞ் சிவசொத்தை
வௌவுமபராதநீப்பான்
வெள்ளியவாவிவாட்கி கோட்புலியென்
செவ்வடிகளருணாசலா. 67

ஸ்தோத்திரம்.

நல்லோரைசருத்ரபா ராயணமதனை
யல்லொடுபகலுமாறு
தெல்லோருமகிழ்வோதும் பாசுபதி
நல்லோரையருணாசலா. 68

நாடவர்கண்மகிழுமைந்தன் முடிசூடி
பீடுபெறவரசுநல்கி
பாடறலமாலைசெய்தா ரையடிகள்
காடவர்கோனருணாசலா. 69

நித்தியவநித்தியந்தேர் வதுவுற்ற
சத்தியநற்சேர்பெருமான்
பத்திபெறுமாலைதமிழ்க் கருடந்த
வுத்தமாவருணாசலா. 70

இசை.

நீதானென்றுதெவுயிரும போதமயக்
தானைத்தவிர்த்துநிற்ப
வானந்தவேறாதவாரைக்தெழுத்
தானுபாருணாசலா. 71

சிவாக்கினி.

நன்னியமெய்ஞ்ஞானவிழி யானேக்கரிய
இன்னியசிவானலம்வளர்
புன்னியசிறப்புடையார்பாற் போகமருள்
தன்னியநலருணாசலா. 72

சிவபத்தி.

நான்முறையதித்தசில ஞேர்புமன
யான்மதுரையாண்டசோலன்

தேன்மொழியாளையமிழா மூர்த்தியடி
யான்மருவுமருணாசலா. 73

நெற்றிவிழியுற்றபெருமான் குஞ்சிபத
தத்தைமுடிவைத்துமுடியாய்
மற்றுலகளிக்கபெருமான் கூற்றுவனொன்
நற்றவர்கொளருணாசலா. 74

நேர்பெறமிலாவுமொளி நீள்வாரி
யேர்பெறமுதற்படைத்த
பேர்பெறுபொன்மீனெறிற்கின் தநிபத்தர்
சீர்பெறுவ் சருணாசலா. 75

வயிராக்கியம்.

நைந்துருகுசிந்தையவனை மேயர்குடி
வந்தவதரித்தநேயன்
நொந்துமனமாழ்கபெண்பாற் றாதுசெல
லந்தமறுவருணாசலா. 76

நொச்சியகுச்சிபுனைவாடுபெச்சவிடை
கச்சுமுலைமச்சவிழியாள்
கைச்சிதைசெருத்துணையனர் தம்மைமிக
மெச்சியாளருணாசலா. 77

நோன்பெனல்கொலாமையன்றேவதுசெய்த
வூன்படையெறிபத்தனர்
வான்படமாதியோர்கள் வாழ்த்துபதந்
தான்பெறநல்கருணாசலா. 78

பங்கயன்சிரமரிந்தாய் அதுகண்டோ
விங்கொருபெண்மூக்கரிந்தார்
தெங்குகார்திகழுயாரூர்ச் சேர்கழற்
சிங்கர்கரனருணாசலா. 79

சக்கமஸ்வரூபம்.

பாடறமடக்கைதபசமெய்த் திண்டாது
விடறடாத்துமொருவர்
நாடறியக்கூடவருநின் வேடவித
ஆடலதெலருணாசலா. 80
பிறர்மனை புகாமையதனின் மிக்கதொரு
லறமதிலையென்றதாமே
மதமறுகுபற்பகைமனை கைப்பற்று
மறவாராருணாசலா. 81
பிடைகொடுவாடுமிளையான் குடிமாறன்
விடுவடுபாமமடையா
நிடுபசியென்றமுளைநெல் லமுதாண்ட
வாடலதெனருணாசலா. 82
புன்புலியமென்றமறியார் புனிதமுறு
நன்புலியபெற்றமறியார்
மன்பொலியும்மெய்ப்பொருளனு வந்திட்ட
தென்பொலிவமருணாசலா. 83
பூண்டசிவவேடர்த்தொழாச் சுந்தரனு
மாண்டசிவனும்புறகெனக்
காண்டல்புரிமிண்டனை யன்பினொடு
மாண்டதேவனருணாசலா. 84
பெண்டினொடுபிள்ளையாதி பிறவுமுள
பண்டமெவையும்பறித்தாய்
தண்டமுறுகோவனமுடைக் கமர்நீதித்
தொண்டரிடமருணாசலா. 85
பேதவிதமறியாதநல் லேனாதி
நாதர்தமையாளவெளிவந்

தேகமுழுறுமேதிலவர்போ லெதிர்நின்ற
போதமதெனருணாசலா. 86

பையராவையொழுத்திர் மாவிரத
லசைவியடர்ந்தரிந்திர்
தையலம்பாலறுத்திர்கஞ்சாற
மெய்யர்பாலருணாசலா. 87

பொன்றுத்திருக்குறிப்பே பொருளென்று
நின்றுதாஞ்செய்வன்றோர்க்
கன்றுதாஞ்செயத்தை மலர்பாறை
யின்றேன்றுமருணாசலா. 88

போய்த்தலையியாடனந்து கைலைமலை
மேய்ப்பரமேசரிற்கண்
டாய்புகழ்பாடுமம்மைக் கொளிமங்கு
பேய்வடிவே னருணாசலா. 89

பௌவமலியுலகிலுனது ஆடல்விழா
திவ்யநகரங்கடோறும்
எல்வமறவெய்துமூர்க்கர் சூதாட
லொவ்வுமது வருணாசலா. 90

மனமொத்ததந்தைதாயர்கறிசெய்து
பினமற்றமாவையூட்ட
அனமொத்தவமுதுசெய்ய வாவுற்ற
தெனமெத்த வருணாசலா. 91

மாற்றலர்தலைக்குவைக்கு மொன்றுசடை
தோற்றொருதலைக்கறுற்று
போற்றெரிபுகுந்துநிற்கீர் புகழ்சோழ
ராற்றலென வருணாசலா. 92

நித்தநியமத்தராமடியா ரியற்சைவ
முத்தரைச்சிக்கமுறைமன்
சத்திரிசப்பொய்த்தவர்க்கே யிருபங்க
வித்தமேலவருணாசலா. 93

மீளவிழிபங்கனடியா ரடிபூசை
ஊனமதுவாற்றமனாவி
யினமுறுமைதந்திட்டார் கலிக்கம்பர்
ஞானமதிதனருணாசலா. 94

முத்தியருளீசனடியார் தம்மையிகழ்
புத்தியுறுவிசர்தனிரா
கத்திகொடரிவரிஞ்சை நகர்வாழுஞ்
சத்திபடியருணாசலா. 95

கூட்டமர்முனைகடந்து முனையற்று
வாட்டமுறவந்தவரசர்
வாட்டமறவாங்கிப்பகைதீர் முனையடுவர்
நீட்டுபுகழருணாசலா. 96

மெச்சுபண்டாரமிவரே யாமென்று
வைச்சசெற்கவருவார்க்கே
மிக்கபொன்னீய்ந்தசிறி டங்கழியர்
எச்சமன்னருணாசலா. 97

மேதினியிலாடைபலநெய் தாதரவி
னிதல்புரிநேசவடிகள்
பாதமலர்பரவுமவரை மெய்ஞ்ஞான
போதமுறுமருணாசலா. 98

மைத்தமணிகண்டனடியே மறவாது
பத்தராய்ப்பணிவருடனும்

நிர்நமன்பொடுபொடுவா ரொடுநின்று
நிர்த்தமிடுமருணாசலா. 99

மொழிமுனைபிறந்தவொளிபாற் சித்தித்தை
மொழிவறவமர்ந்திநின்றூர்
அழிவிறிருவாரூர்பிறந் தாரோடு
மொழிவறநிலருணாசலா. 100

மோகவிருளேகவொளிசால் வெண்ணீறு
ஆகமழுநாகவணிவார்
ஏகசிவபோகமுறுவா ரப்பாற்சி
வோகமெமதருணாசலா. 101

மௌனமகடனைமருவுவா ரிசைஞானி
தவமகடனை மருவுவார்
நவநவசிவாநுபவசாந் தடையடிகள்
சிவமுறுவசருணாசலா. 102

வந்தனைமனத்தில்வைத்தா ளாலால
சுந்தரனைவபற்றிஞற்றுள்
சுந்தரனைமுகத்திலொத்தா ளிசைஞானி
செந்தளிர்மெய்யருணாசலா. 103

வாக்குலகெலாமென்றுசி ரம்பலவர்
ஆக்கியருளப்பெரியசீர்
தேக்கியபுராணமறைவார் செங்குன்றை
பாக்கியமெமருணாசலா. 104

விண்டவர்கள் கண்டதில்லையாம்மிளிர்ஞானங்
கண்டவர்கள்விண்டதில்லையாம்
அண்டவெளியுள்ளுநில்லையாம் பாதமலர்
புண்டரிகமருணாசலா. 105

வீடுவிடவீடுவருமென் றருமறைகள்
பாடமுகமனுபவமொடு
காடவொருதாரிநினைத்தா ணசமில
வீடருள்வையருணாசலா. 106

உற்றதையுரைக்கிறுடனே யுடலின்றும்
அற்றதாறுமென்றவுரைநேர்
பற்றறுசுரூபசுகாய் வந்தென்னி
லுற்றதருளருணாசலா. 107

ஊர்பிறவிதெய்வமொழிய வோமாதி
தேர்புராவிகவசமருள்வான்
நேர்பவருமைலத்தே வெழின்மேனி
யார்பெறுயருணாசலா. 108

வெண்ணீபம்பதியுநித்தார் மெய்கண்ட
கண்ணையெங்குந்தரித்தார்
மண்ணையுமோசையும்போ லத்துவித
வண்ணமென்றருணாசலா. 109

வேணுபுரஞானவள்ளல் வேறுபுரி
ஆணவமறுதவரையும்
பேணிதிருவானமருளுந் காருண்ய
மானுருவாருணாசலா. 110

வையமொடுவானமுதலா மற்றுளவுந்
தெய்வமெனல் சைவநெறியென்
றையமறவோதிப்புகலூர்ச் சிவலிங்க
மெய்யுறவாருணாசலா. 111

தண்டெலைக்கூருமாவ மொளிர்திங்கள்
வெண்டலை இபாலையணிவோய

அண்டரேற்றுரூரானை யானைமிசை
கொண்டருளையருணாசலா. 112

ஓங்காரவுட்பொருள் வைத்தேறிப்
பாங்காநின்றோ டொன்றினர்
நீங்காதநெறிவாசகர் நின்னருளி
னுங்காணுமருணாசலா. 113

ஔதார்யவருளும்வாழி யானந்த
ஔதார்யவடியர்வாழி
ஔதார்யவருணைவாழி சந்ததமும்
ஔதார்யவருணாசலா. 114

அருணாசல அக்ஷரமாலை

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

மகாவித்வசிரோமணி

கா. ஸ்ரீபாசோஜப்பிள்ளையவர்களியற்றிய

அண்ணாமலையார் வண்ணம்.

எழுதரிதென்றல்.

தனத்தான தனனதன தனத்தான தனனதன
தனத்தான தனனதன தத்த தனனா
தனனதன தானதான தனனா.

சிலைக்காம னுடலெரிய விழித்தாடல் புரிபரமர்
செருக்கால னுயிரை யுண்ட சானூர்
மலர்ப்பாவை வருசகல கலைப்பாவை தொழுபசிய
மயிற்பாவை கவுரியொரு பங்கி லுறைவார்
சினத்தாறு மிகவு மெதிர் விழித்தாறு முனிவிரொடு
சிரித்தா ரழல்வடிவு கொண்ட பரனார்—
அரவு முடியேறு நீடுறையார்
திருக்கோயிற் றிருவதிகை திருச்செய்ஞ திருமருக
றிருத்தோணி திருவரங்க வஞ்சி பழையூர்
திருச்சேறை தருமபுர மறைக்காடு திருமயிலை
திருக்கோவ லிந்நகர மன்பில்கடவூர்
திருக்காவை பொதியமலை கழிப்பாலை கயிலைமலை
தெளிச்சேரி யிடைமருது தஞ்சை வழுவூர்—
சுழியல் பனைவாயில் கூடலுறைவார்
புலித்தோலி னுடையழகர் பலிக்கேகு நடையழகர்
பொடிப்பூசு முதலழகர் செங்கைமழுவார்

நெருப்பாய வரும்வழியின் மயிர்ப்பால மெனுமனதி
னினைப்பார்கள் வினைக்கிரயு மெங்கள் பரனார்
புயத்தோடு கொடியவரை யெடுத்தானை வெருவியொடு
புடைத்தானை புரிமையயலி கொண்ட திறலாக்—
குமுதமலர் மாலை சூடுமிடையார்.

புகைப்போல வேழுபடன் முகிற்கூட மிடறிவிழு
பொழிற்கூடு வளர்கமுகு நின்ற நிலையே
குருத்தோடு மிடறொடிய முடத்தாழை விரியவெதிர்
குதித்தோடி வருகயல்க டென்று வயல்சூழ்
புகழ்ச்சோண கிரியிறைவர் விடைப்பாக சமரர்விழி
புகைத்தேயி விருகைதொழு மயங்கி வடிவார்—
கடவுளை யெனுவி போறுமயிலார்.

மலைப்பார மெனவளரு தனப்பார மெழுதிடினும்
வரைத்தோடு பெருகுணமி சண்டும் வருமோ
விருப்பான கரியகுழ லிருட்போல வெழுதிடினு
மிருத்தேறு வரியளிமுழ ரன்று வருமோ
மதர்ப்பான வினைவிழிகள் வடுப்போல வெழுதிடினு
மடப்பார்வை யிருகுழைக டந்து வருமோ—
குழையெழுதி னூசலாடி வருமோ.

மலர்த்தாளை வனசமலர் தனைப்போல வெழுதிடினு
மலர்ப்பாய லனைமென நடந்து வருமோ
வுருப்பான நிலகநுதல் விறுப்போல வெழுதிடினு
முவப்பான குறுவியர் விரும்பி வருமோ
வணிக்கோல மிடறுகமு கினைப்போல வெழுதிடினு
மரப்பாவை யுருகுமிசை யின்பம் வருமோ—
விரலெழுதின் வீணை பேசவருமோ.

இலைப்பாறி யிறையுமென தசைப்பாக வெழுதிடினு
மிதைப்போல வொசிவொடுத எர்த்துவருமோ
வனப்பேறு கிளிமென மலித்தோள்க ளெழுதிடினு
மயிர்க்கால்கள் புளகித மெறிந்து வருமோ
யிதழ்க்கோவை யதனைமிகு சிவப்பாக வெழுதிடினு
மினைப்பான பொழுதமுது விஞ்சு தருமோ—
உகிரெழுதின் மீதுலாவி வருமோ.

எழுத்தோடு முறுவன்முலை நகைக்காக வெழுதிடினு
மெதிர்த்தாடு புலவிநகை யிங்கி வருமோ
மதிப்பான வுடலையொரு கொடிப்போல வெழுதிடினு
மயிற்சாய லொரு சிறிது தங்கிவருமோ
எடுத்தாடு படமெனவல் குலைப்பேணி யெழுதிடினும்
இதத்தோடு மழுதூறி கொண்டு வருமோ—
கிழியெழுதி னேதுலாபமூ ரையீர்.

ஆர்வமொழியுரை.

கருட ளேடு மற்சமாமை கமல மோட முற்காங்
காட்டி லோட மூன்றி ராமர் கார டக்கி யோடவே
மருளிவந்த சிங்க மோட வாமன் வெள்ளை பாறவே
வஞ்ச மான கன்ன ளேடு மார னீறச் சேனனு
மிருவி ளேடு நூண்டகந்த னேக்கி யோட வென்றவர்க்
கிறி லாது சிவன் வைத்த வேந்தல் யாவன் வேதமே
யருளு மந்த முதல்வன்யாவ னருளைகண்டு வாழ்மினோ
வார காதி மூலமென்ப தறிகி லாத மாக்களே.

—

சிவமயம்.

திருக்குருகூர்

ஸ்ரீமத்-ஞானசித்தசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருவண்ணாமலைப் பதிகங்கள்.

அறுசீர் விருத்தம்.

திருவருட் சகாயம்.

சிருட்டிசெய் தொழிலானோடு செங்கண்மால் சினமுந்தீர்க்கும்
பொருட்டினு லழலார்மேனிப் பொருப்பென வண்டமுட்டித்
திருட்டினே னுருவங்கொண்டு ழேப்புகுங் கள்ளர்க்கன்பாய்
அருட்டினைத் தீர்த்தன்னோங்கு மணியண்ணா மலையுளானே. 1

துலங்குதன் னடியருள்ளந் துரிசறச் செயும்பல் தீர்த்தம்
இலங்கிடு மழகுமிக்கோ ரிருக்குநற் குகையுமன்னோர்
நலங்களும் ஞானயோக நாட்டமு நிறைந்துளோங்கும்
அங்கல்செய் தருளுஞ்சோதி யனியண்ணா மலையுளானே. 2

தவமுளோர்க்கருள்வேதண்டச் சம்புநின்னிடத்தில்மேவப்
பலமிலாப் பருவதக்கோன் பக்கல்வந் துதிதபின்னர்
கவரிசே ரறக்கன்றன்னைக் கால்மிதிர் தடங்கச்செய்தும்
அவனியோர்க் கருள்செய்தோங்கு மணியண்ணாமலையுளானே.

திங்கள்செஞ் சடையுமோர்பாற் றிருமுடிதுலங்கக் கையிற்
கங்கண மிலங்கக்காலிற் கவின்சிலம் பலம்பவன்பர்
சங்கரா வெனநின்றேத்தத் தாயெனக் கிருபைநல்கி
அங்கமொன் றானசோதி யணியண்ணா மலையுளானே.

பச்சிலை பூக்கள் கொய்து பாலகை யிருவர் தேதாம்
நச்சுவாய்த் தாருவாசர் கல்லிய சாபமெய்தி
வச்சிராங் கதனுல்முன்போல் வாழவே செய்வித்தாய்
அச்சுதன் பணியுஞ்சோதி யணியணா மலையுளானே 5

இல்லாமை யென்றுசொல்லா திரவர்க்கு மின்பமீந்தும்
வல்லாள வரசர்க்குற்ற வருத்தமுந் தீர்த்தன்றுள்
கல்லாலி லிருந்தமைம்பர் கருத்தைவிட் டிடாதின்பாரும்
அல்லாதுன் னொருங்குஞ்சோதி யணியணா மலையுளானே. 6

புளகமென் றசரன்செய்த புன்னரிய பொன்றுவிக்க
குளகன்மா லயனுக்காணக் கூடினன் மிகத்தன்னில்
பளகமெர் மேனியாமேயோர் பாதியும் பச்சைபாகி
அளகுநாட் சோதியான வணியணா மலையுளானே. 7

கரதல மலர்கொண்டேத்தன் கழல்தொழு மரசன் முன்னாள்
சுந்தரன் மங்கைமேவ லுழிதிகைப் பயத்தால் கன்னாப்
பித்தகத்தன் முகம்வெறுக்கிப் பின்புதன் னில்லமிற்சேர்த்த
அரகர வருளையேவு மணியணா மலையுளானே. 8

தென்கமழ் சோலைப்புன்னை சிவிகை சிறப்புதிருக்கும்
வான்களி யாதியல்வாய் வனங்களென் டிசையுமார்ப்ப
மான்றட வியுயிர்க்கோங்கு மலரயன் மனத்திகைப்ப
அன்றழ லாகுமேனி யணியணா மலையுளானே. 9

மணக்கமழ் மலர்கொண்டேத்தும் வானவர் வாழ்வேயோகோ
குணக்குறக் குன்றுமேவ கொழுந்தைக் குன்றிலுந்த
பிணக்கிய பிரமருகோர் பெருங்குறும்பர் தமையங்கோர்
அணைக்குதிர்த் தருள்செய்கோத்த மணியணா மலையுளானே. 10

திருவருட்சகாயம்.

கலிநிலைத்துறை.

திருவருட்சகாயம்

சீதப்புனலும் மதியுஞ்சென்னி சேர்த்தவனென்
போதத்தொளியாரு மண்ணாமலைப் புண்ணியனின்
னீதத்துடன்வாழ் பதினெண்கணம் நின்றுபோற்றும்
பாதத்தினிலென் றன்னையும்வைப் பண்ணுவாயே. 1

தேவர்மொழியாரு முண்ணாமுலைச் செல்வியோர்பால்
ஆறுபழல்போலு மண்ணாமலை யங்கணையான்
முற்றுகவுன்ற னடிக்கேவாச் சார்புமில்லேன்
மாறுமையாக் கிரசந்தோங்கிய வள்ளலேயோ. 2

தண்ணார்மதி போலு முண்ணாமுலைத் தாயுமோர்பால்
அண்ணாமலை யாவழுமேற்கு மருள்செய்கண்டாய்
எண்ணாதடியே னெனக்கேதெனினி யேனுமின்றன்
பண்ணாருனைப் பாடிநின்றிடப் பணித்தனையே. 3

தேடுமயன் மாலறியாத் திருப்பதத்திற்
பாடும்படி யாகவென்றன் னுட்பதித்தநல்சீர்
கூடும்படிக்கு மருள்செய்யக் குலவிமன்று
ளாடும்படி யானதயாபர வண்ணலேயோ. 4

உன்னும்பொழு தேயுளத்தோங்கிய வுத்தமயான்
மன்னும்படி யார்க்குமண்ணாமலை வாதனைவான்
மின்னும்படி யாம்பிறைவைத்தொரு மெல்லியார்தம்
பொன்னும்பதம் வைத்திடவுஞ்சிரம் பொறுத்ததேயோ. 5

மானத்துடன் மாலயன்போரில் மயங்குகின்ற
வானத்தவர் விஞ்சையராதி மகிழ்ந்துளோங்க
ஞானக்கன லாகுமண்ணாமலை நாதனையா
மோனத்துரு வாயெடுத்தேத்த விளங்குவோனே. 6

அன்னப்பறவை யுருக்கொண்டவ் வயண்டமுட்டி
உன்னப்பெரு வேதனமுள்ள முடைத்துளோங்கி
என்னப்ப முடியறிந்தேனென் றியம்பவங்காள்
சின்னப்படச் செயுமண்ணாமலைத் தேவனேயோ. 7

மற்றங்கரணங்க ளெலாங்கடந் தோங்கிமன்றுள்
போற்றும்படிபாயடிபெற்றருள் புண்ணியாயான்
சாற்றுந்தமிழ்ப் பாவும்நின்றுளிற் றரித்து ளன்பாய்
ஆற்றும்படி வருகவண்ணாமலை யாதிபே. 8

வாமத்தனில்வாழு முண்ணாமலை மங்கையோர்பால்
தாமக்கமழு மலர்க்கொன்றைச் சடையுளாநின்
நாமம்புகழ்ந் தேத்துமண்ணாமலை காதனேமேல்
–மம்மறு வேறுமிலாதருட் சேர்நிபானே. 9

படியாரித யம்பதிபாது பணிந்துளோர்க்கும்
அடியார்நடு வைத்தவண்ணாமலை யப்பனேவெண்
பொடியாமத ரைலட்டசித்தி பொருத்திடாயேல்
முடியாதினி பேறுநின்றனருள் மொழிந்திடாயே. 10

திருவருட்சகாயம்

எழுசீர் விருத்தம்.

திருவருட்சகாயம்.

உவப்புறுமாதிப்பெருப்பதக்கனியே
யுள்ளம்வாழமுதேயென்கோ
தவப்பெருந்தகை யோர்க்கருட்பதமளிக்குஞ்
சாமியேசாமியேயென்கோ.

நவப்பெருஞ்சுருதி நல்கிடக்கிடைத்த
ஞானபோதனமுதலென்கோ
தவப்பெருநிலையர்க்கருள் புரிகின்ற
சோணமாசைலநின்றனையே. 1

நிறைவிளாவமுதக்குழம்பெறுங்கடலே
நிலவுஞ்சுளிரிலையனே யென்கோ
குறையெலாந்தவிர்க்குங்குணமுகிலென்கோ
குளிர்ந்தவெண்டிங்களேயென்கோ
சிறையெலாங்கடந்திந் திருவடிக்காளாய்ச்
செய்திடுஞ்சித்தனேயென்கோ
துறையெலாங்கடந்தோர்க்கருள்புரிகின்ற
சோணமாசைலநின்றனையே. 2

அன்றுதொட்டடியே னகம்வளரமுதே
யண்டவாவாண்டவாவென்கோ
மன்றுனின்றோங்கும்வரதனேயென்கோ
மன்னுமாருயிர்க்காசென்கோ
நன்றருட்டலையளிந்நாளினிலெனக்கும்
நல்கியநண்பனேயென்கோ
தொன்றுதொட்டுளோர்க்கருள்புரிகின்ற
சோணமாசைலநின்றனையே. 3

கணைநிகர்கலைமாமதியமதுதவிற்
கனல்படக்கலந்தசீரென்கோ
இலையிலாதெழுந்தவின்னமுதத்தனி
விளங்கியசோதியேயென்கோ
பனையெனப்பருத்தேன் செய்பவமெல்லாம்
பரிகரித்திடுமருந்தென்கோ

துணைபெறுமடியார்க்கருள்புரிகின்ற
சோணமாசைலநின்றனையே. 4

எடுத்தாற்பதத்துமொளித்திரோதத்
தியற்கையிற்றுஞ்சகமென்கோ
தொடுத்தத்துவரின்பபக்கினைத்தவிர்க்க
கிளம்பியபானுவேயென்கோ
அடுத்தடுத்தெனைக்குளத்தினைவிளக்கு
மருட்பிரகாசமேயென்கோ
தொடுத்தநல்லன்பர்தமிழினுக்கிரங்குஞ்
சோணமாசைலநின்றனையே. 5

நோக்கமேவிருப்புமுனிவர்கட்கருள்செய்
முக்கணாமுக்கணாவென்கோ
சோக்கருந்திரங்கிக்குணமந்தபருவந்
கொற்றவாகுமறைகற்றென்கோ
எக்கமேயுடையபேற்றின்னருள்புரியு
மெந்தையேயெந்தையேயென்கோ
தாக்கமேயகற்றுஞ்சுத்தர்கட்கருளுந்
சோணமாசைலநின்றனையே 6

உய்வுறுதடையையுன்றுவோர்க்கினிதா
முன்னையேயுன்னையேயென்கோ
தெய்வுறுதன்பர்க்கிரங்கிநன்னிலமேற்
சிறக்கவருள்பவனேயென்கோ
மய்வுறாசத்திருவணர்விடைத்தரும்பும்
வடிவமேவடிவமேயென்கோ
நோய்வுறுதெனையுந்தொழுதிடம்பணித்த
சோணமாசைலநின்றனையே. 7

பதியெலாங்கடந்தபரம்பரவெளியிற்
பரவியசோதியேயென்கோ
சதியெலாந்தவிர்த்துத்தன்மையேயருளுஞ்
சம்புவேசம்புவேயென்கோ
கதியெலாங்கடந்துங்கருணையிற்கனியுங்
கன்னியர்க்குறுசுகமென்கோ
துதியெலாம்பெறுமெய்ச்சுத்தர்கட்கருளுஞ்
சோணமாசைலநின்றனையே. 8

வாக்கும்மனத்துமதியினும்வயங்கி
மலர்ப்பிணிபகற்றுமன்னென்கோ
நோக்கும்போதுநித்தநுண்ணறிவென்கோ
நூல்வழிபட்டிடாதருளைப்
போக்குறும்போக்குட்பொருந்திடாதென்கோ
பூரணவத்துவாயுளத்திற்
றாக்குபொற்பாதந்துலங்கவெற்கருளுஞ்
சோணமாசைலநின்றனையே. 9

அலைவிலாதடியர்க்கரியகற்பகமே
யற்புதக்கூத்தனேயென்கோ
உலைவிலாக்கனியேயொழுகிபாசமே
யுலர்ந்திடாச்சோதியேயென்கோ
மலைவிலாகத்தேகிடைத்திடும்ஞான
மாணிக்கமலையதேயென்கோ
தொலைவிலாதெளியேற்கருண்மிகப்புரியுஞ்
சோணமாசைலநின்றனையே. 10

திருவருட்சகாயம்.

திருவருள் வியப்பு.

எண்சீர் விருத்தம்.

திருவருட்சகாயம்.

வஞ்சகமிகவுடையேன் யான்மறந்திடினுமவிய
வந்தருளிபடியர்நடுவாழ்ந்திடவென்றென்றும்
அஞ்சேலென்றெமதகத்திலமர்ந்தபரஞ்சுடரே
அண்டங்களனைத்தையுந்தன்னகத்திலிடையடக்கும்
பஞ்சடிசெங்கமலமலர்ப்பார்வதியோடோர்பால்
படிதருநாயகமர்ந்தபதியேயிக்கடியேன்
நெஞ்சிலுறும்படிநடித்திக்கெஞ்சனூருவாழ்வி
னிலத்திடையுங்கூடிவருந்திலபதஞ்செய்வாயே. 1
சாலமிகவுடையான்யான்தவறிடினும்வலியச்
சார்ந்தருளிபடியர்நடுத்தயிசிவில்வைத்திந்த
ஞாலமதிலஞ்சேலெனகத்திடையுமமர்ந்த
காயநடனயதிலதேவாநகத்திளிடையடக்குஞ்
சீலமிகுந்திரிபாசுந்தரியாளோடோர்பாற்
சேர்ந்தவசிச்சிறியேன்றன்சிந்தமறும்போதுன்
கோலமதையும்முலகிலடிபெனக்காட்டிக்
கோலத்தொழிலேவெவ்வுலகங்கூடாதிக்கருளே. 2
கல்லாதேநாவளர்த்தாரிக்கனியாதேனெனவினுங்
கருணைசெய்திக்கடியருடன்களிப்புடனேயமர்த்தும்
வல்லாளருனையளியன்றிலில்வாழாசே
வையமனைத்தையுந்தன்வயிற்றினிடைடக்கி
எல்லாமாமருட்டலைவிக்கிணங்குபரம்பொருளே
ஏழையனைத்துதிப்பதிந்திக்கொழுந்தருளேப்புரிந்தா
கொல்லாமைபேபுலனிற்குடிகொண்டிங்கேகாக்கும்
குணமதனிலென்னாளுங்கூடவருள்புரியே. 3
மயக்கமுறாம்வஞ்சகர்த்துள்மதிப்பறியாப்பெரியேன்
பட்டிருப்பவந்தருளியபயனத்திடையுங்காட்டித்

தியங்கமுறேலெனக்கிருபைசெய்தருளுஞ்சிவமே
திருவடிக்காட்கடையிலெவர்ஞ்செய்தருளுமுதல்வி
வியக்கமணிவன்றிடத்துமாநடஞ்செய்விமலர்
விருப்பமெலாமருள்பவ வெவ்விருப்பமதின்படியும்
செயற்குரியோயிவ்வுலகோர் தீத்தொழிலாங்கொலையைத்
திருவருளாக்கினையதனாற்றீர்த்தருளுவாயே. 4
கெடியபகைக்கோர்முதலாநெஞ்சமுனைந்தென்பால்
நிமிடமதற்குள்ளருளினிலையிதெனக்காட்டி
அடிபணியும்பேறெனக்கிங்கன்புடனேகொடுத்த
வாசேயிவ்வண்டபிண்டமனைத்தையுந்தன்னடிக்கீழ்
பொடியதனாலேபடைத்தபூங்குழலாளோடெப்
புவனமுறுமடியர்கள்பாற்புதுமைசெயும்புனிதா
கொடியதொழிலாங்கொலையிக்குவலயத்தோரியற்றுக்
குணமருளிபடியன்மனக்குறையகற்றுவாயே. 5
துரும்பினிலுஞ்சிறியேனோர்பொருளெனவந்தருளிச்
சொலற்கறியாநிலையிதெனச்சொல்லடியார்பாற்
பெரும்புகழாய்வாழவைத்தபெருமாயிவ்வண்டப்
பிழம்பையெல்லாங்கொண்டமுதற்பெருந்தகையாளுடனே
விரும்படியார்க்கமுதமிகவருள்வெள்விடையோய்
விண்ணிலுமிம்மண்ணிலும்யான்வேண்டுவரமான
தொருங்குபெறக்கருணைசெய்தெவ்வுயிர்க்கொலையமாற்றி
உண்மைநெறியிற்படியவுவந்தருளுவாயே. 6
பார்த்தாலுந்தோடமுறும்பவமுடையேனெனையும்
பண்புபெறநன்குணர்த்திப்பலவடியாரோடுஞ்
சேர்த்தேயென்னுள்ளகத்தேயமர்ந்தருளும்ஞானத்
தெளிவேயெந்நிலங்களிலுந்தேடவரிதான
சீர்த்தமுறுஞ்செங்கமலப்பதமுடையாளோர்பாற்
சேர்த்தவசிச்சிறியேன்றன்சிந்தமதுபோல்

ஆர்த்தருநமிவ்வுலகிலுயிர்க்கொலையைமாற்றி
அனுதினமும்போற்றிசெய்தேனருள்புரிகுவாயே. 7
கற்றதெளிந்தகற்பனையாய்க்கண்டிருந்தவெல்லையுங்
கழலுதற்கேதொண்டுசெய்யக்காட்டியடியார்பால்
அற்புதமாயமர்ந்தாயின்றவஞ்செய்யாருயிர்க்கு
ளடங்காதவருட்டலைவிக்கருணையில்வாழ்பவயான்
பொற்பதாமரைபோலிருந்திக்கருட்பெருங்கிற்றிலோக்கப்
புலம்புகின்றேன்றனக்கிரக்கம்புகழேயிவ்வுலகோர்
பற்பலவாமுயிர்க்கொலையும்பறியாதுன்னடிக்கே
பாடமாக்குமெருட்பயனருளுவாயே. 8
புல்லினைப்பெருக்கேதோர்புல்லதனிற்சிறியேன்
புத்திமகிழ்ந்திடவருமாம்புதுமையையுங்காட்டி
வல்லவர்கட்கின்புறவேவைத்தமணவாளன்
மணவாக்கிறுவணாமங்கையர்தம்முடனே
நல்லவர்கட்கின்புறவெங்காளுமருள்புரியும்
கனிவமலர்ப்பாதாவிக்கலெனுமுலகு
பல்லவருக்கொடுபுரியாப்பயனருளியடிக்கீழ்
பத்திசெய்யும்படிக்கருளைப்பகரவருவாயே. 9
நான்பிரமமென்றுரைக்குநலம்மைமிக்கோர்க்குள்ளே
நடுவாகவிருந்தவென்பாளுடியுமிவ்வுலகில்
வன்மயக்கெல்மகனையென்றருணிலையைக்காட்டி
இன்பமுறக்கூட்டிவைக்குமறையேயிங்கெழில்சேர்
வானிடத்தார்வையகத்தார்வாழ்த்திடுபைங்கிளியாம்
மங்கையொரோடொருபால்மருவிடும்புண்ணியனே
வன்புசியாமாந்தர்கட்கே வுயர்ந்தபதியளிக்கும்
உடையோயன்னவர்களுக்குமுத்திபெறப்புரியே. 10

திருவண்ணாமலைப்பதிகங்கள் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

அண்ணாமலை பஞ்சரத்தினம்.

சீர்கொண்ட செம்பொற் சிலம்பொலி யலம்பிடும் செஞ்சரண கஞ்சங்களும், சித்ரமிகு புலிவதளி னுடையுந்நீற்றணி சிறந்திலங் கிடுமேனியும், கார்கொண்ட விடமுண்ட கண்டமும் மான்மழுக் கருதுகம ருகவஸ்தமும், கங்கையொடு திங்களுந் தங்குமுயர் வேணியும் கனககுழை தொங்குசெவியும், தேர்கொண்ட அன்பருக்கருள் கருணைவிழிகள் சிறந்தவதனமுமிலங்கத், தெரிசன மெனக்கனுதினம் கொடுத்தென்னியவை சித்திபாம்படிமுடித்தாள், ஆர்கொண்ட புயல்பரவுசோலையொடு கழனிக ளமைந்ததிரு வோங்குநகராம், அண்ணாமலைக்கதிப உண்ணாமுலைத்தலைவ அண்ணாமலைத்தேவனே. 1

அஞ்சமிசை வருமயனு மம்புயக்கண்ணனு மமரர்பலரும்பரவிடும், ஐயனேசூலதர கையனே தூய்யநீற் றணிவிளங்கிடு மெய்யனே, வஞ்சமிகு நெஞ்சர்பாற் சென்றுமிகநெந்சியே வாடியோடித்திரிந்தே, வானூலாவீணர்க்கி யுள்ளங்கரைந்திடும் வாழ்க்கையெற் கருளாமலுன், செஞ்சரணகஞ்சம் திறைஞ்சுநய மிஞ்சவருள் தேக்கியே காத்தருளுவாய், செப்பரியவேதமுடி வினினட மிடும் பாத தேசிக விநோதவமலா, அஞ்சமெனு மென்னடைவஞ்சியர்கள் கொஞ்சிவள ரணியாட மிகவிலங்கும், அண்ணாமலைக்கதிப உண்ணாமுலைத்தலைவ அண்ணாமலைத்தேவனே. 2

வடிவமிகு மங்கையர்கள் மென்மலர்க் குழலிலும்வளர் பிடியைநிகர் நடையிலும், மாயமிகு பொடியணிப்பூச்சிலுங் கைவீசுவரிசைமிகு உரிமைதனிலும் துடியெனும் இடையிலும் வன்னமிகு உடையிலும் துப்புவா யிதழ்மொழியிலும்,

சொல்லரிய அம்பைநேர் விழியினுஞ் செப்பெனத் தோன்று மிரு தனமதனினுல கடியவி டவரவின் படநிகர் நிதம்பவி னும் செழுமையிக் கதலிநிகர் தொடையினும் வடிவினுஞ் சிக்கியே கர்ப்பாக்கடத்தனே வாடிடாமல், அடியனுமைபோற்று நல் வாழ்வெனக்கருளியே அஞ்சலென் றாதரிப்பாய், அண்ணாமலைக்கதிப உண்ணாமுலைத்தலைவ அண்ணாமலைத்தேவனே.

சம்பந்த ரப்பர் சுந்தரர் வாதவூரரொடு தண்டமிழ்வல் லபுலவர், தங்கள்துதி பெற்றவர் கருத்தை நிறை வேற்றியே தற்காத்ததுவுமன்றி, உம்பருடனடியவர்கள் போற்றத் திரங் கிபவ ருள்ள மிகுதமிழ் சிறக்க, உற்றவல் விடர்களைந்தரிய சுகபதவியை யுதவிமுன் னுளவிலையோ, நம்பிநந்தசிறியவன் முறைகேழ்க்க வில்லையோ காதனே வர்மமோ இன்னாள்காறு மேயுற்ற துன்பமோ பெரிதுமா நாயகா அன்புவைத்தே, அம்புவியில் பேரின்ப வாழ்வினையுதவியே அண்ணாலே ஆதரிப்பாய், அண்ணாமலைக்கதிப உண்ணாமுலைத்தலைவ அண்ணாமலைத் தேவனே. ௪

அருமையிது நினதிருச் சரணமெக்காலமுமகலா தாளே யிருத்தி அன்பெனும் புனலட்டி இன்சொலா மலர்சாற்றி அரியதமிழாற் போற்றியும், கருணை சற்றேனு மில்லாமலிவ் வடிமையைக் கலக்கவிடு வதுநீதியோ, கடையனென் முன் சொற் கிரங்கியே மங்கள சுகானந்தவாழ் வுதவுவாய், கருணை மிகு வுமைபரம சுந்தரி மணாளவா சதானந்த சுகுணநிபா, சலனபவ மலாதி நாசசொரூபா ஸ்ரீசச்சிதா னந்தபரமே, அருணகிர வாழ்ஜோத்தி யம்புயபபாதனே அடியவர்க்கருள் காதபா, அண்ணாமலைக்கதிப உண்ணாமுலைத்தலைவ அண்ணாமலைத்தேவனே. 5

அண்ணாமலை பஞ்சரத்னம்-முற்றிற்று.

சிவமயம்.

உருத்திர சங்கிதைத் தோத்திரம்.

கருவூற விருமுள கவலைகள் களையா
வொருவினை யொடுமத னருமுத லரிவா
னிருமல விணையடி நிழலினை யடைவான்
பரிவொடு கரிமுக னடியிணை பணிவாம் 1

கருணாசல விமையோர்தொழு கயிலாசல விமலாம்
வருணாசல மறைஞானிசன் முகன்வாரண வதனத்
தருணாசல னெனுமூவரைச் சமைத்தா னெனவந்தடுத்தா
னருணாசல னமரந்திருக் கோயிலெம தறிவே 2

பெருந்தாரணி தனில்வந்தினிப் பிறவாம் வினைப் பிணியும்
பொருந்தாதுபுக் கிருந்தேசிவ புரஞ்சிற்புரி புகுவா
மருந்தாருயிர் மலநோய்க்கொளி யருணாசலன் மயமா
மருந்தாமுலை யடிநாடொறும் பணியாமுடி பணிவாம். 3

துங்கமான கயிலைமலையனே
துலங்கு செஞ்சடைச் சூடுமலையனே
மங்கைபாகனுமை யாண்மணவாளனே
மாலயன்சிரங் கொய்யுந்த வாளனே
வெங்கயானை யுரித்த விடலையே
விரும்பி னோர்தமை யாண்டு விடலையே
பெங்கள் பாச மறுக்கர மாலையே
யிடறித் தரித் தாய்கர மாலையே. 4

மெய்யில் வெண்பொடி பூசும்விரதனே
விண்ணு ளோர்பயந் தான விரதனே
கையி லம்பொன வாய்த்தவன் கண்ணனே
கரியு மன்ப ரகமலர்க் கண்ணனே

வைதக் கெங்கிறை பாம்பணி வேணியே
பத்தர் மேற்படர் தற்குண வேணியே
ஐய வென்றெவர் மாற்றிய வாக்கியே
மயிலின் மன்னின வேத்துறு வாக்கியே. 5

படியிற் றியியிற் பயிலேனே பராற் றலைப் பாவேனே
நடலைக் கடலிற் படியேனே நயவார் குழுவிற் றிடியேனே
யுடலைச் சிறையிற் புரியாதா ருணர்விற் புரிவிற் றெளிர்வோனே
யடிமைத் தொண்டிற் சிறிஞனா யருணைச் சயிலத் தமர்வோனே. 6

இயலிற்பொருளொத் துயிர்வாழ்வாயெனமற்றிருளிற் றுயில்வேனோ
ரயர்வுற் றதவுற் றிடவேயின் னடிமைத் தொண்டிற் சிறியனாய்
கயிலைச் சயிலத் தமர்வானே கனகக் கிரியிற் பயில்வானே
யயனைச் சுடறுக் கருள்வானே யருணைச் சயிலத் தமர்வானே. 7

ஒருவனிரு வருமிகல நடுவே யுணர்வரியவனுருவி னொளிர்
வோன், பெருவியவர் தொழுது மருள் புரிவோன்விடையுடையவிகல
வரை விடவே, தருணமதி சடைமுடியி லணிவோன் கலையையும
கலையையுமவை, யருணகிரி யமலனவனடியாமறிவிற நினைவமிகு
வுறவே. 8

திசைகாறு மதிதவழ மதிடர் திருநயன மேவ வனற்றுமுடையோன்
கனகமய சடைமுடியி லணிவோன் மழுமுழுமை திமிறொடு நதிநீர்
மணிக்கிரிய திலவருண மலையான் மலைவயிரி தனதடியை மறவா
ரனகனிரு மலைவிறு டகலா தமருமை யடிமுடியி லணிவாம்.

வாமமறை போதிய வாயனே வானில சீல வாரானே
பிரமனை வாக்கிய மீடனனே போரனட்டவம் மீடனனே
யரவினையிற் றொடமாட்டனனே யனைத்துமா யாறு மாட்டினனே
கருவினைமாய்த்திடேர்மன்னினனே கருதடியார் மக்கண்ணினனே

போதகத் தீருரி மூடினனே பொழிவிழி யானொடு மூடினனே
மாதவ ருக்கற மோதினனே வரதொளி பல்லற மோதினனே
யாதியு மந்தமு மில்லவனே யடிய ரடைந்தம ரில்லவனே
பேதம வர்க்கிறப் பேணினனே பிறரறி யாவனப் பேணினனே.

கருவைத் துரிசைக் களையா யெயக்கலை வைக்கருணைக் கடலானே
பரியுந் தளைக்கொள் வினைமூடிப் பழிபற் றியவம் பிழைபார்மே
லெரியுற் றறலுந் தெழிலாகத் திடரும் பிடவொப் பரியானென்
றரிவைக் கதுலைக் கருள்வோனே யருணைச் சயிலத் தமர்வோனே.

பகலற் றிரவற் றன்பாதப் பரவப் பதம்வைத் தெனையாளாய்
சகலர்க் கவரோத் தவர்பாசந் தனைவிட் டொழியுந் தகைவானே
விகலர்க் கவருங் கழல்வானே விரையத் தருவாத் தனியேதா
னகலர்க் கொழிதிற் றருள்வானே யருணைச்சயிலத் தமர்வானே. 13

கனக வெற்பினுங் கயிலை வெற்பினுங்
கழுகு வெற் பினும் பிரியாதா
னனக னற்புத னருணை வெற்பின
னலரி னுந்ததன் னடிபாடு
மனித ருக்குமுன் மலம ரித்திலங்
குணர்வி னுற்றெழும் பரவுபூதி
தனைய ளிப்பவன் சகள நிட்களன்
சரண நித்தலும் பணிவாமே. 14

அருவ னிட்கள னமலா னித்திய
னசல னற்பும் முனைம யாள்வான்
கருதி னுட்படு மெனைம ளிப்பதா
மெனம னத்தினுங் கருதாதா
ரிருவ ருக்குமொள் ளரிய னெத்திசைத்
திசலிரித் தவர்க்கினி யானு

மொருவ னெறிப்பில வவரி டத்துறு
முறைமை மலர்ப்பத முறுவோமே. 15

முனிவினைத் திறத்தினு முதிரவுற் றடற்கணே
யினியெமக் கொழுப்பமா னெனயனத் திலைப்பிர்கா
னுருசயத் தையற்றுபி ரருணவெற் பகத்தனீர்
தனையளிப்ப நெருப்பிலா தவவுடற்ற டுப்பனே. 16

கருவினைக் கழிக்கவாங் கரியகட் டழிக்கவா
மொருமையுற் றிருக்கவா மொளிநுட் களத்தனீ
யிருவருக்கு மெட்டொணா வெரியயக்க வத்தினு
மருணவெற் பகத்தனீ யவர்வினைத் தடுத்தமே. 17

வெய்யவன் காலினை யீட்டினனே விழுவாயாறில் வீட்டி
னனே, தையலர் முன்வார வாட்டினனே தசமுகன் றோள்
பலவாட்டினனே, மைபுமெல வென்றிடர் பாற்றினனே படர்
சடை மேனிரப் பாற்றினனே, கையமெலன் றென்றுள நாட்
டினனே ஞானமன் றூயல் நாட்டினனே. 18

எழுத புகழுடையா ரெழிலருண கிரியார்
புழுதுமகிழ் பெருமான் புனிதவடி புகழ்வோ
மொழுகுபல கலைவர யுடைவினி யுதிரியா
மழுவியவின் னவடைவோ மமலனடி யடைவோம். 19

கருதவதன் முனமே கருதினவு முறுமே
யொருமையிலு மினிதா மிருபலமு மெனிலே
யருணகிரி யரசெனு டமருமுனை யடியே
பொருமையுற வுளமா தரமுற வுறுவோம். 20

உருத்திர சங்கிதைத் தோத்திரம்
முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீர்பாத வகுப்பு.

தனனதன தனனதன தனனதன தானதன
தனனதன தனனதன தனதான தானதன.

உததியிடை கடவுமரகத வருண குலதுரக
உபலளித கனகரத சதகோடி சூரியர்கள்
உதயமென அதிகவித கலபகக மயிலின்மிசை
யுகமுடிவி னிருளகல வொருசோதி வீசுவதும்
உடலுமுட லுயிருநிலை பெறுதல்பொரு ளெனவுலக
மொருவிவரு மநுபவன சிவயோக சாதனையில்
ஒழுகுமவர் பிறிதுபர வசமழிய விழிசொருகி
யுணர்வுவிழி கொடுநியதி தமதூடு நாடுவதும்
உருவெனவு மருவெனவு முளதெனவு மிலதெனவு
முழலுவன பரசமய கலையார வாரமற
உரையவிழ வுணர்வவிழ வுளமவிழ வுயிரவிழ
வுளபடியை யுணருமவ ரநுபூதி யானதுவும்
உறவுமுறை மனைவிமக வெனுமடவி யிலெனுதய
முருவுடைய மலினபவ சலராசி யேறவிடும்
அபிநயமு மறிமுகமு முபாயர் மணிமுடியி
னுறைவதுவு முறைவிலது மடியேன் மனோரதமும்.
இதழிவெது முககன கரியபரு தநுகனக
விமகிரண தருணவடு பதிசேர்ச டாமவுலி
இறைமகிழ வுடைமணிய ரணிசகல மணிகலென
விமையபயி றழுவுமொரு திருமார்பி லாடுவதும்

இமையவர்க ணகரிலுறை குடிபுகுத நிருதர்வலி
தெரிபுகுத வசுரர்பதி யதிதேக மயிரமும்
எழுபிலமு மெழுமிகிரிக ளுமுறிபட குவடிடிய
விழையநளர் நடைபழகி விளையாடல் கூறவும்
இனியகனி கடலைபய றொடியல்பொரி யமுதுசெயு
மிலகுவேத கடவிகட தடபார மேருவுடன்
இகலிமுது கிரிகிரி நெரியவளை கடல்கதற
வெழுபுனிய பொருகொடியில் வலமாகவோடுவதும்
எறுழிபுலி காடியரி கரிகடமை வருடையுழை
யிரலைமரை யிரவுபக லிரைதேர்க டாடவியில்
எயினர்நிடு மிதணதனி லினகுதினை கிளிகடிய
வினிதுபயில் சிறுமிவளர் புனமீ துலாவுவதும்.
முதலவினை முடிவிலிரு பிறையெயிறு கயிறுகொடு
முதுவடவை விழிசுழல வருகால தூதர்கெட
முடுகுவது மருநெறியி லுதவுவது நினையுமவை
முடியவரு வருமடியர் பகைகோடி சாடுவதும்
மொகுமொகென மதுபமுரல் குரவுவிள வினதுகுது
முகியுபலர் வருதன முபூசல நிவாரமும்
முருகுகமழ் வதுமமில முதன்மைதரு வதுமிரத
முனிவர்கரு தரியதவ முயல்வார் தபோபலமும்
முருகசர வணமகளி ரறுவர்முலை யருமரு
முதகுமர சரணமென யருள்பாடி யாடிமிக
மொழிமுழுது மழுதுதொழு தருகுமவர் விழியருவி
முழுதுவரும் வருதைவன வறைகூவி யாளுவதும்
முடிபவழி வழியடிமை யெனுமுரிமை யடிமைமுழு
துலகறிய மழலைமொழி கொடுபாடு மாசுகவி
முதலமொழி வளரிபுனை மதுபமுகை சீதமுன
முருகுபரி மளநிகில கவிமாலை சூடுவதும்.

மதசிகரி கதறிமுறு முதுகலைவர் தரநெடிய
மடுநடுவில் வெருவியொரு விசையாதி மூலமென
வருகருணை வரதவரி யிரணியனை நுதியுகிரின்
வகிருமட வரிவடிவு குறளாகி மாபலியை
வலியசிறை யிடைவெளியின் முகிலுறழ்தி படமுடிய
வளருமுகி லிருகனிரு பதுவாகு பூதரமும்
மகுடமொரு பதுமுறிய வடுபகழி விட்டுரிசின்
மருகனிசி சார்களமும் வருதார காசுரனும்
மடியமலை யளவுபட பகாசல நிருதருகி
மதுகிமுறை யிடமுனியும் வடிவேல கயிலகிரி
மருவுநரு பதியுவதி பவதிபக வதிமதுர
வசனிபயி ரவிகவுரி யுமையாள் த்ரிசூலதரி
வனசைமது பதியமலை விசையையதிரி புரைபுனிதை
வனதைபயி ரவைவனதை யபிராம நாயகிதன்
மதலைமலை கிழவனறு பவனபய அபயசதுர்
மறையின்முத லெடுமுடியின் மணநாறு சேவடியே. (க)

சீர்பாதவகுப்பு முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடைக்கணியல்வகுப்பு.

தன தன தனந்த தந்த
தன தன தனந்த தந்த
தன தன தனந்த தந்த
தானன.

அலைகடல் வளைந்தொடுத்த வெழுபுவி புரந்திருக்கு
 மரசென நிரந்தரிக்க வாழலாம்
அளகைய ரசன்ற னக்கு மமரார சன்ற னக்கு
 மரசென வறந்தெழுந்தி யாளலாம்
அடைபெறுவ தென்றுமுத்தி யதிமதுர செந்தமிழ்க்கு
 மருள்பெற நினைந்துசுத்தி யாகலாம்
அதிரவரு மென்றுமுட்ட வலகில்வினை சண்டைநிற்க
 வடலெதிர் புரிந்துவெற்றி யாகலாம்
இலகிய கலஞ்செம்பொற்ப கழுமுட னிறம்வெளுத்த
 விபவர தெனும்பொருப்பு மேறலாம்
இருவர வர்நின் றிடத்து மெவரெவ ரிந்திடத்து
 மொருவனிவ னென்றுணர்ச்சி கூடலாம்
எமபடர் தொடர்தழைக்கி லவருட னெதிர்ந்துளுட்க
 விடியென முழக்கிவெற்றி பேசலாம்
இவைபொழியவும் பலிப்பதகலவிடு முங்கள் வித்தை
 யினையினி விடும்பெருத்த பாருளீர்
முலையிடை கிடந்திளைப்ப மொகுமெயாகென வண்டிரைப்ப
 முகைபவிழ் கடம்படுத்த தாரினான்
முதலிபெரி யப்பலத்தன் வரையாலமுண்ட பத்தன்
 முனிவர்தொழ வன்றுதித்த மாடினான்
முனைதொறு முழங்கிபொற்ற முகிலென விரங்கவெற்றி
 முரசறைய பறந்தவிட்ட கொழ்யான்
முதியவுணர் சன்றுபட்ட முதியசூடர் கன்றுசுற்று
 முதுகழுமு பந்தரிட்ட வேலினான்
மலைபருவ மைப்பபுனத்தி வள்ளருமிரு குன்றமெயாத்தி
 வனிதைபு குந்திருக்கு மார்பினான்
மழலைகள் விளம்பிபொய்த்த வருவர்முலை யுண்டுமுற்றும்
 வடிவுடன் வளர்ந்திருக்கும் வாழ்வினான்

மங்கையிறை மடந்தைபெற்ற வொருமதலை யென்றுதித்து
மலையிடிய வுந்துணித்த கோளினன்
மயிலையு முவன்றிருக்கை யயிலையு மவன்கடைக்க
ணியலையு நினைந்திருக்க வருமே. (௮)

கடைக்கணியல்வகுப்பு
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேல்வகுப்பு.

தனத்தன தனத்தன
தனத்தன தனத்தன
தனத்தன தனத்தன
தனத்தன தானா.

பருத்தமுலை சிறுத்தவிடை வெளுத்தநகை கறுத்தகுழல்
சிவந்தவிதழ் மறச்சிறுமி விழிக்குநிகராகும்
பனைக்கைமுக படக்கரட மதத்தவள கசக்கடவுள்
பதத்திடுநி களத்துமுளை தெறிக்கவர மாகும்
பழுத்தமுது தமிழ்ப்பலகை யிருக்குமொரு கவிப்புலவ
னிசைக்குருகி வரைக்குகையை யிடித்துவழி காணும்
பசித்தலகை முசித்தழுது முறைப்படுத லொழித்தவுண
ருரத்துதிர நிணத்தசைகள் புசிக்கவருள் நேரும்
சுரர்க்குமுனி வரர்க்குமக பதிக்கும்விதி தனக்குமரி
தனக்குநரர் தமக்குமுறு மிடுக்கண்வினை சாடும்

சுடர்ப்பரிதி யொளிப்பநில வொழுக்குமதி யொளிப்பவலை
யடக்குதழ லொளிப்பவொளி ரொளிப்பிரபை வீசும்
துதிக்குமடி யவர்க்கொருவர் கெடுக்கவிடர் நினைக்கினவர்
குலத்தைமுத லறக்களையு மெனக்கோர்துணை யாகும்
சொலற்கரிய திருப்புகழை யுரைத்தவரை யடுத்தபகை
யறுத்தெறிய வுறுக்கியெழு மறத்தைநிலை காணும்.

தருக்கிநமன் முருக்கவரி னெருக்குமதி தரித்தமுடி
படைத்தவிறல் படைத்தவிறை கழற்குநிக ராகும்
தலத்திலுள கணத்தொகுதி களிப்பினுண வழைப்பதென
மலக்கமல கரத்தின்முனை விதிர்க்கவளை வாகும்
தனித்துவழி நடக்குமென திடத்துமொரு வலத்துமிரு
புறத்துமரு கடுத்திரவு பகற்றுணைய தாகும்
சலத்துவரு மரக்கருடல் கொழுத்துவளர் பெருத்தகுடர்
சிவத்ததொடை யெனச்சிகையில் விருப்பமொடு சூடும்.

திரைக்கடலை யுடைத்துநிறை புனற்கடிது
முடைப்படைய வடைத்துதிர நிறைத்துவிளை யாடும்
திசைக்கிரியை முதற்குலிச னறுத்தசிறை முளைத்ததென
முகட்டினிடை பறக்கவற விசைத்ததிர வோடும்
சினத்தவுண ரெதிர்த்தரண களத்தில்வெகு குறைத்தலைகள்
சிரித்தெயிறு கடித்துவிழி விழித்தலற மோதும்
திருத்தணியி லுதித்தருளு மொருத்தன்மலை விருத்தனென
துளத்திலுறை கருத்தன்மயில் நடத்துகுகன் வேலே.(க)

வேல்வகுப்பு முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

மயில் வகுப்பு.

தானதன தந்தன
தானதன தந்தன
தானதன தந்தன—தந்த தனனா.

ஆதவனு மம்புலியு மாசற விழுங்கியுமி
ழாலமுறுமும் பணி யிரண்டு முழுதே.
ஆறுமுக னைந்துமுக னான்முக னெக்கடவு
ளாமென மொழிந்தகல வென்றயிடுமே
ஆர்கலிக ளடைத்தமுது வானவ ரருந்தவரு
ளாதிபக வன்றுயில னந்தன் மணிசேர்
ஆயிரபி ருந்தங்க ளாய்விரிய னாப்பருதி
யாகமுழு தாங்குலைய வந்த தையுமே
வேதமுழு தும்புகலி சாமனொரு தம்பியிசை
வீடணனா ருந்தமையன் மைந்த னிகலா
வீமரவ னுந்திதறி யோடவரு வெங்கலுழன்
மேனிடியெ னும்படிமு ழக்கி விழுமே
மேதினிசு மந்தபொரு யாசுனம யங்கநச
மேருசர னங்கொடுல கெங்கு முழுமே
வேலிசிபன யெண்டிசையில் வாழுமுர கத்தளர
வேயமுழு தெருந்தின முடன்படருமே
போதினி லிருந்தகலை மாதினை மணார்ந்தவயர்
போதனை யிரந்துமலர் கொண்டுமுறையே
பூசனை புரிந்துகொடி யாகிமகி ழொன்றுதவிர்
பொன்முடி விளங்கவரு மஞ்ச மடுமே
பூதவொடு கந்தருவர் நாதரொடு கிம்புருடர்.
பூரணக ணங்களொடு வந்து தொழுமே

போரிடுவ தென்றமெரு வாரணா சனக்கருபிர்
போயினமெ னும்படிசெ யிருபுற விழுமே
கோதகறு மைக்கமலர் வாளியுத னன்பொருவில்
கோலவுட லக்கருதி வெக்கா விழவே
கோபமொடு கண்டவிழி காதமவி யும்பணிகள்
கூடிமலை யஞ்சியலி சென்று புகமே
கூவிபிர மற்றமுனார் வாழியென நின்றுபொரு
வோதியொடு வென்றிமுறை யுயப கருமே
கோலமுறு செக்கினர் மேருகுமா ரன்சரண
கோகனக மன்பொடுவ ணங்குமயிலே. 1

மயில்வகுப்பு-முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

வேல்வாங்குவகுப்பு.

தன தன தந்தன தன தன தந்தன
தந்தன தானுந்தன தானுந் தன.

திடவிய னஞ்சடை யடிய ரிடும்ப
டும்படி தியாக்குறை போயாழ்ந் தற
செயசெய வென்றிசை பரவிய வெங்கெள் சொ
டிக்கவி தேசாந்தர மேசாய்ந் தற
செயலுறை நெஞ்சழற் மயர்ந்துற நெஞ்சினர்
வஞ்சகர் தியங்கினர் தா மேங்கினர்
சிகாத ரம்பித மகாவிக ருக்குபெ
ருக்கட விழுவன் தேல வாய்மான்டற
தெரிபவர் சென்றடை திசைசகரி வெஸ்கரி
சிப்பெழ யாருக்கிரி றாருந் தகா

சிகரமொ டுங்கிரி குகைகடி றந்தணி
கந்தமும் லோகாந்தமு நீடேங்கின
சிறையு ளழுந்திய குறைக ளொழிந்துசெ
யங்கொடு தேவேந்திரர் சேணாண்டனர்
திரிபுவ னங்களு மொருபய மின்றிவ
ளங்கெழு சீர்பூண்டற நேர்பூண்டனன். 1
விடவச னஞ்சில பறையும்வி ரிஞ்சன்வி
லங்கறு கால்பூண்டுதன் மேதீர்ந்தனன்
விகசித சுந்தர விதான வைத்தரு
வெந்தெழில் வீமான் பொழில் பூவாய்ந்தது
விழைவுத ரும்பத சசிதன் விளங்கிய
மங்கள நூல்வாங்கு கிலாள் வாழ்ந்தனள்
வெருவியொ துங்கிமை யவரெவ ருஞ்சிறை
வென்றித மேலாம்படியே மீண்டனர்
விழியொரி ரண்டொரு பதுசத நின்றெரி
கண்டகன் மேல்வாங்கினை கால் சாய்ந்தது
வெளிமுழு துந்திசை முழுதும் விழுங்கியே
முங்கன சூர்மாண்டற வேர் மாய்ந்தது
விபுதர் பயங்கெட நிருதர்த ளங்கெட
விண்கெடு மேடாம்படி பாடோங்கின
மிடைகுறள் வெங்கொடி கழுகுப ருந்தவி
ருந்தென லூனார்ந்தகல் வா னார்ந்தன. 2
அடவிப டுஞ்சடை மவுலியல் வெம்பணி
யம்பணி யாமாங்கதர் வா மாங்கவோ
அறுபகை யம்பிகை யறுதிகை யம்பைத்ரி
யம்பகி யாசாம்பரை பாசாங்குசை
அனகைய சஞ்சலை யதிகுண சுந்தரி
யந்தரி காலாந்தகி மேலாந் திரு

அமலை லக்கிர்தை யமிசைய பக்குரை
சக்கினி மாறுங்கனி ஞாறுக்குறை
அணிமுக பக்திகள் சிறவொறி திக்கயி
லொக்குமுல் வாய்காண்டிடு காகாம் சதை
அயயல மட்புரி யுபயக மக்கிக
முக்கவரி யாமாக்குறி ஞாய்மான் பினள்
அதுக்க குக்கிரு மருங்கி பக்கொள்ப
யக்கொடு பாய்பான்கலி வரப் டாண்டுன
அணிமுற மின்புவர் தவரிசை லக்கண
வரிக்கிர ராசாக்கம தாராய்க்கவன். 3
வடவை யிடுப்படி வணிமுடி பஞ்சமு
விஞ்சிய மடராம்புடை காடவேட்டகை
வகைசகு துக்குரு பதியொடு தப்பிய
குப்படலே பாண்டவர் தேரூர்க்கவன்
வடவில் வளர்க்கிடை மகளிர்கு விக்ருத
டக்குடை வார்பூக்கதில் வார் பூம்புயல்
வடராக்கர கன்றின முமுறு பயங்கிய
பல்லெழு வேலெய்திய வாயான்கழல்
மருங்கிடை சென்றடர் சகடுக டிக்தடர்
வெயபுலி வாய்சின்டொரு பேய்காய்க்கவன்
மதசயி லம்பொர வரமிடு கெஞ்சினில்
வஞ்சக யாமன்பவக கோமான்றிரு
மருகனி ரம்பிய மதிமுக மஞ்சரி
குஞ்சரி வா ராம்பர தோய் காங்கெபன்
மகபதி தன்பதி பகைகிதி யுய்ப்படி
யன்றடல் வானோர்கிய வேல் வாங்கவே. 4

வேல்வாங்குவகுப்பு முற்றிற்று.

ஆக வகுப்பு—௫.௰.

உ

சிவமயம்.

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த

கந்தரநுபூதி.

காப்பு.

நெஞ்சக் கனகல்லு நெகிழ்ந் துருகத்
தஞ்சத் தருள்சண் முகனுக் கியல்சேர்
செஞ்சொற் புனைமாலை சிறந் திடவே
பஞ்சக் கரவானை பதம் பணிவாம்.

நூல்.

மதயானை அநுசரிக்க.

ஆடும் பரிவே லணிசே வலெனப், பாடும் பணியே பணியா வருள்வாய், தேடுங் கயமா முகனைச் செருவிற், றாடுந் தனியானை சகோதரனே. 1

வணங்காரைத் தண்டிக்க.

உல்லா சநிரா குலயோ கவிதச், சல்லாப விநோ தனுநீ யலையோ வெல்லா மறவென் னையிழந் தநலஞ், சொல்லாய் முருகா சுரபூ பதியே. 2

கல்வியின் மெச்ச.

வானோ புனல்பார் கனன்மா ருதமோ, ஞானோ தயமோ நவின்மறையோ, யானோ மனமோ வெனையாண் டவிடந், தானோ பொருளா வதுசண் முகனே. 3

துறவுபெற.

வளைபட் டகைமா தொடுமக் களெனுந், தளைபட் டழியத் தகுமோ தகுமோ, கிளைபட் டெழுசூ ருரமுங் கிரியுந், துளைபட் டுருவத் தொடுவே லவனே. 4

மாயையை ஒழிக்க.

மகமா யைகளைந் திடவல் லபிரான், முகமா றுமொழிந் துமொழிந் திலனே, அகமா டைமடந் தையரென் றயருஞ், சகமா யையுணின் றுதயங் குவதே. 5

மாதரைத்தழுவ.

திணியான மனோசிலைமீ துனதாள், அணியா ரரவிந் தரும்புமதோ, பணியா வெனவள் ளிபதம் பணியுந், தணியா வதிமோக தயாபரனே. 6

தீராப்பிணிதீர.

கெடுவாய்மனனே கதிகேள்கரவா, திடுவாய் வடிவேலிறைதா ணினைவாய், சுடுவாய் நெடுவே தனைதூள்படவே, விடுவாய்விடுவாய் வினையா வையுமே. 7

குடிகளைத்தன்வசமாக்க.

அமரும் பதிகே ளகமா மெனுமிப், பிமரங்கெடமெய்ப் பொருள்பேசியவா, குமரன் கிரிரா சகுமா ரிமகன், சமரம் பொருதா னவநா சகனே. 8

பெண்ணாசை ஒழிக்க.

மட்டூர் குழன்மங்கையர் மையல்வலைப், பட்டூசல்படும் பரிசென் றொழிவேன், தட்டூடறவேல் சயிலத்தெறியு நிட்டூர நிராகுலநிர்ப்பயனே. 9

சமனை விலக்க.

கார்மா மிசைகாலன் வரிற் கலபத், தேர்மாமிசைவந்தெதிரப் படுவாய், தார்மார் பவலாரிதலா ரியெனுஞ்சூர்மாமடியத்தொடுவே லவனே. 10

தவிகை சேர்க்க.

கூகாவெனவென்கிளைகூடியழப், போகாவகை மெய்ப்பொருள் பேசியவா, நாகா சலவே லவநாலுகவித், தியாகா சுரலோகசிகாமணியே. 11

கனவு வெல்ல.

செம்மான் மகளைத் திருடுந் திருடன், பெம்மான் முருகன் பிறவா னிறவான், சும்மாவிருசொல் லறவென் றலுமே, யம்மா பொருளொன் றுமறிந் திலனே. 12

இருள்வழி கடக்க.

முருகன் றனிவேன் முனிநங் குருவென், றருள்கொண்டறியா ரறியுந் தரமோ, உருவன் றருவன் றுளதன் றிலதன், றிருளன் றொளியன் றெனநின் றதுவே. 13

பாததரிசனஞ்செய்ய.

கைவாய் கதிர்வேன் முருகன் கழல்பெற், றுய்வாய் மனனே யொழிவாயொழிவாய், மெய்வாய்விழிநாசியொடுஞ் செவியாங், கைவாய் வழிசெல்லுமவா வினையே. 14

அஷ்டாவதானம் செய்ய.

முருகன் குமரன் குகனென்றுமொழிந், துருகுஞ் செயறந்துணர்வென்றருள்வாய், பொருபுங்கவரும் புவியும்பரவுங், குருபுங்கவ வெண் குணபஞ் சரனே. 15

பேராசை விலக.

பேராசையெனும் பிணியிற் பிணிபட், டோராவினையேனுழலத்தகுமோ வீராமுதுசூர் படவேலெறியுஞ் சூராசுரலோகதுரந்தரனே. 16

நன்னடத்தைமேன்மையாக.

யாமோதியகல்வியுமெம் மறிவுந், தாமேபெறவே லவர்தந்ததனாற், பூமேன்மயல்போய் யறமெய்ப்புணர்வீர், நாமேனடவீர்நடவீரினியே. 17

கற்பழியாதிருக்க.

உதியாமரியா வுணராமறவா, விதிமா லறியாவிமலன்புதல்வா அதிகா வநகா வபயா வமரா, வதிகா வலசூ ரபயங்கரனே. 18

இல்வாழ்க்கை நீக்க.

வடிவுந் தனமு மனமுங், குணமுங், குடியுங்குலமுங் குடிபோகியவா, வடியந் தமிலாவயில்வே லரசே, மிடியென்றொருபாவி வெளிப்படினே. 19

அநுக்கிரகம்பெற.

அரிதாகியமெய்ப் பொருளுக்கடியே, னுரிதா வுபதேசமுணர்த்தியவா, விரிதாரண விக்ரமவே ளிமையோர், புரிதாரகநாக புரந்தரனே. 20

திருவடி வணங்க.

கருதாமறவா நெறிகாணவெனக், கிருதாள்வனசந் தரவென்றிசைவாய், வரதாமுருகா மயில்வாகனனே, விரதா சுரசூரவிபாடணனே. 21

தவம்பெற.

காளைக்குமரேச னெனக்கருதித், தாளைப்பணியத் தவமெய்தியவா, பாளைக் குழல்வள் ளிபதம் பணியும், வேளைச்சுரபூபதி மேருவையே. 22

கவிதைசொல்ல.

அடியைக் குறியா தறியாமையினான், முடியக்கெடவோமுறையோமுறையோ, வடிவிக்ரமவேன் மகிபா குறமின், கொடியைப்புணருங் குணபூதரனே. 23

மாதர் வலையில் அகப்படாதிருக்க.

கூர்வேல் விழிமங்கையர் கொங்கையிலே, சேர்வேனருள்சேர வுமெண்ணுமதோ, சூர்வேரொடுகுன்றுதொளைத்தநெடும், போர்வேலபுரந்தரபூபதியே. 24

மகாவினை நீங்க.

மெய்யே யெனவெவ் வினைவாழ்வையுகந், தையோவடியே னலையத்தகுமோ, கையோவயிலோகழலோமுழுதுஞ், செய்யோய்மயிலேறிய சேவகனே. 25

யாருமற்றபேர்க்கு ஆதாரமாக.

ஆதாரமிலே னருளைப் பெறவே, நீதானொருசற்று நினைந்திலையே, வேதாகமஞானவிநோத † மனோதீதா சுரலோகசிகாமணியே.

பாக்கியத்தை விதிவழி அனுபவிக்க.

மின்னேநிகர்வாழ்வைவிரும்பியயான், என்னே விதியின் பயனிங்கிதுவோ, பொன்னேமணியே பொருளேயருளே, மன்னேமயிலேறிய வானவனே. 27

தாய் அடைய.

ஆனா வமுதே யயில்வேலரசே, ஞானாகரனேநவிலத்தகுமோ, யானாகியவென்னை விழுங்கிவெறுந், தானாய்நிலைநின்றதுதற்பரமே.

கடவுண்மேல் கோபமாற.

இல்லேயெனுமா யையிலிட்டனை நீ, பொல்லேனறியாமை பொறுத்திலையே, மல்லேபுரிபன் னிருவாகுவிலென், சொல்லேபுனையுஞ் சுடர்வேலவனே. 29

வழக்குப் பேச.

செவ்வா னுருவிற் றிகழ்வேலவன், ஒவ்வாததென வுணர்வித்ததுதான், அவ்வாறறிவாரறிகின்றதலால், எவ்வாறொருவர்க்கிசைவிப்பதுவே. 30

---

† மனோதீதா என்றும் பாடம்.

கடவுள் முன்னிலையிற் ஞானம்பெற.

பாழ்வாழ்வெனுமிப் படுமாயையிலே, வீழ்வாயெனவென்னை விதித்தனையே, தாழ்வானவைசெய் தனதாமுளவோ, வாழ்வாயினி நீமயில் வாகனனே. 31

கொலைமறக்க.

கலையேபதறிக்கதறித்தலையூடலையேபடுமாறதுவாய்விடவோ, கொலையேபுரிவேடர்குலப்பிடிதோய், மலையே மலைகூறிடுவாகையனே. 32

வியாகுலம் ஒழிக்க.

சிந்தாகுலவில்லொடுசெல்வமெனும், விந்தாடவியென்றுவிடப் பெறுவேன், மந்தா கினிதந் தவரோ தயனே, கந்தா முருகா கருணாகரனே. 33

பெண்களைத் தாயாக நினைக்க

சிங்காரமடந்தையர் தீநெறிபோய், மங்காம லெனக்குவரந்தருவாய், சங்க்ராமசிகாவலசண்முகனே, கங்காநதிபால க்ருபாகரனே.

சரீரயாத்திரை ஒழிக்க.

விதிகாணுமுடம்பை விடாவினையேன், கதிகாண மலர்க்கழ லென்றருள்வாய், மதிவாணுதல்வள் ளியையல்லதுபின், துதியாவிரதா சுரபூபதியே. 35

கடவுளைக்காண.

நாதாகுமரா நமவென்றரனார், ஓதாயெனவோ தியதெப்பொருடான், வேதா முதல்விண்ணவர்சூடுமலர்ப் பாதாகுறமின் பதசேகரனே. 36

தனது அகந்தையை ஒழிக்க.

கிரிவாய்விடுவிக்ரம வேலிறையோன், ‡பரிவாரமெனும்பதமே வலையே, புரிவாய்மனனே பொறையாமறிவால், அரிவாயடியோடுமகந்தையையே. 37

‡ வெளிமையோர எனவும் பாடம்.

பிசாசம் ஒழிக்க.

ஆதாளியையொன் றறியேனையறத், தீதாளியையாண்டது செ
ப்புமதோ, கூதாளகிராத குலிக்கிறைவா, வேதாளகணம் புகழ்வே
லவனே. 38

ஜனனம் எடாதிருக்க.

மாவேழ்சனனங் கெடமாயைவிடா, மூவேடனையென்று முடி
ந்திடுமோ, கோவேகுறமின் கொடித்தோள்புணருந், தேவேசிவசங்கர
தேசிகனே. 39

மாயைதெளிய.

வினையோடவிடுங் கதிர்வேன்மறவேன், மனையோடுதியங்கி
மயங்கிடவோ, சுனையோடருவித் துறையோடுபசுந், தினையோடித
ணோடு திரிந்தவனே. 40

நித்தியதேகம் பெற.

சாகாதெனையே சரணங்களிலே, காகாநமனார் கலகஞ்செயு
நாள் வாகாமுருகா மயில்வாகனனே, யோகாசிவ ஞானோபதேசி
கனே. 41

நின்றநிலைபெறக.

குறியைக்குறியாது குறித்தறியு, நெறியைத் தனிவேலை நிகழ்த்
திடலுஞ், செறிவற்றுலகோ டுரைசிந்தையுமற், றறிவற்றறியாமையு
மற்றதுவே. 42

ஆசாரிய அநுக்கிரகிக்க.

தூசாமணியுந் துகிலும்புனைவா ணேசாமுருகா நினதன்பருளா,
லாசாநிகளந் துகளாயினபின், பேசாவநுபூதிபிறந்ததுவே. 43

குருமந்திரம்பெற.

சாடுந்தனிவேன் முருகன் சரணஞ், சூடும்படி தந்தது சொல்
லுமதோ, வீடுஞ் சுரர்மாமுடிவேதமும்வெங், காடும்புனமுங் கம
ழுங் கழலே. 44

கல்வியில் சம்பாவிக்க.

கரவாகியகல் வியுளார்கடைசென்,றிரவாவகைமெய்ப்பொருளீ குவையோ,குரவாகுமாரகுலிசாயுதகுஞ்,சரவாசிவயோகதயாபரனே.

மனவருத்தந்தீர.

எந்தாயுமெனக் கருடந்தையுநீ,சிந்தாகுலமானவைதீர்த்தெனை யாள், கந்தாகதிர்வே லவனேயுமையாள், மைந்தாகுமரா மறைநாய கனே. 46

ஆனந்தநடனங்காண.

ஆறாறையுநீத் ததன்மேனிலையைப், பேறாவடியேன்பெறுமா றுளதோ, சீறாவருசூர் சிதைவித் திமையோர், கூறாவுலகங் குளிர் வித்தவனே. 47

தற்சொரூபங்காண.

அறிவொன்றறநின் றறிவாரறிவிற், பிறிவொன்றறநின்ற பிரா னலையோ, செறிவொன் றறவந்திருளேசிதைய, வெறிவென்றவ ரோடுறும்வேலவனே. 48

தன்னை அறிந்துகொள்ள.

தன்னந்தனிநின் றதுதானறிய, வின்னம்மொருவர்க்கிசைவிப் பதுவோ, மின்னுங் கதிர்வேல் விகிர்தா நினைவார், கின்னங்களையுங் க்ருபைசூழ் சுடரே. 49

அவா அறுக்க.

மதிகெட்டறவா டிமயங்கியறக்,கதிகெட்டவமேகெடவோகட வேன், நதிபுத்திரஞா னசுகாதிபவத், திதிபுத்திரர்வீ றடுசேவகனே.

நினைத்தபடி தரிசனங்கொடுக்க.

உருவாயருவா யுளதா யிலதாய், மருவாய் மலராய் மணியா யொளியாய்க், கருவாயு யிராய்க் கதியாய் விதியாய்க், குருவாய் வருவாய் யருள்வாய்குகனே. 51

கந்தரநுபூதி முற்றிற்று.

அருணகிரிநாதரருளிச்செய்த

பஞ்சரத்நத் திருப்புகழ்.

தனன தனத்த தனத்தானதன
தனன தனத்த தனத்தானதன
தனன தனத்த தனத்தானதன.

மாடுவயிற்று மகன்போலேயொரு
புதையலெடுத்த தனம்போலேபொளிர்
வயிரமடுத்தகளம்போலேயிணை முலைமானார் —
விழியவலைத்த கயம்போலேகதி
ரொளிமிடைரத்ந வடம்போலேபரி
மளமிகுபுட்ப வனம்போலேசுர நதிபோலே —
அலைகடல்பெற்ற பெண்போலேவரு
புலவர்தமக்கிரு கண்போலேகரை
யருகிலடுத்த சலம்போலேயுன தழகேமோர் —
அமுதபுசித்த ரசம்போலேதிரை
கடன்மடைவிட்ட சலம்போலேதின
மதிசயமுற்றமி முன்பாலேதகி வருடாதாய் —
கலைநெனைச்செல் கிலம்பாரிற்பெறு
மகிமைகள்பெற்ற முழுத்தாய்மாமத
சிறுவனுக்கொரு தம்பியானவர் மகளாமோர் —
கடிமலர்மொய்த்த கரும்பேனரிகள்
மனதுருகித்த கரும்பேவானவர்
தவிஸ்தனித்தரு வன்பேமாபவன் மருகோனே —
குலிசமகட்கொரு கன்பவொழிசை
யணிகள்சமைத்த கடம்பாபோய்வரு
குமரடைனுக்கொரு சம்பானுப்வரு வடிவேலா —
கொடிபமிளிர்த்து மருந்தேதாள்பணி
படியர்தமக்கு விருந்தேதோகைகொள்
குருநடத்தர தூங்காவோக முருகோனே —

தானதனத் தனத் தனதான
தானதனத் தனத் தனதான
தானதனத் தனத் தனதான தனதான.

தேனைவடித்துச் சொரிந்ததோகொதி
பாலுடனெனுக்கக் கலந்ததோகல,
சீனியிலிட்டுப் பிசைந்ததோபல கனிதானே—
தேடியெடுத்துப் பிழிந்ததோசிறை
பாகுபதத்திற் சமைத்ததோவிவை
சோறுருட்டத் திரண்டதோநவ ரசமீதே—
ஞானமுனோதுப் படர்ந்ததோயதி
லேகியமூட்டப் பகர்ந்ததோமறை
நாமகள்வித்தைப் ப்ரசங்கமோவென வுரைநாவால்—
நாவலர்மெச்சிப் பணிந்துதாழவு
நீயெனைமெச்சிக் கனிந்துபேசவு
நாயெனைமெச்சிப் புகழ்ந்துபாடவு மருடாராய்—
யானைமதப்பட் டெழுந்ததுவென
வேயிருபக்கச் சுதந்தைபாயிட
வாருமுகத்துக் குழந்தையாயரு ளினையார்பால்—
ஆறுமுகச்செப் பருந்துபாலுட
னூறுபடிக்கட் சொரிந்தவாறென
வாறுமுகக்குட் சாந்தபாலதி லமையாதே—
சோனைமழைப்பெய்த் திருந்தாவரு
கிரதமுதத் தரங்கமேலெழு
சூரியனைக்கத் திரிந்தகாவிய புதல்வோனே—
சோலைமலைக்குக் கடம்புபோல வீரா
விமலைக்குக் கொழுந்துபோலுயர் சு
வாமிமலைக்குக் கரும்புபோல்வரு முருகோனே—

தனனதனத் தத் தனத்தனத் தன
தனனதனத் தத் தனத்தனத் தன
தனனதனத் தத் தனத்தனத் தன — தனதான.

கலையையலைத்துத் தொலைத்துவிட்டொழி
பிணியையடித்துத் துரத்திவிட்டெழு
கவலைநெருப்பைத் தணித்துவிட்டற — வெறியாலே
கடிவகசப்புக் கிளிப்புவிட்டென
துயரிலழுக்கைத் துடைத்துவிட்டொரு
கருணைமழைக்குட் குளிக்கவிட்டினி — யலையாதே
அலையுமனத்தைப் பிடித்துவைத்தநி
லுறையுமிருட்டுக் கருக்கறுக்குநி
னழகுவிளக்கைப் பதித்துவைத்தகம் — தவியாதே
அறிவையுருட்டித் திரட்டிவைத்துநி
னமுதகுணத்தைத் துதிக்கவைத்தெனை
யடிமையடைக்கக் கருத்துமுற்றினு — நினையாயே
மலைகள்பயப்பட் டொளிப்பதற்கொரு
புகலிடமற்றுத் தவித்துநிற்கவும்
வடவரையிற்றுச் சரிந்திருக்கவு — மதனாலே
மலையரசற்குப் பழிப்பெனச்சொலி
யுறவின்முறைப்பற் றெனக்குறித்தபின்
மகிமைகிடைக்கக் குவிப்பவைத்தமர் — விளையாதே
குலவரைவிட்டுத் திசைக்களிற்றினை
யுடல்வதைத்துக் கிழித்தறிச்சொரி
குருதிகுடித்துப் பெருத்தசெப்பிள — முலையாளோர்
குறமகளைக் கைப்பிடித்து மற்றொரு
அமரமகளைக் கைப்பிடித்து மிக்குள
குறிச்சியைக் கைபிடித்திருக்கு மெம் — முருகோனே—

தனதனதனதன தந்தத்தத்தன
தனதனதனதன தந்தத்தத்தன
தனதனதனதன தந்தத்தத்தன தனதான.

அரிவையரெனுமிரு தங்கக்கட்டிக
ளிருபுறமருவொரு சிங்கக்குட்டிநி
னமுதமுகமதிபுனை செம்பொற் சுட்டியு முகமீதே—
அழகொழுகியமது வுணகுத் துப்பிய
மயனிவள்விழிவரு தும்பிபட்சியு
மதுவிதுவெனு மிசைசண்டப்பட்டது மெழுநாளும்—
இரவினொளிரணி யந்தத்திற்பொலி
யிமையவரவரவர் சிந்திப்புக்களு
மிறைமகபதிபயி லிந்த்ரப்பட்டமு மழியாதே—
இசையெழுகனகசதங்கைக் கொத்துகள்
கலகலவெனுமா லிந்தப்புட்பமு
மிருவிழிகுளிரவு மென்றைக்கிப்படி வருவாயே—
குரைகடலெனுமொரு தம்பட்டத்தொனி
கிழிபடமதனனுடம் பைச்சுட்டது
குளிர்தரவருமழை சிந்தத்தக்கவர் குருநாதா—
குறமகள்கிளிமொழி கண்டிச்சைப்படு
பரிமளநளபசுகந் தத்தைப்புனை
குவிமுலைமுகடுழு முந்தத்தோய்ந்திடு மணிமார்பா—
திரைகடலமுதொரு பெண்பெற்றிட்டது
தெரிசனைபெறவிரு கண்பெற்றிட்டது
திகழ்விழிதுயில்பவர் தங்கச்சிக்கொரு புதல்வோனே—
திமிரபடலமிரு ளன்பத்துக்கெழு
தினகரர்பலவ சன்பைப்பெற்றுயர்
திரிசிரகிரியினி லின்பத்தைத்தரு முருகோனே—

தனனத்தான தாத்தத்தனான
தனனத்தான தாத்தத்தனான
தனனத்தான தாத்தத்தனான தனதானா.

வருணைப்பாழ்ப்பிணி யாற்றப்படாதன
முருகிப்போனது தேற்றப்படாதினி
பகைமைக்கேடுகள் பார்க்கப்படாதினி தனையபாதோ—
வலியப்பேயுடன் கூச்சப்படாமையு
முடியப்பேசிய நாச்சிக்கதாதையு
மருசொற்றானவன் கேட்கப்படாமையும் வரலாமோ—
தரிப்பாய்ப்புலி வேட்டைக்குளேவரு
பசுவைப்போன்மிடி யாற்பட்டபாடொரு
கதைதனைப்போலினைப்பார்க்குமெசால்லிவே லிதுநியாயோ
கவலைச்சாகர நீச்சுக்குளேயுயிர்
தவறிப்போகுமு னேட்டத்திலோடியுன்
கழலைத்தேடிய வெற்றிச்சொன்வாய்திற கலைவேளே—
குறைபட்டிடவுயிர் காத்துக்கொளாவென
முறையிட்டேகரி கூப்பிட்டகாலொரு
குராவிற்போயுயிர் மீட்டுக்கொள்வோர் திருமருகோனே
குளிர்முத்தாலணி மூக்குத்தியோடிரு
களபப்பூண்முலை பார்த்துப்பெண்மோகினி
குவளைப்பார்வையின் மாட்டிக்கொள்வோர்பணி குருநாதா—
நரையிற்றருதரு பூக்கொத்திலேசனி
கீர்த்தித்தேனமிழ்தாய்க் கொத்திலேமயி
லடவிக்காவல்படு தோப்புக்குளேபலவ யனுடே—
நதியிற்காவிரி யாற்றுக்குளேபயில்
வளமைச்சோழநன் னாட்டுக்குளேசிவ
நகரிற்சீர்பெறு மோக்ஷத்தையேதரு முருகோனே—

பஞ்சதந்த்ரத் திருப்புகழ் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவண்ணாமலையின்கண் எழுந்தருளியிருந்த

குகைநமச்சிவாயதேவர் அருளிச்செய்த

திருவருணைத் தனிவெண்பா.

சொன்னக் தருங்குருவே சோணா சலத்தானே
இன்னம் பிறந்தாலு மிப்படிநின்—சன்னிதியை
நாடக் கிடைத்திடுமோ நன்னெஞ்சே நாமவரைக்
கூடக் கிடைத்திடுமோ கூறு. 1

சம்பா வமுதும் சருக்கரைத்தே னெய்பாலும்
தென்பாகத் தந்தருளுந் தேசிகா—என்பார்க்கே
வந்தருள் சோணேச வயது நூறுங்கொடுத்துத்
தந்தருள்வாய் நின்பதமே தான். 2

ஆரிருக்க லாமே யருணேசரே யுலகில்
நீரொருத்த ரல்லாமல் நெடுங்கால்—நீரும்
பிறவா மலையிருந்தீர் பின்பிறந்தா ரெல்லாம்
இறவாரோ மண்மீ தினில். 3

வானவரு மிந்திரனு மாலொட னுஞ்சென்று
போனவிடம் புன்முனைத்தும் போகாதோ—தானமுதாய்
அத்த ருணேச ரன்பாக நஞ்சுதனை
புத்தியுட னுண்ணாத போது. 4

சோணா சலனைத் துதியாமற் றொல்லுலகில்
வீணாசை கொண்டிருந்து விட்டோமே—பூணாரம்
பெண்டிர்மக்கள் சுற்றம் பெருவாழ் வெனக்கருதி
உண்டி தனக்கா யுழன்று. 5

ஓதி யுரைத்தாலு மூன்படுக்கை யற்றாலும்
மாதரைத்தன் னெஞ்சின் மறந்தாலும்—நீதி
வழுவாமற் சோணகிரி வள்ளலே யன்பு
தழுவாம லாமோ தவம். 6

அங்கனைபார் மேல்வைத்த வாசையிலே நூற்றிலொரு
பங்கருணை யீசன்மேற் பற்றினால்—சங்கையற
வத்தயின் பம்பெறலா மாராய்ந்து நெஞ்சமே
நித்தந் தவம்பெறலா நீ. 7

இந்தவரந் தானே யெமக்கமைய நீகுருவாய்
வந்ததிருக் கோலத்தை மாறாமல்—சிந்தைதனில்
வைச்சிருக்க வுச்சியிலே வைத்தபதத் தைக்கருத்தில்
வைச்சிருக்க சோணாச லா. 8

உன்னை யுடுக்க வொருதுடைக்கீழ் வையமெலாம்
பன்னைப் பணந்தேடப் பாவிக்க—என்னையிடும்
அத்தநான் பின்னிட் டடியே னுனைத்துதிப்ப
தெந்தநாள் சோணேச னே. 9

மன்றாடும் பொன் னாகாதோ மாற்றான் விலகானோ
பன்றாந் தவங்கள் பலியாவோ—நன்றாபுகழ்
வின்றாம் பரவும் விமல வருணகிரி
அன்னைவ் புரிந்தா லருள். 10

மானமிகும் பொய்யன் மனக்கனிவி லாதபுத்தி
யீனனிவ னென்று மிகழாதே—ஞான

உருவே யருணகிரி ஓநமசி வாய
குருவே யெனை யாண்டுகொள், 11

ஆதிமறை தேடரிய அண்ணு மலையாருக்
கேதுமுடி யேதடியென் றேத்துவே—நீதி
ஒளியே திருமேனி யும்பருக்கு மெட்டா
வெளியே யவரிருக்கும் வீடு. 12

ஆயாசந் தீர்க்கு மருணேச ரேதமியேன்
மாயாம லொன்றுதா மாட்டீரோ—ஓயாமல்
வாசலுக்கு நேரா யுழலுமனந் தானொருவர்
வாசலுக்குப் போகா வம். 13

பல்லுயிரைக்கொன்ற பழிநீங்கு நீங்காத
புல்லறிவுநீங்கும் புலைநீங்கும்—கொல்லவந்த
கூற்றுவனு நீங்கும் குவலயத்திற் சோணகிரி
போற்றுந் தவத்தோர்க்கப் போது. 14

சிந்தையினுல் வாக்கினுல் செய்தொழிலால் பார்வையினுல்
வந்தபிறப் பிறப்பும் வன்பிணியும்—எந்தைதரு
நாதனெனச் சோணகிரி நம்பனென மால்தேடும்
பாதனெனப் போமே பறந்து. 15

பொல்லாத வென்பிறவிப் புண்ணுக் கொருமருந்து
சொல்லா யருணகிரிச் சோதியே—எல்லாரும்
போற்ற நடம்புரியும் புண்ணியா நான்மறைகள்
எற்றுஞ் சிவலோக னே. 16

சூலங் கரத்திருக்கச் சோதிமழு மாவிருக்க
ஆலமுண்ட கண்டத் தழகிருக்க—வேளை
விழித்த விழியிருக்க மெய்போக ராயா
தரித்ததென்ன தாமதமோ தான். 17

அடைக்கலமாச் சோணகிரி யப்பனடி சார்ந்தோம்
கடைப்பிறவி முந்நீர் கடந்தோம்—படைக்குமந்த
முண்டகனை யும்மதியோம் மூரிக் கடாவேறும்
கண்டகனை யும்மதியோங் காண். 18

இந்தப் பிறப்பி லிரங்காத தேவரீர்
எந்தப் பிறப்பி லிரங்குவீர்—சிந்தாதக்
கனியே யருணகிரிக் கண்ணுதலே பொல்லாத்
தனியே னிடர்தீரத் தான். 19

ஆயபிணி மூன்றாற் றறுபதாக்கங் கூடாகி
மாயுமுட லேச்சுமக்க மாட்டேனே—தோயுமதி
அப்பணியும் வேணி யருணேசரே தமியேற்
கிப்பிறவி மாற்றி யினி. 20

பொழுதுதிக்கச் சாமமெனும் போதே யெழுந்து
முழுகிவெண் ணீற்றினின் மூழ்கி—தொழுதுனது
பொன்றுன் சேவடியைப் போற்ற விறைஞ்சருணை
மன்று தருவாய் வரம். 21

வையமுழு தும்படைத்து வாழு மருணகிரி
ஐய னமைத்தபடி யல்லால்—ஒப்பமனம்
ஆறு யிரமாக நோக்கிடினு மெள்ளளவு
பேறு ததிற்குறை யாது. 22

ஆகா வழியே யடியேன் பிறந்திருந்து
போகா வழியருளப் போகாதோ—வாகா
வருணையனே யன்பர்க் கனவரத மான
கருணையனே கண்பார்த் தருள். 23

கையிலே நீயிருக்கக் கன்னெஞ்ச னேனுலகப்
பொய்யிலே வீழ்ந்தழிந்து போவேனோ—மெய்யிலே

நீறு வுணைத்துதிக்கு நேசருளத் திற்காருப்பஞ்
சாரு மருணை சலா. 24

நெற்றிவிழி கண்மூன்று நித்திரையோ சோணேசா
பற்றுமழு சூலம் பறிபோச்சோ—சற்றும்
அபிமான மின்றோ வடியார்க ளெல்லாம்
சபிமாண்டு போவதே தான் 25

ஆண்ட குருவை யறியாத மானிடர்கள்
தூண்டி விடவொருத்தி தோன்றினாள்—நீண்டபுகழ்
திக்கெல்லாம் போற்றுதிரு வண்ணா மலைதனில்வாழ்
எக்கலா தேவி யிவள். 26

குற்ற லரிசி குறைந்தநாட் போதாதோ
வெற்றிலைக்குங் கேடுவர வேண்டுமோ—நித்தநித்த
மண்ணா மலைநாதா வைம்ப தரைக்காசுக்
கெண்ணிவிற்ற தற்குவந்த தென். 27

கோள ரிருக்குமூர் கொன்றாலுங் கேளாவூர்
காளையரே நின்று கதறுமூர்—நாளும்
பழியே சுமக்குமூர் பாதகரே வாழுமூ
ரழியாவூ ரண்ணாமலை. 28

வீடுதருஞ் சோணகிரி வித்தகனார் சத்தியுடன்
நீடுதே ரேறியவர் நிற்கின்றார்—ஓடி
வடம்பிடிக்க வாருங்க ளன்பர்க்கு முத்தி
யிடங்கிடைக்கும் பாருங்க ளின்று. 29

பூமாலை சாத்திப் புவிபுகழ்சோ ணாசலர்க்குப்
பாமாலை சூட்டிப் பலகாறு—நாமாலை
பண்ணா யிரம்பாடிப் பார்த்திருக்க நாயேற்குக்
கண்ணா யிரம்வேண்டுங் காண். 30

எனக்குத் தக்கென் றிசலியைந்து பூதம்
தனக்குந் தனக்கே தலைபாய்—மனக்குவசம்
ஆவதில்லை சோணகிரி யையா விதைநீக்கப்
போவதில்லை போகாப் பொறி. 31

போகாப் பொறியாய்ப் புலனைந்துங் கூடியவித்
தேகாதி தள்ளுகைக்குந் தேட்டமா—யோகா
விருக்கு மருணகிரி யீசா விதனை
யுருக்கும் வகையே துரை. 32

தாயினுநல் லாரிவிய தாதையினுந் தானல்லார்
ஆயிலரு ணேச ரடியேத்து—மாயவுடல்
நோகப் பொருந்துவரோ நாறுவயநிருந்தும்
சாகப் பொருந்துவரோ சாற்று. 33

பத்தர்களை வாவென்றும் பாவிகளைப் போவென்றும்
முத்திவழி யிதென்று மூதலிக்கும்—சத்தியமே
அன்னவனால் சூழருணை யண்ணாமலை நாதர்
சன்னிதியி லூதுதிருச் சங்கு. 34

நச்சரவம் பூண்டானை நன்றாய்த் தொழுதவன்றன்
இச்சையிலே தானு மிருப்பதுவும்—பிச்சைதனை
வாங்குவது முண்பதுவும் வந்துதிரு வாசலிலே
தூங்குவதுந் தானே சுகம். 35

திருவருணைத் தனிவெண்பா

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

பிரமனும் விஷ்ணுவும் முறையே அன்னமும் பன்றியுமாகச் சிவசோதியைத்தேடிய உண்மை.

வேதப்பிரமாணம்.

பிரமன் அன்னமாகத் தேடியது.

இருக்கு வேதம்.

ப்ரஹ்மாவை ஹம்ஸோபூத்வா, சிரோன் வேஷ்டவ்ய, ஸகஸ்ரம் ஸமா ஆஸன் ப்ரஹ்மா, அஹம் சிரோஜாநே, த்வ மேவ மாதாஸி, த்வமேவ பிதாஸி த்வமேவம்ருதாஸி, த்வ மேவ த்ருஷ்டாஸி, சுரோத்ராஸி, சர்த்தாசி, காரயதாஸி, ஜ்யேஷ்டோஸி, யயேவம் வேதா, சிவசாயுஜ்ய மாப்நோதி, சிவசாயுஜ்ய மாப்நோதி.

(இதன் மொழிபெயர்ப்பு.)

பிரமன் அன்ன வடிவாகிச் சிவபெருமானுடைய திருவடியைத் தேடும்போது ஆயிரம் வருடமாயின. அப்போது பிரமா, நான் தேவரீருடைய திருமுடியை அறிந்தேனல்லேன், தாயும் நீரே, தந்தையுந் தேவரீரே, உடன்பிறந்தவரும் நீரே, பார்க்கின்றவரும், கேட்கின்றவரும், கர்த்தாவாக இருப்பவரும், காரியங்களைச் செய்விக்கின்றவரும் தேவரீரே, மூத்தவரும் நீரே, உயர்ந்தவருந் தேவரீரே என்று துதித்தனர். இங்ஙனம் யாவனறிவானோ அவன் சிவசாயுச்சியத்தை யடைகின்றான், சிவசாயுச்சியத்தை யடைகின்றான் என்பதாம்.

விஷ்ணு தேடியது.

இருக்கு வேத சுலோகம்.

விஷ்ணுர்வை வராஹம் ரூபமாஸ்தாய பூமிந்விதார யந் சஹஸ்ரம் ஸமா ஆஸந், பாதாந் விஷ்ணு பரோபூத்வா, த்வமேவ மாதாஸி, த்வமேவபிதாஸி, த்வமேவப்ரு தாஸி, த்வமேவ ஜ்யேஷ்டோஸி, த்வமேவஸ்ரேஷ்டோஸி, யயேவம் மறியாகம், வேதாதருஷ்டாபவதி, விஞ்ஞாதாபவதி, கர்த்தாபவதி, காரயதாபவதி, யயேவம் வேதா சிவசாயுஜ்ய மாப்நோதி, சிவசாயுஜ்ய மாப்நோதி.

(இதன் மொழி பெயர்ப்பு.)

விட்டுணு பன்றி வடிவாகிப் பூமியைத்தோண்டிச்செல்கையில் ஆயிரம் வருடங்களாயின. சிவனுடையபாதங்களைத் தேடுவதில் விருப்பமுடையவராகிய விட்டுணுவானவர், தாயுநீர், தந்தையுநீர், சகோதரருநீர், மூத்தவரும், உயர்ந்தவரும் நீர் என்று துதித்தனர். இந்த மகிமையை யாவன் அறிவானோ அவனே காண்கின்றவனுகின்றான், அவனே யறிந்தவனுகின்றான், அவனே கர்த்தா ஆகின்றான், அவனே காரியங்களைச் செய்கின்றவனுகின்றான் இதனை யாவனறிவானோ அவன் சிவசாயுச்சியத்தையடைகின்றான், சிவசாயுச்சியத்தை யடைகின்றான் என்பதாம்.

பாஸ்கர சம்ஹிதைச் சுலோகம். (வேதபாகம்.)

ப்ரஹ்மா விட்டுணு ருத்ரா பத்ர மைந்ரா மதயே தயோத்பந்ய திஷ்ட வேதா ஸ்தாணு ருத்ரஸ் திஷ்டத்புநஸ்பகோப்தா, திஷ்டவாஸ் தாணு முராம்யயுத்தம் ப்ற

தஸ்ததூர்தூர மசௌநித்றுசுத வராகோவிஷ்ணூர் நிமமஜ்ஜபூ மௌ ப்ரஹ்மோதப் பாதபூமேர் திவமாஸுக் ருத்திர.

(இதன் மொழிபெயர்ப்பு.)

பிரம விட்டுணுக்கள் இராசதருண மேலிட்டுப்போர் செய்யா நிற்கும்போது, இருவருக்கும் நடுவில் ஸ்ரீருத்ரபகவான் புவனங்களைக் காக்குமாறு அக்கினித் தம்பமாகத் தோன்றினர். அதனைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் தங்கள்போரை நிறுத்திவிட்டுத் தூரத்தே விலகிவிட்டனர். பின்னர் விட்டுணு பன்றியாகிப் பூமியிலிருந்து கீழே தேடிக்கொண்டு சென்றார். பிரமன் அன்னப் பறவையாகிப் பூமியிலிருந்து மேலே தேடிச்சென்றான். வைணவர்கள் வேதப் பிரமாணங்கள் இல்லையென்பதற்காகவே யிவை காட்டினும்.

அதர்வண வேத முடிபாகிய

சரப உப நிடதம்.

யத்பாதாம் போருகத்வம்த்வம் ருக்யதே விஷ்ணு நாசஹ
ஸ்துத்வாஸ் தும்யம் மகேசாந மவாங் மனசகோசாம்
பத்தாரம் ருதரோ விஷ்ணோ ப்ரசாத மகரோத்விபு.

(இதன் கருத்து.)

யாதொருவனுடைய (சிவபெருமானது) பாததாமரையிரண்டும் விஷ்ணுவினாலே தேடப்பட்டன, வாக்கும் மனத்திலுக்கும் எட்டாத சிவபெருமானைத் தோத்திரஞ்செய்து அன்பினால் வணங்கிய விட்டுணுவிறைவனுக்குப் பிரபுவாகிய அருணாசலேச்சுரர் அருள் புரிந்தனர்.

1

உ

சிவமயம்.

நீறுப் பெருமை.

திருவாசகம்.

"சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே
சுரிகுழற் பணைமுலை மடந்தை
பாதியே பரனே பால்கொள்வெண் ணீற்றாய்
பங்கயத் தயனுமா லறியா
நீதியே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
நிறைமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
ஆதியே யடியே னாதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே யென்றரு ளாயே."

சிவஞான சித்தியார்.

நாயகன் கண்ண யப்பா லுமைகை புதைப்ப வெங்கும்
பாயிரு ளாகி மூடப் பரிந்துல கிறுக்க நெற்றித்
தூயமாநேத் திரத்தி னாலே சுடரொளி கொடுத்த பண்பில்
தேயமா ரொளிக ளெல்லாஞ் சிவனுருத் தேச தென்னார்.

தேவாரம்.

இருநிலனாய்த் தீயாகி நீரு மாகி
இயமான னாயெறியுங் காற்று மாகி
அருநிலைய திங்களாய் ஞாயி றாகி
ஆகாச மாயட்ட மூர்த்தி யாகிப்
பெருநலமுங் குற்றமும் பெண்ணு மாணும்
பிறருருவுந் தம்முருவுந் தாமே யாகி
நெருநலையா யின்றாகி நாளை யாகி
நிமிர்புன் சடையடிக ணின்ற வாறே.

திருவாசகம்.

நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன்
புலனாய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்துநின்றான்
உலகே ழெனத்திசை பத்தெனத்தா னொருவ னுமே
பலவாகி நின்றவா தோணோக்க மாடாமோ.

தேவாரம்.

எரியலா லுருவ மில்லை யேறலா லேற மில்லைக்
கரியலாற் போர்வை யில்லைக் காண்டகு சோதியார்க்குப்
பிரிவிலா வமரர் கூடிப் பெருந்தகைப் பிரானென் றேத்தும்
அரியலாற் றேவியில்லை யையனை யாற னார்க்கே.

தேனைக்குங் கிளிமழலை யுமைகேள்வன் செழும்பவளம்
தானைக்குந் திருமேனி தழலுருவாஞ் சங்கரனை
வானைக்கும் வளர்மதிசேர் சடையானை வானோர்க்கும்
ஏனோர்க்கும் பெருமானை யென்மனத்தே வைத்தேனே.

திருவுமெய்ப் பொருளுஞ் செல்வமு மெனக்குன்
சீருடைக் கழல்களென் றெண்ணி
ஒருவரை மதியா துறுவமைகள் செய்தும்
ஊடியு முறைப்பனாய்த் திரிவேன்
முருகமர் சோலைசூழ் திரு முல்லை
வாயிலாய் வாயினா லுன்னைப்
பாவிடு மடியேன் படுதுயர் களையாய்
பாசுபதா பரஞ்சுடரே.

உ

சிவமயம்.

திருவண்ணாமலை

இஷ்டலிங்கப்பதிகம்.

மூவர் சிர்முதலே மூலமாகியதோர் முக்தியேமுக்கணு
னவனே-முதுமறைப் பொருளே பரமாகியனே முபலகன்
மேற் பதமிருந்தாங்கேதவனேயயன்மால் தேடியுங்காணுச்சின்
மய சொருபமாய் நின்று திருச்சடைமீதில் கங்கையைத்தரி
த்துச் சிறுபிறை தன்னையேமுடித்து ஆவலாய்ப் பணிவோ
ர்க்கன்புடன்காட்சியளித்திடுமாகந்தபரனே-ஹரஹரசிவனே
யானந்தக்கடலே யாடும்பாதமே யருள்வாய், எவரும்பரவ
வினையக்த பார்வதியோ டிடபமீதிவர்ந்திவண் வருவாய்-இஷ்
டலிங்கேசா வென்கருத்தமரும் ஈசனேயருணாயகனே. 1

ஆலகாலம்போற் சீறிவருகிற விஷத்தை அள்ளியேயுண்
டிடும் பரனே-யுமைபனே கண்டக்கறுப்பதானவனே அம்பலத்
தாடிய சிவனே காலகாலனைப் காய்த்துதைத்தருளி கடுந்
மூல் மேனியானவனே, கச்சிடானகாருவடிவு கொண்டெழு
ந்த சர்த்தனையருள்மாநகரில், மங்யதாயோங்கி வல்வினைதீ
ர்த்து யாவிடகாட்சியே கொடுப்பாய்-வந்சனை மில்லிருவி
யமுதாலும் மாய்த்திடும் மூனாயகனே எலவார்குழலி யினைக்
தபார்வதியும் ரிடப வாகனனுமாய் வருவாய் இஷடலிங்கே
சா வென்கருத்திலிருக்கும் ஈசனேயருணாயகனே. .2

அஞ்செழுத்தநவி லமர்ந்திடும்பரனே ஐயனேகடவுளாகியதோர்-அப்பனே புலியூரமர்ந்தநாயகனே ஆதியே சோதிமாமணியே, மஞ்சநீராடிகரியுரித்தாடை வகையுடனணிந்து மேலிடத்து மாதுபார்வதியை சேரவேபாகம் வைத்திடும்வள்ளல் நாயகனே, கொஞ்சியசபையில் நடனமேபுரியுங் கோமளக்குஞ்சி செஞ்சடையும் கொன்றைமாமலருங் கொன்றையும் தும்பை கொழுந்தில் வில்வமேயணிந்து இன்சொலாகியதோர் இசைந்தபார்வதியும் ரிஷபவாகனனுமாய் வருவாய் இஷ்டலிங்கேசாவென் கருத்தினிலிருக்கும் ஈசனேயருணைநாயகனே. 3

முப்புராதிகளைப் பற்பமாய்நகைத்த மூர்த்தியே முக்கணுடையனே-முன் கையில் சூலமான் மழுதரித்து முடியில் வெள்ளெருக்குமேயணிந்து, அப்பர்சுந்தரர்க் காகியேயிசைய ஐயனே வாதவூரானே, அப்பன்மாணிக்கர்க்காகவேநரியை அரும்பரியாக்கிய சிவனே செப்பமாய்வேட னெச்சிலுண்டவனே தென்கயிலை வாழ்கின்ற ஈசா, சேடனாபரணமணிந்த நற்பரனே சிலைநுதல் மான்மழுதரித்து இப்பொழுதுமையாள் ஈஸ்வரியுடனே ரிஷபவாகனனுமாய்வருவாய் இஸ்டலிங்கேசாவென் கருத்தினிலிருக்கும் யீசனே யருணைநாயகனே. 4

தக்கன் யாகத்தை யழித்திடும் வீரன் தன்னையும் வேர்வையாலளித்த தக்கன் மாமதனே விழியினாலெரித்த சம்புவே சதாசிவப்பொருளே அக்கணத்தயன்மா லடிபணிந்தனது அம்பிகையாளினுஞ்சேச, அகழ்ந்திடும்மலையரையன்மகனை நீர்புனைந்து அறுமுகவன் றன்னையே யளித்தசொக்கநாயகனே

மதுரமாங்கிரியிற் சோதியாமாதிபாம்பரனே சொர்னமாம்சு ரூபவன்னனே கன்றாய் செம்புகா அம்புவிதரித்த இக் கணைத்துமையாள் ஈஸ்வரியுடனே ரிஷபவாகனனுமாய் வருவாய் இஷ்டலிங்கேசா வென்கருத்தினிலிருக்கும் ஈசனே யருணைநாயகனே. 5

கஞ்சுளிதரித்து காவியுமணிந்து கையினிற் கபாலமுமே ந்தி கரிபுரித்தாடை வேங்கைபாசனமும் கழுத்தினிலுத்தி ராட்சமு மணிந்து செஞ்சடைமீதில் கங்கையைத்தரித்துதிங் களைத்தன்னையேமுடித் துசியந்தனல்முகத்தில் விபூதியிலணி ந்துசேடனு பரணமே பூண்டு அஞ்சவென்றடியாற்கன்புடன் காட்சியளித்திடும் பாதபங்கயனே அரகரசிவனே ஆனந்தக் கடலே ஆடிடும்பாதமேயருள்வாய் பன்சொலாகியதோர் யி சைந்தபார்வதியும் ரிஷபவாகனனுமாய் வருவாய் இஷ்டலிங் கேசா வென்கருத்தினிலிருக்கும் ஈசனே யருணைநாயகனே.

அத்தனே அரனே ஆலங்காட்டானே அன்னலேகாளி யோடாடும் அருமறைப்பொருளே ஆனந்தஅரனே ஐயனே கடுந்தழலொளியே சித்தனே சிவனே சிவகுலக்கொழுந்தே சிறுபுலித்தோலுடையுடுத்தி சிறுபிள்ளை கரியும் தலையறுத்து ண்டு சிறுவனுக்கு காட்சியேகொடுத்து முத்தனே முதல்வா முக்கணாபூனியே மூஷிகன்தன்னையேயளித்த மூர்த்தியே யெனது பாவமேயகற்றி முன்வந்து என்னையாண்டருள்வாய் எத்தனை தேவர்குழுவேயிடபத்தில் ஈஸ்பரியாளுடன் வருவாய் இஷ்டலிங்கேசா வென்கருத்தினிலிருக்கும் ஈசனே யருணை நாயகனே. 7

கயிலையங்கிரியில் கொடிமுடிபதினாயிரம் படைத்தகண்ணனே கடவுளேயெவருங்காணொணா வடிவே கனகமாங்கிரியினி லமர்ந்தநயன முன்னடியார் நற்பதப்பொருளே நான்முகன்செவ்வியே கிளர்ந்துகையினிற் கபாலங்கொண்டிரந்துண்டகண்ணனே கடுந்தழலொளியேகயவர்களிரிலைகட்டருத்தாண்டகச்சி வாழ்மேவகம்பாநாதா கம்பையாற்றருகிலின்பமாயுமைக்கு காட்சியேகொடுத்திடும் பரனே இன்பமாயிங்குயிசைந்த பார்வதியும் ரிஷபவாகனனுமாய் வருவாய் இஷ்டலிங்கேசா யென்கருத்தினி லிருக்குமீசனே யருணைநாயகனே.

மாதுபங்காளா மாயவன்சூழ வந்தெனக்காட்சியேகொடுப்பாய் மண்டலத்துனது பாதமேயல்லாமல் மற்றெனக் காதாவறியேன் தாதுவாதுனது பூசபூடணனே ணமையாய் மாய்கவுமறியேன் உசஞ்சுடன் பஞ்சாக்ஷரத்தை நெஞ்சினினுறுதியாய்த் துதிக்கவுமறியேன் தீதுசெய்தடியேன் தியங்கவே மேதினியில் சிக்கியேமனதளர் துழன்றேன் தீவினையகற்றியுன் திருவடிதன்னில்சேர்க்கு நாளெத்தநாளுளதோ ஏதேனுமறியாவடியன் முன்னிங்கு ரிஷபவாகனனுமாய்வருமாய் இஷ்டலிங்கேசா என்கருத்தினி லிருக்குமீசனே யருணைநாயகனே. 9

செய்வதுங்கொலையே செப்புவதும்பொய்யே செகத்தினில் நடப்பதும் சந்தை ஜெகத்துமானிடர்கள் கள்ளனென்றிடவேஜெனனமேயிவ்வுலகெடுத்தேன் அயலதாகியபின்அறிவுவந்ததின்று லவதியே அநுபவித்தலைந்தேன் அம்மையுமிவ்வளவு அடியெனக்குனது அம்புயபாதமே யருள்வாய் தையல்நாயகியைத்தரித்திடும் பாகாசாசமா யமர்ந்திடும்பரனேதங்க

மேனியனே சம்புசங்கரனே தயாளனே பெய்புமேல்மதனே
யெரித்தநேத்திரமு மிக்கெளியாள ரிஷபவாகனனுமாய்
வருவாய் இஷ்டலிங்கேசா வென்கருத்தினிலிருக்கும் ஈசனே
யருணைநாயகனே. 10

அண்டர்க ளமரர்கள் துதித்திடும் லிங்கம் அரியவன்
போற்றிடும் லிங்கம் அகஸ்தியர் பூசைபுரிந்திடுலிங்கம் அடிய
வர்க்கெளிதானலிங்கம் திண்டிசையோர்கள் புகழ்ந்திடும்லிங்
கம் சித்தவித்தியாதரர் தொழுதிடும்லிங்கம் தசரதமகனார்
பூசைபுரிந்திடும் லிங்கம் சிவசிவராம லிங்கம் உண்டவையவர்
க்குமொருதுணைலிங்கம் மூர்த்தியாய் போற்றிடுலிங்கம் முத்
தம காசிவிஸ்வநாதலிங்கம் உம்பர்க்குகந்ததே ராமலிங்கம்
எண்டிசைபதிரயிசைந்த பார்வதியும் ரிஷபவாகனனுமாய்
வருவாய் இஷ்டலிங்கேசா வென்கருத்தினிலிருக்குமீசனே
யருணை நாயகனே. 11

திருவண்ணாமலை

இஷ்டலிங்கப்பதிகம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணாசலபுராணச்சருக்கத்தின்

அட்டவணை.

பாயிரமுட்பட சருக்கங்கள்-க௪,

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணாசலபுராணச்சருக்கத்தின் திருவுருப்படங்களட்டவணை.

1-வது	பரமசிவன்படம்	1
2-வது	கைலயங்கிரிபடம்	1
3-வது	திருநந்திதேவர்படம்	1
4-வது	திருமலைப்படம்	1
5-வது	அடிமுடிதேடியபடம்	1
6-வது	பார்வதியார்திருவவதாரப்படம்	1
7-வது	திருக்கண்புதைத்தபடம்	1
	இலிங்கத்தைத்தழுவியபடம்	1
8-வது	இடப்பாகம்பெற்றபடம்	1
9-வது	மகிடாசுரசம்மாரபடம்	1
10-வது	வச்சிராங்கதபாண்டியன்படம்	1
11-வது	வல்லாளமகாராஜன்படம்	1
12-வது	தீர்த்தத்தின்படம்	1
13-வது	திருமலைவலம்புரிப்படம்	1
14-வது	ஆதித்தபகவான்படம்	1
15-வது	பிரதத்தராஜன்படம்	1
16-வது	பாவந்தீர்த்தப்படம்	1
17-வது	புளகாதிபன்படம்	1

ஆக ஐதீகப்படங்கள் பதினேழும் அடங்கியிருக்கின்றன.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணாசலபுராணச்செய்யுள்

அகராதி.

செய்யுளகராதி.

செய்யுளகராதி முற்றிற்று.
